

Πενταλογία

Sive

Tragoediarum Græcarum Delectus.

Σ Ο Φ Ο Κ Λ Ε Ο Υ Σ

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩ

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Ε Υ Ρ Ι Π Ι Δ Ο Υ

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ.

Α Ι Σ Χ Υ Λ Ο Υ

ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΙΣ.

Ο Χ Ο Ν Ι Ι,

EX TYPOGRAPHICO CLARENDONIANO.

Prostant apud J. FLETCHER, Bibliop. Oxon. &
J. RIVINGTON & J. FLETCHER, Lond.

M DCC LVIII.

28

Imprimatur,

THO. RANDOLPH,

Vice-Can. Oxon.

Sept. 29. 1757.

Linguae Graecae

In utraque Academia Praeceptoribus

Scholarumque

In Anglia celebriorum Magistris

Hunc

Tragœdiarum

In suo genere præstantissimarum

Delectum

D. D. commendatque

Utilitatis publicæ studiosus

Editor

JOHANNES BURTON.

Orator ad vos venio ornatu prologi, —

—— Vobis datur

Potestas condecorandi ludos scenicos.

Nolite finire per vos artem Musicam

Recidere ad paucos. Facite ut vestra autoritas

Meae auctoritati faulrix adjuulrixque sit.

*Præloquio hoc Terentiano usus, vos præcipue, Viri de re-
publica literaria bene meriti, libenter compello: liceat mi-
bi Editorum causam communem agenti tanquam voce pub-
lica*

lica, in literati gregis nostri subsidium vos iudices atque patronos advocare. Imprimis finite exorator sim, ut literarum Græcarum studia, quæ quidem languere indies & exolescere sentio, omni ope foveatis & resuscitetis: atque adeo deinde ut gentem Editorum, qui hac in parte operam impendunt nec inutilem nec illiberalem, consilio, munificentia, patrocínio adjuvetis.

Recognoscite mecum horum hominum conditionem miseram prorsus & miserandam: videte discrimen anceps, hinc paupertatis, illinc servitutis opprobrium. In hoc grege nostro quotusquisque reperiatur, qui sine ope aliena obstetricante ingenii fœtus in lucem publicam proferre valeat? Quid igitur restat? num precario, & tanquam stipe per syngrapham emendicato victum quærens, laborum fructus immaturos & spem pretio venditabit? at vero emendicatio ipsa in desuetudinem & fere dedecus abiit. An vero, velut captivus Bibliopolæ serviet, liberalis illiberali, servorum servus? — indignum facinus! Ecquis huic malo remedium adhibere & a tali sive damno sive dedecore meliora promeritum hominem vindicare velit? Hæc ego commiserans simul & indignans cum mecum diu reputarem, sensi aliquando nova quædam consilia esse ineunda, atque illud demum aggrediendum, ut Editoris inopiæ Patroni alicujus potentioris munificentia succurreret. Neque profecto hoc erat à me temere consultum aut attentatum. Namque hanc causam, in qua oratio nemini deesse poterat, apud virum honoratissimum Henricum Rolle nuper Baronem de Stevenston, tam efficaciter peroravi, ut ab eo largitionem centum librarum impetrarem in * Editorum Oxoniensium usus communes erogandam; ita ut inde supellectilis prælaricæ, aliique, quicumque ad editionem ornandam requirun-

* His opibus adjutus Biblia Hebraica nuper edidit ὁ μακαρίτης, N. Forster, S.T.P.

Munificentiae exemplo hoc laudabili excitatus pro suo erga rempublicam literariam & Academiam studio singulari in communes Editorum usus libras ducentas testamento nuperrime legavit ὁ μακαρίτης, Gualt. Hodges, S.T.P. Coll. Oriel Præpositus.

tur, sumptus suppeditari possent; ea interim lege, ut, post mercium venditionem factam, nummi non frustra collocati Academicæ rependerentur, Editorum subinde aliorum in usus similiter erogandi. Ita demum bene comparata res erat, ut homini inopi in editione ornanda nummorum ususfructus non deesset, & laborum præmia perciperentur jam proprie sua: Academicæ interim salva nummorum summa, & prælo Oxoniensi & reipublicæ literariæ auctior fama constaret.

Et hæc quidem à me ideo commemorantur, ut Patroni de Academia bene meriti memoriæ aliquis non tam privata quam publicæ pietatis officio bonos persolvatur, tum etiam ut intelligatur, quibus incitamentis atque subsidiis adjuti hanc ipsam, quæ aliquando tandem vobis exhibetur, tragædiarum editionem absolvimus.

Ea certe mihi curarum prima erat ne Patroni nostri munificentia frustra collocari videretur: quare & opus aliquod laudabile, & opificem insuper idoneum illico designandum putavi: occurrebat animo materies sane dignissima, hic tragædiarum delectus; editionis administrandæ cura juveni, quem inter pupillos præcipuum habueram, Josepho Bingham erat commissa: supellectilis literariæ, quæ undequaque conquiri poterant, subsidia comparata: ipse, qua potui, aderam una hortator atque adjutor: & profecto de summa rerum præclara quædam non temere mihi polliceri videbar. At vero in medio operis instituti decursu spes nostras omnes subito intercisas destituit improvisa & præmatura mors; ille optimi & animi & ingenii juvenis febre præreptus triste sui desiderium bonis omnibus reliquit. — Atque adeo, hæc quam moliebamur editio jamdiu pendebat imperfecta, aliquando per intervalla temporum à me retractanda, & jam tandem amicorum opera succurrente ad finem perducta.

Hæc pauca de Occasione præfatus, jam editionis institutæ rationem redditurus Lectori vobis me exhibeo.

Si forte quærat cur potissimum hunc tragædiarum delectum fecerim, sciat hoc à me non temere aut improvide factum: imo vero rationes baud leves suadebant: 1. Materię ipsius dignitas, quam quidem cum Epopœia poësis tragica communem habet; cum hæc & illa sit πρᾶξις ἀνδραγαθῶς imitatio. 2. Dispositionis artificium singulare, præclara illa συστάσις πραγμάτων καὶ ἐπεισοδίων οἰκονομία, quæ in hoc poëseos genere præ cæteris eminet; in quo nempe circumstantiarum incidentium ratio habetur accuratissima, & actionis, loci, temporis unitas servatur inviolata. 3. Effectus morales, καθάρσις τῶν παθημάτων, cum in affectibus tum commovendis tum etiam moderandis mira illius vis perspiciatur, & ad mores demum rite componendos disciplinæ huiusce fructus redundant. 4. Metri, harmoniæ, rhythmique varietas, quam Musa tragica exhibuit eximia quadam arte conditam, μέγιστον τῶν ἡδυσμάτων. Atque equidem hac in parte cupio adolescentes nostros diligentius exercitari: pudeat tamdiu in hexametris & pentametris, in epigrammatis forsân, vel uno atque altero Iliados Homericæ libro hære, nec ultra progredi, aut quidquam ultra sapere sublimius: cupio potius in liberiora poëseos spatia evocari, ad altiora oculos animosque erigere, ita ut ad theatrum Atheniense baud omnino ἐν τῇ μουσικῇ ἀμύητοι accedant.

*Postremo, quod rei caput est, hæc poëseos species omnium longe perfectissima videtur, cum imitationis instrumenta omnia adhibeat feliciter temperata: & proinde * Aristoteles, hac in parte Autor gravissimus, comparatione institu-*

* Εἰ ἐν ἐστὶ τ' ἄλλα κρεῖττων τὸτο μὲν ἀναγκασίαν αὐτῇ ὑπαρχειν, ὅσπερ αὖτις παύτ' ἔχει ὅσπερ ἰσοποιῶν καὶ τῷ μετῴῳ ἐξέστι χρῆσθαι, καὶ ὅτι ἡ μικρὸν μέρος τῆς μουσικῆς καὶ τῆς ἐστὶν ἔχει, δι' ἧς τὰς ἡδονὰς ἐπιστάντων ἐνεργεῖται· εἴτα το ἐνεργεῖς ἔχει ἐν τῇ ἀναγνωρίσει, καὶ ἐπὶ τῶν ἐργῶν· ἐπὶ ἐν ἐλπίσει μὲν το τέλος τῆς μιμήσεως εἶναι· το γὰρ ἀδρότερον ἡδὺν ἢ πόλιν κεκραμμένον τῷ χρόνῳ. . εἰ ἐν τούτοις ἀφαιρεῖται παύσι καὶ ἐπὶ τῷ τεχνῇ ἐξῆς (δεῖ γὰρ ἡ τύχῃ τῶν ἡδονῶν ποιεῖν αὐτῆς ἄλλα τῶν ἐρημνῶν) φανεροὶ ὅτι κρεῖττων αὐτῇ εἰ μὴ μάλλον τὸ τέλος τῆς μιμήσεως ἰσοποιῶν. *Arist. Art. Poet. c. ult.*

ta illam *Epopæiæ* anteponendam censet : cum enim imitatio Epica fiat solum δι' ἐπαγγελίας καὶ ψιλομελείας, per narrationem sive descriptionem metricam, Tragica adhibet insuper quædam sibi propria, ὀνημὰ μείζω καὶ ἐντιμώτερα, non modo sermonem metricum, verum etiam Rhythmum, & Harmoniam, & apparatus scenicum ; quæ cum spectantium oculos auresque dulcedine quadam multiformi afficiant, uberiores quandam Tragædis gratiam pretiumque addiderunt.

In delectu autem habendo id potissimum curavi ut e tribus illis, qui in genere suo perhibentur optimi, exempla ederentur optima. Neque sane hanc poetarum præstantissimorum inter se collationem ingratam aut inutilem fore reor : imo potius admirationem quandam jure excitabit hæc ingeniorum dissimilium in materie consimili versantium concertatio ; & erit porro, quod judicii acumen non frustra provocabit. Certe per hæc excerpta & partium synopsis compendiariam Tironibus nostris prælibatio quædam systematis totius subministratur ; ita ut dignoscere discant, quid omnibus sit commune, quid unicuique proprium ; diversam porro sententiarum & dictionis figuram & colorem, vimque poeticam, & id demum omne, in quo το πολυτροπικόν ἐκεῖνο, το sapere, continetur, percipere possint ; ita ad poësin dramaticam universam intelligendam paratiores accedant : imo & plura discendi facilitatem cupiditas etiam subsequatur.

Hæc habui, quibus Editoris de materiæ delectu consilium exponerem : pauca jam de editionis institutæ forma atque ratione dicenda restant, ut intelligat Lector quid à nobis fuerit præstitum, vel forte præstari debuerit.

Sciat ergo illud me præcipuum egisse, ut esset non ad eruditionis cujusdam reconditæ atque operosæ ostentationem, sed ad communes discantium usus maxime accommodata : intelligat adeo vocabulorum, sententiarum, rerumque explicationem distinctiorem eo consilio a me proponi, interdum etiam

etiam & Grammaticorum minutias & argutias perpendi; nihil denique à me prætermisſum, quod illis adjumento fore exiſtimabam.

Imprimis igitur in eo elaboravimus ut genuina lectio exhiberetur: & hac in parte nequid idoneum deeſſet, non modo exemplarium, quotquot erant melioris notæ, editorum, ſed etiam Codicum MSS, quotquot in Angliæ bibliothecis reperiri poterant, collationes diligenter fieri curavimus: acceſſerunt inſuper ſubſidia quædam è Leidenſi deſumpta: & porro ad Æſchylum ſeptem Codd. MSS collationes à clariffimo viro Antonio Aſkew M. D. benigne communicatas accepiſimus. Lectiones, quas ſcholiographi videntur ſecuti, non prorsus negleximus; identidem porro & Criticorum conjeſturas & emendationes annotavimus: in ſumma, nihil, quod ad rem pertinere videbatur, diſſimulandum duximus, ſed in medium proferenda omnia: atque adeo lectionum variarum congeriem textui ſubjectam exhibuimus, ita ut Lectoris judicio res omnis permitteretur. Codd. MSS ſimul & Edd. quibus uſi ſumus, titulos pleniores pagina ad calcem ſubjuncta indicabit.

Porro ut ſententiæ quælibet diſertius exprimantur, ſentio curam haud levem in punctationibus recte affigendis impendi oportere. Utinam ab Editoribus ſemper hac in parte cautius atque accuratius fuiſſet actum! hoc enim ſi eſſet, diſcultatum, quæ in ſententiis paſſim reperiuntur, non exigua pars illico tolleretur: atque adeo, dubitationum occasione omni præciſa, illa Criticorum curioſa diligentia & in verbis immutandis audacia ut plurimum irrita & inanis videretur. Hac certe in re, quæ eſt communis arbitrii atque juris, neque Codd. MSS auctoritate ſancita, leviculam bujuſmodi innovationem experiri cuiusvis licet, neque ſane ulla ſententiæ laboranti facilior atque tutior afferri poteſt medela: quod quidem a Criticorum principe, Bentleio, sæpe feliciter effectum admiramur. — Atque utinam id ipſum a nobis fuiſſet pluribus in locis attentatum!

Interea,

Interēa, receptam scriptionis Græcæ formam intuens, quis non in sententia decurrente accuratiores quasdam distinctionum notas desiderari sentit? ita ut membra singula propriis includantur spatiis, nec, velut indiscreta & vaga, in sedem migrent alienam? Quis nescit in utramque partem punctationum permagnam esse vim, cum oculorum præjudicia intellectum quodammodo antevertant præoccupentque? Quamobrem rei literariæ haud incommode consulere mihi videbitur, quicumque in scriptione Græca plura, quam quæ hæcenus à Grammaticis adhibita sunt, instituerit. Quid enim? — e. g. quid? si π Comma, quod quidem duplicem habet usum, tum respirationi subserviens, tum clausulæ minoris vim exprimens, duplici nota designetur? quid? si porro admirationum, interjectionum, sententiæ abruptæ & imperfectæ propriæ apponantur notæ? & eadem demum in oratione Græca, quæ in Shakespeariana nostra exprimenda Editori libertas indulgeatur? Et hoc quidem, sicubi uspiam, in tragicis præcipue locum habet; ubi crebro ad aliud subita fit transitio, — & colloquentium vehementia — aut elliptica dictio, aliquando etiam & aposiopesis continuæ orationis ordinem grammaticum perturbat. Fas sit hæc, quæ a re nostra non aliena videbantur, εν προοδω notare.

Annotationes quod attinet, eas pro re nata diverso in genere apparavimus, eo unice consilio ut tironibus nostris usui essent & adjumento, & sententiis quæ occurrunt difficilioribus explicandis vel illustrandis inservirent. Non cupimus, id quod esset plane infinitum, Criticorum hominum fastidiis satisfacere, sed juventutis literarum Græcarum studiosæ utilitatibus prospicere; adeoque quicquid ad Poetæ nostri mentem plenius & distinctius percipiendum faceret, illud omne in medium proferre.

Quare desinat Lector mirari si in Phœnissis Valkœnerii, (qui quidem serius quam oportuit ad manus deveniunt nostras) Commentariis parcius usi videamur. Profecto
lite-

literaturæ multiformis farraginem tam operosam, sive magnificentiam admirabilem, & in exercitatione Critica audaciam nostra certe non recipit tenuitas, neque patitur operis instituti ratio. Verum interim subsidia ad rem nostram, & quidem magis idonea, non defuisse sentiet, qui auctores, quorum nomina δεισιπαι Ὀπολίδες nostræ toties honoris causa sibi præscribunt, clarissimos agnoverit. Mecum adeo intelligat viro in literis humanioribus universis, & præcipue in Græcorum re metrica, versatissimo Benjam. Heath Exoniensi quantæ & a me & a republica literaria gratiæ debeantur: quem virum negotiis publicis curisque forensibus usque districtum quis non jure miretur ita studiis liberalioribus vacare potuisse ut [nequid hic loci de Scriptionibus cæteris commemorem] Æschyli, Sophoclis, & Euripidis tragædias omnes continuo justoque commentario illustraverit? a nobis certe pro merito vix satis prædicari potest illa animi benevolentia & liberalitas, quæ pretiosam hanc suppellectilis literariæ copiam desiderantibus adeo non invidit, ut etiam publicos in usus libenter communicaverit; unde quæcunque ad rem nostram maxime pertinerent, sive ad metra restituenda, sive ad verborum, sententiarum, rerumque memorabilium explicationem, excerpta depromimus.

Quod si forte, brevitati nimium studentes, hæc omnia, quæ integra a nobis commode exhiberi non poterant, aliqua ex parte mutilata produxisse videamur, erit profecto quod insuper legentibus desiderium haud inane excitabit & efflagitationes, ut, cujus particulas jure admirantur, illius corpus integrum omnibusque numeris absolutum aliquando in lucem publicam efferri patiatur.

Marklandi in republica literaria nomen inclarescit notius sane celebriusque quam ut nostro indigeat præconio: ea vero hominis verecundia, ut omne laudationis debitæ periculum sedulo refugiat: sed profecto de eo, qui literatis prodesse cupit universis, difficile est non omnia bona dicere, & prædicari

dicare eam eruditionis multifariae comprehensionem, ingenii celeritatem, & iudicii acumen, virtutesque demum, quae inter Criticorum principes locum jure vendicarent; eam interim animi lenitatem & moderationem, quae deceret hominem infimi ordinis, & à gentis illius irritabilis & fastidiosae moribus prorsus abhorrentem. Certe, cum ad me benevolentiae illius, quae quidem omnibus patet, fructus aliquis derivetur, minime vellem ingratus videri tantique immemor beneficii: verum, hac occasione oblata, non tam Editoris nomini quam pro Amicitiae jure liceat haec pietatis vota concipere, ut hominem, de bonis omnibus optime meritum, in hoc otio suo literato florentem & incolumem Deus sospitet & tueatur, placidum honoratae senectutis decursum, aliquando & *εὐδαιμονίαν* concedat.

In Annotationibus quidem ad Oedipodem Tyrannum, quae ad rem dramaticam spectant, adornandis *αὐτοσχεῖας* mihi elaborandum esse sensi, cum hac in parte, quod tironibus documento esset, nihil fere ab Editoribus effectum viderim. Drama certe tragicum, quae fas est, eadem quae se revera habuit, forma exhiberi debet; non ut nuda rei gestae recitatio metrica, sed actionis quasi redivivae in scena representatio; & quidem non solum metri sed etiam bene temperata vocis gestusque modulatione commendata; praecellens quiddam hominum Atticorum oculis auribusque spectaculum & acroama non indignum. Fas sit, ut haec nostra rectius intelligantur & aestimentur, fas sit paulisper, ea, quae omnibus fere insident, praepudicia aetatis, temporum, loci, patriaeque propria, animo evellere, & saniolem quandam iudicii normam statuere. Atque adeo Lectorem ab hodiernis ad antiqua, à Drurienſis nostri humilitate ad amplioris theatri magnificentiam & celebritatem revocamus: genuinam dramatis Graeci formam rationemque constitutionis, qualem Aristoteles descripsit, proponimus; cum illa una *ὁμοιοῦν τῶν ἀεγρυμμένων* & fabulae decurrentis seriem conteximus: quae ille autor de hac materie annotata dedit

**

aut

aut præcepta, eadem nos exemplis è Sophocle desumptis illustrata exhibemus; imo potius Aristotelem poetæ interpretem & astipulatorem adducimus; ipsamque adeo philosophiæ severitatem Musæ illius tragicæ laudibus famulantem.

Quoniam vero Aristotelis laudatio toties est injecta, liceat mihi pro re nata præclarum illum de arte Poetica libellum hæc Græca nostra tum docentibus tum discipulis accurate perlegendum commendare: non modo in genere, ut alex. Ecolozias exemplar admirabile, sed etiam præsertim in hac causa nostra sanioris Criticæ fundamentum atque normam: ita certe instructiores & æquiores rei iudices accedent, cum non domi natas opiniones præjudicatas ad tribunal attulerint, sed ex ipsis Athenis, Atticorum moribus atque institutis consentaneas; atque ibi demum, ubicunque naturæ, qualiscunque ea fuerit, vera imitatio reperitur expressa, veram poeseos laudem existere judicaverint. †

Utcunque vero & annotationes hæ nostræ, & cætera porro pleræque, quas desideratissimus ille juvenis J. B. paparaverat, haud indiligenter elaboratæ viderentur, at, recensione aliquando tandem habita, ad operis instituti perfectionem non pauca desiderari sensimus: & hoc documento moniti Terentiana illa ad exercitationes Criticas non inepte transferri posse intelleximus.

Nunquam ita quisquam bene subducta ratione ad vitam fuit,

Quin res, ætas, usus semper aliquid apportet novi,
Aliquid moneat ut illa, quæ te scire credas, nescias:
Et, quæ tibi putaris prima, in experiundo ut repudies.
Quod mihi nunc evenit —

Hinc scilicet ἀρετῆς ᾠκυρτίδες natæ, quarum rationem in Prologo & Epilogo explicatam dedimus. Imo vero, si quando forte libelli hujusce editionem alteram usus publicus effla-

† v. Aristot. Poet.

gitaverit,

gitaverit, non dubito quin materies usque nova Editori succreverit, aliæque insuper atque aliæ ἐν Ὀπορῶν Ὀπορῶνδης occurrerint; dum haud pauca quædam sive supplenda sive recidenda, quædam porro emendanda imo forsân & penitus resingenda animadverterit.

Porro, ne explicationum, quæ afferri poterant, instrumenta deessent, scholia Græca subjecimus; non sane indiscriminatim omnia, sed, delectu habito, ea, quæ breviora, & magis perspicua, nec inepte ad rem nostram pertinere videbantur: quo consilio hoc a nobis factum sit Epilogus indicabit.

Liceat interim de Scholiis hisce Pet. Victorii, cujus e Codd. MS primo descripta prodierunt, judicium proponere: Sic ille in Epistola ad Lectorem, quam Stanleius in suo ad Æschylum apparatu exhibuit: "ut autem libere loquar
"quod sentio de Scholiis iis, quæ in tres nobilissimos
"Tragicos circumferuntur, puto hæc, quæ in Æschy-
"lum leguntur, in vetustissimo præsertim exemplari
"nostro meliora cæteris & eruditiora esse, primasque ip-
"sis libenter detulerim: secundas vero Sophocleis; &
"illis maxime, quæ Romæ primum separatim excusa
"fuerunt; nam ipsa postea crevere opera cujusdam,
"qui magis numerum eorum augere voluerit, quam in-
"telligentiam ejus poetæ adjuvare studuerit: immiscuit
"enim cum illis nonnulla doctrina & acumine priorum
"illorum indignissima. Quæ in septem Euripidis tragæ-
"dias declarationes editæ sunt, minores multo infério-
"resque doctrina esse existimo."

Restat jam, ut, offensionis declinandæ causa, de nova operis, velut imperfecti, aut non satis elaborati & politi, forma pauca quædam præferar. Metuo enim ut eleganti Lectorum vulgo hæc nostra sint placitura, cum id ipsum consideretur, quod Bibliopola, Criticorum princeps, præcipuum habet, quod paginæ nitorem, quod volumini amplitudinem addit pretiumque, quod demum lectionis facilitatem

gratiamque conciliat — desideretur scilicet interpretatio Latina — Siquis adeo hac in re injuriam sibi fieri existimet, & non sine querela mecum exposulet "cur, contra receptam Editorum consuetudinem, versionem Latinam ipsi invideam, habeo in promptu quæ respondeam. — Imprimis ex oïvte non hoc a quopiam commode præstari potuit. Ubinam quæso reperitur Scriptoris Græci versio tam adequata & ἀκριβοῦς, quæ sermonis Græci & præsertim Poetici idiomata, ellipses, & particularium vim accurate expressam reddat? Quare iterum vobis repono illud, ex oïvte: o fidi interpretes, quid hic agitis? * scilicet non est possibile: itane vero redditis? quid interim tiro noster? nihil ille prorsus Græce intelligit, cum dictionem hanc ellipticam neutiquam explicatam viderit. Imo potius vereor ne, quoties illud οἷον recurrit, toties imprudens in erroris periculum abducatur. Certe quidem, ne tanquam re bene gesta nimium vobis placeatis, (ut cætera taceam argumenta) satis evincit ipsa phrasios hujusce ellipticæ ratio, quæ Latinitatis vestræ facultatem omnem superare aut eludere videtur.

Quod si in Oratione soluta sæpius hæere contigerit, quanto magis in metrica, & poeti præsertim tragica? Nequid porro dicam de linguæ Latinæ indole plane intractabili quæ ad idiomatis Græci formam componi nescit, ecquis vestrum, qui interpretum nomen famamque arrogatis, ecquis ea ingenii & dicendi facultate pollet, ut dictionis tragicæ emphasin singularem & devota, & vim omnem poeticam compendiarie interpretatione sua complecti posse confidat, Lectorum sensibus atque judiciis distincte percipiendam? — τὸ αὐτὸ καὶ ἐν τῇ ποίῳ (en vero pro re nata & phrasin aliam, quæ interpreti Latino scrupulum injiciat inextricabilem!) non isthoc orationis tam concisæ & circumscriptæ limites capiunt. Lector interim, cum unam atque alteram paginam oculo festinante percurrerit, sero queritur volenti sibi fraudem fieri: & profecto Latina hæc legenda

* V. δότ. φερῶν, annot. p. 2.

nihil sane intelligit, neque quidquam vere tragicum sapit. Quid ergo restat? — num interpretatio paraphrastica, aut explicatio analytica potior videtur? at vero operosior est illa cura, quam quæ ab interprete conductitio suscipi solet aut potest; & porro perit omnis compendii laus & gratia: imò ad id ipsum recurritis, quod quidem annotationes nostræ multo plenius exhibent atque distinctius.

Postremo, siquidem (quod sane rerum usu edocti vix sperare possumus) versio Latina natiæ æque elaborata haberi potuerit, at certe Græca discipulis non expedit. Quis enim cum illius usu abusum simul & quidem fere inevitabilem admitti non sentit? & plus incommodi quam adjumenti ad literarum studia redundare? Quid enim interea Græculus noster? ille quidem mire sibi placet plaudique: & cum hæc ignaviæ subsidia simul & incitamenta in promptu habeat, parcius viribus ingenii utetur sui: nullam porro in re grammatica, nullam in Lexicographis impendet curam; opibus alienis adjutus nihil de suo promittet; nihil demum Marte proprio sibi elaborandum esse censebit: & velut in regione ignota hospes inelegans, ducem secutus aliquando falsum sæpe fallacem, huc illuc temere circumvagabitur; & cum Græciam universam itinere rapido peragraverit, nihil fere de Græcia, nihil vere Atticum aut quovis modo memorabile, domum reportabit; cum scilicet satis habuerit peregrinantium plurimorum ritu, locorum nomina forsitan & situs in transcurso notasse, interea vero civium mores & instituta, præclara & virtutum & ingenii monumenta, oculo diligenti & curioso neutiquam exploraverit.

Juvat potius illorum hominum memoriam revocare, qui, post literas in Europa modo renatas, Græca primi & docuerunt & didicerunt: profecto illi longe aliam inierunt viam. Marte proprio & ingenii sui viribus freti per aspera & impedita sibi iter expedierunt. Victoriarum, quas illi sibi pepererunt, monumenta recales totidem fere ignavia

vix nostræ alimenta videre videor. Et profecto, si quidem illis fuerit gloriosum tam præclaros industrie fructus, & eruditionis copiosæ hæreditatem posteris reliquisse, vereor ne nobis dedecori fuerit & opprobrio eadem tantopere abuti voluisse.

Plura quidem versionum Latinarum incommoda (ut & illud in præsens taceam quod adolescentibus nostris hæc speciosa desidæ alimenta pretio duplici sint emenda) in promptu nobis esset indigitare: sed ad rem nostram nunc satis hæc: plura cognoscere qui velit, de linguæ Græcæ studiis rite instituendis dissertationem nostram videat in Epistola ad Edv. Bentham, S.T.P. data 1751.†

Interea, dum interpretationum Latinarum usum minus indulgeri velim, haud sane frustra Lector expectabit alia quædam, & quidem magis idonea instrumenta in tironum usus fore substituta: id quod est a nobis sedulo factum. Enim instrumentum triplex; Annotationes, Phrasæologiam, Lexicon: quæcunque enim explicatione aliqua aut illustratione indigent, ea aut in rebus ipsis — aut sententiis — aut vocibus singulis continentur; siquid adeo occurrat in re subiecta quoquo modo memorabile, siquid minus obvium & ab usu communi remotum, ubicunque demum nodus aliquis inciderit dignus vindice, ibi certe operam fidelem impendimus, & quæ res tulit subsidia alicunde deprompta adhibemus; ita ut obscura elucidentur, impedita expediantur, & involuta explicentur. Phrasæologia quidem exhibetur, haud sane separatim posita, sed annotationibus passim intertexta; ita tamen, ut sententiarum syntaxin difficiliorem, ut particularum argutias, dictionis porro ellipticæ cujusque vel idiomaticæ vel quoquo modo notabilis rationem exponat. Imo vero, quoniam hac in parte facultatis Criticæ compendiaria quædam exercitatio atque laus cernitur, utinam pluribus in locis tironum nostrorum in usus explicationes hujusmodi pleniores atque distinctiores adhibitæ fuissent! hoc

† Quam in tironum usus jam denuo editam dabimus.

qui

qui solerter effecerint, illos præcipue Editores, utpote de republica literaria optime meritos jure admiramur & laudamus.

Postremo subjicitur Lexicon, instrumentum certe utilissimum, siue vocabulorum, quotquot in hac ætate nostra occurrunt, notatu digniorum definitio: haud sane, qualem versiones Latinæ sæpius exhibent, fallax vel ambigua, sed certa, perspicua, & determinata; & quidem hac in parte discentium compendio haud incommode consuluisse videntur. In re nempe dubia quem consulant, indicem proponimus a nobis sane haud levi cura studioque elaboratum: adest industriae adjumentum, & interpretationis sine abusu usus: quid ultra desiderant? quid? nisi quod incommodo sit & impedimento. — Sentio equidem quam difficile sit hac in re modum tenere: quibusdam forte videbimur multa dixisse ex ære, quas copiam tam inopem respuunt Criticorum hominum fastidia: interim multo plura forsan explicando postulat tironum nostrorum usus: ab Illis veniam, ab his gratiam impetrare cupimus, laboris non exigui meritis quaesitam. Nostra hæc ita placere volumus, ut etiam prosint. Nulla sane hac nostra ipsorum usibus accommodatior adhiberi poterat institutio, quæ ingeniis valentioribus incitamenta, imbecillioribus interim adminicula subministrat necessaria: his qui recte utitur versionem Latinam minus desiderabit: qui opibus suis abunde pollet neutiquam indiget alienis; præterea quam labore magno partam tiro noster acquisverit, ea demum animo firmior atque stabilior cognitio inseritur: difficultas quælibet objecta ingenii vim provocabit acuetque; superata aliquam triumphi materiem dabit: rerumque usus diuturnior judicium usque confirmabit. En adeo hæc ipsa exercitatio non suo destituitur fructu!

Hæc quidem a me dicta sunt ut & operis instituti ratio melius perspici, adeoque libellus hic noster in lectorum manus aliquanto commendatior pervenire posset. Et præterita recolens & re ipsa expertus sentio eam, qualis a nobis describitur, Editionum formam in discentium usus maxime deside-

deside-

desiderari. Utinam illa ab initio usque a primis Codicum
 Græcorum Editoribus perpetuo fuisset adhibita, atque ita
 res comparata, ut cuiusque libri Editio secum una comitem
 adjunctum traheret interpretem quendam idoneum, non il-
 lum nimis officiosum persudumque, non illam dico quæ vulgi
 manibus teritur, versionem Latinam: sed, qualem nos ex-
 hibere studuimus, Indicem, fidum in rebus dubiis monito-
 rem, qui vocum singularum memorabilium definitionem ex-
 plicitam querentibus exponat. Hoc si fuisset, Græcorum
 certe intellectio promptior profuisset & penitior, & magna
 profecto ad rempublicam literariam incrementa accessissent,
 cum e Lexicis hujusmodi omnibus simul collatis Lexicon
 aliquod universale, & quidem perfectissimum constari po-
 tuerit.

Postremo, ut, in quo exorsa est, in eodem terminetur
 præfatio mea, vos præcipue, quotquot estis aut lingue Græ-
 cæ præceptores, aut librorum in hoc genere Editores, liceat
 exorare, ut, quod discantibus maxime ex usu fuerit, id
 maxime curetis & promoveatis: atque adeo id imprimis
 velitis jubeatis ut exulent prorsus vel rarius saltem admit-
 tantur istæ ad manum versiones Latine, & quodcumque de-
 mum tironibus nostris fuerit incommodo potius quam adju-
 mento. Deinde ut æqui judices institutionis nostræ utilita-
 tem exploretis & experiamini. En vobis (haud enim jam
 dicta repetere tædet) versionum loco instrumentum triplex
 substituiamus, Annotationes, Lexicon, Phrasæologiam, sive
 rerum memorabilium, vocum singularum, sententiarum
 difficiliorum explicationem: quid desideratis amplius? certo
 tironum gratia ratio compendii haberi debet; ita interim
 nihil ex æpistolas accedat, ut nihil necessarium desit tamen.

Supereſt, (ut præfandi finem aliquando faciam) & aliud
 quiddam a me commemorandum, & quidem eo libentius quia
 cum reipublicæ literariæ & Academiæ fama & utili-
 tatibus conjunctum esse video. Jam diu nempe inter lite-
 ratos nec profecto inanis querela inveteravit, librorum,
 præcipue

præcipue qui in Scholarum usum venales prostant, editiones non eo quo par est studio & industria elaborari, alias ex iis & mole & pretio nimis operosas, neque tamen magnificas satis nitidasve, alias porro viles plane sordidasque: in plerisque autem debitam punctuationum & Orthographiæ curam desiderari; ab operariis demum nihil agi minus, quam ut tituli, quem sibi præscribunt, fidem absolvant. Neque profecto mirum: quippe Bibliopola Editor & Mercator, non tam famæ quam lucri studiosus, ad quæstum privatum omnia, non ad utilitatem publicam referre solet. En fundi nostri calamitas!

Ego quid hac in re fieri velim rogatis? id ipsum profecto quod vos ipsi maxime efflagitatis; nempe ut bos in usus editionum forma quædam accuratior atque utilior institutur, atque adeo merces hujusmodi literariæ ad prælum Academicum, velut commune quoddam emporium, deferantur. Cur ita? — non tam mercaturæ cujusdam quam utilitatis publicæ gratia. Quid enim? in tanta Academicæ juvenutis frequentia opifices certe reperiuntur in omni genere maxime idonei, qui in transcriptionibus, collationibus, correctionibus, commentationibus, cæterisque, quæ ad hanc rem pertinent, concinnandis non sine laude & fructu quodam suo versari possunt. Vos præcipue, Scholarum Magistri Præceptoresque, circumspicite; aliquem inter Academicos e grege quondum vestro, Editorem in lucem publicam evocate, dirigite, instrumenta describite, operis designati formam præcipite: quid obstat quo minus id quod diu frustra desiderastis, aliquando reddatur effectum? Videte autem quot quantasque commoditates hæc nostra institutio tum privatas tum publicas afferat. Imprimis Editio vobis comparatur multo concinnior & accuratior, & ad usus communes accommodatior: — deinde, quicquid in ea memorabile & præclarum extiterit, intelligite illius laudem aliquam ad vos autores translatam redundare — Interim res literaria baud mediocre incrementum accipit, & e commercio tali

suc-

succrescente praeli Academici fama simul opesque succrescunt. — Quod vero primarium deputo, occasionem video oblatam, & quidem pulcherrimam, quæ adolescentium nostrorum ingenia provocet & accendat, & in omni fere literarum genere exercitata reddat & exulta. Quibusdam desidiæ forsitan ipse pudor excutiet: — quibusdam inopiæ sensus aut timor industriam excitabit; quosdam denique vel literarum amor vel gloriæ cupiditas inflammabit. Pudebit saltem otio umbratili & ignobili languentes nihil prorsus agere, aut forte negotiis, quæ nihil attinent, civilibus, & alienis, imo & damnosis, occupatos longe aliud quiddam agere, quam quod jure quodam suo postulat & Scholarium & Academici nominis το αἴτιον. Adest certe studiorum materies uberrima; utinam incitamenta idonea nunquam desint! Atque adeo hac in parte ad vos præcipue, quotquot in Academia cum imperio aut dignitate aliqua præsidetis, nostra spectat cohortatio, ut omni studio fideque ad rem publicam nostram administrandam accedatis: ut Adolescentes nostros exsuscitetis, dirigatis, adjuvetis, fautores, patroni, simul & ἐπὶ τοῖς πόρτοις.

Quid sæculo superiore in Benedictinis suis Mabillo-nius? quid deinceps post eum Montefalconus? Monachos ex otio ad negotium evocare, rudes adhuc & imperitos instruere & exercitare, opera distribuere, præscribere, congesta ordinare, ad examen revocare, & perfectæ demum in lucem publicam proferre: inde adeo parvis ex initiis res magnas crescere, & Societatem, periclitantem & pene ruituram, illorum meritis restitui, ex infamia & interitu in vitam & splendorem nominisque celebritatem redivivam vindicari. Videte adeo operis literatorum simul collatis quam in omne fere genere præclara quædam effici potuerint: magnifica profecto eruditionis monumenta, vel obtrectantibus Jesuitis invidenda; quæ quidem ita laudare velim ut exempla omni studio imitanda proponam, & quæ Monachis Oxoniensibus nostris documento sint vel opprobrio.

Ne

Ne vero aliena longe petantur *Exempla*, jam quædam domestica mecum recolite: Illius imprimis viri memoriam recolite, cujus magnitudo animi non aliis, quam quibus ipse literatus orbis, limitibus terminabatur: honoratissimi illius Cancellarii vestri, qui *πολιτείας* normam constituit immutabilem *Academiæ* dictator perpetuus: illius, qui rei literariæ modis omnibus amplificandæ ita studuit, ut *Academiæ* suæ *Oxonienfis* *Ministerio* hæc in parte uteretur: qui adeo primus præli typographici suppellectilem copiosorem, immunitates, privilegia, & extra ordinem præmia stabilivit: qui porro non operum modo instrumenta, sed, quod erat longe præclarior, opificibus materiem sane amplissimam suppeditavit imprimendam; cum in omni fere literaturæ genere *Codicum MSS* copiam munificentia plane regali donaret. Hos *Bibliothecæ publicæ* thesauros dum admiramini, recolite tandem qua mente, quo consilio omnia hæc a *Patrono* sapientissimo donata erant & constituta: haud profecto, ut hospitibus otiosis proflarent sterile quoddam & speciosum spectaculum, sed ut in reipublicæ usus communes aliquando producerentur.

Hoc certe *Majores nostros*, qui primi munificentiae hujusce fructus perceperunt, probe sensisse video, cum edicto suo caverent * ne aut indigni tanto beneficio aut prorsus ingrati viderentur, ratione simul inita qua amplissima ista privilegia in majorem *Academiæ* utilitatem redeant & honorem — utque, quæ aliunde ex mercatura aliqua proveniunt, pecuniæ in prælum impenderentur, quo libri *Græci MSS Arabici* & linguarum orientalium selectiores imprimerentur, quibus honoratissimus Cancellarius locupletissime instauravit bibliothecam. — Hæc a *Majoribus vestris* pari cum pietatis & sapientiae laude constituta haud sane invito commemoro, cum in iis, quæ in re

* *Acta Convocat.* Apr. 1. 1633 — & Mar. 31. 1637 — citat in epistola de re typographica ad Vice-Cancellarium nuper accuratissime scripta *Gul. Blackstone*, LL.D. unus e præli Curatoribus.

typographica rite administranda vobis usui sint, præclara quædam documenta contineri videam.

At vero plane nefas foret hujusmodi in causa Felli venerabile nomen præterire; nomen neque tacendum, neque dicendum sine cura; cum forsân illius laudatio ipsa in aliquod offensionis periculum incurrat, & in virtutum tantarum desiderio degenerum posterorum reprebensio quædam subaudiatur — Profecto literatus ille literatorum, Editor Editorum, patronus & adjutor rem typographicam nostram & auxit & nobilitavit: & per Europam Universam e Theatro Sheldoniano præli Oxoniensis famam propagavit; & pene solus re ipsa ostendit quid a præli Curatoribus effici debeat aut possit.

Floreat usque vigeatque tam singularis exempli recordatio, posteris quoque in omne ævum profutura, cum justam in hac parte ἐμπροσθεν & administrationum normam præscripserit, & successorum animos aliquando in laudum consimilium æmulationem erexerit! — Neque sane video quid ad rei literariæ aut Academicæ majus meliusque optari possit, quam ut idem ille reviviscat spiritus, commodi & honoris publici unice studiosus, & ut summatim omnia complectar, quæ Laudus autor præceperat, eadem aliquando exequantur Curatores Felliiani,

SYNOPSIS.

SYNOPSIS DRAMATIS.

CUM illud præcipue meditemur quod tironibus nostris
 Cusui sit, Tragoediæ, qualis in Theatro *Atheniensi* spectanda
 prodiit, habitu, ut ita dicam, Græco suo ornata, ideam ali-
 quam generalem præmittere libet. Atque adeo Dramatis,
 prout in partes *quantitativas* ab *Aristotele* distribuitur, synop-
 sin exhibemus.

- 1 *Aristotelis* verba proponuntur.
- 2 Brevis commentatio subjicitur.
- 3 Exemplis ex *Oιδιπ. Τυραν.* desumptis singula
 illustrantur.

† Μερὴ δὲ τραγωδίας οἷς μὲν, ὡς εἶδεσθαι, δεῖ χρῆσθαι, περὶ ἑτέρων εἰπομένην
 κατὰ δὲ τὸ Ποσὸν, εἰς ἃ ἀναίρεται καὶ χωρὶς μέρη, ταῦτα εἰσι

Πρόλογος,

Ἐπιστάσιον,

Ἐξοδός,

Χοεῖκον*

καὶ τὰς

τὸ μὲν Πᾶρόδος,

τὸ δὲ Στάσιον.

κοινὰ μὲν ἐν ἅπασιν ταῦτα· ἰδίᾳ δὲ τὰ ἀπὸ σκηνῆς καὶ Κομμοί.

Cum illas tragoediæ partes, quæ formam, ut ita dicam,
 interiorem constituunt, & quibus, ὡς εἶδεσθαι, hæc poeseos spe-
 cies a cæteris quibuscunque discriminatur, [scilicet ἡ δὲ Ποίη
 ἐστὶν ἡ τραγωδία] jam antea descripserat, hoc in loco *Aristoteles*
 nihil aliud agit quam ut ipsius formam exteriorem, sive
 partes *quantitativas*, κατὰ τὸ Ποσὸν εἰς ἃ ἀναίρεται, & quæ ipsius
 justam magnitudinem conficiant, in genere indigitet.

Facile intelliget æquus rerum æstimator, quæ a nobis jam
 frustra desiderantur, permulta ab Illo fuisse haud temere
 prætermittenda. Cum enim & *Atheniensibus* & quidem de re no-

† Ἀνάγκη ἐν πάσῃ τραγωδίᾳ μέρη εἶναι εἶναι ἐξ αὐτῆς ἃ Ποίη ἐστὶν ἡ τραγωδία
 ταῦτα δὲ εἰσι μὲν πρόλογος, ἡ ἑπίστασις, καὶ ἐξοδός, καὶ χοεῖκος, καὶ οἷς, καὶ μελοποιία.

tissima

tissima scriberet, non necesse habuit singula officiose explicare: satis habuit rem subjectam rite distribuere, partium collocationem atque situm designare. * Qui plura exigunt quam res ipsa postulavit, plus æquo sapere velle videntur: nos quidem satius putamus hac in parte subsidiis ab illo oblati recte uti, quam de non oblati frustra queri. Interea cur non hæc dramatis *Aristotelica* distributio valere debeat, haud video: illâ certe, quam a recentioribus substitutam vulgo adhibemus, nihil excogitari potuit ineptius. Scilicet drama in quinque dramata distributum video! — qualem vero illam distributionem esse dicam, in qua nulla est partium discriminatio? hanc qui tuentur ab iis *Aristotelem* reprehendi facile patior.

Jam vero *Περίοδος*, *Επεισόδιον*, *Εξόδος* — hæc ipsa nomina qui audierit modo, nonnihil certe de tragœdiæ partibus discretis intelliget: aliquid certe de rerum initio, progressionem, exituque percipiet. En vero *Περίοδος*, quod ipsum vocis ratio indicat, per enarrationem præmissam eventui cuidam insigni deinceps futuro præmunire viam: aliquis fabulæ decurrentis prospectus aperitur, & Auditorum animi præparati in expectationem eriguntur. Id ipsum agit quod in Rhetorica *προοίμιον*, quod in concentu Musico *προοίμιον* vel *προοίμιον* *εισὶν πάντα γὰρ ἀρχαὶ ταύτῃ εἰσι καὶ οἷον ὁδοποιήσις τῷ ἐποντι.*

Επεισόδιον, quod & ipsa nominis ratio submonet, actionum seriem indicat aliarum in alias quasi ex obliquo incurfantium; perinde ut in labyrintho hortensi semitæ aliæ aliis superinductæ errorem pariunt inextricabilem. Utcunque autem *ἐξαγώνιον* π *πράγμα* dicatur, at tamen cum actione fabulæ primaria ita intime connexum videtur, ut sine illius ope hujus structura constare nequeat. Tragœdiæ certe partem amplissimam conficit, quippe secundum, tertium, & quartum actum continens. Et hic præsertim poetæ cernitur artificium admirabile, cum ad Actionis institutæ exitum jam propiorem remora quadam derepente objecta properantes inhibeat, turbis & difficultatibus ex improvviso obortis impeditos longius summoveat, & diversâ sollicitudine suspensos circumducatur.

Εξόδος rerum decursarum exitum, fabulæque adeo finem denotat. At vero magis proprie ad Chorum refertur; cuius sicut ingressio prima dicitur Παρόδος, ita egressio dicitur Εξόδος. Cum enim Actio vere tragica magnificum quiddam sit, *απουδαια πρᾶξις*, ad rem publicam potius quam privatam spectans, Chorus utique, personam quandam publicam sustinens, adest continuo rerum omnium gestarum & testis, & iudex, & adiutor; Ubi vero jam tandem ad catastrophē vergit res clamata, Chori officium omne definit: & quid deinde restat nisi *εξόδος*?

Hæc de ipsa vocum ratione, quam fane a re instituta haud alienam esse sentimus. Notandum porro est huic distributioni *Aristotelicæ* illam alteram a Græcis adhibitam respondere ---- sc. Προτασιν, Επιτασιν, Καταστροφήν.

Jam vero quotam dramatis partem Προλογος occupat allata descriptio indicat. *Εστ δὲ Προλογὸς μὲν ὅλον μέρος τραγωδίας τὸ πρὸ τοῦ παρόδου*: pars integra tragoediæ quæ antecedit Chori ingressionem. De hac, & hujusmodi cæteris, quæ passim reperiuntur, descriptionibus sive præceptionibus animadvertere oportet eas intelligi non tam absolute, quam *ὡς ἐπὶ τὸ πᾶν*, ut quæ semper fere fieri aut solent aut debent; cum exempla non desint ubi etiam *ὁ χορὸς ἀπολογίζεται*.

Prologus adeo in scena locum habet, usque dum ingreditur Chorus: quamobrem vero non ultra protendatur, sic mecum collige. Cum Prologus nihil aliud sit quam prævia quædam enarratio, sive introductio & præparatio circumstantiarum actionem dramatis primariam antecedens, proinde eos habet limites, quos hujusce rei ratio postulat, nec ultra se partibus alienis immiscet. Jam vero actio illa primaria, cum, uti supra diximus, ad rem publicam potius quam privatam referatur, non sine Choro, utpote persona publica, assistente peragatur, definit illico Prologi officium illa ubi incipit provehiturque: & tunc deinceps Chorus, utcunque in scena primas non agat, *κινεωτής* quidem *ἀπαρχὸς*, sed non plane otiosus, rebus magis magisque turbatis se immiscet, & *συμμετέχει τῷ ὑποκειμένῳ*. Et profecto hæc ipsa Chori sive interloquentis sive cantantis ingressio, cum personas quindecim exhibeat vel *κατὰ στίχους* vel *κατὰ ζῦγας*, aut ordine quinario in fronte ternos, aut ternario quinos, magnificum quiddam &

πρᾶξις

μεγέλης ἀποδάνης non indignum polliceri videtur, utpote ad expectationem publicam excitandam egregie comparata. Illius cantione parodica plerumque prologus sive dramatis pars prima absolvitur.

Prologi solerter constituti exemplum singulare exhibet *Oedipus Tyrannus*. Actio gravis & magnifica ita proponitur, quasi finem jam illico habitura, ita producitur, ut propius accedentes interim longius ab exitu abesse videamur. Narratio brevis & perspicua: apparatu scenico nihil ad rem aptius; spectaculi magnificentia nihil admirabilius, illo prorsus † Auctore dignum, qui primus theatrum *Atheniense* *τῇ αἰνολογία* decoravit. Loco in publico scena aperitur splendida & multiformis: ex adverso palatium Regale, hinc & inde Thebarum prospectus, per plateas civium trepidatio, dolentium gemitus, morientium cadavera; ad Deorum Tempia concursus, supplicationes, sacrificia, hymni; ubique celebritas luctuosa & tumultus miserabilis: in ipso regiae vestibulo ad aras supplicantium ritu confidebat ordo triplex puerorum, juvenum, sacerdotum: clamore lugubri excitatus, prodit *Oedipus*: colloquium orditur, quo nihil fingi poterat aptius; subit calamitatis publicae descriptio & deploratio, remedii investigatio: *Oedipodis* sollicitudine nihil gravius honestiusque: in re dubia consulitur Oraculum, expectatur responsio, expectantibus reportatur, sed ambigua & ænigmatica: ita ut audientibus interim anxietas augeatur. *Oedipus*, rei publicae adjuvandae operam pollicitus, ad aram supplicantes assurgere jubet & discedere v. 142. * Illi adeo jam discessuri can-

† *Τρεῖς δὲ, καὶ σκηνογραφικὴν οὐ Σοφοκλῆς* — *Aristot. Poetic.*

* Notandum est cantionem hanc non esse proprie *Choricam* & *Parodicam*, sive a Choro ingrediente celebratam; eam tamen esse, quæ Parodi vices locumque hac in parte commode suppleat, adeoque ante Chori ingressionem opportune inserta Prologum claudat. Quibus rationibus adducti ita statuimus v. *δελ. φερωνδ.* p. 4. hac de re utrinque disputata æstimantes satius habemus mediam quandam viam insistere; atque adeo cum scholiaste simul & Boivino Chorum non e Sacerdotibus, ut Dacierius, sed ex Thebanorum civibus primariis constituimus: non tamen illis Cantionem hanc tribuimus, quia illorum *παρῶδος* nondum existerat, scilicet nondum aderant, quippe postmodo convocandi. Ita enim v. 144.

Ἄλλος δὲ καθύπερθε λαὸν ἀδ' ἀδραϊζέτω

v. J. Ger. Voss. & Robertellum ad *Aristot. Poet.*

Quod si quis dictum putet eosque convocatos in limine jam adesse, nihil obstat quo minus ab iis cantio hæc celebrari existimetur. tione

tione interjecta qualem res ipsa postulabat, Prologum absolvunt.

Hæc de *Prologo*, sive fabulæ actu primo: in quo rite concinnando *Sophoclis* nostri *οικονομια* præ cæteris ab *Aristotele* laudatur.

Pauca jam de *Episodio*; --- *Επεισοδιον δε μερος ολον τραγωδιας το μεταξυ ολων χορικων μελων.* “Integra tragœdiæ pars, quæ inter plenas cantiones Choricæ interjicitur.” Hæc pauca & in genere philosophus: utinam plura distinctius hac de re fuissent ab illo dicta! verum, quoniam de *Episodii* partium singularum *qualitate* alibi passim & multa satis jam antea dixisse sibi videbatur, hoc in capite satis habet illius *quantitatem*, & partium collocationem situmque designare, nempe quotum fabulæ spatium, & quem locum occupet: cum cætera jam satis ab *Atheniensibus* cognita esse putet.

Episodii itaque nomine continetur id omne quod inter *πρωτον* & *εξον* intercedit, sive Actus secundus, tertius, quartus (aliquando etiam forsitan & quinti pars:) quod quidem quale sit, & quo potissimum in opere versetur, tironum gratia paucis libet exponere. --- In *Prologo* actionum quarundam initia, vel, ut *Quintilianus*, semina spargi videmus: in *Episodio* earundem incrementa, & progressiones, atque omnia demum paulatim maturefcentia ad *εξον* sive *καταστροφην* properare. Hac in parte difficultatum nodos inextricabiles objici, gravioris momenti consilia, rerumque discrimen ultimum & certamen agitari --- hinc nova quædam derepente aperiri, personarum, quæ jamdiu incognitæ delituerant, subitas *αναγνωσεις*, & inde fortunarum in deterius mutationes insperatas, sive *πειπετειας* τα μεγα ος ψυχαραγει η τραγωδια. En adeo fabulæ partem, mole quidem maximam, &, ut ita dicam, opere magis negotiosam! liceat * *Jul. Scaligeri* verba adhibere a re minime aliena. --- “In Tragœdia Reges, “Principes, ex urbibus, arcibus, castris: principia sedatiora, “exitus horribiles: oratio culta, a vulgi dictione averfa: “tota facies anxia, metus, minæ, exilia, mortes.

Jam vero ad rerum exitum festinantes non una simplici & recta via per Actionis unius nudam & apertam narrationem, sed, prout *επεισοδιον* etymologia ipsa denotat, per ambages &

* *Jul. Scal. de Art. Poet.*

diver-

diverticula, per circumstantias, quæ quidem usque præter spem variæ incidunt, hinc inde circumducimur, rerum subito objectarum tum novitate tum etiam magnitudine attoniti, donec catastrophæ aliquando tandem superveniens prospectum ulteriorem intercluserit.

Exempla rei ex *Oed. Tyr.* desumpta proferemus. Siquis vero interim quærat qua dramatis in parte initium habeat *Episodion*, recognoscat mecum quæ supra diximus de hymno Ω Διὸς ἠδ' Ἄρης φάτι --- cuius interventu *Prologus* non minus commode absolvitur, quam si Chorus, jam ingressus, ὅλον χοῖνον celebraret : atque adeo χοῖν παρεῖν tum demum fieri, cum *Oedipus* ipse, in scenam rediens, eos, vel Sacerdotes forte discedentes sic alloquitur [v. 224. *Æt.* 2. *Scen.* 2.] αὐτεῖς ἄδ' αὐτεῖς &c. ita enim modo antea edixerat v. 144. Ἄλλοι δὲ Κῆρυξ λαὸν ὡς ἄθροίζετω. Ex his qui modo erant convocandi constituebatur Chorus : convocati jam aderant, illum una comitati : *Episodion* aperit *Oedipodis* obtestatio & imprecatio. Siquis vero Chori παρεῖν sensu strictiori velit intelligi, ita ut sit παρῶτι λέξις ὅλη χοῖν, tum demum, cum primo Chorus interloqui aut cantare incipiat, *Episodion* incipit v. 284. Ὡπὲρ μ' ἀρῶν ἐλάβης, atque adeo protenditur ad Σπασίμων illud Ω γέναι βροτῶν --- atque ibi clauditur ubi incipit *Εξοδός* 1231 Ω μὲν γὰρ &c.

Sed in *Episodio* πραγμάτων συστάσιν atque adeo fabulæ decursum prosequi pergimus. *Oedipus* ad parricidii investigationem & vindictam properans populum, quem convocari iusserat, compellat, obtestatur ; Parricidam, quicumque fuerit, diris atrocissimis obstrictum persequitur : nihil intentatum relinquit, in re dubia *Apollinis* interpretes vates *Teiresias* arcescitur : quid ille ? primo tergiversari, mussitare : ad extremum convitiis provocatus rem aperit sed incredibilem ; ad *Oedipodem* ipsum parricidii imo & incestus crimen convertitur : ille indignari, fremere, minitari : subit altercatio --- hinc maligna de *Creonte* suspicio --- illinc vatis discessuri horribilis denuntiatio. Chorus interim sollicitudine dubia in partes diversas distrahitur : in Regis tamen favorem propensior ; & cantione interjecta hanc *Episodii* partem primam sive actum fabulæ secundum claudit.

Videbamur modo rei exitum jam propiorem præsumere : sed præter spem longius summoti distinemur : novi excitantur tumultus & increbescunt turbæ. *Creon* accusatus de injuria conqueritur, modeste se purgat : *Oedipus* contra impatiens de suspicione insidiarum nihil remittit, vehementius iracundia excandescit, & pro imperio tyranni exilium mortemque minatur, Choro interim frustra admonente & obtestante. Rixantium tumultu excitata prodit *Jocasta* : jurgii causam quærit, cognoscit, expostulat. *Oedipodi* sollicitudinem omnem adimere cupiens, oraculis vatibusque, quorum reverentia altius animo infederat, fidem omnem & auctoritatem abrogat : Exemplo *Laii* ipsius commonstrat ; cum ille non a filio, sed a latronibus esset interfectus : hujus cædem commemorans facti circumstantias quasdam injicit, quæ *Oedipodis* animum illico percusserunt ; occurrebat cædis a se perpetratæ recordatio ; loci, temporis, personæ circumstantiæ congruebant : tum demum ad se suspiciones suas converti, ad suum caput imprecationes denuntiatae redundare posse persentiscit : unica restabat spes, servi superstitis indicium. Ubique animi impatiens ad ἀναγνώσσειν festinat : servus accersitur, expectatur. Interea spe metuque suspensum quàm molesta occupat ægritudo & turbulenta anxietas ! nihil certe fingi potest τετρακτωρον. Confabulationis auditor & testis Chorus religionis officia, & oraculorum reverentiam tuetur, impietatis detestationem profitetur, pœnam divinitus impressam præsentit. Hæc exhibet Σπασμος v. 873. Εἰ μοι ξυμεῖν &c. *Episodii* partem secundam, sive fabulæ act. tertium absolvens. Interea rerum faciem novam aperit e *Corintho* nuntius adveniens : ille *Polybi* regis mortem, regnum *Oedipodi* filio oblatum narrat : quid inde ? timores illico evanidi abeunt : oraculi, *Teiresiæ* autoritas imminuta, fides elusa ; exultat votorum compos *Jocasta* : *Oedipus* ipse, sui jam immemor & periculo omni liberatus, triumphat : sed curiosa sollicitudo plura usque sciscitantis res tranquillas interim perturbat : anxietatis, quæ sola jam restabat, causam nuntius dum male officiosus eximere studet, præter consilium anxietatem incutit atrocissimam : † ελθὼν ὡς εὐφραίνει τὸν Οἰδίπῳ καὶ ἀπαλλάττει τὴν μητέρα φύσιν, δολωπὸς ὅστις ἦν, τ' ἐναντίον ἐποίησε. Ecce enim

† *Aristot.* Poet. ad locum,

dere-

rus, cujus opera non ultra desideratur? en ergo τις ἔξοδος ra-
tionem! quid aliud nunc superest quam calamitatum ἀπει-
τειῶν subsequendum expectatio luctuosa? Prodit adeo ἑταί-
ρος Chorum alloquens ὡς τις μέγιστα τῆσδ' --- & atrocitatum,
quarum aspectum scena respuit, perceptionem commode ex-
hibet per nuntium interposita narratio; quales sunt *Jocastæ*
suspendio vitam abrumpentis interitus, *Oedipodis* per interiora
domûs debacchantis violentia, & oculorum demum effusio
cruenta. Jam aliquando *Oedipus* ipse in scenam producitur,
spectaculum quàm prorsus miserabile? ibi tum κομῶν, ὁρῶ-
ντων κοινῶς ὄρεα καὶ ἀπὸ σκηνῆς “Chori & scenicorum communis
comploratio.” Ubinam uspiam causa gravior? Ubinam ἀει-
πετέρα flebilior? en enim Regem modo dignitate, opibus,
famaque florentem, jam civibus inferiorem infimis, & mise-
riorem miserrimis! en illud adoratum populo caput jam pro-
stat odiosum & execrabile! en illum patriæ patrem, sed
eundem & pestem, parricidam, & incestum, & pene suici-
dam! τὸν κατὰρξτοτάτον ἐπὶ δὲ καὶ θεοῖς ἐχθρότατον βεβρωτὸν — Inte-
rea spectantibus animi quàm mire commoventur! qualis
affectuum concertatio, qualis ingeneratur horror simul &
commiseratio! at in his rerum asperitatibus neque hi, neque
ille quidquam admittit nomine indignum suo. Hi erga
Regem obsequio, erga Parentem pietate, nec minus Deorum
reverentia obstricti partes adhuc tuentur suas; applorant,
consolantur, philosophantur. Ille ingenitam animi fortitu-
dinem & constantiam ad extremum usque servat gnauiter
infelix, & magnifice querulus, vehemens in expostulationi-
bus, in sollicitudine paterna πατρὶτικῶτατος; &c, siquidem sum-
ma sit laus tragœdiæ τὸ φοβερόν καὶ τὸ εὐεργόν audientium animis
incutere, *Oedipodem* tyrannum omnium quotquot extant τραγι-
κωτάτων pronunciare non dubitamus.

Sentio equidem Poetas nostros recentiores a Dramatis
Græci norma discessisse: pro suo quisque ingenio nova quæ-
dam figmenta invehere gaudet, *Aristotelica* & præcepta &
exempla vetera negligere, quæque ipse imitari nescit, facili
censura contemnere. --- Hoc ab Illis rectene factum sit, an
secus, brevis disquisitio, atque inde comparatio τῶν ἐπιτηδεύμα-
των instituta indicabit.

Atque

Atque adeo, quæ duæ res Dramatis præcipuam laudem constituunt, ad examen hic revocentur, imprimis scilicet Materię ipsius delectus --- deinde Dispositionis artificium.

Quid hac prima in parte a *Sophocle* nostro præstitum fuerit mecum paulisper recognoscite. Nihil ab eo humile aut vulgare in scena exhibetur, nihil nisi *μεγάλη σπουδαία*, "actio quædam severa & magnifica," illustris cujusdam fortunæ, qualis est Heroum Principumque, discrimen ultimum, & *περίπτεται* & illa quidem momenti plerunque non tam privati quam publici, adeoque non sine Choro, (qui publicam quandam personam gerit, suasque res cum alienis una conjunctas agi sentit) teste simul & adjutore peracta. Materię dignitatem qui quærit in *Oedipode Tyranno* nihil prorsus desiderabit. Nihil illo certe *παρρησιώτερον*, cum nusquam fere reperitur *περίπτεται* mirabilior, quæ vehementiorem audientibus horrorem simul & misericordiam commoveat.

Quid vero hac in parte Recentiores nostri? video ab illis tragœdiæ dignitatem genuinam imminui & nervos succidi. In scenam producitur alicunde Heros quidam fictitius & obsecurus: non *μεγάλη σπουδαία*, quæ *το φοβερόν και το ελπίον* incutiat; res agitur plerunque non publica sed privata, & illa quidem momenti levioris, qualis est domestica aliqua injuria, vel (quæ in plerisque primas habet) amantium delicata infelicitas, focco potius quam cothurno digna, teneritudinem quandam muliebrem potius quam virile quiddam & tragicum spirans. Utinam hac in parte *Græcorum* veterum potius quam *Gallorum* exempla nostrates fuissent secuti; cum inde aliquam ingenio perinde ac moribus corruptelam inferri sentiam.

Porro *Græci* dramatis materies hominum indoli & institutionibus apprime congruebat: non longe petita aut temere ficta, sed res aliqua notissima, e vetustis *Græciæ* suæ annalibus deprompta. Heroes in scenam prodierunt moribus *Græcis* habituque prorsus *Græco* ornati; eorum, quales re vera extiterunt, imitatio expressa; eadem disputandi, perorandi consuetudo: transiit in theatrum vitæ civilis imago, simplex quidem illa facilisque & *κατά το πρότερον* repræsentata.

Sed quid interim nostri? non tam naturæ quam artis, nescio cujus, studiosi in medijs posita fastidiosè transfiliunt; ultra

Garamantas & *Indos* fabulæ nova quærent argumenta, pro-
 veris ficta, & pro verisimilibus portenta quædam exhibent :
 nova affectant omnia, & quæ admirationem excitent. Ho-
 minibus ignotis & peregrinis incongrua affingunt ornamen-
 ta; patrios mores sententiasque populares colloquentibus
 tribuunt : denique id sedulo agunt quod a re videtur maxi-
 me alienum, & præter decorum καὶ τὸ εὐχρῆς.

Apud *Græcos* denique actio fabulæ erat una & simplex pro-
 posita : apud Nostros autem plerunque multiplex & indif-
 creta : Illi simplicitatem & rei unius perfectionem colue-
 runt : Hi plura officiose ingerunt, & rerum novarum varie-
 tate potius quam magnitudine gaudent. Illic ubique Prota-
 gonista suum tuetur locum & dignitatem, habituque & vo-
 ce ipsa primas agens. *Oedipodem* agnoscas omni in parte do-
 minantem, & ad se, uti principem, ora omnium animosque
 convertentem. Hic autem fabulæ ordo perturbatus, ita de-
 mum inversa omnia & confusa, ut Protagonista nihil nomi-
 ne suo dignum ostendat, cum nec a Deuteronista, imo nec
 a Tritagonista dignosci possit.

Hæc de materiæ ipsius delectu : jam pauca porro de
 Dispositione. Hac præsertim in parte Poetas *Græcos* ingenii
 nervos intendisse sentio : ἐν τῇ τῶν πραγμάτων οὐσίᾳ præcipuus
 versabatur iudicii labor & solertia ; nihil operosius aut inex-
 tricabile ab ipsis attentatum, nihil invita *Minerva* elabora-
 tum ; mira ubique simplicitatis species, nulla artificii diffi-
 cilioris ostentatio, atque adeo ejusdem sedulo dissimulati laus
 uberior. In Prologo (de *Sophocleo* enim loquimur) brevis
 præmittitur facti expositio ; ita tamen ut nulla sit eventus
 anticipatio. In *Episodio* turbæ increbrescent, rerum ibi per-
 plexarum nodus inexplicabilis, ejusdem deinde improvise so-
 lutio : ἀναγνώσειν comitatur ἀσπετεῖν : præcedit desperatio,
 subsequitur terror & misericordia. Artificii hujusce Poetici
 eadem fere videtur, quæ & Architecturæ illius laus, quæ
 Templi partes fornicati per intervalla quædam conspiciendas
 ita aperit, ut, quæ singulæ prospectum claudere videbantur,
 eadem latius productum extendant, & spectaculorum super
 alia aliorum subinde enascentium varietate delectent.

Oedipodem adeo nostrum videte : en actionem primariam,
 unam sane illam simplicemque, absolutam & continuam,
 certo

certo & Loco & Tempore definitam : Loco quidem in publico, in ipso regiae vestibulo transactam, & quidem tam brevi Temporis spatio quam brevi in scena repræsentatur : ubique verisimilitudo fervatur : circumstantiæ incidentes actioni dramatis primariæ subserviunt ; ultro ex ipsa re enasci videntur ; enatæ mirabilem illum nodum conficiunt ; eadem etiam & solutionem ultro aperiunt, artificio tam singulari præparatam, ut sine ullius omnino artis apparatu effici videatur : & rei demum exitus ita educitur, tanquam fieret non modo *κατά το εἶκος*, sed etiam *κατά το ἀνάγκη*.

Hæc *Sophoclea* nostra qui laudat, jure poetas recentiores reprehendet, a quibus hanc, quam res ipsa postulat, *τῇ ὡς τῇ συνδέσει μὲν δὲ οἰκονομίαν* prorsus negligi viderit. Hæc certe in parte ut plurimum peccant, & quidem sedulo & impune peccant : pro licentiæ suæ prærogativa leges *Aristotelicas* contemnunt : ingenii lusum & inventionis famam quærent, de *dispositione* interim minus solliciti : verba potius curant, quam res, & sententiarum ornatum, potius quam actionis verisimilitudinem : hæc ipsa copia reddit inopes ; & quantum a *Græcorum* simplicitate tantum a vera tragœdiæ laude discesserunt. Triplicis illius, quam fabulæ in scena repræsentatæ ratio postulat, unitatis curam habent nullam, non actionis, non loci, non temporis : nihil unum & simplex sufficit. Præter fabulam institutam etiam aliud quiddam *ἐπιπλοῦσθες* crebro interferitur, ita ut dubitari possit, quænam sit actio tragica primaria. In *Episodiis* fragmenta a re prorsus aliena obtruduntur, & huc illuc quasi in devium abducunt, ita ut spectatoribus interim expectatio vel elusa langueat, vel prægravata distrahatur. Insuper, ne desit circumstantiarum antiperistasis, & artificii poetici ostentatio, nodi nodis implicantur, & quidem *Gordiani* ; cum eorum solutio vel extricatio ulla non nisi per machinam aut vim aliunde illatam effici possit. Aliquando etiam, ut Herois sui admiratio accedat cumulator, plurium annorum res gestæ in unius horæ compendium redigunt, longe disjuncta temporum intervalla transiliunt, quasi epopœiam scriberent, non tragœdiam, & Lectori potius quam spectatori placere cuperent. Spectator interim non adduci potest ut hæc male cohærentia conjungat, & quæ sibi invito & supra fidem exaggerata

aggerata obtruduntur, ea tanquam mendacia incredulus odit. Postremo Poetæ nonnunquam, velut historiæ scriptores, herois sui per maria, per urbes, per castra triumphos comitantur, & Lectorum animos levi momento huc illuc impellunt. At in theatro Spectator & Assessor, cum uno in loco contineri se sentiat, actionem quoque repræsentatam uno in loco contineri oportere sentit, & proinde non patitur sibi nolenti fraudem fieri tam incredibilem, ita ut *Libyam* remotis *Gadibus* jungat, & modo *Thebas*, modo migret *Athenas*. In summa, nihil placere debet quod contra verisimilitudinem peccat; & eæ demum perfectissimæ celebrantur tragœdiæ, in quibus hæc triplex unitas, *actionis*, *temporis*, *loci*, inviolata servatur.

Hactenus de iis, quæ tragœdiarum omnium sunt communia, diximus; superest ut, quæ *Græcorum* propria sunt, breviter explicemus. Sc. το Χοεικον' -- και τότε

το μεν, Παροδος'

το δε, Στασιμον.

Sentio equidem in materiem me incidisse longa defuetudine obsoletam, & a præjudicatis opinionibus nostris usuque communi abhorrentem: proinde nonnulla dici oportere, quibus vetusta hæc in memoriam revocari, rebusque obscuris lumen aliquod affundi, & institutionum demum, quæ olim aliquando laudatæ viguerunt, ratio explicari possit.

Neque vero necesse est Chororum originem a primis usque temporibus deductam repetere: sat erit breviter annotare fuisse illos *Græcorum* indoli moribusque apprime congruos. *Græci* cantionum & saltationum erant mire studiosi, & quidem artifices eximii: usque adeo ut, quæ ab ipsis prima celebrabantur, Dramata tota fuerint Chorica. Hæc præcipue instrumenta, diebus festis idonea, & Deorum religio, & civilis usus adhibuit; paulatim a Templis in Theatrum transiit Musa Chorica, ita interim temperata, ut *Dorica* cujusdam dignitatis & σεμνολογίας primævæ vestigia adhuc servaret.

Videor jam *Æschyli* tempora attigisse, qui primus Chori usum Dramati tragico recte accommodatum exhibuit. Quade re sic *Aristoteles* noster --- και πολλας μεταβολας μεταβαλεται η τραγωδια επαιουσα υπει εχε την εαυτης φυσιν και τοτε των υποκειτων πολλους εχεν ενος εις δυο πρωτος Αιχμηθ' ηγαγε, και τα τε χορευματα και

και

και τον λογον τραγωδιαν παρεκδιδασει· τρεις δε, και σκηνογραφιαν Σοφοκλῆς. Scilicet Tragœdiæ, perinde ac Theatri ipsius initia fuere αυτοχρηδιαστικα rudia & incondita: paulatim deinceps accrevit splendor & magnificentia: auctior histrionum numerus, & apparatus scenici elegantia; & justa demum tragœdiæ forma constituta. Quam *Æschylus* autor invenit, excoluit, illustravit, eandem deinceps artem *Sophocles* noster omnibus numeris absolutam præstitit; ita ut nihil fere amplius tum ad animorum eruditionem και ηγεσθαι των παιδῶν, tum etiam ad aurium vel oculorum oblectamenta deesse videretur. Ita demum ἡ τραγωδία ἐπαυσατο ἐπει εἶχε την ἑαυτῆς φύσιν· scilicet adulta jam & ad maturitatem perducta nihil ulterius incrementi desideravit. Proinde, quæcunque hîc de Choro dicta Lector viderit, ea omnia de Choro solertissime constituto, qualem ubique fere *Sophocles* exhibuit, dici intelligat.

Siquis adeo quærat *qualis* ille Theatri *Atheniensis* Chorus fuerit --- quem in *Dramate locum* --- quem porro *usum* officiumque præstiterit, hæc in genere mecum pauca recognoscat. Erat adeo Chorus certus quidam Actorum numerus, scilicet quindecim, fabulæ dramati subserviens, diversimode pro re nata, & plerunque e popularibus quibuscunque conflatus, ita ut Personæ cujusdam publicæ speciem præ se ferret: qui quidem, cum Histrionum in scena agentium quasi in subsidium accitus adsit, haud inepte τέτραγωνίτης dicatur. Ille adeo adest actionis institutæ haud sane autor & princeps, sed conscius & particeps; non sane partes agens primarias, sed aliquanto remotiores, ἐν τραγωδικῇ μέρει συναγωνίζομενος τῷ ὑποκρίτῃ. Proinde non ipsa in scena stationem sortitur, sed nec in orchestra, sed regione quadam intermedia, perinde ut officio quodam fungitur intermedio, non in Pulpito, sed in Thymele constitutus: a rebus ipsis ita prope abest, ut a se minime alienas putet; &, ubicunque operam suam desiderari sentit, ibi ultro se adiutorem immisceat.

Siquis quærat porro, cur non nisi sub Prologi finem, neque vero *antea*, fiat πρῶτος, sive Chori interloquentis vel cantantis ingressio prima; mecum una velim intelligat repræsentationis dramaticæ rationem ita esse comparatam, ut Chori intercessionem omnino nullam *antea* desideret. Quamdiu enim Prologus procurrit, sive actionis cujusdam futuræ expectatio præ-

præparatur, tamdiu Chorus se continet, cum nihil adhuc quod ad se pertinet evenisse sentiat: verum ubi primum res momenti cujusdam publici agitantur, turbæque ex omni parte subito concientur, tum demum, prout rumore aliquo novo & repentino commotus in concionem populus confluere solet, pro diversa re nata sollicitudine diversa affectus, in Thymelen illico se ingerit, in scena dictorum factorumque testem & judicem, aliquando etiam & participem & adiutorem: tamdiu ibi assistens suis fungitur officiis, usque dum ad Catastrophen fuerit deventum: tum vero re jam desperata, uti supra diximus, cum nihil restare videat opere suo dignum, χορὸς ἐξόδοις subsequitur.

Duplicem ab eo personam sustineri notamus, tum *interloquentis*, tum etiam *cantantis* atque *saltantis*. Prior illa, utcunque numero sit multiplex, tamen pro uno solum Histrione accensetur, quatenus actionis in scena partes per Coryphæum suum ad se transfert, & tanquam voce communi de re unaquaque objecta sententiam fideliter exponit. Adest adeo hæc dramatis Persona Histrionibus primariis subserviens, &, prout res postulat, partes agens diversas, rei gestæ sive testis, sive monitor opportuna suggerens, sive speculator prospiciens remota, sive prænuntians futura sive demum de præteritis philosophans.

Chori autem *Cantici* ratio erat diversa: nempe hæc Persona Histrionum actioni adeo non se immiscuit, ut non, nisi post illorum e scena discessum, sua obiret munia, scilicet ita institutus, ut, *vocis gestûsque* certum in numerum compositi modulatione, actuum intervalla distingueret. Et in Chori quidem hujusce apparatu concinnando, nulla erat ingenii aut sumptuum parcimonia, sed præclara quædam φιλοκαλίας & φιλοπορίας, & artificii & magnificentiae ostentatio: Græca gens, ad fastidium usque delicata, oculorum & aurium oblectamenta quærebat elegantissima: mira erat hac in parte æmulationis & placendi studium: & quidem non minor χορῶν & αἰλητῶν quam Poetæ ipsi a populo plausus tribuebatur.

Res ipsa jam admonet ut de Chori apud Græcos institutione usque nonnulla distinctius explicentur, ne forte Lector aut id ipsum, quod dramatis Græci est proprium, omnino nesciat, aut, quod in *Sophocle* nostro est præsertim admirabile, negligat & fastidiat.

Mecum

Mecum igitur una quæ jam dicta sunt recolat; videatque imprimis quid ipsa dramatis constituti ratio postulat: qualis adeo illa est quæ in scena repræsentatur actio? nempe *καταστάσις* *αρεστέρα*, virorum principum aut aliquo modo illustrium, & momenti publici, potius quam privati, ita ut civium insuper aliorum fortunas secum una adjunctas trahat. Quorum adeo res in scena agitur, eorum sollicitudo non frustra excitatur: itaque accedunt, non ut spectatores ignavi, sed ut participes actionis, cujus effectus ad se redundare sentiunt. Neque profecto credibile est grande quiddam & magnificum, & quidem loco plerunque in publico, sine testibus aut etiam adjutoribus administrari posse: quamobrem æquum videtur ut, præter interlocutores in scena primarios, alii quidam insuper adessent, qui pro sollicitudinis cujusdam publicæ officio de rerum turbatarum statu populares sensus & judicia exponerent. Hinc adeo apud *Græcos* nata Chori institutio: quæ quidem in Democratia, ubi rempublicam pro jure suo capebat, ipsorum moribus præcipue congruebat.

Neque vero fas est illos, quos Horatius descripsit, Chori usus quosdam *morales* præterire. Cum enim Actores primarii, affectuum, quales exhibet tragœdia, turbulentiorum vehementia abrepti, quæ res postulat, omnia commode expedire non possent, erat sane isthoc sapienter constitutum ut a circumstantibus quibusdam, quorum erat sanius atque incorruptius judicium, ea quæ ad commune bonum facerent, identidem suggererentur. Chorus itaque assistit fidus testis monitorque, exempli cujusque memorabilis documenta indigitans salubria, unde audientium animis vitiorum forte correctio, & *παιδείαν* *καταστάσις*, unde porro & pietatis & benevolentiae & justitiæ sensus ingenerari possit.

Quanto rectius hac in parte *Græci* quam poetæ nostri recentiores? qui quidem disciplinæ moralis aut curam gerunt nullam, aut, ne non abunde sapere videantur, personas sæpe ingerunt male officiosas extra locum, & contra ipsius rei verisimilitudinem, invita plane Minerva, philosophantes.

Postremo, quoniam Actores aliquando e scena discedere oportet, & tum præsertim, dum aliquid novi moliuntur postmodo exhibendum, neque interea tamen actionis institutionis seriem interrumpi decet; opus certe erat artificio quodam
solerti

solerti, quod huic incommodo occurrere aut mœdèri posset. Quid ergo hac in parte tragœdi *Græci*? in Histrionum absentium locum Chori opem vicariam substituebant; & quidem eam, quæ ad omnes, quos res exigebat, usus latissime pertinebat. Hac enim ratione cautum erat ut histrionum officia minus desiderarentur? ut cantione interjecta actuum intervalla rite dispungerentur, & fabulæ simul decurrentis series continua produceretur --- ut Auditoribus interim lenocinio hoc jucundissimo expectationis tædia fallerentur --- animique ad *Episodii* quæ supererant partes rite percipiendas melius præparati & erecti accederent. En ergo Chori apud Tragicos instituti rationem usumque plane multiplicem! cui forsân & alius accenferi potest, qui quidem non in Dramatis constitutione interna sed in repræsentationis specie externa continetur: scilicet hinc ipsi spectaculo dignitatis cuiusdam & magnificentiæ splendor accedit. Ipsa quindecim hominum frequentia, ornatus decorus, vocis gestûsque modulatio numerosa omnium oculos animosque ad se convertit: in illa Orchestræ vastitate non jam solitudo & silentium, sed celebritas, & trepidatio spectatur. Cum histrionum discessu adeo non abruptitur dramatis textura, ut etiâ aptior procedat, dum Chorus suo probe fungitur officio: de quo quidem *Aristotelicum* illud, & *Horatianum*, semper servari debet, ita ut nihil scilicet nimis *επεισθηδης* vel *απεροσθονον* interferatur, --- nequid medios intercinat Actus

Quod non proposito conducatur & hæreat apte.

Haud sane isthæc citare veremur qui de *Sophocle* loquimur. Ille enim, quid Chorica efficere possint & debeant, exemplo singulari commonstrat, cum nihil fere a re subiecta alienum interferat, nihil nisi quod fabulæ decurrentis contextum illustret, & affusæ varietatis gratia quadam commendat. Quamobrem Chorica illa, qualia *Sophocles* exhibet, jure laudamus, ut quæ tam prodesse velint quam delectare, non tam ad sensuum lenocinia, quam ad intellectûs eruditionem accommodata, dum haud inani quadam & inepta rhythmî & harmoniæ suavitate aures deceptas deliniant, sed simul menti animoque sententias bene moratas & sapientiæ præcepta ingerant. Ita ut, siqua voluptatis aut etiâ utilitatis ratio habeatur, *Græcorum* Choricis commendatio pro jure quodam suo neutiquam defuerit.

Quin

Quin videamus quid hac in parte a Recentioribus nostris fit attentatum. Probe quidem illi senserunt actuum intervalla distinguere oportere; itaque distinctionem quandam adhibuerunt, at qualem? non eam profecto quam res ipsa postulat, cum fabulæ decurrentis serie aliquo modo connexam, sed absconam prorsus & alienam; sed tumultuarium quiddam, sine mente, sine sententia, concentum nescio quem Musicum, importune interpositum, quem profecto recte dixeris ἀπερ-
στονυστον. --- En vero! *Episodii* pars absolvitur: exeunt Histriones. Quid tum postea? ecqua interim audientibus futuri anxia expectatio, & taciturnitas severa? Nihil minus: confurgitur: fit tumultus, concursus: interstrepunt fidicines, --- subsellia acclamant --- & profecto (ut Terentiana huc transferam) fabulæ intervenit vitium & calamitas,

Ut neque spectari neque cognosci potuerit,

Ita populus studio stupidus in funambulo

Animum occuparat.

Ita prorsus abrupta intercidit actio, ut spectator illico ad finem omnia perducere crediderit, vel forte quot Actus viderit totidem dramata integra exhiberi: delusus adeo tumultuatur aliquandiu & fabulæ & sui oblitus, usque dum Histrionum in scenam reditus nova quædam spectacula aperuerit; interim το φοβερον και το ελπεινον, & quicquid vere tragicum spirat, animo penitus excidisse videtur.

Quæ cum ita sint, jure mirari subit hanc Choricorum institutionem, usui multiplici inservientem tantaque cum laude a Græcis adhibitam, obsolevisse prorsus, & a tragœdiis recentioribus exulantem thymelicorum hominum operis locum cessasse: quo quidem artificio nihil excogitari poterat ἀπεχ-
νωτερον, nihil a dramatis severitate magis abhorrens. Et profecto, siquidem ipsa res exigat ut actio fabulæ continua usque producat, non video cur non in omni tragœdia ille *Græcorum* Chorus, quocunque nomine appelletur, sive Persona quædam publica, vel testis vel monitoris vel adjutoris officia præstans, locum habeat, vel analogum quiddam substituat, quod & intervalla distinguere & Histrionum discedentium e scena vices supplere possit.

De Canticis quidem instituendis nihil certi est quod statuiam: sentio enim Linguae Græcæ & vernaculæ nostræ rationem

tionem esse disparem; neque, quod illa effecerit, ab hac nostra effici posse: Erat certe illa *μυσικωτάτη*, ad omnem metri rhythmiq̃ue modulationem accommodata; hæc vero nostra est aliquantulum intractabilis; & a modulatione Musica abhorrens, cum syllabarum genuina quantitas negligatur, & sine varietate carmen decurrat *αἰρεῖται μόνον, ὁμοιοτελεστον*.

At vero in *Episodiis* rite contexendis hanc Choricorum opem vicariam commode substitui posse video: Utcunque enim rhythmī & harmoniæ theatralis commendatio desit, suo tamen usu fructuque non penitus destituitur, certe nihil actuum intervalla opportunius claudit seriemque dramatis producit: imo vero in constructione Dramatica id ipsum præstat quod in Architectonica porticus & intercolumnia, quibus spatia vacua ita occupantur, ut prospectus non interim intercludatur, &, quibus partium distinctio, iisdem itidem & connexio conficiatur. Quare videant Poetæ nostri Tragicī quousque, temperamento quodam rite adhibito, pro circumstantiarum diversitate, hæc Choricorum institutio redintegrari possit aut debeat: aliquid saltem excogitent aptius, quod actuum intervalla dispungat. En materiem plane novam, in qua Poetica facultas cum dignitate quadam exercitari potest! Et profecto hac in parte præclarum quiddam effici posse exemplo recenti ostendit ille *Elfrida* scriptor, ingenii perelegantis poeta: ille adeo dramati suo Chorica exhibuit intertextā, Odasque, si vel usûs moralis vel ornatûs poetici ratio habeatur, *Pindarico* nomine non indignas, isto certe concentu theatri nostro *μυσικωτέρας*; in hoc laudis genere singulare quiddam & ausus & affectus; ita *Græcos* imitatus ut operis sui imitationem posteris haud frustra commendatam reliquerit.

Hæc de Chorico in genere; de illius speciebus pauca jam dicenda restant, quas *Aristoteles*, ut supra notavimus, sic distinxit — *το μὲν Παρόδος — το δὲ Στασιμόν*.

Et de Parodo quidem — *ἡ παρῶτη λέγεται ὅλη χορὴ*. Hæc ille in genere, neque plura: quæ jam a nobis satis sunt explicata. De illius autem ratione Cantica qualis illa fuerit, quale metrum rhythmusque nihil plane definitum posuit. Quid ergo hac in re statuendum superest? hoc saltem: sc. melos *Parodicon* diversum quiddam esse a *Stasimo*: videamus itaque quid

quid illud *Stafimon* sit; Στασιμον δὲ μελὸς χοροῦ τοῦ ἀνὰ ἀναπαισε
καὶ τροχαίου· hæc ille breviter, at satis explicite & definite.
Melos adeo Stafimon illud est, cujus metrum rhythmusque
nec Anapæsticus est neque Trochaicus : hanc igitur Choric
speciem certis legibus circumscriptam videmus, illam vero
non item ; utriusque rationem diversam res ipsa penitus ex-
plorata indicabit. Το στασιμον expendite : quid aliud denotat
ipsa vocis hujusce idea, quam melos quoddam sedatum atque
statarium ? quid autem Anapæsti & Trochæi ? id ipsum quod
nullo modo cum Stafimo conciliari potest, motum quandam
cursorium, incitatum & vehementem. “ Spartiatarum
“ procedit Mora ad tibiam, nec adhibetur ulla sine anapæstis
“ pedibus hortatio.” (*Cic. Tusc. Disp. 11.*) Quod ideo est
factum quia vehementem esse oportet & celeri impetu
ferri, ut magis animos feriat auditorum. Trochæus,
prout nominis ratio indicat, pes velox, instabilis & sal-
tatorius, proinde in dramate Comico, in Satyrica, in
tripudiationibus & cordacismis adhibitus. Nihil adeo incon-
gruum τὸ στασιμὸς severitas recipit, patiturque tardiores in illo
pedes sc. spondæi stabiles, & remissior cantus, & quicquid
constantiae & dignitatis speciem servat. En vero quod res
ipsa postulat ; non antea Stafimon celebratur quam in me-
dias res, in turbas atque tumultus fuerit deventum ; tum
demum Choro ad singula attento anxia sollicitudo injicitur,
sedatior animorum atque corporis motus ; ubi simul το φοβε-
ρον καὶ το εὐλαβικόν dominari inceperint, cohibetur omnis intem-
perantia, omnisque deinceps actio ad gravitatis decoræ for-
mam componitur.

At vero Parodi ratio longe diversa : illa enim celebratur
antequam rerum turbæ atque certamina extiterint : cum
adeo nondum aliquid evenerit quod curæ severioris sensum
incutiat, in hac ingressione prima Chorus libertate utitur sua,
& pro variis quibus commovetur affectibus, sive gaudio ex-
ultans, sive spe elatus, sive metu trepidans, pro re nata & vo-
cis & gestûs liberiore motu se jactitat. Fortunarum mutatio
postmodo alios mores postulabit, & licentiam aliquando se-
veritas compefcet. Itaque in hac parte quæ ingenio lusum
aliquem permittebat, credibile est Poetas singulari usos arti-
ficio Cantici & Saltationis, quæ duæ res populo placebant
maxi-

maxime, vim omnem expressisse. Et quidem in utroque Chorici genere strophen atque antistrophen adhiberi video, hanc paribus metris rhythmisque illi respondentem, ita ut ex alterius ratione perspecta alterius ratio simul perspicui possit. Et sane hæc Chori evolutio, sive a læva Theatri parte ad dextram conversio, spectatorum animos oculosque attentos secum una attrahebat: & aliquando etiam Epodos metris rhythmisque diversis superaddita huic spectaculo & acromati varietatis quoque gratiam conciliabat.

De Melopoiia theatriali parcius esse dicendum sentio, cum hanc rem ut abunde notam & manifestam *Aristoteles* prorsus præterierit --- μελοποιια, inquit, ἡς διωκεται πάντων ἰσχυροί πάντες. Illius certe, qualiscunque demum fuerit, ad affectus commovendos permagnam fuisse vim agnoscimus; quam tamen in symphonourgis, quæ hodie elaborantur perfectissimæ, frustra quærimus. Nulla enim in illis naturæ imitatio expressa, sed artificii cujusdam reconditi & operosioris laus affectata. Imo vero nihil aliud curant artifices Musici, quam ut juxta leges technicas systema rite componatur; hoc si effecerint & sibi placent & aliis, de cætero parum solliciti. Interim dimensiones rhythmicas aptamque sonorum in sua tempora distributionem negligi, & id demum, quod est ἐν τῇ μουσικῇ μουσικωτάτον (etenim πρὸς τοὺς μουσικοὺς τὸ πρῶτον ὁ ἔνθυσμος) penitus desiderari querimus. Hæc annotanda duximus ut recentiores Musici minus sibi plaudant, aut saltem cautius veteres Græcos reprehendant, quorum hac in parte laudes assequi nesciunt.

Siquis quærat quænam μελοποιίας species in Choricis fuerit adhibita, recolat imprimis id ipsum quod dialecti forma suggerit, nempe *Doricum* quiddam inesse: deinde, cum affectus etiam teneriores aliquando sint exprimendi, intelligat leniorem quandam modulationem commode intermisceri posse: hanc adeo μελοποιαν *Plutarchus* de Musica appellat μεζολυδίη; severitatem *Doricam* suavitate *Lydia* temperatam; quam *Damon Atheniensis* primus exhibuisse memoratur συζέξας τῇ Δωρικῇ τὴν Λυδίαν, ἐπεὶ ἡ μὲν τὸ μεγαλοπρεπὲς καὶ ἀξιώματικόν ἀποδίδωσιν, ἡ δὲ τὸ παιδιτικόν, μεμικται δὲ ἀπὸ τῶν ἡδονῶν ἢ τραγωιδία.

Postremo qualis erat μελοποιίας, talis erat et ὀρχηστῆος ratio: altera alteri ex æquo respondebat: modulationi vocis gestus quo-

quoque modulatio parilis respondebat; utraque ad simplicitatem & decorum, utraque ad το ἡθικόν καὶ το παιητικόν exprimendum rite comparata, utraque ut imitationum instrumenta a Poetis adhibita, & quidem aptissima; ὅτι ἡ μικρὸν μέρος τῆν μουσικὴν καὶ τὴν οὖν ἔχει, δ' ἡς τὰς ἡδονὰς ἐπιστάνται ἐναργεστάτα. Quis enim nescit harmoniam affectibus mirifice dominari, & pro varietate sonorum solerter attemperata varios animorum motus elici dirigique? Porro quanta sit rhythmī gestusque numerosī vis, hæc philosophi verba satis indicant: αὐτῶ δὲ τῶ ἑυθὺς μιμνήσκει χρεὶς ἀρμονίας οἱ τῶν Ὀρχήσων· καὶ γὰρ ἔτσι ἄλλὰ τῶν ῥημάτων ἑυθὺς μιμνῆται καὶ ἡδὴ, καὶ παιη, καὶ τραγείας. Præclara quædam a Græcis hac in parte fuisse præstita facile credimus: &, cætera ut taceam exempla, sat erit Telesten illum commemorare, quo Ὀρχησοδιδασκαλῶ Ἄσχυλος noster utebatur, de quo Athenæus --- πολλὰ ἐξέδρακε ῥήματα ἀρετῆς ταῖς χερσὶ τα λεγόμενα δεικνύουσας --- imo vero illum artificem tam eximium extitisse, ὥστε ἐν τῶ ὀρχηίδῳ τὸς ἑπτὰ ἐπὶ Θηβὰς φανερὰ ποιῆσαι τὰ τραγῳδία δι' ὀρχήσεως.

Quæ cum ita sint, ex dictis tale nobis argumentum conficitur. Cum Poetica, quanta quanta est, omnis sit μιμητικὴ, necesse est illam eo perfectiorem esse, quo plenior atque expressior fuerit imitatio: proinde ibi demum ipsius laudem summam existere, ubi & plura & solertius temperata imitationum instrumenta adhibentur: quæ cum Tragœdia præ cæteris exhibeat, ideo Epopœia longe præstantior ab Aristotele judicatur. Iisdem rationibus adducti nos veterem tragœdiam Græcam recentioribus antepone non dubitamus, cum, præter ea, quæ utrisque sunt communia, singularia quædam orationis condimenta afferat, ea quæ quidem populo Atheniensi maxime placebant, τὰ μέγιστα τῶν ἡδονημάτων.

Hæc sibi responsa intelligant qui hanc dramatis nostri partem quam imitari desierunt, cavillationibus iniquis vexant, & e Theatro ut incongruam plane & ἀπροσδιδουσαν ejiciunt. "Quid, inquiunt, commercii habet Cantilena & Saltatio "cum tragœdia? nihil tam leve recipit τραγείας ἀνταδία, & "cothurni dignitas superba." Itane vero? --- at videant interim ne latius æquo hæc censura evagetur: vereor enim imprimis ut ipsa carminis metra subsistent quibus cognata rhythmī & harmoniæ instrumenta invident. Deinde videant quid isthoc

isthoc est Cantilenæ & Saltationis quod repudiant: num omnino genus omne? at certe nimium exigunt. Nihilne in Musica sapiunt ultra vulgarem cantilenam, vitiosam sane illam, cui soli aures assuefecerant, incondita nescio quæ sine rhythmo metra, & sonorum sine mente plasmata in longum producta? At vero iniqui sunt censores, qui ingenio & moribus ex suis alienos judicant. Rectius profecto hac in parte *Græci*, in Chorico illi ut in re seria versati: nullus erat in illorum canticis ingenii lascivientis lusus, ad severitatem rei & το περιστον omnia constituta; nihil interim Musa tragica de dignitate remisit sua: verum, uti supra diximus, cum e Templis in Theatra migraret, adhuc gravitatis cujusdam *Doricæ* pristinæque σεμνολογίας dithyrambicæ speciem servavit.

Similiter de Saltatione tragica statuere oportet; nequis hac in parte fraudem sibi faciat, & tripudiationem aliquam satyricam aut cordacissimum agitari fingat; sed qualem res ipsa postulat, compositi gestus modulationem decoram. *εἴτα ὡς κινῆσις ἅπαντα ἀποδοκιμασεα, εἴπερ μὴδ' ὀρχήσις, ἀλλ' ἡ φωνῶν ὄπερ καὶ Καλλιπιδῇ ἐπετιματο καὶ νῦν ἀλλοις, ὡς ἐκ ἐλδιδεῖας γυναικας μιμνήσκων.* Quin & ipsa nominis ratio Saltationem hanc tragicam a cæteris speciebus discretam designat. *Εμμελεῖα γὰρ αὐτῇ πρᾶξις πρὸς σπουδαία*, nihil humile aut leve, sed magnifica omnia & severa, gestu pariter magnifico & severo repræsentans; cujus tamen magna pars non tam pedum officio quam chironomia & digitorum micationibus peragebatur. Nempe Musa tragica in Orchestram, *ut festis Matrona diebus jussa moveri*, ita prodiit, ut interim dignitatis suæ conscientiam ipsa gestus honesti specie tueretur, ita spectaculo varietatis gratiam addidit ut tamen sui reverentiam quandam & admirationem excitaret.

Perlongum esset quæ de Choro apud *Athenienses* dici possent singula recensere: quanta fuerit ipsius dignitas leges de hac re latæ testantur --- testatur illa in *τῇ χοροδιδασκαλίᾳ & φωνασικῇ* sedula exercitatio & disciplina --- illa magistratuum in Choragiis obeundis æmulatio, --- illa in ornatus omni genere apparando *φιλοκαλία & φιλοπρῆμα*, --- illa populi confluentis curiosâ expectatio & damnose delicata luxuries *μεγάλων ἀποσκευῶν δαπανῶν καὶ τραγῶν ἐφοδία κατὰ χορηγίαν* & εἰς θεῶν. Profecto mire florebant artium omnium liberalium studia, nec in ullo fere

fere laudis genere exempla deerant vel incitamenta. Quid multis? in quantum intelligi potest *ακροαμάτων* five gratia five utilitas, & *δραμάτων* splendor & magnificentia --- quantum ingenia Poetarum excogitare aut artificum industria elaborare poterat elegantiarum, id omne quantum quantum erat theatro *Atheniensi* cumulatissimum accessisse sentimus.

Erant profecto *Græci* cum in omni genere deliciarum artifices curiosi, tum præcipue in orationis ornatu concinnando. Quæcunque hominum sensibus & judiciis placere poterant, nulla Artis instrumenta deerant: adeoque Tragedia erat prolata non sermone vulgari & soluto sed metrico, *λογῷ ἡδυσμένῳ*, aliqua rhythmī dulcedine condito. Scilicet Fabulæ, condimenti alicujus instar accessit carminis numerosi suavitas: & quidem illius, quod rei maxime congruum videbatur, nempe Iambici. Cur præ cæteris hæc metri species adhiberi debet *Aristoteles* in Poetica & Rhetorica rationem exponit --- *μαλιστα γὰρ λεπτὸν τὸ ἰαμβεῖον* --- *ἐν γὰρ ποιεῖς ἀλλήλους ἀντικλῶ πλείστα λεγόμενα ἰαμβεῖα· ἐξ αὐμετέρων δ' ὁμιλικῶν καὶ ἐκβαλλόντων λεκτικῶν ἁρμονίας.* --- *Οἱ τραγῳδίας ποιῶντες ἐκ τῶν † τετραμετέων εἰς τὸ ἰαμβεῖον μεταβήσαν, ἀπὸ τοῦ λόγου τὰς τῶν μετέων ὁμοιοτάτων εἶναι τῶν ἄλλων.* --- *Ὁ δὲ ἰαμβὸς αὕτη ἐστὶν ἢ λεγῆς ἢ τῶν πολλῶν· διὸ μαλιστα πάντων τῶν μετέων ἰαμβεῖα φεγγέρονται λεγόντες· δεῖ δὲ σέμνοτάτα γινέσθαι καὶ ἐκτεῖναι* --- Similiter pedem hunc Iambicum Horatius laudat ut præcipue Dramaticum

---- aptum sermonibus & populares

Vincentem strepitus, & natum *rebus agendis*.

Video equidem multa adhuc ab eo dicenda superesse qui *Græci* dramatis universi synopsis exhibere voluerit; plura certe quam instituti nostri compendium recipit. Neque ignoro quam difficile sit ea quæ in defuetudinem abierunt plene explicata & definita proponere, quam porro odiosum obsoletis gratiam & auctoritatem conciliare velle. Verum enimvero cum inter alias, quæ inciderint, quæstionem de carminum pronuntiatione agitari sentiam, pauca quædam tironum gratia distinctius exponere libet. Imprimis ergo hoc mecum recognoscant veterum Poetarum carmina omnino omnia tam

† *Ὁ δὲ τραγῳδία κρηδαικώτερος, ὅλοι δὲ τὰ πενταμέτρα, ἐπὶ δὲ τραγῳδοὶ μὲν πρὸς τὰ πενταμέτρα.*

οὐδὲ

Græca

Græca quam Latina fuisse non * (quod est a nobis vitiose factum) simpliciter & nude recitata, sed rhythmicè cantata, vel juxta dimensiones metricas seu scansionis leges pronuntiata: hoc enim ni esset, nulla prorsus esset illa varietas & numerositas in qua carminum harmonia omnis continetur. † Sed Tragœdiæ aliud quiddam insuper accessit, quod *Græci* maxime admirabantur, *μεγιστον των ηδυσματων*; in subsidium ars Musica accessit: carmina nempe tragica tam ab Histrione in scena quam a Choro in Orchestra ad tibiam cantabantur: "heus ad tibiam cantabantur! reclamation forsan aliquis e Criticorum grege, hoccine in tragœdia credibile aut tolerabile?" Atqui vero sic erat res, & quidem solerter constituta: carmina juxta certam modulationem a *Τραγωδοδιδασκαλων* præscriptam pronuntiabantur. Non pro libitu & arbitrio Histriones voci dominabantur suæ in quamlibet eloquendi vel agendi licentiam effusi: ex instituto fiebant omnia: *σηματα* quædam carmini apposita rhythmi & elocutionis modum designabant: exercitatione continua edocti Histriones ad tibiam sua omnia accommodabant: ita demum feliciter *εν τοις διονυσιοις εδιδασχθη η τραγωδια*. Ex hyposcenio Tibicen omnia moderabatur: ille præcinens vel succinens sonos graves vel acutos, ille variam vocis flexionem, intensiorem vel remissionem, præcipiebat pronuntiationis sive Oratoriæ vel Poeticæ artifex solertissimus.

Et profecto hac in parte summa erat artificii laus: adeoque Choragorum vehemens æmulatio & contentio; cum *εν κρησσι τραγων* is plerunque victor renuntiaretur, qui esset *αυλητην* peritissimum sortitus.

* Quis non miretur hominum sensus & judicia consuetudine prava usque adeo corrumpi potuisse ut admitteretur hæc carminum pronuntiatio vulgaris, quam vitiosa *e. g.* Tityre tu patulæ recubans &c. Arma virumque cano — At Regina gravi &c. en pro anapæsto dactylum pro brevibus longa — quam incongruâ hæc! *μετρον μετρον, ρυθμος ρυθμος*, contra leges metricas peccata! sed vitio assuefactæ aures non hæc respuunt; imo vero non dubito, si carminum vera pronuntiatio rhythmica, (sine qua nulla est metri & poeseos vis) revocetur, fore nonnullos qui reclamarent illico, auriumque præjudicia sibi violari quererentur. — At videant interim Præceptores quam ex usu fuerit discipulorum aures exercitatione continua huic pronuntiationi rhythmicæ assuefactas præstare, neque ultro in hac re fraudem fieri patiantur.

† Qui hac de re plura & accuratius disputata cognoscere velit, *Jf. Vossii* de Poematum cantu & viribus rhythmi libellum legat.

Quin

Quin & institutionis hujusce singularem quendam usum esse video : ita enim cautum est nequid extra modum, nequid extra rhythmum, aut quovis modo vitiose pronuntietur. Ubi ex tibicinis præscripto administrantur omnia, difficile est eloquentia abuti. Quis histrio reperitur auris tam obtusæ ut gravem poscenti acutum reddat ? Si quid adeo absonum incideret, illico tota reclamarent theatra : imo vero ita imperant voci leges musicæ, ut ipsam in hac parte peccandi licentiam & libidinem ipsam cohibeant ; nulla toleratur dissensio ; amice conspirant, & sibi mutuo respondent omnia, tonique discordes in consonantiam coeunt : ita demum hæc modulatio est comparata ut elocutioni vigorem quendam gratiamque affundat uberiores, imo & emphasin efficiat *εμφατικωτέρων*.

Sed nec illud est prætereundum, quod hinc etiam Histri-
onis voci accedit adjumentum singulare. Vis quidem musi-
ca pronuntiationem regit & moderatur ; ita tamen ut eidem
vicissim subserviat, ut aspera leniat, infirma corroboret, &
remissa distendat amplifcetque, & harmoniæ non varietatem
modo, sed sonorum insuper plenitudinem quandam & clari-
tatem aspiret auctiorem, quæ ad populi remotioris aures per
extrema theatri spatia diffundatur. Et profecto in tanta spa-
tiorum amplitudine inter totidem hominum millia, ut com-
mode spectari & audiri possit fabula, quis non intelligit, arti-
ficio omnimodo fere opus esse, & undecunque omnia in au-
rium oculorumque subsidium instrumenta esse advocanda.
Cum tam procul a scena se abesse sentiat Assessor, sentiet
itidem non temere adhiberi illa quæ modo propius astanti
horrida forsan & inconcinna videbantur, personam tragicam,
musicæ consonantiam, & Echæa, --- & apparatus scenicum
universum.

Utinam sane *Atheniensis* theatri interioris conspectus aperiri
posset, & quæ ibi admiranda obversantur, singula indigitari ---
verum hoc opus, non tam verborum quam penicilli pictorii
eloquentia describendum, relinquimus : quod quidem jam diu
expectatum propediem est editurus ille Atticæ illustratæ arti-
fex peritissimus *Jac. Stuart*. Interea dum illo caremus, qui
hac de re plura scire velit admonendus est, ut *P. Brumoi*,
Boindin, cæterisque quam plurimis, quorum in *Acad. des bell.*
Lett. & Inscript. dissertationes extant, autoribus utatur.

Siquis

Siquis
quot ex
bac re
Qu
onem n
protulit

Sen
errata
sint m
sibi tr

Cod

Bar. 1
Bar. 2
Bar. 3
Bar. 4
L.
B. 1.
B. 2.
S.

Marg.

Gal.
Ven.

Caf.

Siquis temporum habita ratione seriem historicam, juxta quam Græcæ quotquot extant singulæ legi debent tragædiæ, cognoscere velit, Gul. Canteri de hac re præfationes consulat.

Qui de metris disquisitionem accuratiorem instituire velit, videat Hephæstionem μετρικόν;—vel quæ hac de re collecta in prolegomenis suis ad Euripidem protulit Jos. Barnes:—vel quæ de pedum metricorum potestate H. Vossius.

Sentio equidem in Notis Lexicoque, & præcipue in Accentibus describendis errata typographica haud pauca contigisse: cum vero hæc levioris plerumque sint momenti, exorandus est Lector ut hæc nostræ condonet incuriæ, & ipse sibi tradat, corrigatque.

I N D E X

Codicum MSS. & impressorum, cum explicatione notarum quibus compendii gratia usi sumus.

MSS. in Bibliotheca Bodleiana.

- Bar. 1. Codex Barocc. in Bibl. Bodlei. 66.
- Bar. 2. Cod. Barocc. 68.
- Bar. 3. Cod. Barocc. 120.
- Bar. 4. Cod. Barocc. 231.
- L. Cod. Laudianus.
- B. 1. Cod. Bodleianus 2175.
- B. 2. Cod. Bodleianus 2929.
- S. Cod. Seldenianus.

Trin. Cod. MSS. Coll. SS. Trin. Cantabr.

C. C. C. C. Cod. Corp. Christi Coll. Cant.

- Marg. Lectiones in margine edit. Stanleianæ ad oram Codicis literis miniatiss manu ignota scriptæ.
- Gal. Var. lect. Cod. Galeani.
- Ven. Var. lect. ab anonymo scriptæ ad oram Ed. Aldin. in Bibl. pub. Cantabr.
- Caf. Var. lect. & Conjecturæ J. Casauboni.

E Bibl.

E Bibliotheca *Leidenfi*.

Var. Lect. e Codd. MSS. Voss. 1, 2. —

Et quæ in marg. edd. viri quidam docti annotarunt —

Et *Fr. Porti Cretensis* comment. in *πρὸς ἐπὶ Θ*.

Codd. MSS. *ἑπτα ἐπὶ Θηέας*, quorum var. lectt. Cl.

Askeu M.D. communicavit.

Med. MS. Membran. in bibl. *Laur. Medicæ* in pluteo xxxii. No. 9. vetustus; quo *P. Viſtor*. usus est.

Colb. 1. Bombycin. in bibl. *Colbertina Lut. Par.* No. 4016. Sæc. circiter 15.

Colb. 2. Bombycin. in bibl. *Colb.* script. anno 1299. ut patet ex notula calci subjecta.

A. Bomb. in bibl. reg. *Gall.* No. 3320. — sæc. xiv.

B. Chartaceus in eadem bibl. bonæ notæ.

C. Chart. in bibl. *R. Gall.* No. 333. vetustus.

D. MS. in charta eleganter exaratus olim manu *Jani Lafcharis* in bibl. *R. Gall.* No. 3521.

a. MS. chartac. in bibl. Cl. *Askeu* notatus M. 1. annos habens circiter 500.

Seld. Scholiastes Cod. *Seldeniani* a *Stanleio* primum editus.

Sc. Variæ lectt. & emendat. *J. Scaligeri*.

Heinsf. Lectt. quas *Nic. Heinsius* olim in codice suo descripsit.

H. Lectt. ad oram Cod. e *Dan. Heinsii*.

Schol. Lectt. var. e *Scholiographis*.

L. S. Var. Lectt. quarum meminerunt *Scholiographi*.

L. St. Var. lectt. ab *H. Stephano* e Codicibus suis collectæ.

T. Varietates Codicum quas ad suarum Edd. calcem *Adr. Turnebus* notavit.

Turn. *Turnebianæ* editiones.

Ald. *Aldinæ* edd.

Her. *Hervagiana* Editio.

C. Editio *Sophacis Cantabr.* 1660.

Cant. Edd. *Canterianæ*.

Col. Editio *Sophacis Colinaea*.

Flor. Editio *Florentina*.

Franc. Editio *Francosfurtina*.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ, ὁ τῶν Θεῶν Τύραννος, ἡ Βασιλεύς.

ΙΕΡΕΥΣ, ὁ τῷ Διὶ, γέρον.

ΚΡΕΩΝ, ὁ τῆς Ιοκάστης ἀδελφός.

ΧΟΡΟΣ, ἐκ Θεβαίων γερόντων, ¹ Ιερέων.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ, ὁ Μάντις Θεβαῖος, τυφλός.

ΙΟΚΑΣΤΗ, ἡ πρῶτε μὲν Λαίου, νῦν δὲ Οἰδίποδος γυνή.

ἈΓΓΕΛΟΣ ἀπὸ Κορίνθου, γέρον, ὁ πολὺν χρόνον ἐκεῖ βασιλεύον-
τα ² νομεύς.

ΘΕΡΑΠΩΝ, γέρον, ὁ τῷ Λαίῳ νομεύς.

² ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ.

ΤΑ ΚΩΦΑ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΘΗΒΑΙΟΙ ΗΙΘΕΟΙ, οἱ περὶ τὴν Ιερέα.

ΤΕΙΡΕΣΙΟΥ ΠΑΙΣ.

ΟΙΔΙΠΟΔΟΣ ΤΕΚΝΑ.

¹ Επὶ τῇ τῷ Σοφοκλῆς τῇ Χορὸν Οἰδί-
ποδος Τύραννου ἐξ Ιερέων ποιῇ. Autor
brevium Schol. in Homeri Il. l. 571.

² Εξάγγελος in veteri Tragœdia
Index est, qui res intus gestas in Sce-
na narrat.

ACTUS PRIMI SCENA PRIMA.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ, ΙΕΡΕΥΣ.

I A M B O I.

Οι.

Ω

Τέκνα, Κάδμω ἔ' πάλαι νία τροφῇ,
 Τίνας πόθ' ἔδρας τάσδε μοι θοάζετ'
 Ικτερίοις κλάδοισιν ἐξεσημύροι;

Πόλις δ' ὁμῶς μὲν θυμιαμάτων γίμει,

ὁμῶς ἢ παίνων τε καὶ σαναγμάτων.

Α' γὰρ δικαίων μὴ περ' ἀγγέλων, τέκνα,

Ἀλλων ἀκέσεν, αὐτὸς ὥδ' ἐλήλυθα,

1 Ω τέκνα, Κάδμω τῷ πάλαι νία τροφῇ] Φιλότητι καὶ ἀσπασίᾳ τῷ πατρὶ καὶ συμφορῇ τοῦ τῷ Οἰδίπιδος ἡδονῇ, καὶ εὐνοίᾳ ἔχον δὲ τῷ πλῆθει, δι' ὃν αὐτὸς ἐνὶ ἡρώεσσιν. ἐκ τῆς οὖν κίχρηται τῷ τέκνῳ, ἀσπασίᾳ πατρὶ. νία ὅστις νῆα, δὲ τῷ ἀρχαίου Κάδμω. οἰκτῆρον δὲ τῷ νῆα. Schol.

Ibid. Τῷ πάλαι] Pro ἔ' παλαιῷ. (Articulus adverbio additus vim habet nominis adiectivi. A. Scot. Gr. Grammat. p. 692.) Sic infra v. 137. τῷ ἀπωτίρῳ pro ἔ' ἀπωτίρῳ. v. 276. ἔ' ἀπωτίρῳ pro ἔ' ἀπωτίρῳ.

2 Τίνας πόθ' ἔδ.] Citant Etymologus v. ὄσος. Suidas v. θοάζετ'. Plutarchus in libello de Audiendis Poetis p. 22. Edit. Ant. Steph.

Ibid. Θοάζετ'] Apud Veteres qui Diis vel principibus viris supplicabant, ad aras, utpote loca sanctiora & veneratione digna, confugiebant: ubi confidentes dolorem animi alto silentio testabantur. Apollonius in Argonaut. l. 4. 693.

Τὸ δ' (Jafon & Medea) ἄνω, καὶ ἀνωτέρω ἐφ' ἑσθ' αἰχάντισ

Ἰζανον, ἥτε δίκη λυγροῖς ἐκίτησι τί-
 τυκται.

3 Ικτερίοις κλάδοισιν] Supplicibus ramis: quomodo Statius Theb. lib. 12. 492. Supplex olivæ: quia ad supplicationem venientes, ramos lana alba intertextos manibus prætendebant. Unde Æschylus Suppl. 23.

Εξοσέπτισι (vulgo ἱεροσέπτισι perperam) κλάδοισιν.

Hi Poetis passim Ικτερίαι, Ικτερίαι & Ικτερίοι κλάδοι, vel Ικτερίοι appelluntur: & nonnunquam simpliciter Ικτερίαι. (Harpocrāt. in v. Aristophan. Plut. 383.) Vide Nic. Loensis Miscell. l. 4. c. 10.

Ibid. Εξεσημύροι] Interpretes male reddunt Coronati: cum sermo sit de Supplicum velamentis, quæ manibus gestabantur. Clare Homer. de Chryse, Il. α'. 14.

Σπέρματ' ἔχον ἐν χερσίν —
 Et Virgilius Æn. 7. 237.

Præferimus manibus vittas —

Adde Cerdam in hunc locum: & Servatii Gallæ Dissertat. de Sibyllis cap. 14.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ. 3

Ο πᾶσι κλεινὸς Οἰδίπυς καλέμεν.

Αλλ' ὦ γεραιέ, φράζ' (ἐπεὶ πρέπων ἔφους

Πρὸ τῶνδε Φωνεῖν) τίνι τρόπῳ καθέστατε

Δείσαντες, ἢ ἄγεζαντες· ὡς θέλοντες ἂν

Εμὲ περσουργῇ πᾶν· δυσίλγητον γὰρ ἂν

Εἶλω, τοιάνδε μὴ ἄκατοικτείων ἔδραν.

16. Αλλ' ὦ κρατύων Οἰδίπυς χάρας ἐμῆς,

Ορᾶς μὲν ἡμᾶς ἡλίκοι περσόμενοι

Βωμοῖσι τοῖς σῷς· οἱ μὲν, ἔδ' ἐπὶ μακρᾷ

Πτέδαγ δένοντες· οἱ δ' ἐπὶ γῆρα βαρεῖς

Ιερεῖς, ἐγὼ μὲν Ζηνός· οἱ δ' ἐπὶ ἡϊθέων

Λεκτοῖ· τὸ δ' ἄλλο Φῦλον ἐξεσμενέον

Αγοραῖσι θακκοῖ, πρὸς τε Παλλὰδ' ἀπλοῖς

Ναοῖς, ἐπ' Ἰσμηνοῦ τε μαντεία ποδῶ.

a Στίρξαντες Τῖν. Τῖν. in margine. Schol. St.

8 Ο πᾶσι κλεινὸς] Non tam arroganter dictum, quam apte ad Auditorum attentionem excitandam. Sic apud Homerum Ulysses Alcinoο dicit, *Odyf. ε. 20.*

— Καί μιν κλέει ἐραστον ἵκει.

Et modestus ille Virgilius *Æn. ι. 382.*

Sum pius Æneas — fama super æthera
natus.

Vide Plutarchum de *Sui Laude.*

9 Αλλ' ὦ γεραιέ] A pube Thebana ad Flaminem transit oratio OEdipi, non quidem omnia ignorantis, sed plura explorare cupientis.

11 Δείσαντες, ἢ ἄγεζαντες.] Utrum pœnam ob facinus patratum metuentes, an ipsi impietatem passi.

14 Αλλ' ὦ κρατύων] Notatu digna oratio, cujus hæc sunt præcipua: Supplicationis & calamitatis publicæ descriptio: conversio ad Oedipum, tanquam unicum remedii autorem: paranesis pathetica, ducta à beneficiorum priorum memoria, sapientiae fama, postremo ab honoris atque etiam utilitatis privatae sensu.

15 ἡλίκοι] Aptè in Scenam producantur tum Senes tum Juvenes:

illi ad narrationem contexendam, hi ad misericordiam commovendam.

16 Βωμοῖσι τοῖς σῷς] Ubi Thebani quandoque beneficiorum, quæ Regi debebant maxima, pie memores rem divinam faciebant.

17 Πτέδαγ] Metaphora ab avium pullis implumibus.

19 Εξεσμενέον] Κεκκοσμενέον.

20 Αγοραῖσι θακκοῖ] Deorum simulacra in Foris statui fulere res nota. Hinc Æschylus *Sept. Theb. 278.* Deos vocat Αγορᾶς ἐπιτοκίπας. Et Sophocles infra v. 167. de Diana,

— Αγορᾶς

Θρόνον εὐκλειᾶς ἡϊοσφ.

Vide Heraldum in Tertulliani *Apologet.* lib. 1. Digress. 14.

Ibid. Πρὸς τε Παλλὰδ' ἀπλοῖς ναοῖς] Δύο ἱερὰ ἐν ταῖς Θήβαις ἱδρυται τῇ Αθήνῃ, τὸ μὲν Ουκαίαι, (vulgo Οικαίαις mendose) τὸ δ' Ἰσμηναίαι. Schol.

21 Μαντεία ποδῶ] Dictio poetica: ποδῶ, pro βωμῶ per Metonymiam. Juxta Ἰσμενί flumen stetit Apollinis ara, ubi per cineres & flammam fiebant vaticinia. Vide Pausan. *Boeotic.* pag. 730. Edit. Kuhnii.

A 2

Πόλις γῶ, ὥσπερ κ' αὐτὸς εἰσπράς, ἄρα
 Ἡδὴ σιλεύει, κἀνακαφίσται κἀρα
 Βυθῶν ἐτ' οὐχ οἷα τε Φοινίξ σάλας.
 Φθίνουσι μὲν κάλυξιν ἐγκάρποις χθονός,
 Φθίνουσι δ' ἀγέλαις βοιωνόμοις, τῆχισί τε
 Ἀγρόνους γυναικῶν· ἐν δ' ὁ πυρφόρος^α θεὸς
 Σκῆψας ἐλαύνει λοιμὸς ἐχθιστος πόλιν,
 Ἰφ' ἑ κενῆται δῶμα^β Καδμείων· μέλας
 Δ' Ἀΐδης στυγαγμοῖς καὶ γόοις πλεττίζεται.
 Θεοῖσι μὲν νῦν οὐκ^δ ἰσχυρόν σ' ἐγὼ,
 Οὐδ' οἶδε παῖδες, ἐζόμεσθ' ἐφέστιοι,
 Ἀνδρῶν ᾗ πρῶτον ἐν τε συμφοραῖς βίᾳ
 Κεῖνοντες, ἐν τε δαιμόνων^ε ξυλλαλαγαῖς.
 Ος γ' ἐξέλυσας ἄστυ Καδμείων μολῶν,
 Σκληρῆς ἀοιδῆς^ι δασμὸν ὃν παρέχομεν.
 Καὶ ταῦθ' ὕφ' ἡμῶν ἐδ' ἐξειδῶς πλέον,
 Ἐοὐδ' ἐκδιδαχθεῖς· ἀλλὰ παρορτήκη θεοῦ
 Λέγει νομίζηθ' ἡμῖν ὁρτῶσται βίον.
 Νῦν τ', ὧ κρείτισον πᾶσιν Οἰδίπῃ κἀρα,
 Ἰκετεύομεν σε πάντες οἶδε πρὸς τροποῖ,
 Ἀλκίῳ τιν' εὐρεῖν ἡμῖν, εἴτε τῶν θεῶν

25

30

35

40

^β Καδμείων Trin. Schol. ^γ Αἰδης Bar. 1. L. Trin. B. 2. Ald. ^δ ἰσχυρὸς
 mallet Clar. Stanleius in Comment. MS. ^ε Συλλαλαγαῖς Trin. ^ς Δασμὸν L.
 g. Οὐτ' Trin. ^ι ἡμῶν Ald. & sic in Aldinis Editionibus semper scribitur,
 quando ultima syllaba brevis est: quod hic semel monuisse satis erit. Utra-
 que quidem scriptura veterum Grammaticorum suffragio defendi potest.
 Vide D. Triclinium ad Sophoclis *Ajac.* 744. Eustath. ad Hom. *Il.* ε'. p. 1112.

23 Σαλῶει] Metaphora à navi tem-
 pestatibus agitata, quæ vix emergere
 valet. Sic Euripides *Rhes.* 246.

— Οταν ἡ

Δυστέλιος ἐν πλάτῃ.

Καὶ σιλεύει πόλις.

25 Κάλυξιν] Subaudi σῶν.

31 Θεοῖσι μὲν νῦν] Honesta non
 adulatoria sapientiae laus.

35 Μολῶν] Corintho huc profe-
 ctus. Vide infra v. 784, &c.

36 Σκληρῆς ἀοιδῆς] Sphingis, cujus

Historiam vide apud Natalem Comi-
 tem *Mytholog.* l. 9. c. 18.

40 Οἰδίπῃ καὶ τῷ] Oedipi caput, pro
 ipso Oedipo. Loquendi modus Poe-
 tis familiaris. Similiter Æneas de
 Ascanio, *Æn.* 4. 354.

Capitisque injuria chari.

Vide Rob. Stephani *Thef.* v. Caput.

41 Ἰκετεύομεν] Versum hunc & se-
 quentem laudat Suidas v. Πρὸς τροπῶν.

42 Τῶ] Vox enclitica, quæ ἰνὸς
 valet.

Οἱ.

i
bræus

44

hanc

Video

filiorum

beni,

maxim

non ad

cendat

καὶ en

ait Sa

recog

practi

48

58

patria

amore

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ. 5

φήμην ἀκέραια, εἴτ' ἀπ' ἀνδρὸς ἰοῖδά τ' α.

“Ὡς τοῖσιν ἐμπείροισι καὶ ταῖς ζυμφοραῖς

“ζώσας ὁρῶ μάλιστε τῶν βελούματων.

19' ὦ βροτῶν ἄελς, ἀνόρθωσον πόλιν.

19', εὐλασθήθη. ὥς σὲ νῦν μὲν ἦδε γῆ

σωτήρα κλήζει τῆς πάρος περ θυμίας.

Ἀρχῆς ᾗ τῆς σῆς μηδαμῶς μεμνώμεθα,

^k Στάντες γ' ἐς ὄρθον καὶ πεσόντες ὕστερον.

Ἀλλ' ἀσφαλεία τίωδ' ἀνόρθωσον πόλιν.

Ὀρνιθι γὰρ καὶ τῶν τότε αἰσίω τύχῃ

Παράγες ἡμῖν, καὶ ἱερῶν ἱστοῦ γλυκοῦ.

Ὡς ἐπερ ἄρξεις τῆςδε γῆς, ὥσπερ κραδίης,

Ξυλὸν ἀνδράσιν κάλλιον ἢ κενῆς κραδίης.

“Ὡς οὐδέν ἐστιν ἔτε πύργος, ἔτε ναῦς,

“Ερημος ἀνδρῶν μὴ ζυνοικισμένων ^m ἔσω.

Οἱ. Ω παῖδες οἰκτροὶ, γνωτὰ καὶ ἀγνωτὰ μοι

Προσῆλθε ἡμείροντες. εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι

Νοσεῖτε πάντες, καὶ νοσηῶντες, ὥς ἐγὼ

Οὐκ ἐστὶν ὑμῶν ὅστις ἐξ ἴσας νοσεῖ.

Τὸ μὲν γὰρ ὑμῶν ἄλγος εἰς ⁿ ἐν' ἔρχεται

Μόνον καὶ αὐτὸν, καὶ δέν ἄλλον· ἢ δὲ ἐμὴ

ἰ Οἶδά τ' α Trin. ^k Στάντες τ' ἐς L. B. 2. Ald. ^l Τὸ νῦν L. ^m Πόλιν Sto-
bæus Serp. 46. ⁿ En Trin.

44 Ὡς τοῖσιν ἐμπείροισι] Sententiam hanc sic paraphrastice interpretamur. Video eventus etiam adversos peritis consiliorum, quæ de re quaque adhiberi debent, esse non mortuos vel sine effectu, sed maxime vividos & efficaces: dum adeo non ad desperationem adigunt, ut spem accendant, & fortitudinem exercent. Illud καὶ emphatice dictum. Ὁρῶ autem ait Sacerdos publicam liberationem recognoscens, quam olim civitati præstiterat Oedipi sapientia.

48 Προθυμίας] Sub. ἐνικα.

58 Ω παῖδες οἰκτροὶ] Digna patre patriæ oratio, plena misericordia, amore, sollicitudine, providentia.

Ibid, Γνωτὰ καὶ ἀγνωτὰ] Reduplicatio simplex, denotans loquentis sollicitudinem; quam simplicitatem mire affectant antiqui Scriptores. Sic noster in *Ajac.* 289.

— Ἀκλῆτος, οὐδ' ἔτι ἀγγέλιον

Κληθεῖς —

Et Homerus *Il.* ε'. 70.

— Εοικί ῥι, οὐτι ἀεικίς.

Porro γνωτὰ & ἀγνωτὰ capiuntur pro γνωστὰ & ἀγνωστὰ, elisione literæ τ Atticis usitatissima.

60 Νοσηῶντες] Pro ὑμῶν νοσηῶντων. Nominat. Attico more absolute posito. Idem nota in *Antig.* 266. 420. Vid. Periz. ad *Ælian.* *Var. H.* 1. 2. c. 11.

- Ψυχὴ πόλιν τε καὶ μέ καὶ σ' ὅμῃς εἵνει.
 Ως' ἔχ' ὕπνῳ γ' εὐδοντὶ μὴ ἐξεγείρεται,
 Αλλ' ἴστε πολλὰ μὲν με δακρύσαντα δὴ,
 Πολλὰς δ' ὁδὸς ἐλθόντα Φροντίδος ὁ πάλαναις.
 Ἦν δ' εὖ σκοπῶν εὐελσκον ἴασιν μόνῳ,
 Ταύτῳ ἐπ' αἶψα παῖδα γὰρ Μενοικέως
 Κρέον', ἐμαυτοῦ γαμβρόν, ῥ' ἐς τὰ Πυθικὰ
 Επεμψα φοῖβος δώμαθ', ὡς πύθιοι' ὅ, π
 ὁ Δρῶν, ἢ τί Φανῶν, τίωδε ῥυσσάμεν πόλιν.
 Καὶ μὴ ἡμᾶρ ἤδη ζυμμετρέμεθον χρόνῳ,
 Λυπεῖ, τί πρᾶσσῃ· τῇ γὰρ εἰκότ' ὦ πέρα,
 Απεσι πλείω τῇ κατ' ἡκούῃ ὦ χρόνῳ.
 Οὔτεν δ' ἴκηται, τηνικαῦτ' ἐγὼ κακὸς
 Μὴ δρῶν ἂν εἴην πάνθ' ὅσ' ἂν δημοῖι θεός.
 Ιε. Αλλ' εἰς καλὸν σύ τ' εἴπας, οἱ δέ τ' ἀρετίῳ
 Κρέοντα πρᾶσσειχοντα σημάμεναι μοι.
 Οἱ. ὦ νᾶξ Ἀπλλόν· εἰ γὰρ ἐν τύχῃ γέ τω
 Σωτήρη βάλῃ λαμπρὸς ὥσπερ ὄμματι.
 Ιε. Αλλ' εἰκάστω μὲν, ἡδύς· εἰ γὰρ ἂν κᾶρα
 Πολυσεφῆς ὧδ' εἴρπε παγκάρπῃ δάφνης.
 Οἱ. Τάχ' εἰσόμεσθα· ζυμμετρεὸς γὰρ ὡς κλύειν.

ο Πλάγιος Τῶν. in margine. Schol. St. p. Eis Bar. I. q. Deest hic versus in Bar. I.

67 Ὀδὸς] Translatio à corporis motu ad animi cogitationes, Poetis familiarissima. De qua vide Cl. Potteri *Commentarium* in Lycophronis *Alexandr.* v. 10.

74 Λυπεῖ] Vel elliptice dicitur, ut subaudiatur *ἀρετῆς*: vel interrogative scribatur, *Λυπεῖ· τί πρᾶσσῃ*;

78 Οἱ] Nempe Juvenes, ex Scenæ parte exteriori prospicientes, opportunum Creontis adventum Sacerdotibus significant.

80 ὦ νᾶξ] Eventus prosperi per vota anticipatio: ut sensus sit, *Utinam saluifera cum fortuna perinde accedat, ut oculo accedis leto.*

83 Πανγκάρπῃ δάφνης] Consultores responsum prosperum sortiti lauro coronati redire consueverunt. Confer doctissimum Kusterum ad Aristophanis *Plu.* v. 21.

84 ζυμμετρεῖ] Intra mensuram distantiae tam exiguae, ut loquentes audire possit.

A

Οἱ.

Κρ.

Οἱ.

Κρ.

Οἱ.

Κρ.

Α

Μ

Οἱ.

7 Ven

Οἱ. Εμ

Bar. I.

85 A

compell

των φιλο

παιδιών

87 Κ

responso

dinem, c

diserte

publicam

restituen

91 Ε

Creon e

foran su

conversu

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ. 7

ACTUS PRIMI SCENA SECUNDA.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ, ΚΡΕΩΝ, ΙΕΡΕΥΣ.

Ι Α Μ Β Ο Ι.

- ΟΙ. Ἀναξ, ἐμὸν κηδόμενα, παῖ Μανοικέως, 35
 Τίν' ἡμῖν ἤκεις τὲ θεῶ φήμιλον φέρων;
 Κρ. Εὐδελύ· λέγω γὰρ καὶ τὰ δύσφορ', εἰ τύχοι
 Κατ' ὄρθρον ἐξελθόντα, πάντ' ἂν εὐτυχεῖν.
 ΟΙ. Ἐσιν ᾗ ποῖον τὲ πῶ; ἔτι γὰρ θρασὺς,
 Οὐτ' ἔν περ εἰσὶς εἰμὶ τῶ γε νῦν λόγῳ. 90
 Κρ. Εἰ τῶνδε χεῖρες πωλησιαζόντων κλύειν,
 Επιμος εἰπεῖν, εἴτε καὶ εἴχων ἔσω.
 ΟΙ. Ἐς πάντας αὖδα· τῶνδε γὰρ πλεον φέρω
 Τὸ πένθος, ἢ καὶ τῆς ἐμῆς ψυχῆς πέρι.
 Κρ. Λέγοιμ' ἂν οἱ ἤκησαι τὲ θεῶ πάρα. 95
 Ἀνωγει ἡμᾶς φοῖβε· ἐμφανῶς ἀναξ,
 Μίασμα χώρας, ὡς πεδραμμένον χθονὶ
 Ἐν τῇδ', ἐλαύνειν, μηδ' ἀνήκεστον τρέφειν.
 ΟΙ. Ποίῳ καθαρμῶ; τίς ὁ τρόπος τῆς συμφορᾶς;

¶ Versum hunc ita interpungit & personis assignat Sam. Petitus. II. Αναξ.

ΟΙ. Εμὸν κηδόμενα, παῖ Μανοικέως. Vide eum in *Miscell. Observ.* l. r. c. 10. § Τῶνδε
 Bar. 1. i. Σπῆχειν Editi. Stephani, operarum, opinor, vitio.

85 Αναξ] Blanda & honorifica
 compellatio. Ἰδοὺ τῶν δὲ Κρέως κηδόμενα
 τῶν φιλοφροσυνῶν μαίοντι νόμῳ τὴν
 ἀποτίμωσιν. Schol.

87 Καὶ τὰ δύσφορα] Ænigmatica
 responsio dubiam injiciens sollicitu-
 dinem, obscure innuens quod postea
 diserte indicat, videlicet salutem
 publicam per homicidæ prænam esse
 restituendam.

91 Εἰ τῶνδε χεῖρες] Hæc dicit
 Creon ex abundanti cantela, voce
 forsitan submissiore, & ad Oedipum
 conversus: cum fortasse intelligeret

Oraculi sententiam ad illum perti-
 nere posse.

92 Επιμο·] Sub. εἰμὶ.

93 Ἐς πάντας αὖδα] Digna viro
 forti generosoque vox! Laudandum
 porro Poetæ artificium, qui in me-
 dium ea profert, quorum cognitio
 ad omnes attinebat, ut eventus stu-
 pendæ expectatione Auditorum ani-
 mi erigerentur.

96 Ἀνωγει ἡμᾶς] Confer. Senec.
Oedip. 217.

99 Ποίῳ καθαρμῶ] Cum nomina-
 tim designaretur nemo, nec adhuc
 certa

- Κρ. Ανδρηλατῆντας, ἢ Φόνω Φόνον πάλιν
Λύοντας, ὡς τὸδ' αἶμα "χειμάζον πόλιν. 100
- Οἱ. Ποῖς γ' ἀνδρὸς τίνωδε μηνύει τύχην;
Κρ. Ἦν ἡμῖν, ὦ νᾶξ, Λαίῳσ ποθ' ἡγεμῶν
Γῆς τῆςδε, πρίν σε τίνωδ' ἀποδύνηεν πόλιν. 105
- Οἱ. Ἐξοῖδ' ἀκέων· εἰ γ' εἰσιδὸν γέ * πω.
Κρ. Τάττε θανόντῳ, νῦν ὀπισθέλξει σιφῶς
Τὰς αὐπέντας χερὶ τιμωρεῖν πινάς.
Οἱ. Οἱ δ' εἰσὶ πᾶ γῆς; πᾶ τίδ' εὐρεθήσεται
Ιχνος παλαιᾶς δυσέκμαρτον αἰτίας;
Κρ. Ἐν τῇδ' ἔφασκε γῆ· "τὸ δ' ἐζητέμυρον,
" Ἀλωτῶν· ἐκφευγὰ δὲ τιμελέμυρον. 110
- Οἱ. Πότερα δ' ἐν οἴκοις ἢ ἢ ἀγροῖς ὁ Λαίῳσ,
Ἡ γῆς ἐπ' ἄλλῃς τῶδε συμπίπτει Φόνω;
Κρ. Θεωρὸς (ὡς ἔφασκεν) ἐκδημῶν, πάλιν
Πρὸς οἶκον οὐκέθ' ἴκεθ' ὡς ἀπετάλη. 115
- Οἱ. Οὐδ' ἀγέλος τις, εἰδὲ συμπράκτωρ ὁδοῖ
Κατεῖδ', ὅτε τις ἐκμαθῶν ἐχρήσατ' ἄν;
Κρ. Θνήσκουσι γ', πάλιν εἰς τις, ὅς Φόβω φυγῶν,
Ὡν εἶδε, πάλιν ἐν, εἰδὲν εἶχ' εἰδὼς φράσαι.
Οἱ. Τὸ ποῖον; ἐν γ' πολλ' ἂν ἐξεύροι μαθεῖν,
Ἀρχὴν βραχέαν εἰ λάβοιμεν ἐλπίδῳ. 120

* Χειμάζ[ε] Trin. * Πᾶ Trin. γ Ἡ ἐν Trin. ζ Κατεῖδ[ε] Trin. mendose obmetrum.

certa expiationis methodus præcipitur, plures impatiens subdit interrogationes.

100 Φόνω Φόνον — Λύοντας] Similiter — Φόνω Φόνον

Λύσ[ε] —
Euripides *Orest.* 509.

101 Αἶμα χειμάζον πόλιν] Attice pro αἵματῳ χειμάζοντῳ πόλιν. Vide quæ annotavit doctissimus Kusterus ad Aristophanis *Pist.* 277.

110 Τὸ δὲ ζητέμυρον] Citat hunc locum Stobæus *Ser.* 29.

112 Πότερα δ' ἐν οἴκοις] Querat quispiam quid potuit Oedipus nescire

Laii interfecti historiam, post tam diuturnam cum Iocaste consuetudinem; verum si cui contra veritatem militudinis legem peccare videatur Poeta, excusationem perpendat, quam ipse attulit, hac in parte accusator, Aristoteles; qui hunc locum ante oculos habuit, in *Poetic.* c. 15. hæc scribens: Ἀλοῦν δὲ μηδὲν εἶναι ἐὰν τις πᾶν γὰρ αἰῶνα ἐἴη μὴ, ἔξω τῆς τετραγώνιας οἰον ἐὰν τῇ Οἰδίποδι τῷ Σοφοκλεῖ. Confer. & cap. 24. p. 29. Edit. Du-Vall.

114 Θεωρὸς Ἀπῆλθεν — ὁ Λαίῳσ ἐκ Απῆλθεν, χρηστέμυρον· ὅτι τὸ ἐκπιπύτῳ πύμωδ, εἰ ἀπὸ ζῆ. Schol.

Κρ.

Οἱ.

Κρ.

Οἱ.

Κρ.

Οἱ.

a
quo c
d Zoro

122

laris,
res en
fictus,
specie
tos ab
merus
culpab
jussimo
genda
eo ac
turbid
benda

124

referat
conduet
orta ei
cepta
volunt
turam e
trones i
130

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ. 9

- Κρ. Ληστὰς ἐφασκε στυτυχόντας, ἔ μιν
 Ρῶμῃ κτενεῖν νιν, ἀλλὰ σὺν πλῆθι χερῶν.
 Οἱ. Πῶς οὖν ὁ ληστής, εἴ τι μὴ ζυῖ δρυῖ
 Επεάσας, ἐγένεθ' ἐς τὸ δ' ἂν τίλμης ἐβῆ; 125
 Κρ. Δοκῶντα πῶτ' ἰὺ. Λαίῃς δὲ ὀλωλότ'
 Οὐδείς δρυγὸς ἐν κακοῖς ἐγίνετο.
 Οἱ. Καθὲν ᾧ² πῖον ἐμπδῶν, τυραννίδ'
 Οὕτω πεισθῆς, εἴργε τῷτ' ἐξειδένα;
 Κρ. Ἡ πικιλῶδ'ος Σφιγγὲς τὰ πρὸς ποτὶ σκοπεῖν, 130
 Μεγέοντας ἡμᾶς τὰφανῇ, πρηνήγρο.
 Οἱ. Ἀλλ' ἐξ ὑπαρχῆς αὐτῆς αὐτ' ἐγὼ φανῶ.
 Επαχῆς γὰρ φοῖβος, ἀχῆς ᾧ σὺ
^b Πρὸς τῷ θανόντος^c τῷδ' ἐπιδ' Ἰπποφλύ.
 Ως ἐνδικῶς ὄψεσθε καμὲ^d σύμμαχον, 135
 Γῇ τῇδε τιμωρέντα, τῷ^e θεῷ θ' ἅμα.
 Ὑπὲρ γὰρ οὐχὶ τῶν ἀπατέρων Φίλων,
 Ἀλλ' αὐτὸς αὐτῷ τῷτ' ἀποκεδῶ μύσθ'.

a Ποῖον δ' ἐμπδῶν Trin. b Πρὸ Bar. i. B. 2. Flor. T. & Trin. eraso s ab aliquo correctore: nam prima manus περὶ scripsit. c Τῷδε θανατίζετο. L.S. d Σύμμαχον Trin. e Οἷον δ' Trin. f Αὐτῷ Trin.

122 Ληστὰς ἐφασκε] Rumor popularis, falsus quidem, sed ad id, quod res erat, dissimulandum apte confectus, & non sine verisimilitudinis specie: cum turpe videri posset multos ab uno interfici, & latronum numerus servi superstitis fugam minus culpabilem redderet. Jam vero huiusmodi narratione opus erat ad augendam rei difficultatem, atque adeo ad ingenerandam illam animi turbidam anxietatem, in qua describenda maxime enitet Tragoedia vis.

124 Εἰ τι μὴ ζυῖ δρυῖ ἐπεάσας.] Si referatur ad latronem, Nisi pecunia conductus fecisset: atque hinc fortasse orta est illa de Creonte postea concepta suspicio. Si ad Laium, ut alii volunt, nisi pecunia onustus & mercaturam exerceens iter fecisset, spe praeda latrones irritans.

130 Ἡ πικιλῶδ'ος] Disquisitionis

intermissæ causæ verisimilis.

132 Ἀλλ' ἐξ ὑπαρχῆς] Jam in medium proferuntur omnia, sed indefinite: ex circumstantiarum vestigiis sequitur homicidæ indagatio, difficilis quidem sed necessaria; quare publicis precibus obsecutus, hæc quæ sequuntur dicit Oedipus fidenter & ex sollicitudinis vehementia.

136 Γῇ τῇδε τιμωρέντα] Hæc quidem effecit omnia, sed non eo, quo rebatur, modo: ea proferens de causâ, quæ ad sese solum fuerant transferenda: sese imprudens sedulo prodit suo miser periens indicio. En, quæ Auditorum animos mire commoveat, catastrophæ luctuosam!

Ibid. τῷ θεῷ] Apollini Pythio, qui Oraculum de Laii cæde expianda dederat.

138 Ἀποκεδῶ] Pro ἀποκαθάρσει Artice.

10 ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΔΙΟ

Οστις γ' ἴδ' ἐκείνον ὁ κτεάνων, πᾶχ' ἂν
 Κάμ' ἔ' ἂν πιαυτὴ χεὶρὶ τιμωρεῖν θέλοι. 140
 Κεῖνω προσηρκῶν οὖν, ἐμαυτὸν ὠφελῶ.
 Ἀλλ' ὡς τάχιστα παῖδες, ὑμεῖς μὲν βιάσθων
 Ἰστασθε, τῶσδ' ἄρ' αὖτε ἱκτῆρας κλάδ' αὖ. 1154.
 Ἄλλος ἢ Κάδμ' αὖ λαὸν ἄδ' ἀθροίζεται.
 Ως ἡ πᾶν ἐμοῖ' ἰδράσθαι. ἢ γ' εὐτυχέως 145
 Σὺν τῷ θεῷ φανεμῶ, ἢ πεπρωμένως.

ACTUS PRIMI SCENA TERTIA.

Ι Ε Ρ Ε Υ Σ.

Ι Α Μ Β Ο Ι.

Ω Παῖδες, ἰσώμεθα· τῶνδε γ' χάριν
 Καὶ δεῦρ' ἔβημεν, ὧν ὅδ' ἐξαγγέλλεται.
 Φοῖβος δ' ὁ πέμψας πάντες μαντείας, ἅμα
 Σωτήρ ἔ' ἵκηται, καὶ νόσ' αὖ παύσῃ. 150

ACTUS PRIMI SCENA QUARTA.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

1 Διὸς ἀδυνεπὴς φάπ, τίς ποτε
 2 Ω Τᾶς πολυχρύσας Πυθῶν.

g En L. h Πάντ' T. i Δεξιότατ' Trin.

141 Εμαυτὸν ὠφελῶ] Cujus plane
 contrarium obtigit.

143 ἱκτῆρας κλάδ' αὖ] Vide quæ
 supra annotata sunt ad v. 3.

147 Ω παῖδες, ἰσώμεθα] Εξέστη ὁ
 ἱερεὺς πρὸς αὐτοὺς δι' ὅπου ἤλθεν. Schol. Ita
 remedii spe oblata, absolvitur sup-
 plicatio: & exit Flamen Jovis civi-
 tati fausta & felicia comprecatus. Ip-

sius jussu exeunt una Juvenes: ma-
 nent alii Sacerdotes qui Chorum
 constituunt.

148 Εξαγγέλλεται] Pro ἐξαγγέλλεται
 Attice. Vide H. Stephan. de Dialect.
 p. 65.

ΧΟΡΟΣ] Vidimus jam è Scena
 discessisse interlocutores, Oedipum
 & Jovis Flaminem, atque una cum illo
 pubem

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ. II

- 3 Αγλαὰς ἔβας θήβας,
 4 Εκτίταμαι φοβεράν φρένα,
 5 Δαίματι^k πάλλων,
 6 Ἰήε Δάλιε Παιάν
 7 Ἀμφὶ σὸι ἄζομνυθι.
 8 Τί μοι ἦ νέον
 9 Ἡ πεπλομένης
 10 Ωραὶς πάλιν ἑξάνυσται χρεῖθι,
 11 Εἰπέ μοι ὦ χρυσέας τέκνον

k Ποῦ L. S.

pubem Thebanam. De Sacerdotum reliquorum discessu nulla fit mentio: quare cum erudito Dacierio contra Græcum Scholiasten statuimus eos ibi manere, & ex iis, non ex Senibus Thebanis nescio quomodo derrepente advectis, Chorum constitui. Oportet certe eos ab initio adfuisse, qui de Oraculi, quod à Creonte allatum audiverant, responso sententiam suam inter spem metumque pendentes Parodo sequenti proponunt. De Choro autem dum loquimur, id ipsum ostendimus, quod in Sophocle præ cæteris Tragædis quibuscunque maxime eminet. Magna certe ipsius est vis ad actionis seriem contexendam, cum nihil sive canens sive interloquens proferat à re subiecta alienum; atque hac in parte Aristoteles Sophoclem laudat in Poët. c. 18. Edit. Du-Vall. illius exemplo suum illustrans præceptum. Καὶ πὶ Χορὸν δὲ ἵνα δέῃ παραθεῖναι τὸν ποικίλον, καὶ μέλαν εἶναι τὸ ὅλον, καὶ συνωπιοῦναι, καὶ ὡς αὐτὸν πᾶσι εὐεπίδῃ, καὶ ὡς αὐτὸν πᾶσι σοφολοῖ. Quod quidem pari ratione & ad alterum illud Chori officium referri potest,

— *Non quid medios intercinat Aëtas,
 Quod non proposito condemat, et hæreat apice.*

Vide enim quam pulchre Chorus suo hic fungitur officio. Ubi Creon oraculi responsum narraverat, en hone-

stam de futuro sollicitudinem, quam esset Apollinis Delphici sententia, quibus esset modis perficienda: & quas suggessit rerum status, cogitationes varias! deinde sequitur publicæ calamitatis descriptio pathetica, & tandem Deorum Tutelarium invocatio.

151 Διὸς] Quæ ab Apolline veniunt Oracula, ad Jovem ultimo referuntur; quia ille vaticinantium pater habebatur: quo volente & iubente data erant responsa. Hinc Virgil. *Æn.* 3. 251.

*Quæ Phæbo pater omnipotens, mihi
 Phæbus Apollo*

Prædixit —

152 Πυθῶν] Subaudi Διὸς.

155 Πάλλων] Attice pro παλάμους.

161 Τέκνον ἑλπίδες] Poetæ veteres, tam Græci quam Latini, filiorum & fratrum appellationes ad res inanimatas haud invenuste transferunt. Ita Æschylus infra in *Sept. Theb.* v. 500. fumum vocat πυρὸς κέρον, ignis fructum. Atque idem Tragicus alibi (in *Pers.* v. 620.) de floribus ait,

— Παμφόρου γαίης τέκνον.

Æschyli item simia Lycophron *Alexandr.* 24. naves è Phalacræ arboribus fabricatas Φαλακραιὰς κήρας appellat,

Πελαργεῶντες, καὶ Φαλακραιὰς κήρας. Pari elegantia è Latinis Horatius de navi, lib. 1. *Od.* 14. v. 12.

Silvæ filia nobilis.

B 2

Et

12 ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣΔΙΟ

- 12 Ελπίδος ἄμβροτε φάμα·
 13 ¹ Πρῶτά σε ^m κεκλόμην·
 14 Θύρατ' Διὸς
 15 Ἀμβροτ' Αἰθέρα. 165
 16 ⁿ Γαῖόσχον τ' ἀδελφεὸν
 17 Ἀρτεμιν, ἃ κυκλόεντ' ἀγορᾶς
 18 Θρόνον εὐκλεᾶ θάλασσαν·
 19 Καὶ φοῖβον ἐκατόλυν.
 20 Ἰὼ, ἰὼ. 170
 21 Τριῶσι ἀλεξιόμοροι παρ' Ἀθήνησιν
 22 Εἴπτε καὶ παρ' ἄλλοις ἅπας ὑπερ
 23 Ορνυμίδας πόλει, ἡνύσατε
 24 Εκτοπίαν φλόγα πῆμα·
 25 Ἐλθετε ὦ νύμφη, ὦ πόποι. 175
 26 Ἀνὰ ρέθρα γὰρ φέρω πῆμα.
 27 Νοσεῖ δέ μοι παρ' ἅπασιν ὄλβος.
 28 Οὐδ' ἐνὶ φροντίδος ἐγχείω,
 29 Ὡς τις ἀλέξεσθαι οὔτε γὰρ
 30 Ἐκτονα κλυτὰς χθονὸς 180
 31 Ἀύξεται, οὔτε τόποισιν
 32 Ἰγίων καμάτων ἀνέχουσι
 33 Γυναικες. Ἄλλον δ' ἂν
 34 Ἀλλὰ παρ' ἑστέοις,
 35 Ἀπερ' εὐπύρον ὄρνιν, 185

l Πρώται γὰ *L. S.* *m* Ita *Trin.* sed supra primum ο η scriptum, itidem supra alterum η habet. *Κεκλόμην Bar. I. L. B. 2. Ald. Trin.* in margine. *St. n* Γαῖόσχον *Bar. I. Trin.* ο Καὶ νῦν *Bar. I. L. B. 2. Trin. Ald.*

Et Coelius Firmianus in ænigmate quodam de navi itidem, (ex emendatione doctissimi Joan. Meursii,)

Longa feror velox frondosæ (vulgo formosæ) filia situxæ.

168 Εὐκλείη] Pro εὐκλείη, η puro, more Attico, in α mutato. Sic in Euripidis *Phæniss.* v. 1772.

Εὐκλείη με θύσας.

172 Παρ' ἅπασιν] Τῆς δὲ τοῦ τ' Σφί-
 235. Schol.

174 Φλόγα πῆματος] Παρ' Ἀθήνησιν, τὴν πημενίαν τὴν ἀλγύνην. Schol.

175 ὦ πόποι] Dictio Homero usitatissima: quem de industria multis in locis exprimit Sophocles.

177 Πρέπας] Syllaba παρ' ὁμοειδῆ. Sic apud Homerum *Iliad.* β'. 493.

— Νῆας τε παρ' ἅπασιν.

179 Οὔτε γὰρ ἐκτονα] Seneca *Oed.* 49.

— Denegat fructum Ceres

Adulter —

Putabant

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ. 13

- 36 Κρεῖσσον ἀμαιμακίετ' πυρὸς
 37 Ορμυλον ἀκτὴν πρὸς ἑσπέρῃ
 38 Θεοῦ, ὣν πόλις ἀνὰ ληϊμῶ
 39 Ολλυται· νηλεὰ ᾗ γένεθλα
 40 Πρὸς πέδῳ ῥ' Ἰαννατηφόρῳ
 41 Κεῖται ἀνοίκτως· ἐν δ' ἄλοχοι
 42 Πολιά τ' ὅππ' ματέρες
 43 Ἀκτὴν ῥ' ὠρεῖ βώμιον
 44 Ἀλλοθεν ἄλλαι λυγρῶν πόνων
 45 Ἰκτῆρες ὀπισθενάχουσι.
 46 ῥ' Παιῶν ᾗ λάμπει σονόεσά τε γῆρυς
 47 Ομαυλῶ· ὣν ὕπερ, ὧ χρυσέα
 48 Θύγατερ Διὸς εὐῶπα, πέμψον
 49 Ἀλκὰν, Ἀρεὰ τε τὸν μαλερὸν,
 50 Ὃς νῦν ἄχαλκός ἀσπίδων
 51 Φλέγῃ με περὶ πόλιν ἀντιάων,
 52 Παλίσυτον δράμῃμα νοτίσται
 53 Πάτραις ἔπυρον· εἴτ' ἐς μέγαν

190

195

200

ρ Θυαῖα Φόρῳ Trin. q Παρυσῶμιον L. Flor. Col. Franc. H. Stephanus in Thef. legitur item παρυσῶμιον, teste Camerario. r Παιῶν Bar. I. L. B. 2. Trin. Ald. Tign. in margine. Schol. f Απυρον Bar. I. L. B. 2. Col. Franc. Flor. Tign. St. L. S. H. Stephan. in Thef. v. Ναυζῶ. Απυρον ponitur per Syncopen pro ἀπύρῳ, ab ἀπυρῶ, (verbo Ionico pro ἀπορῶ, ejicio. Pindar. Pyth. 4. 244.

Putabant Veteres Deos propter mortalium scelera iratos tam terræ fructibus, quam animalium fœtibus obesse, donec sacrificiis placaretur ira, 186 Κρεῖσσον ἀμαιμακίετ'] Figurativa locutio, denotans mali violentiam: vel summam in pestis graffatione celeritatem: vel mortuorum multitudinem tantam, ut cadaveribus comburendis ignis defecerit.

187 Ἑσπέρῃ Stib.] Τῷ Ἀφρῳ. Schol.

188 Ω] i. e. Δι' ὧν.

189 Ναλία δὲ γένεθλα] Confer. Senecæ Oedip. v. 53, 54, &c.

193 Ἀκτὴν παρὰ βώμιον] Per Hypallagen & Synecdochen Numeri pro παρὰ βωμὸς ἐκκεῖθεν.

194 Πόνον] Subaudi ἵνικα.

196 Λάμπει] Elegans à visu ad auditum transitio, Poetis admodum familiaris. Sic infra v. 481. Oraculum ab Apolline editum λάμπειν dicitur. Nec abludit Æschylus in Sept. Theb. v. 103. ubi Chorus ait,

Κτύποι δὲ δόρυ,

Πάτωρ τ' ὅσῃ ἰδὲς δόρυ.

Confer ejusdem Prom. v. 21. & Lycophronis Alexandr. v. 254.

197 Χρυσία θυγάτερ Διὸς] Minerva, Homero χρυσοῖα dicta in Iliad. ζ'. v. 205.

Τὴν δὲ χολωσάμεν χρυσοῖος Ἀρτεμῖς ἔκτα.

203 Ἐπυρον] q. d. Ἐπ' ἔρον, subaudito verbo δός. Sed vide Varias Lectiones.

- 54 Θάλαμον Ἀμφιλείτας,
 55 Εἴτ' ἐς τὸν Διότρενον ὄρμον 205
 56 Θρηίκιον κλύδωνα.
 57 Τέλει γὰρ εἴ τι νῦν ἄφῃ,
 58 Τῆτ' ἐπ' ἡμᾶρ ἔρχεται.
 59 Τὸν, ὦ¹ πυρφόρων² ἄσπραπῶν
 60³ Κράτη νέμων, ὦ Ζεὺ πάτερ, 210
 61 ὑπὸ σῶ Φθίσον κεραυνῶ.
 62 Λύκει ἄναξ, ταί τε σὺ χερυσιπόρων
 63 Ἀπ' ἀγκύλων βέλεα θελοίμ' ἄν
 64 Ἀδάμας⁴ ἐνδατεύσασθαι,
 65 Ἀρωαί⁵ πρῶτα γέντα, 215
 66 Τὰς τε πυρφόρας Ἀρτέμιδι
 67 Αἴγλας, ξυῖ αἷς Λύκει ὄρεα
 68 Διαίσας⁶ τὸν χερυσιμίτραν
 69 Τε κικλήσκω τὰς δ' ἐπ' ὠνυμον
 70 Γᾶς⁷ οἶνοπα Βάκχον Εὐίον 220
 71 Μαινάδων⁸ μόνόστολον,
 72 Πελαοθῆναι φλέρον⁹ ἄγλαῶπι¹⁰ πεύκα
 73 Ἐπὶ τὸν Διότρενον ἐν θεοῖς θεόν.

¹ Πυρφόρον Bar. I. ² Ἀσπραπῶν Bar. I. ἄσπραπῶν B. 2. Trin. ³ Κράτη T. ⁴ γ οἶνοπα Bar. I. L. B. 2. Trin. εἰνώπα Ald. ⁵ Ὁμόστολον Cam. C. L. 3. ⁶ α Πόση Trin.

205 Ἀπότρενον ὄρμον] *Inhospitalem portum*: Pontum Euxinum (scilicet, Æschylo similiter (apud Lycophronis Scholiasten ad *Alex.* v. 1286.) *ἐχθρόξινον*, uti & ipsi Lycophroni Æschylum secundo *κακόξινον*, appellatum propter immanem accolarum feritatem: qui, teste Apollodoro, (apud Strabonem lib. 7. p. 458. Edit. Amst. 1707.) hospites immolare solebant. Postea, cum istarum gentium mores Græcorum commercio emolliri cœpissent, Pontus Εὐξίνος & Εὐξενός dicebatur. Vide Ovid. *Trist.* lib. 4. eleg. 4. v. 55. Pomponij Mel. lib. 1. cap. 19. Am-

mianum Marcellinum lib. 22. cap. 8.

219 Τῶσδ' ἐπ' ὠνυμον γᾶς] Τὸν Θεβαίων. Bacchum autem, sicut & Herculem, Thebanum fuisse memorat Sidonius Antipater in hoc disticho, apud Natalis Comit. *Mythol.* l. 5. c. 13.

Ἀμφότεροι Θεῶν, καὶ ἀμφότεροι σελιμισαί,

Κῆρ Ζηνός. Σύρος δαίμων, ὃ δὲ ποταμός.

Lucianus item in *Deorum Concil.* de Baccho: Καὶ πάλιν ἐν Θεοῖς Διόνυσος μὲν θεός.

223 Θιδόν] Pestis pro Deo habita propter potestatem nocendi.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ. 15

ACTUS SECUNDI SCENA PRIMA.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ, ΧΟΡΟΣ.

Ι Α Μ Β Ο Ι.

Οἱ. **Α** Ἰτῆς· ἂ δ' αἰτῆς, τᾶμ' εἰν θέλης ἔπη
 Κλύων δέχεσθαι, τῇ νόσῳ θ' ὑπαηρετεῖν, 225
 Ἀλλήλῳ λάβοις ἂν καίνακ' ἔφισιν κακῶν.
 Α' γὰρ ξένος μὲν τῷ λόγῳ τῷ δ' ἔξερῳ,
 ξένος ᾧ τῷ περὶ χεῖντ'· ἔ γ' ἂν μακρὸν
 Ἰχνόουον αὐτὸς, μὴ σὺν ἔχων πὶ σύμβολον·
 Νῦν δ' (ὑπερὸς γὰρ ἄσος εἰς ἄσος πελῶ) 230
 Ὑμῖν περὶ φωνῶν πῶσι καδμείοις ταῖδε·
 Οἷς ποθ' ὑμῶν Λαῖον τὸν Λαβδῶνα
 Κάπιδεν, ἀνδρὸς ἐκ τίνος διώλετο,
 Τῷτον κελεύω πάντα σημαίνειν ἐμοί.
 Κεῖ μὲν φοβεῖται τ' ἐπὶ κλημ', ὑπεξελὼν 235
 Αὐτὸς καθ' αὐτοῦ· ποιεῖται γὰρ ἄλλο μὲν
 Ἀστέρης ἐδὲν, γῆς δ' ἄπεισιν ἀβλαβής.
 Εἰ δ' αὖ πῃ ἄλλον ὅδε ἐξ ἄλλης χθονὸς
 ὅδε εἶδ' ἔ.

224 Αἰτῆς· ἂ δ' αἰτῆς] Inter-
 tus Chori adeo non fabulæ seriem
 interrumpit, ut melius connexam
 producat, atque Auditoribus sollici-
 tudinem augeat. Jamque in Scenam
 redit Oedipus, in ipso introitu allo-
 quens Chorum, cujus forte petiti-
 onem audiverat, vel fortasse populum,
 qui eum comitabatur: discedens e-
 nim populum jufferat convocari (v.
 144.) disquisitionis instituendæ te-
 stem & adiutorem.

227 Α' γὰρ ξένος μὲν] Hanc ideo me-
 morat circumstantiam, ut ipse om-
 nium maxime extra sceleris suspi-
 cionem positus videatur, & inno-
 centiæ fretus conscientia: unde de-

prehensio postmodum oritura plus
 habet admirationis & horroris. Il-
 lud sane, Oedipum esse ξένον ἢ λόγον,
 erat minus probabile: sed hoc fa-
 bulæ ratio postulabat. Vide quæ ad
 v. 112. supra annotavimus.

228 Οὐ γὰρ ἂν μακρὸν] Ἐλπίδα —
 αὐτῆς ὑποτάσσεται ὅτι διώσεται ἀνδρῶν τὸν
 φοῖτον, ἵνα περὶ τὸν χρόνον συλλαβῶνται αὐ-
 τῶν. Schol.

229 Ἰχνόουον] Metaphora a canibus
 venaticis: qua mox utitur v. 484.

231 Ὑμῖν περὶ φωνῶν] Pauca de se
 præfatus denunciationem subjicit,
 quam paulatim vehementius exag-
 gerat imprecationibus gravissimis
 communitam.

Τὸν αὐτόχρεα, μὴ σιωπαίτω· τὸ γὰρ
 Κέρδος πῶ γὰρ, ἢ ἡ χάρις πρὸς κείσεται. 240
 Εἰ δ' αὖ σιωπήσεσθε, καὶ τις ἢ φίλος
 Δείσας ἂν ὥσῃ τῆς ἢ ἡ αὐτῆς τόδε,
 Ἀ' κ' τῶνδε δράσω, ταῦτα γὰρ κλύειν ἐμοῦ.
 Τὸν ἀνδρ' ἀπαυδῶ τῆτον ὅστις ἐστὶ, γῆς
 Τῆσδ', ἧς ἐγὼ κράτη τε καὶ θρόνους νέμω, 245
 Μῆτ' εἰσδέχεσθαι μῆτε πρὸς φωνεῖν τινα,
 Μῆτ' ἐν θεῶν εὐχαῖσι μῆτε θύμασι
 Κοινὸν ποιῆσθαι, μῆτε χερνίβας νέμειν.
 Ωθεῖν δ' ἂν οἶκον πάντας, ὡς μιάσματι
 Τῆσδ' ἡμῖν ὄντι· ὡς τὸ Πυθικὸν θεοῦ 250
 Μαντεῖον ἐξέφηνεν δρῆτως ἐμοί.
 Εγὼ μὲν οὖν τοῖσδε ἑ τῶ τε δαίμονι
 Τῶ τ' ἀνδρὶ τῶ θεόνοντι σύμμαχος πέλω.
 Κατεύχομαι ᾧ τὸν δεδρακέν, εἴτε τις
 Εἰς ὧν λέληθεν, εἴτε πλεόνων μέτα, 255
 Κακὸν κακῶς ἵν' ἀμοιβὴν ὀκτερίψαι βίον.
 Επεύχομαι δ' οἴχοισιν εἰ ζῶεσσι
 Ἐν τοῖς ἐμοῖς γένοιτ' ἡ ἐμῆ σιωιδότ',
 Παθεῖν ἅπερ τοῖσδ' δρῆτως ἡρασιμῶν.

c Apoll. Bar. I. d Autē Trin. e Tōδε Bar. I. f Nov Turn. g Bis Trin.
 & corrector in pro u scriptit. h An imū T. i Zuwendet Trin.

244 Τὸν ἀνδρ' ἀπαυδῶ] Πολὺν ἔλεον
 ἐργάζεται ὁ λόγος, ὅτι κατηγεῖ ἑαυτῆ
 ἀγνοῖαν· ὥστεροι δὲ τὰ φιλόφρωντα εἰρη-
 κῆς, πλοῦταίη ἐπὶ πλεονεξίᾳ καὶ σκληρότητι.
 Schol.

246 Μῆτ' εἰσδέχεσθαι] Interdictio-
 nem profert Veteribus perquam fre-
 quentem: quibus usitatum erat ho-
 micidii, aliorumve criminum gra-
 viorum reos non solum a sacrorum,
 sed ab omni communis vitæ confor-
 tio arcere. Hujus poenæ alibi apud
 Tragicos crebra mentio. Vide Euri-
 pid. *Orest.* 46. *Æschyli Choeph.* 289.

254 Κατεύχομαι ᾧ τὸν] Habes & hic
 exemplum gravium dirarum, sive

execrationum, quæ, præter interdi-
 ctionis poenam flagitiosis irrogari so-
 litam, sæpius addebantur. De hu-
 jusmodi diris obvia sunt tam apud
 Græcos, quam apud Latinos testi-
 monia. Adi Dion. Chrysostom. *Ora-
 tion.* 80. p. 667. C. Edit. Morel. Pla-
 tarchum in *Solon.* Justin. *Hist.* l. 5.
 c. 1. Liv. lib. 26. c. 25.

256 Κακὸν κακῶς] Ingravescit
 jam execrationum violentia. Nihil
 magis Tragicum spirat, quam hæc
 Oedipi oratio; quid enim horribi-
 lius, vel miserabilius hac dirarum
 commemoratione, quas in suum ul-
 tro imprudens caput devocat?

Xo.

Oι.

k T
Trin. T

263

συγχυσι

275

constru

Homer

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ. 17

Τμῖν ᾧ πάντ' ὀπισκλήπῃ πλεῖν, 260

Ἰπέρ τ' ἐμαυτοῦ, τῷ θεῷ τε, τῇσδ' ἐπε

Γῆς, ὧδ' ἀκάρπως καὶ θέως ἐφθαρμένης.

Οὐδ' εἰ γὰρ ἴδῃ τὸ πρᾶγμα μὴ θεήλατον,

Ακάθαρτον ὑμᾶς εἰς ἡμῶν ἔσταις εἶναι,

Ἀνδρός γ' ὄρεται βασιλέως κ' τ' ὀλωλότῳ, 265

Ἀλλ' ἐξερόμεν νῦν δ' ὀπκυρῶ τ' ἐγὼ,

ἔχων μὲν δόχας ἅς ὀκείνος εἶχε πρῖν,

ἔχων ᾧ λέκτρα, καὶ γυναιχ' ὀμόσπαρον,

Κοινῶν τε παῖδων κοιν' ἂν, εἰ κείνῳ γένῳ

Μὴ δυσύχησεν, ἴδῃ ἂν ὀκπεφυκέτα. 270

Νῦν δ' ἴδῃ τὸ κείνῳ κρατ' ἐνήλαθ' ἡ τύχη.

Ἀνδ' ὦν ἐγὼ πᾶδ' ὥσπερ εἰ τὸν μοῦ πατρὸς

Τυρμαχέμα, καὶ πᾶντ' ὀφίστομα

Ζητῶν τὸν αὐτόχειρα τῷ φόνῳ λαβεῖν,

Τῷ ὀλαδαιῷ πατρί, Πολυδώρῳ τε καὶ 275

Τῷ πατρὶ Κρόνῳ, τῷ πάλῳ τ' Ἀγήνορῳ.

Καὶ πάντῃ τοῖς μὴ δρῶσιν, εὐχομαι θεῶς

Μὴτ' ὀροτον αὐτοῖς γλῶ ἀνίεναι τινά,

Μὴτ' οὖν γυναικῶν παῖδας· ἀλλὰ τῷ πότμῳ

Τῷ νῦν φθερῆσθαι, καὶ πᾶντ' ἐχθροῖσι. 280

Ἡμῖν ᾧ τοῖς ὀλλοῖσι Κασμείοις, ὅσοις

Τὰδ' ἐς δρεσπονθ', ἡ τε σύμμαχος Δίκη,

Χ' οἱ πάντες εὐ ζῶσιν εἰσαὶ θεοί.

Χο. Πατέρ μ' ὀρεῖται ὀλαβεῖς, ὧδ' ἀναξ' ἐρῶ.

Οὐτ' ἐκείνον γὰρ, οὐτε τὸν κτερόντ' ἔχω 285

Δείξαι· τὸ δ' ᾧ ζήτημα, τῷ πέμψαντος ἴδῃ

Φοῖβῳ τὸδ' εἰπεῖν, ὅτις ἐργασαὶ ποτε.

Οἱ. Δίκαι' ὀλεῖται· “ἀλλ' ἀναγκάσαι θεῶς,

ἢ τ' δεῖσθαι ἴδῃ. ἢ Εἰς ἴδῃ. ἢ ὀλαδαιῷ ἴδῃ. ἢ Ἰμῖν Βατ. I. B. Z.

ἴδῃ. T. Cant. non male.

263 Οὐδ' ἴδῃ ἴδῃ] Nota verborum

ὀλλοῖσι. Ordo: Οὐδ' ἴδῃ, εἰ μὴ ἴδῃ, &c.

275 Τῷ ὀλαδαιῷ πατρί] De hac

construptione vide Eustathium ad

Homeri *Iliad.* β'. Editionis Romanæ

(qua sola usi sumus) pag. 172. l. 25.
& eundem ad *Iliad.* i. p. 601. l. 40.

ubi locus hic adducitur.
276 Τῷ πάλῳ] Pro τῷ παλαιῷ. Ut
supra v. I.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ. 19

ACTUS SECUNDI SCENA SECUNDA.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ, ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ, ΧΟΡΟΣ.

I AMBO I.

Οἱ. **Ω** Πάντα νωμῶν Τειρεσία διδασκίᾳ πε,
 Ἀρήτᾳ τ', ἐρανιά πε, καὶ χρονοστέῃ,
 Πόλιν μὲν εἰ καὶ μὴ βλέπεις, Φρονεῖς δ' ὅμως, 310
 Οἷα νόσῳ σῶνται· ἧς σε παρὰ πᾶσι
 Σωτήρα τ', ὦ νᾶξ, μένον ἐξεδέσκομεν.
 Φοῖβος γάρ, εἰ καὶ μὴ κλύεις τῶν ἀγγέλων,
 Πέμψασιν ἡμῖν ἀντίπεμψεν, ἔκλυτον 315
 Μόνῳ ἀν' ἐλθεῖν τῷδε τῷ νοσημαίῳ,
 Εἰ σὺ κτανόντας Λαῖον μαθόντας εὖ,
 Κτείναιμεν, ἢ γῆς Φυγαῖδας ἐκπεμψαίμεθα.
 Σὺ δ' ἔχ' Ἰφθιμῆος μῆτ' ἀπ' οἰωνῶν φάτιν,
 Μῆτ' εἰ τιν' ἄλλῳ μαντικῆς ἔχεις ὁδόν,
 320 ῥῦσαι σεαυτὸν καὶ πόλιν· ῥῦσαι δ' ἐμέ·
 ῥῦσαι δὲ πᾶν μῖασμα τῷ τεθνηκότι.
 Ἐν σὺ γὰρ ἔσμεν· "ἄνδρα δ' ὠφελεῖν ἀφ' ὧν
 " ἔχοι τε καὶ δυνάστω, κάλλιστος " πόνων.
 Τη. Φεῦ Φεῦ· Φρονεῖν ὡς δεινὸν, ἔνθα μὴ τέλη

τ Οἱ Bar. 1. L. B. 2. f Φρονίσιος L. ε Εχέ Bar. 1. L. η Πόνος Bar. 2. Trin. Twn. in margine.

308 **Ω πάντα νωμῶν Τειρεσία**] In Scenam inducitur Tiresias vates cæcus: quem advenientem Oedipus compellat, supplici cum fiducia, vehementia, sollicitudine & reverentia perorans.

310 **Εἰ καὶ μὴ βλέπεις**] De Tiresiaz cæcitate varia commentum sunt Veteres. Vide præter alios Apollodori Bibliothec. lib. 3. c. 6. §. 7. Ovid. Metamorph. 3. v. 314. Hygin. Fab. 75.

313 **Ἀγγέλων**] Quos nempe ad te accerendum misimus.

315 **Ἀν' ἰλθίμῳ**] Pro ἰλαστόχῳ. Notissimum puto, Particulam ἂν Infinitis præmissam tam in Præsentibus quam in Aoristis Futuri significationem sæpe efficere. Adi eos, qui de Particulis Græcis egerunt, Devarium & Vigerum.

324 **Φεῦ φεῦ**] Dolentis Apostrophe pathetica.

- Λύει Φρονουῦπι· ταῦτα γὰρ καλῶς ἐγὼ
 Εἰδὼς, διώλεσ'· ἔ· γὰρ ἂν δεῦρ' ἐκόμεν.
 Οἱ. Τί δ' ἔστιν; ὡς ἄθυμος ἐσελήλυθας.
 Τει. Αφες μ' ἐς οἶκας· ῥᾶστα γὰρ τὸ σὸν τε σὺ,
 Καὶ γὰρ δοίσω τὸν μόνον, ἢ ἐμοὶ πίθη.
 Οἱ. Οὐτ' ἐννομ'·^κ εἶπες, οὔτε παροφιλὲς πόλιν
 Τῇ δ', ἢ σ' ἔθρεψε, πῶδ' ἀπατρῶν φάτιν.
 Τει. Ορῶ γὰρ ἔδ' ἐσσι τὸ σὸν φάνημ' ἰὸν
 Πρὸς καιρὸν, ὡς ὅτ' οὐκ μὴδ' ἐγὼ ταυτὸν πέθω.
^κ Χο. Μὴ πρὸς θεῶν, Φρονῶν γ' ἀπατραφῆς· ἐπεὶ
 Πάντες σὲ παροσκυνῶμεν οἷδ' ἐκτῆροι.
 Τει. Πάντες γὰρ ἔ· Φρονεῖτ'· ἐγὼ δ' ἔ· μήποτε
 Τάμ', ὡς ἂν εἶπω, μὴ τὰ σ' ἐκφῆνω κακά.
 Οἱ. Τί φῆς; ξυνοιδῶς ἔ· φράσεις, ἀλλ' ἐννοεῖς
 Ἡμᾶς παροδῶνα, καὶ καταφθεῖραι πόλιν;
 Τει.^α Εγὼ τ' ἐμαυτὸν οὐτ' ὅτ' ἀλγυνῶ· τί ταῦ-
 Τ' ἄλλως ἐλέγχεις; ἔ· γὰρ ἂν πύθιοό μου.
 Οἱ. Οὐκ, ὡς κακῶν κάκις, (καὶ γὰρ ἂν πέτρου
 φύσιν σὺ γ' ὀργάνειας) ἐξερεῖς ποτὶ·
 Ἀλλ' ὥδ' ἀπεγκτεῖς κατελεύτητος φανῇ;
 Τει. Οργῶν ἐμέμψω πῶν ἐμῶν· πῶν δ' ὅμοι

^κ Εἶπας Bar. I. L. B. 2. γ H¹ Bar. I. ζ Οἱ. B. 2. α Εγὼ ἔ· Bar. I. Athenaeus Deipnos. l. 10. c. 20. Atque ita omnino rescribendum. Versum autem hunc & sequentem emendatione sua misere corrumpit Sam. Petitus in Miscell. l. 6. c. 15. b Σοὶ Turm. in margine.

325 Ταῦτα] Nempe ea ipsa, quae sedulo sciscitabatur Oedipus.

326 Οὐ γὰρ ἂν δεῦρ' ἐκόμεν] Sententia per verbum *debeo* apte declarari potest. *Non debui huc venire.* Vide Deyar. *Part. Graec.* p. 34, 35.

328 Τὸ σὸν τι σὺ, καὶ γὰρ] Tu, cum calamitosa non audias: ego, cum dicendi invidiam odiumque effugiam.

334 Μὴ πρὸς θεῶν] En officium Chori non temere interpositum, sed aequitatis causa!

338 Τί φῆς;] Haecenus utrinque

fatis placide & moderate: jam vero incitator Oedipus ingentem animi violentiam & temeritatem prodit, à convitiis non abstinens; hinc altercatio & accusatio mutua.

345 Τὴν δὲ δ' ὁμοῦ ναιετάει κατὰ δὲ] In hunc locum ingeniose commentatur Eustathius ad *Il.* l. p. 755. cujus haec sunt verba: — Δοκίμῃ δὲ λέγει ὁ Ταιρσίτας, ὅτι πῶν σὸν ὀργὴν ἔ· κατὰ δὲ, πῶν σύμφωνόν σου· ἀληθῶς δὲ λέγει, ὅτι πῶν σὸν ἀλόχον ἔ· οἶδας, ἢ γὰρ πῶν μητέρα σὺ, ἢ συμφορῶν: ὅπου ὀκνησὶς καταφθίμῃ, εἴπερ τὸ ὁμοῦ ναιέσθαι· ὁ δὲ πῶν ἐστὶ τὸ ὁμοῦ ναιέσθαι.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ. 21

Ναίεσσαν ἔ κατείδες, ἀλλ' ἐμὲ ψέγεις.

Οἱ. Τίς γδ' ἔ πιαῦτ' ἂν οὐκ ἂν ὀργίζοιτ' ἔπη
Κλύων, ἂ νῦν σὺ πλὺδ' ἀπιμάζεις πόλιν;

Τη. Ἡξῆ γὰρ αὐτὰ, καὶ ἐγὼ σιγῇ σέγω.

Οἱ. Οὐκᾶν ἂν ἤξῃ, καὶ σὲ χρὴ λέγειν ἐμοί;

350

Τη. Οὐκ ἂν πέρα φράσαιμι πρὸς τὰδ', εἰ θέλεις,
Θυμὸς δ' ὀργῆς ἥτις ἀχρῖωτάτη.

Οἱ. Καὶ μὲν παρήσω γ' ἔδεν, ὥς ὀργῆς ἔχω,

Ἀπερ ζυνώμῃ· ἴαθι γδ' ὁκῶν ἐμοί

Καὶ ζυμφυτεῦσαι πύργον, εἰργάσθ' ὅσον

355

Μὴ χερσὶ καίνων· εἰ δ' ἐτύγχανες βλέπων,

Καὶ πύργον ἂν σε τῷτ' ἔφην εἶναι μόνον.

Τη. Ἀληθές· ὅσον ἐπεὶ σὲ τῷ κηρύγματι,

Ὡς περ παροῦσας, ἐμὲ δὲν, ἢ καὶ ἡμέρας

Τῆς νῦν παροῦσδ' ἂν μήτε τέσσε, μήτ' ἐμὲ,

360

Ὡς ὄντι γῆς τῆσδ' ἀνοσίῳ μιάσει.

Οἱ. Οὕτως ἀναιδῶς ἐξακύνησας πόδε

Τὸ ῥῆμα; καὶ πᾶσι τῷτ' ἐφύξασθ' ὁκῆς;

Τη. Πέφουρα· τάλη γδ' ἰσχύον· ἡρέφω.

Οἱ. Πρὸς τῷ διδασχθεῖς; καὶ γδ' ἔκ γε τῆς τέχνης.

365

c Οὐ παῦτ' Bar. I. d Οερίχτ' Bar. I. e Δ' ὅσον Trin. f Αληθῆς Ald. Trin.
g Επέπευ Schol. h Καθ' Bar. I. i Ισχυρὸν Stobæus Ser. 13. k Βλέπω
Stobæus ibidem.

353 Καὶ μὲν παρήσω] Præ iracundia vehementia Tiresiam ipsum cædis accusat, cujus autorem sedulo celabat. Mireris in hac parte solertiam Poetæ colloquentes in iram conjicientis, & (quod difficillimum est) irascentium personas ad extremum usque cum dignitate sustinentis. Cum enim non nisi convitiis laceratus Oraculi sententiam aperiret Tiresias, dicta ipsius adeo non fidem invenerunt, ut ipse insidiarum suspectus esset; unde novæ difficultates obortæ sunt, quarum representatio vere Tragicum spirat.

358 Επέπευ] Dira denunciatio ad ipsum Oedipum retorta.

362 Οὕτως ἀναιδῶς] Οἷσται αὐτὸν πλοκαίμενον ψεύδοντα. ἐκ τῶς δὲ ἀπιστίας αὐτὸς δι' ὀργῆς ἀρεκός· εἰ δὲ ἰπποδύνη κατ' ἀρχὴν ὁ μάλιστα, πᾶσι δὲ ὁ δόκιμος ἀνὴρ ἦτο ὁ ἀπαγορευόμενος, ἐν οἷς καὶ ὁ γὰρ μάλιστα ὁ ποιητής. Schol.

365 Πρὸς τῷ διδασχθεῖς;] Φανερῶς εἰς Κρείοντα ἢ δαμόκλειον ἴσθι. Schol. Cum Rex esset suæ innocentia conscientis, & ad suspicandum acutus, quid prius ei in mentem venire posset, quam quod Tiresias hæc diceret à Creonte subornatus, ab illo, qui vatem hunc accersendi consilium dederat?

Ibid. Τῷ] Pro τῷ. Plura exempla nullibi non occurrunt.

Ibid. Τέχνης] Μαθήκης scilicet.

325

330

335

340

345

Athe-
utem
tis/cell.

vero
animi
dit, à
alter-

καπι-
com-
755.
πὲ λί-
καπι-
λίγῃ,
ὡς με-
φῆται,
εὐνοῦ.

Τει. Πρὸς σοῦ· σὺ γάρ μ' ἄκοντα πρῶτόν γ' ἔφη λέγειν.

Οἱ. Ποῖον λόγον; λέγ' αὐτίς, ὥς μάλλον μάθω.

Τει. Οὐχὶ ξυῆκας πρῶτον, ἢ κπειρὰ λέγειν;

Οἱ. Οὐχ ὥς γ' εἰπεῖν γινώσκον· ἀλλ' αὐτίς φερίσων.

Τει. Φονέα σε φημὶ τάνδρ' ὃς ἔζητεις κυρεῖν.

370

Οἱ. Ἀλλ' οὐπὶ χαίρων δὲς γε πημονὰς ἐρεῖς.

Τει. Εἰπὼ τί δῆτα καλὰ, ἴν' ὀργῇ πλεόν;

Οἱ. Οὐκ ἔστιν ἔτι γ' ὥς μάττω εἰρήσεται.

Τει. Δελήθεναι σε φημὶ σὺν ταῖς φιλάταις
Αἰχμὰς ὁμιλῶντ', ἐδ' ὁρᾶν ἴν' εἰ κακοῦ.

375

Οἱ. Ἡ καὶ γεγηθὺς ταῦτ' αἰεὶ λέξεν δοκεῖς;

Τει. Εἴπερ τι γ' ἐστὶ τῆς ἀληθείας δένει.

Οἱ. Ἀλλ' ἐστὶ, πολλὴ σοί· σοὶ ᾗ τὰτ' ὅκ' ἔσ', ἐπεὶ
Τυφλὸς τί τ' ὦτα, τὴν τε νοῦν, τί τ' ὄμματ' εἶ.

Τει. Σὺ δ' ἄθλιός γε ταῦτ' ὀνειδίζων, ἅ σοι

380

Οὐδείς ὃς οὐχὶ τῶνδ' ὀνειδιεῖ τίχα.

Οἱ. Μιᾶς τρέφῃ πρὸς νυκτός· ὥς μὴτ' ἐμὲ,
Μὴτ' ἄλλον, ὅστις φῶς ὁρᾷ, ἢ βλέψαι πότ' ἂν.

Τει. Οὐ γάρ με μοῖρα πρὸς γέ σ' ἐπείσκειν, ἐπεὶ
Ἰκανὸς Ἀπόλλων, ὃν τίδ' ἐκπεσῆσαι μέλει.

385

Οἱ. Κρέοντος ἢ σ' ἐπὶ ταῦτα τὰ ζυγῆματ' αἰ;

Τει. Κρέων δ' ἐστὶ πῆμ' οὐδέν· ἀλλ' αὐτὸς σὺ σοί.

Οἱ. Ω πολλῶτε, καὶ ἢ τυραννί, καὶ τέχνη τέχνης

ὑπερφέρωνται τῶν πολλοζήλων βίῳ,

ὅσος περ' ὑμῖν ὁ φθόνος φυλάσσειται.

390

Εἰ τῆσδε γ' ἀρχῆς ἐνεχ', ἐμὸι πόλις

Δωρητὸν ὅκ' αἰτήτων εἰσχεῖρατος,

1 Λέγων T. St. m Βλέψαι L. B. 2. Schol. Quam lectionem praefert Canterus. n Τύγμων Col. Edit. Stephan. Turgenis Bar. 2. Stobaeus Ser. 47. & a prima manu Trin. deinde emendatum erat τῶντι recte: quomodo nos, verlu jubente, edidimus ex L. Bar. 1. B. 2. Ald. Turn. Flor. Franc. Cani.

378 Αἰετ' ἐπὶ πολλῶν σοί] Detestatio & contemptio senis malevoli & delirantis.

385 Ἰκανὸς Ἀπόλλων, ὃν τίδ' ἐκπεσῆσαι μέλει] Ἀπὸ τῆς, καὶ κατ' ἐμὲ ἐκδικήσεται. λέει-

πλ., ἵνα με φονεύσῃ. Schol.

386 Κρίων] Totus suspitionibus indulgens Creontem aperte nominat.

388 Τέχνη] Ars scilicet regnandi.

Χο.

395
quent
Ibid
titulos
396
mili lo
sculan.
fidio
— Gr
bat in
397
superi
Ibid
ludit
398
gumen
plicat

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ. 23

Ταύτης Κρέων ὁ πῖτος, οὐχ' ἀρχῆς Φίλῳ,
 λαθεῖ μ' ὑπελθὼν ἐκβαλεῖν ἡμέρῃται,
 Ἰφείς μάγον τσιόνδε μηχανορράφον, 395
 Δόλιον, ἀγύρτιον, ἔστις ἐν τοῖς κέρδεσι
 Μόνον δέδορκε, τίω τέχνῳ δ' ἔφυ τυφλός.
 Ἐπεὶ, Φέρ' εἰπὲ, πᾶ σὺ μάντις εἰσιφής;
 Πᾶς οὐχ' ὅθ' ἡ ραψώδης ἐκπαίδ' ἐν κύων,
 Ἡῦδας τί τοῖσδ' ἀσπίων ἐκλυτήρων; 400
 Καί τοι πῶγ' ἀνιγμὶ οὐχὶ τῷ πόντις ἑὸν
 Ἄνδρὸς διειπτεῖν, ἀλλὰ μαντείας ἔδδ'
 Ἦν οὐτ' ἀπ' οἰωνῶν σὺ περὶ φάνης ἔχων,
 Οὐτ' ἐκ θεῶν τῶ γνωτόν' ἀλλ' ἐγὼ μολῶν
 Ο μὴδ' ἐν δὴς Οἰδίπῃς, ἔπαυσά νιν 405
 Γνώμη κυρήσας, οὐδ' ἀπ' οἰωνῶν μαθὼν
 Ον δ' ἡ σὺ περὶ φάνης ἔχων, δοκῶν ἱρόκοις
 Παραστῆσαι τοῖς Κρεοντίοις πύλας.
 Κλαίων δοκεῖς μοι καὶ σὺ, καὶ περὶ φάνης τᾶδε,
 Ἀγλατήσῃν εἰς τὴν μὴ δόκεις γέρον 410
 Εἶναι, παθῶν ἔγνωσ' ἀν' αἰά περ φρονεῖς.
 Χο. Ἡμῖν μὲν εἰκάσσοι καὶ τὰ τῶδ' ἔπη
 Οργῇ λελέχθαι καὶ πᾶ σ', Οἰδίπῃ, δοκεῖ.
 Δεῖ δ' ἐπὶ τῶν, ἀλλ' ὅπως τὰ τῶ θεοῦ

ο Δόκεις Trin. Bar. I.

395 Ἰφείς] Versus hic & duo sequentes leguntur apud Stob. Ser. 10.

Ibid. Μάγον] Contumelia causa titulos infames ingerit.

396 ἐν τοῖς κέρδεσι μηχανορράφῳ] Simili locutione usus est Cicero in Tusculan. Quæst. lib. 5. c. 39. de Cn. Aufidio cæco. Pueris nobis, inquit ille, — Græcam scribebas historiam, & videbas in literis.

397 Τέχνῳ] Μαντικῇ, ut paulo superius.

Ibid. Τυφλός] Multum in hac voce ludit Oedipus.

398 Πᾶ σὺ μάντις εἰσιφής] En argumentum probabile ingeniose amplificatum! quo poterat Tirestia

apud populum autoritas imminui, sua vero stabiliri; quo ille aut olim incitiae, aut nunc mendacii reus arguatur, & sua proinde credulitas defendatur.

405 Ο μὴδ' ἐπὶ φάνης] Ironice dictum, & per contemptum Tirestia, cujus vaticinandi ars nihil tum civitati profuit.

406 Γνώμη κυρήσας] Vide Apollodori Bibliothec. lib. 3. c. 5. §. 8. & doctissimi Galei Notas.

412 Ἡμῖν μὲν] Observa hic Chori opportune moderantis officium: quale describit Horat. Art. Poetic. v. 196. Ille bonis favet atque & consiliatur amicis, Et regat iratos. —

390

rt Can-
& a pu-
s, versu

picioni-
erte no-
gnandi.

- Μαντεί ἄριστα λύσσιμεν, τόδε σκοπεῖν. 415
 Τει. Εἰ καὶ τυραννεῖς, ἔξισωτέον τὸ γοιῷ
 Ἰσ' ἀντιλέξαι· τῷδε γὰρ καὶ γὰρ κρατῶ.
 Οὐ γάρ τι σοὶ ζῶ δ' ἔλατ', ἀλλὰ Λοξία.
 Ως ἔ Κρέοντος προσέειπε μετὰ φρονίᾳ.
 Λέγω δ', ἐπειδὴ καὶ τυφλὸν μὲ ἀνείδους, 420
 Σὺ καὶ δέδορκας, καὶ βλέπεις ἴν' ἑ κακοῖς,
 Οὐδ' ἔνθα καίεις, ἔδ' ὅταν οἰκῆς μέγα.
 Ἀρ' οἶδ' ἀφ' ὧν εἶ; καὶ λέληθας ἐχθρὸς ὦν
 Τοῖς σόισιν αὐτὴ νέρθε, καὶ πὶ γῆς ἄνω;
 Καὶ σ' ἀμφιπαλῆς μητρός τι καὶ τῷ σὺ πατρός 425
 Εἰς πότ' ὅκ' γῆς τῆσδε δεινόπας δ' ἔα,
 Βλέποντα νυῖ μὲν ὄρθ', ἔπειτα ἦ, σκότον.
 Βοῆς ἦ τῆς σῆς πῶτος σὸν ἔσται λιμὴν;
 Πῶτος Κιθαρονὶν ἐχὶ σύμφωνος τάχα,
 Οταν καταβῇ τὸν ὑμέναιον, ὃν δομοῖς 430
 Ἀνορμον εἰσέπλευσας εὐπλοίας τυχῶν;
 Ἀλλων ἦ παλῆος σὸν ἐπαγομένη κακῶν,
 Α' σ' ἔξισώσ' σοὶ τε καὶ τοῖς σόις τέκνοις.
 Πρὸς ταῦτα, καὶ Κρέοντα καὶ τοῦ μὲν ζῆμα
 Προπηλάμιζε· σὺ γὰρ σὸν ἔστι βροτῶν 435
 Κάκιον, ὅστις ἐκτερίσθεται ποτ'.

p H Trin.

416 Ἐξισωτέον] Λέπει ἡμοί. Schol.

418 Ἀλλὰ Λοξία] In Apollinis tutela erat Tiresias, utpote ejus Sacerdos; atque hoc singularis illius πειρησίας fundamentum.

419 Οὐ Κρέοντος προσέειπε μετὰ φρονίᾳ] Creonti Patrono nomen non dederim inscriptum inter Clientes: plane enim alius est (quamquam id non viderunt veteres Critici) ad legem Atheniensium, qua tenebatur inquilinus quisque civem aliquem sibi Patronum ascribere, qui Προστάτης dicebatur. Vide Victorii Var. Lection. lib. 7. c. 22. & Hesychium v. Προστάτης, ubi locum hunc citat & exponit.

421 Ἰν' εἰ κακῶ, ἔδ' ἔνθα καίεις] Hac omnia satis illustrat Oedipi decurrens historia.

426 Εἰς] Moeris Atticista in Diotionibus Atticis: Εἰς, Ἀττικῶς· ἐλάτω, Ἐλληνικῶς. Sic in Oedip. Col. v. 373. Βιῶν, pro βιβάσκων. v. 398. Καταπλάσσει, pro καταπλάσσει.

429 Κιθαρον] Pro monte quovis. Hic autem praecipue nominatur Citharon, ut praeter ceteris maxime conficius malorum quae Oedipo acciderant.

431 Ἀνορμον] Metaphora à navigantibus. Quid sit Ἀνορμος proprie, in vulgatis Lex. docetur. Ea consule.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ. 25

- Οἱ. Ἡ πάντα δ' ἤτ' ἀνέστη πρὸς τὴν κλύαν·
 οὐκ εἰς ὄλεθρον· ἐχὼ θῆστον· ἔτι πάλιν
 Ἀψόρρος οἴκων τῶνδ' ἀποστροφὴς ἄπ'·
 Τη. Οὐδ' ἰκέμεν ἔγωγ' ἂν, εἰ σὺ μὴ κάλεις· 440
 Οἱ. Οὐ γάρ τι σ' ἤδειν μῶρος φανήσονται· ἐπεὶ
 Σχολῇ σ' ἂν οἴκας σὺν ἡμῖς ἐκκαλέμεν.
 Τη. Ἡμεῖς ποιοῖδ' ἔφουμεν, ὥς μὴ σοὶ δοκῇ,
 Μῶροι· γονεῦσι δ' οἱ σ' ἔφουσι, ἢ εὐφρονες.
 Οἱ. Ποίοισι; μείνον· τίς δέ μ' ἐκφύει βροτῶν; 445
 Τη. Ἡδ' ἡμέρα φύσι σέ καὶ Διὰ φηρεῖ.
 Οἱ. Ως πάντ' ἄρ' αἰνικτὴ καὶ σαρπη λέγεις.
 Τη. Οὐκ οἶω σὺ ταῦτ' ἀέλυστος εὐρίσκειν ἔφες.
 Οἱ. Τοιαῦτ' ὀνειδίζεις ἡμῖν εὐρήσεις μέγαν.
 Τη. Αὐτὴ γὰρ μέντοι σ' ἡ τύχη διώλεσεν. 450
 Οἱ. Ἀλλ' εἰ πόλιν τινὸς ἐξέσωσ', ἔμοι μέλει.
 Τη. Ἀπειμι πόλιν καὶ σὺ, παῖ, κόμωξέ με.
 Οἱ. Κομιζέτω δ' ἡθ' ὥς περὶν τὰ γ' ἐμποδῶν
 Ὀχλείς· σὺ θείεις τ' ἂν σὸς ἂν ἀλγυνόαις πλέων.
 Τη. Εἰπὼν ἄπειμι ὧν ἔνεκεν ἤλθον, ἢ πρὸς σὺν 455
 Δείσεις πρὸς σὺν· ἔτι γὰρ ἐὰν ὅπως μὲν ὀλέεις·
 Λέγω δέ σοι πρὸς ἄνδρα τέττον, ὃν πάλαι
 Ζητεῖς, ἀπειλῶν καὶ ἀνακηρύσσων φόνον
 Τὸν Λαίαν· ἔτις ἐστὶν ἐνθάδε,
 Ξένος λόγῳ μέτεται· ἔτι δ' ἐχένης 460
 φανήσεται θεῶν· οὐδ' ἡδ' ἔστιται

- 437 Ἡ ζωὴ δ' ἤτ' ἀνέστη] Dira hæc
 infortuniorum prædictio nihil aliud
 effecit, quam ut Oedipi ira vehe-
 mentius accenderetur.
 444 Γονεῖς] Observandum est hic
 loci Poetæ artificium circumstantiam
 injicientis, quæ Regis animam cu-
 riosum jam diu cruciaverat, & de
 qua frustra Apollinis Oraculum con-
 suluerat. Quali ergo cum vehemen-
 tia vatem discessurum sustens reponit!

Τῇ συμφορᾷ· τυφλὸς γὰρ ἐκ δειδοκένῳ, τὸ αὐτὸν ἦ
 Καὶ πῶχός ἀντὶ πᾶσι, ζένει ἐπὶ
 Σκήπτρῳ περδαινὺς γαῖαν ἐμπρεύσεται· καὶ τοῖσι
 Φανήσεται ὅτι πατρὶ τοῖς αὐτῷ ζυγῶν
 Ἀδελφὸς αὐτὸς καὶ πατὴρ, καὶ ἡς ἐφύλαττο
 Γυναικὸς, υἱὸς καὶ πόσις, καὶ τῷ πατρὶ
 Οὐκ ἀπορὸς πᾶσι φρονέει, καὶ ταῦτ' ἰὼν
 Εἶτω λογιζέσθαι, καὶ λάβῃς μὲν ἐφ' ὅσον
 Φάσκειν ἐμὴ ἤδη μαντικῇ μηδὲν φρονέειν.

ACTUS SECUNDI SCENA TERTIA.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

ΣΤΡΟΦΗ Α.

ΧΟΡΟΣ.

1 ΤΙΣ ὄντιν' αἰθεραίεπαι
 2 Δελφὶς εἶπε πέτρα

f. *Εκπορεύσεται* Turn. in margine.

463 Ζῆνι ἐπὶ σκήπτρῳ] Sententiam hanc expressit Seneca *Oedip.* 656.

— *Repet incertus via,*

Baculo senili triste praetians iter.

466 Ἀδελφὸς αὐτὸς καὶ πατὴρ] Hinc Lycophron Eteoclem & Polynicen vocat *πατέρας ζυγαίμους*, *Alex.* v. 437. ad quem vide eruditissimum Potterum, qui locum hunc ibi illustrat.

468 Καὶ ταῦτ' ἰὼν εἶτω λογιζέσθαι] Cujuspiam animo aculeos addere poterat fatidica ea, quam jam protulit Tiresias, denunciatio: terribilis quidem, sed non satis explicita, plerisque difficultatibus impedita, & pene supra fidem humanam. Hinc fabulae nodus fit constrictior, audientibus ingravescit sollicitudo, & in partes diversas incertum distrahitur iudicium. Hoc efficere posse Tragici Poetae laus est praecipua.

470 Φάσκειν] Pro φάσμα per Enallagen Modi: ut in *Electr.* v. 9. Ubi tamen Verbum γὰρ supplendum esse docet Scholiographus.

471 Τίς ὄντιν' αἰ] Ab utrisque dicta audiverat Chorus animo plane dubio atque hesitanti; exinde pro re nata cogitationes oriuntur variae, quas expressit hinc Oraculi reverentia, & fatidici senis autoritas, illinc erga Regem benevolentia.

472 Δελφὶς — πέτρα] Montem Parnassum vult Sophocles, ad quem erat urbs Delphi, Oraculo Apollinis & templo ejus incluta. Πέτρα autem dicitur mons ille juxta loquendi modum Poetis usitatissimum: qui nomen petrae non raro montibus tribuunt. Pindarus de monte Olympo, *Ol.* 6. 109.

Ἰόντι δ' ὕψηλοιο πύ.

Τρεῖς

- 3 Ἀρήτ' ἀρήτῃν
4 Τελέσῃ(α) Φοινίασι χερσίν;
5 Ωρεῖ νιν ἡ ἀελλοπέδων ἵππων 475
6 Σθεναρῶτερον Φυγαῖ πῶδα νάμαϊν.
7 Ενοπλος γδ' ἐπ' αὐτὸν ἐπενθρώσκει
8 Πυρεὶ καὶ ἡ στροπαῖσι Διὸς χρέτας.
9 Δειναὶ δ' ἅμ' ἐπνται
10 Κῆρες ἡ ἀναπλάκῃτοι. 480

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Α.

- 1 Ελαμψε γάρ τῃ νιφόντῃ
2 Ἀρτίως Φανέισσι
3 Φάμα Παριασσοῖ,
4 Τὸν ἄδῃλον ἄνδρα πάντ' ἡ ἰχνεύειν.
5 Φοιτᾷ γάρ ἡ ὑπὲρ ἀγρίαν ὕλαν, 485

• Nū H. Stephan. metro reclamante. Nobiscum in legunt Bar. I. L. B. 2. Ald. Col. Flor. Turn Franc. Cant. ἡ ἀελλοπέδων mallet doctissimus Bochartus Hieroz. par. 1. lib. 2. c. 9. ex minus perspecta metri ratione. Αἰελλοπέδων habet Hesychius in Lexico: qui hinc emaculandus est. Αἰελλοπέδων, inquit ille, ἵππων πέδων. Σοφοκλῆς Οἰδιποῖ Τυραννί. Lege ἀελλοπέδων ex hoc loco: quod cæteroquin suadet literarum series. ἡ στροπαῖσι Διὸς Bar. I. L. B. 2. Trin. Ald. γ ἀναπλάκῃτοι Bar. I. L. B. 2. Trin. Ald. Col. Flor. Franc. H. Stephanus in Thes. v. ἀναπλάκῃτοι. Quæ Scriptura, ni metro plane adversaretur, non aspernanda esset. ἡ ἐξῆχῶν Schol. α Ἰπ' Bar. I. B. 2. Schol. Ald. Col. Flor. Franc. Sed neque hæc, neque Stephanica (quam nos typis mandavimus) lectio metro satisfacit. Versus qui hic requiritur Profodiacus est, sive Ionicus à majore Trimeter Brachycatalectus, ex Ionico à majore, Chorianibo

Τρεῖς ἀλιεῖται Κρονίῳ.

Et Æschylus Eumen. 692.

Ἀεὶ δ' ἵθυσ, ἵθυσ ἵθ' ἐπίνυμῃ

Πίσσῃ, πῆγῃ τ' Ἀρεῖ. —

Ennius item de eodem Arcopago,

Arcopaginicam ea de re vocant petram.

Adde nostri Antig. 1141. Euripidis

Phanif. 235. Nonnunquam etiam

montis nomen petræ applicatur. Se-

neca Ag. 553. de petrâ, à qua Neptu-

nus Ajacem Oïliden deturbavit,

Tridente rupem subruis pulsam pater

Neptunus, imis exereus undis caput,

Solvitque montem —

473 Ἀρήτ' ἀρήτῃν] Hyperbolice

denotatur scelus: κατ' ἐξῆλῶν infan-

dum.

478 Διὸς χρέτας] Φοῖβῳ.

481 Νιφόντῃ] Ex Homero hau-

sit, qui in Hymno ad Apoll. v. 282. de Parnasso:

Ἰκτο δ' ἱς Κεῖας ἢ ὑπὲρ Πάργῃσι κ-

φοῖντα.

Unde & Euripides Phanif. 216.

— Ὑπὲρ δειροῖσι Νιφὸσίλοις

Παριασσοῖ —

Adde Senecæ Oedip. 227. Dionysii

Perieges. 439.

484 Τὸν ἄδῃλον] Τὸν κρυπτόμενον ἄν-

δρα, ἡ γὰρ τὴν Φοινίαν. Schol.

28 ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

- 6 Ανά τ' ἄντρα καὶ πέτρας, ὡς παῦρ⁹,
 7 Μέλεις μελέω ποδὶ χηρεύων,
 8 Τὰ μεσσημφαλα γᾶς ἀπονοσφίζων
 9 ^b Μαντήια· τὰ δ' ^c αἰεὶ
 10 Ζῶντα πείπομαι. 490

Σ Τ Ρ Ο Φ Η Β,

- 1 Δεινὰ μὲν οὖν δεινὰ παρὰ⁹
 2 Σοφὸς εἰωνογέτας,
 3 Οὔτε δοκῶντ' οὔτ' ἀπαφάσκον-
 4 Θ' ὅ, πὶ λέξω δ' ἀπορῶ.
 5 Πέτομαι δ' ἐλπίσιν, οὔτ' ἐν-
 6 Θᾶδ' ὁρῶν, οὔτ' ὀπίσω.
 7 Τί γ' ἢ Λαεδακίδαις,
 8 Ἡ τῷ Πολύβῳ νεῖκος ἔκει-

495

& duabus syllabis; ita igitur forsitan haud incommode legi & mensurari potest. Φοῖτα γὰρ υ | πὴρ τ' ἀρχῶν | ὕλαν. Vel ita. Φοῖτα γὰρ υ | πᾶς ἀρχῶν | ὕλαν. ^b Μαντήια δ' Schol. ^c Αἰ L. B. 2. Schol. Ald.

488 Μεσσημφαλα γᾶς — μαντήια] Apollinis intellige Oracula, è templo ejus, quod Delphis erat, edita: quam urbem in medio orbis terrarum sitam esse finxerunt Veteres. Hinc Euripides *Phenif.* 246.

Παρὰ μεσσημφαλα γῶνα Φοῖτα.
 Et Æschylus *Sept. Theb.* 752.

Εἰ
 Μεσσημφαλοῖς Προδούσις
 Χρησέοις —

Confer item Euripidis *Orest.* 331. Ovidii *Metamorph.* lib. 10. v. 168. Fabulæ autem hujus rationem reddit Claudianus in *Prologo ad Panegyricum de Consulatu Mai. Theodori.* Cui addas Strabonis *Geograph.* lib. 9. pag. 642. Edit. Amst. & Coeli Rhodigini *Antiq. Lectio.* lib. 15. c. 20.

490 Ζῶντα] Veritate pollentia: quippe quæ certum & inevitabilem sortiuntur exitum.

491 Δεινὰ μὲν οὖν] Μεταβαίνουσι ἐπὶ τὴν ἐρημνίαν καὶ Τυρρισίη. Schol.

493 Αποφύσσοντα] Pro ἀπαφάσσει χήρῳ.

495 Πέτομαι δ' ἐλπίσιν] Cum aliud suadeat Oedipi liberatoris bonitas, aliud Tirefiæ vatis autoritas.

497 Λαεδακίδαις] Nota numerum pluralem, cum de solo Laio loquatur Chorus. Frequens ille Iusus Poetis: cujus exempla habes bene multa in hac ipsa Tragici nostri fabula. Confer, si lubet, v. 374. 1186. 1194. 1366. 1368. 1409. 1503. Sic Helena apud Euripidem in Tragedia cognomine, v. 558.

— Καὶ μὲν ἔλάν θῆλῃ

Δύναμις ποσειδῶν —

Ubi ποσειδῶν pro ποσειδῶν. Nec aliter Homerus *Il.* γ'. 396.

Καὶ ὅς οὖν αἰεὶ διὰς ἀεὶ καὶ δαίμων,

Σπῆλαι δ' ἰμερῶν —

Vide eruditi Gatakeri *Cinnam* c. 15.

498 Τῷ Πολύβῳ] Oedipum intellige, qui Polybi filius putabatur.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ. 29

- 9 Τ', οὔτε παύροισιν ποτ' ^d ἐγὼ,
 10 Οὔτε Τριῶν ^e πᾶσι μετ' ἑμῶν 500
 11 Τι, πρὶν ὅτ' ἄρ' ἔβασίλῃ,
 12 Ἐπὶ τῶν ^f ἐπιδάμων
 13 Φάπν' εἰμ' Οἰδιπόδα,
 14 Λαβδακίδαις ἐπὶ κερ^g
 15 Ἀδῆλων θανάτων. 505

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Β.

- 1 Αλλ' ὁ μὲν αὖ Ζεὺς, ὃ, τ' Ἀπίλλων,
 2 Ζευετοὶ, καὶ τὰ θροῶν
 3 Εἰδότες· ἀνδρῶν δ' ὅπ' μάντις
 4 Πλέον ἢ γὰρ φέρεται,
 5 Κρίσις ὅτ' ἐστὶν ἀληθής. 510
 6 Σοφία δ' ἂν σοφίαν
 7 Παραμέλειεν ἀνὴρ·
 8 Αλλ' ἔπειτ' ἐγὼ γὰρ αὖ πρὶν ἰδοί-
 9 Μ' ὀρθὸν ἐπ' ^h ⁱ ^j ^k ^l ^m ⁿ ^o ^p ^q ^r ^s ^t ^u ^v ^w ^x ^y ^z ^{aa} ^{ab} ^{ac} ^{ad} ^{ae} ^{af} ^{ag} ^{ah} ^{ai} ^{aj} ^{ak} ^{al} ^{am} ^{an} ^{ao} ^{ap} ^{aq} ^{ar} ^{as} ^{at} ^{au} ^{av} ^{aw} ^{ax} ^{ay} ^{az} ^{ba} ^{bb} ^{bc} ^{bd} ^{be} ^{bf} ^{bg} ^{bh} ^{bi} ^{bj} ^{bk} ^{bl} ^{bm} ^{bn} ^{bo} ^{bp} ^{bq} ^{br} ^{bs} ^{bt} ^{bu} ^{bv} ^{bw} ^{bx} ^{by} ^{bz} ^{ca} ^{cb} ^{cc} ^{cd} ^{ce} ^{cf} ^{cg} ^{ch} ^{ci} ^{cj} ^{ck} ^{cl} ^{cm} ^{cn} ^{co} ^{cp} ^{cq} ^{cr} ^{cs} ^{ct} ^{cu} ^{cv} ^{cw} ^{cx} ^{cy} ^{cz} ^{da} ^{db} ^{dc} ^{dd} ^{de} ^{df} ^{dg} ^{dh} ^{di} ^{dj} ^{dk} ^{dl} ^{dm} ^{dn} ^{do} ^{dp} ^{dq} ^{dr} ^{ds} ^{dt} ^{du} ^{dv} ^{dw} ^{dx} ^{dy} ^{dz} ^{ea} ^{eb} ^{ec} ^{ed} ^{ee} ^{ef} ^{eg} ^{eh} ^{ei} ^{ej} ^{ek} ^{el} ^{em} ^{en} ^{eo} ^{ep} ^{eq} ^{er} ^{es} ^{et} ^{eu} ^{ev} ^{ew} ^{ex} ^{ey} ^{ez} ^{fa} ^{fb} ^{fc} ^{fd} ^{fe} ^{ff} ^{fg} ^{fh} ^{fi} ^{fj} ^{fk} ^{fl} ^{fm} ^{fn} ^{fo} ^{fp} ^{fq} ^{fr} ^{fs} ^{ft} ^{fu} ^{fv} ^{fw} ^{fx} ^{fy} ^{fz} ^{ga} ^{gb} ^{gc} ^{gd} ^{ge} ^{gf} ^{gg} ^{gh} ^{gi} ^{gj} ^{gk} ^{gl} ^{gm} ^{gn} ^{go} ^{gp} ^{gq} ^{gr} ^{gs} ^{gt} ^{gu} ^{gv} ^{gw} ^{gx} ^{gy} ^{gz} ^{ha} ^{hb} ^{hc} ^{hd} ^{he} ^{hf} ^{hg} ^{hh} ^{hi} ^{hj} ^{hk} ^{hl} ^{hm} ^{hn} ^{ho} ^{hp} ^{hq} ^{hr} ^{hs} ^{ht} ^{hu} ^{hv} ^{hw} ^{hx} ^{hy} ^{hz} ^{ia} ^{ib} ^{ic} ^{id} ^{ie} ^{if} ^{ig} ^{ih} ⁱⁱ ^{ij} ^{ik} ^{il} ^{im} ⁱⁿ ^{io} ^{ip} ^{iq} ^{ir} ^{is} ^{it} ^{iu} ^{iv} ^{iw} ^{ix} ^{iy} ^{iz} ^{ja} ^{jb} ^{jc} ^{jd} ^{je} ^{jf} ^{jj} ^{jk} ^{jl} ^{jm} ^{jn} ^{jo} ^{jp} ^{jq} ^{jr} ^{js} ^{jt} ^{ju} ^{jv} ^{jw} ^{jx} ^{ky} ^{kz} ^{la} ^{lb} ^{lc} ^{ld} ^{le} ^{lf} ^{lg} ^{lh} ^{li} ^{lj} ^{lk} ^{ll} ^{lm} ^{ln} ^{lo} ^{lp} ^{lq} ^{lr} ^{ls} ^{lt} ^{lu} ^{lv} ^{lw} ^{lx} ^{ly} ^{lz} ^{ma} ^{mb} ^{mc} ^{md} ^{me} ^{mf} ^{mg} ^{mh} ^{mi} ^{mj} ^{mk} ^{ml} ^{mm} ^{mn} ^{mo} ^{mp} ^{mq} ^{mr} ^{ms} ^{mt} ^{mu} ^{mv} ^{mw} ^{mx} ^{my} ^{mz} ^{na} ^{nb} ^{nc} nd ^{ne} ^{nf} ^{ng} ^{nh} ⁿⁱ ^{nj} ^{nk} ^{nl} ^{nm} ⁿⁿ ^{no} ^{np} ^{nq} ^{nr} ^{ns} ^{nt} ^{nu} ^{nv} ^{nw} ^{nx} ^{ny} ^{nz} ^{oa} ^{ob} ^{oc} ^{od} ^{oe} ^{of} ^{og} ^{oh} ^{oi} ^{oj} ^{ok} ^{ol} ^{om} ^{on} ^{oo} ^{op} ^{oq} ^{or} ^{os} ^{ot} ^{ou} ^{ov} ^{ow} ^{ox} ^{oy} ^{oz} ^{pa} ^{pb} ^{pc} ^{pd} ^{pe} ^{pf} ^{pg} ^{ph} ^{pi} ^{pj} ^{pk} ^{pl} ^{pm} ^{pn} ^{po} ^{pp} ^{pq} ^{pr} ^{ps} ^{pt} ^{pu} ^{pv} ^{pw} ^{px} ^{py} ^{pz} ^{qa} ^{qb} ^{qc} ^{qd} ^{qe} ^{qf} ^{qg} ^{qh} ^{qi} ^{qj} ^{qk} ^{ql} ^{qm} ^{qn} ^{qo} ^{qp} ^{qq} ^{qr} ^{qs} ^{qt} ^{qu} ^{qv} ^{qw} ^{qx} ^{qy} ^{qz} ^{ra} ^{rb} ^{rc} rd ^{re} ^{rf} ^{rg} ^{rh} ^{ri} ^{rj} ^{rk} ^{rl} ^{rm} ^{rn} ^{ro} ^{rp} ^{rq} ^{rr} ^{rs} ^{rt} ^{ru} ^{rv} ^{rw} ^{rx} ^{ry} ^{rz} ^{sa} ^{sb} ^{sc} ^{sd} ^{se} ^{sf} ^{sg} ^{sh} ^{si} ^{sj} ^{sk} ^{sl} sm ^{sn} ^{so} ^{sp} ^{sq} ^{sr} ^{ss} st ^{su} ^{sv} ^{sw} ^{sx} ^{sy} ^{sz} ^{ta} ^{tb} ^{tc} ^{td} ^{te} ^{tf} ^{tg} th ^{ti} ^{tj} ^{tk} ^{tl} tm ^{tn} ^{to} ^{tp} ^{tq} ^{tr} ^{ts} ^{tu} ^{tv} ^{tw} ^{tx} ^{ty} ^{tz} ^{ua} ^{ub} ^{uc} ^{ud} ^{ue} ^{uf} ^{ug} ^{uh} ^{ui} ^{uj} ^{uk} ^{ul} ^{um} ^{un} ^{uo} ^{up} ^{uq} ^{ur} ^{us} ^{ut} ^{uu} ^{uv} ^{uw} ^{ux} ^{uy} ^{uz} ^{va} ^{vb} ^{vc} ^{vd} ^{ve} ^{vf} ^{vg} ^{vh} ^{vi} ^{vj} ^{vk} ^{vl} ^{vm} ^{vn} ^{vo} ^{vp} ^{vq} ^{vr} ^{vs} ^{vt} ^{vu} ^{vv} ^{vw} ^{vx} ^{vy} ^{vz} ^{wa} ^{wb} ^{wc} ^{wd} ^{we} ^{wf} ^{wg} ^{wh} ^{wi} ^{wj} ^{wk} ^{wl} ^{wm} ^{wn} ^{wo} ^{wp} ^{wq} ^{wr} ^{ws} ^{wt} ^{wu} ^{wv} ^{ww} ^{wx} ^{wy} ^{wz} ^{xa} ^{xb} ^{xc} ^{xd} ^{xe} ^{xf} ^{xg} ^{xh} ^{xi} ^{xj} ^{xk} ^{xl} ^{xm} ^{xn} ^{xo} ^{xp} ^{xq} ^{xr} ^{xs} ^{xt} ^{xu} ^{xv} ^{xw} ^{xx} ^{xy} ^{xz} ^{ya} ^{yb} ^{yc} ^{yd} ^{ye} ^{yf} ^{yg} ^{yh} ^{yi} ^{yj} ^{yk} ^{yl} ^{ym} ^{yn} ^{yo} ^{yp} ^{yq} ^{yr} ^{ys} ^{yt} ^{yu} ^{yv} ^{yw} ^{yx} ^{yy} ^{yz} ^{za} ^{zb} ^{zc} ^{zd} ^{ze} ^{zf} ^{zg} ^{zh} ^{zi} ^{zj} ^{zk} ^{zl} ^{zm} ^{zn} ^{zo} ^{zp} ^{zq} ^{zr} ^{zs} ^{zt} ^{zu} ^{zv} ^{zw} ^{zx} ^{zy} ^{zz} ^{aa} ^{ab} ^{ac} ^{ad} ^{ae} ^{af} ^{ag} ^{ah} ^{ai} ^{aj} ^{ak} ^{al} ^{am} ^{an} ^{ao} ^{ap} ^{aq} ^{ar} ^{as} ^{at} ^{au} ^{av} ^{aw} ^{ax} ^{ay} ^{az} ^{ba} ^{bb} ^{bc} ^{bd} ^{be} ^{bf} ^{bg} ^{bh} ^{bi} ^{bj} ^{bk} ^{bl} ^{bm} ^{bn} ^{bo} ^{bp} ^{bq} ^{br} ^{bs} ^{bt} ^{bu} ^{bv} ^{bw} ^{bx} ^{by} ^{bz} ^{ca} ^{cb} ^{cc} ^{cd} ^{ce} ^{cf} ^{cg} ^{ch} ^{ci} ^{cj} ^{ck} ^{cl} ^{cm} ^{cn} ^{co} ^{cp} ^{cq} ^{cr} ^{cs} ^{ct} ^{cu} ^{cv} ^{cw} ^{cx} ^{cy} ^{cz} ^{da} ^{db} ^{dc} ^{dd} ^{de} ^{df} ^{dg} ^{dh} ^{di} ^{dj} ^{dk} ^{dl} ^{dm} ^{dn} ^{do} ^{dp} ^{dq} ^{dr} ^{ds} ^{dt} ^{du} ^{dv} ^{dw} ^{dx} ^{dy} ^{dz} ^{ea} ^{eb} ^{ec} ^{ed} ^{ee} ^{ef} ^{eg} ^{eh} ^{ei} ^{ej} ^{ek} ^{el} ^{em} ^{en} ^{eo} ^{ep} ^{eq} ^{er} ^{es} ^{et} ^{eu} ^{ev} ^{ew} ^{ex} ^{ey} ^{ez} ^{fa} ^{fb} ^{fc} ^{fd} ^{fe} ^{ff} ^{fg} ^{fh} ^{fi} ^{fj} ^{fk} ^{fl} ^{fm} ^{fn} ^{fo} ^{fp} ^{fq} ^{fr} ^{fs} ^{ft} ^{fu} ^{fv} ^{fw} ^{fx} ^{fy} ^{fz} ^{ga} ^{gb} ^{gc} ^{gd} ^{ge} ^{gf} ^{gg} ^{gh} ^{gi} ^{gj} ^{gk} ^{gl} ^{gm} ^{gn} ^{go} ^{gp} ^{gq} ^{gr} ^{gs} ^{gt} ^{gu} ^{gv} ^{gw} ^{gx} ^{gy} ^{gz} ^{ha} ^{hb} ^{hc} ^{hd} ^{he} ^{hf} ^{hg} ^{hh} ^{hi} ^{hj} ^{hk} ^{hl} ^{hm} ^{hn} ^{ho} ^{hp} ^{hq} ^{hr} ^{hs} ^{ht} ^{hu} ^{hv} ^{hw} ^{hx} ^{hy} ^{hz} ^{ia} ^{ib} ^{ic} ^{id} ^{ie} ^{if} ^{ig} ^{ih} ⁱⁱ ^{ij} ^{ik} ^{il} ^{im} ⁱⁿ ^{io} ^{ip} ^{iq} ^{ir} ^{is} ^{it} ^{iu} ^{iv} ^{iw} ^{ix} ^{iy} ^{iz} ^{ja} ^{jb} ^{jc} ^{jd} ^{je} ^{jf} ^{jj} ^{jk} ^{jl} ^{jm} ^{jn} ^{jo} ^{jp} ^{jq} ^{jr} ^{js} ^{jt} ^{ju} ^{jv} ^{jw} ^{jx} ^{ky} ^{kz} ^{la} ^{lb} ^{lc} ^{ld} ^{le} ^{lf} ^{lg} ^{lh} ^{li} ^{lj} ^{lk} ^{ll} ^{lm} ^{ln} ^{lo} ^{lp} ^{lq} ^{lr} ^{ls} ^{lt} ^{lu} ^{lv} ^{lw} ^{lx} ^{ly} ^{lz} ^{ma} ^{mb} ^{mc} ^{md} ^{me} ^{mf} ^{mg} ^{mh} ^{mi} ^{mj} ^{mk} ^{ml} ^{mm} ^{mn} ^{mo} ^{mp} ^{mq} ^{mr} ^{ms} ^{mt} ^{mu} ^{mv} ^{mw} ^{mx} ^{my} ^{mz} ^{na} ^{nb} ^{nc} nd ^{ne} ^{nf} ^{ng} ^{nh} ⁿⁱ ^{nj} ^{nk} ^{nl} ^{nm} ⁿⁿ ^{no} ^{np} ^{nq} ^{nr} ^{ns} ^{nt} ^{nu} ^{nv} ^{nw} ^{nx} ^{ny} ^{nz} ^{oa} ^{ob} ^{oc} ^{od} ^{oe} ^{of} ^{og} ^{oh} ^{oi} ^{oj} ^{ok} ^{ol} ^{om} ^{on} ^{oo} ^{op} ^{oq} ^{or} ^{os} ^{ot} ^{ou} ^{ov} ^{ow} ^{ox} ^{oy} ^{oz} ^{pa} ^{pb} ^{pc} ^{pd} ^{pe} ^{pf} ^{pg} ^{ph} ^{pi} ^{pj} ^{pk} ^{pl} ^{pm} ^{pn} ^{po} ^{pp} ^{pq} ^{pr} ^{ps} ^{pt} ^{pu} ^{pv} ^{pw} ^{px} ^{py} ^{pz} ^{qa} ^{qb} ^{qc} ^{qd} ^{qe} ^{qf} ^{qg} ^{qh} ^{qi} ^{qj} ^{qk} ^{ql} ^{qm} ^{qn} ^{qo} ^{qp} ^{qq} ^{qr} ^{qs} ^{qt} ^{qu} ^{qv} ^{qw} ^{qx} ^{qy} ^{qz} ^{ra} ^{rb} ^{rc} rd ^{re} ^{rf} ^{rg} ^{rh} ^{ri} ^{rj} ^{rk} ^{rl} ^{rm} ^{rn} ^{ro} ^{rp} ^{rq} ^{rr} ^{rs} ^{rt} ^{ru} ^{rv} ^{rw} ^{rx} ^{ry} ^{rz} ^{sa} ^{sb} ^{sc} ^{sd} ^{se} ^{sf} ^{sg} ^{sh} ^{si} ^{sj} ^{sk} ^{sl} sm ^{sn} ^{so} ^{sp} ^{sq} ^{sr} ^{ss} st ^{su} ^{sv} ^{sw} ^{sx} ^{sy} ^{sz} ^{ta} ^{tb} ^{tc} ^{td} ^{te} ^{tf} ^{tg} th ^{ti} ^{tj} ^{tk} ^{tl} tm ^{tn} ^{to} ^{tp} ^{tq} ^{tr} ^{ts} ^{tu} ^{tv} ^{tw} ^{tx} ^{ty} ^{tz} ^{ua} ^{ub} ^{uc} ^{ud} ^{ue} ^{uf} ^{ug} ^{uh} ^{ui} ^{uj} ^{uk} ^{ul} ^{um} ^{un} ^{uo} ^{up} ^{uq} ^{ur} ^{us} ^{ut} ^{uu} ^{uv} ^{uw} ^{ux} ^{uy} ^{uz} ^{va} ^{vb} ^{vc} ^{vd} ^{ve} ^{vf} ^{vg} ^{vh} ^{vi} ^{vj} ^{vk} ^{vl} ^{vm} ^{vn} ^{vo} ^{vp} ^{vq} ^{vr} ^{vs} ^{vt} ^{vu} ^{vv} ^{vw} ^{vx} ^{vy} ^{vz} ^{wa} ^{wb} ^{wc} ^{wd} ^{we} ^{wf} ^{wg} ^{wh} ^{wi} ^{wj} ^{wk} ^{wl} ^{wm} ^{wn} ^{wo} ^{wp} ^{wq} ^{wr} ^{ws} ^{wt} ^{wu} ^{wv} ^{ww} ^{wx} ^{wy} ^{wz} ^{xa} ^{xb} ^{xc} ^{xd} ^{xe} ^{xf} ^{xg} ^{xh} ^{xi} ^{xj} ^{xk} ^{xl} ^{xm} ^{xn} ^{xo} ^{xp} ^{xq} ^{xr} ^{xs} ^{xt} ^{xu} ^{xv} ^{xw} ^{xx} ^{xy} ^{xz} ^{ya} ^{yb} ^{yc} ^{yd} ^{ye} ^{yf} ^{yg} ^{yh} ^{yi} ^{yj} ^{yk} ^{yl} ^{ym} ^{yn} ^{yo} ^{yp} ^{yq} ^{yr} ^{ys} ^{yt} ^{yu} ^{yv} ^{yw} ^{yx} ^{yy} ^{yz} ^{za} ^{zb} ^{zc} ^{zd} ^{ze} ^{zf} ^{zg} ^{zh} ^{zi} ^{zj} ^{zk} ^{zl} ^{zm} ^{zn} ^{zo} ^{zp} ^{zq} ^{zr} ^{zs} ^{zt} ^{zu} ^{zv} ^{zw} ^{zx} ^{zy} ^{zz} 515
 10 Αν κατὰ Φαίλῳ· Φαίρεα 515
 11 ^h Γὰρ περὶ αὐτῶν ἦλθε κέρει
 12 Ποτὶ, καὶ σοφὸς ὦφθη,
 13 Βασίλειον ^k δ' ἠδ' ὕπνατος
 14 Τῷ ^l δ' ἀπ' ἐμᾶς φρενὸς ἔπο-
 15 Τ' ὀφλήσῃ κακίαν. 520

d Εργῶν Trin. Εργῶν Bar. 1. L. B. 2. e Πᾶσι δεστ in Trin. f Τε omittunt Bar. 1. L. B. 2. Ald. g Επιδάμων Trin. Bar. 1. B. 2. h Γὰρ ἐπ' αὐτῶν περὶ αὐτῶν L. B. 2. Trin. Ald. i Εἰσῆλθε Trin. k Δ' Trin. l Deest in Bar. 1. Trin. Ald.

503 Φάπν — Οἰδιπόδα] Τῶν ^h τῶν Οἰδιπόδα ⁱ ^j ^k ^l ^m ⁿ ^o ^p ^q ^r ^s ^t ^u ^v ^w ^x ^y ^z ^{aa} ^{ab} ^{ac} ^{ad} ^{ae} ^{af} ^{ag} ^{ah} ^{ai} ^{aj} ^{ak} ^{al} ^{am} ^{an} ^{ao} ^{ap} ^{aq} ^{ar} ^{as} ^{at} ^{au} ^{av} ^{aw} ^{ax} ^{ay} ^{az} ^{ba} ^{bb} ^{bc} ^{bd} ^{be} ^{bf} ^{bg} ^{bh} ^{bi} ^{bj} ^{bk} ^{bl} ^{bm} ^{bn} ^{bo} ^{bp} ^{bq} ^{br} ^{bs} ^{bt} ^{bu} ^{bv} ^{bw} ^{bx} ^{by} ^{bz} ^{ca} ^{cb} ^{cc} ^{cd} ^{ce} ^{cf} ^{cg} ^{ch} ^{ci} ^{cj} ^{ck} ^{cl} ^{cm} ^{cn} ^{co} ^{cp} ^{cq} ^{cr} ^{cs} ^{ct} ^{cu} ^{cv} ^{cw} ^{cx} ^{cy} ^{cz} ^{da} ^{db} ^{dc} ^{dd} ^{de} ^{df} ^{dg} ^{dh} ^{di} ^{dj} ^{dk} ^{dl} ^{dm} ^{dn} ^{do} ^{dp} ^{dq} ^{dr} ^{ds} ^{dt} ^{du} ^{dv} ^{dw} ^{dx} ^{dy} ^{dz} ^{ea} ^{eb} ^{ec} ^{ed} ^{ee} ^{ef} ^{eg} ^{eh} ^{ei} ^{ej} ^{ek} ^{el} ^{em} ^{en} ^{eo} ^{ep} ^{eq} ^{er} ^{es} ^{et} ^{eu} ^{ev} ^{ew} ^{ex} ^{ey} ^{ez} ^{fa} ^{fb} ^{fc} ^{fd} ^{fe} ^{ff} ^{fg} ^{fh} ^{fi} ^{fj} ^{fk} ^{fl} ^{fm} ^{fn} ^{fo} ^{fp} ^{fq} ^{fr} ^{fs} ^{ft} ^{fu} ^{fv} ^{fw} ^{fx} ^{fy} ^{fz} ^{ga} ^{gb} ^{gc} ^{gd} ^{ge} ^{gf} ^{gg} ^{gh} ^{gi} ^{gj} ^{gk} ^{gl} ^{gm} ^{gn} ^{go} ^{gp} ^{gq} ^{gr} ^{gs} ^{gt} ^{gu} ^{gv} ^{gw} ^{gx} ^{gy} ^{gz} ^{ha} ^{hb} ^{hc} ^{hd} ^{he} ^{hf} ^{hg} ^{hh} ^{hi} ^{hj} ^{hk} ^{hl} ^{hm} ^{hn} ^{ho} ^{hp} ^{hq} ^{hr} ^{hs} ^{ht} ^{hu} ^{hv} ^{hw} ^{hx} ^{hy} ^{hz} ^{ia} ^{ib} ^{ic} ^{id} ^{ie} ^{if} ^{ig} ^{ih} ⁱⁱ ^{ij} ^{ik} ^{il} ^{im} ⁱⁿ ^{io} ^{ip} ^{iq} ^{ir} ^{is} ^{it} ^{iu} ^{iv} ^{iw} ^{ix} ^{iy} ^{iz} ^{ja} ^{jb} ^{jc} ^{jd} ^{je} ^{jf} ^{jj} ^{jk} ^{jl} ^{jm} ^{jn} ^{jo} ^{jp} ^{jq} ^{jr} ^{js} ^{jt} ^{ju} ^{jv} ^{jw} ^{jx} ^{ky} ^{kz} ^{la} ^{lb} ^{lc} ^{ld} ^{le} ^{lf} ^{lg} ^{lh} ^{li} ^{lj} ^{lk} ^{ll} ^{lm} ^{ln} ^{lo} ^{lp} ^{lq} ^{lr} ^{ls} ^{lt} ^{lu} ^{lv} ^{lw} ^{lx} ^{ly} ^{lz} ^{ma} ^{mb} ^{mc} ^{md}

ACTUS TERTII SCENA PRIMA.

ΚΡΕΩΝ, ΧΟΡΟΣ.

I A M B O I.

- Κρ. **Α**νδρες πολῖται, δέν' ἔπη πεπυσμένῳ
 Κατηγορεῖν μὲς τὴν τύραννον Οἰδίπῳ,
 Πάρεμι ἀτλητῶν· εἰ γὰρ ἐν πάς συμφοραῖς
 Ταῖς νῦν νομίζῃ^m πρὸς ἡ' ἐμοῦ πεποιημένα,
 Λόγοισιν εἴτ' ἔργοισιν εἰς βλάβην φέρον,
 Οὔτοι βίη μοι τῆ μακραίωνος πότῳ,
 Φέροντι τινὶδε βάζειν· εἰ γὰρ εἰς ἀπλοῦν
 Ἡ ζημία μοι τῆ λόγῃς τέττε φέρει,
 Ἀλλ' ἐς μέγιστον, εἰ κακὸς μὲν ἐν πόλει,
 Κακὸς ἢ πρὸς σὲ καὶ φίλων κεκλήσηται.
 Χο. Ἀλλ' ἦλθε μὲν δὴ τῆτο τέλειδος τάχ' ἂν
 Οργῇ βιασθὲν μάλλον ἢ γνώμῃ φρενῶν.
 Κρ. Πρὸς τῆ δὲ ἐφάνθη, ταῖς ἐμοῖς γνώμῃς ὅτι
 Πεισθεῖς ὁ μάντις σὺν λόγῃς ψεύδεις ὁ λέγει;
 Χο. Ἡὐδαπό μὲν πᾶδ', οἶδα δ' ἔξ γνώμῃ τίνι.
 Κρ. Ἐξ ὁμμάτων ὀρθῶν ἢ καὶ ὀρθῆς φρενὸς
 Κατηγορεῖτο τέπικλημα τέπῳ μὲς;
 Χο. Οὐκ οἶδ'· ἀ γὰρ δρῶσ' οἱ κρατῆντες, ἔχ' ὀρῶ.
 Αὐτὸς δ' ὅδ' ἤδη δωμάτων ἔξω περᾶ.

m Πρὸς τί γ' ἐμοῦ T. n T' L. B. 2. L. S. Ald. o Λίγῃ B. 2. L. Trin.

521 Ἀνδρες] Εἰρηστικὴ ὁ Κρέων ἐπὶ τῇ
 καὶ ἰαυτῷ κατενοίκα ἀναστακτῶν, καὶ ἀπλο-
 γήσας βελέμενος. Schol.

Ibid. Ἀνδρες πολῖται] Pleonastica
 loquendi formula, Græcis perquam
 familiaris. Vide Homeri *Iliad.* γ'. v.
 170. Thucyd. lib. 2. c. 89.

524 Πεποιημένα] Subaudi τί.

532 Οργῇ βιασθὲν] Mitigatio dissi-
 consolandi causa.

533 Τῆ] Pro τίῳ.

536 Ἐξ ὁμμάτων] Circumstantias
 scire cupiens, de loquentis gestu, &
 præcipue de vultu animi indice in-
 quirunt; sed hoc ipsum honesta exco-
 latione dissimulat Chorus.

Ταλμῶ
 m. lib. 8

apturam
 phanis

vide S

540 Οὐκ

o recessu

temptu

tem allo

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ. 31

ACTUS TERTII SCENA SECUNDA.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ, ΚΡΕΩΝ, ΧΟΡΟΣ.

I A M B O I.

ΟΥΤΟΣ σὺ, πῶς δειρ' ἦλθες; ἢ ποινῇ ἔχεις 540

Ρτόλμης πρὸς ὧν, ὥς τις ἐμὰς εἴρας

1κ8, Φονεὺς ὧν τῷδε πινδρὸς ἐμφανῶς,

Δησῆς τ' ἐναργῆς τῆς ἐμῆς τυραννίδος

525 φέρ' εἰπὲ πρὸς θεῶν, δειλίαν ἢ μωρίαν

ιδῶν τὴν ἐν ἐμοί, ταῦτ' ἐβελύσσω πεισῆ;

545 Η πύργον ὥς ἐ γνωρίσιμί σε τόδε,

Δόλω πρὸς ἔρπον, κἄν ἀλεξοίμην μαθῶν;

530 Ἀρ' ἔχῃ μῶρόν ἐστι τὰ γ' αἰρήματά σε,

ἀνευ τι πλῆθ' ἔχ' φίλων τυραννίδα

Θηρῶν, ὃ πλῆθ' ἡγήμασιν εἰς ἀλίσκαται;

550 Οἶδ' ὥς πείσων ἀντὶ τῶν εἰρημνῶν

1σ' ἀνταίχισον, καὶ περ κεν αὐτὸς μαθῶν.

535 Λέγειν σὺ δεινός, μαρτυρεῖν δ' ἐγὼ κακός

Σοδ' δυσμνῆν γὰρ ἔβαρυ ὅς εὐρηκ' ἐμοί.

555 Τῆτ' αὐτὸ νῦν με πρῶτ' αἰχμασιν, ὥς ἐρῶ.

Τῆτ' αὐτὸ μή μοι φεαῖ, ὅπως σοὶ εἰ κακός.

Εἴ τι νομίζεις κτήμα τινὲς αὐταδῆαν

Εἰνά τι τῶνδε χωρεῖς, σοὶ ὁρθῶς φρονεῖς.

Εἴ τι νομίζεις ἄνδρα συγγενῆ κακῶς

Τολμῆς (contractum à τολμῆς) scribendum censet Canterus Novar. Le
lib. 8. c. 5. 9 Ποῖν L. 1 Ποῖσον magis Atticum esset: atque hanc
scripturam in textum recipi postulat Canterus loco jam dicto. Confer Ari
stophanis Equit. 1155. Pac. 1061. Sic Euripides Hec. 224. Οἶδ' οὐκ ἔδραστον
ὡς vide Scholias ten.

540 Οὗτος σὺ] Ex interiore domo,
ο recesserat, prodiit Oedipus, per
contemptum & indignationem Cre
tem alloquens,

542 Τῷδε πινδρὸς] Δουλιῶς, pro
ἐμῷ. Sic alibi apud nostrum fre
quentissime. Vide Jac. v. 446. 833.
& infra v. 825. 839. 1468.

Δρών, ἔχ' ὑφέξεν τιῷ δικλῷ, σὺκ εὖ Φρονεῖς.

Κρ. Εὐμεφίμει σοι πᾶντ' ἐνδίκ' εἰρήσῃ· τὸ δὲ

Πάθῃμ' ὁποῖον Φῆς παθεῖν, δίδασκέ με.

Οἱ. Ἐπειθες, ἢ σὺκ ἔπειθες; ὥς χρεὶ' ἢ μὲν δῖα

Τὸν σεμνόμεντον ἀνδρᾶ πέμψαδά τινα.

Κρ. Καὶ νῦν ἐγ' αὐτός εἰμι τῷ βελεύματι.

Οἱ. Πόσον 'πὺν ἤδη δῆθ' ὁ Λαῖος χρόνον;

Κρ. Δέδρακε πῖον ἔργον; ἢ γὰρ οὐκ οἶω.

Οἱ. Ἀφαντος ἔρρε' Ἰωνοσίμῳ χειρώματι.

Κρ. Μακροὶ παλαιοὶ τ' ἀν' μετρηθεῖν χρόνοι.

Οἱ. Τότ' οὐκ ὁ μάντις ἔτος ἔν' ἐν τῇ τέχῃ;

Κρ. Σοφός γ' ὁμοίως, καὶ ἔτι πρῶτον.

Οἱ. Ἐμνήσαι' οὐκ ἐμοδ' π' τῷ τότ' ἐν χρόνῳ;

Κρ. Οὐκ οἶω, ἐμοδ' γ' ἐς αὐτὸς οὐδ' αὖτις πέλας.

Οἱ. Ἀλλ' σὺκ ἐρδάναι τῷ θανόντι ἐχρεῖ;

Κρ. Παρέχομεν· πῶς δ' ἔχ' ἢ καὶ ἠκέσμεν.

Οἱ. Πῶς οὖν τόθ' ἔτος ὁ σοφός σὺκ ἠύδα παῖδα;

Κρ. Οὐκ οἶδ'· ἐφ' οὗ γὰρ μὴ Φρονῶ, σὺ γὰρ Φιλῶ.

Οἱ. Τὸ σὺν δὲ γ' οἶδα· καὶ λέγοις ἀν' εὖ Φρονῶν.

Κρ. Ποῖον τόθ'; εἰ γὰρ οἶδα γ', σὺκ δὲνέουσαι.

Οἱ. Οἷ' ἔνεκ' εἰ μὴ σοι ξυμῆλθε, τίς ἐμᾶς

οὐκ ἂν ποτ' εἶπε Λαῖος Διὰ Φθοράς.

Κρ. Εἰ μὲν λέγῃ τὰδ', αὐτὸς οἶδ'· ἐγὼ δὲ σὺ

Μαθεῖν δικαίῳ παῦθ', ἀπὲρ καί μιν σὺ νῦν.

Οἱ. Ἐκμάνθαν'· ἢ γὰρ δὴ Φρονεὺς ἀλώσσυρρα.

Κρ. Τί δῆτ' ἀδελφεῷ τῷ ἐμῷ γήρας ἐχρεῖ;

f Νῦν Trin. corrupte. : Τίτι χρεῖ Trin. u Οὐδαμῶς Trin.

564 Συμώματι] Ironice.

570 Τέχῃ] Μαντικῇ, ut monuimus etiam paulo ante.

578 Τὸ σὺν] Innuit vatis subornationem, qui Oedipum accusaret.

581 Οὐκ ἂν ποτ' εἶπε]. Vocula ἀν cum Aoristo Indicativi sumitur pro Aoristo Optativi. Vide Viger. c. 8. §. 2. atque alios, qui de Particulis Græcis egerunt.

585 Γήρας ἔχρεῖ] Atticum dicendum genus, pro simplici γήρας. Sic in Oedip. Col. v. 1136.

Τίτιτοις περὶ Φθῆς τίτος, Ἰωνοσίμῳ.

Ubi Scholiastes: Θανόντιος ἔχρεῖ, ὡς ἔστιν Ἰωνοσίμῳ, Ἀπικῶς. Confimilem locutionem habet Aristoph. Av. 899. Eccles. 952. & passim. Vide Vigerum cap. 5. §. 7.

Οἱ.

Κρ.

Οἱ.

Κρ.

Οἱ.

Κρ.

560

565

570

575

580

585

590

tuz im

infidiar

591

tio, qu

sis: O

παυτῶ

δωμι.

595

ex Oedip

pag. 33

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ. 33

Οἱ. Ἀρνησις ^x ὅτι ἐνέστιν ὧν ^y ἀνιστορεῖς.
 Κρ. Ἀρχεῖς δὲ ^z ἐκείνη ταῦτα, γῆς ἴσον νέμων;
 Οἱ. Ἀὖ ἢ θέλῃσαι, πάντ' ἐμὲ κομίζεσθαι.
 Κρ. Οὐκ οὐκ ἰσχυροῦ σφῶν ἐγὼ δυοῖν κρίτῃ.
 Οἱ. Ἐνταῦθα γὰρ δὴ καὶ κακὸς φαίνεται φίλῃ.
 Κρ. Οὐκ· εἰ διδοίης γ', ὡς ἐγὼ, σωτῆρ' λόγον.
 Σκέψαι ἣ τὰ τοῦ πρώτου, εἰ πιν' ἂν δοκῇς
 Ἀρχεῖν ἐλέσθ' ἕωκ φόβοισι μᾶλλον, ἢ
 Ἀτρεσεν εὐδονί, εἰ τὰ γ' αὐτῷ ἔχει κρατή.
 Ἐγὼ μὲν οὖν ἔτ' αὐτὸς ἡμεῖρων ἔφην
 Τύραννος εἶναι μᾶλλον, ἢ τύραννα δρᾶν,
 Οὐτ' ἄλλος ὅστις σωφρονεῖν ὀπίσσεται.
 Νῦν μὲν γὰρ ὅτι σὺ πάντ' ἀνευ φόβου φέρω.
 Εἰ δ' αὐτὸς ἤρχον, πολλὰ καὶ ἀκῶν ἔδρων.
 Πῶς δ' ἦτ' ἐμοὶ τυραννὶς ἡδίων ἔχειν
 Ἀρχῆς ἀλύπῃς καὶ δυναστείας ἔφην;
 Οὐπὼ ποῦτον ἡπατημῶς κυρῶ,
 Ὡς ἄλλα ζητῆσιν ἢ τὰ σὺν κέρδι καλὰ.
 Νῦν πάνσι χαίρω, νῦν με πᾶς ἀσπάζεταιται.
 Νῦν οἱ σέθεν ζητῶντες ἐκκαλεῖσίν με.
 Τὸ γὰρ τυχεῖν αὐτοῖς ἅπαν' ἐνταῦθα ἐνί.
 Πῶς δ' ἦτ' ἐγὼ κῆν' ἂν λάβοιμι, ἀφείς τάδε;
 Οὐκ ἂν γένοιτο νῦν κακὸς καλῶς φρονῶν.
 Ἀλλ' ἔτ' ἐρασιῆς τῆσδε τῆς γνώμης ἔφην,
 Οὐτ' ἂν μετ' ἄλλας δρῶντας ἂν τλαιὴν ποίε.
 Καὶ τῶνδ' ἐλεγχον, τὰ τοῦ μὲν Πυθῶδ' ἰών,

x Οὐκ ἔτ' ἐπὶ Trin. γ Ἀνιστορεῖς L. Trin. z Ἠρχον Ald.

590 Ἐνταῦθα] Ut qui conditionis
 tuæ impatiens primus esse vis, regno
 infidians.

591 Οὐκ· εἰ διδοίης] Elliptica ora-
 tio, quam hoc modo supplere pos-
 sis: Οὐκ ἂν παπαίμην κακὸς φίλῃ, εἰ
 παυτοῦ λόγον διδοίης, ὡς ἐγὼ ἐμαυτῷ δι-
 δωμι.

595 Ἐγὼ μὲν ἔν' οὗτ'] Confer Sene-
 cæ Oedip. v. 687. & Herodoti Tetrpſich.
 pag. 330. Ed. Gal.

600 Ἐχον] Supplet locum Supini
 posterioris apud Latinos. Eandem
 structuram nota mox v. 684. 802.

606 Ἐνταῦθα] Et ἐμοὶ scilicet.

607 Ἀν λάβοιμι] Hoc in loco par-
 ticula ἂν voluntatis sensum obtinet:
 in versu proxime sequenti vim habet
 potestativam. Vide Devar. de Partic.
 Græc. pag. 34.

611 Πυθῶδ' ἰών] Ad Oraculum fi-
 denter provocat, ut certissimum im-

E nocentiz

- Πεύθε τὰ χρηθέντ' εἰ σαφῶς ἤγχιλά σοι
 ἂ Ταῦτ'· ἀλλ' ἐάν με τῷ περὶ πόσῳ λάβης
 Κοινῇ τι βελεύσῃ, μὴ μ' ἀπλῇ κτάνης
 Ψήφω, διπλῇ δ', τῇ τ' ἐμῇ καὶ σῇ, λαβῶν. 615
 Γνώμη δ' ἀδ' ἡλῶ μὴ με χεῖρις αἰπῶ.
 "Οὐ γὰρ δίκαιον ἔπ' οὐτὶ κακὸς μάττω
 "Χρηστὸς νομίζων, ἔπε οὐτὶ χρηστὸς κακός.
 "Φίλον γὰρ ἐὼτλὸν ἐκβαλεῖν, ἵππον λέγω,
 "Καὶ τὸν παρ' αὐτῆς βίον, ὃν παλεῖσιν Φιλεῖ. 620
 Αλλ' ἐν χρόνῳ γνώση τάδ' ἀσφαλῶς· ἐπεὶ
 "Χρόνος δίκαιον ἄνδρα δεικνύσιν μόνον.
 "Κακὸν δ' καὶ ἐν ἡμέρᾳ γινώσκει μῖα.
 Χο. Καλῶς ἐλέξεν εὐλαβέμενρα ποιεῖν,
 Αναξ· "Φρονεῖν γὰρ οἱ παχέας, σὺν ἀσφαλεῖς. 625
 Οἱ. Ὅταν ταχύς τις οὐπιβελεύων λάτῃρα
 Χωρῇ, ταχυὴ δ' αἰ καὶ με βελεύειν πάλιν.
 Εἰ δ' ἡσυχάζων περὶ σμῖν, τὰ τεδὲ μὴ
 Πεπεραγμέν' ἔσται, πῶμα δ' ἡμερτημιόνα.
 Κρ. Τί δ' ἦτα χεῖρεις, ἢ με γῆς ἔξω βαλεῖς; 630
 Οἱ. Ηκίστα· θνητοῖσιν, ἔφυγεν σε βέλομεν.
 Κρ. Ὅταν περὶ εἴης οἶόν ἐστι τὸ φρονεῖν.
 Οἱ. Ως ἔχ' ὑπερῶν, ἔδ' ἐπιστῶν, λέγεις;
 Κρ. Οὐ γὰρ φρονέοντά σ' εὖ βλέπω. Οἱ. Τὸ γὰρ ἐμόν.
 Κρ. Αλλ' ἐξ' ἴσθ' αἰ καὶ μόν. Οἱ. Αλλ' ἔφους κακός. 635
 Κρ. Εἰ δ' ἐξωίης μηδέν; Οἱ. Ἀρκτέον γ' ὁμῶς.
 Κρ. Οὐτοὶ κακῶς γ' ἄρχοντες. Οἱ. Ὡ πόλις, πόλις.

a Τῆτ' L. b Αὐτῶς Bar. 1. 2. Trin. Αὐτῶς L. B. 2. Ald. Tiam. in margine.
 Αὐτῶς Cam. c Οὐπιβελεύων Turn. d Ζωίσις L. B. 2. Schol.

nocentia testimonium. Πυθῶν ad-
 verbialiter valet εἰς Πυθῶνα. Hic au-
 tem urbs Pytho per Metonymiam
 subjecti accipitur pro templo Pythico:
 ut & apud Pindarum *Olymp.* 2. v. 72.

624 Καλῶς ἔλεξεν] Astipulatur Cho-
 us, bonis partibus semper favens.

625 Φρονεῖν γὰρ οἱ] Sic Publius Sy-
 rus *Semont.* 5.

Ad ranitendum properat, cito qui ju-
 dicai.

626 Ὅταν παχέας] Nihil move-
 tur Oedipi animus concepta suspi-
 cionis tenax.

634 Τὸ γὰρ ἐμόν] Supple ποιῶ.

637 Ὡ πόλις, πόλις] Hoc dicit quasi
 implorans civitatis auxilium contra
 civem rebellem.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ. 35

Κρ. Κάμοι πόλεως μέγιστ' αἴσδ', ἔσσι μόνω.
 Χο. Πάυσιδ' ἀνακτὸς καίχαλ δ' ἡμῖν ὄρω
 Τινδ' ἐκ δόμων εἰς κοῦρον ἰουάσω, μεθ' ἧς
 Τὸ νῦν παρὲς ὡς νεῖκος εὖ θέαθ' ἡρέων.

ΑΤΑΜΜΟΚΙΕΠ

ACTUS TERTIÏ SCENA TERTIA.

ΙΟΚΑΣΤΗ, ΚΡΕΩΝ, ΟΙΔΙΠΟΥΣ, ΧΟΡΟΣ.

I A M B O I.

Ιο. **Τ**Ι τινὲς ἄβελον, ὧ ταλαίπωροι, εἴσιεν
 Γλώσσης ἠέπ' ἡραῖ, ἐδ' ἐπαχύνετε, γῆς
 Οὕτω νοσέσης, ἰδία κιναιῶντος κακὰς
 Οὐκ εἰ σὺ τ' εἰς αἰκίας, σὺ τε, Κρέων, ἔσθας,
 Καὶ μὴ τὸ μηδ' ἄλλος εἰς μέγ' αἴσσει;
 Κρ. Ομαιμι, δεινὰ μ' Οἰδίπιδος ὁ πῶς ποτὶς
 Δραστὴν δικαῖον, δυνὼν δ' ἀπαρμένους κακῶν.
 Ἡ γῆς ἀπῶσται παρ' αἰθέρος, ἡ κτῆνα λαβῶν.
 Οἱ. Σύνφημι· δρῶντες γάρ νιν, ὧ γυναι, κακῶς
 Εἰληφα τὸ μὲν σῶμα σὺν τῇ γῇ κακῇ.
 Κρ. Μὴ νῦν ὀναίμεν, ἀλλ' ἀρῶμεν, εἰ σέ τι
 Δέδρακ', ὀλοίμεν, ὧν ἐπαγίτῃ με δρᾶν.

e Μένει οὐχί σοι Τῆρ. in margine. f Οὐχί Bar. 1. L. g Υμῖν Bar. 1. L.
 B. 2. Ald. Τῆρ. Cap. C. h Επαχύνει Trin. Επαχύνει Τ. i Eis deest L. B. 2.
 Ald. k Κατὰ κράτος Bar. 1. L. B. 2. Trin. Ald. l Es Trin.

639 Πάυσιδ' ἀνακτὸς] Chorus, qui
 semper regit iratos & amat peccare
 timentes, Reginae causa, quæ jurgii
 importunitate commota prodit, ira-
 cundiam moderari suadet.
 648 Δαίρι] Unius est syllabæ in
 carminis dimensione.

651 Τέμιν σῶμα] Nota vocem σῶ-
 μα. Synecdochice pro toto homine
 sumptam. Sic Euripid. Phœnis. 1530.
 Σφραγὶς αἰδέει σῶμα φοιτῶν.

Ubi Scholiographus: Τὸ σῶμα αὐτῆς

10. Ω πρὸς θεῶν πίστευσον, Οἰδίπυς, πάθε,
Μάλιστα μὲν τὴνδ' ὄρκον αἰδέσθεις θεῶν,
Ἐπειτα καί με, τέσθε θ', οἱ παῖρέςι σοι.

ΠΕΡΙΚΟΜΜΑΤΑ.

ΣΤΡΟΦΗ Α.

Χο. 1 Πιστὸς θελήσας φρονήσας

2 ^m T, ἀναζ, λίσσεται.

Οἱ. 3 Τί σοι θέλεις δῆτ' εἰκάθαι;

Χο. 4 Τὸν ⁿ ἔπε πρὶν νῆπον,

5 Νῦν τ' ἐν ὄρκῳ μέραν.

6 Καταΐδεσθαι.

ΣΤΕΤΗΜΑ Α.

Οἱ. 1 Οἶδ' οὖν ἀρχέζεις; Χο. Οἶδα. Οἱ. φράζε δὴ τί φής.

Χο. 2 Τὸν ὁ ἐναγὴ φίλον μή ποί' ἐν αἰτία

3 Σὺν γ' ἀφανῆ λόγῳ ἄπμον ὁ βαλεῖν.

Οἱ. 4 Εὐ νῦν ὀπίσσω, πῶθ' ὅπῃ ζῆτης, ἐμὲ

5 Ζητῶν ὀλεθρον ἢ φυγὴν ἐκ τῆσδε γῆς.

ΣΤΡΟΦΗ Β.

Χο. 1 Γοῦ, τὸν πάντων θεῶν

2 ⁿ Θεὸν πρὸς ἄλιον.

3 Ἐπεὶ ἄγε, ἀφιλῶ,

ms Tis' ἀναζ Bar. 1. n Οἶδ' οὖν Bar. 1. L. Ald. Schol. o φίλον ἐναγὴ L. S. p Γ
deest Bar. 1. L. B. 2. Trin. Ald. q ἐκβαλεῖν Bar. 1. L. B. 2. Trin. Ald. r Ζητῶν
Bar. 1. f Οὐ καὶ τὸν Trin. i Τὸν Schol. n Deest in Bar. 1. L. B. 2. Trin. Ald.

661 Ἐν ὄρκῳ μέραν] Μεγάλαν πίστιν
ἱπαζόμενον ἀπὸ τ' ὄρκου. Schol.

666 Εὐ νῦν ἐπίσσω] Animo infide-
bat hæc persuasio, Creontis incolu-
mitatem cum salute sua constare
non posse.

667 Ζητῶν] Ponitur Participium
pro Infinitivo: quod Græcis usita-
tissimum. Sic supra v. 354. & mox
v. 755. 1024. 1153. & sæpe alibi.
Vide Jenfii *Lectiones Lucianæ* lib. 1.

cap. 7. & Vigerum cap. 6. §. 1.

668 Οὐ, τὸν] Elliptice concipitur
juramentum Attico more. Ita in Eu-
ripidis *Phænis*. v. 1023. Οὐ, τὸν μὲν
ἄρῃσι Ζῆνα, pro Οὐ τῷτο ποιήσας, μὲν τὸν
μὲν ἄρῃσι Ζῆνα. Confer & infra v.
1098.

670 Αἰετῶ, ἀφιλῶ] Atrocissima
quæ afferri poterat imprecatio, ad-
eoque ad fidem faciendam effica-
cior.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ. 37

- 4 Ο, πὶ πύματον * ὀλοίμαν,
 5 Φρόνησιν εἰ πάνθ' ἔχω
 6 Ἀλλὰ μοι δυσμώρα
 7 Γὰ φθίναται τρύχῃ
 8 Ψυχάν' καὶ πιδ' εἰ κακῆς
 9 Κακὰ γ' ὡς σφάσσει
 10 Τοῖς πάλαι τα ὡς σφῶν.

ΣΥΣΤΗΜΑ Β.

- Οἱ. 1 Οὐδ' οὖν ἴτω, καὶ χρεὶ με παντελῶς θανεῖν,
 2 Ἡ γῆς ἄπμον τῆσδ' ἀπωδῆναι βία.
 3 Τὸ γδ' οὖν, εἰ τὸ τῆδ' ἐπικρίρω σῶμα
 4 Ελεονόον' ἔπος δ' ἐνθ' ἂν ἦ, συγῆσταται.
 Κρ. 5 Στυγὸς μὲν εἶκων, δῆλος εἰ βαρὺς δ', ὅταν
 6 Θυμῷ περσίσῃ· αἱ γ' τοιαῦται φύσεις
 7 Αὐτῆς δικαίως εἰσὶν ἀλγίσται φέρειν.
 Οἱ. 8 Οὐκ ἐν μ' ἑάσεις, κακὸς εἰ; Κρ. Πορεύσομαι,
 9 Σὲ μὲν τυχὼν ἀγνώτῳ· ἐν γ' τοῖσδ' ἴσῳ.

ACTUS TERTII SCENA QUARTA.

ΧΟΡΟΣ, ΙΟΚΑΣΤΗ, ΟΙΔΙΠΟΥΣ

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Α.

- Χο. 1 Γινώσκω, τί μέλλεις καμίζεν
 2 Δόμων τόνδ' ἔσω;
 Ιο. 3 Μαθῆσά γ' ἦπες ἡ τύχη.
 Χο. 4 Δόκησις ἀγνώως λόγων
 5 Ἦλθε, δάπτει γ' ἡ
 6 Τὸ μὴ νδίκην.

* Ολοίμαν Trin. γ Προσέψει Bar. I. L. B. 2. Ald. ε Τῶνδ' L. α Δέ με κῆ Bar. I.

692 Τὸ μὴ νδίκην] Nimirum injusta Tirefiae accusatio.

ΑΝΤΙΣΤΥΣΤΗΜΑ Α.

- Io. 1 Αμφοῖν ἀπ' αὐτοῖν; Xo. ^b Ναιχι. Io. ^c Καὶ τίς ἦν ^d λόγος;
 Xo. 2 Αλῖς ἔμοιγ' ἄλῖς γὰρ πρῶτον ἐμὸς
 3 ^e φαίνεται, ἐνθ' ἔληξεν, αὐτὸς μένειν. 695
 Oi. 4 Ορᾶς ἴν' ἡκεῖς ἀγαθὸς ὢν γινώσκω ἀνὴρ,
 5 τοῦμόν περ εἰς κατὰ μελέων κέαρ;

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Β.

- Xo. 1 Αναξ, εἶπον μὲν εἶχ
 2 ἀπᾶς μόνον, ἴδιον
 3 παραφρόνιμον, ἄπορον 700
 4 ἐπὶ φρόνιμα πεφάνθαι
 5 μ' ἂν, εἰ σε νοσφίζομαι,
 6 ος γ' ἐμὴν γὰρ φίλαν
 7 ἐν πόνοις ἀλύξ-
 8 σαν κατ' ὄρθην ἔρησας. 705
 9 Τανῦν ^h δ' εὐπομπῶς,
 10 εἰ δύναιο, ἰ γένου.

ΑΝΤΙΣΤΥΣΤΗΜΑ Β.

- Io. 1 Πρὸς θεῶν διδάζον καί, ἀναξ, ὅτε ποτε
 2 μῆνιν ποσὶνδε πράγματιος εἴσεις ἔχεις.
 Oi. 3 Ἐρῶ (σὲ γδ' ^k τῶνδ' εἰς πλεον, γυναι, σέβω) 710
 4 κρέοντος, οἷά μοι βεβηλότως ἔχῃ.

^b Ναιχι Trin. Col. Flor. Franc. Ald. ^c Καὶ abest à Trin. ^d Ο λόγος L. B. 1. Trin. Ald. ^e φαίνεται Bar. 1. B. 2. ^f Τ' ἴμεν L. B. 2. Trin. Ald. ^g Οὐδὲν Trin. ^h Τ' εὐπομπῶς L. B. 2. Ald. ⁱ Γενῶ L. B. 2. Trin. Ald. ^k Τῶνδ' ὡς Bar. 1.

696 Ορᾶς ἴν' ἡκεῖς] Hoc dicit ægre ferens, quasi Chorus nimium Creonti favens sibi adversaretur.

705 Οὐρησας] Metaphora à vento secundo navigium fluctibus pene oppressum recto cursu in portum dirigente.

708 Ὡς] Hic Monosyllabon est per Σωιζον. Ut supra v. 544. atque alibi sexcenties.

709 Σοφίας ἔχει] Pro ἔσσης. Sic paulo inferius v. 741. Λέγουσ' ἔχῃ, pro ἰλέγουσ'. Pati modo Theognis Sement. 1057.

Οἱ μὲ γδ κακοτῆος καὶ ἀνὴρ ψαυτὸς ἔχον Πλέτω —

Addé supra v. 585. & Budæi Comment. Græc. Ling. p. 394.

711 Βεβηλότως ἔχῃ] Pro βεβηλότως. Vide Notam præcedentem.

Io.

Οἱ.

Io.

Οἱ.

Io.

I Σ

p Υπηρ

B. 2. 7

716

εὐδω

717

parte i

ita loc

ut tui

Tiresia

profere

Audito

trarium

718

720

atque

immini

stico d

nimiru

dipi ipi

722

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ. 39

10. 5 Λέγ', εἰ¹ σαφῶς τὸ νεῖκος ἐγκαλῶν ἔρῃς.
 Οἱ. 6 Φονέα με Φοῖε Λαίῃ καθεστάναι.
 10. 7 Αὐτὸς ζῶναιδ' ὡς, ἢ μαθὼν ἄλλα πύρα;
 Οἱ. 8 Μάντιν μὲν οὖν κακὴν ἐπέμψας· ἐπεὶ
 9^m Τόγ' εἰς ἑαυτὸν, πᾶνⁿ ἐλάττωτο σῆμα.

Ι Α Μ Β Ο Ι.

10. Σὺ νῦν ἀφῆς σεαυτὸν, ὣν λέγεις πύρα,
 Εμοὶ πύκκον, καὶ μάθ' ἔνεκ' ἐστὶ σοί
 Βρότειον ἔδεν μαντικῆς ἔχον τέχνης.
 Φανῶ δέ σοι σημεῖα τῶνδε σῶντομα.
 Χρησμός γ' ἦλθε Λαίῳ πύρ, (ὅτε ἐρῶ
 Φοῖβε γ' ἀπ' αὐτῶν, τῶν δ' ὅτ' ὑπερηρέτων ἄπο)
 Ὡς αὐτὸν ἤξει μοῖρα πύρ πύρδος ἰανείν
 Ὅστις ἥρως ἐμὲ τε κακὴν πύρα.
 Καὶ τὸν μὲν, ὡς γ' ἢ Φάτις, ζῆνοι ποτὶ
 Ληστῇ Φονεύσ' ἐν¹ τριπλάις ἀμαξίοις.
 Παιδὸς δὲ βλάσας ἐδέχον ἡμέραι
 Τρεῖς· καὶ νῦν ἄρδρα κείνος ἐνζεύξας ποδοῖν,

1 Σαφῆ Schol. m Tιδ' Bar. I. n Ελαδίου Trin. o Δ' ἀπ' αὐτοῦ Trin.
 p Υπηρέτων τ' ἀπὸ Trin. q Ηξῶ Trin. Εξῆ malit Gul. Canterus. r Διπλοῖς L.
 B. 2, Trin. male.

716 Τόγ' εἰς ἑαυτὸν] Κατὰ τὴν ἑαυ-
 τῷ δυνάμει. Schol.

717 Σὺ νῦν ἀφῆς] Mireris hac in
 parte ingeniosum Poetæ artificium
 ita Iocastes orationem adornantis,
 ut tum Oedipum consolandi, tum
 Tiresiam refellendi gratia ea fidenter
 proferret, quæ postmodo magna cum
 Auditorum admiratione prorsus con-
 trarium quiddam effecerint.

718 Σα.] Abundat.

720 Φανῶ δέ σοι.] Vaticanli fidem
 atque adeo Oedipi sollicitudinem
 imminuere cupiens, exemplo dome-
 stico dicta confirmat; at quali? eo
 nimirum ipso, in quo imprudens Oe-
 dipi ipsius historiam enarravit.

722 Υπηρέτων] Ut siquid irreveren-

ter dictum fuerit, id non tam ad
 Deum ipsum, quam illius Ministros
 pertineret.

726 Τριπλάις ἀμαξίοις] Vides loci
 circumstantiam memorabilem non
 temere hic injectam, cum per il-
 lam prima ad Ἀντιγόνην aperiretur
 via.

727 Παιδὸς δὲ βλάσας] Τὸ παιδὸς
 βλάσας τὸν ὕμνον ἰναι παῖδα δηλοῖ. MS.
 Laud. 89.

Ibid. Ὅς δέχον.] Ὅς δὲ δέχον. Ita
 Gloss. interlinearis ejusdem MS.

728 Ἀρδρα κείνος ἐνζεύξας] Additur
 insuper aliud, quod unice ad Oedi-
 pum pertinebat; unde postea testi-
 monium nuncii à Corintho eadem
 narrantis (v. 1044.) confirmatur.

0205;

695

10

700

705

710

L. B. 2.

Οὐδὲν

δὲ πλὴν

. 51

αἰ.

ωτ' ἔχ.

heognis

αἰς ἔχον

αἰ Com-

αἰδολοῖ.

Ερρίψεν ἄλλων χερσὶν εἰς ἄβυσσον ὄρα.

Καὶνταῦθ' Ἀπόλλων ἔτ' ἐκείνον ἤνυσεν

Φονέα γυνέος πατρός, ἔπε Λαῖον

Τὸ δεινὸν οὐφοβέτο πρὸς παῖδός θανεῖν.

Τοιαῦτα φῆμιν μαντικῇ διώρισαν.

Ὡν ἐντρέπεσθαι σὺ μηδέν. ὦν γὰρ ἂν θεός

Χρεῖαν ἐρευνᾷ, ραδίως αὐτὸς φανεί.

Οἱ. Οἶόν μ' ἀκῶσαι δ' ἔρπας ἔχει, γυνῆ,

Ψυχῆς πλάνημα, κἀνακίνησις φρενῶν.

Ιο. Ποίας μερῆμνης τέθ' ἵπποσφαφείς λέγεις;

Οἱ. Εδοξ' ἀκῶσαι σὲ τόδ', ὥς ὁ Λαῖος

Κατασφαγεῖν πρὸς τριπλάσις ἀμαρτίῃς.

Ιο. Ἡδ' αὖτο γὰρ πῶτ', ἐδὲ πῶ λήξαντ' ἔχθ.

Οἱ. Καὶ πῶ δ' ὁ χώρος ἔπας, ἔ τὸδ' ἔν πάθῃ;

Ιο. Φωκίς μὲν ἢ γῆ κλήζετα· χεῖρ δ' ὁδός

Ἐς πῶτό Δελφῶν καὶ Δαυλίας ἀγῆ.

Οἱ. Καὶ τίς χρόνος πῖσθ' ἐστὶν οὐκ ἐληλυθώς;

Ιο. Σχεδόν τι πρὸθεν ἢ σὺ τῆσθ' ἔχων χρόνος

Ἀρχὴν ἐφαίνου, πῶτ' ἐκηρύχθη πόλις.

Οἱ. ὦ Ζεῦ, τί μὲν δράσας βεβέλωσαι πέρι;

Ιο. Τί δ' ἐσί σοι τέτ', Οἰδίπας, ὄνθυμιον;

Οἱ. Μὴ πῶ μ' ἐρώτα· τὸν γὰρ Λαῖον, φύσιν

Τίν' εἶχε, φεράει· τίνα δ' ἀκμὴν ἤβης ἔχων.

Ιο. Μέλας, χνοάζων ἄρτι λῶκανθὲς κέρα·

ἢ Αὐτὸ L. : ὑπὸ γραφῆς T. St. Cam. u Τὸν Bar. I. L. B. 2. T.

733 Τοιαῦτα φῆμιν] Quasi per ir-
risionem Oraculi, cujus vis elude-
batur.

734 Ὡν ἐντρέπεσθαι] Verbum ἐντρέπε-
σαι nunc cum Accusativo nunc cum
Genitivo construunt Attici. Cum
Accusativo jungitur hic & v. 1066.
cum Genitivo v. 1240. Plura legas
apud Priscianum in Corp. Gramma-
ticorum p. 1182.

736 Οἶόν μ' ἀκῶσαι] Audiit hac
meditabundus & perturbatus Oedi-
pus, atque in una praecipue loci cir-

cumstantia defixus, quae ei in me-
moriam revocabat eadem quandam
ibi ab illo jampridem perpetrata.

748 ὦ Ζεῦ] Temporis & loci cir-
cumstantias recolens non ultra se
continet: sed in exclamationem hanc
patheticam prorumpit, quasi fatale
quiddam occultum metu praesumens.
Et quidem mira arte producit hoc
colloquium, ubi imprudens & inscia
Iocaste facti certissima prodit indi-
cia: dum Rex impatiens animi ad
pleniorum festinat ἀντιθέσεων.

730

735

740

745

750

Οἱ.

Ιο.

Οἱ.

Ιο.

Οἱ.

Ιο.

Οἱ.

Ιο.

Οἱ.

Ιο.

*

753

hoc ca

ditoru

ficaciu

754

dipus

& perfo

cratior

755

v. 667.

757

det jan

do ten

& eoru

ciata a

762

ex alia

scilicet

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ. 41

Μορφῆς ᾗ τῆς σῆς οὐκ ἀπεστῆ πολύ.

Οἱ. Οἶμοι πάλας· εἰκ' ἐμαυτὸν εἰς ἀράς
Δεινὰς περβάλλων δρῆταις οὐκ εἰδέναι.

Ιο. Πῶς φῆς; ὁκνῶ ποι' πρὸς σ' ἀποσκοπεῖσ', ἀναξ.

Οἱ. Δεινῶς ἀθυμῶ μὴ βλέπων ὁ μάντις ἦ.
Δαίρεις δ' ἐμᾶλλον, λυὲν ἐξείπης ἐπι.

Ιο. Καὶ μὲν ὁκνῶ μέν· γὰρ δ' ἂν ἔρη, μαθῶσ' ἐρῶ.

Οἱ. Πότερον ἐχώρῃ βαυδός, ἢ πολλὰς ἔχων
Ἀνδρας λοχίτας, οἳ ἀνὴρ δρεχητάτης;

Ιο. Πέντ' ἦσαν οἱ ἑυμπαντες, ἐν δ' αὐτοῖσιν λυὲν
Κήρυξ· ἀπήνη δ' ἦν Λαίον μία.

Οἱ. Αἶ, αἶ· τίδ' ἤδη Διὰ Φανῇ· τίς λυὲν ποτε
Ο τῶσδε λέξας οὖν λόγους ὑμῖν, γυνάαι;

Ιο. Οἰκεύς τις, ὅσπερ ἵκετ' ἐκσωθεὶς μόνῳ.

Οἱ. Ἡ καὶν δόμοισι τυγχάνῃ τανυῶ παρών;

Ιο. Οὐ δῆτ'· ἀφ' ἧ γδ κείθεν ἦλθε, καὶ κρατῇ

Σέ τ' εἰδ' ἔχοντα, Λαίον τ' ὀλωλότα,

Ἐξικέτωσε, τῆς ἐμῆς χειρὸς θιγὼν,

Ἀγρὰς σφε πέμψαι καὶ πι ποιμνίων νομάς,

Ὡς παλῆσον εἴη τῶδ' ἀπὸ πλὸς ἄσπερ.

* Πρὸς ἀποσκοπεῖσ' Ald. γ Λι δ' ἔρη L. ζ Γ' ἦν Trin. α Ημῖν Trin.

753 Μορφῆς ᾗ τῆς σῆς] Videatur forte hoc ἐκ ἀπειρίας. Nihil vērō ad Auditorum animos commovendum efficacius.

754 Οἶμοι πάλας] Sic exclamat Oedipus circumstantiis loci, temporis & personæ oppressus, suarumque execrationum conscientia exagitatus.

755 Περβάλλων] Vide Notam ad v. 667.

757 Βλέπων] Pro ἐλθῶσαν. Mordeat jam animum Tiresiæ, quem modo temere damnaverat, recordatio, & eorum insuper, quæ sibi denunciata audiverat, malorum.

762 Πέντ' ἦσαν] Confirmatio facti ex alia circumstantia, famulorum scilicet comitantium apparatu, habi-

tu, numero: unde constio ingravescit dolor.

766 Οἰκεύς τις] Ne perfecta sit Α-ναγνώρισις, aliud exquirendum restat; interea Auditoribus arrigitur expectatio.

767 Κρατῇ] Pro καὶ ἐν. Ideoque accentu caret.

768 Αφ' ἧ γδ κείθεν ἦλθε] En aliam insuper circumstantiam, servi superstitis secessionem! cujus quidem causa fuit, quod domini interfectorem patienter conspiciere non poterat.

771 Σφῇ] Duale ab εἶ, sui. Ponitur hic pro singulari εἶ, quod apud Poetas non raro usurpatur pro Relativo αὐτῇ. Vide infra Oedip. Col. v. 40. Euripidis Orest. v. 29.

- Κάπεμψ' ἐγὼ νιν· ἄξιός γδ' ὅδ' ἄν' ἀνὴρ
 Δῆλος φέρειν ^{ἔν} τῆσδε καὶ μείζω χάριν.
- Οἱ. Πῶς ἂν μόλοι δῆδ' ἡμῖν ἐν τάχ' ἄλιν; 775
- Ιο. Πάρεστιν· ἀλλὰ πρὸς τί τὺτ' ἐφίεσαι;
- Οἱ. Δέδοικ' ἐμαυτὸν, ὦ γυνάη, μὴ πῶλ' ἄραν
 Εἰρημὴν ἢ μοι, δι' ἃ νιν εἰσιδεῖν θέλω.
- Ιο. Ἀλλ' ἔρεται μὲν, ἀξία δέ περ μαθεῖν
 Κἀγὼ τὴν δ' ἐν σοὶ δυσφόρως ἔχον; ἀναξ. 780
- Οἱ. Κού μὴ στερηθῆς γ' ἐς ποσῶν ἐλπίδων
 Εμὲ βεβῶτ'· τῷ γδ' ἂν καὶ μείζονι
 Λέξαιμι ἂν, ἢ σοι, ^{ἔν} τύχης ποῖσδ' ἰών;
 Εμοὶ πατὴρ μὲν Πόλυβος ^{ἔν} Κορίνθῳ,
 Μήτηρ δέ, Μερόπη Δωρὶς· ἡγόμην δ' ἀνὴρ 785
 Ἀσῶν μέγιστος τῶν ἐκεί, πρὶν μοι τύχη
 Τοιαδ' ἐπέση, θαυμάσῃ μὲν ἀξία,
 Σπυδαῖς γε μὲντοι τ' ἐμῆς σὺν ἀξία.
 Ἀνὴρ γδ' ἐν δαίπνοις μ' ὑπερπληθεὶς μέγης,
 Καλεῖ παρ' οἴῳ πλάσας ὡς εἴην πατρί. 790
 Κἀγὼ βαρυνθεὶς, τίμῳ μὲν ἔσται ἡμέραν
 Μόλις κατέχον· πατέραι δ' ἰὼν πέλας
 Μητρὸς πατρός τ', ἤλεγχον· οἱ δ' δυσφόρως
 Τοῦναιδος ἦγον τῷ μεθέντι τὸν λόγον.
 Κἀγὼ τὴν μὲν κείνοιν ἐπερπύμην, ὅμως 795
 Δ' ἐκνίξ' ἐμὲ αἰεὶ τῆδ'· ὑφείρεται γδ' πλῦ.
 Λάθρα δ' ἢ μητρὸς καὶ πατρὸς πορεύομαι
 Πυθώδ'· καὶ μ' ὁ Φοῖβος ὦν μὲν ἰχόμην,
 Ἀπμον ἐξέπεμψεν, ἄλλα δ' ἄθλια,

ὅ Sic recte legunt Bar. I. L. B. 2. St. T. Cam. C. Nam ὅδ' ἄν' ἄν' ἄν', quod habent Edit. Steph. Col. Ald. Turn. Franc. sensui minus convenit: & Οὐ γ' ἄν', quod agnoscunt Schol. & Flor. in metrum manifesto peccat. c. Τόγ' Bar. I. L. Trin. T. Ald. d. Τὸδ' Trin.

781 Κού μὴ στερηθῆς] Locum hunc ita verte: Non frustra sperabis audiendi ea quæ desideras, cum ego eo usque fuerim progressus. Transponuntur autem verba; ut sæpe fit apud Tragicos.

798 Πυθώδ'] Εἰς Πυθῶνα. Vide supra ad v. 611.

Ibid. ὦν μὲν ἰχόμην, ἀπμον ἐξέπεμψεν] Περὶ ὧν γὰρ ἀπῆλθον (ἔ. ἀπῆλθον) σὺν ἱεσσι. Schol.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ. 43

Καὶ δεινὰ, καὶ δύσπιστα περὶ φάνη λέγων, 800
 ὧς μητρὶ μὲν χρεὶ' ἢ με μυχθῆναι, γένε'
 775 Δ' αὐτλήτων ἀνθρώποισι δηλώσειμ' ὄραν.
 φονεὺς δ' ἐοίμην τῷ φυτεύοντι πατρός.
 Καὶ γὰρ πακύνουσιν αὐτοὶ, τίμω Κορινθίαν
 Ἀσροῖς^e τὸ λοιπὸν ἐκμετρέμενός χιτῶνα, 805
 Εφώγον, ἐνθα μή ποτ' ἐφιοίμην κακῶν
 780 Χρησμῶν^f ὀνειδῆ τῶν ἐμῶν τελέμενα.
 Σπύχων δ' ἱκνέμεθα τέσδε τὰς χώρας, ἐν αἷς
 Σὺ τὸν τύραννον τῶν Ὀλλυαδῶν λέγεις.
 Καί σοι, γυνὴ, πᾶληγες ἔξερώ^g τριπλῆς 810
 Ὅτ' ἴω κελεύθῃ τῆσδ' ὁδοιπορῶν πέλας,
 785 Ἐνταῦθα μοι κήρυξ πῆ, καὶ πῶς παλικῆς
 Ἐνὶ Ἀπηνῆς ἐμβεβώς, οἷον σὺ φῆς,
 Σιωπηντῆζον^h καὶ ὁδὸν μ' ὅ, θ' ἡρώων
 Αὐτὸς θ' ὁ πρέσβυς πρὸς βίαν ἡλαυνέτιμυ. 815
 Καὶ γὰρ τὸν ἐκτρέποντα τὴν τροχὴν ἀπὸ
 790 Παίω δὲ ὀργῆςⁱ καὶ μὴ ὁ πρέσβυς ὡς ὄρε.
 Οὐκ ὠδρασίχοντα, τηρήσεις μέσον
 Κάρα, διπλοῖς κέντροισί με καθάκετο.
 Οὐ μὲν ἴστω γ' ἔπαιον^j ἀλλὰ σιωπῆως 820
 795 Σκήπτρῳ τυπείς ἐκ τῆσδε χειρὸς, ὑπὸ
 Μέσης ἀπηνῆς εὐχὺς ἐκκυλίνδετα.
 Κρίνω^k ὅτ' ἐν^l ζύμπαντας^m εἰⁿ τῷ ξέγῳ

^e Τολοπὸν Schol. ^f Γ' οἰείδῃ Trin. Ald. ^g Hic & qui sequuntur versus usque ad v. 1073. desunt in Bar. I.

805 Ἀσροῖς τὸ λοιπὸν εἰμ.] Proverbialis locutio, de iis qui longum & desertum iter faciunt; translatione sumpta à nautis, qui in nocturna navigatione stellarum observatione cursum dirigunt. Quò allusit Virgilius *Æn.* 5. v. 25.

^h Si modo rite memoret servata remeior astra.

Vide Suidam v. Ἀσροισμία. vel Andr. Schotti *Adag.* pag. 375.

806 Εφώγον, ἔνθα] In Oedipo ubi-

que invenies Oraculorum venerationem plane supersticiosam: quorum denunciationes, dum peregrinando effugere studuit, imprudens fidem adimplevit; unde postmodo admiratio oritur vehementior, & erroris misericordia.

820 ἴστω] Supple σιωπῶν, vel quid simile.

823 Εἰ δὲ τῷ ξέγῳ] Timide & hesitantè dictum, præ anticipatione fati.

Τάτω παροική λαίω τι συγγνὺς,
 Τίς τῷδε γ' ἀνδρός ἢ ἐστὶν ἀθλιώτερος; 825
 Τίς ἐχθροδαίμων μάλλον ἀν' ἐνόϊ' ἀνὴρ;
 Οἷ μὴ ξένων ἔξεστι μὴδ' ἀστῶν πινά
 Δόμοις δέχεσθαι, μὴδ' ἐπεσφονεῖν πινά,
 Ωθεῖν δ' ἀπ' οἴκων· καὶ παρ' ἑπὶς ἄλλος λῶ,
 Ἡ γὰρ, π' ἐμαυτῷ τάσθ' ὄρας ὁ παροικήεις. 830
 Λέχη γ' τῷ θανόντι ἐν χερσὶν ἐμαῖν
 Χραίνω, δι' ὧν περ ὤλετ'· ἄρ' ἔφω κακός;
 Ἀρ' ἔχι πῶς ἀναγνῶ; εἰ με γὰρ φυγῆν,
 Καί μοι φυγόντι, μήτε σὺν ἐμῶς ἰδεῖν,
 Μήτ' ἐμβατεύειν πατρίδ'· ἢ γάμοις με δεῖ 835
 Μητρὸς ζυγῆναι, καὶ πατέρα κατακτείνειν
 Πόλυβον, ὃς ἐξέφυσε καὶ ἐδρεψέ με.
 Ἀρ' οὐκ ἀπ' ὧν τῶντα δαίμονος τίς ἀν
 Κρίνων ἐπ' ἀνδρὶ τῷδ' ἀνορθοίη λόγον;
 Μὴ δῆτα, μὴ δῆτ', ὧ θεῶν ἀγνὸν σέβας, 840
 Ἰδοίμι τούτῳ ἡμέραν· ἀλλ' ἐν βροτῶν
 Βαίην ἄφαντος πτόθεν, ἢ τοιάνδ' ἰδεῖν
 Κηλίδ' ἐμαυτῷ^k συμφορᾶς ἀφίγμένῳ.
 Χο. Ἡμῖν μὲν, ὦ νᾶξ, ταῦτ' ὀκνήρ· ἕως δ' ἀν οὖν

h Nūn ἔσ' Τριν. i Μὴ ἢ Can. Μὴ ἢ Turn. in margine. St. k Συμφορᾶς Τριν.

824 Λαίω] Οὕτω γὰρ οἶδιν, ἢ αὐ-
 τὸς ἐστὶ. Schol.

825 Τίς τῷδε γ' ἀνδρός] Scipsum
 indigitans. Deinceps sequitur expo-
 stulatio querula, enumeratio pœna-
 rum eo acerbiorum, quia eas ipse
 sibi ultro accersiverat: deploratio &
 exaggeratio malorum fatalium pa-
 thetica: sceleris tandem ignoti de-
 testatio. Tota quidem oratio vere
 Tragicum spirat, ad misericordiam
 ingenerandam egregie comparata.

836 Μητρὸς ζυγῆναι, καὶ πατέρα] Si
 fortuiti homicidii reatus dolorem
 tantum excitaverit, qualis demum
 insequetur horror, cum patricidii si-
 mul & incesti reum se agnoverit!

837 Πόλυβον, ὃς ἐξέφυσε] Ea enim
 infidebat persuasio; atque adeo ad-
 huc imperfecta est ἀπολογία. Re-
 stat illa, quæ ad parentes attinet,
 pars atrocior: cui adjuncta est Περι-
 πτώσις in Scenam mox proferenda.

843 Κηλίδας — συμφορᾶς] Αἰσθη-
 τικῆς, συμφορᾶς κηλίδας καὶ μελυσμῶ. Schol.

844 Ἡμῖν μὲν] Chorus hic, uti sem-
 per, id quod res est rectius videt, op-
 portunum interponens consilium, &
 circumstantiam suggerens, unde Oe-
 dipo quæ sola supererat spes, Au-
 dientibus certe expectatio erigebat-
 tur. In affectibus ita commovendis
 ubique admirabile cernitur Poetæ
 artificium.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ. 45

825 *οι.* Πρὸς τῶ παρόντις ἐκμαθήσῃ, ἔχ' ἐλπίδα. 845

οι. Καὶ μὲν¹ ποσῶτον γ' ἐστὶ μοι τ' ἐλπίδ²,
Τὸν ἄνδρα τὸν βοτῆρα περυσμέναι μάγον.

830 *Ιο.* Περσασμένης ᾗ, τίς ποθ' ἡ περσυσμία;

οι. Εγὼ διδάξω σ'. μὲν γὰρ εὐρεθῇ λεγῶν
Σοὶ παύτ', ἐγὼ γ' ἂν ἐκπεφύγοίην πύθ³.

Ιο. Ποῖον δέ⁴ μὲν περυσὸν ἤκιστος λόγον;

οι. Ληστὰς ἔφασκες αὐτὴν ἄνδρας ἐννεπεν,
Ὡς νιν⁵ κατὰκτείναιμεν· εἰ μὲν οὖν ἐπὶ
Λέξῃ τὸν αὐτὸν δριμύτον, σὺκ ἐγὼ ο' κτάνον·
(οὐ γὰρ γένοι' ἂν εἰς γε τοῖς πολλοῖς ἴσ⁶)

Ιο. Εἰ δ' ἄνδρ' ἐν οἰόζωνον αὐδήσῃ, σαφῶς
Τῆτ' ἔστιν ἡδὴ τυῖργον εἰς ἡμᾶς ῥέπον.

Ιο. Ἀλλ' ὡς φανέν γε τῆπος ὡδ' ὀπισθετο.

Κῆκ ἔστιν αὐτῷ τῆτ' γ' ἐκβαλεῖν πάλιν.

Πόλις γὰρ ἤκιστ', σὺκ ἐγὼ μόνη, τὰδε.

Εἰ δ' οὖν τι κακτέρεποιτο τῶ περσῶεν λόγῃ,

οὔτοι ποτ', ὡ' νὰξ, τὸν γε Λαίῃς φόνον

φανεῖ δικαίως ὀρθόν, ὅν γε Λοξίας

Διείπε, χεῖναι παρσῶς ἐξ ἐμῶ φανεῖν.

Καὶ τοι νιν ἐκείνός γ' ὁ δύσηνός ποτε

κατέκταν', ἀλλ' αὐτὸς πάροισεν ὤλετο.

Ὡς ἐχὶ μαντίας γ' ἂν, ἔπε τῇδ' ἐγὼ

βλέψαιμ' ἂν ἐνεκ', ἔπε τῇδ' ἂν ὕστερον.

οι. Καλῶς νομίζεις· ἀλλ' ὅμως πὸν ἐργασίην

1 Πρὸς τῶτον *Trin.* 2 *Μοι Τυρ.* 3 *Κατακτείναι Trin. T. St.* 4 *Καίτοι L.*

858 *Αλλ' ὡς φανέν γε*] Quilibet si-

denter asserit mulier consolandi gra-

tia.

865 *Καὶ ἡμῖν*] Subtiliter disputat

contra Oraculorum fidem: sed per

Petitionem Principii. Prædixit A-

pollo Laium à filio interfectum iri:

quod, inquit, evenire non potuit,

quia filius nullus erat: fallitur igitur

Oraculum; proinde quem quoad

futura quoque prædictionibus minus

credas. Vide quam temeritate plane

muliebri Oraculorum auctoritatem

contemnit Iocaste, ita vero eorum

fidem elevans, ut etiam ignara cer-

tiozem confirmaverit: quum ali-

quando ostenderetur simul parrici-

dii crimen cum incesto conjun-

ctum.

869 *Καλῶς νομίζεις*] Facile id esse

credimus, quod esse volumus.

- Πέμψον πινὰ σελάντα· μηδὲ τῶτ' ἀφῆς.
 10. Πέμψω παχυύασ· ἀλλ' ἴωμεν εἰς δόμους.
 Οὐδὲν γὰρ ἂν πρᾶξαίμ' ἂν ὧν ἐσὶ φίλον.

870

ACTUS TERTII SCENA QUINTA.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

ΣΤΡΟΦΗ Α.

ΧΟΡΟΣ.

- 1 Εἰ μοι ξυυείη φέροντι μοῖρα τῶν
 2 Εὐσεπίον ἀγνείαν λόγων
 3 Ἐργων τε πάντων, ὧν νόμοι παρῴκεινται
 4 Ὑψιπόδες γ' ἔρανίαν δι' αἰθέρα
 5 Τεκνωθέντες· ὧν Ὀλυμπῶ
 6 Πατὴρ μόνος, ἐδὲ νιν Ἰναπὲ

875

q Γ' deest in L. B. 2. Trin. Ald. r Θιστὴ Trin.

Ibid. Αἰ' ὅμως τὸν ἰράτην] Impatiens futuri animus expectatione maceratur.

ΧΟΡΟΣ] Justitiæ & Religionis officia semper tuetur Chorus; quare quæ modo indignans audiverat ab Iocaste petulanter & irreverenter dicta ad Oraculorum fidem labefactandam, ea in sequente Stasimi parte non obscure reprehendit: suamque simul erga Deos reverentiam, perpetuamque sanctimoniam curam, una cum impietatis omnimodæ detestatione, profitetur. Vides ergo & in hac parte quam utilis sit Chori institutio.

873 Εἰ μοι ξυυείη φέροντι μοῖρα] Scio quid censeat uterque Scholiastes: mihi tamen potius videtur φέροντι, Participium in obliquo, positum esse pro Verbo Infinitivo. Constructio familiaris apud optimos Scriptores. Dictum oportuit, Εἴθε ξυυείη μοι μοῖ-

ρα φέρον τῶν εὐσεπίον ἀγνείαν, &c.

875 Ω] Deest Præpositio ἐξ, cuius frequens est & elegans Ellipsis. Vide Lamberti Bos *Ellips. Gr.* p. 350.

876 Ὑψιπόδες γ' ἔρανίαν] Stylus plane Dithyrambicus, aliquanto durior sive sublimior: sententia reconditior, exhibens Legum divinarum prærogativam, immutabilitatem & æternitatem.

877 Ὀλυμπῶ] Olympus mons Thessaliæ altissimus: unde pro Cælo apud Poetas haud raro accipitur. Hic autem Metonymice *Olympus* vocatur Olympi habitator, i. e. Deus, (Quomodo Aristophanes *Plus*, 366. Νῆ τὸν ἑρμῆδα, *Cæsum testor*, h. e. Deos.) ad Hebræorum morem: apud quos constat *Cæsum* sæpissime pro Deo Opt. Max. usurpari. Vide Glassii *Philologiam Sacr.* pag. 1469. & Buxtorfii *Lexicon. Talmud.* p. 2440.

878 Νε] Vide Indicem h. v.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ. 47

- 7 φύσις ἀνέραν ἔπκην, ἔδ'ε
8 Μῶν ποτὶ λάτρε καλὰ κοιμάσθ'. 880
9 Μέγας ἐν τέποις ἱ θεός,
10 Οὐδ'ε γηράσκη.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Α.

- 1 Τέρας φυτὺν τύραννον ὕβρις, ἔω
2 Πολλῶν ὑπερπληθῆ μάταιν,
3 Ἀμὴ πίκαιρα μηδὲ συμφέροντα 885
4 Ἀκροτάταιν εἰσιναεῖσ' ὀπότεμον,
5 Ἀνῶρεσεν εἰς ἀνάγκαν
6 Ὅθ' ἐπὶ ζῆσιμῳ ζῆται.
7 Τὸ καλῶς δ' ἔχον πόλιν πάλαισμα
8 Ὑμῶν ποτὶ λῦσιν θεὸν αἰτῆμα. 890
9 Θεὸν ἐλῆξω ποτὶ
10 Προσέπειν ἰχθῶν.

ΣΤΡΟΦΗ Β.

- 1 Εἰ δέ τις ὑπερόπια χερσὶν
2 Ἡ λόγῳ πορεύεται
3 Δίκας ἀφόβηται, ἔδ'ε 895
4 Δαμνόνων ἔδ'ε σέβων,
5 Κακά νιν ἔλοιτο μοῖρα,
6 Δυσπότης χάρεν χλιδᾶς,
7 Εἰ μὴ τὸ κέρδος κερδανεῖ δικαίως,
8 Καὶ τῶν ἀσέπων ἔρξεται. 900

[Fortasse auferenda est distinctio post θεός cum Franc. nam ita sensus erit apertior. εἰ L. Trin. B. 2. Ald. Col. Franc. Flor. Stobæus Serm. 47. αὐτὸ L. Trin. B. 2. Ald. x BoD' L. B. 2. Trin. Ald. γ Μῆτι Trin. x Suidas v. Υπέρβη, (ubi locum hunc adducit) pro ἔδ'ε σέβων legit ἴδαντι βίαν. Sed minus recte pro ratione metri. α Εἰς τὴν Trin.]

888 Κρήται] Mæris Atticista in Dictionibus Atticis: Κρήται, Ἀθηναῖοι Κρήται, Ἑλλήες.

889 Πάλαισμα] Certamen, quod pro-
prie ἀνίστασι: nempe Oedipi de Sphinge
victoriam; cuius beneficium ut sit
perenne, Deum rogat.

893 Εἰ δὲ τις] Pietatis professio-

nem sequitur pœnarum, quæ Impiis,
debentur, imprecatio: tacite illud
innuens non sine precibus, ut, si-
quid peccaverit Iocaste, innocentes
Thebani non plecterentur.

899 Εἰ μὴ τὸ] Hunc & quinque
sequentes versus citat Suidas v. Κά-
δος αἰχμῶν ἀμνηστων.

- 9 Η τῶν ἀδίκτων ἔξετα ματαίζων.
 10 Τίς ἐπὶ ποτ' ἐν^b τῆσις ἀνῆρ
 11 Οὐμῶ βέλη ἔρξετα
 12 Ψυχὰς ἀμύνειν; εἰ γὰρ αἰ
 13 Τοιαῖδε πράξεις τίμια,
 14 Τί δ' αἶ με χορεύειν;

905

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Β.

- 1 Οὐκέτι τὸν ἀδίκτον εἴμι
 2 Γᾶς ἐπ' ὀμφαλὸν σεβῶν,
 3 Οὐδ' εἰς τὸν Ἀδαῖσι ναὸν,
 4 Οὐδ' ἐπὶ τὴν Ολυμπίαν,
 5 Εἰ μὴ ταῖδε χειρόδεκτα
 6 Πᾶσιν ἀρμόσθι βροτοῖς.
 7 Ἀλλ', ὦ κρατυῶν, ἔπερ ὄρθ' ἀκύνεις,
 8 Ζεῦ, πάντ' ἀνάστων, μὴ^d λάθῃ
 9 Σε τὴν τε πᾶν ἀδάνατον αἶεν δεχάιν.

910

915

b Τοῖσδ' L. B. 2. Trin. Ald. c Εἰ Trin. Ald. d Λαῖσι Trin.

902 Τίς ἐπὶ ποτ'] Τίς αἰ ἀπλάσσει αὐτὴ τὴν πτωχεῖαν (ταῦτα πράσσουσιν). Suidas loco dicto. Vel forsan hæc est Poetæ mens: Quis animum defendit oppugnatum contra istiusmodi cupiditatum impetus? Βέλη autem κρατίας interpretatur Scholiastes.

906 Χορεύειν] Hinc colligere licet Chori institutionem ad Deorum cultum & officia pietatis celebranda pertinere. Porro, cum isthæc à Sacerdotibus dici supponantur, cantiones & saltationes complectuntur, non illas solum, quæ in Theatro, sed quæ etiam in templis Deorum in honorem celebrare consueverunt.

907 Οὐκέτι τὸν] Religionis contemptum ostendunt deserta Apollinis templa, quorum hic mentio: unde in orationis fine Jovem invocans asserit opus esse Deo vindice ad Oraculorum auctoritatem defendendam.

908 Γᾶς — ὀμφαλὸν] Terræ umbi-

licus passim apud Autores appellatur urbs Delphi. Livius lib. 38. cap. 48. Delphos, inquit, — umbilicum orbis terrarum Galli spoliaverunt. Adde Plutarchum de Oraculorum Defectu circa initium, & supra annotata ad v. 488.

909 Ἀδαῖσι] Abæ (quæ & Abantia) Urbs Phocidis juxta Parnassum, Apollinis Oraculo clara. Hesychius in Lexico: Ἀδαντα, (lege Ἀδάντια, cum Thoma de Pinedo ad Stephanum de Urbibus pag. i.) πόλις πλεονάζου Παρνασσῶ, ἐν ᾗ ἐὶς τὸν Ἀπόλλωνος. Meminit & alibi his verbis idem Lexicographus, ad hunc Poetæ nostri locum respiciens: Ἀδαν, ὅθεν τὴν Φωκίδα τίπῃ, & μάλιστα Ἀπόλλωνος Σαῖσιον. (restituere facili emendatione Ἀδαῖον.) Σοφοκλῆς. Vide etiam Herodoti Uran. Edit. H. Stephan. pag. 299. & Pausaniæ Phocic. cap. 35.

910 Ολυμπίαν] Quinquennis Olympiorum celebritas in honorem Jovis: quod vel pueris notum.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ. 49

10 ^e φθίνοντα ^f δ', ^g ὡς ἐμοὶ δοκεῖ,

11 ^h τὰ λαῖς ⁱ θέσφατ' ἐξ-

12 Αἶρσιν ἤδη, κεύθαμος

13 Τιμαῖς Απόλλων ἐμφανής·

14 Ἐρρεῖ δὲ τὰ θεῖα.

920

ACTUS QUARTI SCENA PRIMA.

ΙΟΚΑΣΤΗ, ΧΟΡΟΣ.

I A M B O I.

10. **X**Ωρεῖς ἀνακτεῖς, δόξα μοι παρεσάγῃ
Ναῖς ἰκέσθαι δαιμόνων, τίδ' ἐν χερσίν
Στέφῃ λαβύσῃ καὶ πιτυμιάματα.

Τυφὸς γὰρ αἶψά θυμὸν Οἰδίπῳ ^k ἄγειν

Λύπασι παντοίαισιν· οὐδ', ὅποι' ἀνὴρ

Εὖνῃς, τὰ καινὰ τοῖς πάλαι τεκμαίρεται·

925

^e φθίνον *L. S.* ^f γὰρ *L. Trin. B. 2. Ald.* ^g Hæc verba, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, (quæ defunt in *Trin. L. B. 2. Ald.* nec in antiquis nostri exemplaribus comparebant) ad metrum suffulciendum ex conjectura inseruit Triclinius. Sophistam equidem satis redolent: quare, an Sophocleo cothurno digna sint, eruditum Lectorem penes sit judicare. ^h τὰ non habent *L. Trin. B. 2. Ald.* ⁱ Παλαιὰ θέσφατ' *L. B. 2. Ald.* Παλαιὰ θέσφατα *Trin.* ^k Ἀναξ Τῶν, in margine. *St.*

917 τὰ λαῖς θέσφατ'] *Oracula Laio data.*

918 Εξαίρουσι] *Αφανίζουσι· τὰ γὰρ ἐπὶ λαῖς θάσσοθινται ἀφανίζονται ὑπὸ Ιοκῆστῃς, καὶ παραγράφονται, καὶ ψόδῳ ημιζονται. Schol.*

921 Χώρεῖς] Discesserat è Scena Oedipus æger animi & perturbatus: dolentem solari nequicquam conata jam prodit Iocaste, præ muliebri superstitione & sollicitudine Deorum templis, quos minus revereri videbatur, supplicationes rite oblatura; Chorūque alloquens Oedipi ægritudinem probe describit. A Sophocle quidem (quod semel annotasse

fat erit) neminem in Scenam temere productum videbis: sed Actionem habes universam publice & cum mira verisimilitudine exhibitam ea mente, ut Auditores fabulæ processum ita percipiant, ut Oedipus etiam absens adesse videatur.

Ibid. Ἀνακτεῖς] *Ἀνακτεῖς φησι τὴν τῷ Χορῷ, οἷον βασιλικὴς καὶ εὐτύχης. Ita Schol.* Sed honorifica hæc appellatio potiori jure Sacerdotibus congruere videtur, quam Thebanis senibus quibuscunque.

Ibid. Δόξα μοι παρεσάγῃ] Vide *Suidam v. Δοξάσσει*, ubi loci hujus fit mentio.

Ἀλλ' ἔστι τὸ λέγοντος, ¹ εἰ φόβος ^m λέγοι.

Οἱ οὖν παραινῶσ' ἔδδ' ἐς πλεον ποιῶ,

Πρὸς σ', ὦ Λυκαί' Ἀπολλων, (ἀγχις γ' εἰ)

Ἰκέτις ἀφ' ἵγμοιο πείσδε σὺν κατεύγμασιν.

Ὅπως λύσιν τιν' ἡμῖν εὐαγῆ ⁿ πόροις.

Ὡς νῦν ὀκνῶμεν πάντες, ἔκπεπληγμύον

Κεῖνον βλέποντες ὡς κυβερνήτῳ νεώς.

930

ACTUS QUARTI SCENA SECUNDA.

ΑΓΓΕΛΟΣ, ΧΟΡΟΣ, ΙΟΚΑΣΤΗ.

I A M B O I.

Αγ. Ἀρ' ἂν παρ' ὑμῶν, ὦ ξένοι, μάθοιμ' ὅπως

Τὰ τῷ τυραννῆς δώματ' ἐστὶν Οἰδίπῳ;

Μάλιστα δ' αὐτὸν εἶπατ', εἰ κάποιδ' ὅπως.

Χο. Στέργω μὲν αἶδε· καὐτὸς ἔνδον, ὦ ξένε.

Γυνὴ γ' μήτηρ ἦδε τῶν κείνης τέκνων.

Αγ. Ἀλλ' ὁλβία τε καὶ ξυὺ ὁλβίοις αἶ

ῶ γένοιτ' ἔκείνης γ' ἔσσι παντελῆς δάμαρ.

Ιο. Αὐτῶς γ' καὶ σύ γ', ὦ ξέν· ἀχί. γ' εἰ

935

940

l H¹ L. B. 2. Trin. Ald. *m* Δέγῃ Trin. B. 2. L. Ald. *n* Πόρος L. B. 2. Ald. Trin. in margine. St. *o* Γένοιτο Trin.

928 Οἱ οὖν παραινῶσ' ἔδδ' ἐν] Mulier sapientia abundans sua moleste fert Oedipum in sententiam suam flectere non posse. Pro concessio habens Laium à filio non esse interfectum, quod quidem Oraculum diserte prädixerat, ita argumentatur: siqua in una re fallatur Oraculum, falli quoque posse in cæteris; proinde nec quæ Oedipus ipse consulens audiverat, nec quæ Tiresias interpretes edixerat, fidem certam habere debent.

929 Ἀγχις. Cujus nempe templum omnium, quæ invisere decre-

verat, erat proximum. Hæc Dacier.

934 Ἀρ' ἂν παρ' ὑμῶν] Εργαται ἀγχι-
λος ἀπὸ Κορίνθου, ἀπὸ γὰρ τῶν ἱερέων
Πολύβου, καὶ αὐτῶν τῶν παλαιῶν τῶν Οἰδί-
ποδος αἰρεῖσθαι. Οὗτος δὲ ἐστὶν ὁ ἐκπεπληγμύον
τῶν Οἰδίποδος ὑμῶν, καὶ δὲ Πολύβου. Schol.
In hac tertia autem Episodii parte
circumstantiæ, quæ inciderant, jam
quasi maturescunt & ad exitum pro-
perant. Mirabitur Auditor adhuc
usque in pejus omnia mutari: atto-
nitus demum deprehendet inspera-
tam illam & horrendam ἀναγνώσει
simul & Περιπέτειαν, quæ quidem in
Tragœdia sunt τραγικώτατα.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ. 51

Τῆς εὐεπείας ἔνεκ· ἀλλὰ θεῶν ὅτι

Χρήζων ἀφίξαι, χῶ, π σημήναι θέλων.

Αγ. Αἰσάται δόμοις τε καὶ πόσιν τῶ σῶ, γυναι.

10. Τὰ ποῖα πάντα; ῥ πρὸς τίνος δ' ἀφίγμένῳ; 945

Αγ. Εκ τ' Κορίνθου· τὸ δ' ἔπος ῥ ὅ ἔρῳ πάχα,

Ἡδὸς μὲν πῶς δ' ὅσῳ ἄν; ἀρχάλλοις δ' ἴσως.

10. Τί δ' ἔστι; ποῖαν διώσκειν ὧδ' ἐχρ' διπλῶ;

Αγ. Τύραννον αὐτὸν ῥ πικρῶροι χθονός

Τῆς ἰοθιμίας ἐστῆσαν, ὡς ἠδ' αὖτ' ἐκεῖ.

950

10. Τί δ' ῥ ἐχ' ὁ πρῆστος Πόλυς ἐγκρατὴς ἐπ;

Αγ. Οὐ δ' ἔτ'· ἐπεὶ νιν θάνατος ἐν τ' αἰφίαις ἐχρ'.

10. ῥ Πῶς εἶπας; ἦ τίθνηκε πρ Πόλυς γέρων;

Αγ. Εἰ μὴ λέγω πάλητες, ἀξίῳ θανεῖν.

10. Ω πρῶτολ, ἐχρ' διαπότη τὰδ' ὡς πάχῳ

955

Μολῶμαι λέξεις; ὧ θεῶν μαντεύματα,

Ἴν' ἐτέ; τῶτον Οἰδίπυς πάλας τρέμων

Τὸν ἀνδρ' ἐφύγε μὴ ῥ κτήνη· καὶ νῦν ὅδε

ῥ Πρὸς τ' τύχης ὁλώλεν, ἐδ' ἐ τῶδ' ὕπο.

ῥ Παρὰ Trin. Ald. q Οὐ ἔρῳ L. Ald. Οὐ ἔρῳ B. 2. r Οὐχ' Trin. f Omit-
tit ὁ Trin. t Δόμοις Trin. u Versus hic & qui sequitur in L. B. 2. Trin. &
Ald. ita leguntur: Πῶς εἶπας; ἦ τίθνηκε Πόλυς; Αγ. Εἰ δὲ μὴ Λέγω γ' ἐγὼ
πάλητες, ἀξίῳ θανεῖν. x Κτήνη Trin. y Πρὸ Trin. Edit. Stephan. Turn. Πρὸς (ut
nos in textu) L. B. 2. Ald. Turn. in margine. St.

949 Τύραννον αὐτὸν] Ordinem ad-
verte narrationis, quam instituit nun-
cius: de Polybi enim morte dictu-
rus, istius non meminit, priusquam
Corinthios dixisset Oedipum in Co-
rinthi regnum esse suffecturos. Jux-
ta Antiquorum morem, qui, cum
sermonem, in quo de re aliqua tri-
stiori agendum esset, inchoarentur,
lata quadam praefari consueverunt.
Huc allusit Cicero *Epist. 3. ad Atti-
cum* lib. 2. *Primum, ut opinor, eὐαγ-
γέλιον.* Pari ratione sermonem suum
incipit Senex a Corinthiis missus
apud Senecam in *Oedip. v. 783.* (sen-
tentia à Sophocle desumpta est)

Corinthius te populus in regnum vocat
Parium: quierem Polybus eternam obtinet.

951 Εγκρατὴς] Nimirum regni.

952 Εἰ τῶφαις ἐχρ'] Τῶφαις pro τῶφαι.
Pluralis pro Singulari. Confer infra
v. 997. & *Oedip. Col. v. 403.* Simili-
ter in Sacris Literis, *Gen. 23. 6.* Εἰ
τοῖς ἐκλεκτοῖς μεθεμίσις ἡμῶν θείψον τὸν
νεκρὸν σου. Vide *Glassii Philolog. Sacr.*
pag. 624.

955 Ω πρῶτολ] Θρακικῶς κελεύει
τῶτο ἡ ἰσχυρὴ ἀσκήτως γὰρ ἀκίχη τὰ
πρὸ τῶ θανάτου, (malim Πολύς) ἢ κα
πάλιν ἀναστῆναι τὰ μαντεύματα· οἶδ' ῥ
τ' Οἰδίποδα τῶτον διδόντα. Schol.

956 Ω θῶν μαντεύματα] Impotens
animi mulier per irrisionem Deorum
Oracula utpote jam irrita contem-
nit: cum Polybus pro Oedipi patre
haberetur.

ACTUS QUARTI SCENA TERTIA.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ, ΙΟΚΑΣΤΗ, ΑΓΓΕΛΟΣ, ΧΟΡΟΣ.

I A M B O I.

- Οἱ. **Ω** φίλτατον γυναικὸς Ιοκάστης κέρα, 960
 Τί μ' ἐξεπέμψω δεῦρο τῶνδε δαμάτων;
- Ιο. Ἀκχε τάνδρος τέδε, καὶ σκόπη κλύων
 Τὰ σέμν' ἰν' ἡκὴ τῆς θεοῦ μαντεύματα.
- Οἱ. Οὕτως ἢ τίς ποτ' ἐστὶ καὶ τί μοι λέγῃ;
- Ιο. Ἐκ τῆς Κορίνθου, πατέρα τὸν σὺν ἄγγελῶν 965
 ὧς σκέτ' ὄντα Πόλυξον, ἀλλ' ὀλωλότα.
- Οἱ. Τί φῆς, ξέν; αὐτὸς μοι σὺ σημάτων^a χρῆς.
- Αγ. Εἰ τῶτο πρῶτον δεῖ μ' ἀπαγγεῖλαι σαφῶς,
 Εὖ ἰδοῖς ἐκείνον θανάσιμον βεβηκότα.
- Οἱ. Πότῃρα δόλοισιν, ἢ νόσῃς ξυμβαλαγῇ; 970
- Αγ.^c Σμικρὰ^d παλαιὰ σώματ' εὐνάξῃ ῥοπή.
- Οἱ. Νόσις ὁ τλήμων ὥς ἔοικεν ἔφθιτο.
- Αγ. Καὶ τῷ μακρῷ γε συμμετρεῖ μῆκος χρόνω.
- Οἱ. Φεῦ Φεῦ, τί δ' ἔτ' ἂν, ὦ γυναι, σκοπιῖτό τις 975
 Τλὴν πυθόμεαντιν ἐσίαν, ἢ σὺν ἄνω
 Κλάζοντας ὄρνις; ὧν ὑφηγητῶν^e ἐγὼ

α Ἀγγέλων Ald. Tισι. in margine. St. a Γινὸς L. Trin. Ald. b Ἀπαγγέλλων Schol. c Μικρὰ Trin. d Παλαιῶν habet Michael Apostolius Param. 97. cent. 10. locum hunc citans. e Δ' ἰσὶ Trin.

960 Ιοκάστης κέρα] Vide Notam ad v. 40.

963 Σμικρὰ — μακροῦ μῆκτος] Ironice. Nihil autem prius habet mulier jam oblita Supplicationum, quas modo parabat, quam ut de Oraculis, quæ tantam Oedipo molestiam facebant, triumphans illuderet.

965 Ἐκ τῆς Κορίνθου] Præveniens muliebriter ipsa prior nuncium, ut rebatur, faustum profert.

970 Πότῃρα δόλοισιν] De rei, quam

ad sese ita vehementer pertinere putabat, circumstantiis sedulo quaerit.

971 Σμικρὰ παλαιὰ] Citat Stobæus Serm. 117.

974 Φεῦ Φεῦ, τί δ' ἔτ' ἂν] Remoto jam illo, quem præcipuum habuerat, terrore, præ gaudio in Iocastes sententiam tranlit.

976 Ὀρνις] Attica contractione pro ὀρνιδας. Ut apud Aristophanem in Av. v. 1609. & Demosthen. de Falsa Legat. p. 178. Edit. Oxon.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ. 53

Κτανεῖν ἐμελλον πατέρα τ' ἐμόν· ὁ δὲ θανῶν
 Κεύθε κάτω δὴ γῆς· ἐγὼ δ' ὅδ' ἐνθάδε,
 Ἀψαυτος ἐγχεσ, εἴ τι μὴ τῷ μῶ πόθῳ
 Κατέφθιθ'. ἔτω δ' ἂν θανῶν εἴη ἔμολ'. 980

Τὰ δ' οὖν παρόντα συλλαβὼν θεασίσματα,
 Κεῖται παρ' ἀδὴ Πόλυβος, ἄξι' ἐδενός.

10. Οὐκ οὖν ἐγὼ σοι ταῦτα περὶ λελον πάλα;

Οἱ. Ἡὐδας· ἐγὼ ἢ τῷ φόβῳ παρηγόμην.

10. Μὴ νῦν ἔτ' αὐτῶν μηδὲν ἐς θυμὸν βάλης. 985

Οἱ. Καὶ πῶς τὸ μητρὸς λέκτρον οὐκ ὀκνεῖν με δεῖ;

10. "Τί δ' ἂν φοβοῖτ' ἀνθρώπου, ὃ πὰρ τ' τύχης

"Κρατεῖ, πένοντα δ' ἐστὶν ἐδενὸς σσιφῆς;

"Εἰκὴ κρατίστου ζῆν, ὅπως διώματό τις.

Σὺ δ' εἰς τὰ μητρὸς μὴ φοβῶς τυμφεύματα. 990

Πολλοὶ γὰρ ἤδη καὶ ἐνέερασι βροτῶν

μητρὶ ξυδυνάδουσιν· ἀλλὰ ταῦθ' ὅτω

παρ' ἐδέν ἐστι, ῥᾶστε τὸν βίον φέρῃ.

Οἱ. Καλῶς ἀπαντᾷ ταῦτ' ἂν ἐξείρητό σοι,

Εἰ μὴ κύρξ ᾧ τ' ἢ τεκᾶσαι νῦν δ' ἐπεῖ 995

Ζῆ, πᾶς ἀνάγκη, καὶ καλῶς λέγεις, ὀκνεῖν.

10. Καὶ μὲν μέγας ὀφθαλμὸς οἱ πατρὸς τέφροι.

Οἱ. Μέγας, ξυνώνη· ἀλλὰ τῆς ζώσης φόβος.

Αγ. Ποίᾳς δὲ καὶ γυναικὸς ἐκφοβεῖαδ' ὕπερ;

Οἱ. Μερόπης, γεραῖε, Πόλυβος ἥς ὥκῃ μέτα. 1000

f Αἰ. L. Ald.

g Εὐλαβείαδ' Trin.

979 Εἰ τι μὴ] Ridicula & quasi
 per jocum Oraculi explicatio.

980 Οὐτὼ δ' ἂν] Τὸ τοῦ ὅς ἐστι μὴ κα-
 μῖος φησ. Schol.

982 Αἰ. ἐδενός] Prædictionis elu-
 fa atque irritæ aperta demonstratio
 putatur mors Polybi; hinc Oedipo
 latititia atque triumphus: unde post-
 modo plus horrores habet subsequens
 ἀναγιώσκεις.

985 Μὴ νῦν ἔτ' αὐτῶν] Ex uno disce
 omnes; proinde cæteras prædictio-
 nes ne omnino cura,

986 Καὶ πῶς τὸ μητρὸς] Adhæsit

tamen hæc de matre sollicitudo: quæ
 fusius explicatur, ut agnitionis pa-
 rentum per nuncium aperiendæ da-
 retur locus.

997 Ὀφθαλμὸς] Quo scilicet vi-
 dere possis inanem esse hujusmodi
 sollicitudinem: cum de patris morte
 fallatur Oraculum.

997 Τέφροι] Vide paulo ante ad
 v. 952.

999 Ποίᾳς ἢ καὶ] Interpositio nun-
 cii querentis causam anxietatis, ut
 Oedipi horrores plenius in medium
 proferrentur.

Αγ. Τί δ' ἔς' ἡ ἐκείνης ὑμῖν ἐς φόβον φέρον;

Οἱ. Θέηλατον μάντρωμα δεινόν, ὦ ξένη.

Αγ. Ἡ ῥήτον, ἢ ἔθιμτον ἢ ἄλλον εἰδέναι;

Οἱ. Μάλιστά γ' εἶπε γάρ με Λοξίας^κ ποτὶ

Χρῆναι μιγῆναι μητρὶ τῇ μαυτῷ, πό, τε

Πατρῶν αἷμα χερσὶ ταῖς ἐμαῖς ἐλεῖν.

Ὦν ἔνεχ' ἡ Κόρινθος ἐξ ἐμῆ πάλας

Μαχερὴν ἀπακείτ'· εὐτυχῶς μὲν, ἀλλ' ὅμως

Τὰ τῶν^ι τεκόντων ὄμμαθ' ἤδισον βλέπειν.

Αγ. Ἡ γὰρ ταῦδ' ὀκνῶν, κείθεν ἤδ' ὀσιπτοῖς;

Οἱ. Πατρός τε χερσὶν μὴ Φονεὺς εἶναι, ^μ γέρον.

Αγ. Τί δ' ἔγωγ' ἔτ' ἔδε τῷ φόβῳ σ', ἀνάξ,

ἡ Εκείναις Turn. ἡ Αἰδοῖς L. B. 2. ἡ Πάλας Turn. in margine. ἡ Stobæus Sermon. 77. τίκων legit: quod est corruptum, & tam in sensum, quam in metrum peccat. ^m Γέρον Trin.

1008 Εὐτυχῶς] Quia inde forte fortuna regnum est adeptus. Quam interim audienti commovetur animus, dum id ipsum quod maxime fortunatum existimabatur, viderit esse miseriarum omnium occasiōnem! Adeo

Quod quisque vivit, nunquam homini satis

Cautum est in horas. —

1012 Τί δ' ἔγωγ' ἔτ' ἔδε] En opportunam nūncii interpositionem, unde aperitur omnis illa Oedipi, quæ adhuc in obscuro latebat, hystoria: atque ita demum perfectā habeatur *Αναγνώρισις*, secum unā conjunctam trahens *Περικλήσιον* plane miserandam! Quantum hac in parte laudari debet Sophoclis ingenium, docet autor gravissimus Aristoteles; ecce ejus verba in *Poetic.* cap. 16. Πᾶσάν τ' ἐβλήθη *Αναγνώρισις* ἢ ἐξ αὐτῶν πρᾶγματ' ἢ ἐκ πλῆθους γεγονότων δι' ἀκρίτων· οἷον ἢ ἐκ τοῦ Σοφοκλέους Οἰδίποδι. Rursus in c. 11. idem Philosophus: Καλλίστη δ' *Αναγνώρισις*, ὅταν ὅμως *Περικλήσιον* γίνωται, ὡς ἔχει ἐν τοῦ Οἰδίποδι. Cujus rei deinde, paucis interjectis, ita rationem reddit: Ἡ γὰρ ἰσχυρὴ

Αναγνώρισις καὶ *Περικλήσιον* ἢ ἔλεον ἔχει, ἢ φόβον· οἷον πρᾶγματ' ἢ πρᾶγματ' ἀνιμῶν ἀποκρίται. Atque in ejusdem cap. init. hæc habet: Ἐστὶ δ' *Περικλήσιον* μὲν ἢ ἐκ τοῦ αἵματος τ' πρᾶγματ' ἀνιμῶν μεταβολή. — καὶ τὸ τοῦ δὲ — κατὰ τὸ εἶδος, ἢ ἀνιμῶν. ὡς αὖτε ἐν τοῦ Οἰδίποδι ἐλθὼν ὡς εὐφραδὴν τ' Οἰδίποδι, καὶ ἀπακείων τῷ πρὸς τὴν μητέρα φόβῳ, δηλώσας ὅτι ἦν, τὴν αὐτὴν ἐποίησεν. Hoc certe colloquium illud exhibet, quod est revera πρᾶγματ' ἀνιμῶν. Mirabiles præter spem atque consilium eventus; benevolus enim senex, dum fidenter Regi sollicitudinem omnem eximere parabat, quid aliud effecit, quam ut in atrocissimos timores atque misérias conjiceret, dum ostendit ea omnia, quæ non frustra Oedipus metuerat, contigisse, parricidium & incestum! Ex hac inopinata rerum vicissitudine cogita quales audientibus animorum motus oboriebantur: Comparet hic τὸ φοβερὸν simul ac τὸ ἐλπίον, in quibus excitandis versatur maxima Tragediæ laus; namque, Aristoteles (*Poetic.* cap. 6.) dicente, τὰ μέγιστα οἷς ψυχῶν πρᾶγματ' ἢ πρᾶγματ' ἀνιμῶν, τῷ μὲν δὲ μίσην εἶναι, καὶ τὴν *Περικλήσιον* & *Αναγνώρισις*.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ. 55

Επείπερ εὖνκς ἦλθον, ἐξελευσάμεν;

Οἱ. Καὶ μὲν χάριν γ' ἂν ἀξίαν λάβοις ἐμοῖ.

Αγ. Καὶ μὲν μάλιστα τὰτ' ἀφικόμεν, ὅπως
Σὲ πρὸς δόμους ἐλθόντος, εὖ πράξαιμι^π πι. 1015

Οἱ. Ἀλλ' ἔποτ' εἰμι τοῖς Φυπύσαισιν γ' ὁμοῖ.

Αγ. Ω παῖ, καλῶς εἰ δῆλος οὐκ εἰδὼς τί δράς.

Οἱ. Πῶς, ὦ γεραίε; πρὸς θεῶν διδασκέ με.

Αγ. Εἰ τῶνδε Φεύγεις ἔνεκ' εἰς οἶκας μόλειν. 1020

Οἱ. Ταρβῶ γε μὴ μοι φοῖβος ὅξελθῃ σαφής.

Αγ. Ἡ μὴ μίαισμα τῶν Φυτλοσάντων λάβης;

Οἱ. Τὰτ' αὐτὸ, πρέσβυ, τὰτό μ' εἰσαὶ φοβεῖ.

Αγ. Ἀρ' οἶδα δῆτα πρὸς δίκης ἔδεν τρέμων;

Οἱ. Πῶς δ' ἔχι, παῖς γ' εἰ τῶνδε γυμνητῶν ἔφω; 1025

Αγ. Οὔ ἔνεκ' ἦν σοι Πόλυβος ἔδεν ἐν γένει.

Οἱ. Πῶς εἶπας; ἔ γάρ Πόλυβος ἔξεφυσέ με;

Αγ. Οὐ μᾶλλον ἔδεν τῆδε τάνδρως, ἀλλ' ἴσθι.

Οἱ. Καὶ πῶς ὁ Φύσας ἔξ' ἴσθ' τῶ^ρ μηδενί;

Αγ. Ἀλλ' ἔσ' σ' ἐγενάτ' ἔτ' ἑκείνος, ἔτ' ἐγώ. 1030

Οἱ. Ἀλλ' ἀντὶ τῆ δὴ παῖδά μ' ὠνομάζετο;

Αγ. Δωρόν ποτ' ἴδθι τῶν ἐμῶν χειρῶν λαβών.

Οἱ. Καὶ θ' ὥδ' ἀπ' ἄλλης χειρὸς ἐσέρξεν μέλας;

η Τοι *Ald.* ο Εξείδοι *Trin.* p Scribitur & μή πι, inquit Camerarius.
q Οὐ σα γένεατ' *Schol.*

1016 Πρὸς δόμους] Ἀντὶ τῆ εἰς Κόρυθον. *Schol.*

Ibid. Εὖ πράξαιμι πι] Latinus Interpretres male: ut tibi aliquid benefacerem. Verte potius: ut a te aliquid beneficii consequeretur.

1018 Καλῶς εἰ δῆλος] Elegans constructio. Vide Vigerum cap. 3. §. 4.

1019 Πρὸς θεῶν] Vide hominis animum curiosum, sollicitum, impatientem, etiam nocitura exquirentem.

1021 Ταρβῶ γε] Vide animum ubique Deorum religione obstrictum, & Oraculorum observantissimum, quorum fidem imprudens adimplevit.

1024 Οἶδα] *Mœris in Diction. Atticis:* Οἶδα, Ἀττικῶς. Οἶδας, Ἑλληνικῶς. Ubi hæc doctissimus istius Editor: Ex οἶδας Attici fecerunt οἶδαδα, deinde οἶδα per Syncopen.

1026 Οὐδὲν ἐν γένει] Vide Indicem nostrum v. Τίλο.

1028 Τῆδε τάνδρως] *Δευλικῶς* dicitur. Verte, non magis quam hic, i.e. ego.

1031 Ἀπὸ τῆ] h. e. Ἀπὸ τοῦ.

1033 Καὶ θ' ὥδ'] Ἰδοὺ τῶν ἐμῶν παραδόξων ἀκρόμασι, τὸ αὐτὸ πολλοῖς ἐπισητῶν. *Schol.* Quæ quidem observatio ad alias etiam colloquii partes est referenda.

Αγ. Η γὰρ πρὶν αὐτὸν ἐξέπειο ἀπαρτία.

Οἱ. Σὺ δ' ἐμπολήσεις, ἢ πεκὼν μ' αὐτῷ δίδως;

1035

Αγ. Εὐρὼν ναπαίαις ἐν Κιθαιρώνας πύχαις.

Οἱ. Ωδοίπρεις ἢ πρὸς τί τ' ἔσθ' ἐστὶν τῶν;

Αγ. Ενταῦθα ὁρεοῖς πεινέοις ἐπεσάτην.

Οἱ. Ποιμὴν γὰρ ἦσθα, καὶ πῶς θητεία πλάνης;

Αγ. Σὺ γ', ὦ τέκνον, σῶτήρ γε τῷ πατρί ἐν χροῶν.

1040

Οἱ. Τί δ' ἄλλος ἔχοντ' ἐν κακῷ με λαμβάνεις;

Αγ. Ποδῶν ἂν ἄρ' ἔρα μαρτυρήσειεν τὰ σά.

Οἱ. Οἴμοι! τί τ' ἔστ' ἐρχαῖον ἐνέπεις κακόν;

Αγ. Λύω σ' ἔχοντα Διαιτῆρες ποδοῖν ἀκμάς.

Οἱ. Δεινὸν γ' ὄνειδος παρὰ γένων ἀνελόμην.

1045

Αγ. Ως ὀνομάδης ἐκ τύχης ταύτης, ὅς ἐστι.

Οἱ. Ω πρὸς θεῶν, πρὸς μητρὸς, ἢ πατρὸς, φράσον.

Αγ. Οὐκ οἶδ'· ὁ δ' ἔστι τῷ πατρί ἐμῷ λαῶν φρονεῖ.

Οἱ. Η γὰρ παρ' ἄλλῃ μ' ἔλαβες, οὐδ' αὐτὸς τυχών;

Αγ. Οὐκ· ἀλλὰ ποιμὴν ἄλλος ἐκδίδωσί μοι.

1050

Οἱ. Τίς ἔστι; ἢ κάποιος ἀδελφὸς λόγῳ;

Αγ. Τῶν Λαίῃς δῆπρ πῶς ὀνομάζεται.

Οἱ. Η τὴν τεράννην τῆσδε γῆς πάλαι ποτέ;

Αγ. Μάλιστ'· τὰ τε πάνθ' ἔτος ἦν βοτῆρ.

τ. Καλὸν γ' ὄνειδος legit Eustathius ad Iliad. p. pag. 1097.

1036 Κιθαιρώνας] Loci circumstantia fatale quiddam innuens, quod Tiresias antea commemorabat (v. 429.) luctus futuros praedicens.

1038 Ποιμὴν ἐπεσάτην] i. e. Αρκαδοίαν ἐραμ. Ut exponit Eustathius ad Homer. Odyss. α. p. 1398. locum hunc ex memoria ita referens: Διγίνεται τὸ ἐφίστασθαι καὶ ἐπὶ τῷ ἐπείσθαι. ἔξ ἐκ τῶν ἐργῶν ἐπιστῆναι καὶ παρὰ Σοφοκλέα, ποίμην ὁρεῖαι ἐπεσάτην.

1039 Πλάνης] Εἰκότως οἶπε τὸ πλάνης· οἱ γὰρ ποιμῆνες οὐ μὴν ἐνταῦθα, οὐδ' ἐκείθεν τὸ ποιμνίον ἀνάγουσι, πρὸς τὸ λυσιπλῆν. Triclinius.

1041 Τί δ' ἄλλος ἔχοντ'] Εἰπὼν τὸ τῷ γέροντι ὅτι σωτὴρ σοὶ γέγονα, (ὅπερ καὶ οὐδὲν ἐπὶ πάντων ἐκπεριμένον) ἀναπνεύσας

καὶ τὸν Οἰδίπουν ὅτι ἐν ποίῳ ἄρα κακῷ οἶδ' καὶ τὴν ἐκείνου εἴη τὸ πρὸς τὸν ποδῶν ὅπερ ἐπισημαίνεται ἡ ἰσχὺς. Schol.

1043 Οἴμοι] Perculit animum Oedipi hæc circumstantia, cum vulneris olim impressi cicatrices in talis deprehenderet: cujus tamen causas nunquam agnovit; quare ad hanc rem unice attentus plura instanter exquirat.

1047 Η πατὴρ] Elliptice. Subauditur πατὴρ τῆτο, nimirum τὸ ἀδελφὸς τῆς ἀφραγίας. Sententiam hanc aliter interpretatur vetus Scholiastes: quem vide sis.

1052 Τῶν Λαίῳ] Jam prope ad Αἰακινθίον devenitur, quam impatiens Oedipus accelerat.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ. 57

Οἱ. Ἡ κάτ' ἐπὶ ζῶν ἔτος ὥς' ἰδεῖν ἐμέ; 1055

Αγ. Ἰμέις γ' ἄρισ' εἰδῆτ' ἂν 'οὐ' πυχώμενοι.

Οἱ. Ἐστὶν τίς ὑμῶν τῶν παρεσώτων πέλας,
ὅστις κάπιδε τὸν βοτῆρ', ὃν ἐνέπε,
εἴτ' οὖν ἐπ' ἀρχῶν, εἴτε καὶ νῦν εἰσιδὼν;
σημῆναθ' ὥς ὁ καιρὸς εὐρήσεται ταῖδε. 1060

Χο. Οἶμαι μὲν οὐδέν' ἄλλον, ἢ τὸν ἐξ ἀρχῶν,
ὃν καὶ μάτλας παρόθεν εἰσιδεῖν ἀπαρ
ἠδ' ἂν ταῖδ' ἐχ' ἥκιστα ἂν Ἰοκάστη λέγοι.

Οἱ. Γυναι, νοεῖς ἐκείνον ὄντιν' ἀρτίως
Μολεῖν ἐφειμένοις, τόν θ' ἔτος λέγῃ; 1065

Ιο. Τίς δ' ὄντιν' εἶπε; μηδὲν ἐντραπῆς, τὰ δὲ
ρηθέντα βέλα μηδὲ μεμνησθαι μάτλω.

Οἱ. Οὐκ ἂν γένοιτο τῆθ', ὅπως ἐγὼ λαδὼν
σημεῖα πιαυτ', ἔφηνω τὸ μὲν γένεθ'.

Ιο. Μὴ πρὸς θεῶν, εἴπερ τι τῆ σωτῆ βίου
κῆδη, ματεύσης τῆθ' ἄλῃς νοστήσ' ἔχω. 1070

Οἱ. Θάρρ' σὺ μὲν γὰρ οὐδ', ἂν ἐκ τρίτης ἐγὼ
ἢ Μητρὸς φανῶ τρέιδαλθ', ἐκφανῇ κακῇ.

Ιο. Ὅμως πιθῆ μοι, λίσσομαι, μὴ δρᾶν ταῖδε.

Οἱ. Οὐκ ἂν πιθόμην μὴ ἔτιδ' ἐκμαθῆν σαφῶς. 1075

Ιο. Καὶ μὲν φρονέσαι γ' εὖ, τὰ λῶσαι σοι λέγω.

Οἱ. Τὰ λῶσαι πότνω ταῦτά μ' ἀλγυνή πάλαι.

[Οἱ πυχώμενοι *Cap. C. St. T.* : τῶν *Alid.* u. *Ματρὸς Τρίτ.* male: in Iambis enim non *δυεμίζου* Tragici.

1061 Οἶμαι μὲν] Chorus, uti semper, id quod postulat res, opportune suggerit; & hæc ad Iocasten expectationis conversio vere Tragicum quiddam deinceps parit.

1066 Τίς δ' ὄντιν'] Oratio mulieris animo perturbata.

Ibid. Μηδὲν ἐντραπῆς] Audit omnia Iocaste astans, & facinoris jam clare patefacti conscia perhorrescit; nihilominus, qua potuit pertinacia, horrorem suum dissimulat, ab ulteriore investigatione facti Oedipum

revocare cupiens.

1070 Μὴ πρὸς θεῶν] Obtestatio vehemens & pathetica per anticipationem malorum insequentium.

1072 Θάρρ' σὺ μὲν] Nondum id quod referat suspicatur. Nulla erat adhuc alia, quam infantis in Cithærone expositi, Agnitio. Οἶμαι ἕ. inquit Scholiastes, τὴν Ἰοκάστην, δυσζήνησαν αὐτὴν στυγεῖν, ἀποκρύπτειν ἐκ λυγρῶν τῶν ζήτησιν.

Ibid. Αἶ] Pro εἶν. Sic ἂν μὴ γέλωσιν, v. 289.

10. Ω δύσσοτμ', εἴθε μή ποτε γνοίης ὅς εἰ.

Οἱ. * Αἶψά τις ἐλθὼν δῦρὸ τοῦ Βοτῆρά μοι;

Ταύτῳ δ' εἶπτε παλαιῶν χαίρειν γένε.

1080

10. 18, 18, δύσσην' ἔτ' οὐ γάρ σ' ἔχω

Μόνον πρῶσαιπὲν, ἄλλο δ' ἔπειθ' ὕστερον.

* Αἶψά τις *Turn. C.* Αἶψά τις *Ald.*

1078 Ω δύσσοτμ'] Utriusque mores vivide exprimit hic dialogus: illius cæca ruentis temeritate, & in rei unius investigatione ita penitus defixi, ut cætera negligeret omnia; hujus, utpote quæ malorum seriem jam agnoverat, frustra obtestantis, obsecrantis, admonentis, & quando demum neque preces neque consilium valerent, commiserantis. Pgebant multa frustra dicere: plura dicere præ ægritudine animi misera non potuit.

1081 18, 18, δύσσην'] Discedentis atque ad mortem destinatam properantis vox novissima & valedictoria: qua ad affectus commovendos nulla afferri poterat vehementior: Ubique brevitem & simplicitatem vides patheticam, omni verborum copia longe facundior. Minus ad rem dixerat, si plura dixisset: quæ restabat dicenda ipse sibi tradit Auditor plenius atque melius expressa, quam si oratione proluxa singula minutatim descripta percepisset; animus enim arrectus ad rei exitum festinans antevertit frigidas verborum moras. Hac certe in parte cæteris quibuscunque Tragœdis noster longe antecellit, præcipue Neotericis, qui importuna quadam sedulitate in longum produciunt orationem elab-

boratam certe, sed morituris aut quoquo modo vehementius affectis minus congruam: cum per illius tedium languescat audientibus expectatio, & admirationis horrorique sensus debilitetur. Artificium & œconomiam Poetæ fusius laudat Dacierius; nimirum cum sine Iocaste, quæ sola Oedipi infantis expositionem noverat, *Αγνitionίς* commodè fieri non posset, ideo illam in Scena præsentem exhibet, usque dum aperiretur aliqua Agnitionis pars, quæ tamen abunde illi, quippe olim facti consciæ, cætera suggereret. Cum vero minus decorum videretur, post incesti historiam patefactam ut cum Oedipo simul in Scena spectaretur, ideo priusquam pudori & calamitati interesset suæ, dolens & furibunda ad certam mortem properans discedit. Et hæc omnia per prolepsin longe felicius, quam per descriptionem animis audientium exhibentur. Quantum vero Sophocli in hac parte laudis debetur si intelligunt, qui Senecæ aliorumque de hoc argumento fabulas perlegerint: quæ omnes quantum à Sophoclea œconomia & simplicitate discesserunt, in tantum censentur à vera Tragœdiæ laude discessisse; adeo aliorum vitia nostri Poetæ famam illustrant.

ACTUS QUARTI SCENA QUARTA.

ΧΟΡΟΣ, ΟΙΔΙΠΟΥΣ, ΑΓΓΕΛΟΣ.

I A M B O I.

Χο. **Τ**Ι ποτε βέβηκεν, Οιδίπας, ὡς ἀγρίας
 * Αἰζᾶσαι λύπης ἡ γυνή· δέδοιχ' ὅπως
 Μὴ κ' τῆς σωπῆς τῆσδ' ὕψι ἀναρρήξῃ κακά.

1085

Οἱ. Ὅποια χρεῖζ' ῥηγνύτω· πύμῳ δ' ἐγὼ
 Κεῖ σμικρὸν ἐστὶ πᾶν, ἰδεῖν βελήσμεν.
 Αὐτὴ δ' ἴσως (Φρονεῖ γὰρ ὡς γυνὴ μέγα)
 Τὴν δυσχέρειαν τὴν ἐμὴν ἀνδρῶνται.
 Ἐγὼ δ' ἐμαυτὸν παῖδα τῆς τύχης νέμων
 Τῆς εὖ διδύσεως, ὅτε ἀπμαδῆσομαι.
 Τῆς γὰρ πέφυκα μητρὸς· οἱ δ' ἀσπληνῆς
 Μῆνές με μικρὸν καὶ μέγα διώρουν.
 Τοῖσδε δ' ἐκφύς, ὅτε αὖν ἐξελθοίμ' ἐπὶ
 Πότ' ἄλλῃ, ὥς τ' ἐμὴν κμαθεῖν πύμῳ γένῃ.

1090

1095

* Αἰζᾶσαι Trin. Ald. Turn. in margine. St. γ Αναρρήξῃ L. ζ Μ' ἐμαδῆσιν T. St.

1083 Τί ποτε βέβηκεν] Chorus, qui tum Oedipi tum Iocastes discedentis vehementiam attente animadvertet, animo ventura praefagit mala.

Ibid. Οιδίπας] Art. 3, ὁ Οιδίπας. ἐπὶ δὲ ἀπμαδῆσιν. Schol.

1086 Ὅποια χρεῖζ' Oedipus conjugis metum & anxietatem negligens, utpote à superbia muliebri unice profectam, nihil aliud curat quam generis sui agnitionem, ab Oraculo olim frustra quaesitam. Magno animo ignobilitatem loci contemnit, cum

nobilitatem sibi virtus sua pepererit.

1090 Παῖδα τῆς τύχης] Aptè satis hoc de viris dicitur, quorum genus est incognitum, ceteroquin illustribus. Vide & Indicem v. Τύχη.

1092 Τῆς γὰρ πέφυκα] Quorum ratio idonea reddi nequit, ea fortunæ tribui solent; illam itaque matrem suam, sive originis hactenus incognitæ autorem appellat: mensesque secum una natos crescentesque tanquam fratres. Distio cothurnata, catachrestica quidem, sed magnifica.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

ΣΤΡΟΦΗ.

- Χο. 1 Εἴπερ ἐγὼ μάντις εἰμὶ,
 2 Καὶ κατὰ γνώμῃν ἵδρις,
 3 Οὐδ', τὸν Ὀλυμπον, ^α ἀπέ-
 4 ρων ^β Κιθαιρῶν ὅκ' ἔσῃ
 5 Τὰν αὖριον πανσέληνον,
 6 Μὴ ἔσέ γε καὶ πατρίωταιν
 7 Οἰδίπῃ, καὶ τροφῶν, καὶ μη-
 8 Τέρ' αὖτις, καὶ χορεύεσθαι
 9 Πρὸς ἡμῶν, ὡς ἐπήγεα φέρον-
 10 Τα ποῖς ^γ ἐμοῖσι τυράννοισ.
 11 Ἰήε φοῖβε,
 12 ^δ Σοὶ ᾗ πάντ' ἄρεσ' ἔει.

1100

1105

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

- 1 Τίς σε, τέκνον, τίς δ' ἔπικτε
 2 Τῶν μακραιώνων; ἄρα

^α Απειρ Trin. ^β Ω Κιθαιρῶν L. Trin. B. 2. Ο Κιθαιρῶν Ald. ^γ Εργῆς Bar. 1. Trin. L. B. 2. Ald. ^δ Σὺδ' Trin. sed isti σύ superscripfit emendator aliquis σοί.

1096 Εἴπερ ἐγὼ] Υπονοῦσι οἱ κτ' τὸν Χορὸν χρηστότερον π. πρὸς τῷ Οἰδίποδῃ, ὅτι Δειοπέτρῃ γλῶσς τυχαίῃ ἀπὸ ἡνιόχου ὁρεῖται συμφῶν. Schol. Videtur autem hic paululum conquievissse Oedipus, totus in meditatione sollicita, pastorisque, quem accersiverat, adventum expectans. En plenum anxietatis intervallum Αναγνώσειν præcedens, quæ jam illico erat perficienda! totum hoc commode occupat Chorus, qui uti semper in Oedipi favorem pronior rei adhuc incognitæ exitum felicem comprecatur. Hanc Chori Ἀκτὴ in medio interpositionem ut singulare quiddam notat Dacierius, cum Strophe hujusmodi atque Antistrophe Ἀκτὸς plerumque soleant claudere. Recedente paululum Oc-

dipo, processisse videtur Chorus in mediam Theatri partem versus aram five statnam Apollinis: ibi fiebat hæc per Strophēn atque Antistrophēn interlocutio, non cantio uti alibi fere semper.

1098 Τὸν Ὀλυμπον] Subauditur μᾶ. Vide supra ad v. 668.

1100 Τὰν αὖριον πανσέληνον] i. e. Κατὰ τὴν αὖριον ἡμέραν πᾶν λαμπρῶν.

1104 Ἐπήγεα φέροντα] Distio Homerica. Iliad α'. v. 572.

Μητρί φίλῃ ἐπήγεα φέροντα δολικωλίνῃ Ηρη.

1108 Τίς σε, τέκνον] In re incerta relinquitur conjecturæ locus: & fictio poetica facile aliquem Deorum τῶν μακραιώνων constituit Oedipi parentem, Pana, vel Apollinem, vel Mercurium, vel Bacchum.

Χο.

e

mus

Ubi

σώατ

teri l

pate

bitur.

ie te

Bar. 1

Σωα

Trin. 1

111

referti

ἢ τίς

λην

stes ac

Kent.

111

Cyller

natus

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ. 61

- 3 Πανὸς ὀρεσιβότα 1110
 4 g Προσπελασθεῖς, ἥ σέ γε
 5 h Τίς θυγάτηρ Λοξίου; τῷ
 6 Γὰρ πλάκες ἀχρονόμοι πα-
 7 Σαί φίλαι· εἴθ' ὁ Κυλλάνας
 8 Ανάστων, εἴθ' ὁ Βακχεῖς 1115
 9 Θεὸς ναίων ἐπ' ἁκρων ὀρέων,
 10 i Εὐρημα k δέξατο l νυμφᾶν
 11 Ελικωνιάδων,
 12 m Αἴσι πλεῖστα συμπάσῃ.

I A M B O I.

- Oi. Εἰ χεῖ πὶ καίμῃ, μὴ ἂ συναλλάξαντά πω, 1120
 ° Πρεσβεῖς, σελμαῖας, τὸν βοτῆρ' ὀρεῖν δοκῶ,
 Ονπερ πάλαι ζητῶμεν· ἐν τε γὰρ μακρῷ
 Γῆρα ξυνάδῃ, τῷδ' ἄνδρι ζύμμετρε·
 Ἀλλως πε, σὺν ἄγοντας, ὥσπερ οἰκέτας
 Εγνώκ' ἐμαυτῷ· τῇ δ' ἐπισήμῃ σὺ με 1125
 Προύχοις, τίχ' ἂν παρὰ τὸν βοτῆρ' ἰδὼν πάρο·
 Xo. Εγνώκα γὰρ, σάφ' ἴδῃ· Λαίε γὰρ λυ

e Sic versum hunc constituimus ex autoritate Edit. Flor. ut sit legiti-
 mus Anapaesticus. In cæteris Editionibus ita fertur: Πανὸς ο, ορεσιβότα. Ubi advertas Tribrachyn inter Anapaestos contra metri rationem. f Ορε-
 σιότας Bar. 1. Ορεσι Schol. g Ex Trin. pro προσπελασθεῖς, quod habent cæ-
 teri libri tum editi tum impressi. Cujus emendationis ratio cuius facile
 pateat, qui quartum præcedentis Antistrophes versiculum conferre digna-
 bitur. h Τίς deest in Trin. i Εὐρημα Bar. 1. k Εδέξατ' ἐκ τε Bar. 1. Δέξατ'
 ἐκ τε L. B. 2. Ald. Δέξαιτ' ἐκ τε Trin. l Νυμφᾶν Bar. 1. B. 2. Trin. m Αἴς
 Bar. 1. L. B. 2. Ald. η Συνωλλάσσονται B. 2. Ald. H. Stephanus in Thef. v.
 Συνωλλάττω. Quod quidem Atticum Scriptorem magis sapit. ο Πρίστου L.
 Trin. B. 2. Τισι. in margine. St.

1112 Τῷ γὰρ πλάκῃ] Hæc ad Pana
 referti possunt. Ἐπὶ τῆς ἰσχυρίας —
 ἢ τῆς ἰσχυρίας τῇ χειρὶ ἐν ὁδῷ Ελ-
 λης τὴν Πᾶνα ἰδούσης, inquit Scholia-
 stes ad Luciani Timon. p. 141. Edit.
 Kent.

1114 Ο Κυλλάνας ἀνάστων] Ο Ερμῆς.
 Cyllene autem mons Arcadiæ, ubi
 natus esse dicitur Mercurius.

1119 Συμπάσῃ] Oedipo jam an-
 trorsum in Scenam progrediente,
 sermonem abruptum Chorus.

1120 Εἰ χεῖ πὶ καίμῃ] Θεοστέμνος —
 ὁ Οἰδίπυς τὴν προσφύτων ἰσχυρῶν ἐν μετα-
 πύματι, συλαίεται μὲν εἰναι αὐτὸν, ἐὰν
 τῷ γῆρας, καὶ τὴν ἀγῆστον οἰκίαν. τῷ δὲ
 ἐπισήμῳ καὶ ἁκρῶν γυνῶν τῇ χειρὶ ἀνα-
 τήσῃ. Schol.

Εἴπερ τις ἄλλος πρὶς, ὥς νομεὺς ἀνὴρ.
 Οἱ. Σὲ πρῶτ' ἐρωτῶ τὸν Κορίνθιον ξένον
 Ἡ πῶνδε φεράζεις; ΑἹ. Τῆτον, ὅνπερ εἰσπαῖς.

1130

ACTUS QUARTI SCENA QUINTA.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ, ΘΕΡΑΠΩΝ, ΑΓΓΕΛΟΣ, ΧΟΡΟΣ.

I A M B O I.

Οἱ. Οὗτος σὺ πρὶς, δεῦρό μοι φωνή βλέπων
 Ὅς' ἂν ῥ' ἐρωτῶ. Λαίῃς ποτ' ἦοδα σύ;

Θε. Ἦν δ' ἔλθῃ, ὅκ' ὠνητὸς, ἀλλ' οἶκοι τραφεῖς.

Οἱ. Ἐργον μερμυῶν ποῖον, ἢ βίον τίνα;

Θε. Ποίμναις πὰ πλεῖσαι τῆ βίῃς ξυνειπόμην.

1135

Οἱ. Χώροις μάλιστ' ἀπὸς τίσι ξυνάυλος ὦν;

Θε. Ἦν μὲν Κιθαιρῶν, ἡ δὲ πρὸς ἄλλους τόποι.

Οἱ. Τὸν ἄνδρα πῶνδ' οὖν οἶδα τῇδε παρὰ μαθῶν;

Θε. Τί γρημα δρῶνται, ποῖον ἄνδρα καὶ λέγεις;

Οἱ. Τόνδ', ὅς παρῆσιν' ἢ ξυναλλάξας τί' ἔγω;

1140

Θε. Οὐχ ὥς γ' εἰπεῖν ἐν τάχει μνήμης ἔπος.

ΑἹ. Κεῖθεν γὰρ θαῦμα, δέσποτ'. ἀλλ' ἐγὼ σαφῶς

Ἀγνώτ' ἀναμνήσω νῦν· εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι

Κάποιδεν' ἦμος τὸν Κιθαιρῶνος τόπον

Ὁ μὲν, διωλοῖσι ποιμνίοις, ἐγὼ δ' ἐνὶ

1145

p Γ' Bar. I. q Π' Bar. I.

1129 Σὲ πρῶτ' ἐρωτῶ] Prodeunte in conspectum pastore, quem accersi jufferat ea solum mente ut de Laii interfessore aliquid certius cognosceret, aliud hic curat Oedipus, illud imprimis quærens an hic vir ille ipse erat, cujus à manibus infantem expositum acceperat pastor Corinthius; hac re cognita, pergit ad examen severius instituendum. Huc pertinet quod inferius (ad v. 1187.) annota-

vit Scholiographus: Παρατηρητοὶ οἱ τὸν γέροντα μετεπίμψατο ἐπὶ τῇ ἀνακρίσει τὸν φόνον τῆς Λαίῃς, καὶ πρὸς ἀληθείαν ἐπὶ τοῦ ποῖος, ἐπὶ τῷ ἀναγκαιοτέρῳ τρέπεται.

1131 Οὗτος σὺ πρὶς] Senem hunc Seneca, eumque secuti Gallicus Anglicusque Interpretes Phorbam nominant.

1133 Οἶκοι τραφεῖς] Circumstantia servi dignitatem singularem denotans.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ. 63

Εωλησίαζον τῷδε πᾶνδρι τρεῖς ὅλως

Εξ ἥρος εἰς Ἀρκτῶρον ἑμμήνας χρόνας.

Χειμῶνι δ' ἤδη, τὰμά τ' εἰς ἔπαυλ' ἐγώ

Ἡλαυνον, ὅπως τ' εἰς τὰ Λαῖα σταθμά.

Λέγω τ' ἐπὶ τῶν, ἣ ἔ λέγω πεπεσχυμένον;

1150

Θε. Λέγεις ἀληθῆ, καίπερ ἐκ μακρῆς χρόνος.

Αγ. Φέρ' εἰπέ νῦν· τότε οἶδα πᾶνδρά μοι πῶς

ἄρ' ὡς ἐμαυτῷ θρήμμα θρεψάμεν ἐγώ;

Θε. Τί δ' ἐστὶ; πῶς ἐπὶ τῶν τοῦπος ἱσχυρῆς;

Αγ. Οὐδ' ἐστὶν, ὡς πάν, κείνος, ὅς τότε ἔω νέος.

1155

Θε. Οὐκ εἰς ὅλεθρον; ἢ σιωπῆσαις ἔσθ;

Οἱ. Α, μὴ κέλαζε, πρὸς τοῦτον, ἐπεὶ τὰ οὐ

Δεῖται κέλασθαι μάλλον, ἢ τὰ τῶν ἔσθ.

Θε. Τί δ', ὡς φέρεται δεσποτῶν, ἀμαρτάνω;

Οἱ. Οὐκ ἐνέπων τὸν παῖδ', ὃν ὅπως ἱσχυρῆς.

1160

τ Εκμήνους Trin. Εμμήνους Ald. / Τί Turn. in textu, & πὶ in margine.

1146 Τρεῖς ὅλως — ἐμμήνους χρόνος] i. e. Per tres menses, Junium, Julium & Augustum. Vetus Scholiastes de tribus anni tempestatibus, Vere nimirum, Æstate & Autumno, interpretatur; sed hoc minus placet.

1147 Εἰς Ἀρκτῶρον] Usque ad fidus Arctici: quod, Plinio dicente, (lib. 2. §. 47.) undecim diebus ante Æquinoctium Autumni exoritur: h. e. ut ille alibi (lib. 18. §. 74.) seipsum explicat, pridie Idus Septembris.

1151 Λέγεις ἀληθῆ] Συζητῶντι τῇται ἡ γῆραι. ἰδὲ γὰρ ὡς πρῶτον ἰσχυρῆσαι, ἡτα ἰσχυρῆσαι τὰ σιωπῆματα, ἡτα μὴ ἢ ἔσθ. Schol.

1154 Τί δ' ἐστὶ] Ita hæc mirans loquitur, ut tamen rem ipsam tacito fateatur.

1155 Οὐδ' ἐστὶν] Hæc ille, quasi læta nunciands, quæ ab aliis non sine horrore audiebantur.

Ibid. Ω τῶν] Compellandi formula Poetis ac Oratoribus Atticis familiaris. Mœris in *Diction. Attic.*

Ω τῶν, Ἀπικῶς. ὡς σὺ, Ἑλληνικῶς. Utitur (ut alios præteream) è Poetis Euripides in *Cyclop.* 534. & *Heracl.* 322. ex Oratoribus Demosthenes in *Olynth.* 3. (vulgo 1.) pag. 138. Edit. Cantabr. Ubi Ulpianus: (aut quicumque Ulpiani nomine abutitur) Τὸ δὲ, ὡς τῶν, δύο μέρη λόγου εἰσὶν ὁ, καὶ ἰσχυρῆσαι, ὁ ἰσχυρῆσαι, ὁ ἰσχυρῆσαι.

1156 Οὐκ εἰς ὅλεθρον] Αἰδοῦναι ὁ γὰρ τὸ πάντως, ἀρνησάμενος βυλῆται, ὡς ἐστὶν (sic lego, non, ut vulgo, ἐκ ὅς) εἰδὲς καὶ ἀπεκρυπτόμενος. Schol. Finge autem versum hunc cum vehementia pronunciari à pastore Thebano indicium temere factum revocare vel suppressere cupiente: quod Oedipus plus æquo sagax animadvertit.

Ibid. Σιωπῆσαις ἔσθ] Pro σιωπῆσαις, Attica Periphrasi. Vide Alex. Scot. *Grammat.* p. 681.

1157 Τὰ σὺ δίδῃται κέλασθαι] Quippe quæ conscientiam facti arguebant, quam nunc sero frustra que dissimulare student.

- Θε. Λέγῃ γὰρ εἰδὼς ἐδέν, ἀλλ' ἄλλως πονεῖ.
 Οἱ. Σὺ περὶ χάριν μὲν οὐκ ἔρεῖς, κλαίαν δ' ἔρεῖς.
 Θε. Μὴ δῆτα περὶ θεῶν τὸν γέροντά μ' αὐκίσῃ.
 Οἱ. Οὐχ ὡς τάχος τίς τῆδ' ἀποσρέψῃ χέρας;
 Θε. Δύστην ἄντ' τῆς; τί περὶ ἀρχῶν μαθεῖν;
 Οἱ. Τὸν παῖδ' ἐδωκας τῷδ', ὃν ἔτος ἰσορεῖ;
 Θε. Εἰδὼς ὀλέσθ' ὥφελον τῇδ' ἡμέρα.
 Οἱ. Ἀλλ' εἰς τὸδ' ἤξεις μὴ λέγων γε τὸνδ' ἴκον.
 Θε. Πολλῶν γε μάλλον ἢ φράσω δόλῳ λυγρῷ.
 Οἱ. Ἀνὴρ ὅδ', ὡς εἴκεν, ἐς τριβῶς ἐλά.
 Θε. Οὐ δὴτ' ἔγωγ'· ἀλλ' εἶπον ὡς δοίην πύλαι.
 Οἱ. Πόθεν λαβὼν; οἰκῆον, ἢ ἕξ ἄλλῃ πύλος;
 Θε. Ἐμὸν μὲν οὐκ ἔγωγ', ἐδεξάμην δέ τις.
 Οἱ. Τίνος πολιτῶν τῶνδε, καὶ πῶς αἵματι;
 Θε. Μὴ περὶ θεῶν, μὴ δέσσας, ἰσὺς πάλεον.
 Οἱ. Ολωλῶς, εἰ σε παῖτ' ἐρήσμεν πάλιν.
 Θε. Τῶν Λαίῃς πόινω τίς ἢ γυνήματων.
 Οἱ. Ἡ δὲ λῶ, ἢ κείνη τίς ἐγχεύς γεγώς;
 Θε. Οἶμοι· περὶ αὐτῶν γ' εἰμὶ τῷ δεινῷ λέγειν.
 Οἱ. Καίγωγ' ἀκῶν· ἀλλ' ὅμως ἀκῶσεν.
 1165
 1170
 1175
 1180

τ Τὸνδ' ἴκον. in margine. St. u Sic recte Bar. i. Trin. Ald. Tarn. Nam Edit. Stephan. Cant. C. εἰρήσμεν habent, claudicante metro. x Rotundior est Senarius, ut legitur in Trin. mutato tantum verborum ordine: Ἡ δὲ λῶ, ἢ ἕξ ἐγχεύς κείνη γεγώς; γ Λίαν Tarn. in margine. St. x Ακῶν potius legendum esse existimat H. Stephanus in Annotat. quam Lectionem exhibet & Flor. suffragante Plutarcho in libello Advers. Epicur. pag. 1093. Edit. Ant. Stephan. & in lib. de Curiositate p. 522. ejusd. Edit. Quare in textum recipi posse arbitramur: nam cum isto λέγειν in versu præcedenti optime conveniret; nisi quis ibi λίαν forsitan reponi mallet.

1161 Λίαν γὰρ εἰδὼς ἐδέν] Admirabile hic cernitur Poetæ artificium Αναγνώρισις hanc tremendam præparantis. Videtur casu potius quam consilio & quasi sponte incidisse circumstantiarum delectus. Vide solertiam pastoris evadere & celare historiam fatalem cupientis, nec nisi necessitate admota rem totam aperientis: Oedipi contra damnosam obferva in veritate indaganda feduli-

tatem, & ad extremum usque animi obfirmati constantiam in perniciem apertam ultro ruentis.

1180 Καίγωγ' ἀκῶν· ἀλλ' Hunc locum citat, & de Oedipi moribus ita philosophatur Plutarchus in libello περὶ Πολυπείας (μυστήτης, Edit. Paris. 1624. pag. 522. Καὶ γὰρ τὸν Οἰδίπῳ πῶς μεγίστην κακίαν ἢ περιτρίαν περὶ αὐτοῦ ζήτων γὰρ ἑαυτὸν ὡς οὐκ ὄντα Κορίνθιον ἀλλὰ ξένον, ἀπήνησε τῷ Λαίῳ, καὶ τὸν αἰνέων,

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ. 65

Θε. Κείνῃς ἂν γέ τοι δὴ πῶς ἐκλήζεθ'. ὅς ἢ δ' ἔσω
Κάλλις ἂν εἴποι σὴ γυνὴ τέδ' ὥς ἐχθρ.

Οἱ. Ἡ γὰρ δίδωσιν ἡδέεσσι; Θε. Μάλις, ἀναξ.

Οἱ. Ὡς πρὸς τί χρεῖαι; Θε. Ὡς ἀναλώσασθαι νιν.

Οἱ. Τεκῆσαι τλήμων; Θε. Θεσφάτων ὅκνω κακῶν.

Οἱ. Ποίων; Θε. Κτενεῖν νιν ὅτ' τεκόντας ἴδω λόγῳ.

Οἱ. Πῶς δ' ἔστ' ἀφ' ἡμέας τῷ γέροντι τῷδε σύ;

Θε. Κατοικτίσεις, ὧς δ' ἔστωτ'· εἰς ἀλλήλων χρεῖνα

Δοκῶν δ' ἀποισέν, αὐτὸς ἐνθεν ἴδω· ὁ δ' εἰ

Κάκ' εἰς μέγας ἔσωσεν· εἰ γὰρ ἔπος εἰ

Ὀν φησιν ἔπος, ἴσθι δ' ὑποπίστος γαγῶς.

Οἱ. Ἰθ', ἰθ'· τὰ πάντ' ἂν ἐξίκοι σαφῆ.

a Δὲ Trin. b Hd Trin. Ald. c Γ' ὅκνω Bar. I. L. Ald. Γ' ὅκνω Trin. d Δὲ
πρὸς ὡς ἀλλῶν L. B. z. Trin. Ald.

ἀπὸ τῶν καὶ τῶν μητέρων λατὼν ἐπὶ τῇ βα-
σιλείᾳ γυναῖκα, καὶ δακῶν εἶναι μετὰ τοῦ
πάλαι ἰαυτὸν ἐξέτι, καὶ τῇ γυναίκα ἐκ ἰώ-
σης, ἢ μάλιστα ἡλιγῶς συνειδόμενα γέροντα,
ὅσων αὐτοφύρων ἀνάγκη. τίλῃς ὅς τῷ
πράγματι ἡδὴ ἀφαιρούμενος αὐτὸν τῇ ὑπο-
πίστῳ, καὶ τῷ γέροντος ἀνακούσσειται,

Οἱμοι· πρὸς αὐτὴν γ' εἰμι τῷ θανάτῳ λέ-
γειν,

οἱμοι· ἐξημερῶς ὑπὸ τῷ πείθους καὶ σφαιδύ-
λαι ἀπεκρίνεται,

Καὶ γὰρ ἀκύνει· ἀλλ' ὅμως ἀκύνει.

Οὐτως περὶ τῶν γλυκύπικρῶν καὶ ἀκατάχαλκῳ
ἢ τῷ πολυπράσινῳ μυστήριον γαργαλισμός, ὡς περ
ἔλας αἰμώσεων ἰαυτὸν ὅταν ἀμύσσηται.

1186 Τὴς πικρίας] Nota Syllepsin:
de patre enim solo edebatur Ora-
culum.

1190 Εἰ γὰρ ἔπος εἰ] Apostrophe
pathetica compendium exhibens ca-
lamitatum. Ubique mireris dialogi,
qui supremum rerum discrimen ex-
hibet, brevitatem atque simplicita-
tem vere τραγικωτάτων, omni verbo-
rum copia & orationis proluxa orna-
tu facundiorum. Atque hic demum
fabulae nodus absolvitur: finiturque
illa ab Aristotele, atque adeo ab om-
nibus laudata *Αναγνώρισις*, secum unā

trahens Περσικήν, five stupendam
fortunarum in pejus mutationem,
derepente ex rebus ipsis natam: quod
enim tempore ipse quis esset agno-
vit, eodem de felicitatis invidendae
falgio in miserandae infelicitatis
angustias deturbatus, se omnium
misererrimum agnovit. Nihil profecto
unquam viderit Theatrum τραγικώ-
τερον, & ad admirationem, terrorem
& misericordiam ingenerandam effi-
caciū. Certe dubium non est, quin
egregiam hanc nostri oeconomiam
ob oculos habuerit Aristoteles, cum
in Poetic. cap. 9. haec scriberet: *Επεὶ
ὅς (ἡ τραγωδία) ἐ μείνει τιθείας ἐπὶ πράξεως
ἢ μίμησις, ὡς καὶ φοβερῶν καὶ ἰλιγγίων
ταῦτα ὅς γίνονται μέγιστα τοιαῦτα, καὶ μάλ-
λον ὅταν γίνηται πρὸς τὴν δόξαν δι' ἄλ-
ληλα· τὸ γὰρ θαυμάσιον ἔσται ἐξ ἡμῶν
ἢ εἰ δὲ τὸ αὐτομάτως καὶ τῇ τύχῃ· ἐπεὶ καὶ
τὸ δὲ τῇ τύχῃ ταῦτα θαυμάσιον ἔσται, δεκ-
τὸν ὅσων ἐπὶ τῇ φωνῇ γίνονται, οἷον
ὁ ἀνδρὴς ὁ τῷ Μίτυ· ὁ Ἀργεὺς ἀπὸ τῆς
τῷ αὐτοῦ τῷ θανάτῳ τῷ Μίτυ, θαυμάσιον
ἐμπεριέχει· ὡς καὶ τὰ τοιαῦτα ὅσα εἰς τὴν
νῆα· ὡς ἀνάγκη τὴν τοιαύτην εἶναι καλ-
λίαν μυστήριον.*

1192 Ἰθ', ἰθ'] Ipse sibi tradit omnia
conscius

- Θε. Λέγῃ γὰρ εἰδὼς ἐδὲν, ἀλλ' ἄλλως πονεῖ.
 Οἱ. Σὺ πρὸς χάριν μὲν σὺν ἔρεϊς, κλαίαν δ' ἔρεϊς.
 Θε. Μὴ δῆτα πρὸς θεῶν τὸν γέροντά μ' αὐκίσῃ.
 Οἱ. Οὐχ ὡς τάχος τις τῆδ' ἀποσρέψῃ χέρας;
 Θε. Δύστην ἄντ' τῆς; τί προαχρήζων μαθεῖν;
 Οἱ. Τὸν παῖδ' ἔδωκας τῷδ', ὃν ἔτος ἰσορεῖ;
 Θε. Ἐδωκ' ὀλέαζ δ' ὠφελον τῇδ' ἡμέρα.
 Οἱ. Ἀλλ' εἰς τὸδ' ἤξεις μὴ λέγων γε τὸνδ' ἰκον.
 Θε. Πολλῶν γε μάλλον ἢ φρεσὶν δόλῳ μῦθον.
 Οἱ. Ἀνὴρ ὅδ', ὡς εἰκέν, ἐς τριβὰς ἐλά.
 Θε. Οὐ δῆτ' ἔγωγ'· ἀλλ' εἶπον ὡς δοίην πάλα.
 Οἱ. Πόθεν λαβὼν; οἰκεῖον, ἢ ἕξ ἄλλου πνός;
 Θε. Ἐμὸν μὲν σὺν ἔγωγ', ἐδεξάμην δέ τῃς.
 Οἱ. Τίνος πολιτῶν τῶνδε, καὶ πῶς αἰτίας ἔτης;
 Θε. Μὴ πρὸς θεῶν, μὴ δέσσας, ἰσὺς πάλεον.
 Οἱ. Ολωλῃς, εἰ σε παῦτ' ἐρήσμεν πάλιν.
 Θε. Τῶν Λαίῃς πόινῃ τις ἢ γνησιμῶν.
 Οἱ. Ἡ δ' ἔλῃ, ἢ κείνη τις ἐγχεύς γεγώς;
 Θε. Οἶμοι· πρὸς αὐτῷ γ' εἰμὶ τῷ δεινῷ λέγειν.
 Οἱ. Κἄγωγ' ἀκῶν· ἀλλ' ὅμως ἀκῶσεν.
 1165
 1170
 1175
 1180

ε Τὸνδ' ἰκον. in margine. St. u Sic recte Bar. i. Trin. Ald. Twm. Nam Edit. Stephan. Cant. C. εἰρήσμεν habent, claudicante metro. x Rotundior est Senarius, ut legitur in Trin. mutato tantum verborum ordine: Η δ' ἔλῃ, ἢ ἕξ ἄλλου πνός; γ Δίον Twm. in margine. St. x Ακῶν potius legendum esse existimat H. Stephanus in Annotat. quam Lectionem exhibet & Flor. suffragante Plutarcho in libello *Advers. Epicur.* pag. 1093. Edit. Ant. Stephan. & in lib. de *Curiositate* p. 522. ejusd. Edit. Quare in textum recipi posse arbitramur: nam cum isto λέγειν in versu præcedenti optime conveniret; nisi quis ibi λέγον forsitán reponi inallet.

1161 Λέγῃ γὰρ εἰδὼς ἐδὲν] Admirabile hic cernitur Poetæ artificium *Αναγνώρισις* hanc tremendam præparantis. Videtur casu potius quam consilio & quasi sponte incidisse circumstantiarum delectus. Vide solertiam pastoris evadere & celare historiam fatalem cupientis, nec nisi necessitate admota rem totam aperientis: Oedipi contra damnosam obferva in veritate indaganda seduli-

tatem, & ad extremum usque animi obfirmati constantiam in perniciem apertam ultro ruentis.

1180 Κἄγωγ' ἀκῶν· ἀλλ' ὅμως ἀκῶσεν] Hunc locum citat, & de Oedipi moribus ita philosophatur Plutarchus in libello *πεὶ Πολυπλάστου*, Edit. Paris. 1624. pag. 522. Καὶ γὰρ τὸν Οἰδίπῳ τοῖς μεγίστοις κακοῖς ἢ περιτρίβῃ περιτρίβῃ ζητῶν γὰρ ἑαυτὸν ὡς σὺν ὅντι Κορίνθῳ ἀλλὰ ξένον, ἀπῆλθε τῇ Λαίῃ, καὶ τὸν ἀνελόν,

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ. 65

Θε. Κείν^a γέ τοι δὴ πῶς ἐκλήζεθ^b. ἢ δ' εἶσω
Κάλλις^c ἂν εἴποι σὴ γυνὴ παῖδ' ὡς ἔχθ^d.

Οἱ. Ἡ γὰρ δίδωσιν ἡδέεσσι; Θε. Μάλις^e, ἀναξ^f.

Οἱ. Ως πρὸς τί χρεῖαι; Θε. Ως ἀναλώσασθαι νιν.

Οἱ. Τεκῶσαι τλήμων; Θε. Θεσφάτων^g ὅκνη κακῶν.

Οἱ. Ποίαν; Θε. Κτενεῖν νιν ὅτ^h τεκόνⁱτας ἑὸν λόγ^j.

Οἱ. Πῶς δ' ἦτ' ἀφῆκας τῷ γέροντι τῷδε σὺ;

Θε. Κατοικτίσις, ὡ^d δέσποτ^k. εἰς ἄλλῳ χεῖρα

Δοκῶν δόποισεν, αὐτὸς ἐνθεν ἑὸν ὁ δὲ

Κάκ^e εἰς μέγας^f ἔσωσεν. εἰ γὰρ ἔπος εἰ

Ὀν φησιν ἔπος, ἴσθι δύσπολιμος γαγῶς.

Οἱ. Ἰθ^g, ἰθ^h. πᾶν ἂν ἐξίχθι σαφῆ.

^a Δι' Trin. ^b Hd' Trin. Ald. ^c Γ' ὅκνη Bar. 1. L. Ald. ^d ὅκνη Trin. ^e Δι-
πιδ^f ὡς ἄλλῳ L. B. 2. Trin. Ald.

πύλων, καὶ τὴν μητέρα λατῶν ἐπὶ τῇ βα-
σιλείᾳ γυναῖκα, καὶ δακῶν εἶναι μετὰ τοῖς
πύλων ἑαυτὸν ἐξήγῃ, καὶ τῇ γυναίκα εἰς ἑα-
υτοῦ, ἐπὶ μᾶλλον ἢ λεγέτω συνειδέσθαι γέροντα,
πῶς περὶ τὴν ἀνάγκην. τίλλ^g ὅτ^h τῷ
πατρὶ καὶ ἡδὴ περὶ τὸν γέροντα αὐτὸν τῇ ὑπο-
ταξί, καὶ τῷ γέροντι ἀναποσώσασθαιⁱ.

Οἱμοι^j πρὸς αὐτὴν γ' εἰμὶ τῷ θανάτῳ λέ-
γειν,

οἱμοι^k ἐξῆμ^l ὁμοι^m πρὸς τῷ πατρὶ καὶ σφαιδⁿ-
ζοι δὲ περὶ τὴν.

Καὶ γὰρ ἀκύν^o ἀλλ' ὁμοι^p ἀκύν^q.

Ὅταν περὶ ἐπὶ γλυκύπερος καὶ ἀκαταχ^r
εἰ τῇ πολυπ^s ἀμύσητος γαργαλισμ^tος, ὡς περ
ἔλας ἀμύσητος ἑαυτὸν ὅταν ἀμύσηται.

1186 Τὴς περὶ τὴν] Nota Syllepsin:
de patre enim solo edebatur Ora-
culum.

1190 Εἰ γὰρ ἔπος εἰ] Apostrophe
pathetica compendium exhibens cal-
lamitatum. Ubique mireris dialogi,
qui supremum rerum discrimen ex-
hibet, brevitatem atque simplicita-
tem vere τραγωδικῶν, omni verbo-
rum copia & orationis proluxa orna-
ta facundiores. Atque hic demum
fabulae nodus absolvitur: finiturque
illa ab Aristotele, atque adeo ab om-
nibus laudata ἀναγνωρίστως, secum unā

trahens Περιπέτειαν, sive stupendam
fortunarum in pejus mutationem;
derepente ex rebus ipsis natam: quod
enim tempore ipse quis esset agno-
vit, eodem de felicitatis invidendam
fastigio in miserandā infelicitatis
angustias deturbatus, se omnium
misererrimum agnovit. Nihil profecto
unquam viderit Theatrum τραγικώ-
τερον, & ad admirationem, terrorem
& misericordiam ingenerandam effi-
cacious. Certe dubium non est, quin
egregiam hanc nostri œconomiam
ob oculos habuerit Aristoteles, cum
in Poetic. cap. 9. hæc scriberet: Επεὶ
ὅτ^h (ἡ τραγωδία) ἐ μάλιστα ἐπὶ πρῶτης
ἢ μέσης, ἀλλὰ καὶ φοβερῶν καὶ ἰσχυρῶν
ταῦτα ὅτ^h γίνονται μέγιστα πικρῶτα, καὶ μάλ-
λον ὅταν γίνονται παρὰ τὴν δόξαν δι' ἄλ-
ληλων: τὸ γὰρ θαυμάσιον ἔσται ἐξⁱ μᾶλλον
ἢ εἰ δὲ τῷ αὐτομάτῳ καὶ τῇ τύχῃ: ἐπεὶ καὶ
τῷ δὲ τῇ τύχῃ ταῦτα θαυμάσιωτατα δοκ^j
ῶσι ὡς περὶ ἐπὶ τῇ φαντασίᾳ γαργαλίζουσι οἱ
ὁ ἀνθρώπος ὁ τῷ Μίτυ^k ἐν Ἀργ^l ἀπικτεῖν
τῷ αὐτῷ τῷ θανάτῳ τῷ Μίτυ, θαυμάσιον
ἐμπερι^m. εἰκαὶ γὰρ τὰ ταῦτα ὅσα ἐκⁿ γα-
ργαλίζ^o. ὡς ἀνάγκη τῷ θανάτῳ εἶναι χαλ-
λίστος μύθος.

1192 Ἰθ^g, ἰθ^h] Ipse sibi tradit omnia
I conficius

1165

1185

1170

1190

1175

1180

n. Nam
otundior
H δὲ τις
us legen-
hibet &
dit. Ant.
um recipi
e conve-

ne animi
erniciem

] Hunc
monibus
as in li-
dit. Parif.
Οιδιπῶν
ἀντιπῶν
Κορίνθου
καὶ τῶν
αἰνῶν,

Ω φῶς, πλάττειν σε προσελέφαμι νυν.
 Οἷς πέφασμαι φύς τ' ἀφ' ὧν ἔχρην, ξυνὸς
 Τ' ἔχρην μ' ὀμιλῶν, ἔς τέ μ' ὅκ' ἔδει πλανῶν.

ACTUS QUARTI SCENA SEXTA.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

ΧΟΡΟΣ.

1 ° Ω Γενεαὶ βροτῶν, ὡς ἡμᾶς ἴσσι καὶ τὸ μηδὲν
 2 Ω Ζώους ἐναρξάμεν.

e Iō, iō Bar. 1. L. Trin. B. 2. Iō semel Ald. f Ita Bar. 1. B. 2. Trin. Edit. Stephan. Twm. Sed ὁμᾶς habent L. Schol. Ald. Col. Franc. Flor. Cam. C. T. S. Quod potius recipiendum suadet sententia.

conscius Auditor. Jam antea patebat cædes, nunc verro paricidium & incestus; Oraculi fides confirmatur, & imprecationum suarum in caput suum derivatur vis. Illius, perinde ac Iocastes, discedentis brevissima quidem oratio, qualis esse debet ad exitum properantis. Impotens animi, nec plura loqui patiens proripit se de Scena, cætera Auditorum cogitationibus fingenda relinquens.

1193 Ω φῶς, πλάττειν σε] Oblisque innuit sui excæcationem.

1194 ξυνὸς τ' ἔχρην μ' ὀμιλῶν, ὅς] Pluralis adhibetur Numerus ad augendam sceleris atrocitatem; quippe miram orationi vehementiam & maiestatem conciliat Pluralium usus: quod haud inobservatum reliquerunt antiqui Rhetorices Magistri. Aristoteles in *Rhetor.* lib. 3. cap. 6. ea quæ tumorem dant orationi recensens, inter alia hæc habet: Εἰς ὅγκον ἢ τῆς λέξεως συμμίσχεται — τὸ ἐν πολλῇ πικρί. Eadem fere tradit Criticorum maximus Longinus, quem vide infra citandum ad v. 1402. Hic loci porro observare est Masculinum Genus de sexu sequiore usurpatum:

quæ syntaxis apud Attieos Scriptores, atque imprimis Tragicos, obvia est; plurima istius exempla congestit eruditus Barnesi in Euripidis *Alcest.* v. 383. ad quem te remitto.

1196 Ω γυναι βροτῶν] Αποδίδι ἰ Σοφὸς πρὸς τὴν πάλαι τῷ Οἰδίποδός ἐδιδάμηναι, καὶ τὴν ἀρετὴν συμμίσχεται αὐτῷ τὸ χλῶ, δακτυλαίεται τὸ ἀνθρώπινον, κ. τ. λ. Ita Triclinius. Inter Choros autem Sophocleos hic qui sequitur maxime omnium eminet: quippe πανηρικώτατος, & bene moratis sententiis plenissimus, dignusque qui talem *Αμφιπόλεον* & *Περικλέους* sequatur. Oedipum intuens de fortunarum humanarum vicissitudine præclare philosophatur, ea suggerens quæ vir bonus & sapiens de istiusmodi re sentire debet.

Ibid. Ως ὁμᾶς ἴσσι καὶ τὸ μηδὲν] Οὐτως καὶ ἐν *Λίσσῃ*, (v. 125.)

Ορῶ γὰρ ἡμᾶς ἰδὲν ὅσον ἀλλοτρίων Εἰδὼν, ὅστις ἀπὸ ζῶμεν, ἢ κεφῶν σκιά. Καὶ Πίνδαρον, (*Pynth.* 8. v. 134)

— Τί δὲ πῆ; τί δ' οὐ πῆ;

Σκιάς ὅσον ἀνθρώπων. — Schol. Sensus autem est: Απαντα τὰς ζῶντας ἀνθρώπους ὅσον ἀλλὰ πῆ ἡ γῆμα;

1200

205

II Επερίτησις τῷ πάντ' εὐδαίμονος ὄλβου.

[illegible]

12 ^g Φεῖδ'· κατὰ μὲν φθίσας τὰν γαμφώνυχα

13 Παρθένον χρησμοδόν·

14 Θανάτων δ' ἑμᾶ χώρᾳ πύργος ἀνέστας,

15 Εἴς ᾧ καὶ βασιλεὺς καλῇ ἐμός·

1210

16 Καὶ τὰ μέγας ἐπιμάης,

17 Ταῖς μεγάλαισιν ἐν Θήβαις ἀνάστων·

18 Τανυῷ δ' ἀκέειν, τίς ἀθλιώτερος;

19 Τίς ἐν πόνοις, τίς αἰται ἀγέλαις

20 Ζυώοις ἀλλαγαῖ βίης;

1215

21 ^h Ω κλεινὸν Οἰδίπῃς κάρα,

22 Ωἱ μέγας λιμὴν αὐτὸς ἤρκεσθ

23 Παιδί καὶ πατρὶ θαλαμηπόλῳ πεσεῖν,

24 Πῶς ⁱ ποτε, πῶς ποθ' αἱ πατεῖναι

25 Σ' ἄλοκες φέρειν, πάλας,

1220

26 Σίγ' ἐδιωάδῃσαν ἐς ποσσίνδε;

27 Εφεῦρέ σ' ἄκρον ὅ πᾶνθ' ὁρῶν χρόνον·

28 ^k Δικάζει τὸν ἄγαμον γάμον πάλα,

29 Τεκνηῶται καὶ τεκνέμμενον.

^g Ω Zid Bar. 1. L. Trin. B. 2. Ald. ^h Ω Bar. 1. L. B. 2. Trin. Ald. ⁱ Τόν Trin. ^k Ος δικάζει Bar. 1. L. Trin. B. 2.

1207 Γαμφώνυχα παρδίον] De Sphinge præter Mythologos vide Tzetzem ad Lycophronis *Alexandr.* v. 7. Sophocli autem hic γαμφώνυξ dicitur a leonis unguibus, quos habuisse fingitur.

1209 Πύργον] Τῶν τῶν: quo nomine eleganter appellatur Oedipus, quia ut ea civitatem ab hostium injuriis tutam præstat, ita ille Thebanos à Sphingis crudelitate liberaverat. In sacris paginis plus semel occurrit hæc perelegans translatio. (Vide *Psal.* 61. v. 3. *Prov.* 18. v. 10.) Et è profanis Theocritus *Idyll.* 22. v. 220.

— Αὐτὸς τὴν πόλιν αὐτῆς.

Haud ablimili Metaphora Hæctorem Τροίας κίονα vocat Pindarus *Ol.* 2. v. 146. Vide & Lycophronis *Alexandr.*

v. 281. ubi idem Hæctor δῆμον κίον appellatur, utpote totius Trojæ præsidium & tutamen: ut doctus ibi submonuit Scholiastes.

1213 Ἀκέρ] Supple ἐς τὸ.

1217 Λιμὴν αὐτὸς] Ὅτι μήτηρ ἦν καὶ γυνὴ ἡ Ιουλίη, καὶ λίγῃ λιμῆρα. Schol.

1223. Ἀγαμὼν γάμον] *Ἰντυρία* (h.e. nefariæ) *νυφία*: uti loquitur anonymus Poeta Tragicus apud Cicero-nem de *Orat.* lib. 3. cap. 58. Habes hic Figuram Poetis multum in usu, Οἰζύμαρον dictam, qua idem de seipso negatur. Ut illud Sophoclis nostri in *Ajac.* v. 674.

Εὐχρῶν ἀδωρεά δῶρε —

Similiter Euripides *Hec.* v. 610.

Νύμφην τ' ἀνυμφον, παρθένον τ' ἀπάρ-
θρον.

Et idem in *Phanif.* v. 1786.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ. 69

- 30 ¹ Ω Λαίεον τέκνον, 1225
 31 Εἴθε σ' εἴθε μή ποτ' ^m ἰδύμαν.
 32 Οδύρομαι γὰρ ὡς παῖδα
 33 ⁿ Ἰαχέων ἐν σομάτων.
 34 Τὸ δ' ὄρθον εἰπεῖν,
 35 Ἀνέπνυσσέ τ' ἐν σέθεν, καὶ 1230
 36 ^o Κατεκρίμυσεν πύμνον ὄμμα.

ACTUS QUINTI SCENA PRIMA.

ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ, ΧΟΡΟΣ.

I A M B O I.

Εξ.

Ω

Γῆς μέγιστα τῆσδ' ἀεὶ πηλώμυροι,
 Οἱ ἔργ' ἀκρίβειαν, οἷα δ' εἰσάφειν, ὅσον
 Δ' ἀρεῖσθε πένθος, εἴπερ ἐγγενὲς ἔτι

l in Bar. I. L. B. 2. Trin. Ald. m in Idimw Trin. n in Iachw Trin. o Metri
 gratia legendum est vel κατεκρίμυσεν ex Bar. I. vel κατεκρίμυσεν ex Trin.

Χάρις ἀχάρις ἐν εἰς θεὸς διδύματα.

Eadem item Figura usus est Æschylus in *Agam.* v. 1150.

— Ὁροῖς

Νίμω ἀνομιαν —

Et alia id genus apud Poetas occurrunt innumera. Siquis hic plura vellet, adeat Vossii *Institution. Orator.* lib. 5. c. 12. §. 7.

1225 Ω Λαίεον τέκνον] En officia animi cum gratitudine beneficiorum memoris, & in commiserationem lacrymasque resoluti!

1232 Ω γῆς μέγιστα] Absolvitur jam, uti supra vidimus, *Αναγνώρισις*: expectatur hic *Catastrophe*, in qua describenda versatur *Εξόδος*, sive Actus quintus. Agnoscit Oedipus esse se Laii Regis interfectorem, imo, quod erat atrocius, paricidam esse. Subit expectatio pœnæ infligendæ, mortis nimirum sive exilii: quæ non tan-

tum Oraculi denunciatio, sed Oedipi insuper imprecatio devocavit. En vero, quod est *τραγικώτατον*, quia præter omnium spem metusque, novum quiddam malum accedit, Iocastes mors, Oedipi excæcatio! Ut supra notavimus, è Scena furibunda discesserat Iocaste: Oedipus porro post agnitionem totius rei factam dolore oppressus jacuit; Auditoribus certe expectatio interim anxia erigitur: verum exitus rei adeo calamitosus non nisi per nuncium erat describendus; juxta Aristotelis monitum, cuius isthæc sunt verba in *Poetic.* c. 14. *Εἰ μὲν οὖν τὸ φοβερόν καὶ ἐλπίον ἐν τῇ ὁψείᾳ γίνασκῃ. εἰ δὲ καὶ ἐξ αὐτῆς τὸ συσταῖται τῶν πραγμάτων, ὅπῃ εἰς αὐτοὺς, καὶ ποιητὴς ἀμείνει.* δὲ γὰρ καὶ ἀπὸ τῆς ὁρᾶς ἔτι συσταῖται τὸ μῦθος, ὥστε τὸ ἀκρόνται τὰς πράξεις γινώσκοντες καὶ φερίτερον καὶ ἐλπίον ἐν τῇ συμφορᾷ. ἀπὸ αὐτῶν

Τῶν Λαβδακείων ἐντρέποδε δωμάτων.

1235

Οἶμω γὰρ ἔτ' ἂν Ἴσρον ἔτε φῶσιν ἂν

Νίψαι καθαρμῶ τλῦδε τὴν εἴγην, ὅσοι

Κεύθῃ· τὰδ' αὐτῇ εἰς τὸ φῶς φανέει κακὰ

Εχόντα, κακὰ ἄκοντα· τῶν δὲ πημονῶν

Μάλιστε λυπῶσ', ῥα ἂν φανῶσ' αὐθαίρετοι.

1240

Χο. Λείπει μὲν ἐδ' ἂν παρῶθεν ἡδεύμεν τὸ μὴ ἔ
βαρύνον· εἶναι· πρὸς δ' ἐκείνοισιν, τί φῆς;

Ὶ Εἰς. Ο μὲν πρῶτος τῶν λόγων εἰπεῖν τε καὶ
Μαθεῖν, πέθνηκε θεῖον Ἰοκάστης κάρα.

Χο. Ω δυστέλεινα· πρὸς τίνος πότ' αἰτίας;

1245

Εἰς. Αὐτὴ πρὸς αὐτῆς· τῶν δὲ πρᾶχθέντων τὰ μὲν

Ἀλγας ἄπειν· ἡ γὰρ ὄψις ἔπειρα·

Ὅμως δ' ὅσον γε καὶ ἐμοὶ μνήμης ἐνι,

Πεύσῃ τὰ κείνης ἀθλίας παρήματ'.

Ὅπως γὰρ ἐργῇ χρωμένη παρήλθ' ἔσω

1250

Θυρῶν, ἵκετ' εὐθὺς πρὸς τὰ νυμφικὰ

Λέχη, κόμην παῶσ' ἀμφιδέξιοις ἀκμαῖς.

Πύλαι δ' ὅπως εἰσῆλθ' ἐπὶρρήξας ἔσω,

ρ Αἰ φανῶσ' T. St. q Δι κείνοισιν L. r Male in ceteris Editionibus hic appposita est Ἀγγίλα persona: ut mox v. 1246. & v. 1296. s Omittit hunc versum Bar. I. t Αὐτῆς Trin.

πρὸς ἀκρίαν τὸν τῷ Οἰδίπῳ μῦθον. Atque Horatii præceptum est in *Arte Poetic.* v. 183.

— Non tamen inuis

Digna geri promes in Scenam, multa- que tolles

Ex oculis, quæ mox narret facundia præsent.

Ibid. Αἰ τιμώμενοι] Honorifica appellatio Sacerdotibus congrua.

1237 Νίψαι καθαρμῶ] Dictum ad opinionem Veterum, qui homicidarum aut alioquin impuratorum crimina aqua ablui posse existimabant. Quo spectant illa Euripidis verba in *Iphig. in Tauris* v. 1193.

Θάλασσα κλύζει πάντα τ' ἀνθρώπων κακὰ.

Atque hinc, cum nefas esset quoquo modo profanos Diis sacra facere, manuum lotio rite sacrificantibus præcipiebatur. Hesiodus *Erg.* 724.

Μηδὶ ποτ' ἐξ ἡοῦς Διὶ λείδων αἰδέσθαι οἶνον

Χερσὶν ἀνέπαινον —

Alia exempla omittit in re obvia & ab aliis passim observata.

1240 Αἰ φανῶσ' αὐθαίρετοι] Nempe Iocastes suspensum & Oedipi excacatio.

1246 Αὐτὴ πρὸς αὐτῆς] Eadem phrasi utitur in *Æjac.* v. 917. & *Ætig.* v. 1193.

1251 Νυμφικῇ λέχη] Καλῶς — πρὸς λίκτροις ἐπιμπιπτῇ δὲ αὐτῇ γὰρ ἀπὸ λυτῆς. Schol.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ. 71

Κάλε τὸν ἤδη Λαίον πάλα νεκρὸν,
 Μνήμι' παλαιῶν ἀπερμάτων ἔχασ', " ὕφ' ὧν
 Θάνοι μὲν αὐτὸς, τίω δὲ τίχισται λίποι
 Τοῖς οἷσιν αὐτὸ δύσεκνον παροδργίαν.
 Γοῶτο δ' εὐνάς, ἔνθα δύσηος διπλῆς
 Ἐξ ἀνδρὸς ἀνδρας, καὶ τέκν' ἐκ τέκνων τέκει.
 Χῶπας μὲν ἐκ τῶνδ' ὁκέτ' οἶδ' ἀπὸ λυπα.
 Βοῶν γὰρ εἰσέπαυσεν Οἰδίπας, ὕφ' ἧ
 Οὐκ ἔω τὸ κείνης ἐκτεάσασθαι κακόν.
 Ἀλλ' εἰς ἐκείνον παρπολοῦτ' ἐλευόσμεν.
 Φοῖβ' αὖ γὰρ ἡμᾶς ἐγγχος ἔξαιτῶν παρῖν.
 Γνωσκά τ' ἔγνωκα, μητρῶαν δ' ὅπ' ε
 Κίχοι διπλῶν ἄρρεαν, ἔπε καὶ τέκνων.
 Λυσῶντι δ' αὐτῷ δαμόνων δέικνυσί τις.
 Οὐδεὶς γὰρ ἀνδρῶν, οἱ παρῆμεν ἐγγύθεν.
 Δεινὸν δ' αὖσας ὡς ὕφ' ἡγητ' ἑνὸς,
 Πύλαις διπλῆς ἐνήλατ'. ἐκ ᾧ πυθμύων
 Ἐκλινε κοῖλα κλεῖθρα, κάμπητις ἐγγή,
 Οὐ δὲ κρεμασλὺν τίω γνωσκά εἰσείδομεν,
 Πλεκτῆς ἑώρας ἐμπηλεγμένῳ ὁ ᾧ,
 Ὅπως ὁρᾷ νιν δεινὰ βρυχηθεὶς πάλαι,
 Χαλᾷ κρεμασλὺν δ' ἐπὶ γῇ

1255

1260

1265

1270

1275

u Ὑφ' ἧς Τυρ. in margine. St. x Τὸ κείνης Trin. γ Ὑφ' ἡγητ' Bar. I. L. B. 2.
 γ Εὐνόμην Trin. α Λύσας Τυρ. Αἰόρας T.

1259 Ἀνδρας] Pluralis pro Singu-
 lari. Vide quæ supra notavimus ad
 v. 1194.

1261 Βοῶν γὰρ εἰσέπαυσεν Οἰδίπας] Vi-
 de Poetæ artificium utriusque fatum
 velut in brevi tabella simul conjun-
 ctum exprimentis; ita feliciter fa-
 bula contextitur, ut eventus stupen-
 di circumstantias non per vim ullam
 adhibitam adductas, sed sponte &
 quasi necessitate fatali incidentes se-
 quantur. Atque hac in parte So-
 phocli nostro id in laudem cedit,
 quod in cæterorum Poetarum vitu-
 perium dixit Philosophus in aureo

& nunquam satis laudando Poetices
 libello cap. 18. Πολλοὶ δὲ πλεῖστοις εὖ
 λυκοὶ κακῶς. δει γὰρ ἄμφο (καὶ πολλοὶ καὶ
 λυκοὶ) αἰεὶ προτιόχῃ, καὶ μὴ ποτὶς ἰσοποι-
 οῦν σύστημα τραγῳδίας.

1264 Ἐγγχος ἔξαιτῶν παρῖν] Ensem
 Oedipo tribuit Seneca: quo nomine
 ab erudito Dacierio reprehenditur,
 & quidem meritissimo: quia Græcis
 solenne erat inermes in civitate ver-
 sari.

1266 Ἀρρεαν] Metaphorice. Sic
 Maro Arvum geniale, in Georgic. lib.
 3. v. 136. ad quem Cerdæ Commenta-
 rium vide sis.

^b Εκείτο τλήμων, ^c δεινὰ δὲ λυ' τὰν θένδ' ὀρᾶν.

Απώσας γὰρ ἐμᾶτων χρυσηλάτας
Περόνας ἀπ' αὐτῆς, αἷσιν ἐξελέκετο,
Αρεᾶς ἐπαυσεῖν ἄρθρα τῶν αὐτῶν κύκλων,
Αὐδῶν παυθεῖν· ὅθ' ἔνεκ' ὅκ' ὄψοιτό νιν,
Οὐθ' οἱ ἐπαυθεν, ἔθ' ὅποι' ἔδρα κακά·

1280

Ἀλλ' ἐν σκότῳ τοιοῦτον οὐκ ἔστιν ὅκ' ἔδρα
Ὀψοίαθ'· οὐδ' ἐχρηζεν, ἔγνωσά περ.

^d Τοιαῦτ' ἐφ' ὧν πολλὰ κίς τε κούχ' ἀπαῖξ.
Ηραστ', ἐπαυρων βλέφαρα· Φοίνια δ' ὁμοῦ
Γλῆναι γῆνι ἐπέγον· οὐδ' ἀνίσταν

1285

^e Φόνε μιν δώσας σαρμόνας· ἀλλ' ὅμῃ μέλας
Ὀμβρος χαλάζεις αἵματος ἐπέχετο.

Τὰ δ' ἐκ' ἐδύνεον ἔρρωθεν ἔμνευ κακά,
^g Ἀλλ' ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ συμμιγῇ κακά.

1290

Ὁ πρὶν παλαιὸς δὲ ὄλβος λυ' παροῖτε μὲν
Ὀλβος δικαίως, νυνὶ δ' ἐπὶ τῇδε θ' ἡμέρα
Στεναγμὸς, ^h ἄτη, θάνατος, αἰσχυνή· κακῶν
Ὅσ' ἐστὶ πάντων ἐνόμα', οὐδέν' ἐς ἄπτον.

Xo. Νυνὶ δὲ ἐοθ' ὁ τλήμων ἐν τίνι χολῇ κακῶ;

1295

Eξ. Βοᾷ δαίγειν ⁱ κλέιθρα, καὶ δηλοῦν τινὰ

^b Εκείθ' ὁ τλήμων *Ald.* ^c Δεινὰ γ' *Bar. 1.* ^d Τοιαῦτ' *Trin.* ^e Φόνε *Trin.* in margine. ^f Δυνεῖν *Bar. 1. B. 2. Trin.* ^g Deest hic versus in *Bar. 1.* ^h Απὸ *Trin.* In quo tamen isti diphthongo manus aliqua receptior ἢ superscriptit. ⁱ Κλέιθρα *L. Ald.*

1278. Περὶ αἰς] Fœminæ olim apud Græcos utebantur habitu Dorico vel Carico, qui aureis fibulis subnectebatur; quibus cum in certamine quodam contra se invicem abuterentur, ideo institutum erat, ut pro Dorico, Ionico deinceps habitu indutæ incederent. De hac re vide Herodotum lib. 5. (cap. 87.) Dacierius.

1282. Ἀλλ' ἐν σκότῳ] Atque ita deinceps cassus lumine, neque intueretur quos fas non esset, neque posset quibus vivere. Camerarius.

1289. Δυνεῖν] Atticum pro δυνεῖν. Adhiberi autem solum in Casu Ge-

nitivo docet Phrynichus p. 34 Edit. Nunneseii.

1291. Ὁ πρὶν παλαιός] Περιπτέας miserandæ per compendium descipio.

1295. Νυνὶ δ' ἐοθ' ὁ τλήμων] Ubique id curat Poeta, nequid sine causâ fieri videatur: ideo hac Chori interrogatione præmunit viam ad Oedipum ipsum in Scenam producentium.

1296. Βοᾷ δαίγειν] Imago præ dolore furentis, unde mox Oedipum prodeuntem visuris præparatur expectatio.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ. 73

Τοῖς πᾶσι Καδμείοισι τὸν πατροκτόνον,
τὸν μητρὸς, αὐδῶν ἀνόσι', οὐδ' ῥητά μοι
Ὡς ἔκ χθονὸς ῥίψων ἑαυτὸν, οὐδ' ἔπ
Μεγῶν δόμοις θράσιος ὡς ἡράσσει.

1300

Ρώμης γὰρ μέντοι καὶ πρηνήσῃ τινὸς
Δείτῃ· τὸ γὰρ νόσημα μείζον ἢ φέρειν.
Δείτῃ δὲ καὶ σὶ· κλέπτει γὰρ πυλῶν τὰδε
Διοίκαται· θάμα δ' εἰσέλθῃ τάχα
Τοιᾶτον, οἷον καὶ ἐσθλοῦν ἐπικρίσται.

1305

ACTUS QUINTI SCENA SECUNDA.

ΧΟΡΟΣ, ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

- Χο. I Ω Δεινὸν ἰδεῖν πάθος ἀνθρώποις,
2 Ω δεινότατον πάντων ὅς ἐγὼ
3 Προσέκυρσ' ἤδη. τίς σ', ὦ τλήμων,
4 Προσέβη μανία; τίς ὁ πηδήσας
5 Δαίμων μείζονα τῶν ὀμηκίστων
6 Πρὸς τῇ σῇ δυσδαίμονι μοίρῃ;
7 Φεῦ, Φεῦ, ὅς σε δύνει· ἀλλ' ἔδ' ἰσθδῆν
8 Δυνάμει· σε θέλων πᾶσι ἀνερῶσιν,
9 Πολλὰ πυθέσθαι, πολλὰ δ' ἀθροῖσιν
10 Τοίαν φεῖκλιν παρέχεις μοι.

1310

1315

κ Κλέπτει L. Bar. 1. B. 2. Ald. l Στοιχῶν L. B. 2. m Τί δ' ὁ Bar. 1. Τίς
δ' ὁ L. male, versu nempe refragante. n Μείζονα δαίμων L. B. 2. Trin. Ald.
Col. Flor. Franc. o Μανίαν Bar. 1. L. B. 2. Ald. Col. Flor. Franc. Καίτοι Trin.
p Articulum τῇ non agnoscunt Bar. 1. B. 2. Ald. q Σὴ deest in L. Trin.
r Δύσει L. B. 2. Trin. Ald. f Εἰσέλθῃ B. 2. Trin. contra versus legem.
t Σ' ἰσθδῆν Trin.

1299 Εκ χθονὸς ῥίψων ἑαυτὸν] Ad
implendum Oraculi præceptum, suaf-
que insuper imprecationes. Confer
supra v. 96. & v. 254.

1306 Ω δεινὸν] Ισως οἱ χροὶ τ' χορὸν

ἰδόντες ἀπεγράφουσιν, μὴ διαφύγειν δια-
σώζῃ τὸ πάθος. Schol.

1312 Φεῦ, Φεῦ] Deploratio Chori
breviter, simpliciter, pathetice ex-
pressa.

K

ἈΛΛΟΙΟΣΤΡΟΦΑ.

ΣΤΡΟΦΗ.

Οἱ. 1 ^x Αἶ αἶ αἶ αἶ.2 Φεῦ, Φεῦ, ^y δῦσανος ἐγώ· ^z πῶ γὰρ

3 φέρομαι τλάμων; πᾶ μοι φθγγαῖ

4 Διαπέπαται Φορβίδην;

5 ^a Ω ^b Δαῖμον, ἵ' ἐξήλθ.

1320

ΙΑΜΒΟΣ.

Χο. Ες δεινόν, ^c εἰδ' ^d ἀκυστὸν, εἰδ' ἐπὶ λυμέν.

ΠΕΡΙΚΟΜΜΑΤΑ.

ΣΤΡΟΦΗ Α.

Οἱ. 1 Ἰὼ σκότῃ νέφος ἐμὸν

2 Απότροπον ^e Ἰππολίδην,

3 Αφατον ἀδάμασόν τε

4 Καὶ δυσέρχον· οἱ μοι,

5 Οἶμοι μάλ' αὖτις· οἷον εἰσέδω μ' ἄμα

6 Κέντρων τε τῶνδ' οἰσημαί, καὶ μνήμη κακῶν.

1325

^u Consule Hephæstionis *Enchirid.* pag. 69. Cæterum vel egregie lapsus est Scholiastes, vel rei metricæ peritissimus Canterus, qui versus sex sequentes ut præcedentis Anapaestici Systematis partem in Editione sua exhibet: & quidem *Ανομοιοτροφα* nullibi apud nostrum comparere arbitratur. (Vide Prolegomena ejus ad Sophoclem.) Nos Scholiasten secuti sumus: quia, cum Systema illud Paræmiacus, uti debet, rite claudat, nihil opus est ut alter affluatur pannus; nec video quem locum Iambicus Trimeter (qualis est v. 1321.) in Anapaestico Systemate omnino sibi vindicare possit. ^x Αἶ ter tantum in *L. B. 2.* *Ald.* ^y Δύσανος *Trin.* ^z Πᾶ *Trin.* ^a Ἰδ' *Bar. 1. L. B. 2. Trin. Ald.* ^b Δαῖμον *Trin. Ald. Turn. Cant.* ut nos in textu. *Δαῖμον Bar. 1. Edit. Stephan.* ^c Οὐκ *Trin.* ^d Ακίστη *B. 2.* ^e Ἐπιπλῶρδην *Ald.* & cum *o* super *u* scripto *Land.*

1316 Αἶ αἶ] Notat Dacierius id esse affectum Sophoclem quod erat difficillimum, non longa verborum ambage temere luxuriantem, sed

quæ ipsa res tulit emphatice conquestum. Ut illius laudem quis deprehendat, Senecam consulat verbosâ & importuna luxurie peccantem.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ. 79

ΣΤΕΤΗΜΑ Α.

- Χο. 1 Καὶ θαῦμά γ' ἔδεν ἐν ἱστάταις πύμασι,
2 Διπλᾷ σε πενθεῖν, καὶ διπλᾷ φέρειν κακά.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Α.

- Οἱ. 1 Ἰὼ φίλῳ, σὺ μὲν ἐμὸς
2 Εὔπολος ἐπὶ μόνιμῳ.
3 ἡ Σὺ γὰρ ἱπποπόεις τὸν κ' γε
4 Τυφλὸν κηδεύων· φεῦ φεῦ.
5 Οὐ γάρ με λήθεις, ἀλλὰ γινώσκω σαφῶς,
6 Καίπερ σκοτεινὸς, τίω γε στέν' αὐδακ' ὁμῶς.

ΑΝΤΙΣΥΣΤΗΜΑ Α.

- Χο. 1 ὦ Δεινὰ δράσας, πῶς ἔτλης πιαῦται οὐς
2 ὦφεις μαρτυραῖς· τίς σ' ἐπ' ἤρε δαυμόνων;

ΣΤΡΟΦΗ Β.

- Οἱ. 1 Απόλλων πᾶδ' ἦν, Απόλλων, ἡ φίλοι,
2 ὦ κακὰ πλῶν πᾶδ' ἐμὰ πάρεα.
3 ἡ Εὔπορος δ' αὐτόχειρ νιν ἔστις, ἀλλ' ἐγὼ
4 Τλάμων· τί γὰρ ἔδ' ἐμὸν ὄραν,
5 ὅτε γ' ὄρωντι, μηδὲν ἦν ἰδεῖν γλυκύ;

ΣΤΕΤΗΜΑ Β.

- Χο. 1 Ἦν ταῦτ', ὅπως περ καὶ σὺ φῆς.

f Τισσίδης Bar. 1. L. B. 2. Trin. Ald. g Φορεῖν Bar. 1. L. B. 2. Trin. h Εἰς
γὰρ Bar. 1. L. B. 2. Trin. Ald. i Υποβρεῖς ἐμὲ τὸν Bar. 1. L. B. 2. Trin. Ald.
k Deest in Bar. 1. L. B. 2. Trin. Ald. l Hos versus interpunctione sic variat
Trin. Ω δεινὰ δράσας· πῶς ἔτλης πιαῦται οὐς ὦφεις μαρτυραῖς τίς σ' ἐπ' ἤρε δαυμόνων.
m Comma ponit post ταῦτα Trin. n Ω φίλοι Bar. 1. B. 2. Trin. Ald. o Καὶ
καὶ πλῶν Bar. 1. B. 2. L. Trin. p Εὔπορος πᾶδ' ἐμὸν Bar. 1. L. B. 2. Trin. Ald.
q Εὔπορος αὐτόχειρ Trin. r Ω καὶ τι σὺ Bar. 1. B. 2.

1330 Ἰὼ φίλῳ, σὺ μὲν ἐμὸς] Au-
dit Oedipus Chorum prae misericor-
dia consolantem. Nūν δ', inquit Scho-

liastes, τὰς δὲ τῷ χορῷ γινώσκοντες
ἀλλ' ἐπὶ τῷ περὶ τὸν ἐμὸν ὄραν
φάτω καὶ.

ἈΛΛΟΙΟΣΤΡΟΦΑ.

ΣΤΡΟΦΗ.

- Οἱ. 1 ^x Αἶ αἶ αἶ αἶ.
 2 Φεῦ, Φεῦ, ^y δύναντος ἐγώ ^z πῶ γὰρ
 3 φέρομαι τλάμων; πῶ μοι φθόγγαι
 4 διαπέπαιται Φορβίδην;
 5 ^a Ω ^b Δαῖμον, ἦ ἐξήλα.

1320

ΙΑΜΒΟΣ.

- Χο. Ες δεινόν, ^c ἐδ' ^d ἀκυσόν, ἐδ' ἐπόψιμον.

ΠΕΡΙΚΟΜΜΑΤΑ.

ΣΤΡΟΦΗ Α.

- Οἱ. 1 Ἰὼ σκότῃ νέφος ἐμὸν
 2 ἀπώτροπον ^e Ἰππολόκληρον,
 3 ἀφατον ἀδάμασόν τε
 4 καὶ δυσέρεσον οἱ μοι,
 5 Οἶμοι μάλ' αὖθις οἷον εἰσέδω μ' ἄμα
 6 Κέντρων τε τῶνδ' οἰσθημαί, καὶ μνήμη κακῶν.

1325

^u Consule Hephæstionis *Enchirid.* pag. 69. Cæterum vel egregie lapsus est Scholiastes, vel rei metricæ peritissimus Canterus, qui versus sex sequentes ut præcedentis Anapaestici Systematis partem in Editione sua exhibet: & quidem *Ἀνομοιοστροφῶν* nullibi apud nostrum comparere arbitratur. (Vide Prolegomena ejus ad Sophoclem.) Nos Scholiasten secuti sumus: quia, cum Systema illud Paræmiacus, uti debet, rite claudat, nihil opus est ut alter affluatur pannus; nec video quem locum Iambicus Trimeter (qualis est v. 1321.) in Anapaestico Systemate omnino sibi vindicare possit. ^x Αἶ ter tantum in *L. B. 2.* *Ald.* ^y Δύναντο *Trin.* ^z Πῶ *Trin.* ^a Ἰὼ *Bar. 1. L. B. 2. Trin. Ald.* ^b Δαῖμον *Trin. Ald. Turn. Cant.* ut nos in textu. *Δαῖμον Bar. 1. Edit. Stephan.* ^c Οὐκ *Trin.* ^d Ακίστη *B. 2.* ^e Ἐπιπλόκῃ *Ald.* & cum ^o super ^o scripto *Land.*

1316 Αἶ αἶ] Notat Dacierius id esse affectum Sophoclem quod erat difficillimum, non longa verborum ambage temere luxuriantem, sed

quæ ipsa res tulit emphatice con-questum. Ut illius laudem quis deprehendat, Senecam consulat verbosa & importuna luxurie peccantem.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ. 79

ΣΤΣΤΗΜΑ Α.

- Χο. 1 Καὶ θαῦμά γ' ἔδεν ἐν ἑστέσις πάσαις, 1320
2 Διωλᾷ σε πενθεῖν, καὶ διωλᾷ ἢ φέρειν κακά.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Α.

- Οἱ. 1 Ἰὼ φίλ^α, σὺ μὲν ἐμὸς 1330
2 Ἐπιπολος ἐπὶ μόνιμ^α.
3 ^h Σὺ γάρ ⁱ ὑπομύρεις τὸν ^k γῆ
4 Τυφλὸν κηδεύων· Φεῦ Φεῦ.
5 Οὐ γάρ με λήθεις, ἀλλὰ γινώσκω σαφῶς,
6 Καίπερ σκοτεινὸς, τίω γὰρ στέν' αὐδῶ ὁμῶς. 1335

ΑΝΤΙΣΤΣΤΗΜΑ Α.

- Χο. 1 ^l Ω Δεινὰ δράσας, πῶς ἔτλης ^m ποιᾶντα οὐς
2 Οφεις μαρῶναι; τίς σ' ἐπῆρε δαιμόνων;

ΣΤΡΟΦΗ Β.

- Οἱ. 1 Απόλλων πάδ' ἦν, Απόλλων, ⁿ φίλοι,
2 Ο^ο κακὰ πλῶν ^p πάδ' ἐμὰ πάρεα.
3 ^q Ἐπαυσε δ' αὐτόχρ' ἐν νιν ἔστις, ἀλλ' ἐγὼ 1340
4 Τλάμων· τί γάρ ἐδῆ μ' ὀρᾶν,
5 Ὅτ' ὄρῶντι, μηδὲν ἦν ἰδεῖν γλυκύ;

ΣΤΣΤΗΜΑ Β.

- Χο. 1 Ἦν ταῦθ', ὅπως περ καὶ σὺ Φῆς.

f Τωσίδης Bar. 1. L. B. 2. Trin. Ald. g Φορεῖν Bar. 1. L. B. 2. Trin. h Ἐν γάρ Bar. 1. L. B. 2. Trin. Ald. i ὑπομύρεις ἐμὲ τὸν Bar. 1. L. B. 2. Trin. Ald. k Deest in Bar. 1. L. B. 2. Trin. Ald. l Hos versus interpunctione sic variat Trin. Ω Δεινὰ δράσας· πῶς ἔτλης ποιᾶντα οὐς Οφεις μαρῶναι τίς σ' ἐπῆρε δαιμόνων. m Comma ponit post ταῦτα Τωπ. n Ω φίλοι Bar. 1. B. 2. Trin. Ald. o Κακὰ καὶ πλῶν Bar. 1. B. 2. L. Trin. p Ἐμὲ τὸν ἐμὲ Bar. 1. L. B. 2. Trin. Ald. q Ἐπαυσε αὐτόχρ' Trin. r Ὡς περ σὺ Bar. 1. B. 2.

1330 Ἰὼ φίλ^α, σὺ μὲν ἐμὸς] Aud-
dit Oedipus Chorum prae misericor-
dia consolantem. Nūν γ', inquit Scho-

liastes, τὸς δὲ τῷ χορῷ γινώριζι, ὡς
ἀφ' οὗ πταροχθονί ἐπὶ τῇ ποσὶ σφί-
φῳ κηρύ.

ΣΤΡΟΦΗ Γ.

- Οἱ. 1 Τί 'δ' ἦτ' ἐμοὶ βλεπὼν, ἢ
 2 Σπρκετὸν, ἢ παροσηγορον
 3 Εἴ 'ες' ἀκούειν ἡδονᾶ, φίλοι;
 4 'Απαίγεται' ἐκτίπον ὅτι τάχιστα με,
 5 Απαίγεται, ὦ φίλοι, τὸν ὅλεθρον ^u μέλαινα, ^x
 6 Τὸν ^y καθαρὰ τίταιν, ἐπὶ δὲ ^z γὰρ ^a καὶ
 7 Θεοῖς ἐχθρότατον βροτῶν. 1345

ΣΥΣΤΗΜΑ Γ.

- Χο. 1 Δείλαιε τῷ νοῦ, τῆς τε συμφορᾶς ἴσον,
 2 Ως ^b σ' ἠθέλησαι μὴδ' ἀναγινῶναι ^c ποτ' ^d ἄν,

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Β.

- Οἱ. 1 Ολοῖθ' ὅστις ἦν, ^e ὃς ἀγρίας πέδας
 2 'Επιποδίας ^f μ' ὀπί τε φόνε
 3 Ἐρρύτο κατέσωσεν, ἐδὲν εἰς χάριν
 4 Περάσων· τότε γάρ ἂν θανῶν
 5 Οὐκ ἦν φίλοισιν ἐδ' ἐμοὶ πτόνδ' ^h ἄχθῃ. 1355

ΑΝΤΙΣΥΣΤΗΜΑ Β.

- Χο. 1 Θέλοντι καί μοι τῷτ' ἂν ἴω.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Γ.

- Οἱ. 1 Οὐχ οὐ πατρός γ' ἂν φονεὺς
 2 Ἠλθον, ἐδὲ νυμφίῳ
 3 Βροτοῖς ἐκλήθην ὧν ἔφω ⁱ ἄπο.
 4 Νυῦ δ' ἄθλιος μὲν εἰμ', ἀνοσίων ^j παῖς, 1360

f Lectionem hanc exhibent Bar. I. B. 2. Trin. item Triclinius in Schol. de Metris. Sed in prioribus Editionibus legitur δὴ ποτ' contra versus Antispartici legem. i Επαίγεται Trin. u Ολίθριον Bar. I. B. 2. L. Trin. Ald. x Μίγαι Turn. in textu, & μέλαινα in margine. y Καθαρὰ τίταιν Trin. z Γε abest à Bar. I. L. Trin. Ald. a Καὶ non agnoscit Bar. I. b Σ' deest in Trin. c Ποτὶ Bar. I. L. B. 2. Ald. d Ἀν omittunt Bar. I. L. B. 2. Ald. e Ος ἀπ' ἀγρίας Bar. I. L. Trin. B. 2. Ald. f Νομίδας ἐπιποδίας Bar. I. L. B. 2. Ald. Schol. Νομίδας ἐπιποδίας Bar. I. ubi tamen o superscriptit aliquis. g Ελευσι δὴ ποτ' τε Bar. I. L. B. 2. Ald. Ελευσι μ' ὀπί τε Trin. h Ἀχθῆς Bar. I. B. 2. Trin. i Deest in Trin.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ. 77

5 Ομοθυμῆς δ' ἀφ' ὧν αὐτός κ' γ' ἔφω πύλας.

6 Εἰ δέ τίς περ σούπερον ἔφω κακῶς

7 Ἐκαθὲν, πῦρ ἔλαχ' οἰδῖπρος.

1365

ΑΝΤΙΣΤΑΣΤΗΜΑ Γ.

Χο. 1 Οὐκ οἶδ' ὅπως σὲ φῶ βεβλαεῦσθαι καλῶς.

2 Κρείσσων γὰρ ἦοθα μηκέτ' ὦν, ἢ ζῶν τυφλός.

ΙΑΜΒΟΙ.

Οἱ. ^α Ως μὲν τάδ' ἐχ' ὧδ' ἔς' ἄριστ' εἰργασμῶνα,

Μὴ μ' ἐκδιδάσκει, μηδὲ συμβάλευ' ἐπ.

Εγὼ γὰρ σὺν οἷδ' ὄμμασιν ποίοις βλέπων

Πατέρα πῶτ' ἂν προσεῖδον εἰς ἄδ' αὖ μολῶν,

Οὐδ' αὖ πύλαιναν μητῆρ', οἷν ἐμοὶ δυοῖν

Ἐργ' ἐπὶ κρείσσον' ἀγχιόνης εἰργασμῶνα.

Ἀλλ' ἢ τέκνων δ' ἦτ' ὄψις ἔμ' ἐφίμερ'.

Βλαστῶσ' ὅπως ἔβλασε προσλεύσσειν ἐμοί.

Οὐ δ' ἦτα, τοῖς γ' ἐμοῖσιν ὀφθαλμοῖς ποτὶ,

Οὐδ' ἄστυ γ', ἐδ' ἐπύργ' ἐδ' ἐδαιμόνων

Ἀγάλμαθ' ἱερὰ, τῶν οὖν παντλήμων ἐγὼ

Κάλλις ἀνὴρ εἰς, ἐν γέ τῃς Θηβαίαις τραφεῖς,

Ἀπετῆρσ' ἐμαυτὸν, αὐτὸς ἐννέπων

Ωθεῖν ἀπάντας, τὸν ἀσπεῖν, τὸν ἐκ θεῶν

Φανέντ' ἀναγνόν, καὶ γλῆσς τ' αἰετ'.

Τοιάνδ' ἐγὼ κηλῖδα μηνύσας ἐμὲν,

ὅρῃσις ἐμελλον ὄμμασιν ῥά τ' ὁρᾶν;

1370

1375

1380

κ Γ' non agnoscunt Bar. 1. Trin. Schol. Ald. 1 Ita fertur hic versus in omnibus MSS. & vetustioribus Impressis: nisi quod Bar. 1. pro ἔλαχ' minus recte ἔλαχε exhibeat. Illud autem tūto non sine manifesto metri dispendio omiserunt Editi. Stephan. Turn. Cant. m Ωἰ Schol. n Εφίμερ' Editi. Stephan. contra omnium, tum impressorum, tum scriptorum, codicum fidem. o Ορ- θῶν Turn. p Τύτοις Turn.

1371 Εἰς φῶν μολῶν] Innotescit hinc Græcorum opinio, homines apud inferos eundem corporis habitum retinere, quem vivos possederant.

1373 Κρείσσον' ἀγχιόνης] — Οπ μῆ-

ζον κακὸν διατρέχει εἰς ἑαυτὸν, ἢ εἴπερ ἢ πλάττειται. Schol.

1384 Ορθεῖς ὄμμασιν ὀρᾶν] i. e. ἀποκαταμνησθὲν βλέπειν, fidenter, sine metu aut pudore intueri. Sic Theocritus Idyll. 5. v. 35.

— Μίχα

1345

1350

1355

1360

Schol. de Antispa- x Mίχα abest à c Porri * ἀγχιόνης Schol. No- s Bar. 1. in Trin.

Ηκιστά γ'· ἀλλ' εἰ τῆς ἀκουέσης ἔτ' ἔω
 Πηγῆς δι' ὧτων Φραγμὸς, οἷα ἡνεαχόμεν
 Τὸ μὴ τ' ἀποκλείσθαι τὸν μὲν ἄθλιον δέμας,
 Ἴν' ἦν τυφλὸς τε καὶ κλύων μηδέν· “τὸ γὰρ
 “Τὼ φροντίδ' ἔξω τῶν κακῶν οἰκεῖν, γλυκύ.
 Ἰὼ Κιθαιρῶν, τί μ' ἐδέχθαι; τί μ' ἐλαβὼν
 Ἐκείνας εὐχάς; ὥς ἐδείξα μὴ ποτε
 Ἐμαυτὸν ἀνδρώποισιν ἐνθην ἦν γεγώς.
 Ω Πόλυβε, καὶ Κόρυμνε, καὶ τὰ πύτεια
 Λόγω παλαιὰ δώμαθ', οἷον ἄρα με
 Κάλλος κακῶν ὑπελὼν ἐξεθρέψατε.
 Νῦν γὰρ κακὸς τ' ὢν καὶ κακῶν εὐρίσκομαι.
 Ω τρεῖς κέλδῳροι, καὶ κεκρυμμένη νάπη,
 Δρυμός τε καὶ σενωπὸς ἐν τριτολαῖς ὁδοῖς,
 Αἱ τὸν μὲν αἶμα τῶν ἐμῶν χειρῶν ἀπο
 Ἐπίετε πατέρες, ἄρα με μέμνησθ' ἔτι,
 Οἱ ἔργα δράσας ὑμῖν, εἴτα δεῦρ' ἰὼν
 Οποῖ ἐπρασσον αὐδῆς; ἢ ὦ γάμοι, γάμοι,

1385

1390

1395

1400

γ Ἀναχόμεν Bar. 1. L. B. 2. Ald. γ Ἀποκλείσθαι Bar. 1. B. 2. L. Trin. f On
 Bar. 1. L. B. 2. Ald. distinctione posita post μέμνησθ'. ε Ω γάμοι ἄρα με re-
 ponendum censet Pantinus in Notis ad Apostolii *Adagia* pag. 386. Sed
 omnino melior est vulgata lectio.

— Μίγα δ' ἄχθεται, εἰ τὸ με πολὺς
 Οἴμοις τοῖς ἐχθροῖς ποτιέλειπν. —
 Ubi ὁρθοῖσι per ἀτίπτεις exponit
 Scholiaſtes.

1390 Ἰὼ Κιθαιρῶν] Merito lauda-
 tur hoc artificium Poetæ in memo-
 riam Oedipo revocantis circumstan-
 tias, quæ maxime dolores renova-
 rent. Audi quæ de hoc loco anno-
 tavit Imperator Antoninus lib. 11.
 §. 6. Πρῶτον αἱ τῶν γυναικῶν παρηχθησάν
 ἰσομνηστικαὶ τὴν συμφορὰν, καὶ ὅτι ταῦ-
 τα ἔτα πέφικε γυναικῶν, καὶ ὅτι οἷς ἐπὶ τῆς
 σκηνῆς ψυχαραγίοντι, τούτοις μὴ ἄχθεται
 ἐπὶ τῇ μείζονι σκηνῇ. ὁρᾷτε γὰρ, ὅτι ἔτω
 δεῖ πάντα παλαιὰ, καὶ ὅτι φέρουσι αὐτῶν
 καὶ αἱ νεωτέραι, Ἰὼ Κιθαιρῶν. Καὶ λί-
 γται γὰρ δι' ἡμᾶς τῶν τῶν δράματι ποιεῖν

των χρησίμων. Huc item refer Arriani
Commentar. in Epictetum lib. 1. c. 24.
 sub finem.

1395 Κάλλος κακῶν ὑπελὼν] Expi-
 cationis loco Eustathii verba appo-
 nam ad Homerum *Iliad.* ρ'. γ. 105. Πα-
 ραιμυδιαις τῶν. — Κακῶν δὲ καὶ φέρουσι
 αὐτῶν τῶν αἰσῶν καὶ κακῶν καὶ αὐτῶν
 ἴν' ὅτι καὶ κακῶν καὶ αὐτῶν καὶ αὐτῶν
 καὶ αὐτῶν καὶ αὐτῶν καὶ αὐτῶν καὶ αὐτῶν
 καὶ αὐτῶν καὶ αὐτῶν καὶ αὐτῶν καὶ αὐτῶν

1402 Ω γάμοι, γάμοι] Ἀλλ' οὐκ αἶμα
 μᾶλλον παρηχθησάν αὐτῶν, ὅτι ἐδ' ὅτι
 αὐτῶν αὐτῶν καὶ αὐτῶν καὶ αὐτῶν καὶ αὐτῶν
 καὶ αὐτῶν καὶ αὐτῶν καὶ αὐτῶν καὶ αὐτῶν
 καὶ αὐτῶν καὶ αὐτῶν καὶ αὐτῶν καὶ αὐτῶν

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ. 79

Εφύσαθ' ἡμᾶς, καὶ φυτεύσαντες, πάλιν
 ἀνέτε ταυτὸν σπέρμα, καὶ πεδείξατε
 Πατέρας, ἀδελφάς, παῖδας, αἰμ' ἐμφύλιον,
 Νύμφας, γυναῖκας, μητέρας τε, χυπῶσαι
 Αἰγίς· ἐν ἀνθρώποισιν ἔργα γένεαι.

1405

“ Ἀλλ' ἔ γδ' αὐδ' ἂν ἔοδ' ἂ μὴδ' ὄραν ” καλόν.

Ὅπως τάχιστα πρὸς θεῶν ἔχω μέ πω
 Καλύφατ', ἢ φονεύσαιτ', ἢ θαλάσσιον
 Εκρίφατ', ἔνθα μή ποτ' εἰσφύεσθ' ἔτι.
 Ἰτ', ἀξιώσαιτ' ἀνδρὸς ἀθλίῃ θύγειν.

1410

Πείθεσθε, μὴ δέισθε· τίμα γδ' κακὰ
 οὐδεὶς οἷός τε πάλιν ἐμὲ φέρειν βροτῶν.

Χο. Ἀλλ' ὦν ἐπαυῖν, ἐς δέον πάροδ' ὁδε

1415

Κρέων, τὸ πρᾶσσειν καὶ τὸ βυλεύειν· ἐπὶ
 Χώρας λέλειπται μένος ἀντὶ σοῦ φύλαξ.

Οἱ. Οἴμοι· τί δῆτα λέχομεν πρὸς τίνδ' ἐπ' ὅ;

Τίς μοι φανεῖται πίστις ἐνδίκῃ; τὰ γὰρ
 Πάρος πρὸς αὐτὸν πάντ' ἐφεύρηται κακός.

1420

u Stobaeus Sermon. 17. καλὰ.

— Ω γάμοι, γάμοι,
 Εφύσαθ' ἡμᾶς, καὶ φυτεύσαντες, πάλιν

Ἀντί ταυτὸν κ. τ. λ. —

Hæc doctissimus Rhetor Longinus
 in insigni libello de Sublimitate §. 23.
 qui, ubi hos & tres sequentes versus
 laudaverat, statim subjungit: Πάλιν
 γὰρ ταῦτα ἐν ὁμοίᾳ ἐστίν, (supple, sen-
 tentia exigente, ἵφ' ἑτέρου) Οἰδῖπυος
 ἐπὶ τῷ πατρὶ Ιοκείῃ. Ἀλλ' ὁμοίως χρθεὶς ἐς
 τὰ πλεονάζοντα ὁ ἀρετῆς συνειληθῆναι
 καὶ πρὸς ἀτυχίαν.

1408 Ἀλλ' ἔ γὰρ αὐδ' ἂν] P. Syrus
 Sentent. 792.

Quod facere turpe est, dicere no-
 tum est.

1415 Πάροδ' ὁδε Κρίων] Creontis
 adventum significat Chorus, ad
 quem, Oedipo exulante, summa
 rerum erat deventura.

1418 Οἴμοι· τί δῆτα] Creontis re-
 cordatio pudorem Oedipo incutit
 & poenitentiam cogitanti quam ini-
 que virtum bonum, meliora meritum
 læserat.

in. f On
 ἄγαμαι re-
 386. Sed

er Arriani
 p. I. c. 24.

on] Expli-
 erba appo-
 105, Πα-
 κς φέρειν
 δλον ἀντι-
 μέν τ' Οἰδ-
 ῖπυος καὶ
 καὶ πρὸς ἀτυχίαν

Αλλ' ὁμοίως
 ἐπὶ τῷ πα-
 τρὶ Ιοκείῃ
 καὶ πρὸς ἀτυχίαν
 καὶ πρὸς ἀτυχίαν

ACTUS QUINTI SCENA TERTIA.

ΚΡΕΩΝ, ΟΙΔΙΠΟΥΣ, ΧΟΡΟΣ.

I A M B O I.

Κρ. ΟΥΧ ὡς γλασῆς, Οἰδίπυς, ἐλήλυθας,
 * Οὐδ' ὡς οὐειδιῶν τι τῶν πάρος κακῶν.

Αλλ' εἰ τὰ θνητῶν μὴ καταχαλῶναι ἔπι
 Γένεθλα, τίω γουῶ πάντα βόσκησιν φλόγα
 Αἰδεῖσθ' ἀνακλῖος ἡλίσ, τοῖονδ' ἄγϑ
 Ακάλυπτον ἔτω δεικνύειν, τὸ μήτε γῆ,
 Μῆτ' ὄμβρος ἱερὸς, μήτε φῶς παρσδέξεται.
 Αλλ' ὡς τάχιστα εἰς οἶκον ἐσκομίζεται.

“Τοῖς ἐν γένει γὰρ τὰ γῆρῃ μάλισθ' ὁρᾷν
 “Μόνοις τ' ἀκχεῖν εὐσεβῶς ἐχρὶ κακά.

Οἱ. Πρὸς θεῶν, ἐπεὶ περ ἐλπίδος μ' ἀπάσασαις
 Αἰετος ἐλθὼν παρὸς κάκιστον ἀνδρ' ἐμὲ,
 Πιθὸν τί μοι παρὸς σὲ γὰρ, εἰδ' ἐμοῦ, φεάσω.

Κρ. Καὶ τῇ με χρείας ὧδε λιπαρεῖς τυχεῖν;

Οἱ. Ρίψον με γῆς ἐκ τῆσδ' ὅσον πάροςθ' ὅπως
 Θνητῶν φανῶμαι μηδενὸς παροσηγορῶ.

Κρ. Ἐδρασ' ἂν (εὖ τῆτ' ἰδ' ἂν) εἰ μὴ τῇ θεοῦ

* Οὐδ' L. B. 2. Trin. Ald.

1421 Οὐχ ὡς γλασῆς] Vide mores bonos hominis ad extremum usque generosi.

1426 Ακάλυπτον ἔτω δεικνύειν] Tacent hic Græci Interpretes. Cæterum metricam Lalamantii versionem recte castigat Cl. Dacierius in Notis Gallicis ad hanc fabulam; δεικνύειν enim non ad Chorum, ut putavit Lalamantius, sed ad solem referendum est. Totum igitur locum cum Winsemio ita verte: *Saltem omnia depascentem flammam solis reveretini, qui*

tale piaculum detexis atque ostendis.

Ibid. Τὸ] Observa τὸ pro ὃ. Articulo Præpositivo pro Subjunctivo posito: ut in *Amig.* v. 838. 1153. & *Homeri Iliad.* α'. v. 72. atque passim apud Poetas.

1427 Ὀμβρος ἱερὸς] Aquam lustralem intelligit, qua in sacris astantes conspergere solebant. Vide Indicem v. χερνύ.

1437 ἰδ' ἂν] Particula ἂν hic loci abundat. Vide Vigerum de *Gram. Dictionis Idiotismis* cap. 8. §. 3.

330

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ. 81

Πρώτῃς ἐξήζον ἐκμαθεῖν τί πρακτέον.

οἱ. Ἀλλ' ἤγ' ἐκείνῃς πῶς ἐδηλώθη φάτις,
Τὸν πατροφόντῳ τὸν ἀσπὲρ μὲ δολιχότονον. I440

Κρ. Οὕτως ἐλέχθη παῖθ'· ὅμως δὲ ἴν' ἔσταιμεν
Χρείας, ἄμεινον ἐκμαθεῖν τί δραστέον.

οἱ. Οὕτως ἄρ' ἀνδρὸς ἀθλίῃς πένουσι δ' ὑπὲρ;

Κρ. Καὶ γὰρ σὺ νῦν τ' ἂν τῷ θεῷ πίστιν φέροις.

οἱ. Καὶ σὺ γ' ὀπισκλήθῃς τε, καὶ περὶ τρεῖς φορὰς,
Τῆς μὲν καὶ οἴκῃς αὐτὸς ὃν θέλεις τάφον
Θοοῖ· (καὶ γὰρ ὁρθῶς τῶν γε σῶν πλεῖς ὑπὲρ)
Εμὲ δ' ἢ μὴ ποτ' ἀζιωνήσω τόδε I445

Πατρῶων ἄστυ ζῶντος οἰκητῆς τυχεῖν.

Ἀλλ' εἰ με ναίειν ὄρεσιν ἐνθάδε κληΐζεταί· I450

Οὐμὸς Κιθαιρῶν ἔστι, ὃν μήτηρ τέ μοι

Πατὴρ τ' ἐθέδωκε ζῶντι κύριον τάφον.

Ἰν' ἐξ ἐκείνων οἱ μὲ ἀπαλλύτῳ γάγω.

Καίτοι ποσ' ἔτι γ' οἶδα, μήτε μὲ ἂν νόσον,

Μήτ' ἄλλο πέσοι μηδέν· ἐ γὰρ ἂν ποτε I455

Θνησκῶν ἐσώθην, μὴ πὶ τῷ δεσπῶ κακῶ.

Ἀλλ' ἢ μὲν ἡμῶν μοῖρ', ὅπῃ περ εἶς, ἴτω.

Παῖδων δ' ἢ τῶν μὲν ἀρρένων μή μοι, Κρέων,

Πρόσθ' ἡ μέλει μιν· ἄνδρες εἰσὶν, ὥς μὴ

Σπάνιν ποτὲ χεῖν, ἐνθ' ἂν ὥσιν τῷ βίῃ. I460

Ταῖν δ' ἀθλῖαν οἰκτρᾶν τε περθένοι ἐμαῖν,

Αἶν' ἔστι ποθ' ἢ μὴ χωρεῖς ἐσθλὴ βορέῃς

Τραπέζῃ ἄνευ τῶνδ' ἀνδρῶν· ἀλλ' ὅσων ἐγὼ

Ψαύοιμι, πάντων τῶνδ' αἰεὶ μελεχέτω.

Αἶν μοι μέλει δὲ, καὶ μάλιστ' αἰεὶ χερσὶν I465

Ψαύσῃ μὲ ἔασον, καὶ αποκλαύσασθαι κακὰ.

Ἰθ', ὦ νᾶξ.

Ἰθ', ὦ γονὴ γυναιε. ἡ χερσὶ δ' ἂν θηγὼν

γ Οἰκιστὴρ Βαρ. 1. B. 2. 2 Χερσὶ τ' ἂν Trin. Ald.

I462 H' μὴ — πρῶτον] Pro ἡ πρῶ-
τον ἡμῶν, Attico more. Confer quae
infra notabuntur ad Oedip. Col. v.
336.

Ibid. Χερσὶ ἐσθλῇ βορέῃς πρῶτον] αἶν
τὸ ἄνευ καὶ τὸ χωρεῖς ἐκ παρακλήσεως, ἔτι
ὡς χωρεῖς ἔστιν ἢ ἐμὲ τῶνδ' ἀνδρῶν βο-
ρέῃς πρῶτον ἐστὶν. Triclinius.

Δοκῶμ' ἔχειν σφᾶς, ὥσπερ ἡνίκ' ἔβλεπον.

Τί φημι;

1470

Οὐ δὴ κλύω παρὲς θεῶν πῶν μοι φίλοι.

^b Δακρυρροῦνται; καὶ μὲ' επικλείεαι Κρέων.

Επεμψε μοι τὰ φίλτατ' ἐγγράνον ἐμοῖν;

Λέγω τί;

Κρ. Λέγεις· ἐγὼ γάρ εἰμ' ὁ πρῶτος παῖς.

1475

Γνᾶς τὴν παρῶσαν τέλιν, ἣς εἶχες πύλας.

Οἱ. Ἀλλ' εὐτυχίης, καὶ σε τῆσδε τῆς ὁδοῦ.

Δαίμων ἄμεινον ἢ μὲ Φερήσας τύχοι.

Ω τέκνα, πᾶς ποτ' ἐστὶ; δέυρ' ἴτ', ἔλθετε.

Ως τὰς ἀδελφὰς τὰσδε τὰς ἐμὰς χεῖρας,

1480

Αἱ τῷ Φυτάρχῳ πατρὸς ὑμῶν ὧδ' ὄραν.

Τὰ παρῶτε λαμπρὰ περὶ ἔκνησαν ὀμματᾶ.

Ὅς ὑμῖν, ὦ τέκν', ἔθ' ὄραν, ἔθ' ἰσορῶν,

Πατὴρ ἐφάνθην ἔνθεν αὐτὸς ἡρόθην.

Καὶ σφῶ δακρύων παρσβλέπειν γδ' ἔδενω,

1485

Νοῦμος τὰ λοιπὰ τῷ μικρῷ βίαι,

^c Οἷον βιῶναι σφῶ παρὲς ἀνδράπων χρεῶν.

Ποίας γδ' αἰσῶν ἔχει εἰς ὀμιλίαι;

Ποίας δ' ἑορτῆς, ἔνθεν ἔκεκλαυμύραι.

Πρὸς οἶκον ἔχει ἀντὶ τῆς θεωρίας;

1490

Ἀλλ' ἡνίκ' ἂν δὴ παρὲς γάμων ἔκνητ' ἀκμάς,

Τίς ἔτος ἔσται; τίς τῷ πατρὶ τῶν τέκνων,

Τοιαῦτ' ὀνείδη λαμβάνων, ἂν τοῖς ἐμοῖς.

^a Τοῖν' μοῖν *L.* ^b Δακρυρροῦντων *Trin.* ^c *H. L. B. 2.* ^d Τέκνα *Editt. Steph.* minus eleganter, si metrum respicias. *A nobis stant L. B. 2. Ald. Col. Flor. Franc. Turn. Cam.* ^e Οἷον *T. St.* ^f ἔχει *L. Ald.*

1471 Τοῖν' μοῖ φίλοι δακρυρροῦνται] Adjectivum hic cum Substantivo suo Genere non convenit. Figura Atticis Scriptoribus usitatissima. Ita in *Oedip. Col. v. 1672.* Oedipi filix de seipso aiunt,

Εν πομπῇ δ' ἀλγίστῃ παροίσταν.

Ἰδὼν καὶ πατρίαν.

Similiter apud Euripidem Andromacha

che in fabula cognomine γ. 348.

Χίρην καὶ ἑξῆς πολλόν. —

Exempla hujus constructionis ubique occurrunt in Homero, aliisque Autoribus. Vide Eustath. ad *Il. β. pag. 333. lin. 44.* qui plura ibi adducit.

1478 Φερήσας τύχοι] Atticismus. Vide Alex. Scoti *Gr. Gramm.* p. 679.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ. 83

Γονεύσιν ἔσται σφῶν δ' ὁμοῖ δὴλήματα;
 Τί γὰρ κακῶν ἔπειτα; τὸν πατέρα πατὴρ
 ἱμῶν ἔπεφνε· τίς τεκῆσάν ἤρσαν;
 Οὐκ ἐπὶ αὐτὸς ἐσθ' ἀρή; καὶ τῶν ἱσάν
 ἑκτῆσθ' ὑμῶν, ὧν περ αὐτὸς ἔξεν;
 Τοιαῦτ' ὀνειδιέσθ'· καὶ τίς τις γαίῃ;
 Οὐκ ἔστιν ἄδεις, ὦ τέκν', ἀλλὰ δηλαδὴ
 Χέρσας φθαρῆναι κατὰ μῆκος ὑμῶν χρεῶν.
 Ω παῖ Μενονικέως, ἀλλ' ἐπεὶ μένος πατὴρ
 ταύτῃσι λελειψαί, (γὰρ γὰρ, ὦ φυτεύουσιν,
 ολώλαμεν δ' ὄντι) μή σφε παρίδης
 Πτωχὰς, ἀνάνδρας, ἐλθόντας ἀλωυδράς.
 Μηδ' ἐξισώσης τίςδε τοῖς ἐμοῖς κακοῖς.
 Ἀλλ' οἰκτοῦν σφῶν, ὧς ἡλικασθ' ὄραν,
 Πάντων κρημνῶν, πᾶν ὅσον τὸ σὺν μέρῳ.
 Ζυῶνθ' ὦν, ὦ γενναῖε, σὴ ψαύσας χερεῖ.
 Σφῶν δ' ὦ τέκν', εἰ μὴ εἰχέται ἡδὴ φρενας,
 Πολλὰ ὦν παρήγομαι νῦν ἢ τὰτ' εὐχεσθ' ἐμοί;
 Οὐ καίρος αἰεὶ ζῆν, βίη δ' ἐλαφύς.
 ἱμῶν κυρήσας τὴν φυτεύουσαν πατρός.

ΤΡΟΧΑΙΟΙ.

Κρ. Αἰς ἴν' ἐξήκει δακρύων· ἀλλ' ἴθι σένης ἔσω.
 Οἱ. Πεισέν, καὶ μηδ' ἐν ἡδύ. Κρ. "Πάντα γὰρ καιρῶ καλὰ, 1515
 Οἱ. Οἶδ' ἐφ' οἷς ἔν εἰμί; Κρ. Λέξεις, καὶ τὸτ' ἔσομαι κλύων.
 Οἱ. Γῆς μ' ὅπως κ' πέμψεις ἄποικον. Κρ. Τὴν γὰρ μ' αἰτεῖς δόσιν.

g Σφῶν δ' ὁμοῖ Bar. 1. L. Trin. Ald. h δ' omisit Trin. i Locus hic proculdubio corruptus est: quæ enim structura? quis sensus ex his verbis, ὃ καίρος, elici possit? Emendat eruditus Dacierius, Οὐ καίρος, sensu facillimo: atque ita sententia optime convenit cum iis, quæ supra v. 1454. de seipso dixerat Oedipus. h Πέμψης Bar. 1. Trin. i Αἰετ' οἶκον Bar. 1. L. B. 2. Trin. Ald.

1510 Σφῶν] Monosyllabice mensuratur.

1511 Ἀν παρήγομαι] De hoc usu Particulæ ὦν vide Vigerum de Græcæ

Diæ. Idiosm. cap. 8. §. 2. vel Devar. cap. 3. pag. 36.

1512 Οὐ καίρος αἰεὶ] Vide Varias Lectiones.

- Οἱ. Ἀλλὰ θεοῖς γ' ἔχθιστος ἦκω. Κρ. Τοιγαρὲν πύξῃ ἢ πάχα.
 Οἱ. Φῆς τὰδ' ἔν; Κρ. Ἀ μὴ φρονῶ γδ', εἰ φιλῶ λέγειν μάλιστα.
 Οἱ. Ἀπαγε νῦν μ' ἐνπύθεν ἤδη. Κρ. Στάχεν νῦν· τίκων δ' ἀφ' ἑ. 1520
 Οἱ. Μηδαμῶς ὁ παῖς γ' ἔλη με. Κρ. Πάντα μὴ βέλε κρατέω.
 Καὶ γὰρ ἀ' κράτησας, εἴ σοι τῷ βίῳ ζηνέσσωται.
 Χο. Ω ῥ πάτερ, ὁ Θέος ἐνοικεῖ, λεύσσει, Οἰδίπτε ὁδε,
 ὅς τὰ κλέν' αἰνίγματ' ἤδη, καὶ κράτιστος ἦν ἀνὴρ,
 ὅστις εἰς ζήλω πολιτῶν καὶ τύχαις Ὀπιβλέπων, 1525
 εἰς ὅσον κλύδωνα δεινῆς συμφορᾶς ἐλήλυθεν;
 "ὦσε, θνητὴν ὄντ', ἐκείνῳ τῷ τελευτήσαντι ἰδεῖν
 "ἡμέραν Ὀπισκοπῶντα, μηδέν' ὀλίζειν, πρὶν ἂν
 "τέρμα τῷ βίῳ περάσῃ, μηδέν' ἀλγεὺς παθῶν.

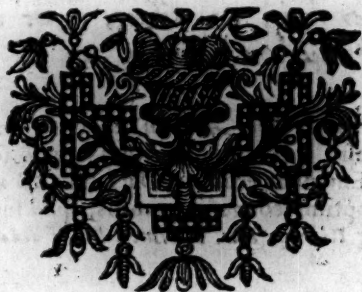
in Aἰγίπτι Trin. η Τάχῃ Trin. ο Πάτερ Ald. ρ Πάτερ Bar. γ. q Θε-
 ος Bar. γ. Trin. r Ταῖς τύχαις mallet Canterus. f Ed. scribendum esse con-
 jicit Clar. Stanleius in *Comment. ad Aeschyli Sept. Theb.* v. 778.

1527 Επεὶ τῷ τελευτήσαντι ἰδεῖν]
 Sententiam hanc paulo aliter protu-
 lit noster in ipso *Trachiniarum* initio:
 Λόγος μ' ἐστ' ἀρχαῖος ἀνθρώπων φανείς,
 ὅς ἐκ ἀν' αἰῶν' ἐκμύθοι βροτῶν πρὶν ἂν
 θάνῃ τις, ἔτ' εἰ χρεῖται, ἔτ' εἰ τῷ κη-
 ρῶ.

Similiter Dionysius apud Stobæum
Serm. 103. pag. 560.

Θνητῶν δὲ μηδὲς μηδὲν (lege μηδὲν)
 ὀλίζει ποτε
 Κεῖν, πρὶν αὐτῷ εὖ τελευτήσαντι ἰδεῖν.
 Et è Latinis Ovidius in *Μεταμορφ.*
 lib. 3. v. 135.

— *Ultima semper*
Exspectanda dies homini: diuque beatus
Ante obitum nemo, supremæque funera
debet.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩ

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩ

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΤΟΥ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩ

ΟΙΔΙΠΟΔΟΣ.

Ο Επὶ Κολωνῷ Οἰδίπυς στυγερὸς πῶς ἐπὶ τῷ Τυράννῳ.
^b ἤδη γὰρ γηραιὸς ὢν ἀφικνεῖται εἰς Αἰθήνας, ὑπὸ τῆς θυ-
 γατρὸς Ἀντιγόης χειραγωγούμενος. ^c τῶν γὰρ ἀδελφῶν ^d αἱ θήλειαι
 παῖδες τὸν πατέρα ^e μάλιστα φιλόστοργοι. ἀφικνεῖται δὲ εἰς Αἰθήνας
 κατὰ τὸ ^f ἐν Πυθῶνι χρηθεῖν αὐτῷ, ὡς αὐτὸς φησι, ὡρᾷ ταῖς
 σεμναῖς καλὰ μύθαις θεαῖς μεταλλάξαι τὸ βίον. τότε μὲν ^h πρῶτον
 γέροντες ἐγχείριοι, ἐξ ὧν ὁ Χορὸς συνέστηκεν, πυθόμενοι ⁱ συνέρχον-
 ται, καὶ ἀφαιρῶνται πρὸς αὐτὸν. εἰπεῖν δὲ Ἰσμήνη ὡρᾷ γυμνασίᾳ
 ταῖς κατὰ τὴν εἰσὴν ἀπαγγέλλει τὰ παῖδων, καὶ τὴν γενομένην ἀφίξιν
 τῆς Κρέοντος πρὸς αὐτὴν. ὅς καὶ ὡρᾷ γυμνασίᾳ ἐπὶ τῷ ^k ἀρχαίῳ εἰς
 τυπίσω, ἀπρᾶκτος ^l ἀποσέλλεται. ὁ δὲ πρὸς τὸν Θησέα διελθὼν
 τὸν χρησμὸν, ἔτω τὸ βίον κατὰ τὴν ^m ὡρᾷ ταῖς θεαῖς.

Τὸ δὲ δράμα, τῶν τραγῳδιῶν ὃ καὶ ἤδη γεγραμμένον ὁ Σοφοκλῆς
 ἐποίησε, χαρίζομενος ἔμμενον τῇ πατρίδι, ἀλλὰ καὶ τῷ ἑαυτοῦ δήμῳ.
 ὡς γὰρ Κολωνόθεν ὥστε τὸ μὲν δῆμον ὀπίσθημον ⁿ ὀπίσκειν, χαρί-
 σσάμενος ἡ καὶ τὰ μέγιστα τοῖς Αἰθηναίοις, δι' ὧν ἀπορρήγες ἔσονται καὶ
 τῶν ἐχθρῶν αὐτὰς κρατήσιν ὑποτίθεται ὁ Οἰδίπυς, περὶ ἀναφώνων
 ἐπὶ ἀδελφικῶς πρὸς Θηβαίους ποτὲ, καὶ τέτων κρατήσιν ὡς
 χρησμῶν διὰ τὸ αὐτὸ πέφον.

^a Hæc, usque ad πρὸς ταῖς θεαῖς, ad fidem Editionis Turnebianæ exhibentur. In cæteris exemplaribus pessime se dant. ^b Τῆς γὰρ πατρὸς ὡς πατὴρ Οἰδίπυς ἤδη γηραιὸς ὢν Ald. Steph. Cant. ^c Hæc γὰρ τῶν Ald. Steph. Cant. ^d Αἱ θήλειαι male omittunt Ald. Steph. Cant. ^e Deest in Ald. Steph. Cant. ^f Φιλόστοργοι Ald. Steph. Cant. ^g Πυθόμενοι, ὡς αὐτὸς φησι, χρηθεῖν αὐτῷ Ald. Steph. Cant. ^h Πρῶτον &c. usque ad πυθόμενοι, male defunt in Ald. Steph. Cant. ⁱ Ερχονται Ald. Steph. Cant. ^k Απαρχαίῳ αὐτῷ Ald. Steph. Cant. ^l Απαρχαίῳ Ald. Steph. Cant. ^m Ἀποσέλλειν Turn.

Α Λ Λ Ω Σ.

ΤΑ πραχθέντα πρὸς τὴν Οἰδίπῳ ἵσμεν ἔμπαντα τὰ ἐν τῷ ἐπείρῳ
Οἰδίπῳ· πεπνήρωται γὰρ, καὶ ἀφικται εἰς τὴν Αἰθιοπίαν, ὁ δὲ
γέμνος ἐκ μιᾶς τῶν θυγατέρων Ἀντιγόνης· καὶ ἐστὶν ἐν τῷ περὶ
τῶν σεμνῶν Εὐρυπύων, ὃ ἐστὶν ἐν τῷ καλαμῶνι Ἰππείῳ Κολωνῷ, ὅτε
κληθῆντι, ἐπεὶ καὶ Ποσειδῶνός ἐστιν ἱερὸν Ἰππεία, καὶ Προμηθεύς, καὶ
αὐτὸς οἱ οὐρανῶντες ἱστέοντες. ἐστὶ γὰρ αὐτῷ πυθόχρηστος, ἐνταῦθα δὲ
αὐτὸν παφῆς τυχεῖν, ὃ μὴ ἐστὶν ἐτέρῳ βεβήλῳ τόπος· αὐτῷ δὲ κάθη-
ται, καὶ κατὰ μικρὸν αὐτῷ τὰ τῆς ὑποθέσεως πρὸςέρχεται· ὅρα γὰρ τις
αὐτῷ τῶν ἐντεῦθεν, καὶ πορεύεται ἀγγέλλων ὅτι τις πρὸς τῷ χωρίῳ
τέτω πρὸςκάθηται. καὶ ἔρχονται οἱ ἐν τῷ τόπῳ ἐν Χοροῦ ἀήματι
μαθησόμενοι τὰ πάντα· πρῶτος οὖν ἐστὶν ἀπαλῶν τῆς οὐδοπορίας, καὶ
τῇ θυγατρὶ Διὰλεγομένη. ἀφ᾽ ἧς δὲ ἐστὶν κατὰ τὴν οἰκονομίαν ἐν
δράματι, ὡς ἔδειν ἄλλῳ ἀρεδόν.

Ἡ σκηνὴ τῆς δράματος ὑπὸκειται ἐν τῇ Αἰθιοπίᾳ ἐν τῷ Ἰππείῳ,
πρὸς τῷ ναῶ τῶν σεμνῶν ἢ θεῶν· ὁ δὲ Χορὸς συνέστηκεν ἐξ Ἀθηναίων
ἀνδρῶν.

n Deest θῶν in Ald. & Turn.

ΚΕΡΕΝ

ΠΟΛΥΤΕΛΕΣ ὁ τὸν ὀνόματι

ΑΠΕΛΟΝ

ΑΠΟΖΟΝ ΑΡΩΝ ΑΤ

ΟΙΚΕΤΗΣ ὁ τὸν ὀνόματι

ΤΥΠΕΤΑΙ ὁ τὸν ὀνόματι

ΑΚΑΤΥΠΕΤΑΙ ὁ τὸν ὀνόματι

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΟΙΔΙΠΟΤΣ, ἤδη πεπρωμένος καὶ τῆς πατρίδος ἐκπεσών.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ, ἡ τῷ Οἰδίποδος θυγάτηρ, τὸν τυφλὸν πατέρα εἰς
τὴν Ἀθηκὴν ὁδηγεῖται.

ΞΕΝΟΣ, ἀλήτης.

ΧΟΡΟΣ, ἐξ Ἀθηκῶν γερόντων.

ΙΣΜΗΝΗ, ἡ τῷ Οἰδίποδος θυγάτηρ.

ΘΗΣΕΥΣ, ὁ τῶν Ἀθηκῶν βασιλεὺς.

ΚΡΕΩΝ.

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ, ὁ τῷ Οἰδίποδος υἱός.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΤΑ ΚΩΦΑ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΟΙΚΕΤΗΣ, ὁ τῆς Ισμήνης.

ΤΗΡΕΤΑΙ, οἱ περὶ τὴν Θησέα.

Ἄλλοι ΤΗΡΕΤΑΙ, ἡγεῖται οἱ τῷ Κρέοντι ἀχάλαστοι.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩ. 89

ACTUS PRIMI SCENA PRIMA.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ, ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

I A M B O I.

Οἱ. **Τ** Εκνον τυφλῷ γέροντος Αντιγόνη, τίνας
Χώρας ἀφίγμεθ', ἢ τίνων ἀνδρῶν πόλιν;
Τίς τὸν πλανήτῃ Οἰδίπῳ καθ' ἡμέραν

Τὼ νῦν πατιστοῖς δέξεται δωρήμασι,
Σμικρὸν μὲν ἐξαποῦντα, τῷ σμικρῷ δ' ἐπὶ
Μεῖον φέροντα, καὶ τὸ δ' ἐξαρχοῦ ἑμοί;
"Σπύργειν γὰρ αἰ πάσαι με χῶ χείρονος ἔξωθεν

a Μικρὸν Αἰδ. b Παρὰ τὴν. in margine. S.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩ] De
hujus Tragediæ præstantia egre-
gium & singulare extat testimonium
apud Valerium Maximum lib. 8. c. 7.
§. 12. nimirum, *Prope — centesimum*
annum attingit, (Sophocles) sub ipsam
transiit ad mortem Oedipode Coloneo
scripto: quæ sola fabula omnium ejusdem
studii Poetarum præcipere gloriæ potuit.
Cui elogio addi possunt quæ à Ci-
cerone in *Catonis Majoris* cap. 7. in
hanc rem referuntur. Confer & Lu-
ciani *Macrob.* p. 918. Ed. Bourdelot.
Dramatis historiam breviter comple-
ctitur Apollodorus in *Biblioth.* lib. 3.
cap. 5. §. 9. cujus ea verba: *Θαύειται*
δὲ ὅτι τῶν λαοφονούντων, ἰοκρῆ μὲν ἐξ
ἀγχόνης ἑαυτῷ ἀνέστησεν. Οἰδίπῳ δὲ τῷ
ἐφ' οὗ τοφλῶστος οὐκ ὀφείων ἡλαυνετο, δρῶς
πῶς πῶσι γέροντος, οἱ δὲ πόλιν αὐτοῖ ἐκ
καλῶν ἡμερῶν θανατώντες, ἐκ ἐπιμενίας. παρὰ
ῥοῖμῳ δὲ οὐκ ἀντιγόνη, τῆς Ἀττικῆς εἰς
Κολωνί, ἔθα τὸ δὲ ἔθρονον ἐπὶ τῷ γέροντι,
καὶ οὐκ ἐκείνης. ἐξ οὗ οὐδὲ χεῖρονος ἔξωθεν
ἐξέρχεται ἐκ πολλῷ χεῖρονος ἀπὸ τῆς
ΚΟΛΩΝΩ] Ο δὲ Οἰδίπῳ ἐκπαιστων
ὑπὸ Κρίαντ, ἡλθεν εἰς τὴν Ἀττικὴν, καὶ

ἤκειτο ἱππία Κολωνίον καλῶν. Par-
vus Homeri Scholiastes ad *Odys.* α'.
v. 270. Ejusdem Coloni meminit
Pausanias in *Atticis* p. 58. Ed. Hanov.
Δείκνται δὲ καὶ Χῆρος καλῶν Κολωνίος
ἱππίας, ἔθα δὲ Ἀττικῆς πρῶτον ἰλθὶν λί-
γυσι Οἰδίπῳ. Confule porro J. Pol-
lucis *Onomast.* lib. 7. p. 357. Ed. Se-
beri. Cælii Rhodigini *Lection. An-
tiquar.* lib. 21. c. 21. & Meursium de
Populis Atticæ v. Κολωνίος.

2. Η τίνων ἀνδρῶν πόλιν;] Hæc etiam
ita interpungi possent:

— Η τίνων ἀνδρῶν πόλιν,

Τίς τὸν πλανήτῃ κ. λ. —

Ut sensus esset: *Aut ad quam urbem*
peruenimus, quæ etiam Oedipum &c.
Pronomen τίς pro Articulo nonnun-
quam accipi patet ex Callimachi
Fragmento à Scholiastæ ad hunc lo-
cum laudato:

— Υπερ ἄλλα καὶ ἐπὶ οὐδὲν,

Αλλὰ τοῖς ὡς ἄπυτος —
(Ubi ad oram codicis sui recte scri-
psit Jos. Scaliger, *Αλλὰ τοῖς ὡς ἄπυτος.*)
Vulgata tamen loci hujus interpre-
tatio mihi multo aptior videtur.

“Μακρὸς διδάσκη, καὶ τὸ γενναῖον, τρίτον.

Ἀλλ', ὦ τέκνον, ἴσθαισις εἴ τινα βλέπεις

Ἡ πρὸς βεβήλοις, ἢ πρὸς ἄλγεσιν θεῶν,

Στήθόν με καὶ ἰδρύσων, ὡς πυθόμενα

Ὅπ' ἐστὶν ἐμὸν· μανθάνειν γὰρ ἤκαμην

Ξένοι πρὸς ἁσῶν, χαῖ' ἢ ἀκῆσθαι, πλεῖν.

Αν. Πάτερ πελαίπωρ Οἰδίπ'ε, πόρροι μὲν, οἱ
Πόλιν δ' ἐτίγασιν, ὡς ὅπ' ὀμμάτων πρὸς τω·

Χῶρος δ' ὁδ' ἱερὸς, ὡς ἁπτεσθαι, βρύων

Δάφνης, ἐλαίας, ἀμπέλ'· πυκνόπτεροι

Δ' εἶσω κατ' αὐτὸν εὐσμοῖτο ἀηδόνες.

Οὐ κῶλα κάμψον τῷδ' ἐπ' ἄξεστε πέτρ'ε.

Μακρὰν γ' ὡς γέροντι πρὸς πλεῖς ὁδόν.

Οἱ. Κάδιζε νῦν με καὶ φύλασσε τὸν τυφλόν.

Αν. Χρόνος μὲν ἔνεκεν μάθειν με δεῖ τόδε.

Οἱ. Εἰς διδάσκει δὴ μὴ ὅπου καθέσμεν;

Αν. Τὰς θαυ' Ἀθήνας εἶδα· τὸν δ' ἄνθρωπον, ἔ.

Οἱ. Πᾶς γὰρ τις ἦν δα τῶν ἡμῶν ἐμπορεῖται.

Αν. Ἀλλ' ὅστις ὁ τόπος ἢ μάθω μολῶσσι ποί;

Οἱ. Ναί, τέκνον, εἴπερ ἐστὶ γ' οἰκιστὴρ.

Αν. Ἀλλ' ἐστὶ μὲν γ' οἰκητός· οἶκον δ' ἐδῶ

Οὐδέν· πύλας γὰρ ἄνδρα τόνδε νῶϊν ὄρω.

Οἱ. Ἡ δ' εὐρὸς πρὸς εἰχόντα καὶ ὀρμώμενον;

Αν. Καὶ δὴ μὲν οὐκ παρόντα· χῶ' ἢ σοι λέγω.

Εὐπαιρόν ἐστιν, ἔννεφ', ὡς ἀνὴρ ὅδε.

c Ἀσῶν ἂν ἢ Ald. d Σπύγαν dant Edin. Steph. Cam. C. Nos hiatum imple-
vimus ex Ald. Turn. Col. Flor. Franc. e Ἀνομολογία L. S. f Σαφ' ἐκείνου Ald.
Turn. in margine. St. g Πάγ' L. S.

16 ἱερὸς, ὡς ἁπτεσθαι] Veteribus
enim non solum Deorum aræ, simu-
lacræ & templa, sed luci etiam & vi-
nearum templis adjacentes pro sacris ha-
bebantur.

17 Πυκνόπτεροι] Hemistichium hoc
cum toto sequente versu citatur à
Philostrato Juniore in *Venatoreis*, qui

hinc emendandus est: nam in vul-
gatis istius codicibus pro πυκνόπτεροι
legitur πυκνότεροι, invito versu.

25 Πᾶς — τις] j. e. Εἴπερ. Vide
Budæi *Commentationem Græcæ Lingua*
p. 770.

29 Νῶϊς] Μοσχομαχίας hic legitur
per Synizelin.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩ. 91

ACTUS PRIMI SCENA SECUNDA.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ, ΞΕΝΟΣ, ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ΙΑΜΒΟΙ.

- 15 Οἱ. Ω Ξέν', ^h ἀπὸ τῆσδε τῆς ὑπὲρ τ' ἐμοῦ
 Αὐτῆς θ' ὀρώσης, ἔνεχ' ἡμῖν αἰσι^Θ
 Σκοπὸς παροήκεις τῶν ἀδελφῶν Φράσσει. 35
- Ξε. ^k Περὶ τὰ πλεον' ἰσορεῖν, ὅκ' τῆσδ' ἔδρας
 ἔξειλθ'. ἔχεις γὰρ χώρον ἐχ' ἀγλὸν πατεῖν.
- 20 Οἱ. Τίς δ' ἐστ' ὁ χώρ^Θ; τὲ θεῶν νομίζεται;
 Ξε. Αἰκί^Θ, ἐδ' οἰκητός· αἱ γὰρ ἐμφοδοὶ
 Θεαί σφ' ἔχουσιν, ἧς π' ἔσκότῃ κῆρα. 40
- Οἱ. Τίνων τὸ σεμνὸν ὄνομα ἂν εὐχαιρῶν κλύων;
 Ξε. Τὰς πάνθ' ὀρώσας Εὐμενίδας ὅγ' ἐνθάδ' ὦν
 Εἴποι λεώς νιν· ἄλλα δ' ἄλλαχ' καλὰ.
- 25 Οἱ. Αἴ· ἴλεω μὲν τόνδ' ἐνέτῳ δευαῖστο.
 ὦς· ἐχ' ἔδρας γῆς τῆσδ' ἂν ἐξελθοίμ' ἐπὶ. 45
- Ξε. Τί δ' ἐστὶ τῆς; Οἱ. Εὐμφορὰς ξυῶντ' ἐμῆς.
 Ξε. Αἴ· ^m ἐδ' ἐμῶν τοῦτον ἔστιν αἰσῶν
 Δίχ' ἐστὶ θάρο^Θ, πρὶν γ' ἂν ἐνδείξωⁿ τί δρῶ.
- 30 Οἱ. Πρὸς νῦν θεῶν, ὧς ἔειπε, μὴ μ' ἀτιμάσῃς

^h Αὐτῶν Ald. Twp. i Τῶν δ' ἀδελφῶν Twp. St. h Περὶ αὐτῶν Ald. Schol. i Ἰλίου
 Ald. m Οὐδ' ἔστιν π T. n Τὶ δρῶ T. Τὶ δρῶ Ald.

38 Τῷ] Pro πῶ.

39 Αἰ 3δ' ἐμφοδοὶ διὰ σφ' ἐχ.] Οε-
 ἀμ' ἐκπύσας Ορεῶντος ἰμπερίῳ κοίμῃ
 Ἐπικολοῦ, (f. ἐπὶ Κολωνῶν) in quo locus
 erat Furiis consecratus: sed misericordia
 Atheniensium illa sede est erutus, hospita-
 literque tractatus. Idem tragediam Anti-
 strophanes scripsit. Lactantius ad Statii
 Theb. lib. 12. pag. 329. Edit. Crucei.
 Sed aperte depravati sunt omnes li-
 bri: nec cui dubitandum est, quin

ibi Antistrophanes vitiose positum sit
 pro Sophocles: quid enim Comico
 cum Tragediis?

40 Σφ] Ponitur pro Relat. αὐτῶν.

Ibid. Γῆς — Ξεῶν] Hæc majuscu-
 lis literis in principio excudi curavi-
 mus, quia Γῆ & Ξεῶν ut personæ
 hic inducuntur.

43 Αἴ·] Subaudi ὀνομαζο.

47 Πόλων] Duarum syllabarum
 est.

- Τοιόνδ' ° ἀλήτῳ ὦν σε ^p προσέπω Φεάσαι.
- Ξε. Σήμαινε· κῆκ ἄπιμος ^q ἐξ ἐμῆ Φανή.
- Οἱ. Τίς δ' ἔσθ' ὁ χάρος δῆτ', ἐν ᾧ βεβήκαμεν;
- Ξε. Οὐκ οἶδα καὶ γὰρ, πάντ' ὀπισθ' ἔστη κλύων.
 Χάρος· μὲν γὰρ πᾶς ὁδ' ἔσθ', ἐχθ' δέ νιν
 Σεμνὸς Ποσειδῶν· ἐν δ' ὁ πυρφόρος θεὸς
 Τίταν Προμηθεύς· ὃν δ' ὀπισθ' ἔστη τόποι
 Χθονὸς καλεῖται τῆσδε χαλκίπης ὁδός,
 Ερεῖσμ' Ἀθηναίων· οἱ δὲ πᾶσι γυναι,
 Τόνδ' Ἰππόλυτον Κολωνὸν εὐχονται σφίσιν
 Ἀρχηγὸν εἶναι, καὶ φέρει τὸν νομα
 Τὸ τῷδε κρινόν πάντες ὀνομασμένον.
 Τοιαῦτά σοι ταῦτ' ἔσθ', ὧς ξέν', ἐς λόγους
 Τιμώμεν, ἀλλὰ τῇ ξυνεστία πᾶσι.
- Οἱ. Ἡ γὰρ τινες ναίεισι τῆσδε σὺ τόπῳ;
- Ξε. Καὶ κάρτε τῶδε τῶ θεῷ γ' ἐπώνυμοι.
- Οἱ. Ἀρχὴ τίς αὐτῶν, ἢ πῶς πᾶσι λόγῳ;
- Ξε. Ἐκ τῆ κατ' αὖθις βασιλείας πατρ' ἀρχεται.
- Οἱ. Οὕτως δὲ τίς λόγῳ καὶ θένει κρατεῖ;
- Ξε. Θησεύς καλεῖται, τῶ πρὶν Αἰγέως τόκῳ.
- Οἱ. Ἀρ' ἂν τίς αὐτῶν πομπὴς ἐξ ὑμῶν μύλοι;
- Ξε. Ὡς πρὸς τὴν λέξιν, ἢ κατὰ τὴν πομπήν;
- Οἱ. Ὡς ἂν πρὸς τὴν σμικρὰ, κερδανῇ μέγα.
- Ξε. Καὶ τίς πρὸς ἀνδρὸς μὴ βλέπωντος ἀρκεῖσι;
- Οἱ. Οὐκ ἂν λέγωμεν, πάντ' ὁρῶντες λέγομεν.
- Ξε. * Οἶδ', ὧς ξέν', ὡς νῦν μὴ σφαλῆς· ἐπεὶ περ εἰ
 Γενναῖος ὡς ἰδόντι, πᾶσι τῶ δαίμονι.

ο Αλεξάνδρ. H. Steph. in *Thef.* v. Προσέπω. p Προσέπω Ald. Turn. in margine. St. q Ex γ' ἐμῆ Ald. Turn. r Αἰ ὁ πᾶσι γυναι L.S. s Πᾶσι γυναι T. i Οὐκ ἔσθ' u Μολαί Ald. Turn. in margine. x Forfan ἔσθ'. Quomodo Winssemium legisse suspicetur quispiam, ex interpretatione ejus conjiciens. y Σφαλῆς; Col. Franc.

55 Ἐν δ' ὁ πυρφόρος θεός] Hæc cum sequentibus connectenda sunt. Cæterum vetus Scholiastes, (cujus interpretationem sequitur H. Stephanus in *Thef. Gr. Ling.* v. Πυρφόρος.)

de Vulcano inepte exponit.

58 Οἱ δὲ πᾶσι γυναι] h. e. Οἱ δὲ πᾶσι γυναι ἀπείροισι.

60 Φέρει τὸν νομα] ὀνομασμένοι Κολωνίᾳ δηλονότι. Schol.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩ. 93

59

Αὐτὸς μὲν, ἔπερ καὶ Φάνης, ἕως ἐγὼ
τοῖσδ' ἐνθάδ' αὐτὸ μὴ κατ' ἄστυ δημότης
λέξω τάδ' ἐλθών· οἶδε γὰρ κερμεῖσί γε
Εἰ γὰρ σε μίμνευεν ἡ περὶ νεοῦσαι πάλιν.

80

55

ACTUS PRIMI SCENA TERTIA.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ, ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

I A M B O I.

60

Οἱ. **Ω** Τέκνον, ἡ βεβηκεν ἡμῖν ὁ ζεύς;
Αν. Βεβηκεν· ὥςτις πᾶν ἐν ἡσυχίᾳ, πάτερ,
ἔξεσι φωνεῖν, ὡς ἐμὰ μούνης πέλας.

65

Οἱ. Ω² πότνια δεινῶπες, εὖτε νῦν ἔδρας
Πρώτων ἐφ' ὑμῶν τῆσδε γῆς ἑκαμύ· ἐγὼ,
φοίβω τε καί μοι μὴ γένηθ' ἀγνώμονες,

85

70

ὅς μοι τὰ πολλὰ ἔκλειν ὅτ' ἔξερχη κακὰ,
ταύτῃν ἔλεξε παῦλαν ἐν χρόνῳ μακρῷ,
ἐλθόντι χώρειν περμῖαν, ὅπ' ἔσται

90

75

Σειμῶν ἔδραν λάβοιμι καὶ ἔξενόσταιν,
ἐνταῦθα^c καμύψαι τὸν παλαιόπωρον βίον,
κέρδη μὲν^d οἰκήσουνται τοῖς δεδεγμύροις,

95

ἄτλῳ δὲ τοῖς πέμψασιν, οἳ μὲ ἀπήλασαν.
σημεῖα δ' ἤξεν τῶνδ' ἐμοὶ παρηγγύα,
ἡ Σεισμὸν, ἡ βροντὴν ἴν', ἡ Διὸς σέλας.

Ἐγνώκα μὲν νῦν ὡς με τίωδε τίω ὁδὸν
οὐκ ἔσθ' ὅπως ἔπυσεν ἐξ ὑμῶν πῆρὸν
Ἐξήραγ'· εἰς τόδ' ἄλσθ'· ἔγδ' ἂν ποτε

Πρώταισιν ὑμῶν ἀντέκυσθ' ἔοδοιπρῶν,

^g H Ald. a Πόντι, ὡς δεινῶπες Schol. b Καμύψαι L. S. c Κάμψαι Ald.
^d Οἰκήσουσιν Ald. e Es H. Steph. in Thes. v. Πιπρῶν. f Vitiosi sunt omnes
Impressi. Respice constructionem, & videbis omnino rescribendum esse

87 Εξήραγ] Tertia Persona Singu- dum Atticam formationem, qua
laris Imperfecti Activi (ut videtur)
Verbi Εξήραγ. Fit autem secun- a ex contractionem natum in a ma-
tatur.

in mar-
e Οὐκ ἔ-
mum le-
Σφαλῆς;

e. Οἱ δ'

σφαλῆς Κο-

- Νήφων αἰνοῖς, καὶ πῖ σερμὸν ἐξομῶ
 Βάθρον τόδ' ἀσκήπτρον· ἀλλὰ μοι, θεαί,
 Βίε, κατ' ὀμφὰς πῖς ἀπόλων, δότι
 Πέρασιν ἤδη καὶ καταστροφὴν ἴνα,
 Εἰ μὴ δοκῶ π μείονως ἔχειν, αἰεὶ
 Μόχθοις λατρεύων πῖς ὑπερτάτοις βροτῶν. 100
 Ἰτ', ὦ γλυκεῖαι παῖδες δρχαῖς Σκότς,
 Ἰτ', ὦ μεγίστης Παλλάδος καλὴ μύθαι
 Πασῶν Ἀθῆναι πρῶτα πῖς πόλις,
 Οἰκίερατ' ἀνδρὸς Οἰδίπυ τόδ' ἄθλιον
 Εἰδῶλον· ἐ γὰρ δὴ τόδ' ὄρα καὶ δέμας. 105
 Αἰ. Σίγα· περὺνται γὰρ ὡς δὲ δὴ πινε
 Χρόνω παλαιοῖ, σῆς ἔδρας Πήλοιοι.
 Οἰ. Σιγήσωμαι τε, καὶ σύ μ' ἐξ ὁδῶ πῖδα
 Κρύψον καὶ ἄλσος, τῶνδ' ἕως ἂν ἐκμάθω
 Τίνας λόγους ἔρξιν· “ὦ γὰρ τῷ μαθεῖν 110
 “Ενεστιν ἡ ὑλάβεια τῶν ποιημάτων.

ACTUS PRIMI SCENA QUARTA.

ΧΟΡΟΣ, ΟΙΔΙΠΟΥΣ, ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

ΣΤΡΟΦΗ.

- Χο. 1^η ΟΡΑ· τίς ἄρ' ἐγώ; ποῦ ναίει; ποῦ κυρεῖ,
 2 Εκτόπιος συθείς ὁ πάντων
 3 Ὁ πάντων ἀκρέατος;

οἷν ex Suida v. Νηφέλιος θυμία. Quam lectionem certe amplexi sunt in versionibus suis Winsemius & Lalamantius. g Oediporum Edit. Steph. Turn. Can. C. Scripturam, quam nunc in contextu habes, tucuntur Ald. Col. Flor. Franc. Scal. & Suidas loco citato. h Oide Ald. i λέγει θυμία.

110 Εἰδῶλον] Sic apud Euripidem in Phœnis. v. 1569. Oedipus seipsum vocat

Πολὺν, ἀφανὲς αἰθέρας εἰδῶλον.

119 Ὁ πάντων ἀκρέατος] Παρ' οὖν ὁδοῖς αὐτῶν ἡ ἀλλοτρίωσι τοῦτον, ἀπὸ τῆς τῆς ἀλλοτρίωσι τοῦτον. Schol.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩ.

95

- 100 4 Λεύσαςί' αὐτόν· *προσδέρκε,* 120
 5 ^k Προσφθέγγε *πανταχῇ. παλανάπας,*
 6 Πλανάπας τις ὁ πρέσβυς, οὐ-
 7 Δ' ἐγχώρει· *προσέβα γὰρ αὐ-*
 8 Κ' ἂν ποτ' ἀτιθεῖς ἄλλος ἐς
 105 9 Τᾶνδ' ἀμνημακέταν *χρεῖαν,* 125
 10 Ἀς τρέμομεν λέγειν,
 11 Καὶ *ἐδραμετόμεοδ' ἀδέρκτως,*
 12 Αφώνως, ἀλόγως, τὸ πᾶς
 13 Εὐφήμες *ἐόμα φροντίδ'·*
 110 14 Ιέντες· *πίδε νιν πιν ἤκειν* 130
 15 Λόγος ἐδὲν ¹ ἄζον-
 16 Θ', ὃν ἐγὼ λεύσων *πῶς πᾶν ἔπω*
 17 Διύαμνα *τέμν'·*
 115 18 Γινῶνα *πῶς μοι ποτὲ ναίει.*

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

- Οἱ. 1 Οδ' ἐκείνος ἐγὼ· *φωνῇ γδ ὁρῶ* 135
 2 Τὸ φατίζομυμον. *Χο. ἰῶ, ἰῶ.*
 3 Δεινὸς μὲν ὄραν, *δεινὸς γ' κλύειν.*
 Οἱ. 4 Μή μ' ἱκετεύω *πρὸς δὲ τ' ἄνομον.*
 Χο. 5 Ζεῦ ^m Ἀλεξήτωρ, *τίς ποθ' ὁ πρέσβυς;*
 Οἱ. 6 Οὐ πάνυ *μοίρας εὐδαιμονίσαι* 140
 7 Πρώτης, ὡς *τῆσδ' ἐφοροι χῶρας.*
 8 ⁿ Δῆλον δ'· *ἐ γδ ἂν ὥδ' ἀλλοτρίους*
 9 Ομμασιν *εἶρπον,*
 10 Καπὶ *σμοικροῖς μέγας ὥρμαι.*

k Προσφθέγγε *Τισιν. in margine. l* Αἰσθ' *Τισιν. Αἰσθ' L. S. m* Αἰσθ' *Αἰσθ' Ald. n* Δαλῶ *Ald. Schol. o* Πεμῶν *Schol. T. S.*

121 Πλανάπας] Subaudiendum ἰσ.

140 Οὐ πάνυ μοίρας] Dicit fatum

quoad felicitatem non esse primum:

i. e. quoad infelicitatem esse ultimum. De

quo loquendi modo, tum Græcis

tum Latīnis satis familiari, multa
 congefuit erud. Gatakerus in *Phil.*
Advers. lib. 1. cap. 7. Adī & Eusta-
 thium ad *Iliad.* δ'. pag. 479. lin. 17.
 ubi locum hunc nostri adducit.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

- Χο. 1 Εὐε, ἀλαῶν ὁμμάτων ἄρα καὶ 145
 2 Ἡδ' αὖ Φυτὴλμι^Θ, δυστήνων
 3 Μακραιῶν τ' εἶδ', ὥς ἐπεικάσται.
 4 Ἀλλὰ γ' εἴ μὲν ἐν γ' ἡμῖν
 5 Προσθήσεις τάσδ' δ' ἄρας· περᾶς γάρ
 6 Περᾶς· ἀλλ' ἵνα τῶδ' ἐν ἀ- 150
 7 Φθιγκίῳ μὴ περσέσης νάπη
 8 Ποιᾶεντι, ἑκάθυδρος εἴ
 9 Κρατὴρ μελιχίων ποτῶν
 10 Ρεύματι σωτρεχί,
 11 ἑ Τὸν, ξένε πάμμορ, εὖ φύλαζα. 155
 12 Μετάσταθ', δ' ὀδοῖσθι· πολ-
 13 Λὰ κέλευθος ἡ ἐρητύη.
 14 Κλύεις, ὦ πολύμοχθ' ἀλᾶται;
 15 Λόγον εἴ πιν ἔχεις
 16 Πρὸς ἐμὴν λέξαν, * ἀδᾶτων δ' ὀδοῖσθαι, 160
 17 ἵνα πᾶσι νόμι^Θ,
 18 Φώνη· περσέειν δ' ἀπερύκη.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

- Οἱ. 1 Θύγατρί, ποῖ πρὸς φροντίδες ἔλθῃ;
 Αν. 2 Ω πάτερ, ἀσπίς ἴσα χερὶ μελετᾶν,
 3 Εἰκονέας ἀ δ' εἴ, καὶ κ' ἄκονέας. 165
 4 ἂ Πρόδ' ἴσθι νῦν με. Οἱ. Ψαύω καὶ δῆ.
 5 ὦ Ω ξῆνοι, μὴ δῆτ' ἀδικηθῶ

p Vocabulum ὡς versus respuit, nec incommode potest abesse, inquit G. Canerus. Propter librorum consensum delere non ausus sum: sin ita verum retingas, Μακραιῶν τ' εἶδ' | ἐπεικάσται. habebis Antispasticum purum, Dimetrum, Acatalecticum, ad amissum convenientem tertio illi Strophes praecedentis, Ὁ πάντων α | κρησάται. q Γ' deest in Ald. Schol. r Ερμῶ Ald. Schol. s Κρήνηρος T. St. i Τῶν Ald. u Ερμῶν Schol. x Απ' ἀδᾶτων Ald. y Ελπί Τυπ. z Ακύνεας Ald. a Versus hujus pars prior Oedipi est, posterior Antigones in Ald. b Praefigit hic Oedipi personam Ald.

146 Δυστήνων] Subaud. si post hanc vocem.

149 Περᾶς] Elliptice dictum pro incedis ubi fas non est.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩ. 97

6 Σοὶ πρεύσας, καὶ μετ'ανασάς.

Χο. 7 Οὔτοι· μὴ ποτέ σ' ἐκ τῶνδ' ἐδράνων,

8 Ω γέρον, ἀκοντὰ τις ἄρ' ἔσθ'.

170

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Οἱ. 1 Εὖ οὖν ἐπὶ παροῶ;

Χο. 2 Επὶβαινε παύσω. Οἱ. Επ;

Χο. 3 Προσβίβαζε, κέρα,

4 Πρόσω· σὺ γὰρ αἴεις.

Αν. 5 ^d Εἴπω μὲν, ^e εἴπω δ' ἄμαυρῶ

175

6 Κώλω, πάτερ, αἶ σ' ἄγω· πόλμα ξείνῳ

7 Επὶ ξείνης, ὧ τλάμων, ὅ, τι

8 Καὶ πόλις τέτροφεν ^f ἄφιλον

9 Αἰσχυγῆν ^g καὶ τὸ φίλον σέβειν.

Οἱ. 10 Ἀγε νῦν σὺ με, πάη, ἵν' ἂν εὐσεΐας

180

11 Επβαίνοντες, τὸ μὲν ^h εἰπώμεν,

12 Τὸ δ' ⁱ ἀκῶμεν,

13 Καὶ μὴ χρεῖα πολεμῶμεν.

Χο. 14 Αὐτοῦ· μήκεν τῷδ' ἀντιπέτρῃ

15 Βήματος ἔξω πόδα ^k κλίνης.

185

Αν. 16 Οὕτως; Χο. Ἀλῖς, ὡς ἀκῶεις.

Οἱ. 17 ^l Ἡδῶ. Οἱ. Λέχρειός γ' ἐπ' ^m ἄκρῃ

18 Λάχ ⁿ βραχὺς ^o ὀκλάσας.

Αν. 19 Πάτερ, ἐμὸν ^p τόδ', ἐν ἡσυχίᾳ

20 (Ἰώ μοι μοι)

190

21 Βάσθ' βάσιν ἀρμόσται.

22 Γεραῖον ἐς χερα σῶμα σὸν

23 ^q Πρόσκληνον Φιλίαν ἐμάν.

Οἱ. 24 Ω μοι δύσφρονος ἄτας.

Χο. 25 Ω ^r τλάμων, ὅτε νῦν χαλᾷς,

195

26 Αὐδάσων ^s τίς σ' ἐφύσε βροτῶν,

c Εὖ γδ' T. d Εἴπω μὲν ἐπὶ Ald. e Εἴπω δ' ἄμαυρῶ T. f Αἴλῃς T. in
margine. g Τὸν T. h Εἰπώμεν T. i Αἰσχυγῆν T. j Κλίνης L. S.
l Ald. ἡ δῶ; ita. H. T. L. S. m Ακρὸν Schol. n Βραχὺ σ' ὀκλάσας (h. e. p. p.
differ se inflectens) lectum mallet Camerarius. o ὀκλάσας Ald. Flor. Franc.
p Τὸν Schol. q Προκλίνων Ald. r Τλάμων T. s Τίς σ' ἐφύσε
Schol. Ald.

- 27 Τίς ἔων πολύπονος ἄγῃ, τίνα σῷ
 28 Πατρίδ' ἐκφυγείμαν.
 Οἱ. 29 Ω ξένοι, δόποτιολίς· ἀλλὰ μή.
 Χο. 30 Τί τόδ' ἔνέπεις, γέρον;
 Οἱ. 31 Μῆ, μῆ, μῆ μὴ ἀνερὴ τίς γ' εἰμὶ,
 32 Μηδ' ἐξετάσης πέρα ὕματεῦών.
 Χο. 33 Τί τόδε; Οἱ. Δεῖνὰ φύσις.
 Ἄν. 34 Αὐδα. Οἱ. Τέκνον, ὦ μοι, τί γεγωνῶ;
 Χο. 35 Τίνος εἰσπέρματ' ἔστι,
 36 ἄξενε, Φώνη πατρόςθεν.
 Οἱ. 37 Ω μοι ἐγὼ τί πάθω, τέκνον ἐμόν;
 Ἀν. 38 Λέγ', ἐπεὶ περ ἐπ' ἐχάτα ἔμεις.
 Οἱ. 39 Ἀλλ' ἐρῶ· ἔγὰρ ἔχω ἑκατακρυφάν.
 Χο. 40 Μακρὰ δ' μέλλετε γ', ἀλλὰ ταχυῦτε.
 Οἱ. 41 Λαῖξ' ἴξε τιν' ἀπέρχονον;
 Χο. 42 Ω ὦ. ἔξ' ἴξ.
 Οἱ. 43 Τό, τε Λαβδακιδᾶν γένος; Χο. Ω Ζεῦ.
 Οἱ. 44 Αἰθλίον Οἰδιπόδαν; Χο. Σὺ γὰρ ὅδ' εἶ;
 Οἱ. 45 Δέος ἴχετε μηδέν, ὅς αὐδῶ.
 Χο. 46 Ἰῶ. ὦ ὦ. Οἱ. Δύσμορ'. Χο. ὦ ὦ.
 Οἱ. 47 Θύγατερ, τί ποτ' αὐτίκα κύρσθ';
 Χο. 48 Εἴω ἡ πόρσω βαίνετε χώρας.
 Οἱ. 49 Αἰδ' ὑπέχεο, ἰ ποῖ καταθήτεις;
 ἡ Χο. 50 Οὐδενὶ μοιρῶν τῶν ἐρχεται,
 51 Ων ἡ περπατή, τὸ τίειν.
 52 Ἀπάτα δ' ἀπάταις
 53 Εἰς αἰς ἐτέρω ὠραβαλλομένη,
 54 Πόνον ἔχασιν ἀντιδιδῶσιν ἔχειν.
 55 ἡ Σὺ ἢ τῶνδ' ἐδράνων
 56 Πάλιν ἐκίσπῃ, αὐτὶς ἄφορμος ἐμᾶς

ε Ο πολύπονος L. S. η Απηνίπας Ald. x Γ' omisit Ald. γ Μαστιγία Τιστ.
 in margine. z Χο. Τ. C. α Ζεῦ Ald. b Βαίης Τιστ. in marg. Sr. c Κα-
 τακρυφάν T. d Μέλλει, ἀλλὰ Ald. e ἰσ' femel Ald. f Ἰῶ. ἰῶ. ὦ ὦ. Ald.
 g Ω. ὦ. Ald. h Πόρσω Ald. Schol. i Πῶ T. k Deest in Ald. l Μοιρῶν
 Ald. m Προσάδη Τιστ. in marg. n Huic versui personam Chori praefigit
 Ald. & legit, Σὺδ' ἐκ τῶνδ' ἐδράνων.

57 Χθονὸς ἔκθορε, μή τι πέρα χρεῖται.

58 Εμὰ πόλι' προσάψης.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

- 200 Αν. 1 Ω ξένοι αἰδόφρονες, ἀλλ' ἐπεὶ
2 Γεραὸν ὁ ἀλαὸν πατέρα τὸνδ' ἐμὸν 230
3 Οὐκ ἀνέτλα' ἔργων
4 Ακόντων αἰόντες αὐδαν.
5 Αλλ' ἐμὲ τὴν μελέαν, ἱκετεύομεν
205 6 Ω ξένοι, οἰκίεραθ', ἅ πατρός ὑπέρ,
7 Τ' μὲ ἄντομ' ἄντομ', ῥ' ἔκα- 235
8 Λοῖς προσορμηδὺν ὄμμα σὸν ὄμμασιν,
9 Ως τις ἀφ' αἵματ'.
- 210 10 Γμετέρ' ὡφρανεῖσαι, τὸν ἄθλιον
11 Αἰδῶς κύρσαι· ἐν ὑμῖν γὰρ ὡς θεῶ
12 Κείμεθα τλάμονες· ἀλλ' ἴτε, νεύσατε 240
13 Τὰν ἀδόκητον χάριν,
14 Πρὸς σ' ὅ, τι σὺ φίλον ἐκ σέθεν ἄντομ',
215 15 Ἡ τέκνον, ἢ λόγῳ, ἢ χρεῖται, ἢ θεός.
16 Οὐ γὰρ ἴδοις ἂν ἀθρῶν ῥ' βροτῶν ὅστις ἂν, εἰ
17 Θεὸς ἄγοι ἔγ', ἐκφυγεῖν διύαιτο. 245

ΙΑΜΒΟΙ.

- 220 Χο. Αλλ' ἴδοι, τέκνον Οἰδίπ'ε, σέ τ' ἐξ ἴσ'ε
Οἰκίερόμεν καὶ τόνδε συμφορᾶς χάριν.
Τὰ δ' ἐκ θεῶν τρέμοντες, ἔδ' ἐνοίμεν ἂν
φανεῖν πέρα τῶν πρὸς σε νῦν εἰρημύων.

ο Αλαὸν deest in Ald. p Οὐκ ἀλαοῖς Ald. Col. Flor. Franc. Atque hanc ῥα-
φὴν sequitur Winfemius, qui vertit non cæcis (oculis). q Ἀναγρῶν Τισπ. in mar-
gine. Schol. r Βροτῶν Τισπ. in margine. f Γ' omittit Ald.

237 Ως τις ἀφ' αἵματ'] Τοιαύτης
ἱπτικῆς ποιήμα, οἷος ἂν τις προσορμηδὺν
πῶς συλλαβῇ. Schol.

242 Πρὸς σ' ὅ, π] Observa Synta-
xin. Græcis solenne est in juramen-
to aliquid inter Præpositionem &
Casum ejus interponere, Sic Euri-

pides in Hippol. v. 605.

καὶ πρὸς σ' ὅ σὺς δεξιᾶς ἐνυλάν.
Confer infra v. 1329. hujus fabulæ.
Atque eorum imitatione dixit Vir-
gilius Æn. lib. 4. v. 314.

— Per ego has lacrymas, dextramque
tuam te.

- ΟΙ. Τί δῆτα δόξης ἢ τί κληδόνας καλῆς
 Μάτῳ ρέσης ὠφέλημα γίνεταί;
 Ἐἰ τὰς Αῤῥήνας Φασὶ θεοσεβείας
 Εἶναι, μόνας ᾗ τὸν ἑκατέρωθεν ξένον
 Σώζειν οἷας τε, καὶ μόνας δρᾶν ἔχειν,
 Καί μοι γὰρ πᾶσι ταῦτ' ἐστίν; οἵτινες βάθρων
 Ἐκ τῶνδ' ἐμ' ἔλαυναν, εἴτ' ἐλαύνετι,
 Ονομα μόνον δέισαντες; ἔγδ' δὲ τότ'
 Σῶμ', ἔδ' ἐπὶ τὰς ταῦτ' ἐπεὶ τὰ γ' ἔργα μου
 Πεπονθότ' ἐστὶ μάλλον ἢ δεδρακότα,
 Εἴ σοι τὰ μητρὸς καὶ πατρὸς χρεὶ ἢ λέγειν,
 Ὡς ἔνεκ' ὀκφοβῆ με· τὰτ' ἐγὼ καλῶς
 ἔχοιδα· καίτοι πῶς ἐγὼ κακὸς φύσιν,
 Ὅστις πατρὸν μὲν, ἀντιδρῶν. ὥς· εἰ φρονῶν
 Ἐπρασσον, οὐδ' ἂν ὧδ' ἐγγιγνόμεν κακός·
 Νῦν δ' ἔδ' ἐν εἰδῶς ἰκόμην ἢ ἰκόμην.
 Ἰφ' ὧν δ' ἔπαρχον, εἰδότες ἀπωλλύμεν.
 Ἀνθ' ὧν ἰκνῆμαι πρὸς θεῶν ὑμᾶς, ξένοι,
 Ὡς ἐρ με καίνεσθαι, ὧς σῶσαι.
 Καὶ μὴ θεὸς πμῶντες, εἴτε σὺν θεῶς
 Ὡς Μοῖραν ποιεῖσθε μηδαμῶς. ἢ ἡρεῖσθε δὲ
 Ὡς βλέπειν μὲν αὐτὰς πρὸς τὸν εὐσεβῆ ἢ βροτῶν,
 Ὡς βλέπειν δὲ πρὸς σὺν δυσεβείας· φυγὴν δὲ τε
 Ὡς Μήπω χυεῖσθαι φῶτος ἀνοσίε βροτῶν.
 Ζῶν οἷς σὺ μὴ κάλυπτε ἢ τὰς εὐδαίμονας
 Ἐργοῖς Αῤῥήνας ἀνοσίε ὑπερηρέτων·
 Ἀλλ' ὥσπερ ἔλαβες τὸν ἰκέτην ἐχέσθαι,

† Εἰ τὰς τ' Ald. Εἰ τὰς γ' Schol. μ Κακέρωτον Ald. Suidas v. Δόξα, probante etiam If. Casaubono in *Lectione Theocriti*. cap. 3. x Τὸν τῶν in margine.
 γ Μοῖρας Ald. ζ βροτῶν T. a Τὰς Ald.

252 Εἰ τὰς Αῤῥήνας] Propria Atheniensium erat laus ceteros omnes populos religionis studio superare. Pausanias in *Atticis* pag. 42. Ed. Welch. Διέκταται δὲ μοι καὶ περὶ τὸν, ὡς Αῤῥήνας πρὸς τὸν ἢ τὰς ἄλλοις ἐς τὴν θεῖαν ἐστὶ πρὸς τὴν. Et Judaeorum eru-

ditissimus Josephus lib. 2. contra *Aporionem* pag. 1373. Ed. Hudf. Μιμνήσκοντες ὅτι τὸν Ἀπίωνος ἀπαμειβόμενος, ὅς οὐτὶς Αῤῥήνας τῶν, οὐτὶς Λακεδαιμονίαν ἐκτίσθη, ὡς τὰς μὲν ἀνδρῶν τῶν, τὰς ἢ εὐσεβεῖας τῶν Ἑλλήνων ἢ πάντας λέγουσιν.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩ. 101

- 250 Ρύε με, καὶ φύλασσε· μηδέ μὲ κάρει
Τὸ δυσπρόσωπον εἰσὶν ἄτιμάσης.
Ἡκω γὰρ ἱερὸς εὐσεβῆς τε, καὶ φέρων
Ονησιν ἄσσοις τοῖσδ' ὅταν ^b ἢ κύριον 280
Παρῇ τις ὑμῶν, ὅστις ἐστὶν ἡγεμὼν,
255 Τότ' εἰσακχῶν πάντ' ἴππῃσιν· τὰ δὲ
Μεταξὺ τῶν, μηδαμῶς γίνα κακός.
Χο. Ταρβέειν μὲν, ὦ γεραιέ, τῶν θυμῶν
Πολλή γ' ἀνάγκη τὰ πόσος· λόγοισι γὰρ 285
Οὐκ ὠνόμασται βραχέσι· εἴτ' ἢ τῆσδε γῆς
260 Ἀνακτὰς δῶκε τῶν μοι διαδέναι.
Οἱ. Καὶ πᾶς δ' ὁ κραίνων τῆσδε τῆς χώρας, ξένοι;
Χο. Πατρῶν ἄνθρωπος γῆς ἔχ' σκοπὸς δέ νιν,
ὅς καμὲ δεῦρ' ἐπεμψεν, οἴχεται σελῶν. 290
Οἱ. Ἡ καὶ δοκεῖτε τῶν τυφλῶν τιν' ἐντροπὴν
265 Ἡ φροντίδ' ἔχειν, καὶ πόνοις ἐλθεῖν πέλας;
Χο. Καὶ κάρθ', ὅταν περ τῶν νόμων αἰσθῆται τὸ σὺν.
Οἱ. Τίς δ' ἐστ' ὁ κείνῳ τῶν τοῦ ποταμοῦ ἀγγέλων;
Χο. Μακρὰ κέλευθον· πολλὰ δ' ἐμπόρων ἔπη 295
Φιλεῖ παλαιάσσει, τῶν ἐκείνου αἰών,
270 (Θάρος) παρέσται· πολὺ γὰρ, ὦ γέρον, τὸ σὺν
Ὀρομα δὴ καὶ πάντας· ὥς τε καὶ βραδύς
Εὐδὲ, κλύων σὲ δεῦρ' ἀφίξεται παχύς.
Οἱ. Ἀλλ' εὐτυχὴς ἵκητο τῇ θ' αὐτῆ πόλιν, 300
Εμοὶ περὶ τίς γὰρ ἐστὶν ὁδὸς ἐκ αὐτῶν φίλον;
275 Ἀν. ὦ Ζεῦ, τί λέξω; ποῖ φρενῶν ἔλθω, πάτερ;
Οἱ. Τί δ' ἐστὶ, τέκνον Ἀντιγόνη; Ἀν. Γυναιχ' ὄρω
Στείχουσιν ἡμῶν ἄσπον, Αἰτναίως ἔπι

^b Ο κύριον Ald. ^c Απὸνως τ' ἰλθῖν Ald. T. ^d Αγγέλων Ald. ^e Τῇ τ' αὐ-
τῇ Turn. ^f Ἀσπον ἡμῶν Edit. Steph. Turn. Cant. C. contra metri rationem. Nos

304 Αἰτναίως ἐπὶ πόλιν] Ætna (ho-
die Gibel) Siciliæ mons cellissimus.
Hinc Ætnæum pro grandi usurpat. He-
sychius: Αἰτναία πόλις, ἢ Σικελικὴ, ἢ
μεγάλη δὲ πόλις. Σοφοκλῆς Οἰδίποδι
ἐπὶ Κολωνῶ. A monte Parnasso item

eandem loquendi rationem accepe-
runt Græci. Phavorinus in Lexico:
Παρναῖοι, ἀπὸ τῆς μεγάλης· ἢ γὰρ Παρνα-
σὸν ἐπὶ τῇ μεγάλῃ ἵκησαν. Adde Co-
mici Acharn. v. 347. & Schol. ibi-
dem.

Πῶλε βεβῶσαν· κρατὶ δὲ ἡλιοσερῆς
Κιωνὴ πρὸς ὤπα Θεσσαλὶς νιν ἀμπέχῃ.

Τί φῶ;

Ἀρ' ἐστίν; ἄρ' οὐκ ἐστίν; ἢ ὧ γνῶμη παλαιᾶ;

Καὶ φημι, καὶ πόφημι, καὶ ἔχω τί φῶ,

τάλαινα.

Οὐκ ἐστίν ἄλλῃ· ἡ Φαιδρά γοῦν ἀπ' ὀμμάτων

ἰσημαίνε με πρὸς εἵχου· σημαίνει δ' ὅτι

μόνης τὸ δ' ἐστὶ δῆλον Ἰσμήνης κάρα.

Οἱ. Πῶς εἶπας, ὦ παῖ; Ἀν. Παῖδα σιῶν, ἐμὲ δ' ὄραν

Ομαιμον· αὐδῇ δὲ αὐτίκ' ἔξεστιν μαθεῖν.

ACTUS PRIMI SCENA QUINTA.

ΙΣΜΗΝΗ, ΟΙΔΙΠΟΥΣ, ΧΟΡΟΣ, ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Ι Α Μ Β Ο Ι.

Ισ. **Ω** Διοσὰ πατέρες καὶ κασιγνήτης ἐμοὶ
Ἡδίστα προσφωνήμαθ', ὡς ὑμᾶς μάλιστα
Εὐρῶσαι λύπη δεύτερον μόλις βλέπω.

Οἱ. Ω τέκνον, ἦκεις; Ισ. Ω πάτερ^k δύσμοιρ' ὄραν.

Οἱ. Ω ἀπέρμ' ὀμνημον. Ισ. Ω δυσάθλια τροφαί.

Οἱ. Τέκνον, πέφηνας; Ισ. Οὐκ ἄνευ μόχθου γέ μοι.

Οἱ. Πρόσφαιτον, ὦ παῖ. Ισ. Θιγγαίνω δυοῖν ὁμοῖ.

Οἱ. Ἡ τῆσδε καί μοι; Ισ. Δυσμόρε δὲ ἔμειν τρίτης.

Οἱ. Τέκνον, τί δὲ ἤλθες; Ισ. Σῆ, πάτερ, πρὸς μεθίαν.

Οἱ. Πότερα πόθοις; Ισ. Καὶ^m λόγοις αὐτάγγελος.

Ξυλὸν ὥπερ εἶχον οἰκετῶν πρὶν μόνον.

versus causa, transpositis vocibus, ἡμῶν ἄσπον rescriptimus: ut habent *Ald.*
Col. Flor. & Franc. nisi quod ὑμῶν pro ἡμῶν exhibeat. g Malim γνῶμη sine
punctulo: atque ita *Ald. Col. Flor. Franc.* h Φαιδρὰν in *Turn.* in margine. St.
i Σημαίνει με *Ald. Schol.* k Δύσμορ' ἰσορῶν *Turn.* in margine. St. l Εμῆς *Ald.*
Turn. m Λόγῳ *Turn.* in marg. St. Λόγῳ τ' *Ald.*

306 Πρὸς ὤπα] Pro πρὸς ὤπα, At-
tice.

308 Ἀρ' ἐστίν] Ἀρ' ἐστίν ἢ Ἰσμήνη;
Schol.

οι. οἱ δ' ἂν αὐτομάχοι, ὅ ποί νεανία ῥ' πονεῖν;
 1σ. Εἰς ἔπερ εἰσι· δευὰ ῥ' δ' ἐν κείνοις τὰ νυῶ.
 οι. Ω πάντ' ἔκείνῳ τοῖς ἐν Αἰγύπτῳ νόμοις
 φύσιν καλεῖσθαι καὶ βίᾳ τροφάς. 330
 Εκεί γὰρ οἱ μὲν ἄρσενες κατὰ γέρας
 θαλάσῃν ἰσχυροῦντες· αἱ δὲ σπύνομοι
 τὰ ἔω βίᾳ τροφεῖα πορεύουσ' αἰεῖ.
 Σφῶν δ' ὧ τέκν', ἔς μὲν εἰκὸς ἰὺ πονεῖν ταῖδε,
 Κατ' οἶκον οἰκωρῶσιν ὥστε παρθένοι· 335
 Σφῶ δ' ἂντ' ἔκείνων τὰ μὰ δυσήνῃς κακὰ
 ὑπερπονέειτον· ἡ μὲν, ἔχοντα νέας
 τροφῆς ἔλῃζε, καὶ κατὰχυσεν δέμας,
 Αἰ μεθ' ἡμῶν δύσμορος πλανωμένη,
 Γερωνταγωγεῖ, πολλὰ μὲν καὶ ἀγρίαν 340
 ὕλῃν ἄσπετος νηλίπυς τ' ἀλωμένη,
 Πολλοῖσι δ' ὁμῆροις ἡλίῃς τε καύμασι

η Αὐτομάχοι Edit. Stephan. Αὐτ' ὁμαχοῖ Turn. Lectionem nostram tuentur Ald. Col. Flor. Franc. Cambr. ο Tollenda videtur interpunctio ante vocem hanc: habent tamen omnes Editiones. ρ Malim, si divinare liceat, τὸ νῦν, inquit Canterus. q Τὰ κείνοις Turn. in marg. r Εκείνη Ald. St. s Εκείνη T. St.

327 Ποί νεανία] Πῶ τὸ ποιεῖν ἐστὶ. (recte reponit H. Stephanus τῷ ποιεῖν ἐστὶν.) Schol.

331 Εκεί γὰρ οἱ μὲν ἄρσενες] Vide Herodoti *Interp.* cap. 35.

336 Τὰ μὰ δυσήνῃς κακὰ] Pro τὰ ἡμῶν δυσήνῃς κακὰ. Pro Substantivis enim Genitivi Casus ponere solent Græci Adjectiva Possessiva. Hanc constructionem, ut alia apud nostros omittam loca, observare possis in *Oedip. Tyr.* v. 1462. *Antig.* v. 876. Similem item phrasin habet Aristophanes in *Nub.* 1204.

Ἡμέτερα κέρη τ' σφῶν —
 Ubi ἡμέτερα ponitur pro ἡμῶν. Neque hoc loquendi genus ignorant Latini. Horatius lib. 1. *Sat.* 4. v. 22.

— Cum mea nemo
 Scripta legat, vulgo recitare timentis. —
 Ubi vox timentis refertur ad Geniti-

vum, qui in Possessivo mea subintel-
 ligitur. Sic & Cicero in *Epistola* ad
 L. Paulum Consulem: — *Me Consul-*
em tuum studium adolescentis perspexisse.
 Livius item alicubi: *Uti noster duorum*
eventus ostendit.

340 Γερωνταγωγεῖ] Versum hunc &
 sequentem vocis νηλίπυς causa citat
 Suidas in *Lexico* h. v.

341 Νηλίπυς] Nudis pedibus incede-
 dere, extremæ paupertatis indicium
 habebatur. (Vide Meursium ad *Lycophronis Alexandr.* v. 635.) Quan-
 quam hunc ἀνυποδησίαν ritum non
 nunquam apud Veteres non solum
 à Philosophis cæterisque adstrictioris
 vitæ hominibus, sed ab Heroibus
 quoque observatum esse satis constat.
 Consule Illustris Bocharti *Phieroz.*
 par. 1. lib. 2. cap. 50. & Kusterum ad
 Aristophanis *Nub.* v. 103.

Μοχλῆσαι τλήμων, δεύτερ' ἡγήσῃ τὰ τῆς
Οἴκῃ Διότις, εἰ πατὴρ Τροφίῳ ἔχοι.

Σὺ δ', ὦ τέκνον, πρῶτον μὲν ἔξικε πατρὶ

345

Μαντεῖ ἄγχοι πάντα Καδμείων λάθρα,

Α τῷδ' ἐχρήσθη σώματι· Φύλαξ δέ με

Πισῇ κατέστη, γῆς ὅτ' ἐξηλαυνόμην.

Νῦν δ' αὖ, τὴν ἥκεις μῦθον, Ἰσμήνη, πατρὶ

φέρουσαι; τίς σ' ἐξῆρεν οἶκον σόλῳ;

350

Ἦκεις γὰρ ἔκηνέ γε· τῷτ' ἐγὼ σαφῶς

Εἰοῖδα, μὴ ἔχι δέ μ' ἐμοὶ φέρουσι τι.

Ισ. Εγὼ τὰ μὲν παρήμαθ' ἂν ἐπαῖον, πάτερ,

Ζητῶσαι τίῳ σὺν ᾧ κατοιχείης^α Τροφίῳ,

Παρεῖσ' εἰσώ· (δὲς γὰρ ἔχι βέλομαι

355

Πονεῖσά τ' ἀλγεῖν καὶ λέγασθ' αὐτὸς πάλιν)

Α δ' ἀμφὶ τοῖν σὺν δυσμόροις παῖδ' οὖν κακὰ

Νῦν ἐστὶ, ταῦτα σημανῶσ' ἐλήλυθα.

Πεῖν μὲν γὰρ αὐτοῖς λῶ ἔρις, Κρέοντί τε

Θρόνος ἑᾶσθ', μηδ' ἐχραίνεσθαι πόλιν.

360

Δόγῳ σκοπεῖσι τίῳ πάλαι γῆρας φθισαίν.

Οἴα κατέχευε τὴν σὺν ἄθλιον δόμον.

Νῦν δ' ὅκ' ἰδὼν τε καὶ ἄλιπρῳ^γ Φρενός,

Εἰσῆλθε τοῖν τρισηλίοις ἔρις κακῇ,

Αρχῆς λαβέσθαι καὶ κράτης τυραννικῆς.

365

Χῶ μὲν νεάζων καὶ χρόνῳ μείων γεγώς

Τὸν πρῶτον^α φηνηθέντα^β Πολυδάκτῳ θρόνων

Αποστερίσκει, καὶ ἐλήλακεν πάτρας·

Ο δ', (ὥς καθ' ἡμᾶς ἔσθ' ὁ^α πλεθύνων λόγῳ)

Τὸ κτεῖλον Ἀργος βαῖς Φυραῖς, πρῶτον^α λαμβάνει

370

Κῆδος τε καινὸν καὶ ξυλασπισαῖς φίλως,

Ὡς αὐτὴν Ἀργος, ἢ τὴν Καδμείων πέδον

ε Α' παῖον Ald. Turin. η Κατοιχείη Turin. x Στεφίλῳ Ald. γ Ἀλιπρῶς S.
Turin. & in marg. ἄλιπρῳ. α Πολυδάκτῳ Ald. Franc. α Πλεθύνων Ald. Franc.

352 Μὴ ἔχι] In hoc versu τὸ η & τὸ ου quasi coalescunt. Ut apud Euripidem in Phœnis. v. 1193. Theocrit. Idyll. 5. v. 116. & alibi passim. Vide

Eustathium ad Homerum Il. i. pag. 772. lin. 42. & Barnesium ad Euripidis Orest. v. 596.

363 Τε] Encliticum pro τίνος.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩ. 105

Τιμῇ καθέξων, ἥ πρὸς ἔρανον βιβῶν.

Ταυτ' οὐκ ἄριστός ἐστιν, ὦ πάτερ, λόγαν,

345 Αλλ' ἔργα δεινά· οὗ γ' ἴσῃς ὅποι θεοὶ

375

Πόντος καπνικτῆσιν οὐκ ἔχω μαθεῖν.

Οἱ. Ἡδὲ γὰρ ἔργα ἐλπίδ', ὡς ἐμὲ θεὸς

Ωραν πιν' εἶεν, ὥς τε σωθῆναι ποτι;

1σ. Εγώ γε, ποῖς νῦν γ', ὦ πάτερ, μαντεύμασι.

350 Οἱ. Ποίοισι τέττις; τί γ' ἡγήσασθαι, τέκνον;

380

1σ. Σὲ ποῖς ἐκεῖ ζήτητ' ἀνθρώποις ποτὲ

Θανόντ' ἐσεσθ' ἔωπα τ', εὐνοίας χάριν.

Οἱ. Τίς δ' ἂν πεισθ' ἔσθ' ἀνδρὸς εὖ πεσέξεν ἄν;

355 1σ. Εἰ σὺ τὰ κείνων φασὶ γίγνεσθαι κρατή.

Οἱ. Οὐ γὰρ ἐμὲ, θνητῶν ἄρ' ἐμὲ ἀνὴρ;

385

1σ. Νῦν γὰρ θεοὶ σ' ὀρθῶσι, πρὸς δ' ὠλλυσαν.

Οἱ. Γέροντα δ' ὀρθοῦν, Φλαῦρον, ὃς νέος ἔπεισι.

1σ. Καὶ μὲν Κρέοντι γ' ἰδίῃ σὺ τέτων χάριν

ἔχοντα βασιλὸς κούχῃ μυρὶν χρόνον.

360 Οἱ. Ὅπως τί δράσῃ, θύραυρ; ἐρμήνιδέ μοι.

390

1σ. Ὡς σ' ἄγχι γῆς στήσωσι Καδμείας, ὅπως

Κρατῶσι μὲν σὺ, γῆς δ' ἐμὲ μὲν ἀνὴρ ὄρων.

Οἱ. Ἡ δ' ὠφέλῃς τίς θύραυρ κενόμην;

365 1σ. Κείνοις ὁ τύμβος δυσυχῶν ὁ σὺ βαρύς.

Οἱ. Κἄν γε θεοὶ, τίς τέτ' ἂν γνώμῃ μάθοι;

395

1σ. Τέτ' χάριν πότ' ἄρα σὺ Κρατῶσι πέλας

Χώρας θέλεις; μὴδ' ἴν' ἂν σωτὴς κρατῆς.

Οἱ. Ἡ καὶ κατασκευῇς θεοῖς κέν;

370 1σ. Αλλ' οὐκ ἐγὼ πύμφυλον αἶμά σ', ὦ πάτερ.

Οἱ. Οὐκ ἄρ' ἐμὲ γε μὴ κρατήσωσιν ποτι;

400

1σ. Εσθ' ἂν ἄρα τέτ' Κρατῶσι βάρ'.

Οἱ. Ποίας φανείσης, ὦ τέκνον, συναλλαγῆς;

b Ζῶντα τ', εὐνοίας Cam. St. L. S. Καὶ κατ' εὐνοίας Tarn. in margine. Καὶ κατ' εὐνοίας St. Tarn. in margine. c Πίστη Ald. d Τοῦμφυλον Schol.

373 Βιβῶν] Vide Notam ad Oedip.

Tyr. v. 426.

379 Εγώ γε] Subaudi ἐλπίδ' ἔχω.

397 Χώρας] Τῆς Θείας. Schol.

399 Τοῦμφυλον αἶμα] Ο πατήρ.

φόνος. Schol.

Ισ. Τῆς σῆς ἔσθ' ὀργῆς, σῆς ὅταν σῶσιν τὰ φοῖς.

Οἱ. Α δ' ἐνέπεις, κλύουσι τὲ λέγεις, τέκνον;

Ισ. Ἀνδρῶν θεωρῶν Δελφικῆς ἀφ' ἐτίας.

405

Οἱ. Καὶ ταῦτ' ἐφ' ἡμῖν φοῖτος εἰρηκῶς κυρεῖ;

Ισ. Ως φασιν οἱ μολόντες εἰς Θήβης πέδον.

Οἱ. Παιδῶν τίς οὖν ἤκασε τῶν ἐμῶν τὰ δε;

Ισ. Ἀμφω γ' ὁμοίως, καὶ ξεπίστατον καλῶς.

Οἱ. Καθ' οἱ κάκισσι τῶνδ' ἀκύναντες, πῆρ' ὅ

410

τὲ μὲ πόθ' οὐ περὶ τὸν τιμωρινίδα;

Ισ. Αλγῶ κλύουσι ταῦτ' ἐγώ. Φέρω δ' ὁμῶς.

Οἱ. Ἀλλ' οἱ θεοὶ σφί μήτε τιμωρινίδα

ἔσαν καταστέσειαν, ἐν δ' ἐμοὶ τέλει

415

ἢ αὐτοῖν χυνοῖτο τῆσδε τῆς μάχης πῆρ,

ἢ νῦν ἔχοντα, καὶ παναιρουῦντα δόρυ.

Ως ἔτ' ἂν ὅς νῦν σκῆπτρα καὶ θρόνους ἔχῃ,

Μείνειεν, ἔτ' ἂν οὐκ ἐληλυθῶς ἢ πόλιν

ἔλθοι πότε αὐτοῖς, οἷον πῦρ φύσσει' ἐμὲ

οὕτως ἀτίμως πατρίδος ἔξωθ' ἐμδμον

420

οὐκ ἔχον, ἔδ' ἡμῶν ἀλλ' ἀνάσσει

αὐτοῖν ἐπέμφοθ' ἔλθω, καὶ ξεκρύχθ' ἔλθω φυγαῖς.

Εἴποις ἂν ὡς θέλοντι τῶν ἐμῶν τότε

πόλιν τὸ δῶρον εἰκότως ἢ κατήνυσεν.

οὐ δὴτ', ἐπεὶ τοι τιμωρινίδα αὐτὴν ἡμέραν

425

οπηνίκα ἔξ' ἔθ' ἑμῶς, ἦδισον δέ μοι

τὸ κατθανεῖν ἦν καὶ τὸ λαοφθῆναι πέτρῃς,

οὐδεὶς ἔρωτος τῶνδ' ἐφαίνεται ὠφελῶν.

Χρόνω δ' ὅτ' ἤδη πᾶς ὁ μόχθος ἔμ' ὑπέπαι,

καμάνθανον πῶν θυμὸν ἐκδραμόντα μοι

430

Μείζω καταστέσει τῶν περὶ ἡμαρτημύων,

ἢ τοτηνίκα ἤδη τῶν μὲν πόλιν βία

ἢ ἡλαυνέ μ' ἐκ γῆς χερσίων. οἱ δ' ἐπωφελεῖν

ε Ὑμῶν Τ. Ἡμῶν St. f Ἀμφω δ' Ald. g αὐτῶν Τ. h Πάλιν Τ. i Κατῆνυσεν St. Τ. k ἔξ' Ald. l τὸ δ' ἡμῶν Τ. St. m ἡλαυνε ἐκ Τ.

403 τὰ φοῖς] Vide quae notavimus supra ad Oed. Tyr. v. 951.

421 οὐκ ἔχον, ἔδ' ἡμῶν] Vide Apollodori Biblioth. lib. 3. c. 5. §. 9.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩ. 107

οἱ τῷ πατρὸς τῷ πατρὶ διωόμενοι, τὸ δρᾶν
οὐκ ἠθέλησαν, ° ἀλλ' ἔπας μικρῷ χάραν 435
φυγὰς σφιν ἔξω πτωχὸς ἠλώμεν ἐγώ.

Ρ Καὶ ταῖνδε δὲ ἔσαν παρθένοι, ὅσων φύσις
Δίδωσιν ὧ αὐτῶν, καὶ τροφὰς ἔχω βίαι,
καὶ γῆς ἄδειαν, καὶ γῆρας ἐπάρκεσιν·
τὼ δ' ἀντὶ τῷ φύσας εἰλέσθην θρόνος 440

καὶ σκῆπτρα κραίνειν, καὶ τυραννεύειν χθονός.

Αλλ' ἔτι μὴ λάχωσι τῷδε συμμάχαι,
οὔτε σφιν δὲχῃς τῆσδε Καδμείας ποτὶ
Ονησις ἤξῃ· τῷτ' ἐγ' ὥδ' αὖ τῆσδε γε
Μαντεῖ ἀκῶαν, στυγῶν τὰ τ' ἐξ ἑμοῦ 445

Παλαίφαθ', ἃ μοι φοῖβε ἤνυσεν παπ.
Πρὸς ταῦτα, καὶ Κρόντα πεμπόντων ἑμοῦ
Μαστῆρα, καὶ τις ἄλλος ἐν πόλῃ ὀδυνῇ.

Εὰν γὰρ ὑμεῖς, ὦ ξένοι, θέλητέ με
Συῶ τ' παῖσι τῆς στυγῆος δημῆχοις θεαῖς 450

Αλλὲν παιῶνται, τῇδε μὲν πόλῃ μέγαν
Σωτῆρ' ἀρεῖσθε, τοῖς δ' ἑμοῖς ἐχθροῖς πόνηται.

Χο. Ἐπαύριος μὲν Οἰδίπας κατοικίῳ
Αὐτὸς τε, παῖδες θ' αἰδ'· ἐπεὶ ἤ τῆσδε γῆς
Σωτῆρα στυγῆν τῷδ' ἐπιβοάλλεις λόγῳ, 455

Παρανέουσι σοὶ βέλομεναι τὰ ζυμφορεῖα.

Οἱ. Ω φίλταθ', ὥς νῦν πᾶν τελευτῶν προξενῇ.
Χο. Ὡς νῦν καθαρμὸν τῶνδε δαιμόνων, ἐφ' ἃς
Τὸ πρῶτον ἔκ· καὶ κατέστρεψας πέδον.

Οἱ. Τρόποισι ποίοις; ὦ ξένοι, διδάσκει. 460

Χο. Πρῶτον μὲν, ὡς ἔστιν ἐξ ἀεὶρύτης χάρις

Pro οἱ τῷ πατρὶς Canterus οἱ τῷ πατρὶ scribingum putat. ο Αλλ' αὖ
ομιλῶν χάραν T. Est & alia lectio, ἀλλ' ἀπὸ ομιλῶν λέγειν, ut observavit Came-
rarius, p. Ex. Ald. magis eleganter. q Αὐτῶν Ald. r Ταῦτα legendum
censet Canterus. f Τῇδε τῇ Ald. t Ita ex Ald. Legit Tarn. ὡς νῦν. Edit.
H. Steph. & quæ eam secuta sunt, ὡς νῦν vitiose. u Νῦν Tarn. x Κατέστρεψας
L. δ. γ ἱερὰς Tarn. in margine.

442 Τῷδ'] Διελκῶς, pro ἑμοῦ.

447 Πεμπόντων] Nota Atticam ter-
minationem, -όντων pro -ιτων· de

qua vide Etymologum pag 6. lin. 55.
Edit. Sylburg. vel Maittaire de Græc.
Ling. Dialect. p. 66.

- Κρήνης ἐνέγκῃ δι' οὐρίων χειρῶν θύγων.
 Οἱ. Όταν ᾗ τῷτο χεῦμ' ἀκέραιον λάβω;
 Χο. Κρατῆρές εἰσω, ἀνδρὸς εὐχειρος τέχνη,
 Ὦν κρατ' ἔρριπον καὶ λαβὰς ἀμφισύμυς. 465
 Οἱ. Θαλλοῖσιν, ἢ ᾗ κρόκαισιν; ἢ ποῖω τρέπω;
 Χο. Οἶος νεαρεῖς ᾗ οἰοπόκω μαλλῶ ᾗ λαβῶν.
 Οἱ. Εἶεν· τὸ δ' ἔνθεν ποῖ πλῶτάσῃ με χεῖρ;
 Χο. Χοᾶς χεῖρασιν σῆντα πρὸς πρῶτῳ ἐώ.
 Οἱ. Ἡ πῖσδε κρωσοῖς οἷς λέγεις χεῖω τόδε;
 Χο. Τροσὰς γε πηαῖς, τὸν πλῶταῖον δ' ὅλον.
 Οἱ. Τῷ τόνδε πῶλῃσας ᾗ; δίδασκε καὶ ᾗ πῶδε.
 Χο. Ἰδατ', μελίσσης· μηδὲ προσφέρειν μέθυ.
 Οἱ. Όταν ᾗ τῷτων γῇ μελάμφυλλος τύχη;
 Χο. ᾗ Τρεῖς ἐννέ' αὐτῇ κλῶνας ἐξ ἀμφοῖν χεροῖν 475
 Τιθεῖς ἐλαίας, τῖσδ' ἐπεύχεαδ' λιταῖς.
 Οἱ. Τῷτων ἀκῶσαι βάλομαι· μέγιστα γάρ.
 Χο. Ὡς σφας καλῶμεν Εὐμενίδας, ἐξ εὐμενῶν
 Σπέρων δέχεαδ' τὴν ἐκέτιω σωτήριον,
 Αἰτῷ σὺ γ' αὐτὸς, καί τις ἄλλος ἀντὶ σοῦ, 480
 Ἀπυσσε Φωνῶν, μηδὲ μνημιῶν βολεύ.

ζ Κρήσιον T. St. a Pro Oioπόκω non multo rectius ποτίκω habent Ald. Col. Turn. in marg. Flor. Franc. St. Ex duabus hisce malis lectionibus unam bonam fecit Canterus, (legendo ποτίκω,) quam in contextum recipiendam censeo, licet refragantibus omnibus Impressis. b Βαλλῶν Ald. Turn. in margine. St. c Τῷ T. d Τάδε Schol. e Τρεῖς Ald. Turn.

469 Πρὸς πρῶτῳ ἐώ] Mos fuit Antiquis, cum expiationes facerent, vel alias rebus divinis operarentur, ad orientem converti. Lege D. Heinlii *Crepundia Siliana* p. 124.

473 Μηδὲ προσφέρειν μέθυ] Quia Eumenidum sacra Nephalia erant. Hinc Oedipus supra v. 98.

— Οὐ γὰρ ἂν ποτι

Πρῶτασι τῶν (lego ὑμῖν) ἀντίκρουσιν
 οὐδὲ ποτῶν,

Νήφον ἁίοις. —

Ubi vetus Scholiastes hæc verba habet: ἁίοις αὐτοῖς (Εὐμενίδας δηλονότι) λίγῃ, ὅτι εἰ ἀντιδιδῶναι οἶνος αὐτοῖς, ἀλλ'

ὑδὼρ. διδὲ καὶ νηφάλια καλῶνται αἱ ποτιδῆναι αὐτῶν. Et Clytemnestræ umbra in Æschyli *Eumen.* v. 106.

Ἡ ποτὶς μὲ δὴ τῶν ἡμῶν ἱλαίσσεται,

Χοῆς τ' ἁίοις, νηφάλια μελίγμορ.

Ibid. Προφέρειν] Pro ποτίσκει. Ut mox v. 476. ἱπὸ χεῖρ' pro ἱπὸ χεῖρ', & paulo inferius ἀφίρπει pro ἀφίρει. Vide Maittaire de *Dialect. Gr.* p. 86.

477 Μίχεται γὰρ] Μίχεται γὰρ τῶν ποτιδῆναι. Schol.

481 Ἀπυσσε Φωνῶν] Eumenidibus summo cum silentio peragebantur sacra. Adi Meursium in *Lection. Arist.* lib. 5. c. 32. vel nostri Schol.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩ. 109

- Επειτ' ἀφέρπειν ἄσροφθ'· καὶ πῦπ' σσι
 Δράσαντι παρρῶν ἂν ἐφραστείμην ἐγὼ
 Ἀλλως δ' δειμαίνοιμ' ἂν, ὡς ξέν', ἀμφὶ σοί.
 465 Οἱ. Ω πάθε, κλύετον τῶνδε παροχώρων ξένων;
 17. Ηκῶσαιμ' ἐν, χῶ, π δὲ παροχάσσε δρᾶν.
 Οἱ. Εμοὶ μὲν ἔχ' ὁδωπά· λείπομαι γὰρ ἐν
 Τῷ μὴ διώσασθ' μήτ' ὁρᾶν, δυοῖν κακῶν.
 470 8 Σφῶν δ' ἡτέρα μολῶσαι πρᾶξάτω τῶνδε.
 Ἀρκεῖν γὰρ οἴμοι καὶ τὴν μυρίαν μίαν
 Ψυχὴν τὰδ' ἢ ἐκτείνασθαι, ἢν εὖρας παρῇ.
 Ἀλλ' ἐν τάχ' τι πρᾶσσετον· μόνον δέ με
 Μὴ λείπετ'· ἔ γὰρ ἂν δένοι τοῦ μὲν δέματος
 Ερμηον ἔρπειν, ἔδ' ὕφηγητ' ἢ γ' ἄνευ.
 475 17. Ἀλλ' εἴμ' ἐγὼ πλῆστα· πῶς τόσσον δ' ἵνα
 18 Χρῆ' εἴμ' ἐφ' ὀφρεῖν, τῷτο βέλομαι μαθεῖν.
 Χο. Τῷ κείθεν ἄλσας, ὡς ξένη, τῷδ' ἢν δέ τῷ
 Σπάνιν τὴν ἰσχὺς, ἔς' ἐποικὸς ὅς φεράσθ'.
 17. Χωροῖμ' ἂν εἰς τὸδ', Ἀντιγόνη· σὺ δ' ὀντάδε
 Φύλασσε πατέρα τόνδε. " τοῖς πεκῶσι γὰρ
 480 " οὐδ' εἰ πόνει τις, δεῖ πόνε μνήμην ἔχειν.

ACTUS PRIMI SCENA SEXTA.

ΧΟΡΟΣ, ΟΙΔΙΠΟΥΣ, ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

- Χο. 1¹ Δ Εἰδὼν μὲν τὸ πάλαι κείμενον ἤδη κακόν,
 2 Δ Ω ξέν', ἐπεγείρειν,

f Av. καὶ 10. T. St. g Σφῶν Schol. Ald. h Canterus Nov. Lett. lib. 5. c. 25. emendavit ἐκπύου. i Δ' ἂν Ald. k Χρῆ' ἐπ' malit Canterus. l Versum hunc & sequentem citat Plutarchus in Sympotiac. lib. 2. cap. 1. pag. 630. Ed. Ant. Steph. qui tamen obiter tantum locum hunc inspexisse videtur, quippe Oedipo eos tribuens, ad quem pertinere non possunt.

491 ψυχῇ] Hebraeo more ἢ ψυχῇ ponitur pro tota persona. Figura in Sacris Literis passim obvia. Vide Pfochenii Diatrib. de Lingua Graeca N. T. Puritate §. 34.

499 Χωροῖμ' ἂν] Verbum Optativum cum Particula ἂν saepe Futuri Indicativi sensum habet. Confer nostri Oedip. Tyr. v. 95. 295. Antig. v. 1122. & Aeschyli Sept. Theb. v. 381.

110 ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 110

- 3 Ομως δ' ἔραμαι πυθιάδ'. Οἱ. τί τῆς;
 Χο. 4 Τὰς δειλαίας δότιρα φανείας 505
 5 Αλγηδόνος, ἃ ζυνέσας.
 Οἱ. 6 Μὴ πρὸς ξενίας ἀνοίξης
 7 Τὰς σῆς· πέπν' ἐγ' ἀναιδῆ.
 Χο. 8 Τό τοι πολὺ καὶ μηδαμᾶ λῆζον
 9 Χρήζω, ξέν', ὄρθον ἄκωσι ἀκῶσι. 510
 Οἱ. 10 Ἰώ μοι. Χα. Σπέρζον, ἱκετεύω. Οἱ. Φεῦ, Φεῦ.
 Χα. 11 Πείθ'· καὶ γὰρ ᾗδ' ὅστιν σὺ παραρρήσεις.
 Οἱ. 12 Ἠνεγκον κακότητ', ὧ ξένοι, ηνεγ-
 13 Κον, ἄκων μὲν, θεὸς ἴσω.
 14 Τῶτων δ' αὐταίρετιν ἔδεν. 515
 Χο. 15 Αλλ' ἐς τί;
 Οἱ. 16 Κακᾶ μὲν εὐναί· πόλις ἔδεν ἰδρὶς
 17 Γάμων ἐνέδωσεν ἅτα.
 Χο. 18 Ἡ μητρόθεν, ὡς ἀκῶς,
 19 Δυσώνυμα λέκτε' ἐπλήσω; 520
 Οἱ. 20 ὦ μοι θάνατος μὲν πῖδ' ἀκῶν,
 21 ὦ ξεῖν', αὐτὰρ δὲ δὴ ἐξ ἐμοῦ.
 Χο. 22 Πῶς φής; Οἱ. Παῖδες, δύο δ' ἂν ἄτη. Χο. ὦ Ζεῦ.
 Οἱ. 23 Ματρὸς κοινὰς ἀπέβλασεν ὠδίνῳ.
 Χο. 24 ὦ Αὐτὲρ εἰσὶν δότιγονοί τε καὶ 525
 25 Κοινὰ γὰρ πατρὸς ἀδελφαί.
 Οἱ. 26 Ἰώ. Χο. Ἰώ δή τις.
 Οἱ. 27 Μυρίων ὀπισθοφαί κακῶν.
 Χο. 28 Επαγες; Οἱ. Επαγον ἅλας· ἔχων.
 Χο. 29 Ερεξας; Οἱ. Οὐκ ἐρεξα.
 Χο. 30 Τί γάρ; Οἱ. Εδεξάμεν δῶρον,
 31 ὦ μήποτ' ἐγὼ παλακάρδι

in Κουσίτ' Ald. in Απὸ Τ. ο Σαί τ' ἄρ' εἰς' Ald. Frant.

505 Τὰς δειλαίας] Subaudi φεῖ.
 526 Παιδὸς ἀδελφῶν] Quia eas ex
 matre sua Iocaste suscepit Oedi-
 pus. Unde supra (v. 340.) Ismenen
 ita alloquitur:

ὦ πατὴρ ὁμαίμεν. —

Similiter Lycophron Eteoclem & Poly-
 nycen πρὸς ξυνάμειν vocat in A-
 lexandr. v. 437. Ubi plura huc fa-
 cientia ab eruditissimo istius Poetae
 Editore Oxoniensi observata videre
 possis.

p K
 Ald. 2

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩ. ΙΙΙ

32 Επωφέλῃσι πόλεως ἐξελέσθ.

Χο. 33 Δύσανε, τί γάρ; ἔθ' ἔθ' φόνον;

Οἱ. 34 Τί τῆπ; τί δ' ἐθέλεις μαθῆν; Χο. Πατρός; 535

Οἱ. 35 Παπῷ· δαυτέραν ἑκαίσεις ἥτι νόστω νόσση.

Χο. 36 Εκαάνες; Οἱ. Εκαον· ἔχ' δέ μοι.

Χο. 37 Τί τῆπ; Οἱ. Πρὸς δίκας τί.

Χο. 38 Τί γάρ; Οἱ. Εγὼ φράσω.

39 Καὶ γάρ ἄλλως ἐφόνόσῃ καὶ πώλει, 540

40 Νόμῳ ᾧ καθαρὸς, αἰδρὺς εἰς τὸ ἦλθον.

Ι Α Μ Β Ο Ι.

Χο. Καὶ μὲν ἀναξ' ὃδ' ἡμῖν Αἰγέως γόνῳ
Θησεὺς κατ' ὀμφῶν σὺν ᾧ δόπουλεις πάρα.

ACTUS PRIMI SCENA SEPTIMA.

ΘΗΣΕΥΣ, ΟΙΔΙΠΟΥΣ, ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Ι Α Μ Β Ο Ι.

Θη. ΠΟΛΛῶν ἀκύνων ἐν τε τῷ πάρος χρόνῳ
Τὰς αἱματηρὰς ὀμμάτων διαφθεράς. 545

Εγνωκά σ', ὡ παῦ Ααίς, παντὶν θ' ὁδοῖς

Εν ταῖσδ' ἀκύνων μᾶλλον ἐξεπίστευμα.

Σκδὴ τε γάρ σε καὶ τὸ δύσησι κάρτα,

Δηλῆτον ἡμῖν ὄνθ' ὅς ἐσ' καὶ σ' οὐκίσις

ᾧ θέλω σ' ἐρίσθ, δύσμορ' Οἰδίπ'· τίνα 550

Πόλεως ἐπίσης πτεροπλὺ ἐμῇ τ' ἔχων

Αὐτὸς τε χηρὸν δύσμορος ὠδυσσεύς,

Δίδασκει· δεινὸν γάρ πν' ἂν πρᾶξιν τύχοις

Λέξας, ὅππας ἔξαφισαίμην ἐγώ.

Ὡς οἶδά γ' αὐτὸς ὡς ἐπαυδεύθην ξένῳ, 555

Ὡσπερ σὺ, χῶσις πλεῖς· ἀνὴρ ἥτι ξένης

Ἠθλησά κινδυνεύματ' ἐν τῷ μῶ κάρτα.

p Καὶ ἀπώλει Ald. Franc. q Ἀπώλει Ald. T. Franc. r Θέλω π' ἐρίσθ
Ald. Franc.

- Ὡς ξένον γδ' ἐδέν' ὄνθ', ὥσπερ σὺ νῦν,
 Ἵπεκλήραπίμῳ μὴ ἔ' στυγερώσειν ^α σ'· ἐπεί
 Εἴσοιδ' ἀνὴρ ὦν, χῶπι τῆς ἐς αὔριον
 Οὐδ' ἐν πάλεον μοι σ' ἐ μέπειν ἡμέρας. 560
- Οἱ. Θησεύ, τὸ σὺν γυναικὶ ἐν σμικρῷ λόγῳ
 Παρήκεν, ὥς τε βραχέ' ἐμοὶ δεῖσθαι φράσται.
 Σὺ γάρ μ' ὅς εἰμι, ^α καὶ φ' ὅτε πατρός γεγώς,
 Καὶ γῆς ὁπίας ἦλθον, εἰρηκῶς κυρεῖς. 565
 Ὡς ἐστὶ μοι τὸ λοιπὸν ἐδέν' ἄλλο, πάλιν
 Εἰπεῖν αἰ γρηῃ καὶ λόγος ὕ διερχεται.
- Θη. Τῶτ' αὐτὸ νῦν δίδαχ', ὅπως ἂν ἐκμάθω.
 Οἱ. Δώσω ἱκανὰ τυμὸν ἄθλιον δέμας
 Σοὶ δῶρον, ἔ' παρδᾶν εἰς ὄψιν· τὰ δὲ
 Κέρδη παρ' αὐτῶ ^α κρείσσον ἢ μορφή καλή. 570
- Θη. Ποῖον ἢ κέρδος ἀξιοῖς ἥκειν φέρων;
 Οἱ. Χρόνῳ μάθοις ἂν, ἐχὶ τῷ παρόντι πα.
 Θη. Ποῖα γδ' ἢ σὴ παρσφορεῖ δηλώσεται;
 Οἱ. Ὅταν θάνω γὰρ, καὶ σὺ με παφύς γῆν. 575
 Θη. Τὰ λοιπὰ αὐτῇ τῆ βίᾳ· τὰ δ' ἐν μέσῳ
 Ἡ ^α λῆσιν ἴχθεις, ἢ δὲ ἐδενὸς ποιῇ.
- Οἱ. Ενταῦθα γάρ μοι κῆνα συγκαμίζεται.
 Θη. Ἀλλ' ἐν βραχεὶ δὴ τιώδ' ἐξ αὐτῇ χάριν.
 Οἱ. Ὅρα γμῖν ^α ἐ σμικρὸς ἐς ἀγῶν ὁδε. 580
 Θη. Πόπρα ^α δὲ τῶν σῶν ἐκγόνων, ἢ μὲ λέγεις;
 Οἱ. Κεῖνοι κομίζεν κείσ' ἀναγκάζει με.
 Θη. Ἀλλ' εἰ ^α θέλοιεν, ἐδέ σοι φεύγειν καλόν.
 Οἱ. Ἀλλ' ἐδ' ὅτ' αὐτὸς ἤθελον ^α παρέμειναι.
 Θη. Ὡ μῶρε· "θυμὸς δὲ ἐν κακῶς ἐ ξύμφορον. 585
 Οἱ. Ὅταν μάθης με, νεχέτ'· παννὴ δ' ἔα.
 Θη. Δίδασκ'· ἀνευ γνώμης γδ' ἔ' με γρη λέγειν.

f Οὐδ' ἐν T. i Στυγερώσειν σφ Scal. Atque ita scribendum censet Vossius
 Institue. Orator. lib. i. cap. 10. Etiam ipsa sententia eam lectionem plane po-
 stulat. u Omittunt Ald. Col. Franc. x Καὶ φ' τε Ald. Franc. y Διερχεται
 Turn. in margine. Ald. Franc. z Κρείσσον T. a Λῆσιν Turn. b Οὐ σμικρὸς
 γὰρ ἐς Turn. Οὐ σμικρὸς ἐκ Ald. Franc. c Τὰ Ald. Franc. d Θέλουτ' ἂν γ' ἐδὲ
 Ald. Franc. Θέλουτ' ἂν ἐδὲ T. e Παρέμειναι T.

οἱ.
 Θη.
 οἱ.
 Θη.
 οἱ.
 Θη.
 οἱ.
 560
 οἱ.
 570
 οἱ.
 575
 οἱ.
 580
 οἱ.
 585
 οἱ.
 598
 τῆς γδ'
 613

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩ. 113

οἱ Πέπονθα, Θησεύ, δεινὰ πρὸς κακοῖς κακά.

Θη. Η πλὴν παλαιὰν συμφορὰν γένεσ' ἐρεῖς;

οἱ. οὐ δὴτ'· ἐπεὶ πᾶς τὸ γ' Ἑλλήνων θροεῖ.

Θη. Τί γὰρ τὸ μᾶλλον ἢ κατ' ἀνθρώπων νοσεῖς ;

οἱ. οὕτως ἔχει μοι· γῆς ἐμῆς ἀπηλλάχτω

Πρὸς τῶν ἐμαυτῇ σπερμάτων· ἔστιν δέ μοι

Πάλιν καταλθεῖν ἢ μήποθ', ὡς πατροκτόνῳ.

Θη. Πῶς δὴτά σ' ἂν πεμφαίαιθ' ὥς' οἰκεῖν δῖχα;

οἱ. τὸ θεῖον αὐτῆς ἔξαναγκάσθ' ὅμα.

Θη. Ποῖον πᾶθος δέισαντας ἐκ χρηστέων;

οἱ. Ὅτι σφ' ἀνάγκη τῇδε πληγῆναι χθονί.

Θη. Καὶ πῶς ἴδουσιν ἂν τὰ μακάριων πατρῶν;

οἱ. Ω Φίλτατ' Αἰγέως παῖ, μόνοις ἔ γίνεταί

^h Θεοῖς τὸ γῆρας, ἔδ' ἐκατθανεῖν ποτε.

“Τὰ δ' ἄλλα συγχῆ πάνθ' ὁ παγκρατὴς λόγος.”

“Φθινει μεν̃ ιαν̃ς η̃ς, Φθινει δ̃ε σωματ̃·

“Θνήσκει δὲ πίστις, βλαστάνει δ' ἀπίστια.

“Καὶ πνεῦμα πᾶντὸν ἔποτ’ ἔτ’ ἐν ἀνδράσι

“ φίλοις βέβηκεν, ὅτε πρὸς πόλιν πόλε.

“Τοῖς μὲν δὲ ἡδὴ, τοῖς δ' ἐν ὑμέτερω χρόνῳ

“Τὰ περὶ πικρὰ γίνεται, καὶ οὗτος φίλος.”

Καὶ πάντες Θήβαις ἐπὶ ταῦτις εὐήμεροι

Καλῶς τε πρὸς σέ. *μυρία* ὁ *μυρία*

Χρόνος τεχνέται νύκτας ημέρας τ' ἰσὺν.

Εν αὖτε τὸ νῦν ζύμωσιν αὐτῶν.

ⁱ Ἐν δὲ αὖτε διασπείδωσιν ἐκ ^k σπινθηρῶ λόγους.

Τὸν οὖν ἄνθρωπον καὶ κεκοιμημένον νέκυον

ΨΗΛΟΤΕΡΟΝ ΤΑΙΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΙΣ

Εἰ Ζεὺς ἔστι Ζεὺς καὶ Διὸς παῖς Πηλεΐδης

ΕΙ ΖΕΥΣ ΕΤΙ ΖΕΥΣ, ΧΩ ΔΙΟΣ ΦΟΙΒΟΣ ΣΑΦΗΣ.
ΑΛΛ' ὅτι σὺν ἅμα ἡδὲ τῶν ἑταίρων ἐστι

Α/Α 8 γρ αββαν ηοο ταχύνη. ΕΛΛ.

f *Miser* Edit. Steph. perperam. g *Εὐαγγελιστὴν* Turn. Ald. Franc. h *Θεοῦ*
ῥῆμα Ald. Franc. i *Ex* deest Ald. Franc. k *Ματθῆ* *ῥῆμα* Turn. in marg. St.

598 Τῆς — Χρονί] Pro τῶς πάντης turo ponitur. Atticis Scriptoribus τῆς χρονίος.

613 *Διανοεῖσθαι*] Præfens pro Fu-

lage.

- Εα μ' ἐν οἷσιν ἡρξάμην, τὸ σὺν μόνον
 Πιστὴν φυλάσσω· κούπτ' Οἰδίπῳ ἐρεῖς
 Ἀχρεῖον οἰκητῆρα δέξασθαι τόπων 620
 Τῶν ἐνθάδ', εἴπερ μὴ θεοὶ ψεύσασί με.
- Χο. Αναξ, πάλας καὶ ταῦτα καὶ τοιαῦτ' ἔπη
 Γῇ τῇδ' ὅδ' ἀνὴρ ὡς τελῶν ἐφαίνεται.
- Θη. Τίς δ' ἦτ' ἂν ἀνδρὸς εὐμύθου ἐκβάλοι
 Τοιᾷδ', ἴ' ὅτε πρῶτον μὲν ἢ ^π δορύξεν 625
^π Κοινὴ παρ' ἡμῖν αἰὲν ἐστὶν ἐστία;
 Ἐπειτα δ' ἰκέτης δαυμόνων ἀφιγμένῳ
 ὁ γῇ τῇδε καὶ μοι δασμὸν καὶ σμικρὸν πίνῃ.
 Α γὰρ ^ρ σεβάσθεις, οὐ ποτ' ἐκβαλῶ χάριν
 Τῷ τῷδε, χώρα δ' ἐμπαλὶν κατοικίῳ. 630
 Εἰ δ' ἐνθάδ' ἡδὺ ^ρ τῷ ξένῳ μίμνεν, σέ νιν
 Τάξω φυλάσσειν· εἰ δ' ἐμὲ σείχεν μέτα
 Τόδ' ἡδὺ, τέτων, Οἰδίπας, δίδωμί σοι
 Κρίναντι χρεῖας· τῇδε γὰρ ξυνοίσουμαι.
- Οἱ. Ω Ζεὺς, δίδοις τοῖσι ποῖσσι εὖ. 635
- Θη. Τί δ' ἦται χρεῖζεις; εἰς δόμους σείχεν ἐμὲς;
 Οἱ. Εἴ μοι θεμὶς γ' ἔω· ἀλλ' ὁ χῶρος ἐοδ' ὅδε.
 Θη. Ἐν ᾧ τί πᾶσζεις; καὶ γὰρ ἀντισησούμαι.
 Οἱ. Ἐν ᾧ κρατήσω τῶν ἐμ' ἐκβεβληκότων.
 Θη. Μέγ' ἂν λόγοις δώρημα τῆς σωφροσύνης. 640
 Οἱ. Εἰ σὶ γ' ἄπερ φῆς ἐμυθόι πελοῦντί μοι.
 Θη. Θάρσ' τὸ τῷδε γ' ἀνδρὸς, καὶ σέ μὴ πεσοῦν.
 Οἱ. Οὐτοι σ' ὑφ' ὅρκου γ' ὡς κακὸν πσιώσουμαι.
 Θη. Οὐκ οὐ· πέρα γ' ἂν εἴδεν ἡ λόγος φέροις.
 Οἱ. Πῶς οὐ ποιήσεις; Θη. Τῷ μάλισ' ὄκνος σ' ἔχει. 645

l Malim ὅτ' ut legitur apud Suid. Edit. Mediol. & Ald. qui locum hunc laudat v. Δορύξενος. Atque hanc scripturam præfert Cl. Kusterus: quanquam in Editionis suæ contextu ὅτ', ut vulgo est apud nostrum, dedit, nescio qua auctoritate fretus: nam Cod. MS. istius Lexicographi in Bibliotheca C. C. C. Oxon. asservatus aperte ὅτ' repræsentat. m Δορύξενος mavult eruditus Kusterus ad Suidam in Δορύξενῳ. n Pro κούπτ' τ' ἀε' ἡμῖν, quod habent Edit. Steph. Turin. Cant. restitui κούπτ' ἡμῖν ex Ald. Col. Flor. Franc. & Suidæ l. d. o Τῇ γῇ π' τῶν in margine. p Σεβασθεις Ald. Franc. q Τὸν ξένον T. r Εἰτ' Schol. f H δόμους Ald. Franc. i Πέραν Schol. Franc.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩ. 115

Οἱ. ἤχσιν ἄνδρες. Θη. Ἀλλὰ τοῖσδ' ἔσαι μέλον.
 Οἱ. Ὄρα με λείπων. Θη. Μὴ δίδαχ' αἰ χεῖρ' αἰ με δρᾶν.
 620 Οἱ. Οκνοῦτ' ἀνάγκη. Θη. Τοῦμὸν σὺκ ὀκνεῖ κέαρ.
 Οἱ. Οὐκ οἶδ' ἀπειλᾶς; Θη. Οἶδ' ἐγὼ σε μὴ ἴνα
 Ἐνθὲνδ' ἀπαύζοντ' ἄνδρα πρὸς βίαν ἔμοδ.
 Πολλὰ δ' ἀπειλαί, πολλὰ δὲ μάτῳ ἔπη
 625 Θυμῷ κατηπείλησαν. " ἀλλ' ὁ νῆς ὅταν
 " Αὐτῇ γήνηται, φρεῖδα παπειλήματα.
 Κείνοις δ' ἴσως κεί δ' ἐν' ἐπερρώαδ' λέγειν,
 Τῆς σῆς ἀγωγῆς (οἶδ' ἐγὼ) φανήσεται
 630 Μακρὸν τὸ δεῦρο πέλαρος ἔδ' ἐπλώσιμον.
 Θαρσύν' μὲν οὐκ ἔγωγε κἄνευ τῆς ἐμῆς
 Γνώμης ἐπαινῶ, φοῖβος εἰ" περὶ πεμφέ σε
 Ὁμῶς ἢ κἄμ' μὴ παρόντ', οἶδ' ὅτι
 Τοῦμὸν φυλάξῃ σ' ὄνομα μὴ πάσχειν κακῶς.
 660

ACTUS PRIMI SCENA OCTAVA.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Σ Τ Ρ Ο Φ Η Α.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

1 Εἴπ' πρὸς ξένη τῶσδε χώρας
 2 Ἰκ' αὖ κράτισται γὰρ ἐπαυλαί,
 3 Τὸν δ' ἐγγὴτα Κολωνόν.
 4 Ἐνθαί λίγεια * μινύρεται
 5 Θαμίζουσι μάλισ' ἀηδῶν
 6 Χλωραῖς ὑπὸ βάσσαις
 7 Τὸν οἶνωπ' ὕ ἀνέχουσι ^z κισσόν,
 665

* Προὔτεται *Τισπ.* in marg. St. x Μύρεται *Ald. Franc.* y Forfan αὖ ἔχουσι.
 z Κισσόν *Franc.* operarum, opinor, incuria.

646 Τοῖσδ'] Τοῖς τῷ Χορῷ. Schol.

654 Κείνοις] Thebanos intellige.

655 Αγωγῆς] Subaudi αἰ.

664 Ἐνθαί λίγεια] Hunc & duos sequentes versus adducit Suidas v. Μινύρεται.

116 ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

- 8 Καὶ τὰν ἄβατον θεοῦ
9 φυλλάδα μυριόκαρπον, ^a ἀνάλιον,
10 Ἀνήμερόν τε πάντων
11 Χειμῶνων· ἵν' ὁ Βακχεώτης αἰεῖ
12 Διόνυσος ἐμβατεύῃ,
13 Θείαις ^b ἀμφιπόλων πέτραις.

670

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Α.

- 1 Θάλλει δὲ ἐρανίας ὑπὸ ἄχνας
2 Ὁ καλλίστοτος καὶ ἡμαρ αἰεῖ
3 Νάρκισσος, ^c μεγάλαιν θειῶν
4 Ἀρχαῖον στεφάνωμι, ^d ὅ, τε
5 Χρυσωγῆς κρόκος· ἐδ' αὖπνοι
6 Κρήναι μινύθουσι,
7 Κηφισὲ νομάδες ῥέεθρων,
8 Ἀλλ' αἰὲν ἐπ' ἡματι
9 Ωκυτόχης πεδίων ^d Ἰπινίσσεται,
10 Ἀκηράτω ξυῖ ὄμβρων,
11 Σπερνέχῃ χθονός· ἐδὲ Μυρτὴν χοροί
12 Νιν ἀπεσύνησαν, ^e ἐδ' αὖ
13 Α' ^f χρυσάνθιος Ἀφροδίτα.

675

680

685

ΣΤΡΟΦΗ Β.

- 1 Ἔστιν δὲ οἷον ἐγὼ
2 Γᾶς Ἀσίας ὅδε ἐπακέω·
3 Οὐδ' ἐν τᾷ μεγάλῃ Δωρίδι νάσω

^a Ἀνάλιον *Ald. Franc.* ^b Ἀμφιπόλων *Ald. Franc.* ^c Μεγάλας θειῶν *Tiern.* in marg. ^d Ἐπινίσσεται *Ald. Franc.* ^e Οὐδὲ χρυσάνθιος *Ald. Franc.* ^f Χρυσάνθιος *Tiern.*

676 Μεγάλας θειῶν] Ταῖς Εὐρυτίσιν. Schol.

678 Αὖπνοι κρήναι] Sic Æschylus ἄρρυπτοι βέλος dixit, *Prom.* v. 358. Et Ovidius in *Trist.* lib. 4. *Eleg.* 5. v. 4.

Ut vigil infusa Pallade flamma solet.

685 Νιν] Τὴν Ἀπικλήν. Schol.

686 Χρυσάνθιος] Epithetum ab Homero desumptum. Ita enim ille in *Odyss.* 9. v. 285.

Οὐδ' Ἀλασκονίῳ ἔτι χρυσάνθιος Ἀρης.

687 Ἔστι δὲ οἷον ἐγὼ] Loquitur in hac Strophe Chorus de Oleis Minervæ, quæ Μορῆαι appellabantur. Cujus nominis variam originem vide sis apud Comici Enarratorem ad *Nub.* v. 1001.

689 Νάσω Πέλοπος] Per Dialysin composita dictionis pro Πιλοποννήσῃ. Ita Dionysius in *Perieges.* v. 403.

— Πέλοπος δ' ἐπὶ νηὶς ὀπηδεῖ.

Infula

8 Π
μίγη
Τιερ.
Ald.
quit C

Infula
νυσί
692

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩ. 117

4 Πέλοπός ^ε ποτε βλασόν, 690

5 Φύτευμ' ^h ἀχέειρώτων αὐτόποιον

6 Εγχείων φόβημα δαίων,

7 Ο τὰδε θάλλει ⁱ μέγιστα χώρα

8 Γλαυκᾶς παιδοτρόφος ^k φύλλον ἐλαίας.

9 ^l Τὼ μὲν τις ἔτε ^m νέῃ, ἔτε γήρα

695

10 Σημαίνων ἀλιώσῃ χεὶρὶ πέρας.

11 Ο γδ' ⁿ εἰσαίνει ὄρων κύκλῳ

12 Λεύσῃ νιν Μορῆς Διὸς,

13 Χαί γλαυκῶπις Αἴθνα.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Β.

1 Ἄλλον δ' αἶνον ἔχω

700

2 Ματροπόλει τὰδε κράτιστον

3 Δῶρον τῷ μεγάλῃ δαίμονος εἶπεν,

4 Αὔχημα μέγιστον,

5 Εὐίππον, εὐπωλον, εὐτάλαστον.

6 Ω πῶη Κρόνῃ, σὺ γάρ νιν εἰς

705

7 Τόδ' εἰσὶς αὐχμὶ, ἀναΐ Ποσειδάν.

8 ^o Ἰπποισιν τὸν ἀνεσῆρα χαλινὸν

9 Πρώταισι ^p ταῖσδ' ἐκπῶσις ἀγχαῖς.

10 Α δ' εὐήρεϊμος ἐκπαγλ' ἀλία χερ-

11 Σὶ τῷ ἀπιομῆμα πλάτα

710

12 Θρώσκει τῶν ἐκατομπύδων

13 Νηρηίδων ἀκέλαθ'.

^g Πώποτε *Ald. Franc.* ^h Ἀχέειρώτων *Turn.* in marg. ⁱ Ita omnes libri: sed ^g μέγιστον postulat versus; atque sic scribendum putat Canterus. ^k Θεᾶδων *Turn.* in marg. ^l Τὸ *Ald. Franc. Schol.* ^m Νεαρὸς *Ald. Franc.* ⁿ Εἰσορῶν *Ald. Franc.* ^o Ἰπποισι *Ald. Franc.* ^p Videtur scribendum ταῖσδ' ἐκπῶσις, inquit Canterus.

Infula autem vocatur, ὡς παρὰ βραχὺν ^g βραχὺν ἔστι. Vide Eustathium ad Dionysii locum laudatum.

692 Εγχείων φόβημα δαίων] Hujus

rei argumentum est, quod Lacedæmonii, cum Atticam popularentur, Oleis Minervæ sacris pepercerint. Vide Scholiographum.

Turn. in
marg.
nos Aris.
itur in
inervæ,
jus no-
is apud
v. 1001.
Dialyfin
ποιησά.
03.
ιδί.
Infula

ACTUS SECUNDI SCENA PRIMA.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ, ΟΙΔΙΠΟΥΣ, ΧΟΡΟΣ.

I A M B O I.

- Αν. **Ω** Πλείς' ἐπαίνους εὐλογέμενον πέδον,
 Νυνὶ σὶ τὰ λαμπρὰ ταῦτα δῆ φαίνειν ἔπη.
 Οἱ. Τί δ' ἐστίν, ὦ πάῃ, κακόν; Αν. Αἶσρον ἔρχεται 715
 Κρέων ὅδ' ἡμῖν ὄκ' ἄνευ πομπῶν, πάτερ.
 Οἱ. Ω φίλτατοι γέροντες, ἔξ ὑμῶν ἐμοὶ
 φαίνοι' ἂν ἤδη τέρμα τῆς σωτηρίας.
 Χο. Θάρσ', παρέσται· καὶ γὰρ εἰ γέρων⁹ κυρῶ,
 Τὸ τῆσδε χώρας ἐγγήρακε δένδρῳ.

720

ACTUS SECUNDI SCENA SECUNDA.

ΚΡΕΩΝ, ΟΙΔΙΠΟΥΣ, ΧΟΡΟΣ, ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

I A M B O I.

- Κρ. **Α**νδρες χθονὸς τῆσδ' εὐχyuεῖς οἰκήτορες,
 Ὡρῶ πν' ὑμᾶς ὁμμάτων εἰληφότητας
 φόβον νεωρῇ τῆς ἐμῆς ἐπεισούδα,
 Ὅν' μήτ' ὀκνεῖτε, μήτ' ἀφείτ' ἔπος κακόν.
 Ἡκω γὰρ ἔχ' ὥς δρᾶν τι βεληθεῖς· ἐπεὶ
 Γέρων μὲν εἰμι, πρὸς πόλιν δ' ὀπίσσω
 Σθένεσσαν ἤκων, εἰ πν' Ἑλλάδος, μέγα.
 Ἀλλ' ἀνδρα τόνδε¹ τηλικόνδ' ἀπεσάλλω
 Πείσων ἐπεσάω πρὸς τὸ Καδμείων πέδον.

725

⁹ Εὐχὴ Schol. r. Ita ob versum Editt. Ald. Col. Franc. Flor. & Scholiographi auctoritate. Μὴ ποτ' in cæteris. f Sic Ald. Col. Franc. Flor. & Scal. (qui etiam pro τηλικὸν ἀπεσάλλω ad oram libri sui τηλικῶτον ἐσάλλω adscripserat.) Editt. Steph. Tzsch. Cap. C. τηλικὸν dant, claudicante Senario.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩ. 119

οὐκ ἐστὶν ἐνὸς σείλαντι, ἀλλ' ἑ ἀνδρῶν ὑπο

Πάντων κελούθεις, ἔνεχ' ἡκέ μοι γόνυ

τὰ τῷδε πενθεῖν πῆμαί', ἢ πλεῖστον πόλεως.

Αλλ', ὦ τελαίπῳρ' Οἰδίπῳδς, κλύων ἐμοῦ,

Ικχ πρὸς οἶκος. πᾶς σε " Καθ' μείων λεῶς

Καλῇ δικαίῳς· ἐκ τῶν πάντων ἐγώ, 735

ὁσῶ περ (εἰ μὴ πλείον ἀνθρώπων ἔφυν

^γ Κάκιος) ἀλγῶ τοῖσι σοῖς κακοῖς, γέρον,

ὀρώων σε τὸν δύσηνον ὄντα μὴ ξένον,

Αὖτις δ' ἀλήτῳ, καὶ πῖ πρῶτόν τις μῖα

Βιοσπερὴ χωροῦνται· πλὴν ἐγὼ πάλας 740

Οὐκ ἂν ποτ' ἐς τοῦτον αἰκίας πεσεῖν

Εδοξ', ὅσον πέπλωκεν ἡδ' ἡ δύσμορος,

Αἰ σε κηδεύουσι καὶ τὸ σὺν κάρει

Πτωχῇ διαίτη τηλικῶτ· ὃ γάμων

Εμπειροῦ, ἀλλὰ τῷ πόντῳ ἀρπάσαι.

Αὐτὸν ἄλλιον πυνειδῶ, ὡς πάλαι ἐγὼ,

Ὡς οὖν εἰς σέ, καὶ μέ, καὶ τὸ πᾶν γένε·

Ἀλλ' ὃ γὰρ ἐστὶ τὰ μὲν Θανῇ κρύπτειν· σύ νυν

Πρὸς θεῶν πατέρων, Οἰδίπυς, πειθεῖς ἐμοί.

^a Κύβον, φελήους ἄνυ καὶ δόμης μολεῖν 750

Τὴς σὺς πατρῶς. τῷδε τῷ πάλιν Φίλως

Εἰπὼν· ἐπεσχία τὰ ὦτα· ὃ ἡ δ' οἶχει πλεόν.

^c Δίχην σέβονται ἂν ἔσται σὴ πάλαι τροφός.

οἱ. Ω πάντα τριμῶν. καὶ πρὸ πάντων ἀνθρώπων

λόγῃ δικαίῃ μεγάλῃμα ποικίλῳ.

Τί πάντα ^d πειράζ· καὶ μὲ δεύτερον θέλεις

ΕΛΘΩΝ ΕΝ ΟΙΣ ΜΑΛΙΣ' ΕΝ ΑΛΛΟΙΩΝ ΑΛΛΕΣ:

Πρόσθεν τε νόον με τήσιν οἰκείοις κακχαῖς

וְהָיָה כִּי יֵרָאֶה הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ

i Ἀσὼν *Tiurn.* in marg. *St.* u Καδμήϊος *T.* x Τῶν, μέγισ' ἰγῶ *Ald. Franc.*
 Τῶνδ' μέγισ' ἰγῶ *Schol.* γ Μάλυστα δ' ἀλγῶ *T.* z Τὰ Φασὶ *Tiurn.* in textu, &
 πμφῶν in marg. a Κρύφου *Tiurn.* in marg. *Ald. Franc. St.* b *Ald. & Franc.*
 οἴκου. *Flor.* ἡδ' οἴκου. c Mallem Δίην cum *Tiurn.* d Πείρεξ *Tiurn.* in marg.
L. S.

744 Τηλικῶτες] Animadvertite At-
icam Enallagen. Nam communis
syntaxis exigeret τηλικαῶτη. Vide Cl.
Kusterum ad Aristophanis *Nub.* v. 53.

Νοστυῷθ', ὅτ' ἐγὼ μοι τέρψις ἐκπεσεῖν χθονός,
 Οὐκ ἤθελες θέλοντι παροδέεσθαι χάριν.
 Αλλ' ἡνίκ' ἤδη μεσὸς ἐγὼ θυμὸν ἐμυῖον,
 Καὶ πῦν δόμοισιν ἐγὼ διατῆσθαι γλυκὺ,
 * Καὶ μάνθανον πὺν θυμὸν ἐκδραμόντά μοι,
 Τότ' ἐξεώθεις, καὶ ἔβαλλες· ἐδὲ σοι
 Τὸ συγχεῖν τῆτ' ἐδαμῶς τότ' ἐγὼ φίλον.
 Νῦν τ' αὖθις ἡνίκ' εἰσπρᾶς πόλιν τέ μοι
 Ξυῖσθαι εὖνοιν πλώδε, καὶ γένος τὸ πᾶν,
 Πειρᾶ μεταπαῖν, σκληρὰ μαλθακῶς λέγων.
 Καί τοι ποσὴν τέρψις ἀκόντας φιλεῖν.
 Ωσπερ ἴς εἰ σοι λιπαροῦντι μὲν τυχεῖν,
 Μηδὲν διδοίη, μηδ' ἐπαρκέσθαι θέλοι,
 Πλήρη δ' ἔχοντι θυμὸν ὧν χεῖρεις, τότε
 Δωροῖθ', ὅτ' ἐδὲν ἡ χάρις χάριν φέρῃ,
 Ἀρ' ἂν ματαίῃς τῆσδ' ἂν ἡδονῆς τύχοις;
 Τοιαῦτα μὲν τοι καὶ σὺ παροφείρεις ἐμοί,
 Λόγω μὲν ἐδὲ λᾶ, τοῖσι δ' ἔργοισιν κακὰ.
 Φράσω δὲ καὶ τοῖσδ', ὥς σε δηλώσω κακόν.
 Ηκεῖς ἐμὲ ἄξων, ἐχ' ἴν' εἰς δόμους ἄγῃς,
 Αλλ' ὥς πάραυτον οἰκίσῃς· πόλις δὲ σοι
 Κακῶν ἢ ἀνάτος ἢ τῶνδ' ἀπαλλαχθῆ χθονός.
 Οὐκ ἔστι σοι ταῦτ'· ἀλλὰ σοι τῶδ' ἔς, ἐκεῖ
 Χώρας ἀλάστωρ οὐμὸς ἐνναίων ἀεί.
 ἱ Ἔστιν δὲ πασι τοῖς ἐμοῖσι τῆς ἐμῆς
 Χθονὸς λαχεῖν ποσῶν, ἐνθανεῖν μόνον.
 Ἀρ' οὐκ ἄμεινον ἢ σὺ πᾶν Θήβαις φρονῶ;
 Πολλῶ γ', ὅσῳ περ ἐκ σαφετέρων κλύω,
 Φοίβῃ πε, καὶ αὐτῷ Ζηνός, ὃς κείνῃ πατήρ.
 Τὸ σὺν δ' ἀφίκεται δεῦρ' ἐπὶ βλήτον σῶμα
 Πολλὸν ἔχον σῶμωσιν· ἐν δὲ τῷ λέγειν,

e Ita ex Cam. C. T. & ipso Sophocle. (Confer supra v. 430.) Καὶ μάλιστα
 praefereunt ceterae Editiones. f Τῆσδ' ἢ τῶνδ' in marg. g Αἰαντὸς Τῶν
 male, ut putat Hen. Stephanus. h Τῆσδ' Scal. i Ἔστιν Scal.

779 Πόλις δὲ σοι] Καὶ ἴν' αἱ Θῆβαι ἀελατῆς ἴσονται ἐν ταύτης τ' γῆς. Schol.

760

765

770

775

780

785

Κρ.

Οἱ.

Κρ.

Οἱ.

Κρ.

Οἱ.

Κρ.

Οἱ.

Κρ.

Οἱ.

Κρ.

Οἱ.

Κρ.

Οἱ.

Οἱ.

Οἱ.

Χρ.

Χρ.

Χρ.

Χρ.

Χρ.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩ. 121

760 Κάκ' ἂν λάβοις τὰ πλεόν' ἢ σωτήριον. 790
 Αλλ' οἶδα γάρ σε ταῦτα μὴ ποιεῖσθαι. ἴθι, λέγει, ἔσθι.
 ἡμᾶς δ' εἰς ζῆν ἐνθάδ' ἔσθ' ἂν κακῶς
 οὐδ' ὧδ' ἔχοντες ζῶμεν, ἴ' εἰ παύομεθα.
 Κρ. Πότερ' νομίζεις δυσυχεῖν ἐμὲ εἰς τὰ σὺ;
 765 ἢ σ' εἰς τὰ σωτὴρ μᾶλλον ἐν τῷ νῦν λόγῳ; 795
 Οἱ. Εμοὶ μὲν ἐστ' ἡδίστον, εἰ σὺ μὴτ' ἐμὲ
 Πείθειν οἶός τ' εἶ, μῆτε τὰςδε σὺν πέλας.
 Κρ. ὦ δύσμορ', ἔδ' ἐτὶ τῷ χρόνῳ φύσις φανή·
 770 φρένας πότ', ἀλλὰ λῦμα τῷ γήραϊ τρέφει;
 Οἱ. Γλώσση σὺ δεινός. "ἄνδρα δ' ἔδ' ἐν οἷδ' ἐγώ
 "Δίκαιον, ὅστις ἐξ ἅπαντος εὖ λέγει.
 Κρ. "Χωρεῖς τὸ, τ' εἰπεῖν πῶλα, καὶ τὰ καίρια.
 Οἱ. ὧς δὴ σὺ βραχέα, ταῦτα δ' ἐν καιρῷ λεγείς.
 Κρ. Οὐ δὴθ' ὅτ' ἔγωγε νῆς ἴσως καὶ σὺ πίερα.
 775 Οἱ. Απελθ'· ἐρῶ γὰρ καὶ περὶ τῶνδε, μηδέ με
 φύλασ' ἐφορμῶν ἐνταῦθα χρόνῳ νείεσθαι ἐμὲ.
 Κρ. Μαρτύρομαι τὰςδε, καὶ σὺ περὶ τῶν φίλων.
 Οἱ. ἄντα μείβῃ ρήματ' ἢν σ' ἐλθῶ ποτ'·
 780 Οἱ. Τίς δ' ἂν με τῶνδε συμμάχων ἔλοι βία;
 Κρ. Ἡ μὲν σὺ κάνεις τῶνδε λυπηθεῖς ἔσθι.
 Οἱ. Ποίῳ σὺ ἐργῷ τὰτ' ἀπειλήσεις ἔχεις;
 Κρ. Παῖδοι δυνάμει σὺ τὴν μὲν δ' ἄρ' ἐγὼ
 785 ἔωαρπύσας ἐπεμψα, τὴν δ' ἄρ' ἐγὼ πείρα.
 Οἱ. ὦ μοι. Κρ. Τάχ' ἔχεις μᾶλλον αἰμώζην τῆδε.
 Οἱ. Τὴν παῖδ' ἔχεις καὶ; Κρ. Τὴνδε γὰρ καὶ μακρῶ χρόνῳ. 815
 Οἱ. Ἰὼ ξένοι, τί δράσετ' ἢ περὶ δώσεται;
 Κρ. Κούκ' ἐξελάτω τὸν ἀσέβη τῆςδε χθονός;
 Χο. Χώρεθ', ξέν', ἐξὼ θάσαν· οὔτε γὰρ τὰ νῦν
 Δίκαια πράσσεις, ἔθ' ἂν περὶ ἐν ἐργασίῃ.

ἡ γὰρ τὴν. ἡ τ. σ. τ. ὦς τὴν. ἡ Suidas v. Χωρεῖς (ubi verum
 hunc & sequentem citat) legit τὸ καίρια. Quam Lektionem comprobant eru-
 ditissimi Gatakerus in Miscell. Adversar. cap. I.

803 ὦς δὴ σὺ βραχέα] Ironice hac
 loquitur Oedipus.

810 Κάνει τῶνδε] Καὶ χωρεῖς τῷ λα-
 οῦ ἐν ὅσῳ. Schol.

Κρ. Τμῖν ἂν εἴη τίωδε κενὸς ἐξάγειν 820
 Αἰσῶν, εἰ θέλω μὴ πορεύεσθαι.

Αν. Οἶμοι τάλαινα, ποῖ φύγας; ποῖαν λάβω
 Θεῶν ἀρηξίν, ἢ βροτῶν; Χο. Τί δράς, ξένε;

Κρ. Οὐχ ἄψομαι τῶδ' ἀνδρὸς, ἀλλὰ τῆς ἐμῆς.

Οἱ. Ω γῆς ἀνακτες. Χο. Ω ξέν', εἰ δίκαια δράς. 825

Κρ. Δίκαια. Χο. Πῶς δίκαια; Κρ. Τὸς ἐμὲς ἀγα-

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

ΣΤΡΟΦΗ.

Αν. 1 Ἰὼ πόλις.

Χο. 2 Τί δράς, ὦ ξέν'; οὐκ ἀφῆσθαι; τίχ' εἰς

3 Βάσιμον εἰ χερῶν. Κρ. Εἰργα.

Χο. 4 Σὺ μὲν εἰ, τίωδε γὰρ μεμνῶν. 830

Οἱ. 5 Πόλιν μάχῃ γάρ, εἴη κημαίνεις ἐμέ.

Χο. 6 Οὐκ ἠγόρασον πάντ' ἐγώ; Κρ. Μέγας χερσὶν

7 Τὴν παῖδα θάσσον. Χο. Μὴ πάσις ἀ μὴ κραπίς.

Κρ. 8 Χαλαῖν λέγω σί. Χο. Σοὶ δ' ἐγὼ ὁδοιπορῶν.

9 Προβάθ' ὦδε, βᾶπ, βᾶτ' ἐντόποι. 835

10 Πόλις ἐναίρεται, πόλις ἐμὰ δένει.

11 Προβάτ' ἐ μὲ ὦδε.

ΙΑΜΒΟΙ.

Αν. 1 Αφέλκομαι δύστην, ὦ ξένοι, ξένοι.

Οἱ. Πῦ, τέκνοι, εἰ μοι; Αν. Πρὸς βίαν πορεύομαι.

Οἱ. Ορεῖον, ὦ παῖ, χεῖρας. Αν. Αλλ' εἰδὲν δένει. 840

Κρ. Οὐκ ἄξειθ' ὑμεῖς; Οἱ. Ω πάλας ἐγὼ, πάλας.

Κρ. Οὐκ οὐ πότε ἐκ τέπειν γὰρ μὴ σκήπτρῳ ἐπὶ

ὁδοιπορήσης· ἀλλ' ἐπεὶ νικᾶν θέλεις

Πατρίδα πὶ τίω σίω, καὶ φίλους, ὑφ' ὧν ἐγὼ

Ταχθεὶς τὰδ' ἔρδω, καὶ τύραννος ὦν ὅμως, 845

ο Προβάτ' ἐμὲ in marg. p ὦδε, ἐμὲ in Ald. Franc. q Προβάτ' ὦδε μοι
 Ald. Franc. r Αφέλκομαι ὦ δύστην Ald. Franc.

820 Υμῖν] Προσέποις.

Ibid. Τμῖν] Τίω Αἰσῶν τοῦ δηλονότι.

824 Τὸς ἐμῆς] Τῆς ἀδελφῆς μου θυ-

γατρίδος.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩ. 123

Νίκα· χρόνῳ γὰρ (εἰδ' ἐγώ) γνώσῃ τάδε,
οὐδ' ἔνεκεν αὐτὸς αὐτὸν ἔπει καλὰ
δράς, ἔπει πρὸθεν ἐργάτω βία φίλων,
οργὴν χάριν δ' αἶς, ἥ σ' αἰεὶ λυμαίνεται.

Χο. Ἐπὶ χεῖρας αὐτῶν, ξένε. Κρ. Μὴ φάειν λέγω. 850

Χο. Οὐτοὶ σ' ἀφήσω, τῶνδ' ἐγὼ ἐς ἐρημύην.

Κρ. Καὶ μᾶλλον ἄρα ρύσιον πόλιν τίχα
θῆσεις ἐφάφομαι γὰρ ἐκ τούτων μόναν.

Χο. Ἀλλ' ἐς τί τρέψῃ; Κρ. Τόνδ' ἀπάξομαι λαβών.

Χο. Διόνῳ λείψεις. Κρ. Ὡς τὸ τοῦτο πεπράξεται. 855

Ἦν μὴ μὲν ὁ κραίνων τῆσδε γῆς ἀπειργάδη.

Οἱ. ὦ φθίγμ' ἀναιδές, ἥ σὺ γὰρ ἐφάυτεις ἐμοῦ;

Κρ. Αὐτῶ σιωπᾶν. Οἱ. Μὴ γὰρ αἰδέεσθαι δαίμονες

θεῖν μ' ἀφαινον τῆσδε γῆς ἀράς ἐπὶ.

Ὅς μ' ἄκακιστε, φίλον ὄμμα, ἀπαπάσεις. 860

Πρὸς ὄμμασιν τοῖς πρὸθεν ἐξοίχη βία.

Τοιγάρ σ' ἐκκαύον, καὶ γῆρας τὸ σὺν, θεῶν

ὁ πάντα λεύσων ἥλιος δόσιν βίον

τοῖσιν οἷον καὶ μετὰ γράμματα ποτὶ.

Κρ. Ὁρᾷτε ταῦτα τῆσδε γῆς ἐγγώστοι; 865

Οἱ. Ὁρῶσι καὶ μετὰ καὶ σ' καὶ φρονέουσ' ὅτι

ἐργοῖς πεπονθὼς, ῥήμασιν σ' ἀμύνομαι.

Κρ. Οὐτοὶ κατέζω θυμὸν, ἀλλ' ἄλλω βία,

καὶ μοῦνός ἐμι, * τόνδε, καὶ χρόνῳ βεβαδύς.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

Οἱ. 1 Ἰὼ πόλεις. 870

Χο. 2 Ὅσον λῆμ' ἔχων ἀφίκε, ξέν', εἰ

3 Τάδε δοκεῖς πελεῖν. Κρ. Δοκῶ.

Χο. 4 Τάνδ' ἄρ' ἐσκέπτε νέμεω πόλιν.

Κρ. 5 "Τοῖς τοι δίκαιοις καὶ βεβαδύς νικᾷ μέγαν.

Οἱ. 6 Ἀκχεῖθ' οἷα φθίγεται; Χο. Τὰ γὰρ ἐπελεῖ. 875

840

845

845

845

845

845

845

845

845

845

845

845

124 ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΔΙΟ

- Κρ. 7 ² Ζεὺς ταῦτ' ἂν εἰδείη, σὺ δ' ἔ.
 Χο. 8 Ἀρ' ἔχ' ὕβρις παῖδ'; Κρ. Τέβρις, ἀλλ' ἀνεκτέα.
 Χο. 9 Ἰὼ πᾶς λεώς· ἰὼ γῆς ² τε παῖδες.
 ΙΟ Μόλετε σὺν ταίχῃ, μόλετ' ἐπεὶ πέραν
 ΙΙ Περῶσι δῆτα.

880

ACTUS SECUNDI SCENA TERTIA.

ΘΗΣΕΥΣ, ΟΙΔΙΠΟΥΣ, ΧΟΡΟΣ, ΚΡΕΩΝ.

ΤΡΟΧΑΙΟΙ.

- Θη. **Τ**ΙΣ ποθ' ἡ βοή; τί πύργον; ἐκ τίνος φόβος ποτὲ
 βεβυγνέει μ' ἀμφὶ βωμὸν ἔχει· ἐναλίω θεῷ,
 Τὴδ' ὀπιστέτη Κολωνοῦ; λέγαθ', ὡς ἴδω τὸ πᾶν
 οὐ χάριν δέῃρ' ἤξα θῆσον ἢ καθ' ἡδονὴν ποδός.

ΙΑΜΒΟΙ.

- Οἱ. Ω φίλτατ'· (ἔγνω γὰρ τὸ παραφώνημά σῃ) 885
 Πέπονθα δεινὰ τὴδ' ὑπὸ ἀνδρὸς δόπιος.
 Θη. Τὰ ποῖα ταῦτα; τίς δ' ὁ κημήνας; λέγε.
 Οἱ. Κρέων ὁδ', ἐν δεδορκας, οἶχεται τέκνων
 Απασάσας μετὰ τὴν μόνην ξυνορίδα.
 Θη. Πῶς ἔπας; Οἱ. Οἷά περ πέπονθ' ἀκήκας. 890
 Θη. ^b Οὐκ οἶω τίς ὡς ταίχισαι παρὰ πόλιν μολῶν
 Πρὸς τέσδε βωμῆς, πάντ' ἀναγκάσθ' λεῶν,
 Ἀνιππον ἱππότιν τε θυμάτων ἄπο,

z Versus hic imperfectus est, ut facile patebit, si conferas cum septimo præcedentis Strophes, cui respondere debet. Ita continuandus videtur: Ζεὺς ταῦτ' ἂν εἰδείη, σὺ δ' ἔκ οἴδας, γέρον. vel Ζεὺς ταῦτ' ἂν εἰδείη, σὺ δ' ὁδὲν, ὃ γέρον. Et aliis forsan modis suppleri posset, si quis conjecturis indulgere vellet. a Deest in Ald. & Franc. b Οὐκ οἶω Τ. quod verius putat H. Stephanus.

877 Ἀνικτία] Pro ἀνικτίον. Atticæ elegantia est Adjectivis Pluralibus uti, ubi in cōmuni sermone Singularia adhibentur. Sic in Antig. v. 583. Διδυγμένα pro διδυγμένων. Ἀμυν- 882 Εὐαλίφ θῆ] Ποσειδάων.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩ. 125

Σπεύδειν^c ἀπαῖ ρυτῆρ^Θ, ἐνθα δισυμοι^δ
 Μάλιστα συμβάλλουσιν ἐμπούρων ὁδοί,
 Ὡς μὴ παρέλθωτ' αἱ κέρα^d γέλω^d δ' ἐμῶ
 Ζένω γήρωμα τῷδε χερσὶ θείας βία.
 Ἰθ' ὥς ἀνωγα σὺν πύχ^f τῶτον δ' ἐγὼ,
 Εἰ μὲν δ' ὀργῆς ἦκον ἥς ὁδ' ἀζ^g,
 Αἰσῶτον^e ἔμειπ' ἂν ἐμῆς χερρός^h
 Νῦν δ' ὥσπερ αὐτὸς σὺ νόμους εἰσῆλθ' ἔχων,
 Τῶπιον οὐκ ἄλλοισιν ἀρμοσθήσεται.
 Οὐ γάρ ποτ' ἔξει τῆσδε τῆς χώρας πρὶν ἂν
 Κείνας ἐναργεῖς δευρό μοι σῆψης ἄγων.
 Ἐπὶ δέδρακας εἴⁱ ἐμοὶ καταζέως,
 Οὐθ' ὦν πέφυκας αὐτὸς, ἔπ' οἷς χθονός,
 Ὅστις δίκαι' ἀσπασσέν εἰσέλθων πόλιν,
 Κάνευ νόμῳ κραινέσσειν ἔδεν, εἴ^j ἀφείς
 Τὰ τῆσδε τῆς γῆς κύρ^k, ὧδ' ἐπεισσεσών,
 Αἴγας τὰ χρεῖζεις, καὶ^l παρίσταται βία^m
 Καί μοι πόλιν κένανδρον ἢ δάλλω πινά
 Ἐδοξας εἶναι, καί μ' ἴσον τῷ μηδενί.
 Καίτοι σε ὀψαί γ' οὐκ ἐπαύδουσιν κακόν.
 Οὐ γὰρ φιλέσιν ἄνδρας ἐκδικεῖς τρέφειν.
 Οὐδ' ἂν σ' ἐπαινέσειαν, εἰ πυθόιατο
 Συλῶνται τὰ μὰ, καὶ τὰ τῶν θεῶν βία,
 Ἀζοντα φωτῶν ἀθλίων ἰκτῆρα.
 Οὐκ οὐκ ἐγὼ γ' ἂν οἷςⁿ ἐπεμδαίνων χθονός,
 Οὐδ' εἰ τὰ πάντων εἶχον ἐνδικώτατα,
 Ανευ γε τῆ κραινόντος (ὅστις ἔω) χθονός,
 Οὐθ' εἶλκον. ἔτ' ἂν ἦγον' ἀλλ' ἡπιστάμεν
 Ζένον παρ' ἀπῶς ὥς Δαιτῶν^o χρεῶν.
 Σὺ δ' ἀζῖαν οὐκ οὐσαν αἰχμῶεις πόλιν

^c Apud Ald. Schol. Col. Franc. Flor. Suidas v. βλαύτη. ^d Δ' ἰγὰ Cant. T.
^e Οὐκ ἀφῆκε. ^f T. St. ^g Πύχ' ἔξ' T. ^h Ita Ald. Franc. Turn. Schol. Scal. Πει-
 σισσιν, quod habet Ed. Steph. nullibi alias inveni, & puto esse vitium ex illa
 Editione in omnes recentiores propagatum. ⁱ Ἐπεισείπων Ald. Franc. sed
 metrum non patitur.

- Τὴν αὐτὸς αὐτοῦ· καὶ σ' ὁ^ι πολλοῦν χρόνον
 925 Γέρονθ' ὁμοῦ πήσῃ καὶ τῷ νῦν κενόν.
 Εἶπον μὲν οὐκ καὶ παρῶν, ἐνέπω ἢ νῦν,
 Τὰς παῖδας ὡς τήχῃ δ' εὖρ' ἄγειν πῶς,
 Εἰ μὴ μέπιχες τῆσθ' ἐπὶ τῆς χώρας θέλεις
 Εἶναι βία τι κούχ' ἐκὼν· καὶ παῖτά σι
 930 Τῷ νῦν θ' ὁμοίως καὶ πρὸ τῆς γλώσσης λέγω.
 Χο. Οἷός ἐν' ἤκει, ὡς ξέν', ὡς ἀφ' ὧν μὲν εἰ,
 Φαίνη δίκαιος, δρῶν δ' ἐφ' ὁρίσσει κακὰ;
 Κρ. Εγὼ εἴτ' ἀνάνδρον τίωδε τὴν πόλιν λέγων,
 Ω τέκνον Αἰγέως, εἴτ' ἄβυλον, ὡς σὺ φῆς,
 935 Τοῦργον^κ πῶς ἐξέπρασά· γινώσκων δ' ὅτι
 Οὐδείς ποτ' αὐτὰς τῶν ἐμῶν ἂν ἐμπόσει
 Ζῆλος ζυγαίμων, ὥς ἐμοῦ πρέφειν βία.
^μ Ἦδ' ἐν δ' ὅθ' ἔνεκ' ἀνδρα καὶ πατροκτόνον
^ν Κἀναγνον ἐδέξαίετ', εἰδ' ὅτ' ὦ γάμοι
 940 Ζυγόντες εὐρέθησαν ἀνόστοι τέκνων.
 Τοιᾶν αὐτοῖς Ἀρεὸς εὐχέλων πάρον
 Εγὼ ζυγῆδ' ἐχθρὸν ὄνθ', ὅς σ' ἐκ εἴ
 Τοιᾶσθ' ἀλήτες τῇδ' ὁμῶς ναίειν πόλιν.
 Ὡς πῶς ἴχων, τίωδε ἐχειρήμεν ἄχραν.
 945 Καὶ ταῦτ' ἂν σ' ἐπρασσον, εἰ μὴ μοι πικρὰς
 Αὐτῷ τ' ὄρεας ἤρατο καὶ τῷ μῶς γένε.
 Ἀνθ' ὧν πεπονθὼς, ἡξίουν τίδ' ἀντιδρᾶν.
 "Θυμῶ γ' εἰδὲν γῆρας ἐστὶν ἄλλο πολὺ
 "Θανεῖν· θανόντων δ' εἰδὲν ἄλγος ἀπίετα.
 950 Πρὸς ταῦτα πρᾶξεις οἷον ἂν θέλῃς· ἐπεὶ
 Ερημία με, καὶ δίκαι' ὁμῶς λέγω,

ἰ Πληθύν Ald. Franc. ἡ Τὸν Ald. Franc. ἰ Αὐτοῖς Scal. m Ἦδ' Ald.
 Franc. n Κἀναγρον Turn. in margine.

936 Ald. Præcessit πόλιν. Sen-
 sus hic habetur ratio, non dictionis.
 Haud absimilis constructio notetur
 in Sophoclis *Ajac.* v. 356.

ἰ μὲν γένος ναίας
 Ἀρωγὴν τήχῃ, αἰλῶ

Οἱ ἐπὶ τῇ ἐλπίδι τῶν πολλῶν.
 948 Θυμῶ γ' εἰδὲν] Oratio Prover-
 bialis: de qua vide Suidam v. Θυμῶ
 ἐπὶ τῇ ἐλπίδι, & Erasmi *Adagia* chil. i.
 cent. 7. in *Ira* omnium sardissime su-
 p̄scit.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩ. 127

Σμικρὸν τίησι. πρὸς ἣ τὰς πράξεις ὁμῶς
 Καὶ τηλικόσδ' ὦν ἀντιδρῶν παρὰ σέθεν
 925 οἱ. ὦ λῆμ' ἀναυδές, τὲ καθυβρίζειν δοκῆς;
 Πόττερον ἐμοὶ γέροντος, ἢ σωτὴ τῶδε;
 ὅστις φόνος μοι καὶ γάμος καὶ συμφορὰς
 Τὲ σὲ δῆκας σῶμαίῳ, ὥς ἐγὼ πύλας
 930 ἠνεγκον ἄκων· ἵεῖς γὰρ λυγρὸν φίλον,
 Τάχ' ἂν τι μηνίσῃς εἰς γένος ὁπίλαι.
 Ἐπεὶ καὶ αὐτὸν γ' ὅκ' ἂν ἐξεύροις ἐμοὶ
 Ἀμαρτίας ὄνειδος ἔδεν, ἢ ἂν θ' ὅτε
 Τάδ' εἰς ἐμαυτὸν σὺν ἐμέσθ' ἡμάρτανον.
 935 Ἐπὶ δὲ δαζόν, εἴ τι ἵεσθαι πᾶν πατρὶ
 Χρησιμοῖσιν ἰκνῆσθ', ὥς πρὸς παῖδων θανεῖν,
 Πῶς ἂν δικαίως τῆτ' ὀνειδίζοις ἐμοί;
 ὅς ἔτε βλάσφῃς ἢ πῶς ἢ θυμολίης πατρός.
 Οὐ μητρός ἔχον, ἀλλ' ἀγνήτης τὴν λυγρὴν.
 940 Εἰ δ' αὖ φανείς δύσηνος ὥς ἐγὼ φάνην,
 Εἰς χεῖρας ἦλθον πατρὶ, καὶ κατέκτανον,
 Μηδὲν ζυγίεις ὦν ἔδρων, εἰς ἔς τ' ἔδρων,
 Πῶς γ' ἂν τῶν ἄκων πρᾶγμα ἂν εἰκότως ψέγοις;
 945 Μητρός ἦ, τλήμων, ὅκ' ἐπαρχμῇ γάμος
 Οὐσης ὁμαίμας σῆς μὴ ἀναγκαζὼν λέγειν;
 Οἶκός ἐρῶ πᾶν· ἔγδ' οὐδ' στήθεσσι μου.
 Σὲ γ' εἰς τὸδ' ἐξελθόντος ἀνόσιον σῶμα.
 950 Ἐπικτε γάρ μ', ἐπικτεν, ὦ μοι μοι κακῶν,
 Οὐκ εἰδὸς ὅκ' εἰδῆα· καὶ περὶ σὺν με,
 Αὐτῆς ὄνειδος παῖδας ἐξέφυγέ μοι.
 Ἀλλ' ἐν γὰρ οὐδ' ἐξοῖδα, σὲ μὲν ἐκόντ' ἐμῇ
 Κέννῳ τε ταῦτα ὁ δυσμοῖν· ἐγὼ δέ νιν
 955 ἄκων ἐγῆμα, φθέρωμά τ' ἄκων τάδε.

ο Πάλω Τυρν. in marg. p In Edit. Steph. Cant. αὐθ' ὅτε mendose. q Ald. Franc. r Γυναικίς Τυρν. in marg. s Εἴχον Ald. Franc. Εἴχον μου
 Sal. u Δυσμοῖν habent omnes præcedentes Editiones præter Flor. quam nos
 secuti sumus, faventibus magni nominis viris Grotio & Cantero. (Hanc
 vide sis in Novar. Lection. lib. 8. cap. 15. illam in Notis ad Excerpta in The
 gadiis & Comædiis Græcis pag. 951.) Δυσμοῖν etiam hic ex conjectura addit
 perat nescio quis vir doctus ad oram Editionis Aldinæ in Biblioth. Bodl.

Prover-
 v. Ουμῆ
 chil. i.
 lissime se-

Αλλ' ἐ γάρ ἔτ' ἐν τοῖσδ' ἀκρόσσοι κακὸς
 Γάμοισιν, ἔθ' ἐς αἶψιν ἐμφέρεϊς σὺ μοι
 φόνους πατρώους ἐξονειδίζων πικρῶς.
 985 Ἐν γάρ μ' ἄμετ' αἰ μένον, ὧν σ' ἀνιστοῦ.
 Εἴ τις σε τὸν δίκαιον αὐτίκ' ἐνθάδε
 Κρίνοι ὥσπερ, πόπερ' αὐτὸν θάνοι ἂν εἰ
 Πατὴρ σ' ὁ καίνων, ἢ τίνοι ἂν εὐθέως;
 Δοκῶ μὲν, εἴπερ ζῆν φιλεῖς, τὸν αἴτιον
 990 Τίνοι ἂν, ἐδὲ τένδιον περὶ βλάβης.
 Τοιαῦτα μὲντοι καὶ τοὺς εἰσέβλυ κακὰ,
 Θεῶν ἀγνάντων· οἷς ἔγὼ ἐδὲ τὴν πατὸς
 Ψυχῇ ἂν οἶμαι ζῶσαν ἀντειπεῖν ἐμοί.
 Σὺ δ', εἰ γὰρ ἐ δίκαιος, ἀλλ' ἅπαν καλὸν
 995 Λέγειν νομίζων, ῥητὸν ἀρρήτῳ τ' ἐπ' ὅ,
 Τοιαῦτ' ὀνειδίζεις με τῶνδ' ἐναντίον.
 Καὶ σοι τὸ Θεσέως ὄνομα θωπεύεται καλόν,
 Καὶ τὰς Αἰήτας, ὡς κατ' ἀκμήναι καλῶς.
 Καθ' ὧδ' ἐπαιῶν, πολλὰ τῶδ' ἐκλανθάνη,
 1000 Ὅθ' ἔνεκ' εἴπῃς γῇ θεὸς ὀπίσσωται
 ὧ Τιμαῖς σεβίζεις, ἢ ἡδὲ τῶδ' ὑπερφέρει.
 Αἴψ' ἢ σὺ κλέψας τὸν ἐκείνῳ γέρονι ἐμὲ
 Αὐτὸν τε χειροῦ, τὰς κόρας τ' οἴχη λαβῶν.
 Αἴψ' ὧν ἐγὼ νῦν τάσδε τὰς θεὰς ἐμοί
 1005 Καλῶν ἐκνέμαι, καὶ καλῶσκέτην λιτῶς
 Ελθεῖν δ' ἐρωγὰς ζυμμάχους· ἢ ἐκμάθης

α Ὡς rectius putat Henr. Stephanus. Tu, Lector, expende, an tam felicititer conjecturam fecit vir doctus. γ Τιμαῖς Ald. Franc. Turn. perperam, H. Stephano iudice. ζ Εἰ δὲ Ald. Franc. Εἰ δὲ & ἡ δὲ St. Sed neutra lectio ferri potest.

1004 Τάσδε τίς θιάς] Τὰς Εὐμινίδας.

1006 Ελθεῖν δ' ἐρωγὰς ζυμμάχους] Nota Synonymiam, vel Σχῆμα οὐ παρομοίαν, uti loquuntur Græci Grammatici. De more suo idem bis dicit Sophocles. Confer supra v. 356. infra γ. 1414. Ἰσας, v. 305.

& Philoct. v. 341. Eadem figura usus est Euripides in Hec. v. 530.

Συγῆτ', Αἰατοί, Σίγα πᾶσι τῶν λαῶν, Σίγα, πάντα —

Similiter Aeschylus in Choeph. v. 4.

Τόμῳ δ' ἐπ' ὅθ' αὖτις πατρὶ —

Κλέων ἀκούσθαι —

Quem

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩ. 129

οἶον ἔσθ' ἀνδρῶν ἥδε φρεσίντα πόλιν.

Χο. Ο ἕϊν^α, ὦ νᾶξ, ^βρησός· αἱ ᾗ ^γσυμφορα^δ
αὐτὰ πανώλεις, ἀξιαί δὲ ἀμυνάειν.

Θη. Αλὶς λόγων ὥς οἱ μὲν ἐξηπαύμενοι
σπύδουσιν, ἡμεῖς δὲ οἱ παθόντες, ἔσμεν.

Κρ. Τί δ' ἦτ' ^αἀμαυρῶ φωνῇ ^βπαραφύσσεις ποιεῖν;

Θη. Οδ' ἀκατάρχειν τῆς ἐκεί, πομπὴν δέ με
χωρεῖν· ἢ εἰ μὲν ἐν τόποισι τοῖσδ' ἔχεις
τὰς παῖδας ἡμῶν, αὐτὸς ^βἐκδείξῃς ἐμοί·
εἰ δ' ἐγκρατεῖς φεύγουσιν, ἔδην δέ τι ποιεῖν.

Ἄλλοι γὰρ οἱ ἀπειθόντες, οὓς ^γμὴ ποτε
χώρας φυζόντες τῆσδ' ^δἐπεύχωνται θεοῖς.

Ἀλλ' ἐξυφνησὶ γυνῶνι δὲ ὥς ἔχων ἔχη.

Καὶ σ' εἴλε θηρῶνθ' ἡ τύχη· “τὰ γὰρ δόλω

“τῷ μὴ δικαίῳ κλήματ' ἐχὶ σώζεται.

Κοῦκ ἄλλον ἔχεις εἰς ^δτόδ'· ὥς ἔχοι δ' αὖτε

οὐ ψιλὸν ^εἐδ' ἀσφάλον ἐς τσῆνδ' ὕβριν

ἡκόντα πόλιν τῆς παρεσώσης τανυῦ.

Ἀλλ' ἔσθ' ὅτω σὺ πρὸς ὧν ἔδρας ^ετάδε.

Ἀ δ' εἰ μ' ἀθρήσῃ, μηδὲ τήνδε τιμὴν πόλιν

εὐρὸς ποιῆσθαι φωτὸς ἀδενεστέραν.

Νοεῖς τι τέτων, ἢ μάτῃ τανυῦ τέ σοι

δοκεῖ λελέχθαι, χῶτε ταῦτ' ἐμνηχανῶ;

Κρ. Οὐδ' ἐν σὺ μεμπτόν ἐνδείδ' ὧν ἔρεῖς ἐμοί·

οἴκει ᾗ χῆμεις εἰσόμεσθ' ἀρῇ ποιεῖν.

^a Αφωρῶ *Tern.* in marg. probante Stephano. ^b Ενδείξῃ *Tern.* in marg.
^c Επὶ τσῆνδ' *Franc.* Επὶ τσῆνδ' *T.* ^d Τὸδ' *T.* ^e Τὸδ' *Ald. Franc.*

Quem locum quamvis urbane satis
sub persona Euripidis fugillet Comi-
corum facetissimus Aristophanes in
Ran. Act. 5. Sc. 1. ipse tamen in *Pac.*
290. hæc habet :

Ὡς ἔδρας, ἢ τέτων, ἢ χῶτε.
Ubi idem non bis tantum, quod
Æschylo objicitur, sed ter dicit. Sic
& Lycophron in *Alexandr.* v. 855.

Καὶ πὺς δαμρετ' ἀσπίδα ἐμφορ-
δας.

Ubi duæ illæ voces, ἀσπίς & ἐμφορ-
δας, in παραθήλῃ positæ sunt : ut dudum
observarunt doctissimi istius Poetæ
Interpretes. Alia exempla, quæ ex
variis tum solutæ tum insolutæ ora-
tionis Scriptoribus adduci possent,
omitto, ne nimius videar.

1010 Εξηπαύμενοι] Active sumitur.

1020 Τὰ γὰρ δόλω] Juxta Plautinum

illud in *Penulo*, Act. 4. sc. 2. v. 22.

— Male parum male differit.

R

- Θη. Χωρῶν ἀπείλῃ νῦν· σὺ δὲ ἡμῖν, οἰδῖπας,
 Εκηλος αὐτὸς μέμπε, ἑπιστάθεις ὅτι
 Ἦν μὴ θάνατον γὰρ παύσασθαι, οὐκὶ παύσασθαι
 Περὶν ἂν σε τῶν σῶν κύριον εἴσω τέκνων.
 Οἰ. Οἶμαι, Θεοῦ, τὴν πρὸς ἡμᾶς χάριν
 Καὶ τῆς πρὸς ἡμᾶς ἐνδοκίᾳς ὁλοκλήρου.

1035

ACTUS SECUNDI SCENA QUARTA.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

ΣΤΡΟΦΗ Α.

ΧΟΡΟΣ.

- 1 Εἴην ὅθι δαΐων
 2 Ἀνδρῶν τάχ' Ἰπποφάει
 3 Τὸν χαλκοδόαν Ἀρη
 4 Μίξασιν, ἢ πρὸς Πυθίαις
 5 Ἡ λαμπάσιν ἀκλῆϊς.
 6 Οὐ πότνια σεμναὶ πένη-
 7 Νουῶται τέλη
 8 Θναπῶσιν, ὧν καὶ χρυσέα
 9 Κλῆϊς Ἰπὶ γλώσσα βέβαιεν
 10 Προσώλων Εὐμολπιδᾶν.

1040

1045

f Ποσειδῶν Ald. Franc. g Προμηθεύς Ald. Franc. Turn. Cant.

1038 Εἴην ὅθι δαΐων] Ο ἢ Κρίων καὶ
 ὁ Θεοῦς ἀπῆλθον· ὁ δὲ Χορὸς ὑπονοεῖ τὸν
 Κρίωνα ὡς μόνον ἕκαστον, ἀλλὰ μὲν πῶς χει-
 ρὸς, ἢ πῶς οἱ πᾶσι θεοῖς ἀντιπαραστήσει. Κα-
 τὰ τὸν οὖν καὶ οἱ τῷ Χορῷ ἐνδοκίμως
 πᾶσι θεοῖς ἐνδοκίμως ἐνδοκίμως πᾶσι θεοῖς, εἴη
 εἴη ὅπως αἱ συμφοραὶ καὶ αἱ μέγας μέγα-
 ρον ἴσως. Schol.

1041 Πρὸς Πυθίαις] Littus Mara-
 thonium intelligit, ubi templum A-
 pollinis Pythii.

1042 Λαμπάσιν ἀκλῆϊς] Ἀκλῆϊς πρὸς
 Ελδοσίαν, ὅτι τὸν αὐτὸν ἐν τοῖς μυστη-
 ρίοις λαμπάδων. Schol. Vide Meurfii

Eleusinia cap. 25.

1046 Κλῆϊς ἐπὶ γλώσσῃ] Ἐπὶ ἄλλῃ
 τα μυστήρια, καὶ καθότι πρὸς ἐκείνῃ τῇ γλώσσῃ
 ἀντιπαραστήσει. Schol.
 De perpetuo autem silentio in Eleu-
 sinii observato consulas Meurfii Eleu-
 sin. cap. 20.

1047 Εὐμολπιδᾶν] Eumolpidae, sa-
 cerdotes, sacrorum Cereris inter A-
 thenienses praesides. Hesychius: Εὐ-
 μολπίδων, ὅτι οἱ δὲ Εὐμολπὶς ἐκκλησίαν,
 τὴν πρὸς τὴν ἱεροφάνειαν. Videndus
 porro prater Scholiasten Meurfius in
 Eleusin. cap. 2.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩ. 131

- 11 Ενθ' οἶμα τὸν ἑλκευμέναν
 12 Θησέα καὶ τὰς δις ἑλκας
 13 Αδμήτας ἰαδελφὰς
 14 Αὐτάρ κ' ἐμὴν ἑλκεν βοῶ
 15 Τῆσδ' ἀνὰ χώρας.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Α.

- 1 Η πᾶσιν ἐφείπερον
 2 Πέτραις νιφάδ' ὅτ' ἐλῶ-
 3 Σ' Οἰάπιδος ἐν νομῷ
 4 Πῶλοισιν ἢ ῥιμφορμάτοις
 5 Φεύγοντες ἀμύλλαις;
 6 Αλώσται δεινός ὁ γ' ὁ πρῶτος-
 7 Χώρων Ἀρης,
 8 Δεινὰ δ' ὅτ' ὅτ' ὅτ' ἀκμά-
 9 Πᾶς γὰρ ἀσπράττ' ἑλκινός,
 10 Πᾶσι δ' ὅτ' ὅτ' ὅτ' ἀμ-
 11 Πυκτῆρα Φάλαρα πῶλων
 12 Ἀμβασίς, οἱ τὸν ἱππῆαν
 13 Τιμῶσιν Ἀγνάν,
 14 Καὶ τὸν πόντιον Γαῖαρχον
 15 Ρέας Φίλον υἱόν.

ὁ Ορεάπιδος Ald. Franc. Turn. in margine. L. S. St. ἰ Αδελφὰς Ald. Franc.
 κ Πελᾶσιν L. S. l Γ' deest Ald. Franc.

1053 Εφείπερον] Subauditur χῶ-
 ροι.

1054 Πέτραις νιφάδ' ὅτ' ἐλῶν
 φησι. Schol. Ægaleos, mons Atticæ
 ἐ regione Salaminis. Meminit Thu-
 cydides lib. 2. c. 19. & Herodotus in
 Uran. cap. 90. Consule Cl. Waff. ad
 Thucydidis locum jam memoratum
 in Addendis p. 667.

1055 Οἰάπιδος ἐν νομῷ] Οἶον, δῆμος
 τῆς Ἀττικῆς ὅθεν καὶ τὸ Οἶον. Schol.
 (Οἶον restituo pro Οἶον, quod perpe-
 ram hactenus legitur, ex Harpocra-
 tione, Stephano Byzantino, aliis.)

Hanc autem interpretationem im-
 probat suamque simul proponit Au-
 tor gravissimus Hesychius: Οἰάπιδος
 ἐν νομῷ, (inquit) Σοφοκλῆς Οἰδίπιδος
 ἐπὶ Κολωνῷ, τῆς ἐπὶ Κολωνῷ ἐκείνης
 ἐστίν. (f. ἐν νομῷ) Οἱ δὲ λέγ' Οἶον
 τὸ δῆμον, ὅθεν καὶ τὸ Οἶον. Ita
 rescribendum pro οἱ δὲ αὐτῷ δῆμον,
 quod hodie ibi editur nullo sensu.
 Huc itidem pertinere puto ea Eusta-
 thii verba ad Iliad. σ'. p. 1165. l. 46.
 Ἀπὸ τῆς οἶον, καὶ οἶονος νομῷ μέμνηται
 περὶ Κολωνῷ τῇ ἐπὶ Κολωνῷ ἐκείνης
 ὅθεν.

Σ Τ Ρ Ο Φ Η Β.

- 1 Ερδασον, ἢ^m μέλλασον· ὥς
 2 Προμνᾶτάι τι μοι
 3 Γνώμα τάχ' ⁿ αἶν δάσειν 1070
 4 Τὰν ° δεινὰ τλᾶσαι, δεινὰ δὲ εὐ-
 5 ρᾶσαι πρὸς αὐτομαίμων πάθῃ.
 6 Τελεῖ, τελεῖ Ζεὺς τι καὶ ῥῆμαρ.
 7 Μάντις εἴμ' ἐοδλῶν ἀγώνων.
 8 Εἴθ' ἀελλαία πεχύρ- 1075
 9 ῥωσος πελειᾶς
 10 Αἰθερίας νεφέλας
 11 Κύρταιμι, αὐτῶν δὲ ἀγώνων
 12 ^q Θεωρήσαιο τύμῶν ὄμμα.

Α Ν Τ Ι Σ Τ Ρ Ο Φ Η Β.

- 1 ° Ω Ζεὺς ῥε^t παντάρχα θεῶν, 1080
 2 Παντόπια, πόροις
 3 Γᾶς πᾶσδε δαμέχοις
 4 Επινικίῳ θένε^t τὸν εὐ-
 5 λχρον πελειῶσαι ^u δὴ λόχον.
 6 Σεμνά τε πᾶς Παλλὰς Αἰθῆνα, 1085
 7 Καὶ τὸν ἀγρόταν Ἀπόλλω,
 8 Καὶ κασιγνήταιν πυκνο-
 9 Στίκτων ὀπαδόν
 10 Ωκυπόδων ἐλάφω,
 11 Σπέρω διπαλᾶς ^x δρωγᾶς 1090
 12 Μολεῖν γὰρ τᾶδε καὶ πολίταις.

^m Nota interrogationis post hanc vocem ponenda videtur. ⁿ Εἰδέναι
 Turn. margo: ubi & ἀποδῶσαι adscribitur ut conjectura. Quam lectionem
 in textu suæ Editionis dedit Canterus. ^o Πολλὰ Turn. in marg. ^p Ἀμάρ
 Ald. Franc. ^q Θεωρήσει scribendum esse judicavit Canterus. ^r Ἰὼ Ald.
 Franc. ^s Γε omittunt Ald. & Franc. ^t Πάνταρχα Ald. Franc. ^u Δὴ non
 agnoscunt Ald. Franc. ^x Ἀρωγᾶς Ald. Col. Franc. Flor. Turn.

1070 Δάσειν] Subaudi τὸν Κρίοντα.

1071 Τὰν δεινὰ τλᾶσαι] Τὴν Ἀν-
 γρίω δηλοσιπ.

1086 Ἀπόλλω] Phavorinus: Ἀπόλ-
 λω Ἀττικῇ, ἢ Ἀπόλλωνα. Sic fere Mo-
 ris Attic. p. 7.

1102
 hum tu
 pra in C

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩ. 133

ACTUS TERTII SCENA PRIMA.

ΧΟΡΟΣ, ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

I A M B O I.

Χο. **Ω** Ξέν' ἀλήτῃ, τῷ σκοπῷ μὲν ὅσῃ ἐρεῖς
ὣς ψυδρόμανις· τίς χέρας γ' εἰσπρῶ
τάσδ' ἄσπον αὐθις ὧδε παρὰ πολυμήρας.
Οἱ. Πῆ, πῆ; τί φῆς; πῶς εἶπας;

ACTUS TERTII SCENA SECUNDA.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ, ΟΙΔΙΠΟΥΣ, ΘΗΣΕΥΣ, ΙΣΜΗΝΗ, ΧΟΡΟΣ.

I A M B O I.

Αν. Ω πάτερ, ὦ πάτερ, 1095
Τίς ἂν θεῶν σοι τίνδ' ἄρῃσιν ἀνδρ' ἰδέῃν
Δοίῃ τὸν ἡμᾶς δεῦρο παρὰ πρῶτον σοι;
Οἱ. Ω τέκνον, ἥ πάρεσθον; Αν. Αἶδε γ' ἔχρες
Θησέως ἑσώσων, Φιλτάτων τ' ὀπαδόνων.
Οἱ. Προσέλθετ', ὦ παῖ, πατρί, καὶ τὸ μηδαμᾶ 1100
Ελπιδὲν ἤξειν σῶμα βασιλῆος δόπ.
Αν. Αἰεὶς ἂν τεύξῃ· σὺν πότῳ γ' ἡ χάρις.
Οἱ. Πῆ δῆτα, πῆ ἔσθον; Αν. Αἶδ' ὅμῃ πελάζομεν.
Οἱ. Ω φίλτατ' ἔρνη. Αν. Τῷ τεκόντι πᾶν φίλον.
Οἱ. Ω σκῆπτρα φωτός. Αν. Δυσμῶρα τε δύσμορα. 1105
Οἱ. Εἶχον τὰ φίλτατ'· ἐδ' ἔτ' ἂν πανάθλι.

γ Ω πάτερ Ald. Franc. ζ Τόδ' ἴσθιν. in margine.

1102 Αἰεὶς ἂν τεύξῃ] Nota Verbum τεύξῃ cum Accusativo: ut supra in Oedip. Tyr. γ. 606. Adi sis Sui-

da Lexicum in ipso principio: ubi locus hic, tacito tamen fabulae nomine, adducitur.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩ. 135

Σὺ δ' αὐτόθεν μοι χαῖρε· καὶ τὰ λοιπὰ με-
μέλες δικαίως, ὥσπερ ἐς τόδ' ἡμέρας.

Θη. Οὐτ' εἴ τι μῆκος τῶν λόγων ἔθ' ὀλίγον,

1135

Τέκνοισι περφθείς τῷσδε, θαυμάσις ἔχω,
οὐδ' εἰ περὶ πύμοι παρῶλαβες τὰ τῶνδ' ἔπη.

Βάρος γὰρ ἡμᾶς ἔδεν ἐκ τέτων ἔχει.

οὐ γὰρ λόγοισι τὸν βίον παρδάζομεν

λαμπρὸν ποιῖσθαι μᾶλλον ἢ τοῖς δραμῶν.

1140

Δέκνυμι δ' ὅν γὰρ ὅμοσ' οὐκ ἐφ' ὀσάμην

οὐδέν σε, πρὸς οὐ· τάσδε γὰρ πάρεμι ἄγων

ζώσας, ἀκραιφνεῖς τῶν κατηπελημῶν.

Χῶπως ἂν ἄγων μὲν ἔτος ἡρέθῃ, ¹ τί δ' αἶ

κομπεῖν, ἃ γ' ἔσθ' αὐτὸς ἐκ πάντων ζυῶν;

1145

^k Λόγον δ' ὅς ^l ἐμπέπλωκεν δότιος ἐμοὶ

σπείχοντι δεῦρο, συμβαλοῦ γνώμην· ἐπεὶ

σμικρὸς μὲν εἶπεῖν, ἄξιος δὲ θαυμάσαι.

“ Πράγος δ' ἀτίθειν ^m ἔδεν ἀνθρώπων χρεῶν.

Οἱ. Τί δ' ἔστι, τέκνον Αἰγέως; δίδασκέ με

1150

ὥς ⁿ μὴ εἰδὼτ' αὐτὸν μηδὲν ὅν σὺ παυδαῖν.

Θη. Φασὶν τιν' ἡμῖν ἀνδρᾶ, σοὶ μὲν ἔμπολιν

οὐκ ὄντα, συγχεῖν δὲ, παρὰ πρὸς ὅσους τὰς

βαιμῶν κατὰ τῷ Ποσειδῶνος, παρ' ὧ

θύων ἔκυρον ἡνίχ' ὠρμώμεν ἐγώ.

1155

Οἱ. Ποδαπὸν; τί παρὰ σφύζοντα τῷ θαλήματι;

Θη. Οὐκ οἶδα, πᾶν ἐν· σὲ γὰρ, ὡς λέγασί μοι,

βραχὺ τιν' αἰτεῖ μῦθον, οὐκ ὅγκος παλῶν.

Οἱ. Ποῖόν τιν'; ἔγὼ γὰρ ἤδ' ἔδρα σμικρὰ λόγος.

Θη. Σοὶ φασὶν αὐτὸν ἐς λόγους ἐλθεῖν, μολόν-

1160

^h Μὴ ἀγῶν Ald. Franc. minus recte. ⁱ Τί δ' αἶ μόνον Ald. Franc. veris luxu-
riante. ^k Λόγος T. St. Λόγος autem mavult H. Stephanus: ut sit, συμπελάς
τοῦ μῦθου λέγει. ^l Εκπίπτειν T. St. in Suidas v. Πρῶτος versum hunc lu-
dans οὐδὲν legit. Sed non est audiendus. ⁿ Non male abestet hæc vox,
quæ sensum æque ac metrum non tam juvat quam turbat. Vide Hen. Ste-
phani Annotat.

1136 Θαυμάσιος ἔχω] Vide anno-
tata ad Oedip. Tyr. v. 585.

1147 Γνώμην] Subaudiendum vi-
detur κατὰ. Sed vide Var. Lectiones.

136 ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

- Τ' αἰτεῖν ἀπελθεῖν ἀσφαλῶς τῆς δεῦρ' ὁδοῦ.
 Οἱ. Τίς δ' ἦτ' ἂν εἴη τινὺς ὁ παροτακὼν ἑδραν;
 Θη. Οὐρα καὶ Ἀργος εἰ τις ὑμῖν ἐγγενής
 ἑσθ', ὅστις ἂν σε τῷτο παροχρηζοίτο τυχεῖν.
 Οἱ. Ω' φίλτατ', ῥίχες ἔπερ εἰ. Θη. Τί δ' ἐσί σοι; 1165
 Οἱ. Μὴ με δεηθῆς. Θη. Πράγματι ποῖα; λέγε.
 Οἱ. Εἴσοιδ' ἀκῶν τῶνδ', ὅς ἐσθ' ὁ παροτάτης.
 Θη. Καὶ τίς ποτ' ἐστὶν ὃν γ' ἐγὼ ψέξαιμί τι;
 Οἱ. Πᾶς οὐμός, ὧ' νᾶξ, συγρός, ἔ' λόγων ἐγὼ
 Ἀλγιστ' ἂν ἀνδρῶν ἐξαναχοίμην κλύων. 1170
 Θη. Τί δ', ὅτε ἀκῶν ἐστὶ, καὶ μὴ δρᾶν ἂ μὴ
 Χρήσεις; τί σοι τῷτ' ἐστὶ λυπηρὸν κλύων;
 Οἱ. Εχθιστον, ὧ' νᾶξ, φθέγμα τῷτ' ἥκη πατρί.
 Καὶ μὴ μ' ἀνάγκη παροτάτης τάδ' εἰκάθειν.
 Θη. Ἀλλ' εἰ τὸ θάκημ' ἐξαναγκάζει, σκόπη
 Μὴ μοι παρόνοι ἦ τῷ θεοῦ φυλακίᾳ. 1175
 Αν. Πάτερ, πητοῦ μοι, καὶ νεία παροταίνεσω.
 Τὸν ἀνδρ' ἑάσπον τόνδε τῇ θ' αὐτῷ φρενὶ
 Χάειν παροταίν, τῷ θεῷ θ' ἂ βέλεται.
 Καὶ νῶν ὑπέκει τὸν κασίγητον μολεῖν. 1180
 Οὐ γάρ σε, θάροσθ, παρὸς βίαν παροταίνασθ
 Γνώμης, ἂ μὴ σοι συμφύροντα λέξεται.
 Λόγων δ' ἀκῶσθ τίς βλάβη; "τά τι καλῶς
 "Εὐρημὲν ἔργα, τῷ λόγῳ μηνύεται.
 Εφυσας αὐτόν· ὥστε μήτε δρῶντά σε
 Τὰ τῶν κακίστων δυοσεβαστάων, πάτερ,
 Θέμις σέ γ' εἶναι καίνον ἀντιδρᾶν κακῶς,

ο Φίλ' pro φίλτατ' Scal. ex conjectura, opinor. Ego quoque olim φίλτατ' (per Apocopen pro φίλτατ) conieceram ob versum. Sed vide infra. p Ita pro Επιχρῆτος reposui (approbante H. Stephano) sola Edit. Flor. autoritate, ut pes secundus sit lambus. Alteram autem lectionem, Εἰχρῆς ἦπερ εἰ, cujus meminuit H. Steph. item Τῶν. ad calcem suae Editionis, mendosam esse patet.

1167 Versum hunc producit Suidas v. Προσπάτης.

1187 Θέμις] Pro θέμις. Nomina-tivus Verbo infinito jungitur loco Accusativi; quae constructio Graecis

frequens est. Sic Aelianus Var. Hist. lib. 13, cap. 20. — Αποδύσασθαι ἑλπίς παρὸς τὰς οἰκείας, ἐσθ' ὑμῶντος ἡδὲ καὶ λυπῶντος. Ubi vide Perizon. plura istius generis ex Aeliano notantem.

†δρ. in p.
Hec. 832.

9 E
cenfer
Syntax

118
jus Sch
hibet
Quo
ne

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙΚΟΛΩΝΩ. 137

Αλλ' αὐτόν· εἰσι χαίτεροις γοναὶ κακαί,
 Καὶ θυμὸς ὄζυς· ἀλλὰ νεφετῆμβροι
 φίλων ἐπ' ὤδαις, ἧ' ἐξέπαδοντα φύσιν.
 Σὺ δ' εἰς ἐκείνα μὴ πανυῖ δόπουκόπη
 Πατρῴα καὶ μητρῴα· πῆμαθ', ἃ ἔπαυες.
 Καὶν κείνα λύσης, οἷδ' ἐγὼ, γνώση κακοῦ
 θυμῷ πλάτυν', ὥς κακὴ περσίνετα·
 ἔχεις γὰρ ἔβριαα παρθυμήματα,
 τῶν σῶν ἀδέρκτων ὁμμάτων τητώμην.
 Αλλ' ἡμῖν εἴκε· "λιπαρεῖν γὰρ ἔκαλλον
 "Δίκαια περσυχίζων, ἔδ' αὐτὸν μὲν εὖ
 "Πάσχειν, παθόντα δ' ὅσ' ἴσταισθ' ἵκειν.

Οἱ. Τέκνον, βαρεῖαν ἡδονὴν νικᾷς με
 Λέγοντες· ἐς δ' οὖν ὅπως ὑμῖν φίλον.
 Μόνον, ξέν', ἔπερ κείνος ὦδ' ἐλεύσται,
 Μηδεὶς κρείετ' αὖ τῆς ἐμῆς ψυχῆς πότ'.
 Θη. Ἀπαῖ, τὰ πιαῦτ', ἐχὶ δις γρηῖα κλύειν,
 ὧ περσέου· κομπῆιν δ' ἐχὶ βύλομαι· σὺ δ' εἰ
 ἔσῳ ἰοδ', εἰάν περ καὶ μέ τις σώζῃ θεῶν.

ACTUS TERTII SCENA TERTIA.

Ε Π Ω Δ Ι Κ Α.

Σ Τ Ρ Ο Φ Η.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

1 **Ο** Σπῆς τῷ πλεόνῳ μέρους
 2 **Ο** Χρήζῃ τῷ μετρίου παρῆς

ἡ Εξέπαδοντα τὴν in marg. ἡ Παθήματα T. St. f' A' ἵππης reponendum censet H. Stephanus. Sic supra v. 353. — A' ἵππης, πῆμαθ'. ἡ Σὺς Scal. Quae Syntaxis Atticis multo frequentior est.

1188 Αλλ' αὐτὸν] Apoliopesis: ejus Schematis insigne exemplum exhibet Virgilius in *Aen.* I. v. 139.

Quos ego — sed moros praestas componere finctus.

Vide Clar. Vossii *Institutiones Orator.* lib. 5. cap. 6. §. 5.

1206 Σὺν] Accus. Singul. à Recto σὺς. Moschopolus σὺς χιδὼν pag. 53.

Σὺς, ὁ ὀλέκλῃ· ὁ παρὰ τῆς Ἀπῆρας
 S
 τῶς

3 Ζῶεν, σκαίουσιν^u Φυλάσων,

4 Εν ἐμοὶ κατὰ δῆλος ἔσται.

5 Ἐπεὶ πολλὰ μὲν αἰ μακρὰι

6 Ἀμέραι κατέθεντο δὴ

7 Λύπης ἐν στήθεσσι τὰ τέρασι-

8 Τα δ' οὐκ ἂν ἴδοις, ὅπῃ-

9 Τ' ἂν τις εἰς πῶλεον πέσῃ

10 Τῷ θέλοντι. ἔδ' ἐπὶ κ' ἡρόσθι

11 Ἰστυτέλετος Αἰδῶς,

12 Ὅτε μοῖρ' ἀνυμνῶνται,

13 Ἀλυσθῶν, ἄχορος ἀνὰ πύφηνε

14 Θάνατος ἐς τελευτάν.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

1 Μὴ φῦναι τὸν ἅπαντα νι-

2 Καὶ λόγον· τί δ' ἐπεὶ φανῇ.

^u Αἰεὶ φυλάσων legunt hic *Editt. Steph. Turn. Cam. C.* Rationem cur illud αἰεὶ expunxerimus, si Strophen cum Antistrophe conferas, facillime assequeris. Ibi enim versui huic opponitur Βῆναι κείδην | ὅδ' ἐπὶ κ' αἰ, qui est Antispasticus Dimeter, Hypercatalectus. Sed nullo modo sibi respondent, si recentiorum Impressorum fidem sequaris: lege igitur nobiscum ex autoritate antiquarum optimarumque *Editt. Ald. Col. Franc. Flor. Ζῶεν σκαίω | σκῶν φυλάω | σκῶν*. Sic omnia rectissime procedunt, & versus versui ad amissum quadrat. * Versus nonus Antistrophes Iambicus purus est, Dimeter, Acatalectus: quare hic mallet scribere — ὅπῃ· Τί δ' ἂν, πῶς ἐς | πῶλεον, πύφηνε. γ Versus gratia scribendum est κέρθῃ. Et sic quidem lectum est à Scholiaste, qui ἡρόσθι pro varia lectione habet.

σῶς λέγεται. Sic etiam Thomas Magister in *Distion. Attic.* Σῶς, ἔχ' σῶς· καὶ σῶν, ἔχ' σῶν. At in Impressis desideratur vox σῶν, Typographorum incuria omissa.

[1217 Αἰδῶς] Genitivus Singularis ab Αἰς, pro Αἰδῶς. Sicut & Homer. *Iliad.* ε'. v. 845.

Δῶν· Αἰδῶς καὶ τὴν —

Nisi quis Αἰδῶς poni malit per Metaplasimum pro Αἰδῶς.

[1221 Μὴ φῦναι τὸν ἅπαντα] Eiusdem sententia sunt ea Theognidis, v. 425.

Πάντων μὲν μὴ φῦναι ἐπιχθονίοισιν ἄριστον,
Μὴδ' ἐσθλὸν αὐγὰς δέξιος ἡλίῳ
Φύναται δ' ὅπως αἰεὶ πύλας Αἰδῶς
ἐξήσται,
Καὶ κείδεται πολλὸν γλῶσσι ἐπιμυσσόμενον.

Ex hac opinione nata consuetudo, non tantum barbaris & rudioribus, sed & cultioris ingenii nationibus usitata, exequias hominum cum hilaritate celebrandi. Vide Valerium Max. lib. 2. c. 6. §. 12. Melam lib. 2. c. 2. Solini *Polyhistor.* cap. 10.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩ. 139

- 3 Βῆναι κῆθεν ὅθεν περ ἦκη,
 4 Πολὺ δεύτερον, ὡς τάχιστα.
 5 Ὡς εὖτ' ἂν τὸ νέον παρῇ 1225
 6 Κέφας ἀφροσύνας φέρον,
 7 Τίς πλάγχθη παλὺμοχλὸς ἔξω;
 8 Τίς ἐ καμάτων ἐνι;
 9 Φόνοι, σέσεις, ἔρις, μάχαι.
 10 Καὶ φθόνος· τί, τί κατὰμμεπλον 1230
 11 Επιλέλογχε πύματον
 12 Ακραιτὲς, ἀπορροαμίλον
 13 Γῆρας ἀφίλον, ἵνα πτόπαντα
 14 Κακὰ κακῶν ζυμοικῇ.

Ε Π Ω Δ Ο Σ.

- 1 Ἐν ᾧ τλάμων ὅδ' ὅκ' ἐγὼ μόνος. 1235
 2 Πάντοθεν βόρειος ὡς πῖς ἀπ' αἰῶ
 3 Κυματοπληγὴ χειμερὶα κλονεῖται.
 4 Ὡς καὶ τίνδε κατὰκρηας
 5 Δειναὶ κυματοπαρεῖς
 6 Αται κλονέσθην αἰεὶ ζυμῶσθαι 1240
 7 Αἱ μὲν ἀπ' ἀελίος
 8 Δυσμῶν, αἱ δ' ἀνατείλ-
 9 Λονί, αἱ δ' ἀνὰ μέσσαν
 10 Ακτὴν, αἱ δ' ἐνυχίαν δ' ὅτ' ἔρπαιν.

ACTUS QUARTI SCENA PRIMA.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ, ΟΙΔΙΠΟΥΣ, ΙΣΜΗΝΗ, ΧΟΡΟΣ.

ΙΑΜΒΟΙ.

- Αν. **Κ**ΑΙ μὲν ὅδ' ἡμῖν, ὡς εἴοικεν, ὁ ξένος 1245
 Ἀνδρῶν γε μὲν, ὦ πάτερ, δι' ὀμματι
 Ἀσπεκτὶ λείδων δ' ἄκρυον ὦδ' ὁδοιπορεῖ.
 Οἱ. Τίς ἔστι; Αν. Οὐπερ καὶ πάλαι κατεΐχομεν
 Γνώμη, πῦρετι δεῦρο Πολυμείκης ὅδε.

1327 Τίς πλά[χθη] Ordo verborum est: τίς πλά[χθη] ἔξω ἔ' πολὺμοχλὸς αἶσα;

ACTUS QUARTI SCENA SECUNDA.

ΠΟΛΥΤΡΕΙΚΗΣ, ΑΝΤΙΓΟΝΗΣ, ΟΙΔΙΠΟΥΣ,
ΧΟΡΟΣ, ΙΣΜΗΝΗ.

I A M B O I.

- Πο. Οἱμοι τί δράσω; πότερα πῆμαυτ' ἐκακὰ 1250
 Πρόδεν διακρύσω, παῖδες, ἢ τὰ τῶδ' ὄρων
 Πατὴρ δ' ἄνδρ' ἔστιν, ὃν ξένης ἴππ' ἡτονος
 Ξυὸ σφῶιν ἐφύρηκ' ἐνθάδ' ἐκτεβλημῆνον,
 Εὐθιπὶ σὺν τῷδε· τῆς δ' δυσφιλῆς
 Γέρον γέρονι συγκατώκηκεν ἔπιντο 1255
 Πλῶραν μαραίνων· κρατὶ δ' ὀμματωσερεῖ
 Κόμη δ' αὖρας ἀκτίνιστος αἰσεται.
 Ἀδελφὰ δ', ὡς εἴκει, τέτισιν φορεῖ,
 Τὰ τῆς πελαίνης νηδύος θρεπτήρια.
 Ἀ γὰρ πανώλης ὄψ' ἄραν ἐκμανθάνω· 1260
 Καὶ μαρτυρῶ κάκιστος ἀνθρώπων τροφαῖς
 Ταῖς στείον ἦκειν, πᾶλλα μὲν ἔξ ἄλλων^b πέτῃ.
 Ἀλλ' ἔστι γὰρ καὶ Ζηνὶ σὺνθάκας θρόνων
 Αἰδῶς ἐπ' ἔργοις πᾶσι, καὶ πρὸς σὸν, πάτερ,
 Παρασεσθῆται· "τῶν γὰρ ἡμαρτημῶν 1265
 " Ἀκὴ μὲν ἔστι, πρὸς φορὰ δ' οὐκ ἔς' ἐπὶ.
 Τί σῆμα;
 Φώνησον, ὦ πάτερ, τί μὴ μ' ἀποσραφῆς·
 Οὐδ' ἀνταμείβῃ μ' ἔδεν, ἀλλ' ἀπμάσας 1270
 Πέμψεις ἀναυδοῦ, ἔδ' ἀ μηνίεις φράσας;
 Ὡς ἔρμαι' ἀνδρὸς τῶδ', ἐμὸν δ' ὀμαίμονες,
 Πειράσσειτ' ἀλλ' ὑμεῖς γὰρ κινήσῃ πατὴρ
 Τὸ^c δ' ἀπαρόσιζον καὶ πρὸς ἄλλοις νόμα,
 Ὡς^d μὴ μ' ἄπιμον τῷ θεῷ γὰρ πρὸς αἵματι

γ Πίνος Scal. Quae & nostra jam olim erat conjectura. α Ἀγνοῦν ἐκμανθάνω Targ. b Sic Ald. Col. Franc. Flor. Recentiores omnes πύθῃ exhibent: cui lectioni nullum dari posse locum existimo. c Αναστρέφειν T. St. d Μὴ ἄπιμον Ald. Franc.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩ. 141

οὕτως ὁ ἀφ' ἧ γὰρ μηδὲν ἀντιπᾶν ἐπ' αὐτῷ. 1275

Αν. λέγ', ὦ παλαίπαυρ', αὐτὸς ὦν χρεῖα πάρο.

“Τὰ πολλὰ γάρ τοι ῥήματ', ἢ περψαντά π,

“Ἡ δυσχεραίναντ', ἢ κατωκίπσαντα πῶς,

“Παρέαχε Φανίῳ πῶς ἀφανήταις πινά.

Πο. ἀλλ' ἐξερῶ· καλῶς γάρ ἐξηγῇ σύ μοι, 1280

Πρῶτον μὲν αὐτὸν τὸν θεὸν ποίε' μὲν

Ἀραγὸν, ἔνθεν μ' ὧδ' ἀνέστησεν μολῶν

Ὁ τῆσδε ἵπτης γῆς κίε' ἀνέστησεν, διδῶς ἐμοὶ

λέξαι τ' ἀκῆσθαι τ' ἀσφαλεῖ ζῶν ἐξόδῳ.

Καὶ ταῦτ' ἀφ' ὑμῶν, ὧ ἕνοι, βεβλήσμεθα, 1285

Καὶ ταῦνδ' ἀδελφαῖν, καὶ πατέρος κυρεῖν ἐμοί.

Α δ' ἤλθον, ἔῃ δὲ σὺ θελω λέξαι, πάτερ.

Γῆς ἐκ πατρῴας ἐξελέλαμεν Φυγαῖς,

Τοῖς σοῖς πανάρχουσιν ἔνεκ' ἐνθακῆν θρόνοις

Γονῇ πεφυκῶς ἡξίῳμι γεραίτερα. 1290

Ανθ' ὧν μ' Ἐποκλήης ὦν φύσθ' νεώτερόν,

Γῆς ἐξέωσεν, ἔττε νικήσας λόγῳ,

οὐτ' εἰς ἔλεγχον χειρὸς ἔτ' ἔργῳ μολῶν,

Πόλιν ᾗ πείσας· ὦν ἐγὼ μάλιστα μὲν

τῶν σῶν Εὐραυνῶν αἰτίαν εἶναι λέγω, 1295

Ἐπειδὴ κατὰ μάντιων ἰαύτη κ' κλύων.

Ἐπεὶ γὰρ ἤλθον Ἀργος εἰς τὸ Δωρεῖον

λαβῶν Ἀδραστον πενθερόν, ζῶναι μάλιστα

ἔσησ' ἐμαυτῷ γῆς ὅσοι περ Ἀπίας

Πρῶτοι καλοῦνται, καὶ τιμήν τε δοεῖ. 1300

Ὅπως τὸν ἐπὶ ἀλόγχῃν εἰς Θῆβας σῶλον

ζῶν τῶσδ' ἀγρίας ἢ θάνοιμι πανδίκως,

ε' M' ἀφ' ἧ Ald. Franc. f Articulum ῥ male om. Ald. Franc. g Ὀἶδ' ἤλθον. in marg. h Εἰρην T. St. i Ταῦτην Turn. in marg. S. & praefert Stephanus. k κλύων T. St.

1287 Α δ' ἤλθον] i. e. Δι' ἢ ἤλθον.

1290 Γονῇ πεφυκῶς — γεραίτερα]

Κατὰ μὲν Εὐραυνῶν πάντες Πολυνείκης

Ἐποκλῆς, ὡς ὁ Σοφοκλῆς ἐν Οἰδίπῳ λέ-

γει, πρὸς οὐτέρῳ. Schol. MS. Baroc. 74.

ad Euripidis Phanis. v. 71. A Sophocle stat Apollodorus, ab Euripide autem Diodorus, Tzetzes, Cedrenus, alii.

1296 Ταῦτην] Adverbialiter sumitur hic loci.

Η δὲ πῶς τὸν ἐκπεσάντα ἐκβάλοιμι γῆς.
 Εἴεν τί δῆτα νῦν ἀφιγμένος κυρῶ;
 Σοὶ προσροπαίεις, ὦ πάτερ, λιπὲς ἔχων, 1305
 Αὐτὸς γ' ἐμαυτῷ ζυμμάχων τε τῶν ἐμῶν,
 Οἱ νῦν ζῶ ἐπὶ ἀπώεσι, ζῶ ἐπὶ ἅπῃ
 Λόγχαις, πὶ Θήβης πεδίον ἀμφεσέσσι πᾶν.
 Οἷος δ' οὐρύσγης Ἀμφιάρεως, πεπρωτὰ μὲν
 Δορὶ κρατύνων, πρῶτα δ' οἰωνῶν ὁδοῖς. 1310
 Ο δ' εὐπρος δ' Αἰτωλὸς Οἰνέως τέκε
 Τυδεύς· τρίτος δ' Ἐπικόλος Ἀργεῖος γεγώς·
 Τέταρτον Ἰππομέδοντ' ἀπέσειλεν πατὴρ
 Ταλαός· ὁ πέμπτος δ' εὐχετῆ καλῶσκαφῇ
 Καπανεὺς τὸ Θήβης ἄστυ δηλώσεν· τὰχα· 1315
 Εκτὸς ἣ Παρθενοπαῖος Ἀρκας ὄρνυται,
 Επώνυμος τῆς πατρὸς ἀδμήτης χερσὶν
 Μητρὸς λοχούθεις πρὸς Ἀτταλάντης γόνῳ.
 Εγὼ ἣ σὸς, καὶ μὴ σὸς, ἀλλὰ τῷ κακῷ
 Πότμῃ φυτεύθεις, σὸς γὰρ τοι καλέμεν, 1320
 Ἀγῶ πιν Ἀργεῖς ἄφοβον εἰς Θήβας στρατὸν.
 Οἱ σ' ἀντὶ παλίων τῶνδε καὶ ψυχῆς, πάτερ,
 Ἰκετεύομεν ζυμπαίντες ἐξαπτόμενοι,
 Μῆνιν βαρεῖαν εἰκάθειν ὀρμαινόμεν
 Τῷδ' ἀνδρὶ πύμῃ πρὸς κασιγνήτη πίσσιν, 1325
 Ος μ' ἐξέωσσε, καὶ πτόλυσεν πάτεραι.
 Εἰ γάρ τι πῖσόν ἐστιν ἐκ χρησθεῖων,
 Οἷς ἂν σὺ παροδῇ, πῖσδ' ἐφασκ' εἶναι· κ' ἐγὼ
 Πρὸς νῦν σε κρηνῶν, ὅ παρὸς θεῶν ὁμογνῶν

l. Πυρ. T. in marg. m. Εξίωσι Ald. Franc. n. Κεῖται T. in marg.
 Κεῖται T. o. Καὶ T. in margine.

1309 Οἷος δ' οὐρύσγης Ἀμφιάρεως] Sep-
 tem ducum contra Thebas nomina
 hic recenset Poeta: quos fusius de-
 scriptos & paulo aliter nominatos
 habes apud Æschylum in *Sept. Theb.*
 v. 381. & sequentibus. De his etiam
 videri possunt Diodorus Siculus *Bi-*
bliothec. lib. 4. p. 186. Edit. Hen. Ste-

phani. Apollodorus lib. 3. c. 6. s. 3.
 Hyginus *Fab.* 70. Papin. Statii *The-*
baid. lib. 4.

Ibid. T. in marg. p. in dei] Similiter
 Pindarus in *Olymp.* 6. v. 27. Amphiar-
 raum vocat.

Μῆνιν σ' ἐβαλεν,
 Καὶ δὲ καὶ κρηνῶν.

Xo.

Οἱ.

p. K
 Cam. C
 non p

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩ. 143

Αἰτῶ πῖθ' αὖ καὶ παρρηιάσαν· ἐπεὶ 1330

Πτωχοὶ μὲν ἡμεῖς, καὶ ξένοι, ξένος δ' σὺ.

Ἀλλ' ἄγε θωπύοντες αἰκόμεν, σὺ τε

Καὶ γὰρ, τὸν αὐτὸν δαίμον' ἐξελήφότες.

Ὁ δ' ἐν δόμοις τέρανται, ὡς τάλαις ἐγὼ,

Κοιτὴ κατ' ἡμῶν ἐγγέλων ἀδριμύεται.

Ὅν, εἰ σὺ τῇ μὴ συμπαράσῃσις Φρενὶ,

Βραχέει πῶ ὄγκῳ καὶ ῥ' ὀνῶ Διαισπεδῶ.

Ὡς ἐν δόμοισι τοῖσι σῆς σῆσω σ' ὄγκῳ,

Στήσω δ' ἐμαυτὸν, κείνον ἐκβαλὼν βίῳ.

Καὶ τῶτε, σὺ μὲν ζῶν τέλειονταί, ἐστὶ μοι

Κομπεῖν· ἄνευ σὺ δ' ἐδὲ σωθῆναι δένει.

Χο. Τὸν ἄνδρα, τὴν πῖμψαντος ἔνεκ, Οἰδίπῳ,

Εἰπὼν ὅπῃα ζύμφορ, ἐκπεμψαὶ πάλιν.

Οἱ. Ἀλλ' εἰ μὲν, ἄνδρες, τῆσδε δημῆχος χθινοῦς

Μὴ τύγχαν' αὐτὸν δεῦρο περσάμψας ἐμοὶ

Θησὺς, δικαίων ὥς ἐμὲ κλύειν λόγους,

Οὐτ' ἂν ποτ' ὁμῆς τῆς ἐμῆς ἐπήσεται.

Νῦν δ' ἀξιώθεις εἶσι, κακῆσας γ' ἐμοῦ

Τοιαῦτα ἂν τὸν τέδ' ἔπειτ' εὐφρανεῖ βίον.

Ὅς γ', ὡς κακίστε, σκῆπτρα καὶ θρόνους ἔχων

Α νῦν ὁ σὸς ζῶναιμος ἐν Θηβαῖς ἔχει,

Τὸν αὐτὸς αὐτῷ πατέρα τόνδ' ἀπῆλασας,

Κάθηκας ἄπολιν, καὶ σολὰς ταῦτας ἠφορεῖν,

Ἀς νῦν δακρύεις ἑσπεῶν, ὅτ' ἐν ὀνῶ

Ταῦτ' ὡς βεβηκὼς τυγχάνεις κακῶν ἐμοί.

Οὐτ' κλαυτὴ δ' ἐστίν, ἀλλ' ἐμοὶ μὲν οἴσεται

Τὰδ', ὥσπερ ἂν ζῶ σὺ φανέως μεμνημένος.

Σὺ γάρ με μόχθῳ τῶδ' ἐθήκας ἐντροφον,

Σὺ μ' ἐξέωσας· ἐκ σέθεν δ' ἀλώμενται,

Ἀλλ' ἄγε παῖτ' ὁ κατ' ἡμέραν βίον.

Εἰ δ' ἐξέφουσι τάσδε μὴ μαυτῶ τροφῆς

ρ Χρῖστ. T. St. q Οἶον Turn, in margine. r Κλαυτὴ Ald. Franc. s Ita Cam. C. T. Mί μ' αὐτῇ, quod legitur in Edit. Ald. Col. Turn. Flor. Franc. ferri non potest.

- 1365 Τὰς παῖδας, ἣτ' ἂν ὅκ' ἂν λυτὸ σὺν κέρῳ.
 Νῦν δ' αἰδέ μ' ἐκπύσσον, αἰδ' ἐμαὶ προφοί,
 Αἰδ' ἄνδρες, ἔ γυναικες, εἰς τὸ θυμὸν πνέει.
 Ἰμεῖς δ' ἀπ' ἄλλης κούκ ἐμὲ πύφικα πν.
 Τοιγάρ σ' ὁ δαίμων νῦν ὁρᾷ, ἴδ' ἔτι πά.
 1370 Ὡς αὐτίκ', εἴπερ οἶδε κινουμένων λόχοι.
 Πρὸς ἄστυ ὀφείης· ἔ γάρ ἐδ' ὅπως πάλιν
 Κεῖν' ἔρεψες, ἀλλὰ πρὸθεν αἵματι.
 Πιεσὴ μινθεῖς, καὶ θυμῶν ἐξίστα.
 Τοιαῦδ' ἄρα σφῶν προδίδε τ' ἐξήν' ἐγώ,
 1375 Νῦν τ' ἀνακαλέμεθ' ἑυμμάχους ἐλθεῖν ἔμοι,
 Ἰν' ἀζιῶντων ὅδ' οὐκ ἐπὶ σφῶν σέβειν,
 Καὶ μὴ ἔα τιμάζητον, εἰ τυφλὲ πατὴρ.
 1380 Τοιῶδ' ἐφύπιν· αἰδέ ἦδ' ἐπὶ πᾶσιν ἔδρων.
 Τοιγάρ τὸ σὺν δαίμονα καὶ ὅδ' ὅς τις θρόνος
 Κρατῆσον, εἴπερ ἐστὶν ἡ παλαίφατ'·
 Δίκη θυμῶν Ζηνὸς, δαίμονας νόμοις.
 Σὺ δ' ἔρ' ὀπίσθιός πε, καὶ πᾶσι τοῖς ἐμοῖς,
 1385 Κακῶν κακίς, τίς δ' ἐσὶν συλλαβῶν δαίμων,
 Ἄς σοι καλέσμαι, μήτε γῆς ἐμφυλὶς.
 Δορεὶ κρατῆσται, μήτε νοστήσῃ ποτι.
 Τὸ κῆλον Ἀργῶ, ἀλλὰ συλφείη χειρὶ
 Θανείν, κτανείν θ' ὑφ' ἐπερ ἐξελήλασται.
 1390 Τοιαῦτ' ἄρα μὲν, καὶ καλῶ τ' ἐπὶ ταρτάρῳ
 Στυγρὸν πατρῶον ἔρεβ'· ὥς σ' ὀπίσθιόν τε.
 Καλῶ δ' ἐπὶ δαίμονας· καλῶ δ' Ἀρη,

* Εἰσὶν pro νῦν ὁρᾷ Ald. Franc. * Εἰς πρὸς Ald. Franc. T. St. x Versus
 quatuor sequentes alieno loco positos putat Scaliger, & post v. 1364. reponi
 jubet. γ Ita ex Twn. Cam. C. reposui. In ceteris Τοιαῦτ' puto male. x Τὸς
 στυγρῶν Twn. in margine. St.

1362 Τὸ σὺν κέρῳ] Subaudi κέρῳ.
 1378 Δίκη θυμῶν Ζηνὸς] Justitiam
 semper juxta Jovem federe fingunt
 Poetæ. Sic de illa Hesiod. Erg. 259.
 Ἀντίκα παρὶ Διὸς ποτι κρατῆσται
 Κροῖον
 Γηρύντ' ἀνθρώπων ἄδικοι νότοι. —

Pindarus item in Olymp. 8. v. 28.
 Εἴη Σάτωρ Διὸς Ζηνὸς
 Πάριδος ἀσπαστῆς θίμης.
 1380 Ἀργῶ] Vide Platonis Alci-
 biad. 2. statim ab initio, & de Legibus
 l. II. p. 931. Edit. H. Steph.
 1387 Τὰς δαίμονας] Τὰς Εὐμνίδας

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩ. 145

Τὸν σφῶϊν τὸ δεινὸν μῖσος ἐμβεβληκότε·
 Καὶ ταῦτ' ἀκρίβεις εἶχε· κατ' ἀγγέλλ' ἰδὼν
 Καὶ πῶσι Καδμείοισι, πῶς σποτῆθ' ἄμα
 Πιστοῖσι συμμάχοισιν, ἕνακ' Οἰδίπυος
 Τοιαῦτ' ἐνέμε παῖσι πῶς αὐτῷ ἴερα.

Χο. Πολυέεικες, ἔτι ταῖς περιθυσίαις ὁδοῖς
 Ξωήδορμή σοι, νῦν τ' ἴθ' ὡς τάχος πάλιν.

Πο. Οἶμοι κελεύθε, τῆς τ' ἐμῆς δυσπραξίας,
 Οἶμοι δ' ἐπαίρων· οἷον ἄρ' ὁδ' ἔλγῃ
 Ἀργεὺς ἀφωρμήθημεν· ὦ τάλας ἐγώ·
 Τοιῦτον οἷον ἔδ' ἐφωνήσαί τινα
 Ἐξέδ' ἐπαίρων, ἔδ' ἀποσπῆσαι πάλιν.

Ἀλλ' ὄντ' ἀναυδὸν τῇδε συγκύρῃ τύχῃ.

Ω τῷδ' ὅμαιμοι παῖδες, ἀλλ' ὑμεῖς ἐπεὶ

Τὰ σκληρὰ πατέρος κλύετε τῷδ' ἀρωμύνε,

Μή τι με πρὸς θεῶν, ^α σφῶϊν ἂν γ' αἱ τῷδ' ἀραὶ

Πατέρες πλῶνται, ^β καὶ τις ^γ ὑμῖν ἐς δόμους

Νόστος ᾗσῃται, μή μ' ἀπιμάσῃτε γε,

Ἀλλ' ἐν πάφοισι θύεσθε ^δ καὶν κτερίσμασι.

Καὶ σφῶϊν ὁ νῦν ἔπαυσε, ὃν καμίζειν

Τῷδ' ἀνδρὸς οἷς πονεῖται, σὲ ἐλάσσονα

Εἶτ' ἄλλον οἷσθ' τῆς ἐμῆς ὑπευργίας.

Αν. Πολυέεικες, ἱκετεύω σε πεισθῆναι τί μοι.

Πο. Ω φιλότιμ, τὸ πῶϊον, Ἀντιγόνη; λέγε.

Αν. Στρέψαι βράτρυμ' ἐς Ἀργεὺς ὡς τάχιστα γε,

Καὶ μή σε γ' αὐτὸν καὶ πόλιν διεργαίῃ.

Πο. Ἀλλ' ἔχ' οἷον π' πῶς ἤδ' αὖτις αὐτὸν πάλιν

Στρέατρυμ' ἄρῃμι ταυτὸν εἰσάπαυξ' ἑξέσας;

Αν. Τί δ' αὖτις, ὦ παῖ, δεῖ σε θυμῷσθαι; τί σοι

Πάτρων κατὰ σκάνφαντι κέρδος ἔρχεται;

Πο. Αἰσχρὸν τὸ φεύγειν, καὶ τὸ πρὸς βεύοντ' ἐμὲ

Οὕτω γελασθαι τῷ κασιγνήτῃ πάρα.

Αν. Οὔρας πατὴρ τῷδ' οὐκ ὡς ἐς ὄρθον ἐκφέρῃ

^α σφῶϊν γ' ἂν αἱ τῷδ' ἀραὶ Ald. Franc. σφῶϊν γ' ἂν αἰδῇ τῷδ' ἀραὶ Turn. per-

peram. ^β Forſan κῆπς, vel καὶ τίς. ^γ Ἡμῖν T. ^δ Καὶ T. ^ε Οἷον γε Ald. Franc.

Μαντιύμαθ', ὅς σφωῖν θάνατον ἐξ ἀμφοῖν θροεῖ;

Πο. Χρήζῃ γάρ· ἡμῖν δ' ἐχέ συγχωρητῆα.

Αν. Οἶμοι πάλαινα· τίς ᾗ πολμήσῃ κλύων

Τὰ τῷδ' ἐπεσθαι τάνδρος οἱ ἐθέσσιον;

Πο. Οὐδ' ἀγγελῆμεν φλαυρ'· "ἐπεὶ τραπηλάτῃ

"Χρηστοῦ, τὰ κρείσσω μῆδ' ἐ τάνδεα λέγειν.

Αν. Οὕτως ἄρ', ὦ πῶ, ταῦτά σοι δεδογμύα;

Πο. Καὶ μὴ μ' ὀπίσθῃς γ'· ἀλλ' ἐμοὶ μὲν ἦδ' ὁδὸς

Ἐσθι μέλῃσσι, δύσαστρέος τε καὶ κακῇ

Πρὸς τῷδε πατρός, τῶν τε τῷδ' Ἐρινύων.

Σφωῖν δ' εὐδοίῃ Ζεὺς, τὰδ' εἰ πλεῖτέ μοι

Θανόντ'· ἐπεὶ ἔ μοι ζῶντί γ' αὖθις ἔξετον.

Μέθεσθε δ' ἦδη, χαίρετόν τ'· ἔ γάρ μ' ἔτι

Βλέπῃ ἐσθ' αὖθις. Αν. Ω· πάλαιν' ἐγώ.

Πο. Μήτοι μ' ὀδύρε. Αν. Καὶ τίς ἄν σ' ὀρμώμενον

Εἰς περὶ πῶν ἄδην ἔ καπνίσνοι, κάσι;

Πο. Εἰ ζῆν, θανέμεν. Αν. Μὴ σὺ γ', ἀλλ' ἐμοὶ πῆτος.

Πο. Μὴ πᾶθ' ἂ μὴ δέῃ. Αν. Δυστάλαινα τ' ἄρ' ἐγώ,

Εἴ σ' εὐρηθῶ. Πο. Ταῦτα δ' ἐν τῷ δαίμονι

Καὶ τῇδε Φωῖα χαίτερά· σφωῖν δ' αὖ ἐγὼ

Θεοῖς δρῶμαι μὴ ποτ' ἀντήσῃ κακῶν.

Ανάξια γ' πᾶσιν ἐστὶ δυσχεῖν.

ACTUS QUARTI SCENA TERTIA.

ΧΟΡΟΣ, ΟΙΔΙΠΟΥΣ, ΑΝΤΙΓΟΝΗ, ΙΣΜΗΝΗ.

ΠΕΡΙΚΟΜΜΑΤΑ.

ΣΤΡΟΦΗ Α.

Χο. Ι ΝΕΑ πᾶδε νεόθεν ἦλθέ μοι

2 Βαρύπολιμα κακὰ

f Σφῶι Scal.

1421 Εξ ἀμφοῖν θροεῖ] Αμφοῖν ἐκ-
θροεῖ. Timelis.

1440 Καὶ τῇδε Φωῖα] Subauditur
τύχη.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩ. 147

- 3 Πάρα γ' ἀλαῖ ξένε, 1445
 4 Εἴ π' ἔμοῖρα μὴ κιχάνῃ.
 5 Μάτῳ γδ' ἔδ' ἐν ἄζιωμα δαιμόνων
 6 Εἴω φράσαι.
 7 Ὅρα ὅρα πάντ' αἰ
 8 Χρόν' ὅτ' ἔπει μὲν ἔπερα, 1450
 9 Τὰ δ' ἴπῳ πῆματ' αὐτὸς αὐτῶν ἄνω.
 10 Εκτυπεν αἰθῆρ, ὧ Ζεῦ.

Σ Τ Σ Τ Η Μ Α Α.

- Οἱ. 1 Ω τέκνα, τέκνα, πῶς ἂν εἴ τις ἐντοπῇ
 2 Τὸν πάντ' ἄριστον δεῦρο^κ ἦσεν ἂν πόροι;
 Αἰ. 3 Πάτερ, τί δ' ἐστὶ παζίωμ', ἐφ' ᾧ καλῆς; 1455
 Οἱ. 4 Διὸς περὶ πῆματ' ἡδὲ μ' αὐτὴν ἄξεσται
 5 Βροντὴ πρὸς ἄδλω· ἀλλὰ πέμψαθ' ὡς πᾶσι.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Α.

- Χο. 1 Ἴδε μάλα μέγας ἐρείπεται
 2 Κτύπος ἄφατος ὁδε
 3 Διόβολ' ἔς δ' ἄνεον 1460
 4 Δαίμ' ὑπῆλθε κρατὶς φόβαν.
 5 Επὶ πῆμα θυμὸν ἐρατὴν γδ' ἀσραπὴ
 6 Φλέγῃ πάλιν.
 7 Τί μὲν ἀφῆσθ' ἐλθῇ,
 8 Δέδια τόδ'· ἐ γὰρ ἄλιον 1465
 9 Αφορμὰ πῶτ', ὅτ' ἄνευ συμφορᾶς.
 10 Ω μέγας αἰθῆρ, ὧ Ζεῦ.

g Moirae Turn. in marg. Schol. St. h Exi emendat Canterus Nov. Lection. lib. 7. cap. 11. i Tum sensus tum metrum pro πῆματ' postulant παρ' ἡμῶν. Quomodo legendum esse censebat Canterus loco memorato. Atque ita proculdubio scriptum erat in codice, quo usus est vetus Scholiastes. k Θῆ-
 ρα πᾶσι Ald. Franc. T. l Δέδια δ' Turn. Cant.

1449 Ὅρα ὅρα] Τετάρτη, ὅτ' ἐπὶ χρόνῳ
 πολλὰ μεταβολὰ γίνονται, καὶ ὁρᾶται
 ὁ χρόνος πολλὰ μὲν ὡς ἐπὶ ἡμῶν, πολ-
 λα δ' εἰς τὸ ἐμπλεῖν τῆς ἡμέρας. Schol.

1458 Ἴδε μάλα μέγας] Locum hunc
 ante oculos habet Longinus in li-
 bello de Sublimitate s. 15. p. 35. Edit.
 Hudson.

ΑΝΤΙΣΤΗΜΑ Α.

- Οἱ. 1 Ω παῖδες, ἤκη τῷδ' ἐπ' ἀνδρὶ Ἰεσφάι
 2 Βίξ τελευτή, κούκετ' ^m ἔς' ὀπισσροφή.
ⁿ Χο. 3 ° Πῶς οἶδα τῆτο; τῷ δὲ συμβαλὼν ἔχεις;
 Οἱ. 4 Καλῶς κάποιδ'· ἀλλ' ὥς τάχιστα μοι μολὼν
 5 Ἀνακτα χώρας τῆσδ' ἐπὶ προσάτω.

1470

ΣΤΡΟΦΗ Β.

- Χο. 1 Εα, ἔα.
 2 Ἰδὲ μάλ' αὖτις ἀμφίσταται
 3 Διαπύσιος ὀτήοι.
 4 Ἰλαος, ^p δαῖμον, ἴλαος, εἴ π' γὰ
 5 Ματίει τυγχάνεις ^q ἀφεγγές φέρων.
 6 ^r Ἐναισίς δὲ στυγέοιμι,
 7 Μηδ' ἄλαστον ἀνδρ' ἰδὼν,
 8 Ακερδῇ χάριν μετάρχοιμί πως.
 9 Ζεὺ ἄνα, σὺ φωνῶ.

1475

1480

ΣΤΣΤΗΜΑ Β.

- Οἱ. 1 Ἀρ' ἐγγὺς ἀνὴρ; ἄρ' εἴ' ἐμψύχῃ, τέκνα,
 2 Κιχήσεται με καὶ καταρτουῖτος φρένα;
^r Χο. 3 Τί δ' ἂν θέλοις τὸ πρὶν ἐμφυῖαι φρενί;
 Οἱ. 4 Ἀνθ' ὧν ἔπαχον εὖ, τελεσφόρον χάριν
 5 Δοιῶαί σφιν, ἥνπερ τυγχάνων ὑπερχόμεν.

1485

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Β.

- Χο. 1 ^r Ἰξ, ἰξ.
 2 Ἰὼ παῖ, βᾶθι, βᾶθ'· εἴτ' ἄκραν
 3 Ἐπὶ γύαλον ἐναλίω

^m Εὐδ' ὀπισσροφή *T. St.* ⁿ Ἀν. *T.* ° Πῶς οἶδα; τῷ, δὲ τῆτο συμβαλὼν *Ald.*
Franc. ^p Ω δαῖμον *Ald. Franc. Schol.* ^q Αφθυσίς *Turn.* in marg. Αφθγγή
Schol. St. ^r Ἐν αἰσίς *St. Turn.* & in marg. ἐναισίς. ^s Sic *Ald. Franc. Turn. C.*
 Ita ad oram codicis sui reposuerat *Scaliger.* Sed *Edit. Steph. Cant. & T.* Anti-
 gones personam præfigunt. ^t Versus hic deest in *Ald. & Franc.*

1476 Ἰα^Θ] Subintelligitur ἰδὲ.

1486 Σφιν] Ἀπὸ τῆ αὐτῆς κτ' ἡμῶν

1477 Ματίει] Τῇ Ἀπικῇ. *Schol.*3 πλεθυστικῶς. *Schol.*

verb

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩ. 149

- 4 Ποσειδωνίῳ θεῷ τυγχάνεις 1490
 5 Βύθῳ τιν' ἐσίαν ^α ἀγίῳ, ἴκx.
 6 Ο γδ' ἕνεος σε καὶ πόλισμα
 7 Καὶ φίλος ἐπαῖοι
 8 Δικαίαν χάριν ὡρᾶσθαι παῖδων.
 9 ^z Σπεῦσον, αἴας, ὦ ναῖ. 1495

ACTUS QUARTI SCENA QUARTA.

ΘΗΞΕΥΣ, ΟΙΔΙΠΟΥΣ, ΑΝΤΙΓΟΝΗ, ΙΣΜΗΝΗ,
 ΧΟΡΟΣ.

ΑΝΤΙΣΤΑΣΤΗΜΑ Β.

- Θη. 1 **Τ**ΙΣ αὖ παρ' ὑμῶν κοινὸς ^γ ἤχεται κτύπος,
 2 Σαφῆς μὲν αὐτῶν, ἐμφανὲς δὲ τῷ ἕνεος;
 3 Μή τις Διὸς κεραυνὸς, ἢ τις ὀμβρία
 4 Χάλαζ' ὀππράξασαι; πάντες γδ' θεοὶ
 5 Τοιαῦτα χειμάζοντες εἰκάσται πάρα. 1500

ΙΑΜΒΟΙ.

- Οἱ. Αναῖ, ποιοῦσι περὶ φάνης· καὶ σοι θεῶν
 Τύχῳ τίς ἐδὲ λυγρὸν γῆκε τῆσδε τῆς ὁδοῦ.
 Θη. Τί δ' ἐστίν, ὦ παῖ Λαίῃ, νέορτον αὖ;
 Οἱ. Ροπή βίς μοι· καὶ σ', ἄπερ ξυμῆγεσι,
 Θέλω πόλιν τε τῷδε μὴ ψεύσεις, γανεῖν. 1505
 Θη. Ἐν τῷ δὲ κῆσται τῷ μόρῳ τεκμηρίω;
 Οἱ. Αὐτοὶ θεοὶ κήρυκες ἀγγέλλουσίν μοι
 Ψεύδοντες ἔδεν, σημάτων περὶ κειμένων.
 Θη. Πῶς εἶπας, ὦ γεραίε, δηλῶσαι ταῖδε;
 Οἱ. ^z Τὰ πολλὰ βροντῇ ληυτεῖς, τὰ πολλὰ τε 1510
^a Στρέψαντα χειρὸς τῆς ἀνικτή βέλη.

^u Αἰμῶν Schol. Αἰγῶν T. ^x Σπεῦσον deest Ald. Franc. ^y Ηγῆται T. ^z Αἰ ποταῖ Ald. Franc. male. ^a Στρέψαντα Scal.

1510 Βροντῇ] Subapdī dīdōsi, vel 1511 Στρέψαντα] Tota. Observa
 verbum simile. Enallagen Vocis.

Θη. Πείθεις με· πολλὰ γάρ σε θεασίζονθ' ὄρω,
Καὶ ^b ψυδρόφημα· χῶ, πὶ χρῆ ποιεῖν, λέγε.

Οἱ. Εγὼ διδάξω, τέκνον Αἰγέως, ἅ σοι
Γήρας ^c ἄλυπα ^d τῇδε κείσεται πόλιν.

1515

Χῶρον μὲν αὐτὸς αὐτὴν ἐξηγήσομαι,

Αἰκτὸς ἡγητῆρ^Θ, ἔ με χρῆ θανεῖν.

Τῶτον δὲ φράζε μή ποτ' ἀνθρώπων τινί,

Μήθ' ἔ κεύθε, μήτ' ἐν οἷς κείται τόποις.

^e Ως σοι πρὸ πολλῶν ἀσπίδων ἀκλιῶ ὁδε

1520

^f Δορός τ' ἐπακτῆ ^g γετόνων αἰεὶ πιδῆ·

Α δὲ ἐξάγισα, μηδὲ κινεῖται λόγῳ,

Αὐτὸς μαθήσῃ, κείσ' ὅταν ^h μόλης μόν^Θ.

Ως ἔτ' ἂν ἀσῶν τῶνδ' ἂν ἐξέποιμί τω,

1525

Οὐτ' ἂν τέκνοισι πῶς ἐμοῖς, σέργων ὅμως.

Ἀλλ' αὐτὸς αἰεὶ σῶζε, χῶταιν εἰς τέλ^Θ.

Τῆ ζῆν ⁱ ἀφίκη, τῷ περφερατάτῳ μόνῳ

Σήμαιν· ὁ δ' αἰεὶ τῷ πόντῳ δεικνύτῳ.

Χ' ἔτως ἀδήϊον τιῶδ' ἐνοικήσεις πόλιν

Σπαρτῶν ἀπ' ἀνδρῶν· αἱ δὲ μυρίαί πόλεις,

1530

Καὶ εὖ τις οἰκῇ, ῥαδίως καθύβριστον.

“Θεοὶ γὰρ εὖ μὲν, ὁψὲ δ' εἰσπρῶσ', ὅταν

“Τὰ θεῶν ἀφείς τις εἰς τὸ μαίνεσθαι τραπῇ.

Ο μὴ σὺ, τέκνον Αἰγέως, βέλε παθεῖν.

Τὰ μὲν ποιαῦτ' οὐκ εἶδ' ὅτ' ἐκδιδάσκωμεν.

1535

Χῶρον δ' (ἐπεὶ γὰρ καὶ με πύκ θεῶν παρόν)

Στείχωμεν ἤδη, μηδέ γ' ἐντραπέλώμεθα.

Ὡ παῖδες, ὧδ' ἐπεθ'· ἐγὼ γὰρ ἡγεμῶν

^b ψυδρόφημα *Turn.* in marg. *St.* ^c Forfan ἄλυπα. ^d Σῆδ *Turn.* in marg. *St.* ^e *πὶ L.S.* quod magis placet. ^f *Ος σοι T.* *Ως σοι Ald. Franc.* ^g *Malim* *δερμ* *γ' ἐπακτῆ.* ^h *Γετόνων Turn.* in marg. *L. S.* ⁱ *Interpungit post μόλης Cam.* ⁱ *Αφικνῇ Ald. Franc.*

1515 Γήρας ἄλυπα] *Eως γήρας.* Schol.
1518 Τῶτον δὲ φράζε] *Τελούτων δὲ*
ὁ Οἰδίπυς λῆξ γήρας, παρεκάλιστ' ὁ Θη-
σία μινδὲν τῶν Θεσάλων διέλεγε τὸν τάφον.
Ex Androtione Pseudo-Didymus ad
Homeri *Odys.* λ'. v. 270. Integrum

autem locum adi sis: ubi plura ad
Oedipi historiam pertinentia inve-
nies.

1521 Γετόνων] *Τῶν Θεσάλων.* Sin
γετόνων malis, ad Oedipi tumulum
referendum erit.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩ. 151

Σφῶν αὖ πῖφασμα καίνος, ὥσπερ σφῶ πατρί.
 Χαρεῖτε, καὶ μὴ ψαύει, ἀλλ' ἐσθί' με 1540
 Αὐτὸν τὸν ἱερὸν τύμβον ἔξωρσιν, ἵνα
 Μοῖρ' ἀνδρὶ τῷδε τῇδε κρυφθῆναι χητοί.
 Τῇδ' ὥδε τῇδε βῆτε· τῇδε γάρ μ' ἄχα
 Ερμῆς ὁ πομπὸς, ἧ τε νεώτερος θεός.
 Ω φῶς ἀφ' ἑγρέης^k πῶς ποτ' ἦδ' ἐμὸν 1545
 Νῦν δ' ἔχρατ' οὐκ πύμῳ ἀπ' ἐταῖ δέμας·
 Ἡδὴ γὰρ ἐρπῶ τὸν πλεῦστατον βίον
 Κρύψων παρ' ἀδελφῶν· ἀλλὰ φίλτετε ξένων,
 Αὐτὸς τι, χάρεα θ' ἦδε, πρῶτα λαοί τε σοί,
 Εὐδαίμονες γήραιοι· καὶ π' εὐπρεπεία 1550
 Μέμνησθε μὲν θανόντος εὐτυχέως αἰεὶ.

ACTUS QUARTI SCENA QUINTA.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

ΣΤΡΟΦΗ.

ΧΟΡΟΣ.

- 1 ΕΙ θέμις ἐστὶ μοι τὴν ἀφανῆ θῆν
- 2 Καὶ σὲ λιπαῖς στείλειν,
- 3 Εὐνυχίων ἀναξ,
- 4 Αἰδωνεὺς, Αἰδωνεὺς, 1555
- 5 Λίσσομαι^l μή ποτ' ἴψιπνῶ,
- 6 Μήτ' ἴψι βαρυαχεῖ
- 7 Ξένον ἐκτανύσαι
- 8 Μόρῳ, τὴν παγκύβητ' ἀτάττω
- 9ⁿ Νεκρῶν πλάκα, καὶ Στύγιον 1560

^k Vel scribendum est πῶς ποτ' ἦδ' ἐμὸν, vel nota interrogationis ponenda est post ἐμὸν, ut in *Ald. Col. Flor. Franc.* ^l Μήτ' *Schol. Ald. Franc.* ^m Ἐπίπνοα *Ald. Franc.* Ἐπὶ πῶς *Tign.* in textu, & ἐπιπνῶ in marg. ⁿ Νεκρῶν *Ald. Franc.*

1552 Τὴν ἀφανῆ θῆν] Τὴν Περσε-
 φόνει φησὶν. *Schol.*

1556 Λίσσομαι] Εὐχονται αὐτῷ —
 (τῷ Οἰδίπῳ) μὴ δουδαναιήσαι. *Schol.*

10 Δόμον. πολλῶν γὰρ ἂν

11 Καὶ μάταν πημάτων ἰκνεμύων,

12 Πάλιν σὲ δαίμων δίκαιος ὁ αἰέξοι.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

1 Ω χθονία θεαί, σῶμά τ' ἀνικήτῃ

2 Θηρὸς, ὃν ἐν πύλαισι

3 Φασὶ πολυζέστοις

4 Ἑὺνῶδ' κυζέϊδαι τ' ἐξ ἄντρων

5 Ἀδάμασον ἠφύλακα παρ' Αἴδα,

6 Ὡς λόγος αἰὲν ἔχῃ.

7 * * * * *

8 Ὀν, ὦ Γᾶς παῖ καὶ Ταρτάρῃ,

9 Κατεύχομαι ἐν καθαρῷ

10 Βῆναι ὀρμαιμύω

11 Νερτέρει τῷ ξένῳ νεκρῶν παλάκῃς.

12 Σὲ τοι κικλήσκω τὸν αἰὲν αὖπνον.

ο Αὔξοι *Ald. Franc.* p Quartus hic Antistrophes versus debet esse Anapaesticus, Dimeter, Brachycatalecticus. Impressi omnes hic errant. *Turn.* quidem ita legit: Ἑὺνῶδ' κυζέϊδ' ἐξ ἄντρων. sed hoc metro non satisfacit. Forsitan dicendum sit illud εὐνῶδ' ex glossa olim in textum irrepsisse: quod si tollas, rem expeditam habebis. Stroph. 4. Αἴδα, πῦν αἰ | δῶν. Antistroph. 4. Κυζέι, δαί τ' ἐξ | ἄντρων. ἠ φύλακ' αἴδα T. r Deest ὡς in *Ald.* & *Franc.* f Αἰέξοι *Ald. Franc. Turn.* in marg. Schol. : Defectum unius versus stellulis hic notamus. u Αἰὲνπνον *Edit. Steph. Cant. C.* Suidas in *Lexico.* Schol. Αἰὲνπνον T. Lectionem quam nunc in contextu habes, & versus & sententiae gratia, ex *Ald. Col. Flor. Franc. Turn.* restituimus.

1564 Ω χθονία θεαί] Furias intelligit; sic autem verte: O subterranea Dea.

Ibid. Σῶμά τ' ἀνικήτῃ θηρὸς] Ad

verbum: Et corpus invictae ferae, Cerberi scilicet: per Synecdochen pro ipso Cerbero. Adi Notam ad *Oed. Tyr.* v. 651.

1575 Σὲ τοι] Ἡγῶν τ' Κερέρων.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩ. 153

ACTUS QUINTI SCENA PRIMA.

ΑΓΓΕΛΟΣ, ΧΟΡΟΣ.

I A M B O I.

Αγ. **Α** Νόρες πολίται, ζωτρωματάως μὲν ἀν
Τύχοιμι λέξας Οἰδίπου ὀλωλότα·
Α δὲ λὺ πὰ πρῶθεντ· * ἔθ' ὁ μῦθος ἐν βραχέϊ
φράσει πάρεστιν, ἔτε τάργ' ὅς' λὺ ἐκεῖ.

Χο. Ολωλε γδ δύση; Αγ. Ως λελοίπεται 1580
Κεῖνον τὸν αἰεὶ βίοτον ἔξεπίσκεο.

Χο. Πῶς; ἄρα θεία κάποναι τάλας τύχη;

Αγ. Ὑ ταῦτ' ἐστὶν ἡδὴ κάποταυμάσται πρῆπον.

Ως μὲν γδ ἐνθένδ' εἶρε, καὶ σὺ παρὰν

ἔξοιθ', ὕφ' ἡγητήρος ἐδένος φίλων,

Ἀλλ' αὐτὶς ἡμῖν πᾶσιν ἐξηγέμεν.

Ἐπεὶ δὲ ἀφίκτο τὸν ἁ καταφράκτιν ὁδὸν

Καλχεῖς βάθροισι γῆθεν ἐρρίζωμενον,

Ἐση κελεύθων ἐν πολυχρίσῳ μιᾷ,

Κοίλῃ πέλας κρατῆρ.

ἔ τὴ θεοσέως 1590

Περίθῃ τε κεῖται πῖς αἰεὶ ζωτήματα.

Ἐφ' ἔ μέσθ' εἰς, τὲ τε Θορκίῃς πίτρη,

* Οὐ τὸ μῦθ' *Ald. Franc.* γ Τῦτ' *Ald. Franc.* δ Ὑμῖν *Turn.* α Καταφράκτιν *Eustathius ad Iliad. v. pag. 156. l. 34.* Καταφράκτιν *Suidas v. Odys.* β Sic habent *Editt. H. Steph. Turn.* & sic in vulgatis Editionibus *Suidæ* (qui in v. d. locum hunc citat) reponendum est pro ὁδῷ, quod hodie legitur: id exigente tum ipsius Lexicographi contextu, tum metri ratione. *Eustathius* autem loco jam ante indicato, & *Suidæ* Codex *MS.* in Bibliotheca *C. C. C. Oxon.* cum *Editt. Paul. Steph. Ald. Franc. C.* ὁδῷ hic representant. c Πλῆς *T.*

1588 Καλχεῖς βάθροισι] *Petræ* item (nomine *Pœciles*) cui gradus incisi erant, prope *Calycadnum Ciliciæ* fluvium, meminit *Strabo Geograph. lib. 14. pag. 670. Ed. Paris.*

1590 Ὀδὲ τὴ θεοσέως] *Pausanias* in *Atticis* cap. 18. Τὲ γ' ἡρεῖ *Σαορίπιδος* ἐ πόρῳ χειρὶ ἐστὶν, ἡ γὰρ *Περίθῃ* καὶ *Θησείας*

συνθετὸν ἐς *Λακεδαιμόνα* καὶ ὕστερον ἐς *Θιασποντὸς* ἐπὶ *ἡλικίᾳ* λέγεται.

1592 Θορκίῃς πίτρη] *Saxum Thoricum* dicitur à *Thorico* populo *Atticæ*, *Tribus Acamantidis.* Vide *Suidam*, *Harpocrat.* *Stephanum Byzant.* ad v. *Θορκίης.* *Strabon. lib. 9. p. 611. Edit. noviss. Amstel.*

Κοίλης τ' ἀχέρδ' α, ^d καὶ πό λαινα ^e τὰ φε,

^f Κατέζ' ετ' εἴτ' ^g ἔλυσε θυαπινεῖς γολαῖς.

Κάπερ' αὐσας παῖδας, ἠνώγ' ῥυτῶν

1595

Υδάτων ἐνεγκεῖν λατρεῖα καὶ χοαῖς ποθεν.

^h Τὼ δ' Εὐχλόε Δῆμητρος εἰς ἐπόλειον

Πάγον μόλασαι, τίσδ' ὀπισθολας πατρὶ

Ταχρεῖ πρόσθεν ζυῶ χρόνῳ· λατρεῖσις τέ νιν

Εοδητ' τ' ἐξήκοησαν, ἥ νομαίεται.

1600

Ἐπὶ δ' ἐπαιτὸς εἶχε δρωντος ἠδονίω,

Κοῦκ ἔω ἐτ' ἀργὸν εἶδ' ἐν ὧν εἴρετο,

Κτύπησε μὲν Ζεὺς χθονοῖς, αἱ δ' ἤ παρθένοι

Ρίγησαν ὡς ἤκασαν ἐς τὴν γούνατα

Πατρὸς πεσῶσαι κλαῖον, εἰδ' ἀνίσταν

1605

Στέρνων δραγμῆς, εἰδ' ἐπαμμήκεις γόους.

Ο δ', ὡς ἀκρὴ φθόγον ἐξαφνης πικρὸν,

Πτύχας ἐπ' αὐταῖς χεῖρας εἶπεν, ὦ τέκνα,

Οὐκ ἐς' εἴθ' ὑμῖν τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ πατήρ.

Ολωλε γὰρ δὴ πάντα τὰμα, κοῦκ ἐπ

1610

Τίω θυαπὸντον εἶχετ' ἀμφ' ἐμοὶ προφύω.

Σκληραῖν μὲν οἶδα, παῖδες· ἀλλ' ἐν γὰρ μόνον

Τὰ πάντα λύει τὰυτ' ἔπος μοχθημάτων.

Τὸ γὰρ φιλεῖν οὐκ ἐστὶν ἐξ ὅτ' ἀπὸ λείον

Ἡ τὰδε τὰνδρὸς ἐχέει· εἰ τῆταιναι,

1615

Τὸν λοιπὸν ἤδη βίοντον· αὐτὸν δ' ἐξέειπεν.

Τοιαῦτ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ἀμφικέλευτοι,

Λύγδην ἐκλαῖον πάντες. ὡς δ' ἐπὶ τέλος

Γόων ἀφικόντ', ^k εἰδ' ἐτ' ἀνῶρ' ἔβον.

Ἦν μὲν σιωπῇ, φθέγμα δ' ἐξαφνης τινὸς

1620

^d Καὶ Scal. atque ita emendat Gul. Canterus Novar. Lectio. lib. 3. c. 3. approbante erudito Kustero ad Suidam v. Αχέρδ', ubi locus hic adducitur. ^e Τάφει Suidae MS. C. C. C. loco modo memorato. ^f Κατέζ' Ald. Franc. ^g ἔλυσε Ald. Franc. Turin. Suidas v. θυαπινεῖς. ^h Τὰ δ' Ald. Franc. Τὰ δ' Schol. ⁱ Αὐτὸν deest Ald. Franc. ^k Edidimus εἰδ' ἐτ' ἀνῶρ', secuti Cant. C. & Turin. lectio- nem marginalem. Edit. Steph. Turin. in textu, Ald. Franc. εἰδ' ἐτ' ἀνῶρ' legunt.

1597 Τὰ] Nota Masculinum Ge- nus pro Feminino. Ita saepe Attici

Scriptores. Conf. Hesiod. Erg. v. 199. nostri Eleph. v. 1009.

1 Ma
Ald. F.
o E. 1009

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩ. 155

Θάυζειν αὐτὸν, ὥς πᾶντας ὀφθαλμοῖς

Στήσας φόβῳ δέσποντος ἑξαφνης τείχεα.

Καλεῖ γὰρ αὐτὸν πολλὰ πολλαχὴ θεός.

Ὡς ἔπος ἔπος Οἰδίπῳ, τί μέλλομεν

Χωρεῖν; πάλαι δὴ ταῦτο σε βραδυώπη.

1625

Ὁ δὲ, ὡς ἐπὶ ἴσῃ ἐκ θεῶν καλεῖται,

Αὐτὰρ μολεῖν οἱ γῆς ἀνακτὰ ὀφείλει.

Καὶ πῶς περὶ στήθεσσι, ὦ φίλον κῆρα,

Δός μοι χερὸς σῆς πίπῃ δαχτύλου τέκνοισι,

1630

Ἵμεῖς τε, παῖδες, τῶδε καὶ καλῶμεν

Μήποτε περὶ δόσαντας ἐκὼν, πλεῖν δ' ὅσ' ἂν

Μέλλης φρονῶν εὐχόμενοι αὐταῖς αἰεὶ.

Ὁ δὲ, ὡς ἀνὴρ γυναικός, σὺν οἴκῳ μετὰ

Κατήνεον τὰ δ' ὀρκίῳ δεῖσιν ξένῳ.

1635

Ὅπως δὲ ταῦτ' ἐδρασαν, εὐθὺς Οἰδίπῳ

Ψάσας ἁμαρτῶν χερσὶν ὦν παῖδων, λέγει,

Ὡς παῖδε, τλάσας ἔχῃ τὸ γυναικῶν φρενὶ

Χωρεῖν τόπων ἐκ τῶνδε, ἢ μὴ δ' ἂν μὴ θέμις

Λευσθῆναι δικαίῳ, μὴδὲ φωνέντων κλύειν.

1640

Ἀλλ' ἔρπεθ' ὡς τέχνη· πᾶσι δ' ὁ κύριος

ὀφείλει παρὲς μανθάνων τὰ δρᾶν.

Τοσαῦτα φωνήσαντος εἰσηκούσμεν

Εὐμπαντες· ἀσπεκτῶν ὅσῳ ταῖς παρθένοις

Σπένοντες ὠμαρτῶμεν. ὡς δὲ ἀπῆλθοντες,

1645

Χρόνῳ βραχὺ γράφοντες, ἑξαπείδομεν

Τὸν ἄνδρα, τὸν μὲν, ἑδάμῃ παρόντ' ἐπὶ,

Ἀνακτὰ δὲ αὐτὸν ὀφθαλμῶν ὀπίσκειον

Ἐκείνῳ ἀντέχοντα κρατὶς, ὡς δεινὸς πινὸς

φόβος φανέντῳ, ἑδ' ἀναχέτῃ βλέπειν.

1650

Ἐπεὶ μὲντοι βαῖον ἑδ' ὅσῳ χρόνῳ

Ὀρώμεν αὐτὴν γὰρ τε περὶ στήθεσσι, ἁμα,

Καὶ τὴν θεῶν ὀλυμπῶν ἐν ταῦτ' ὁ λόγος.

1 Malim ἀφουρῶν. π. φέρει τὴν. in margine. 2 In Edit. Steph. Col. Flor. Ald. Franc. Turn. vitiose legitur μή μ' α'. Emendavi ex Cam. & Turn. marg. 3 Ἐξήκω χεῖρα τὴν. in margine.

Μόρῳ δ' ὀπίω κείνος ὤλετ', ἐδ' ἂν εἰς
Θνητῶν φρεσίνε, πάλιν τὸ θεσέως κάραι.

Οὐ γάρ τις αὐτὸν ἔπε πυρφόρος θεοῦ

1655

Κεραυνὸς ἐξέπρᾶζεν, ἔπε ποντία

Φύελλα κινήσεισι τῷ τότε ἐν χρόνῳ.

Ἀλλ' ἢ τις ἐκ θεῶν πημπεῖς, ἢ τὸ νεωτέρων

Εὐνοῖα Διᾶσπεν γῆς ἁλύπητον βάθρον.

Ἀνὴρ γὰρ ἐς σένακτὸς, ἐδ' ἐσὺ νόσις

1660

Ἀλγαινὸς ἐξέπεμπετ', ἀλλ' εἰ τις βροτῶν

Θαυμαστός· εἰ δ' ἢ μὴ δοκῶ φρονῶν λέγειν,

Οὐκ ἂν παρέμειν οἷσι μὴ δοκῶ φρονεῖν.

Χο. Πῶ δ' αἶ τι παῖδες, χ' οἱ προπέμψαντες φίλων;

Αγ. Αἶδ' ἐχ' ἐκάς· γόνων γὰρ σὺν ἀσήμενος

1665

Φθόγχοι σφε σημαίνεσι δεῦρ' ὀρμωμδύας.

ACTUS QUINTI SCENA SECUNDA.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ, ΧΟΡΟΣ, ΘΗΣΕΥΣ, ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΠΕΡΙΚΟΜΜΑΤΑ.

ΣΤΡΟΦΗ Α.

Αν. 1 Αἰ, αἶ. Φεῦδ' ἐστίν, ἐστὶ νῶϊν δὴ

2 Οὐ τὸ μὲν, ἄλλο δὲ μὴ, πατρὸς ἐμφυτον

3 Ἀλαστον αἶμα δυσμόροιν σπνάζειν·

4 Ωἱ τινι τὸν πολὺν

1670

5 Ἀλλοτε μὲν πόνον ἐμπεδον ἔειχομεν,

6 Ἐν πυμάτῳ δ' ἀλόγιστα παροίσσμεν

7 Ἰδόντε καὶ παθεῖσθαι.

p Ald. Franc. Col. Flor. Turn. Cam. ἢ τις, ut nunc est in textu, exhibent. Edit. Steph. C. εἰ τις, puto minus bene. q H τις T. St. r Ἀλάμπτον L. S. s Δι Turn. in margine. t ἔχομεν Ald. Franc.

1671 Ἐίχομεν] Pro εἶχον: & statim παροίσσμεν pro παροίσσται. Attice Verbum Plurale pro Duali. Vide

Maittaire de Dial. Græc. p. 84. Adde Homer. Iliad. ε'. 778. Il. 9'. 110.

1673 Ἰδόντε καὶ παθεῖσθαι] Secundum com-

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩ. 157.

ΣΥΣΤΗΜΑ Α.

- Χο. 1 Τί δ' ἔστιν; Αν. Οὐκ ἔστι μὲν ἐκείνη, φίλοι.
 Χο. 2 Βέβηκεν; Αν. Ως μάλιστα ἂν εἰ πύθω λάβοις. 1675
 3 * Τί γάρ, ὅτ' ἄν μήτ' Ἀρης
 4 Μῆτε πόντος ἀντέκυσεν,
 5 Ἀσκοπι δὲ πλάκεις
 6 Εμαρψαν ἐν ἀφανεί
 7 Τινὶ μόρῳ φαινόμηναι;
 8 ὕ Τάλασσα. νῶϊν δ' ὀλεθρία
 9 Νῦν ἐπ' ὄμμασι βέβηκε.
 10 Πῶς γάρ, ἢ τιν' ἀπίαν γαῖν, ἢ
 11 Πόντιον κλύδαν' ἀλώμεναι, βίη
 12 Δύσειον ἔχομεν τροφάν; 1685

Σ Τ Ρ Ο Φ Η Β.

- 1 Ἰσ. I Οὐ κάποιδα· κατὰ με φόνι.
 2 Αἶδας ἔλοι πατρὶ
 3 Ξυθανῆν γεραίῳ

n Ei πῶτον T. Canterus mallet οὐ πῶτον, vel εἰς πῶτον. x Versus quinque
 sequentes ad Chorū pertinent in *Ald. Franc.* y Antigones persona hic
 apponitur in *Ald. Franc.* z Metrum plane requirit ἡμιπύγον. Sed sine libro-
 rum auctoritate nihil muto. a Deest 1o. *Ald. Franc.* & continuatur Anti-
 gones persona.

communem loquendi formulam dixisse debuit, *ἰδὼν καὶ παθὼν*. Constructionem huic similem habet Anacreon *Od.* 3. v. 41.

— Καὶ βρέφος μὲν

Εσθρῶ φέρουλα τόξον,
Ππρυζαίς τε κή φαρετελω.

Ubi minus feliciter *q̄pos. d̄* reponit
vir optimus H. Stephanus. Eandem
syntaxin usurpasse Latinos, adducto
Terentii loco, docet Clar. Maittaire
in Indice ad pulcherrimam suam A-
naacreontis Editionem v. *βειπος*. Cæ-
terum de hoc Atticismo plura dixi-
mus supra ad *Oed. Tyr.* v. 1471.

1675 Βένηκεν;] Abiit ne? hoc est,
mortuus est? Veteribus enim in

more positum erat rerum atrocitatem & tristitiam molliori nomine lenire. T. Fabri *Scaligeriana* p. 1. *Abiit homo*, dicebant Antiqui pro *morsuus est* — ad euphoniā. Euphemismus hic passim notandus. Demosthenes *Philip.* i. pag. 14. Edit. Mounten. Καὶ γὰρ αὖ εἰς τὸν πᾶσι — *Etenim si quid ei acciderit* —, i. e. si ille moriatur. Neque aliter accipiendum puto illud ὁμοῦ in sacra pagina, *Mar. 14. v. 21.* Οὐ μὲν ἄνθρωπος ἸΗΣΟΥ, ἀλλ' οὗτος γίνεσθαι δεῖ αὐτοῦ. x. r. λ. Ubi Interpretum nemo, ne quidem ipse perspicacissimus Hugo Grotius, vim verbi satis intellexisse videtur. Consule Vossii *Institum. Orat.* lib. 4. c. 10. §. 9.

- 4 Τάλαιναν· ὡς ἔμοιγ' ὁ μέλλων
5 Βίος ἔβιωτός.

1690

ΣΥΣΤΗΜΑ Β.

- Χο. 1 Ω δίδυμα τέκνων ἄριστα,
2 "Τὸ φέρον ἐκ θεοῦ, καλῶς
3 "Χρὴ φέρειν, μὴδ' ἄρῃαν^b ἔτω
4 Φλέγεσθον· οὐ-
5 Τοι κατὰ μεμπή' ἔβητον.

1695

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Α.

- Αν. 1 Πόθος καὶ κακῶν ἄρ' ἔω πς.
2 Καὶ γὰρ ὁ^c μηδαμῇ^d δὴ τὸ φίλον φίλον,
3 Ὅπῃ γε καὶ τὸν ἐν χερσὶν κατέειχον.
4 Ω πάτερ, ὦ φίλῳ,
5 Ω τὸν αἰεὶ κατὰ γὰς σκότον εἰμένῳ.
6 Οὐδ' ἐγέρων ἀφίλητος ἐμοὶ ποτε
7 Καὶ^e τὰδε μὴ κυρήσης.

1700

ΑΝΤΙΣΥΣΤΗΜΑ Α.

- Χο. 1 Ἐπράξεν^f οὖν· Αν. Ἐπράξεν οἶον ἤθελε.
Χο. 2 Τὸ ποῖον; Αν. Ἀς ἐξεῖς^e γὰς ὅπῃ ξένος
3 Ἐθανε· κρίπην δ' ἔχῃ
4 Νέρθεν εὐσπίασον αἰέν,
5 Οὐδ' ἐπένθος ἔχῃ-
6 Π' ἀκλαυτον· αἰεὶ γὰρ ὁμ-
7 Μά σε τὸδ', ὦ πάτερ, ἐμδν
8 Στένῃ^g δακρύροον· ἔδ' ἔχω

1710

^b Vox ἄτω versum corrumpit. Repertitur tamen in omnibus Editionibus.
^c Malim μηδὲν: nam μηδαμῇ versus non patitur. ^d om. δὲ Ald. Franc.
^e Editi. Steph. Col. Flor. Franc. Ald. Cam. C. πιδι dant. Lestio, quam nos ex Turn. reposuimus, astipulante itidem optimo Scaligero, qui ad oram codicis sui eam scripserat, sensum, ni fallor, æque ac metrum adjuvat. Versus ita secandus est. Καὶ τὰ, δὲ μὴ^f κυρῇ, σης. h. e. Καὶ τὰδε γὰρ μὴ ἀφίλητος κυρήσης. ^f Deest οὖν Ald. Franc. ^g Δακρύρον Ald. Franc.

1692 Φέρον] Attice, cum significatione Passiva pro φερόμενον.

1698 Τὸν] Τὸν πατέρα.

1701 Αφίλητος] Subaudi ἔσ.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩ. 159

- 9 Πῶς με χρεὶ τὸ σὸν πάλαιναν
10 Αφανίσαι τοσὺνδ' ἄχ⁹· ἰὼ, ^h μὴ
11 Γὰρ ὅππῃ ξένος θανεῖν ἐχρή⁹ς, ἀλ-
12 Λ' ἔρημος ἐθανες ὠδὲ μοι.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Β.

- ⁱ 10. 1 Ω πάλαινα, τίς ἄρα με πότμ⁹
2 ^k * * * * *
3 Αὖθις ὦδ' ἔρημ⁹,
4 Απρ⁹, ¹ ὅππῃ μὲν, σέ τ', ὦ φίλα,
5 Πατρὸς ὦδ' ἐρήμας;

ΑΝΤΙΣΤΗΜΑ Β.

- Χο. 1 Αλλ' ἐπὶ ὀλβίως γ' ἔλυτο
2 Τὸ τέλος (ὦ φίλα) βίη,
3 ^m Λήγετον τῷδ' ἄχ⁹ς.
4 "Κακῶν γὰρ ⁿ οὐ-
5 "Τοι δυστάλῳτις ἐδείς.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

- Αν. 1 Πάλιν, φίλα, συθῶμεν.
^o 10. 2 Ως τί ρέζωμεν;
Αν. 3 Ἰμερος ἔχῃ με. 10. τίς;
Αν. 4 Τὰν ^p χθονίαν ἐστὶν ἰδέην. 10. Τίν⁹;
Αν. 5 Πατρὸς, πάλαιν ἔγωγε.
10. 6 Θέμις ᾧ πῶς τὰδ' ἐστὶ; μῶν δ' ἔχ' ὄρα⁹ς;
Αν. 7 Τί πῶδ' ἐπέπληξας; 10. Καὶ πῶδ' ὥς.
Αν. 8 Τί τόδε μάλ' αὖθις;
10. 9 Αταφος ἐπιτε, δῖχα τι παντός.
Αν. 10 Ἀγε με, καὶ τότε ἐνὰ εἰχ⁹ον.
10. 11 Αἰ αἰ δυστάλαινα! ποῖ δ' ἔ-

^h Μοι τῶν. in margine. ⁱ Deest in Ald. & Franc. hic apposita Ismenes persona. ^k Absentiam unius coli in hac Antistrophe stellulis designamus. ^l Επιρῆεις ἔρ' Ald. Flor. in Lixen Ald. Franc. n Oυτι abest ab Ald. Franc. ^m Verſum hunc, uti & sequentes constanter, quibus recentiores Impressi Ismenes personam praefigunt, Choro tribuunt Ald. Col. Franc. Flor. p. χθον. ⁿ τῶν. in margine.

- 12 Τ' αὖθις ὧδ' ἔρημος, ἄπορ⁹,
 13 Αἰῶνα τλάμων ἔχω;
 Χο. 14 Φίλα, τρέσῃτε μηδέν. Αν. Ἀλλὰ ποῖ φύγω;
 Χο. 15 Καὶ πάρος ἀπεφεύγετον
 16 ⁹ Σφαῖν τὸ μὴ πιτνεῖν κακῶς. 1740
 Αν. 17 Φρονῶ. Χο. Τί δὴθ' ὑπερνοεῖς;
 Αν. 18 Οπως ἴ μολέμεθ' ἐς δόμους οὐκ ἔχω.
 Χο. 19 Μηδέ γε μάτθε· μόγος ἔχῃ.
 Αν. 20 Καὶ πάρ⁹· ἐπεὶ
 21 Τοτὲ μὲν πέρα, τοτὲ δ' ὑπερθεν. 1745
 Χο. 22 Μὲγ' ἄρα πέλαγος ἐλάχετον πι.
 Αν. 23 Ναί, καί. Χο. Εὐμφημι καυτός.
 Αν. 24 Φεῦ, Φεῦ· ποῖ μολώμεν, ὦ Ζεῦ;
 25 Ελπίδων γάρ ἐς τί με
 26 Δαίμων Τανυῦ γ' ἐλαύνῃ. 1750

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

- Χο. 1 Παύετε Ἰθρήνων, παῖδες· ἐν οἷς γδ
 2 Χάρις ἢ χθονία ζυγαπύκεται,
 3 Πενθεῖν ἔχρη· νέμεσις γάρ.
 Αν. 4 Ἰ Τέκνον Αἰγέως, ὡ προσπιτνεμέν σοι.
 Θη. 5 Τίνος, ὦ παῖδες, χρεῖας ἀνύστη; 1755
 Αν. 6 Τύμβον θέλομεν
 7 Προσιδεῖν αὐτῇ πατρὸς ἡμετέρῃ.
 Θη. 8 Ἀλλ' ἔ θεμιστὸν^x σοι κείσε μολεῖν.
 Αν. 9 Πῶς εἶπας, ἀναξ κοῖραν Ἀθηνῶν;
 Θη. 10 Ω παῖδες, ἀπείπιν ἐμοὶ κεν⁹ 1760
 11 Μήτε πελάζειν ἐς τέσδε τόπους,
 12 Μήτ' Ὀππωναῖν μηδένα θνητῶν
 13 Θήκην ἱερὰν λυῖ κένος ἔχῃ.
 14 Καὶ ταῦτά μ' ἔφη πρᾶσσοντα, καλῶς
 15 Χώραν ἔξεν αἰὲν ἄλυτον. 1765
 16 Ταῦτ' οὖν ἐκλυε δαίμων ἡμῶν,

⁹ Σφαῖ Scal. r Μολέμε' ἐς T. St. f Ὀρῆνον Ald. Franc. Turn. z Ω τέκνον
 Ald. Franc. u Προσπιτνεμέν Ald. Franc. x Omitt. σοι Ald. Franc.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩ. 161

17 Χὼ πάντ' αἰών Διὸς ὄρκῳ.

Αν. 18' Ἀλλ' εἰ παῖδ' ἔχῃ κατὰ νοῦν κείνῳ,

19 Ταῦτ' ἂν ἀπαρκῇ· ὀήσας δ' ἡμᾶς

20 Τὰς Ωκυγίγες πέμψον, εἰάν πως

1770

21 Διακαλύσωμεν ἰόντες Φόνον

22 Τοῖσιν ὁμαίμοις.

Θη. 23 Δράσω καὶ παῖδε, καὶ πάνθ' ὅσα ἂν

24 Μέλλω πράσσειν πρὸς Φορβί θ' ὑμῖν

25 Καὶ τῷ κατὰ γῆς, ὃς νέον ἔρρει,

1775

26 Πρὸς χάριν· εἴ γ' οὐδ' εἴ μ' ἀποκάμνεν.

Χο. 27 Ἀλλ' ἀποπάνεπ, μήτ' ὀπί παλαιοῖς

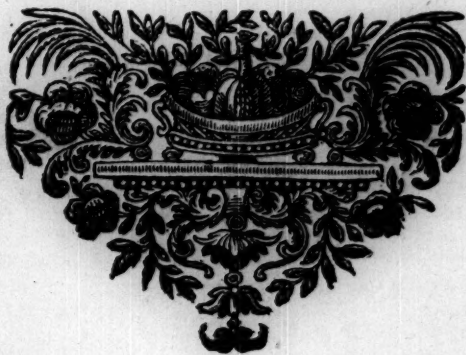
28 Ὀρῆνον ἐγείρετε.

29 Πάντως γὰρ ἔχῃ τάδε κῦρῳ.

γ Συμμάμοις, quod ex conjectura ad marginem Editionis suae exhibet
Turnebus, Henr. Stephano minime arridebat.

1772 Τοῖσιν ὁμαίμοις] Ἐποκλιῖ καὶ
Πολυνείκη. Schol.

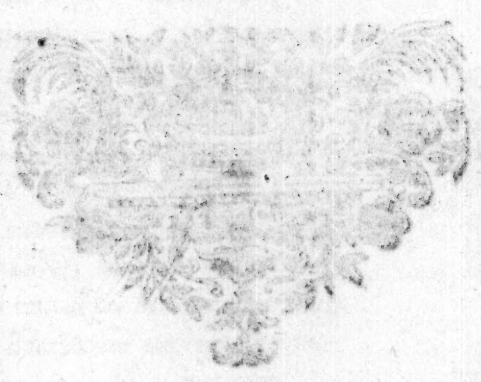
1777 Ἐπὶ — ἐγείρετε] Pro ἐπυγί-
ρετε: per Tmesin Poetis familiarem.

ΟΙ ΔΙΔΟΤΕΣ ΕΙΝ ΚΟΛΛΗΝ 181

1. Χρ. Κωνσταντίνος
2. Ν. Κωνσταντίνος
3. Γ. Κωνσταντίνος
4. Δ. Κωνσταντίνος
5. Ε. Κωνσταντίνος
6. Στ. Κωνσταντίνος
7. Ζ. Κωνσταντίνος
8. Η. Κωνσταντίνος
9. Θ. Κωνσταντίνος
10. Ι. Κωνσταντίνος
11. Κ. Κωνσταντίνος
12. Λ. Κωνσταντίνος
13. Μ. Κωνσταντίνος
14. Ν. Κωνσταντίνος
15. Ξ. Κωνσταντίνος
16. Ο. Κωνσταντίνος
17. Π. Κωνσταντίνος
18. Ρ. Κωνσταντίνος
19. Σ. Κωνσταντίνος
20. Τ. Κωνσταντίνος
21. Υ. Κωνσταντίνος
22. Φ. Κωνσταντίνος
23. Χ. Κωνσταντίνος
24. Ψ. Κωνσταντίνος
25. Ω. Κωνσταντίνος

1775 Τόμος Ιουλιανός Ερμούλης
 1777 Ερμ. — Ιωάννης Ροδ. Ιωάννης
 1778 Ερμ. — Ιωάννης Ροδ. Ιωάννης

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

104

ΥΠΟΘΡΥΣΙΣ

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΑΝΤΙΓΟΝΗΣ.

Αποθανόντα Πολυνείκην ἐν τῇ πρὸς τὸν ἀδελφὸν μονομαχίᾳ, Κρέων ἀπαφον ἐκβαλὼν, κηρύττει μηδένα αὐτὸν θάψαι, θάψαι τὴν ζῆναι ἀπειλήσας. τῆτον Αντιγόνη ἡ ἀδελφὴ αὐτῆς θάψαι πειράσκει καὶ δὴ λαθεῖσα τῶν φυλάκων, Ἰππιδάμει τῶ νεκρῷ χώμα^α οἷς ἐπαπειλεῖ θάνατον ὁ Κρέων, εἰ μὴ τὸν τῆτον δράσαντα ἐξεύροιεν· ἔστι^β ἢ τὴν κένιν τὴν Ἰππιδεβλημένῃ^ε καθάραι-
τες, ἔδεν ἦτιον ἐφρέρου. ἐπελθεῖσα δὲ ἡ Αντιγόνη, καὶ γυμνὸν εὗρεται τὸν^δ νεκρὸν, ἀντιρρῶσάσα, ἐαυτῇ ἐπαγγέλλει· παύτῃ^ε δὲ ὑπὸ τῶν φυλάκων ὡς δεδομένῃ Κρέων καταδικάζει, καὶ ζῶσαι εἰς τύμβον καθάρει. Ἰππὶ τέτοις Αἰμῶν ὁ^ε Κρέων^ε, ὃς ἐμνάτο αὐτῇ, ἀγανακτῆσαι ἐαυτὸν προσεπισφάζει τῇ κόρῃ δόλομενῇ ἀγχόνῃ, Τειρεσίᾳ ταῦτα προσηαίσα^ε. ἐφ' ᾧ λυπηθεῖσαι Εὐρυ-
δίκη ἡ τῆς Κρέοντος γαμετή, ἐαυτῇ^ε δόσφάζει· καὶ τέλος, θρηνεῖ Κρέων τὸν τῆ παιδὸς καὶ τῆς γαμετῆς θάνατον.

^a Defunt τῶ νεκρῷ in *Ald. & Franc.* ^b Δὲ non agnoscunt *Ald. Franc.*
^c Καθαίροντες *Ald. Franc.* ^d Νεκρὸν *Ald. Franc.* ^e Δὲ abest *Ald. Franc.* ^f Ὑπὸ
post Κρίοντος addunt *Ald. & Franc.* ^g Κατασφάζει *Ald. Franc.*

ΣΟΤΑΜΑΛΩΤΩΤΑΤ

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

ΗΒΙΟΤΙΤΙΑ

ΑΝτιγόνη ὥρᾳ τὴν πρὸς αὐτὴν τῆς πόλεως θάψασαι τὸν Πολυνείκην, ἐφωράθη· καὶ εἰς μνημεῖον κατὰ γένιον ἐπιθῆναι ὥρᾳ τῷ Κρέοντος ἀνήρηται· ἐφ' ἣ καὶ Αἴμων δυσσαρήσας ἀφ' αὐτὴν ἐρωτά, ξίφει αὐτὸν διερχόμενος· ὅππῃ δὲ τῷ τέτῳ θανάτῳ καὶ ἡ μήτηρ Εὐρυδίκη αὐτῇ ἀνείλε.

Καίτοι ^h δὲ ἡ μυθοποιία ⁱ αὕτη καὶ ^k ἐν Εὐριπίδῃ Ἀντιγόῃ πολλὴν ὁμοίαν φωράθει· τῷ Αἴμονι δίδεται πρὸς γάμου κεινανίαν, καὶ ^m τέκνον τὴν τὸν Μαίμονα.

Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Θήβαις τῆς Βοιωτικῆς· ὁ δὲ Χορὸς συνέστηκεν ἐξ ἐπικυρίων γυναικῶν· παρολογοῦν δὲ ἡ Ἀντιγόνη. ὑπόκειται δὲ πρὸς τὰ πρᾶγματα ὅππῃ τῶν Κρέοντος βασιλείων. τὸ δὲ κεφάλαιόν ἐστι, τὰφος Πολυνείκης, καὶ ἀντιγόνης ἀντιφάσεις, καὶ ⁿ θάνατος ὁ Αἴμονος καὶ Εὐρυδίκης τῆς ^p Αἴμονος μητρός. Φασὶ δὲ τὸν Σοφοκλέα ἠξιώσας τῆς ἐν Σάμῳ τραγῳδίας εὐδοκημένης ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῆς Ἀντιγόνης. λέλεκται ὅτι τὸ δράμα τὸτο τριακῆσιν δεύτερον.

^h Δὲ non habent *Ald. Franc.* ⁱ Deest αὕτη *Ald. Franc.* ^k Παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Ἀντιγόνῃ *Ald. Franc.* ^l Μὴ τῷ Αἴμονι, δίδεται *Ald. Franc.* ^m Deest *Ald. Franc.* ⁿ Μίγος *Ald. Franc.* ^o Desiderantur Αἴμονος καὶ in *Ald. Franc.* ^p Τῷ Αἴμονι *Ald. Franc.*

ΜΟΠΩΣΩΤΗ ΜΟΦΩΚ

ΣΑΝΤΑΡΟΝΗ

ΣΑΝΤΑΡΟΝΗ

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ΙΣΜΗΝΗ.

ΧΟΡΟΣ, ἐκ Θηβαίων γερόντων.

ΚΡΕΩΝ.

ΦΥΛΑΣ, ἀγέλας.

ΑΙΜΩΝ, ὁ τῷ Κρέοντι υἱός.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

ἌΛΛΑΓΓΕΛΟΣ.

ΕΥΡΥΔΙΚΗ, ἡ τῷ Κρέοντι γαμήτη.

ἘΞΑΓΓΕΛΟΣ.

ΚΩΦΟΝ ΠΡΟΣΩΠΟΝ.

ΤΕΙΡΕΣΙΟΥ ΠΑΙΣ.

α ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ *Ald. Franc.* β ΟΙΚΕΤΗΣ *Ald. Franc.*

ACTUS PRIMI SCENA PRIMA.

ANTIGONH, ISMHNH.

I A M B O I.

- AN. **Ω** Κοινὸν αὐτὰδελφον ^a Ἰσμήνης κάρα,
 Αἰ' οἶδ' ὅ, π Ζεὺς τῶν ἀπ' Οἰδῖπυ κακῶν
 Ὅπῃον ἔχῃ νῶϊν ἐπὶ ζῶσαιν πελῆ;
 Οὐδ' ἐν γὰρ ἔτ' ἀλγεῖνον, ^b ἔτ' αἴτης ἄτερ,
 Οὐτ' αἰσχρὸν, ἔτ' ἀτιμόν ἐσθ', ὅπῃον ἔ
 Τῶν σῶν τε καὶ μῶν σὺν ὅπῃ ἐγὼ κακῶν.
 Καὶ νῦν τι τῆτ' αὖ φασὶ παυδῆμω πόλῃ
 Κήρυγμα θῆναι τὸν κρατηγὸν δρόπας.
 Ἐχεις τί, κείσῃ καὶ σῆς; ἢ σε λανθάνῃ
 Πρὸς σὺν φίλῃς εἴχοντα τῶν ἐχθρῶν κακὰ;
 IS. Εμοὶ μὲν ἔδεις μῦθον, Αντιγόνη, φίλων
 Οὐθ' ἡδὺς ἔτ' ἀλγεῖνός ἵκετ', ἔξοτε
 Δυοῖν ἀδελφοῖν ἐσερήνημεν δύο,

^a Corrupte Ἰσμήνης apud Hesychium, qui verum hunc laudat v. Κοινός. Et in Cedreni *Compend. Historiarum* pag. 25, Ed. Paris. corruptius Ἰσμήνης legitur. ^b Mendum esse manifestum in vulgata lectione existimavit Thomas Johnson in Notis suis ad hanc fabulam; atque hoc modo legi voluit: οὐτ' αἰσχροί, vel οὐτ' αἴτης μέγα. (Legitur quidem — Αἰσχροὶ Σπάρτης οὐδὲν, in Homeri *Iliad.* ξ'. v. 271. h. e. πολυπλασίως. Quae significatio huic loco belle convenit.) Utramvis lectionem eligas, edita meliorem eliges: in qua, ni fallor, οὐδὲν ὀχλῆς.

ANTIGONH] Historiam hanc attingit Apollodorus *Biblioth.* lib. 3. cap. 7. §. 1. item Hyginus *Fab. LXXII.* aliquantum varians. Huc refer Philostrati Senioris *Icon.* lib. 2. in *Antigone.* Scripsit & Euripides fabulam ejusdem nominis & argumenti, à Stobæo passim in *Anthologia* laudatam: cujus Fragmenta bene multa habes in istius Tragicæ Editione Barnefiana, par. 2. p. 452.

1 Αὐτὰδελφον] Pro αὐτὰδελφον, per Enallagen Casus. Vide Maittaire de *Dialect. Græc.* pag. 83.

4 Οὐτ' αἴτης] In Scaligeri codice hic annotatur: Id est, καὶ σὺν. Sed vide Varias Lectiones.

13 Εσερήνημεν δύο] Αἰσχροὶ & δύο, tamethi sint tantum Dualis Numeri, construuntur etiam Verbis Pluralibus. *Alex. Seoti Univerf. Gr. Grammat.* p. 637.

Μία θανόντων ἡμέρα διπλῇ χειρί.

Ἐπεὶ ὃ φρεσὶς ἐστὶν Ἀργεῖος στρατὸς

Ἐν νυκτὶ τῇ νῦν, ἐδὲν οἶδ' ὑπέρπρον,

Οὐτ' εὐτυχᾶσαι μάλλον, ἔτ' ἀτωμύμη.

Αν. Ἡδεῖν καλῶς, καὶ σ' ὅστις αὐλείων πηλῶν

Τῷδ' ἔνεκ' ἐξεπεμπον, ὡς μόνῃ κλύοις.

Ισ. Τί δ' ἐστὶ; δηλοῖς γάρ τι καλχαῖνός ἐπ'.

Αν. Οὐ γὰρ τάφω^d νῶϊν τῷ καπηγῆτῳ Κρέων,

Τὸν μὲν περὶ πάσης, τὸν δ' ἀπμάσους ἔχει;

Ἐποκλέα μὲν, ὡς λέγεις, αὐτὸ δίκη

Χρηθεῖς δικαίαι καὶ νόμῳ, κατὰ χθονὸς

Ἐκρυψε, τοῖς ἐνερθεν ἐνπιμον νεκροῖς.

Τὸν δὲ ἀθλίως θανόντα Πολυμείκτες νέκυν

Ἀσπίσι φασὶν ἐκκεκρυχθῆαι τὸ μὴ

Τάφῳ καλύψαι, μηδ' ἐκωκῦσαι πινά.

Ἐὰν δὲ ἄκλαυτον, ἀταφον, οἰωνοῖς γλυκυῖ

Θησαυρὸν, εἰσπρῶσι πρὸς χάριν βορέας.

Τοιαῦτα φασὶ τὸν ἀγαθὸν Κρέοντα σοί,

Καί μοι, (λέγω γὰρ καί με) κηρύξαντ' ἔχειν.

Καὶ δεῦρο νεοῖσ' πῶτα πῶς μὴ εἰδῶσι

Σαφῇ περ κηρύσσοντα καὶ πρᾶγμα ἄγειν

Οὐχ ὡς παρ' ἐδὲν, ἀλλ' ὅς ἂν τέτων τι δρᾷ,

Φόνον περ κενὸν δημόλυσεν ἐν πόλει.

c *Argyion* Ald. Franc. Turn. in margine. Sr. d *Nōi* Ald. Franc. quod fortasse melius esse putat Henr. Stephanus.

14 *Μία θανόντων*] Observa & hic θανόντων, Participium Pluralis Numeri, cum (ἀδελφεῖν) Substantivo Duali. Usitatum hoc Graecis. Sic Eunapius in *Sophistiarum Vitis* pag. 108. Ed. Antwerp. Τὸ τοῦ ἀδελφεοῦ ἐπισημαίνοντι κ. λ.

31 *Ἀρεθὶν Κρέωντα*] Ironice.

32 *Κρυψάουτ' ἔχειν*] Sic Attici potius quam *κατακρύπτειν*.

36 *Περικλῆς*] Supple. αὐτοῦ.

Ibid. *Δημόλυσεν*] Lapidationis poena apud Veteres in usu erat frequentissimo. Hebraeis praesertim sem-

per fuit solennis: ut docent crebra istius tum in Novo tum in Veteri Testamento vestigia. Moris ejus quoque apud Athenienses meminit Cicero de Offic. lib. 3. cap. 11. uti & apud Romanos Petronius Satyr. cap. 90. Obtrivit & inter Thracas hoc supplicii genus: quos post captum Ilium Hecubam lapidibus obruisse ferunt. Vide Lycophronis *Alexandr.* v. 331. & quae ibi more suo, h. e. doctissime, commentatur Johannes Meursius.

Οὕτως ἔχει σὺ ταῦτα· καὶ δέξαις τάχα

Εἴτ' εὐχρῆς πέφυκας, εἴτ' ἐδλῶν κακή.

15. Τί δ', ὦ παλαιφρον, εἰ τάδ' ἐν τέτις, ἐγὼ

ἔ λυσο' ἂν ἢ ἴδαιπτοι παροδείμῳ πλέον;

40

Αν. Εἰ ζυμπονήσεις καὶ ζυμωρῶσι σκόπη.

15. Ποῖόν τι κινδυνόμα; ἢ πῇ γνώμης πῖτ' εἰ;

20. Αν. Εἰ τὸν νεκρὸν ζῶ τῇδε κεφαίῃς χερί.

15. Ἡ γὰρ νοεῖς θάπην σφ' ἀπὸρρητον πόλιν;

Αν. Τὸν γοῶν ἐμὸν καὶ τὸν σὸν, ἣν σὺ μὴ θέλῃς,

45

Ἀδελφόν· ἢ γὰρ δὴ παροδῆσ' ἀλώσμεθα.

15. Ω αἰετλία, Κρέοντες ἀναιρεκτότ'·

25. Αν. Ἀλλ' ἐδὲν αὐτῶ τῶν ἐμῶν εἴργειν μέτα.

15. Οἶμοι· φρόνησον, ὦ καστογνήτη, πατήρ

ὧς νῶν ἀπεχθῆς δυσκλεῆς τ' ἀπώλετο,

50

Πρὸς αὐτοφάρων ἀμπαλακημάτων διπλᾶς

ὀψεις δράξας αὐτὸς αὐταργῶ χερί.

30. Επεὶθὰ μήτηρ καὶ γυνή, διπλοῦν πάθ'·

Πλεκταῖσιν δρᾶναισι λωβᾶται βίον·

Τρίτον τ' ἀδελφῶν ἑ δὴ μίαν καθ' ἡμέραν

55

Αὐτοκτενοῦντε τῶ παλαιπώρῳ, μόρον

Κοινὸν καίειργάσαντ' ἐπ' ἀλλήλοιν χεροῖν.

35. Νῦν δ' αὖ ἰ μόνα δὴ καὶ νῶν ἡλεαμυδρία, σκόπη

ὀσω κάκις ὀλόμεθ', εἰ νόμος βία

Ψῆφον τυράννων ἢ κράτη παρέξιμεν.

60

Ἀλλ' ἐνοεῖν χρὴ τῷτο μὲν, γυναιχ' ὅπ

Εφουμεν ὡς πρὸς ἄνδρας ἢ μαχαμύρα·

Επεὶθὰ δ' ἔνεκ' ἀρχόμεσθ' ἐκ κρείσσονων·

e Heraldus ad Tertulliani Apologes. lib. i. Digres. 27. una literula interposita, λυσο' legi malit. f Gul. Canterus πίπτον praefert. Quam scripturam in quibusdam libris olim extitisse constat ex hisce Scholiographi verbis: εἰ δὲ γεφισται Ἡ πίπτον, x. t. λ. Ubi absurde in Impressis omnibus legitur ἢ θάπην. g Πῶ Ald Franc. Poë Schol. h Δύο reponit Scal. versus causa. i Μόνα T. Si. k Νῶ Franc. Turn. l Ἀλεάμυδρι T. Si.

38 Εδλῶν] h. e. Εξ ἐδλῶν γοῶν.

39 Εἰ τῶν ἐν τέτις] Εἰ ταῦτα οὕτως ἔχει. Schol.

43 Εἰ τὸν] Σαφῆ, εἰ τὸν x. t. λ.

48 Ἀλλ' οὐδὲν αὐτῶ] Οὐ μίσηται αὐτῶ εἴργειν μετὰ τῶν ἐμῶν. Schol.

Υ

Καὶ ταῦτ' ἀκύνει, καὶ τῶνδ' ἀλγίονα.

Εγὼ μὲν οὐκ, αἰτῶσα δὲν ὑπὸ χθονός 65

Ζύγγοιαν ἶχεν ὡς βιάζομαι ταῖδε.

Τοῖς ἐν τέλει βεβῶσα πείσσομαι. " τὸ γὰρ

" Περλοῖα πράσσειν, ὅττι ἔχει καὶ ἐδέναι.

Αν. Οὐτ' ἂν κελεύοιμι, εἴτ' ἂν, εἰ θέλοις ἐπὶ

Πράσσειν, ἐμὲ γ' ἂν ἡδέως δρώης μέτα. 70

Αλλ' ἴδ' ^m ὅποια σὺ δοκεῖ μένειν δὲ ἐγὼ

Θάψω. καλὸν μοι τῶτα πείσσειν Ἰανεῖν.

Φίλη μετ' αὐτῆς κείσομαι, φίλη μέτα,

Ὅσα πανηγυρίσας ἐπὶ παλαιᾷ χρόνῳ

Ὀν δὲ μὲν δρέσκειν τοῖς κάτω, τῶν ἐνθάδε. 75

Εκεῖ γὰρ αἰεὶ κείσομαι, σὺ δὲ εἰ δοκεῖ,

Τὰ τῶν θεῶν ἐντιμὴ ἀτιμάσσειν ἔχει.

Ισ. Εγὼ μὲν ὅττι ἄπμα πείσσομαι, τὸ δὲ

Βία πολιτῶν δρᾶν, ἔφην ἀμήχανον.

Αν. Σὺ μὲν τίδ' ἂν πρῶτοι, ἐγὼ δὲ δὴ τάφον 80

Χώσσο' ἀδελφῶν φιλάτατον παρῆσομαι.

Ισ. ⁿ Οἶμοι, παλαιῆς ὡς ὑπὸ ἐδεδόικα σε.

Αν. Μὴ με πρῶτα βίον, τὸν σὺν ἐχθροῖς βίον.

Ισ. Αλλ' οὐκ ^p προμηνύσεις γὰρ τῶτα μηδενὶ

Τούτῳ, κρυφῇ δὲ κεύθε' οὐκ δ' αὐτῶς ἐγώ. 85

Αν. ^q Οἶμοι, καταυδα' πολλὸν ἐχθίων ἔσθ.

Σιγῶς, ἔαν μὴ πᾶσι κηρύξῃς ταῖδε.

Ισ. Θερμὸν δὴ ψυχροῖσι καρδίαν ἔχεις.

^m Ὅποια σὺ Schol. Ald. Franc. ⁿ Sic distinguunt Ald. Franc. Turn. Οἶμοι παλαιῆς, ὡς κ. λ. Hen. Stephano non probante. ^o Πότμον legit Scholiastes, & vulgatum βίον pro varia lectione agnoscit. ^p Προμηνύσεις Ald. Franc. S. 7 Sam. Petitus in Miscell. lib. 3. cap. 18. emendar, ὅττι μὴ, καταυδα. Ut sensus sit: Nequaquam occultaveris, imo potius palam facias.

64 Καὶ οὐκ ἀκούειν] Repete χρόνῳ post ἀκούειν, ex vers. 61.

74 Χρόνῳ] Extrinsecus accipiendum est Verbum ἐπὶ, quod sæpe super primitur ornatus causa.

84 Προμηνύσεις] Pro Imperativo προμηνύει. Atticis frequens est huiusmodi Enallage. Sic in Oedip. Tyr.

v. 1516. Λέξεις, pro λέγε. Atque apud Menandrum Fragment. 731. (Modo Imperativo vice versa pro Futuro Indicandi usurpato)

Οἶδ' ὅ, πὶ ποιήσον. —

Add. Euripidis Hec. 224. & consule Glaffii Philolog. Sac. pag. 869. Maittaire de Dialectis Græc. pag. 85.

- ΑΝ. Αλλ' οἷδ' ὀρέσκεισ' οἷς ἑ μάλιθ' ἀδέν με χρεή.
 10. Εἰ καὶ διωήση γ' ἀλλ' ἀμνηστῶν ἐρᾷς.
 ΑΝ. Οὐκ οὖν ὅταν δὴ μὴ δένω, πεπαισμένω.
 10. Αρχὴν δὲ θηρῶν ἐπέπλ. τὰ μύχνα.
 ΑΝ. Εἰ ταῦτα λέξεις, ἔχθραν μὲν ἐξ ἐμοῦ,
 70. ἔχθρῳ δὲ τῷ θανόντι ὡς οὐκ εἴσῃ δίκη.
 Αλλ' ἔα με καὶ τὴν ἐξ ἐμῆ δυσβουλίαν
 95. Παθεῖν τὸ θανάτον τῷ πο. ὡς οὐκ εἴσῃ γὰρ
 Τούτων ἐδέν, ὥστε ἑ μὴ ἐ καλῶς θανεῖν.
 10. Αλλ' εἰ δοκεῖ σοι, εἴχε. τῷ πο. δ' ἔσθ', ὅτι
 75. ἄνθρωπος μὲν ἔρχη, τοῖς φίλοις δ' ὁρθῶς φίλη.

ACTUS PRIMI SCENA SECUNDA.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

ΣΤΡΟΦΗ Α.

ΧΟΡΟΣ.

1. Α. Κτὶς ἂν ἀελίξ, τὸ κάλ-
 2. Λισὸν ἐπὶ ἀπύλῳ φανέν
 3. Θῆκα τῶν περὶ τῶν φάσθ',
 4. Εφάνθης ποτ' ὦ χρευσσας
 5. Ἀμέρας βλέφαρον
 6. Διρκαίων ὑπερ
 7. Ρεῖθρων μολᾷς,
 8. Τὸν λεύκασπιν ἀργόθεν * πρὶν

* Emendavi ex Henr. Stephani Editione Traged. Select. Anni MDLXVII. In ceteris tum vetustis tum recentioribus Cuspi est μάλιν' ἀδέν mendose. f. ἔχθραν Ald. Franc. Turn. in marg. St. * Μὴ καλῶς T. u. Ἀελίος Ald. Franc. * Πρὶν omittunt Ald. Franc. Turn.

88 Θεμελίω ἐπὶ ψυχροῖσι] Paroemia-
 lis locutio : de qua vide Erasmi Ada-
 gia, chil. 2. cent. 5. Prov. 50.

103 Χρευσσας ἀμέρας βλέφαρον] Peri-
 phrasis, pro ipso die. Similiter noctem
 περιφραζέται Euripides in Phanis. γ. 556.

Νοκτός τ' ἀφηνάξας βλέφαρον —
 Nec multo aliter Æschylus in Pers.
 v. 428.

Εως καλαῆς νυκτός ὅμι' ἀφείλεται.
 Ητοι αὐτὴ ἡ νύξ : ut in eum locum
 scribit Scholiastes.

- 9 Φῶτα βάντα πανουργία
 10 Φυγαῖδα πρὸδρομον, ὃ ξυτῆρας
 11 Κινήσασα χαλινῶ.

110

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

- 1 Ὀν ἐφ' ἀμετέρᾳ γὰ Πολυνείκης
 2 Αἰσὶς νεκίων ἐξ ἀμφιλόγων
 3 Οἷα κλάζων αἰετὸς ἐς γαῖαν
 4 Ως, ὑπερέπια,
 5 Λαοκῆς χιόνος πέρυγι στρατὸς
 6 Πολλῶν μεθ' ὅσων,
 7 Ζεὺς δ' ἱπποκόμοις κερύθεοσι.

115

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Α.

- 1 Σταῖς δ' ὑπὲρ μελάθρων φονί-
 2 Αἰσιν ἀμφιχανῶν κύκλῳ
 3 Λόγχαῖς ἐπ' ἀπυλὸν εἶμα
 4 Εἶσα, πρὶν ποθ' ἀμετέρων
 5 Αἱμάτων χύσει
 6 Πληθύνῃ^α τε, καὶ
 7 Σπινάνωμα πύργων
 8 Πόλεον δ' ἠφαιστον ἐλεῖν.
 9 Τοῖος ἀμφὶ νῶτ' ἐπέσθῃ
 10 Πάταγος Ἀρεὸς ἀντιπύλῳ
 11 Δυσχεῖρωμα δράκοντι.

120

125

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

- 1 Ζεὺς γὰρ μεγάλης^β γλώσσης κόμπης

γ Ita edidimus propter omnium librorum consensum; sed plane mendum est in vocabulo: nec dubium est, quin ὁ ξυτῆρας scripserit Sophocles; quomodo certe olim legebat Scholiastes. (Vide notulam ejus ad vers. 110.) Et sic acceperunt omnes Latini Interpretes. γ Οἱ Scal. α Illud τι abest Ald. & Franc. β Γλώσσης legit Libanius. Vide Notam ad hunc locum.

108 Φῶτα] Τὸν Ἀδραστον, ἢ τὸν Ἀργεῖον φρατῆρ.

111 Οἱ ἐφ'] Sententiae causa post ἄν supple ἤρασαν.

128 Δράκοντι] — Τὸς Θηταῖους δὲ.

λοῖ, ἐπεὶ δρακοντοφροῖς εἰσι. — Πολέμοι δὲ ζῶσι ἐπὶ τὸ δράκον πρὸς τὸν αἰτῶν, Schol.

129 Ζεὺς γὰρ μεγάλης] Ad hunc locum alludit Libanius, qui in Oratione

- 2 Ὑπερχθαίρῃ· καὶ σφαις ^c ἐσιδῶν 130
 3 Πολλῶν ρεύματι περὶ τῆς ὁδοῦ
 4 Χρυσῶν καναχῆς ὑπεροπτίας,
 5 Παλτῶν ῥιπῆς ^d πυρὶ, βαλβίδων
 6 Ἐπ' ἄκρων ἤδη
 7 Νίκλῳ ὀρμῶντ' ἀλαλάζαι. 135

ΣΤΡΟΦΗ Β.

- 1 ^e Ἀντίτυπος δὲ ἔπ' ἰσάν
 2 Πέστε τανύλωθεις
 3 Πυρφόρῳ, ^g ὅς τ' ὅτε
 4 Μαινομένη ζυῖ ὀρμῇ
 5 Βακχεύων ἐπέπῃ 140
 6 Ριπαῖς ἐχθίστων ἀνέμων.
 7 ^h Εἶχε δ' ἄλλῃ τὰ δ'· ⁱ ἄλλα δ' ἐπ' ἄλλοις
 8 Ἐπενώμα συμφελίζων
 9 Μέγας Ἀρης ^k δεξιόσειρῳ.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

- 1 Ἐπὶ λοχαγοὶ γὰρ ἐπὶ πύλαις 145
 2 Ταχθέντες ἴσοι πρὸς ἴσας, ἔλιπον
 3 Ζηνὶ Τροπαίῳ πύγχαλκα τέλη.
 4 Πλὴν τῶν συμφορῶν, ὡς πατρὸς ἐνὸς
 5 Μητρός τε μίᾳς Φιῶντε, κατ' αὐτοῖν

^c Edit. Steph. Cant. C. habent ἐσιδῶν: omnes vetusti libri, scil. Ald. Col. Franc. Flor. Turn. ἐσιδῶν, & ita metrum postulat. ^d Nos, sententia ita exigente, Edit. Turn. Cant. C. secuti sumus, in ponenda solum hypostigme post πυρὶ: ubi Ald. Franc. Hen. & Paul. Steph. πλείη (ut vocant) συγμῇ distinguunt. ^e Ἀντίτυπος Ald. Franc. Schol. ^f Γᾶ Ald. Franc. Schol. ^g Sic in omnibus antiquis Editis. Hen. Steph. ὅς habet, prelo forsā errante. ^h Ita legitur hic versus in Ald. Col. Flor. Franc. Εἶχε δ' ἄλλα. Τὰ μὲν ἄλλα, τὰ δ' ἐπ' ἄλλοις. ⁱ Malim ἄλλα, ut postulare videtur versus, sensu non repugnante. Atque hanc lectionem in loco vertendo secutus est Johns. ^k Δεξιόσειρῳ Turn. in margine. L. S.

tionem sua super Juliani Imperatoris necem p. 288. Ed. Morel. hæc habet: Ζῆς, ὁ κατὰ Σοφοκλέα, μεγάλης γλώττης ἡμί-
 πους ὑπερχθαίρων, ἵστα πιδόσσις ἀπῆνις.

130 Σφαις] Τὴς Ἀργείας.
 135 ὀρμῶντ'] Nempe τῇ Καπναίᾳ.
 140 Ἐπέπῃ] hoc est: Τῷ πύλῳ

- 6 Δικρατῆς λόγχα^ς εἴσαντ' ἔχειν 150
7 Κοινῶ^ς θανάτῳ μέρος ἄμφω.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Β.

- 1 Ἀλλὰ γὰρ ἂ μεγαλῶ-
2 Νυμος ἦλθε νικά,
3 Τᾷ πολυαρμάτων
4 Αντιχαρῆσαι Θήβας. 155
5 Εκ μὲν δὴ πολέμων
6 Ἰῶν νῦν θείδω^ς λησμοσύνῃ.
7 Θεῶν δὲ ναῖς χοροῖς παννύχοις πάν-
8 Τας ἐπέλθωμεν· ὁ Θήβας
9 Δ' Ἐλελίχθων Βακχεῖος ἄρχοι. 160

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

- 1 Ἀλλ' ὅδε γὰρ δὴ βασιλεὺς χώρας
2 Κρέων ὁ Μενοικέως, νεοχμὸς
3 Νεαράϊσι θεῶν ὅππῃ σωτηρίαις
4 Χωρεῖ, πινά δὴ μῆπιν^η ἐρέσων.
5 Οπὶ σύγκλητον τῷδε γερόντων 165
6 Προὔτετο λέχλιν,
7 Κοινῶ^ς κηρύγματι πέμψας.

1 Versum hunc ita secabis: Τῶν νῦν | θείδω^ς | λησμοσύνῃ. Θείδω^ς autem reposui ex *Canis. C.* & *Turn.* margine: cum in antiquioribus omnibus *Im-* *pressis* θείδω^ς legatur. Confer versum hunc cum sexto Strophes præcedentis: & emendationis nostræ rationem primo intuitu assequeris. *m* Ἐλελίχθων *Ald. Frane. Schol. Turn.* in marg. *n* Ἐλίσσων mavult *Johms.* Sic mox v. 237. *Τοιαῦτ' ἔλίσσων* —.

156, 7 Εκ — θείδω^ς] Εκθείδω^ς. Tmesis.

Κρ.

161

σφάγμ

pro fi

mai. G

169

supra

tata.

dianu

176. E

thico

Ρωμαί

173

ditur

171. cu

pla ap

bique

nem

princip

Nem. 8

lib. 4.

Loca

ACTUS PRIMI SCENA TERTIA.

ΚΡΕΩΝ, ΧΟΡΟΣ.

I A M B O I.

Κρ. Ἄνδρες, τὰ μὲν δὴ πόλεος ἀσφαλῶς θεοὶ
Πολλῶ σάλῳ σείσαντες, ὥρθασαν πάλιν.
Ἰμᾶς δ' ἐγὼ πομπόισιν ἐκ πάντων δίχα
Ἐσελ' ἰκέσθαι· τὲτο μὲν, τὰ Λαίᾳς
Σέβοντας εἰδὼς εὖ θρόνων αἰεὶ κρατὶ
Τὲτ' αὖθις, ἥνικ' Οἰδίπας ὥρθε πόλιν,
Καπὶ δῶλετ', ἀμφὶ δ' αὖ κείνων ἐπὶ
Παῖδας μένοντας ἐμπέδοις Φρονήμασιν.
Οὔτ' οὐκ ἐκείνοι πρὸς δολῆς μοίρας μίαν
Καθ' ἡμέραν ὤλοντο, πάσαντες τε καὶ
Πληγῆτες αὐτόχειρ σὺν μιάσματι,
Εγὼ κρατὶ δὴ πάντα καὶ θρόνος ἔχω
Γένος κατ' ἀγχιστρία τῶν ὀλωλότων.

170

175

180

168 Τὰ — πόλις. Scil. ὄντα, vel ἀνέμωτα: vel etiam accipi potest pro simpliciter πόλιν. Vide Scoti Grammat. Gr. p. 685. & p. 687.

169 Πολλῶ σάλῳ σείσαντες] Confer supra Oedip. Tyr. v. 23. & ibi annotata. Simili Metaphora dixit Herodianus, δὲ σάλῳ σείσαντες, lib. 5. §. 1. pag. 176. Edit. Oxon. ubi de bello Parthico loquitur, ἡ δ' ὅ, inquit, πᾶσα Ρωμαίων ἐσάλευσεν δόχῃ.

173 Conjunctio καὶ hic non red- dicitur ad illud πρὸ, quod præcessit vers. 171. cuius usus Particulæ istius exem- pla apud optimæ notæ Scriptores u- bique fere extant. (Adi Demosthe- nem de Corona in ipso Orationis principio. Pindari Olympion. 9. v. 1. Nem. 8. v. 51. Xenophontis Cyropæd. lib. 4. pag. 293. Ed. D. Hutchinson.) Loca ipsa huc congerere non opus

est; silentio tamen præterire nolui, quod à plerisque Sacrarum Literarum Interpretibus dictatum sciam; usum Particulæ μὲν, cum ei δὲ non subjungatur, nullis idoneis Græcæ Linguae Scriptoribus esse cognitum: (Vide Beza in Notis ad N. T. Act. cap. 3. v. 21. Erasmus ad 2. Corinth. c. 11. v. 6.) Audi porro Demetrium (uti vulgo dicitur). Phalarum in insigni libello περὶ Εὐρυππίου §. 53. de hac re præclare loquentem: Χρὶ δ', inquit, καὶ πρὸς σπουδαίους μὲν μάλιστα ἀποδοῦναι ἀκροῶνται οἱ καὶ τῶν ΜΕΝ, τῶν δὲ. μισροπείτετε γὰρ ἢ ἀκροῦσθαι. Anti- stoteli igitur, cæteroquin utilissima Rhetorices Magistra, venia danda est, cum in Rhetor. lib. 3. cap. 5. locutionem, in qua non occurrit Par- ticula δὲ, quæ præcedentem π exci- piat, οὐχ Ἐλληνίζον statuat.

150

155

160

165

autem
ous Im-
dentis:
λαλίζον
v. 237.

“ Αμήχανον δὲ πάντες ἀνδρὸς ἐκμαθεῖν
 “ Ψυχλὴν τε καὶ φρόνημα καὶ γνώμην, πρὶν ἂν
 “ Ἀρχαῖς τε καὶ νόμοισιν ἐντρεφῆς Φανῆ.
 “ Εμοὶ γάρ, ὅστις πᾶσαν εὐθυΐων πόλιν,
 “ Μὴ τῶν δρῖσων ἀπῆται βελδύματων,
 “ Ἀλλ’ ἐκ φόβου τὰ γλῶσσαν ἐγκλείσας ἔχῃ,
 “ Κάκιστος εἶναι νῦν τε καὶ πάλαι δοκεῖ.
 “ Καὶ μείζον’ ὅστις ἀντὶ τῆς αὐτῆς πάτρας
 “ ἢ φίλον νομίζει, τῆτον ἔδαμῃ λέγω.

185

Εγὼ γὰρ (ἴσω Ζεὺς ὁ πᾶνθ’ ὀρῶν ἀεὶ)
 Οὐτ’ ἂν σιωπήσομαι τὴν ἀτὺν ὀρῶν
 Στείχουσιν ἀσπίς ἀντὶ τῆς σωτηρίας,
 Οὐτ’ ἂν φίλον ποτ’ ἀνδρὰ δυσμυῆν χθονὸς
 Θείμην ἐμαυτῷ τῆτο γινώσκων, ὅτι
 Ἡδ’ ἐστὶν ἡ σωῖσθαι, καὶ πύτης ἐπὶ
 Πλέοντες ὀρθῆς, ὅτ’ ἔφίλως ποιεῖμεθα.
 Τοιοῖσδ’ ἐγὼ νόμοισι τῶνδ’ αὖξω πόλιν,
 Καὶ νῦν ἀδελφὰ τῶνδε κηρύσσας ἔχω
 Ἀσπίσι, παίδων τῶν ἀπ’ Οἰδίπῃ πέρι.
 Εποκλέα μὲν, ὃς πόλεως ὑπερμαχῶν

190

195

200

o Totum hunc locum, usque ad vers. 196. recitat Demosthenes in *Orai.* *ἐπεὶ Παροπτιοδείας* pag. 331. Edit. Franc. ubi secundum *Cod.* unum *Scriptum* pro *τῷ* legitur *τὴν*: sed vulgatum tuentur cæteri *MSS.* & *Edd.* omnes præter *Oxoniensem*, in qua non sine manifesto errore *τὴν* in *textu* exhibetur, & *τῷ* ut duorum *Codicum* scriptura annotatur. p *Εἴς* ἀπὶ τῆς αὐτῆς *Stobæus Serm.* 43. locum citans. q *Φίλον* *Stobæus* ubi supra. r *Γινώσκων* *Demosthenes* loco prædicto, *Stobæus Serm.* 39. s *Ορῶς* *T. St.* : *Δόγης* *Stob.* l. d.

190 Ζεὺς ὁ πᾶνθ’ ὀρῶν] Deum omnia cernere & alibi diserte asserit Noster:

Εἰ μίγνυς ἐν οὐρανῷ

Ζεὺς, ὃς ἐφορᾷ πάντα, καὶ κρατύνει.

Verba Chori sunt in *Electr.* v. 175.

Eadem prorsus sentit Euripides in *Fragmento* quodam:

Ὁδὸς ἡμῶν ὀφθαλμοῖς εἰς τὰ πάντα ἰδεῖν.

Nec abit illud Hesiodi, *Εργῶν* καὶ ἡμέρ. v. 267. & seq.

Πάντα ἰδὼν Διὸς ὀφθαλμοῖς, καὶ πάντα νοήσας,

Καὶ νῦν τῶνδ’, αἰεὶ ἐθέλω, ἐπιδιδρα-
 ται. —

Adde omnino Clar. Huetii *Quæst. Alnet.* lib. 2. c. 2. §. 16. & quæ scribit Ritterhusius ad Oppiani *Halienn.* l. 2. v. 8.

196 Πλείους ὀρῶς] Cicero ep. 25. l. 12. ad *Familiares*, in eadem re: Una navis est jam bonorum omnium: quam quidem, nos damus operam, ut restam utineamus. Vide sis quæ infra notabimus ad *Æschyli Sept. Theb.* v. 2.

Ολωλε τῆσδε, πάντ' ὀρεϊτύους δορεῖ,
 Τάφω τε κρύψαι, καὶ τὰ πάντ' ἄφαγνίσαι,
 Α τοῖς ὀρεϊτοῖς ἔρχεται κάτω νεκροῖς
 Τὸν δ' αὖ ξυῶμιμον τῷδε, (Πολυεῖκλον λέγω)
 Ος γλῶ πατρώων καὶ θεῶς σὺν ἐγγυῆς,
 Φυγὰς κατελθὼν, ἠθέλησε μὲν περὶ
 Πρῆσαι * κατὰκρας, ἠθέλησε δ' αἵματι
 Κοινῇ πάσασαυ, σὺν ᾧ δαλώσας ἄγειν
 Τῶτον πόλιν τῆδ' ἔκκεκρήρυχται, τὰφω

205

* Sic recte edidit Canterus: atque hanc lectionem praeferit H. Stephanus, & ad marginem exemplaris sui adscripsit Scalig. Phavorinus: Ἀφαγνίσαι, κατελθόντα. Helych. Αφαγνίσαι, κατελθόντα, ἀφασίστα. (Ita reponere, nam vox ἀφαγνίσαι in Helychii Editionibus non compareret.) Vulgata illa, ἀφασίσαι, plane mendosa est, cum nec significationem huic loco aptam habeat, neque metro satis conveniat. Pro ea in calce Editionis Turnebianae annotatur ἀφαγνίσαι. Porro interpunctionem post ἀφαγνίσαι tollendam esse putat Hen. Steph. & fustulit Cant. x Κατ' ἄκρας divinum legit Camerarius cum Edit. H. Stephani A. MDLXVII. γ Εκκεκρήρυχται mavult Johns.

204 ξυῶμιμον τῷδε, (Πολυεῖκλον λέγω)] Interpretantur posteriora verba quod prius paulo obscurius dixerat. Est enim vox ξυῶμιμος ambigui sensus: quam cum usurpasset, statim (Πολυεῖκλον λέγω) interpretamentum subijcit. Et quidem sapissime solent Tragic nostri, siqua paulo duriuscula, aut aliquo modo obscuriora proferant, ea verbis notioribus, & ad vulgi captum magis accommodatis, explicare. Quod fit in isto Euripidis loco, Hec. v. 735.

Δύστην, ἱμαντίνω γδ λίγω λέγουσι σι.
 Eodem modo seipsum explicat Aeschylus in Sept. Theb. v. 495.

Ἄλιν ᾧ ποδῶν (ἀσπίδος κύκλον λέγω)
 Εφεξα δινήσαντ'.

Verit Florens Christianus:

Hoc aream rotantem (sic orbem voco Chryei) repente inhorruī. —

Ubi vox Ἄλιν capitur in significatione non temere ei alibi data: ad quam interpretandam verba ἀσπίδος κύκλος, quæ sunt notissimi significatus, adhibentur. Similiter idem in

Choeph. v. 127. (ex emendatione D. Heraldii in Animadvers. ad Martial. pag. 203.)

Καὶ γὰρ χίονα ποδοὶ χρίσας, (χρᾶς λίγω) —

Et in Eumen. v. 44.

Λήνι μάλιστα σφραγίς ἐστὶ μύρον,
 Ἀργῆτι μάλιστ' ἐπὶ τῇδε γδ τσανῶς ἐστ'.

Ubi observa τὸ λήνι, vocabulum insolentius, per subsequencia δ' ἐργῆτι μάλιστ' explicari. Quo in loco in rem nostram hæc scribit vetus Scholiastes: Εἰδῶσι τὸν ὅταν ἀσπίς π' ἐπ' αὐτῇ δὲ πηκται, ἱκανοδιδάσκον αὐτῇ. Deinde Homeri versum subdit,

Κύμαχος δὲ κρήνην ἐπὶ βρεχμῶν τι
 καὶ ὤμους.

Qui est Iliad. ε'. v. 586. Ad quem Eustathius p. 584. l. 30. hæc verba habet: Τὸ δὲ ἐπὶ βρεχμῶν καὶ ὤμους, οἷον ἐπὶ ἐργῆτι ἐστὶ, καὶ Ομηρικῶν συνήθειαν, τὴν κύμαχος.

209 Εκκεκρήρυχται] Pro ἐκκεκρήρυχται: Enallage. Sed cui hoc minus placeat, is cum Grammaticis Verbum γίλω supplere potest.

- Μήτε κτερίζεν, μήτε κακῶσαι τινα, 210
 Εἴαν δ' ἄθαρπτον, καὶ παρὸς οἰωνῶν δέμας
 Καὶ παρὸς κλυῶν ἐδρεῖν αἰκιδέντ' ἰδεῖν.
 Τοῖονδ' ἐμὸν φρόνημα· καὶ ποτ' ἐκ γ' ἐμῆ
 Τιμῇ παρῆχσ' οἱ κακῶι τῶν ἐνδίκων·
 Αλλ' ὅστις εὖνευ τῇδε τῇ πόλει, θανὼν 215
 Καὶ ζῶν ὁμοίως ἔξ' ἐμῆ πμήσεται.
 Χο. Σοὶ ταῦτ' ἀρέσκει, παῖ Μενοικέως Κρέον,
 ἂ τὸν τῇδε δύσνοια καὶ τὸν εὐμενῇ πόλει.
 Νόμῳ δ' ἡ χρῆσθαι παντὶ παρ' ἐνέσι σοι,
 Καὶ τῶν θανόντων, χαῖρόσσι ζῶμεν πέρι. 220
 Κρ. Ὡς ἂν σκοποὶ νυκτὶ ἦτε τῶν εἰρημύδων.
 Χο. Νεωτέρῳ τῷ τῆτο βασιλεύει παρῆς.
 Κρ. Αλλ' εἰς ἔπιμοι τῆ νεκρῶ τ' ἴπτισκοπι.
 Χο. Τί δ' ἦτ' ἂν ἄλλῳ τῆτ' ἐπεντέλλοις ἐπὶ;
 Κρ. Τὸ μὴ πικρῶν τοῖς ἀπιστοῦσιν ταῖδε. 225
 Χο. Οὐκ ἔστιν ἔτι μῶρος, ὅς θανεῖν ἐρᾷ.
 Κρ. Καὶ μὲν ὁ μισθός γ' ἔστι. "ἀλλ' ἔτι ἐλπίδων
 " Ἀνδρας τὸ κέρδος πολλάκις διώλεσεν.

ACTUS PRIMI SCENA QUARTA.

ΦΥΛΑΞ, ΚΡΕΩΝ, ΧΟΡΟΣ.

I A M B O I.

- Φυ. **Α** Ναξ, ἐρῶ μὲν ἔχ' ὅπως τάχιστα ὑπο 230
 Δύσωνας ἰκάνω καὶ φρονεῖν ἐξάρας πίδα.
 Πολλὰς γὰρ ἔχον φροντίδων ἱπτιώσεις,

α Ex γ' ἐμῆ Ald. Franc. α Versum unum hic desiderari autumat Scal.
 β Vertunt Latini Interpretes, Rotallerus, Lalamantius & Johnson, quali
 esset ἄλλο. c Illud γ' non agnoscit Schol. d Εἰδεν T. S.

- 218 Τὸν] i. ε. Περὶ τῆν.
 221 Intellige Imperativum ὁρᾷτε
 ante ὅς. Quæ Ellipsis apud Tragicos
 Comicosque admodum frequens est.
 Vide Lambert. Bos Ellips. G. L. pag. 238. in ΣΚΟΠΕΙΝ. Confer etiam
 doctissimum Kusterum ad Aristophanis Plut. v. 326.
 225 Τὸ μὴ] Ante τὸ subauditur
 Præpositio ἀφ'.

- 210 Οδοῖς κυκλῶν ἐμαυτὸν εἰς ἀναστροφὴν.
 ψυχὴ γὰρ ἧδ' αὖ πολλὰ μοι μυθευμένη,
 Τάλας, τί χωρεῖς, οἱ μολῶν δ' ὥστες δίκην;
 Ἐτλήμον, μενεῖς αὖ; ἢ καὶ τὰδ' εἰσέταξ' Κρίων 235
 Ἀλλὰ παρ' ἀνδρὸς, πῶς οὐ δ' ἦτ' ὅδε ἀλγυνῇ;
 215 Τοιαῦθ' ἐλίσσων, ἥνυπν' ἀολῇ βραδύς.
 Χ' ἔτ' ὅς οἱ βραχέϊα, γίγνεται μακρά.
 Τέλος γε μέντοι δεῦρ' ἐνίκησεν μολεῖν.
 Σοὶ καὶ τὸ μηδὲν ἔξερῶ, φράσω δὲ ὅμως. 240
 Τῆς ἐλπίδος γὰρ ἐρχομαι δεδραγμένῃ,
 220 Τὸ μὴ παθεῖν ἂν ἄλλο πᾶν τὸ μόρσιμον.
 Κρ. Τί δ' ἐστὶν ἀνθ' ὃ τινὲς ἔχεις ἀθυμίαν;
 φυ. φράσω γέλω σοὶ ἢ πάντα τὰμαυτῶ· τὸ γὰρ
 Πρᾶγμ' ἔτ' ἔδρασ', ἔτ' εἶδον ὅστις ἦν ὁ δρῶν. 245
 Οὐδ' ἂν δικαίως ἐς κακὸν πίσιμί τι.
 225 Κρ. Εὖγε σοχάζῃ, καὶ πρὸ φράγνυσσι κύκλῳ
 Τὸ πρᾶγμα· δηλοῖς δὲ ὥς τι σημαίνων νέον.
 φυ. "Τὰ δεινὰ γάρ τοι περὶ στήθεσσι ὄκνον πολὺν.
 Κρ. Οὐκ οἶμαι εἶρεῖς ποτ', εἴτ' ἀπαλλαχθεὶς ἀπὸ;
 230 φυ. Καὶ δὴ λέγω σοί· τὸν νεκρὸν τις δ' ἔτι
 Θάψας βέβηκε· καὶ πὶ χερσὶ δ' ἔτι
 Κόνιν παλινῶας, καὶ φαρμακεύσας ἂν^k χεῖρ.
 Κρ. Τί φῆς; τίς ἀνδρῶν ἦν ὁ πολμήσας τὰδε;

ο Τλήμον F. f Καὶ Turn. in marg. g Ταχὺς L. S. h Πεῖρα Ald. Franc. St.
 i Σημανῶν St. T. k Χερὶ Ald. Franc. Turn. in margine.

239 Εἰρήνη μοῖσιν] Notissimum
 est, Græcos Verba Infinitiva, præ-
 missio Articulo, nonnunquam etiam
 sine Articulo, per omnes Casus pro
 Substantivis ponere. Apollonius περὶ
 Σωτηρ. lib. 1. c. 8. Ἀπὸ γὰρ ἐκείνῳ ἐστὶ
 ἀφ' ἑαυτοῦ, ὡς πᾶν ἀπαρτέμενον ὁμοῦ ἐστὶ
 ἡμετέροις. Hic loci autem vox μοῖσιν
 instar est Nominativi. Eandem vim
 & Latini Modo Infinitivo tribuunt.
 Cicero Tuscul. Quæst. lib. 5. pag. 193.
 Edit. Lamb. Loquor autem de docto ho-
 mine et exposito, cui vivere est cogitare.

Adde sis Nouvelle Methode Grecque de
 Messieurs de Port Royal, pag. 405.
 Sanctii Mimeru. lib. 3. c. 6.

240 Σοὶ καὶ τὸ μηδὲν] Cum τὸ μηδὲν
 subintelligendum esse περὶ τοῦ putat
 Scholiastes; ut sit, καὶ τὸ μηδὲν σοὶ περ-
 τὸν λέγω.

245 Ὅστις ἦν ὁ δρῶν] Eleganter, & se-
 cundum morem Atticorum, pro ὅστις
 ἔδρασεν. Vide Scoti Grammaticæ, Gr. p. 673.

254 Τίς ἀνδρῶν ἦν ὁ πολμήσας] Valet
 τίς ἐπὶ τὴν ἑλπίδα. Lege sis Notam præce-
 dentem.

- ΦΥ. Οὐκ οἶδ'· ἐπεὶ γὰρ ἔπε τε γυνήδεος ἰὼ
 Πλῆγμ', ἐδικέλλης ἐκβολή· εὐφλος γ' ἦ γῆ
 Καὶ χέρος ἀρρῶξ, ἐδ' ἐπημαζόμενῃ
 Τροχοῖσιν, ἀλλ' ἄσκημος οὐργάτης τις ἰὼ.
 Ὅπως δ' ὁ πρῶτος ἡμῖν ἡμεροσκοπῶ
 Δείκνυσσι, πᾶσι γαῖμα δυαχεῖς παρῶ.
 Ὁ μὲν γὰρ ἠφάνιστο τυμβωρῆς μὲν ἔ·
 Λεπτή δ' ἄγος Φεύγοντες ὡς ἐπ' ἰὼ κένε.
 Σημεῖα δ' ἔπε θηρὸς, ἔπε τε κνωῶν
 Ελθόντ', ἐπ' ἀσπίδας ἐξέφαινε.
 Λόγοι δ' ἐν ἀλλήλοισιν ἐρρόθην κακοί,
 Φύλαξ ἐλέγχων φύλακα· καὶ ἐγίνετο
 Πληγὴ τελευτῶσα· ἐδ' ὁ καλύσων παρῶ.
 Εἰς γὰρ τις ἰὼ ἕκαστος οὐχ' ἐραχισμὲν,
 Κούδεις ἐναργής, ἀλλ' ἐφάρα πὶ μὴ εἰδέναι.
 Ἡμεν δ' ἔτοιμοι καὶ μύδρας αἶρειν χερσίν,

I Οὐδὲν γάρ *Ald. Franc.* m Τελείαν πυγμῶ post hanc vocem ponunt *Ald. Franc.*

262. Ἀγος φεύγοντες ὡς ἐπ' ἰὼ κένε] Οὐ
 κ' βέβητο (Scholiasta verba legis) ἢ
 πημιμυδρος, (Polynices sc.) ἀλλ' ὡς ἐχθρὸς
 ἐπὶ σπύλῃ ἢ ἢ ἀμυμ. τῷ γ' ἐπὶ σπύλῃ
 ὁ γαῖας νόμος γάρ ἐστι· οἱ γὰρ νεκροὶ ὁρῶντες
 ἀπὸ τοῦ, καὶ μὴ ἐκ τῆς σπύλης κένε, ἐκ τῆς
 εἰσῆς ἰδούκην. Huc pertinent quæ scri-
 bit *Ælian. Var. Hist.* lib. 5. c. 14. in-
 eunte: Νόμος καὶ ἐπ' Ἀττικῆς ὡς αὖ
 ἀπὸ τοῦ ἀεὶ τυχὴ σπύλης ὡρῶνται, πᾶσι
 ἐπὶ σπύλῃ αὐτῇ γῇ. Qui plura desi-
 derat, consulat velim *Meursii Com-
 mentarium* ad *Lycophronis Alexandr.*
 v. 367. & quæ viri doctissimi *Kuh-
 nius* & *Perizonius* ad *Æliani* locum
 allegatum observârunt.

266 Φύλαξ ἐλέγχων φύλακα] Eadem
 loquendi ratione usus est *Noster* su-
 pra in *Oed. Col.* v. 1116. ubi vide no-
 tata. Similiter *Ætippides* in *Phanis*,
 v. 292.

Μίλῃ δ' ἐπέμπε μ' οἰδῆς κλεινὸς
 γένετο
 Μαντιῶν σιμῶν, Λοξίτ' τ' ἐπ' ἰχθυῶν.

pro μέλλοντας πέμπειν με κ. τ. λ. Et *Xe-
 nophon Cyrop.* l. 1. c. 4. §. 17. Δύο μὲν
 φυλακαὶ ὁμοῦ εἰσὶν, κ. λ. h. e. cian dua
 eustodie essent conjunctæ, &c. *Thucydi-
 des* etiam lib. 1. cap. 49. Μάχης δ' οὐκ
 ἔρχον, διδόντες οἱ στρατοὶ τῶν ἀσπίδων
 τοῖς Ἀθηναῖοις· pro τῶν στρατῶν διδόν-
 ται &c. ut exponunt *Græci Inter-
 pretes.* Vide & ejusdem lib. 6. in
Nicææ Orat. sec. pag. 393. lin. 7. Edit.
Duker. atque ibi *Scholiasten.* Adde
 sis quæ notavit eruditus *Hutchinson*
 ad *Xenophontis* *Kôr.* lib. 1. pag.
 88. I. antepenult.

270 Μύδρας αἶρειν χερσίν, καὶ πῶρ διέρ-
 πτω] Citantur hæc a *B. Cyrillo Ale-
 xandr.* qui in lib. 10. contra *Julian.*
 pag. 359. Edit. nobilis. *Spanhem.* ita
 scripsit: Σοφῶν γὰρ οὐκ ἄνθρωποι ἀν-
 κήμι καὶ ἡνὰ τῶν ἐν γῇ, οἱ δὲ καὶ πᾶσι
 γὰρ τὸ Πολυεύκλειος σῶμα τρεῖς, καὶ τὸ
 Θηρῶν ἰσχυρόν καὶ τὸ Λόξω. Κεῖται ἄνθρωπος
 Ἡμεῖς δ' ἴταμοι καὶ μύδρας αἶρειν χερσίν,
 καὶ πῶρ διέρπειν, καὶ γὰρ ἐκαστος πῶρ.

Xo.

Kr.

Διὰ μὲν
 τὴν χερσίν

Archa

286

pro λέ

Oed. C

Jensii

293

Præsen

Notan

Storpha

καὶ πῶρ

v. 633.

καὶ πῦρ διέρπειν, καὶ θεῶς ὀρκωμένῳ,
τὸ μήτε δράσαι, μήτε τῷ ξυνοιδέειν
τὸ πρᾶγμα βελεύσασθαι, μήτ' ἐργασμῶν.

τέλος δὲ ὅτ' ἐδὲν ἐν ἐφ' ὧν ὦσι πλεον,

λέγει τις εἰς, ὃς πάντας ἐς πέδον κᾶρα

νεύσας φόβῳ προὔρρεψεν· ἢ γὰρ ἔχομεν

οὐτ' ἀντιφωνεῖν, ἔθ' ὅπως δρώντες, καλῶς

πράττομεν· ἦν δὲ ὁ μῦθος, ὡς ἀναιστέον

σοὶ πύργον εἴη τῆτο, καὶ κρυπτήσον.

καὶ ταῦτ' ἐνίκα, καί με πιν δυσδαίμονα

πάλος καθαιρεῖ τῆτο πύργον λαβεῖν.

πάρεμι δὲ ἄκων ἐχ' ἐκῆσιν οἷδ' ὅτι.

“ Στεργὰ γὰρ ἐδὲς ἄγγελον κακῶν ἐπ' ὧν.

Χο. Αναλ', ἐμοὶ τοι μήτι καὶ θεήλατον

τοῦργον πῶδ', ἢ ξυνοῖα βελεύει πύλα.

Κρ. Παύσας πρὶν ὀργῆς καί με μεσῶσας λέγων,

μὴ φέρεθης ἄνδρες πὶ καὶ γέρον ἄμα.

λέγεις γὰρ σὺ ἀνελὶα, δαίμονας λέγων

πρόνοιαν ἶχεν τῆδε τῇ νεκρῇ πέρι.

Πότερον ὑπερτιμῶντες ὡς εὐεργέτην

ἐκρυπτήσον αὐτὸν, ὅστις ἀμφιμόνας

ναὺς πυρώσων ἦλθε κἀναθήματα,

καὶ γλυὺ ἐκείνων καὶ νόμους ἀσπεδῶν;

ἢ σὺ κακῶς τιμῶντας εἰσορᾷς θεούς;

οὐκ ἔστιν ἄλλα ταῦτα καὶ πύλας πόλεως

Διὰ μίσην γὰρ ἰόντες πυρός, καὶ μύθους ἐλόν-
τες χροῖν, ἐποιοῦνται τοὺς ὀρκωμοτάς. Vide
Archaeolog. Græc. lib. 2. c. 6.

286. Μεσῶσας λέγων] Observa λέγων,
pro λέγων. Vide supra Notam ad
Oed. Col. v. 1187. Adde omnino Cl.
Jenlii Lætion. Lucian. pag. 74.

293. Διμοσῶν] Solent Attici sæpe
Præfens pro Futuro ponere. (Adi
Notam ad *Oed. Tyr.* v. 426.) Sic Ari-
stophanes in *Plut.* v. 65. Ἀπὸ γ' ἐλῶ
κακῶς, pro σὲ κακῶς ἀπαλίσσει. Et in *Nub.*
v. 632. Αὐτὸν καλῶς θύραζε, ipsum evo-

cabo foras. *Ælianus* itidem *V. H. Hist.*
lib. 10. c. 9. Ἐπεὶ δὲ ἔφατε πωλεῖν αὐ-
τῷ τὸν καπηλὸν ποδῶς, *Quum* vero di-
cebat cauponem eam magno pretio vendere,
i. e. venditurum. Confer *Homeri*
Iliad. δ'. v. 161. & Schol. Similiter in
sacro textu, *Matth.* cap. 5. vers. 46.
Τίνα μισθὸν ἔχετε; ubi ἔχει positum
est pro ἔστι. Adi Cl. *Ptochen. Dia-*
trib. de Ling. Græc. N. T. *Πωλάει* §. 31.
Et apud Latinos usitata est hæc *χρεῖς*
ἐκείνων. Lege eruditiss. *Perizon.* ad
Sanctii Minerv. l. 1. c. 13. not. 4.

Ἄνδρες μόλις φέροντες ἐρρόσθαι ἐμοί,
Κρυφῇ κάρη σείοντες· ἔδ' ὑπὸ ζυγῶ
Λόφον δικαίως ἔχον ὥς ἐργεν ἐμέ.

Ἐκ τῶνδε τέτρες ἐξέπισαμθα καλῶς

Παρηγμύνας μισθοίοισιν εἰργάσθαι τῖδε.

300

“Οὐδὲν γὰρ ἀνθρώποισιν οἶον ἀργυροῦ

“Κακὸν νόμισμα ἔβλασε· τῆτι καὶ πόλεις

“Πορθεῖ, τὶδ' ἀνδραὶς ἐξανίστησιν δόμων.

“Τὸδ' ἐκδιδάσκει καὶ παρὰλλάσσει φρένας

“Χρηστὸς πρὸς αἰσχροὶς πράγμαθ' ἵστασθαι βροτῶν.

305

“Πανεργίας δ' ἔδειξεν ἀνθρώποις ἔχειν,

“Καὶ παντὶς ἔργα δυστέλειαν εἰδέναι.

Οσοὶ ἢ μισθαρνύντες ἤνυσαν τῖδε,

Χρόνῳ πῶτ' ἐξέπρασσαν ὥς δέναι δίκην.

310

Ἀλλ' ἔπερ ἰαχὴ Ζεὺς ἔτ' ἐξ ἐμῶ σέβας,

Εὖ τῆτ' ὀπίσασ', (ὄρκιος δέ σι λέγω)

Εἰ μὴ τὸν αὐτόχηρα τῆδε τῆ πατρὸς

Εὐρόντες ἐκφανεῖτ' ἐς ὀφθαλμοὺς ἐμῶς,

Οὐχ ὑμῖν ἀδης μένος δρεκέσθαι, πρὶν ἂν

Ζῶντες κρεμαστοὶ τῶνδε δηλώσῃ ὕβριν.

315

Ἴν' εἰδότες τὸ κέρδος ἐνθεν οἰεῖσιν,

Τολοιπὸν ἀρπαῇζετε, καὶ μάθῃθ' ὅτι

Οὐκ ἐξ ἀπαιλὸς δαῖ τὸ κερδαίνειν φιλεῖν.

“Ἐκ τῶν γὰρ αἰσχροῶν λημμάτων οὖτ' ὀλεῖσθαι

“Ἀτωμύνας ἰδοὺς ἂν ἢ σεσωσμένους.

320

Φυ. Εἰπεῖν ἢ τι δώσεις; ἢ γραφεὶς οὕτως ἴω;

η Δι Των. in margine.

300 Εἰργάσθαι τῖδε] *Hæc perpetrâsse.*
Sic supra modo ἀρπαζόμενον itidem
sensu Activo adhibuit. Similiter &
infra, v. 371.

Φυγὰς ἐνυπέφευγα, pro ἐνυπέφευγα.
Atticis enim usitatissimum est Ver-
bis formæ Passivæ pro Activis uti.
Ælian. *Var. Histor.* lib. 6. c. 11. Οἱ δὲ
οὐκ ἦσαν, δηλοῦσι πεπεισμένοι αὐτοῦ,

x. τ. λ. illi vero noluerunt, experti videli-
cet eum, &c. Noster item in *Æjac.* v. 22.

— Εἰπεῖν εἰργάσθαι τῖδε.

Atque in Sacris Cod. *Rom.* c. 4. v. 21.

— Οἱ δὲ ἐπηγέλταν, δυνατοὶ ἐπὶ καὶ πρὸς
ποιεῖν: quia quæcumque promissit, potens est
et facere. Vide Hen. Stephani *Animo-*
advers. in lib. de *Dialect.* p. 64. & cum
primis Jensii *Leet.* *Læc.* l. 2. c. 15.

301 Οὐδὲν γὰρ ἀνθρώποισιν] Vide *his*
Stobæi

Κρ. Οὐκ οἶδα καὶ νῦν ὡς ἀνιερῶς λέγεις;

Φυ. Ἐν τοῖσιν ὧσιν ἡ πὶ τῇ ψυχῇ δάκη;

Κρ. ° Τί ρ δαί; ρυθμίζεις τὴν ἐμὴν λύπην ὅπως;

Φυ. Ο δρῶν ° σ' ἀνιὰ τὰς φρένας, πὰ δ' ὧτ' ἐγώ.

325

Κρ. Οἶμ', ὡς λάλημα δῆλον ἐκπεφυκὸς εἶ.

Φυ. Οὐκ ἐν τόδ' ἔργον τῆτο ποιήσας ° ποτὶ.

Κρ. Καὶ ταῦτ' ἐπ' ἀργύρῳ γε τὴν ψυχὴν περδεύς.

Φυ. ° Φεδ'.

Ἡ δεινὸν, ° ἦν δοκῇ γε, καὶ ψαδῇ δοκεῖν.

330

Κρ. Κομφάει νῦν τὴν δόξαν· εἰ γ' ταῦτα μὴ

φανείη μοι οὗτ' ἀρῶντας, ἐξερεῖθ' ὅτι

“Τὰ ° δεινὰ κέρδη πημονὰς ἐργάζεται.”

Φυ. Ἀλλ' εὐρεθείη μὲν μάλιν· εἰ δέ τοι

ληφθῇ πε καὶ μὴ, (τῆτο γάρ τύχη κρινεῖ)

335

οὐκ ἔσθ' ὅπως ὅψις σὺ δειρ' ἐλθόντά με.

Καὶ νῦν γάρ ἐκπὺς ἐλπίδος γνώμησ' ἐμῆς

σωθεῖς, ὀφείλω τοῖς θεοῖς πολλὴν χάριν.

ACTUS PRIMI SCENA QUINTA.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

ΣΤΡΟΦΗ Α.

ΧΟΡΟΣ.

1 ΠΟλλὰ τὰ δεινὰ, “χευδὲν ἀν-

2 “ὁρώπας δεινότερον πέλει.”

340

° Τί δαί cum ρυθμίζεις jungitur in *Ald. Franc.* p Posuimus interrogatio-
nis notam post hanc vocem cum *Cam.* sententia postulante, & *Henr. Ste-*
phano probante. q Σ' desideratur in *Ald. & Franc.* r Ἐγὼ *Turn.* in marg.
Θυδ' extra versum est: quare ita excudi curavimus. s Οἱ δακί γε *Schol.*
Δακί *Turn.* in margine. L. S.

Stobaei *Antholog.* Serm. 91. Virgilii
En. 3. v. 56. & quæ diligentissimus
Corda ibi notavit.

326 Δαλμας] Pro δαλμας. Sic infra,
662. (Abstracto pariter, ut loquun-

tur Dialectici, pro Concreto posito)
ψυχρὸν παρρησιασμός dicit: & v. 768.
γυναικὸς ὅτι δαλμας, &c. pro δαλμα.
Hujus generis est *Θηταλμας* σφισμα,
pro *Θηταλμας* σφισίς, apud *Athe-*
næum

- 3 Τῆτο καὶ πλιὺ πέραν
 4 Πόντῃ χεμερίῳ νότῳ
 5 Χωρεῖ παῖδ' ἐρυχίοισι
 6 * Περῶν ἴσ' οἰδμασι
 7 Θεῶν τε πᾶν ὑπερτάτων γαῖν 345
 8 Αφθιπν ὕ ἀκαμάτων
 9 Αποτρύετα² εἰλομύων
 10 Αρότρων² ἔτῃς εἰς ἔτ³,
 11 Ἰππείῳ γέν⁴ πολεύων.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Α.

- 1 Κεφονέων τε Φῦλον ὄρ- 350
 2 Νίθων ἀμφιβαλὼν ἀγῆ,
 3 * Θηρίων τ' ἀγρίων ἔθνη,
 4 Πόντῃ τ' εἰναλίαν φύσιν
 5 Σπείραισι δικτυοκλώσεσσι
 6 Περιφεραδῆς ἀνήρ
 7 Κρατεῖ ᾧ μηχαναῖς ἀγραύλῃς 355
 8 Θηρὸς ὀρεασίαςτα
 9 Λασιαύχενά θ' ἵππον^d ἐλῶν,

x Περῶν *Ald. Franc. Turn. St.* Atque in versione sic reddidit *Johnsen*.
 y Αἰσχυρῶν *Ald. Franc.* Quam lectionem expresse-
 runt omnes Latini Inter-
 pretes. z Παλλομύων *Ald. Turn. St. Franc. Schol.* Παλλομύων *L. S.* a ἔτος εἰς ἔτος
Turn. St. ἔτος εἰς ἔτος *Schol.* Ego malim, siquid mutandum sit, ἔτος εἰς ἔτ³:
 nam ita postulare videtur verius. b Ποσειδῶν *T.* Ceterum, vulgatum πολύων
 in πολέων mutandum censet *H. Stephanus.* c Καὶ θηρῶν ἀγρίων *Ald. Franc.*
 d Ἐλῶν abest *Ald. Franc.*

nam *Deipnos.* lib. 1. c. 9. ubi vide
 doctif. *H. Casaubonum.* Confer *Ly-*
cophronis Alexandr. v. 113. Nostri
Oed. Tyr. v. 85. Similiter in *S.S.* apud
Phil. c. 3. vers. 2. Βλίστει πᾶσι κρεατο-
 μίῳ, i. e. τὸς κρεατομύων. Huc item
 refer *Rom.* cap. 3. v. 30. (ubi αἰστο-
 ρία, pro αἰσπιτυμύρῳ.) *Luc.* cap. 16.
 v. 15. atque alia passim in *N.T.* loca.
 Vide sis de hac re plura in *Glassii*
Philolog. Sacr. lib. 3. tract. 1. & lib. 5.
 tract. 1. c. 4.

341 Τῆτο] *Scil. ἀγρίων γένος.* Ca-
 tērum de Ellipfi vocis γένος videndus
 est *Lambertus Bos* in *Ellips. Gr.* p. 35.
 Ed. tertia.

357 Οἰδιπείῳ] *J* Genitivus *Doricus*:
 ut supra in *Oedip. Tyr.* v. 1110. Sic paulo
 inferius, v. 387. *Oidipίδι*, pro *Oidipίδι*.
 Et alia saepe alibi le-
 gas hujusmodi: quæ forsitan notiora
 sunt, quam ut hic observari debeant.
Adi. si libet, *Æmyl. Porti Lexicon*
Doric. pag. 7.

e A
 fan π
 Ald.
 π' ἵππ
 359
 371
 Respic
 372
 hæc in
 set Acc
 Geniti

10 ^e Αγετ' ἀμφίλοφον ζυγόν.

11 Οὐρεῖόν τ' ἀδμήτη ταύρον. 360

ΣΤΡΟΦΗ Β.

1 Καὶ φθέγμα, καὶ ἠνέμοεν

2 ^f φρόνημα, καὶ ἀστυόμους

3 Ορραῖς ἐδιδάξατο, καὶ

4 Δυσσώλων πύγων αἵθερα καὶ

5 Δύσμετρα φύγειν βέλη. 365

6 Παντοπύρος, ἄπορ

7 Επ' ἄδεν ἐρχεται

8 Τὸ μέλλον, Αἶδα μόνον

9 Φεύξιν οὐκ ἐπαύεται.

10 Νόσων δ' ἀμηχάνων 370

11 Φυγαῖς συμπίφραται.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Β.

1 ^ε Δεινόν ^h τι τὸ μηχανόεν

2 Τέχνας ὑπὲρ ἐλπίδ' ἔχων.

3 ⁱ Καὶ γὰρ ποτὶ μὲν κακόν, ἄλ-

4 Λοτ' ^k αὐθις ^l δ' ἐπ' ἐσθλὸν ἔρπῃ

5 Νόμους παρέϊραν χθονός,

6 ^m Ἰνέπολις ἄπολις

7 ⁿ Δ' οὔτ' αὖτ' ἐπὶ μὲν καλόν

8 Ζυμῶσι τέλμας χάριν.

9 Μῆτ' ἐμοὶ παρέστι 380

^e Αἴεται Ald. Franc. ^f Φόνις Scal. ^g Σοφία n Ald. Franc. Schol. ^h For-
san τι legendum. ⁱ Καὶ γὰρ non habentur in Ald. Franc. ^k Αὐθις d' omitt.
Ald. Franc. ^l Γ' Turn. ^m Ita legitur hic versiculus in Ald. & Franc. Schol.
ⁿ Ἰνέπολις δίκαιο, ὑπέπολις. ⁿ Non agnoscunt Schol. Ald. Franc.

359 Αγετ' ἀμφίλοφον ζυγόν] i. e. Αγετ'
ὡς ζυγόν ἀμφιτράχηλον.

371 Συμπίφραται] Active sumitur.
Respice Notam ad vers. 300.

372 Τὸ μηχανόεν τέχνας] Alii verba
hæc intelligi volunt, quasi τέχνας es-
set Accusati. Plur. alii vertunt, quasi
Genitiv. esset Singular. formæ Dori-

ca]. Utrovīs modo accipias, parum
refert.

379 Τέλμας χάριν] Εἰρηνηκὺς di-
citur pro ἐς χάριν. Sic in Oedip Tyr.
v. 898. Ζυμῶν χλιδῆς, sub eis: quæ
Præpositio sæpissime deficit ante χάρ-
ιν. Vide L. Bos Ellips. Græc. p. 370.
Edit. tert.

10 Γένοιτο, μήτ' ἴσων

11 φρονῶν, ὃς τὰδ' ἔρδει.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

1 Ες δαϊμόνιον πέρας ἀμφινοῶ

2 Τόδε, πῶς εἰδὼς ἀντιλογήσω

3 Τήνδ' ὅκ' εἶναι παῖδ' Ἀντιγόνην.

4 Ω δύσηνος καὶ δυσήνη

5 Πατρὸς Οἰδιπόδα, ὃ τί πατ' ἐδὴ πα

6 Σέ γ' ἀπιστῶσαν τῆς βασιλείας

7 Σιν ἄγασσι νόμοις,

8 Καὶ ἐν ἀφροσύῃ κατελόντες;

385

390

ACTUS SECUNDI SCENA PRIMA.

ΦΥΛΑΞ, ΧΟΡΟΣ, ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

IAMBOS.

φυ. **Η** Δ' ἔς' ῥ' ἑκέν' ἡ πύργον ἔξερχασμένη
 τῷδ' εἴλομεν θάπυσσαν. ἀλλὰ πῶς Κρέων;
 χο. **Η** ὁδ' ἐκ δόμων ἀψορὸς εἰς δέον περᾶ.

ACTUS SECUNDI SCENA SECUNDA.

ΚΡΕΩΝ, ΦΥΛΑΞ, ΑΝΤΙΓΟΝΗ, ΧΟΡΟΣ.

IAMBOS.

κρ. **Τ**ί δ' ἐστὶ; πῶς ζύμμετρος παρ' ὅβη δίκη;
 φυ. **Τ** ἀναξ, βροτῆσιν ἐδέν ἐς ἀπώμοτον.

395

ο τί πατ'; (ita) recte in *Edi.* H. Stephani An. 1567. ρ *Εκείνη* pro *ἐκείνη* i
Schol. St. *Εκείνη* T. minus bene.

391 *Εκείνη* Pro *οκείνη*, sublata Vo-
 cali η ob sequentem η. Similiter Ho-
 mer. *Odyss.* α. v. 226.

Εἰλαπίνη, (i. e. *εἰλαπίνη*) ἢ *ζάμμος* —
 Et alia, si opus esset, afferri possent

exempla. Non est itaque, (In Ty-
 ronum gratiam hæc dicta putes ve-
 lim.) cur negarent recentiores Gram-
 matici Apostrophum loco Vocalis
 sua natura longæ apponi posse.

"Ψεύδῃ γὰρ ἢ πάντα τῶν γινώσκων ἐπὶ
 Σχολῇ ᾧ ποθ' ἤξεν δεῦρ' ἀν' ἐξήχου ἐγὼ,
 Ταῖς σῆς ἀπειλαῖς αἷς ἐχημάδιον ἴππῃ
 " Ἀλλ' ἔ (ἢ γὰρ ἔκτισ καὶ παρ' ἐλπίδας χάρα
 " Εοικεν ἄλλη μῆκος ἐδὲν ἡδονῇ) 400
 Ηκὼ δὲ ὄρκων, καί περ ὦν ἀπ' αὐμοῖς,
 Κόρην ἄγων τῶνδ', ἢ καθευρέθην τίφον
 Κοσμοῦσαι. κλῆρος οὐδαὶδ' ὅκ' ἐπάλλετο
 Ἀλλ' ἐς' ἐμὸν θ' ἔρμασιν, ὅτε ἄλλε πόδε.
 Καὶ νῦν, ἀναξ, τῶνδ' αὐτὸς ὡς θέλεις λαβὼν, 405
 Καὶ κρῖνε καὶ ἔλεγχ'· ἐγὼ δ' ἐλεύθερος
 Δίκαιός εἰμι τῶνδ' ἀπηλλάχθαι κακῶν.
 Κρ. Ἀγεις ᾗ τῶνδε, τῷ πρόπῳ, πόθεν λαβὼν;
 φυ. Αὕτη τὸν ἀνδρ' ἔπαυσε· πάντ' ὅπισσεν.
 Κρ. Ἡ καὶ ξυνίεις καὶ λέγεις ὀρθῶς ἂ φῆς; 410
 φυ. Ταύτῳ γ' ἴδον θείπυσαν ὃν οὐ τὸν νεκρὸν
 Ἀπῖπας. ἄρ' ἐνδὴλα καὶ σεφῇ λέγω;
 Κρ. Καὶ πῶς ὀρεῖται καὶ πῆλητος εὐρέθης;
 φυ. Τοιῦτον ἦν τὸ πρᾶγμα· ὅπως γὰρ ἤκομεν
 Πρὸς σὲ τὰ δειν' ἐκείν' ἐπηπειλημένοι,
 Πᾶσαν χεῖν σήραγες ἢ κατέχευε τὸν
 Νίκην, μυδῶν τε σῶμα γυμνώσαντες εὖ,
 Καθήμεθ' ἄκρων ἐκ πάγων ὑπὴνέμοι,
 Οσμὴν ἀπ' αὐτῶν μὴ βάλοι πεφούχότες,
 Εἰς κινῶν ἀνδρ' ἀνὴρ ἑπὶ πόροισι 420
 Καχέισιν, ἔτις τῶνδ' ἀφειδήσει πίνου.
 Χρόνον πέδ' ἦν παρῶν ἐς' ἐν αἵθερι
 Μέσῳ κατέση λαμπρὸς ἡλίας κύκλος,

q Γ' ἂν Των. in margine. r Parenthesin hic signavimus, cum sensus loci
 eam plane requirat. s Ως Των. in margine.

398 Ταῖς σῆς ἀπειλαῖς] Propter
 suas minas. Deest ἐπὶ: ut in S. Scri-
 ptis frequentissime. Sic A. c. 10.
 v. 29. — Τίμι λόγῳ μετὰ πῶς αὐτὸς με.
 I. Cor. c. 15. v. 2. — Τίμι λόγῳ εὐηγγελισ-
 μῶν ἡμῶν. Utrobique ἐπὶ supplendum.

400 Μῆκος] Ellipsis. Sic mox in-
 fra v. 453. Σὺ δ' εἰπὶ μοι μὴ μῆκος, —
 plene καὶ μῆκος.
 420 Κινῶν — ἀνὴρ] Pro κινῶντες —
 ἀνδρὸς, more Attico. Lege Notam
 ad v. 266.

- Καὶ καὶ μ' ἐθαλπὲ καὶ τὸτ' ἐξαίφνης χθινὸς
 τυφῶς ἀείρας σκηπτήν, ἑρμῆνιον ἄχθ⁴²⁵
 Πίμπωλσι πιδόν, πῶσιν αἰκίζων φόβῳ
 Ἰλῆς πιδιάδ⁴²⁶. ἔκ δ' ἑμασώη μέγας
 Αἰθήρ. μύσαντες δ' ἔρχομεν θείαν νόστον.
 Καὶ τῷδ' ἀπαλλαχέντες ἐν χρόνῳ μακρῷ,
 Ἡ πῶς ὁρᾶται κανακανὸς περὶ
 430 Ὀρνίθης ὅζω φθόγγον, ὡς ὅταν κενὴς
 Εὐνῆς νεοσσῶν ὄρφανόν βλάβῃ λήχ⁴²⁷.
 Οὕτω δ' ἐκ αὐτῇ ψιλὸν ὡς ὁρᾷ νέκυον.
 Γόοισιν ἐξώμαζεν, ἐκ δ' ὁρᾷ κακὰς
 435 Ἡεῖτο τοῖσι τυύρρον ἐκκρησσυμένοισι.
 Καὶ χερσὶν εὐθύς διψίαν φέρει κόνιν,
 Ἐκ τ' εὐκροτῆτος χαλκίως ἄρδην πρέχει
 440 Χοαῖσι τριποῦνδοισι τὸν νέκυον εἶφει.
 Χ' ἡμεῖς δ' ἰδόντες, ἱεμέαδα· σὺν δέ νιν
 Θηρώμεθ' εὐθύς ἐδὲν ἐκπεπληγμένῳ.
 445 Καὶ τίς τε πρέσθεν τίς τε νῦν ἡλάρχομεν
 Πράττει· ἀπαρνος δ' ἐδενὸς καθίστατο.
 Αλλ' ἡδέως ἐμοίγε καὶ λυγνῶς ἄμα.
 "Τὸ μὲν γὰρ αὐτὸν ἐκ κακῶν πεφθορῆναι,
 "Ἡδιστον· ἐς κακὸν δ' ἐστὶ φίλος ἄγαν,
 450 "Ἀλγυνόν· ἀλλὰ πάντα πῦρ ἦσαν λαβοῦν
 Εμοὶ πέφυκε τῆς ἐμῆς σωτηρίας.
 Κρ. Σε δὴ σε τίλῃ νεύουσιν ἐς πίδον κάρα
 φῆς, ἢ καταρνή μὴ δεδρακέναι ταῦδε;
 455 Ἀν. Καὶ Φημί δρᾶσαι, κούκ ἀπαρνεῖσθαι τὸ μὴ.
 Κρ. Σὺ μὲν κομίζοις ἀνσταυτὸν ἢ θίλεις
 Εἶω βαρείας αἰτίας ἐλεύθερον.
 Σὺ δ' εἰπὶ μοι μὴ μῆκ⁴²⁸, ἀλλὰ σὺν ὅπῳ
 Ἡίδεις τὰ κηρυχθέντα, μὴ πράσσειν ταῦδε;

434 Ex d' — ἀρῶτο] Pro ἐξῶτο, dicit Creon.
 453 μῆκ⁴²⁸] Vide notata ad vers.
 451 Σὺ μὲ κομίζεις] Excubitori hæc

Αν. Ἦδεν· τί δ' οὐκ ἔμελλον; ἐμφανῆ γὰρ ἐν. 455

Κρ. Καὶ δὴτ' ἐτόλμας τέσθ' ὑπερβαίνειν νόμους;

Αν. Οὐ γάρ τι μοι Ζεὺς ἐν ὁ κηρύξας πῶδε,

οὐδ' ἡ ξυνούκας τῶν κάτω θεῶν Δίκη,

οἱ τέσθ'· ἐν ἀνθρώποις ὥρμαινον νόμους.

οὐδέ δένειν πᾶσιν ὥρμαινον τοὺς οὐ

κηρύγμαθ', ὥς ἀγραπὰ καὶ φαλῇ θεῶν.

Νόμιμα δυνάσασθαι θνητῶν ὅθ' ὑπερδραμαίν.

οὐ γάρ τι νῦν γε καί τις ἀλλ' αἰεὶ ποτε

Ζῆς τῶν τε, κούδεις οἶδεν εἰς ὅτε· φάσθαι.

ἔχτων ἐγὼ σὺκ' ἔμελλον, ἀνδρὸς ἐδένους

φρόνημα δέειπας, ἐν τοῖσι πλὴν δύνειν

Δώσσειν· παναρχίῃ γὰρ ἐξήδεν, (τί δ' εἴς)

¶ Versus hic adducitur à Clemente Alexandrino in *Stromas* lib. 4. cap. 7. p. 585. Ed. Oxon. ubi pro κηρύξας legitur κηρύσσας. * Vocem hanc, quæ nescio quo fato ex *Edit. Sophoclis* exciderat, ex *Ald. Franc. Col. Flor. Turn. Cant.* revocavi. γ Ita *Ald. Franc. Turn.* In *Edit. Steph.* & omnibus recentioribus ὅθ' vitiose. ζ *Aristoteles* locum hunc citans in *Rhetor.* lib. 1. cap. 14. τὴν exhibet. α *Φώνη* in *vett. impressis* inemendate. β *Τέττα* γὰρ reponendum censet H. *Stephanus*: cui non assentior. Vide omnino doctiss. *Canterum* ad *Nostri Philothes.* n. 9. c *Εμῶν* in quibusdam *Aristotelis Editionibus*, qui in *Rhetor.* lib. 1. c. 16. versum hunc & v. 463. adducit.

457 Ζεὺς ἦ ὁ κηρύξας] Lege N. ad v. 245. & add. *Glassii Philolog. Sacr.* lib. 3. tract. 4. can. 3.

458 Τῶν κάτω θεῶν] Supple ἔσαν, vel aliud huiusmodi Participium. De qua Ellipsi vide *Methodo Græcæ* pag. 465. & p. 484.

461 Ἀγραπὰ καὶ φαλῇ θεῶν νόμιμα] Τὸ δ' οὐκ οἶδεν νόμους, & τὸ τῶν θεῶν νόμους vocat hæc *Dio Chrysostomus Oras.* LXXX. p. 667. B. C. Ed. *Morel.*

463 Νῦν γε καί τις] *Hædie* æque *heri.* *Catullus* in *Epithalam.* Jul. & *Manil.* v. 137. Proverbialis loquendi formula, de qua vide *Erasmi Adagia* chil. 2. cent. 5. in *Færi & rudiustertius.* Pro eadem autem sæpius apud Autores occurrit *ἔξως εἰς ἀπείρην.* (Sic *Aristophanes Ran.* 738. sic & alii passim.) Conferendus est *Gatakerus* ad

Imp. M. Antonin. Τῶν εἰς ἑαυτὸν l. 10. s. 7. Add. *Casaub.* ad *Strab.* l. 1. p. 7. Ed. optimæ *Amstel.*

465 Τέττα ἐγὼ ἐκ ἔμελλον] *Εγὼ ἐκ* in hoc versu *Μαιοντινάκης* leguntur. Caterum ante τῶν subintellige ὅτι.

467 Παναρχίῃ γὰρ ἐξήδεν] Similiter, ad phrasin quod attinet, *Aristophanes* in *Plut.* v. 945. Γνώστα γὰρ ἦσαν αἱ πολλὰ ὁμῶν, scio enim me vobis esse longe inferiorum: Participio, more Attico, loco Infinitivi usurpato. Quo modo loquuntur *Lucianus*, *Ælianus*, & alii passim *Scriptores Attici.* Sic *Anaxagoras*, (apud *Diogen. Laërt.* de *Vit. Philosoph.* lib. 2. s. 13.) nuntiata filiorum morte: *Ἦδεν αὐτὸς διατρεῖς γένους, sciebam me genuisse mortales.* Eandem item constructionem imitantur *Latini.* *Virgil. Æn.* 2. v.

- ^d Κεῖ μὴ σὺ παρ' ἀνέρου; εἰ δὲ τὸ χρόνον
 Πρόθεν θανέμεναι, κέρδος αὐτ' ἐγὼ λέγω.
 "Ὅστις γὰρ ἐν πολλοῖσιν, ὡς ἐγὼ, κακῶς 470
 "Ζῆ, πῶς ὁδ' ἐχὶ κατθανῶν κέρδος φέρει;
 Οὕτως ἐμοίγε τὸδε τὸ μόρον τυχεῖν,
 Παρ' ἐδὲν ἄλγος· ἀλλ' ἂν, εἰ τὸν ἐξ ἐμῆς
 Μητρὸς θανόντ' ἄταπτον ἠναχόρην νέμω,
 Κείνοις ἂν ἤλγω, πῖσθε δ' ὅτι ἀλγυνόμεναι. 475
 Σοὶ δ' εἰ δοκῶ νῦν μῶρα δρᾶσαι τογχεῖναι,
 Σχεδόν τι μῶρον μωρίαν ὀφλισκάνω.
 Χο. Δηλοὶ τὸ χόνημ' ὦμόν ἐξ ὧν πατρὸς
 Τῆς παιδὸς· εἴκειν δ' ὅτι δῖς τεταται κακῶς.
 Κρ. "Αλλ' ἴδ'ι τι, τὰ σκληρὰ ἄραν φρονήματα 480
 "Πίπῃ μάστιγα καὶ τὴν ἐγκρατεῖσταιον
 "Σίδηρον ὅππῃον ἐκ πυρὸς παρ' ἐπισκλή,
 "Θραυσθέντα καὶ ραγέντα πλεῖς ἂν εἰσίδοις.
 "Σμικρῷ χαλινῷ δ' οἶδα σὺν θυμῷ κλύεσθαι
 "Ἰππας καταρτυθέντας· ἐγὼ γὰρ ἐκπέλα 485
 "Φρονεῖν μέγ' ὅστις δ' ἕλός ἐστι τῶν πέλας.
 Αὕτη δ' ὑβρίζειν μὲν τότε ἐξήπισται,

^d Ei Schol. e Ixάμω T. St. Vulgatam lectionem præfert Hen. Stephanus.
^f Δρῶσα Ald. Franc.

377. — Sensus medius delapsus in hostes.
 pro se delapsus esse. Vide ibi Inter-
 pretes. Add. Alex. Scoti Gramm. pag.
 674, 675.

470 Ὅστις γὰρ ἐν πολλοῖσιν] Eandem
 rem expressit Noster apud Stobæum
 Serm. 120.

Θανόντ' ἄταπτον ἐστὶ, ἢ ζῆν ἀθλίως.
 Et apud Æschylum Io, in Prometh.
 v. 749.

— Κεῖσιν γὰρ εἰσέπαιξ θανόντ',
 ἢ τοῖς ἀπείροις ἡμέροις παρὰν κακῶς.
 Quibus affinia loquitur Andromache
 in Euripidis Troad. v. 632.

Τὴ ζῆν ἢ λυσιτελεῖν κεῖσιν ἐστὶ κατθανόντ'.
 473 Αλλ' ἂν — κείνοις ἂν ἤλγω] Po-
 sterius ἂν παρὰ πλεονασμὸν ἐστὶ. Cæ-
 terum, Particulam hanc in eadem

sententia repetere, Græcis usitatissi-
 mum. Sic Noster in Oed. Tyr. v. 139.

— Τὰχ' ἂν
 Κεῖμ' ἂν ἱστέοντα καὶ ἱμαρτεῖν θέλοι.
 Et in Oed. Col. v. 383.

Τίς δ' ἂν ἱστέοντα καὶ ἀνδρὶς εὐφρο-
 νίας ἂν;
 Aristophanes etiam in Nub. v. 838.

Τί δ' ἂν παρ' ἐμῶν καὶ μέγα χρό-
 νος ἂν;
 Nihil opus est plura proferre: apud

optimos enim Scriptores ubivis ob-
 via erunt exempla. Vide sis infra
 v. 897. Oed. Tyr. 347. 454. 782. Ari-
 stophanis Equis. v. 1105. Æliani Var.
 Hist. l. 9. c. 10. Lege item H. Ste-
 phani Thes. tom. i. pag. 411. D. & p.
 415. E.

g H
 h Ita o
 MS. M

494
 74. Edi

μὲν ἱστέοντα
 vorinus

Σοφοκλῆς
 ἢ οἷον π

phocleu

497
 intellige

500
 septenti

cero in
 Ald. B

est, quatu

Νόμους ὑπερβάνουσαι σὺν ποικιλιαῖς

Τέρας δ' ἐπὶ δέδρακεν, ἥδε δ' αὖτε,

Τέτοις ἐπαυχεῖν, καὶ δεδρακῆσαν μελάν.

490

Ἔννυ δ' ἐγὼ μὲν σὺν ἀνὴρ, αὐτὴ δ' ἀνὴρ,

Εἰ ταῦτ' ἀνατὴ τῇδε κείσεται κρείττη.

Ἀλλ' εἴτ' ἀδελφῆς, εἴθ' ὁμαιμονεστέρας

Τὴ πάντος ἡμῖν Ζηνὸς Ἐρκίς κυρεῖ,

495

Αὐτὴ τε καὶ ἡ ζωάμιμος σὺν ἀλύξετον

Μόρφα κακίστου· καὶ γὰρ οὐκ κείνῳ ἴσων

Ἐπαπιῶμυ τῇδε βεβλῦσται τήφου.

Καὶ νῦν καλεῖτ'· ἔσω γὰρ εἶδον δότιος

Λυοῶσσαν αὐτῶν, εἴθ' ἐπὶ βάλον φρενῶν.

“Φιλῆι δ' ὁ θυμὸς πρὸς αὐτὸν ἱρήσεται ἰκλοπεύς

500

“Τῶν μηδὲν ὀρθῶς ἐν σκότῳ πεχνυμένῳ.

“Μισῶ γὰρ μέντοι χάριται ἐν κακοῖσι τις

“Ἀλλ' ἐπεὶ τὸ καλὸν καλῶνεν ἱέλῃ.

Αν. Θέλεις τί μᾶλλον ἢ κατὰ κτεῖναι μὲν ἐλάν;

Κρ. Εγὼ μὲν εἴδ'· τὰτ' ἔχων, ἀπαντ' ἔχω.

505

Αν. Τί δ' ἔστι μέλλεις; ὥς ἐμοὶ τῶν σῶν λόγων

Ἀρεσὸν εἴδ'· μηδ' ὀρεομένη ποτὶ

Οὕτω δὲ καὶ σοὶ τῶν ἀφανδάνων ἔφυ.

Καίτοι, πόθεν κλέος γὰρ ἂν ἐκλεέστερον

g H νυν St. h Γ' omittunt Ald. Franc. i Ομαιμονεστέρας Turn. in marg. St.
h Ita omnes Edits. Ερκίος Hesychius, Suidas, & Harpocration in vulg. sed
MS. Medic. Ερκίος. i Κλοπεύς Turn. in marg. St.

494 Ζηνὸς Ερκίος] Harpocration p. 74. Edit. Gronov. Ερκίος Ζεὺς, ὁ βαρμυῖς ἱππὸς ἱρμὸς ἐν τῇ αὐτῇ ἰδρυμένη. Phavorinus: Χρήσις δὲ Ερκίος Διὸς καὶ πατρὸς Σοφοκλεί· ἵδνα Ερκίος Δία εὐκείνος τὸς ἐν οἴκῳ πάντας δηλοῖ. Hunc locum Sophocleum proculdubio respicit.

497 Τάφῳ] Ante vocem hanc subintellige αὐτῇ.

500 Φιλῆι δ' ὁ θυμὸς] Poetae nostri sententiam clarissime prosequitur Cicero in lib. i. de Finibus pag. 54. Ed. Ald. Etsi vero impietas molita quippiam est, quatenus oculis feceris, nunquam ta-

men confidet id fore semper occultum. Plurimumque improborum facta primo suspicio insequitur, deinde sermo atque fama, nam accusator, tum iudex. Huc itidem pertinere videtur illud Ovidii, in Metamorph. lib. 2. v. 447.

Hec quam difficile est crimen non prodere vultu!

503 Καλῶνεν ἱέλῃ] Ab his non multum discrepant illa Iustini M. in Apolog. sec. p. 126. Ed. Thirlb. Η γὰρ κακία — δαλῶναι τὸς χαμῶνταις τῶν ἀνθρώπων, τὴν αὐτῇ φάσμα δὲ τῇ αὐτῇ.

Κατίχον, ἢ τὸν αὐτὸς δειλὸν ἐν παύσῃ

510

Τιθῆσαι; τέτις τέτῳ πᾶσιν ἄνδράσιν

Λέγοι' ἂν, εἰ μὴ γλώσσαν ἐγκλείσι φέβῃ.

“ Ἀλλ' ἡ τυραννὶς πολλὰ τ' ἄλλ' εὐδαιμονεῖ,

“ Κἄρ' ἐστὶν αὐτῇ δρᾶν λέγειν θ' ἂ βέλεται.

Κρ. Σὺ τέτῳ μουῖν τῶνδε Κασμείων ὄρας;

515

Αν. Οἰῶσι χ' ἔτι, σὺ δ' ὑπὸ πολλοῖσι σῆμα.

Κρ. Σὺ δ' ὅκ' ἐπαίδῃ τῶνδε χωρὶς εἰ φρονεῖς;

Αν. Οὐδ' ἐν γὰρ αἰσχρὸν ὅτ' ὁμοσπλάγχθους σέβει.

Κρ. Οὐκ οὐκ ὁμοαἷμος χῶ' ὁ κατὰ χθονὸς Ἰανών;

Αν. Ομοαἷμος ὅκ' μίᾳς τε καὶ ταύτῃ πατρός.

520

Κρ. Πῶς δ' ἦτ' ἐκείνῳ δυοσεβῆ πιμᾶς χάριν;

Αν. Οὐ μαρτυρήσῃ παῖθ' ὁ Π' κατ' Ἰανών νίκης.

Κρ. Εἴποι σφὲ πιμᾶς ἐξίστη τῷ δυοσεβῇ.

Αν. Οὐ γάρ τι δέλθῃ, ἀλλ' ἀδελφὸς ὤλετο.

Κρ. Πορθῶν γε τιώδε γλῶ' ὁ δ' ἀντιπρὸς ὑπέρ.

525

Αν. Ομοῦς ὅγ' Αἰδῆς ὅτ' νόμος ἔτερος ποθεῖ.

Κρ. Ἀλλ' ἔχ' ὁ ζῆλος τῷ κακῷ λαχέει ἴσον.

Αν. Τίς δ' οἶδεν εἰ κατὰ τὴν εὐαγῇ ταῖδε;

Κρ. Οὗτοι πῖθ' οὐχθρὸς, ἔθ' ὅσπερ Ἰάνη, φίλθῃ.

Αν. Οὗτοι σπινέχθεν ἀλλὰ συμφιλῆν ἔφω.

530

Κρ. Κάτω νῦν ἐλθῆσ', εἰ φιλητέον, φίλθῃ

Κείνους ἐμὲ δὲ ζῶντος, ὅκ' ἀρξέει γυνή.

in Andria T. n Oide Ald. Franc. Turn. o Καταπεί προ κτλ. Ald. Franc. St. p Κατὰ χθονὸς νίκης Turn. in marg. St. q Iovs Grotius in Excerptis. L. S. r Iovs Ald. Franc. Turn. St. Atque addit Henr. Stephanus: quia lectio magis mihi placeat. f Δ' non agnoscit Schol. r Κάτωθεν L. S. u Ita ex Turn. pro mendoso νῦν, quod in ceteris Editionibus extat.

516 Σὺ δ' ὑπὸ πολλοῖσι σῆμα] Enstathius ad Odyf. c. pag. 1834. Ex τῷ ἴδιον γίγνεται — τὸ, σὺ δ' ὑπὸ πολλοῖσι σῆμα, ἔργου ὑποκείμενον, κλειότες οἷα οὐδὲ ἐν χερίσιν φράσας. Respexit nimirum ad hunc locum Tragici nostri.

518 Οὐδ' ἐν γὰρ αἰσχρὸν] Subintell. ἴσθι.

520 Ἐκ μίᾳς] Supple μετῶς. Quam vocem addit supra v. 149. Μετῶς π' μίᾳς φησὶ —

527 Ἀλλ' ἔχ' ὁ ζῆλος] Subaudiendum videtur ὀφείλη, vel aliud Verbum simile.

529 Φίλθῃ] Scilicet, ἴσθι.

Xo.

A

K P

Kr.

T

Φ

Iσ. Δ

K

Av. A

O

x Δ

rorem T

simus, E

Edit. A

ponitur.

533 I

intelliger

lipsis Gra

535 M

propter i

ctio a P

miles app

pol. v. 173

Σπυρνόν

Hinc de C

in ejusdem

Αλλὰ γ

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

- Χο. 1 Καὶ μὲν περὶ πυλῶν ἦδ' Ἰσμήνη
2 φιλάδελφα κάτω * δάκρυ' εἰσομένη.
3 Νεφέλη δ' ὀφρύων ὑπερ, αἱματίν 535
4 Ρέθος αἰχμῶνι,
5 Τέγχεσ' εὐώπῃ παρειάν.

ACTUS SECUNDI SCENA TERTIA.

ΚΡΕΩΝ, ΙΣΜΗΝΗ, ΑΝΤΙΓΟΝΗ, ΧΟΡΟΣ.

ΙΑΜΒΟΙ.

- Κρ. ΣΤ Δ', ἡ κατ' οἶκον ὡς ἔχιδ' ὕφαιμένη
Λήθουσι μ' ἐξέπινες * (ἐδ' ἐμάνθανον
Τρέφων δ' ἄπα, καὶ πανασίσσεις θρόνον) 540
Φέρ' εἰπὲ δὴ μοι, καὶ σὺ τέδε τῷ πάφῃ
Φησεις μελαχρῶν, ἡ ἔομ' τὸ μὴ εἰδέναι;
Ισ. Δέδρακα τούργον, εἴπερ ἦδ' ὁμοῖοθ' εἶ.
Καὶ ἑυμμεπαχῶ κ' φέρω τῆς αἰτίας.
Αν. Ἀλλ' ὅσον εἰσὶ τὰ τὸ γ' ἡ δίκη σ' εἰπὲ 545
Οὐτ' ἠθέλησας, ἔτ' ἐγὼ κρινωσάμεναι.

* Δάκρυα λειομένη Ald. Franc. γ Ald. habet ὑφαιμένη: sed puto esse errorem Typographi. ζ Verba hæc, οὐδ' ἐμάνθανον κ. τ. λ. Parenthesi inclusimus, Edit. Cant. secuti: nec improbat Henr. Stephanus. Cæterum, in vet. Edit. Ald. & Franc. nota interrogationis post ἐξέπινες, uti & post θρόνον, apponitur. α Απας Ald. Franc.

533 Ἰσμήνη] Atque hic etiam subintelligendum ἐστὶ: cujus Verbi Ellipsis Græcis frequentissima est.

535 Νεφέλη δ' ὀφρύων] Supercilii propter iram, vel tristitiam, contractio à Poetis eleganti translatione nubes appellatur. Sic Euripides Hippol. v. 173.

Συγγινὸν δ' ὀφρύων πέφος αἰχμῶνι. Hinc de Creonte ita loquitur Chorus in ejusdem Tragici Phœniss. v. 1330.

Ἀλλὰ γὰρ Κρίονται λόγου τίνος δούρο

συμφῶν
Πρὸς δῆμος εἰρηνικῶς —
Similiter Silius Ital. l. 8. v. 612.

Non ille rigoris
Ingratas lantes, nec nubem fronte
amabat.

Ubi vidè quæ notavit Clariss. Drakenborch. Adde Ciceronis Oras. in Calp. Pisonem p. 520. l. 42. Ed. Lamb. Horat. lib. 1. Epist. 18. v. 94. & quæ ibi ex utriusque linguæ Scriptoris congeffit D. Lambinus.

Ισ. Αλλ' ἐν κακοῖς τοῖς σπῖσιν ὄχι αἰγυώνουσι,

Εὐμωλοῦν ἑμαυτῷ τῷ πάθους ποιῆματι.

Αν. Ων πύργον, Αΐδης χ' οἱ πάντα ζυγίσσους.

“Λόγοις δὲ ἐγὼ φιλέωσαν ὃ σέργω φίλω.

Ισ. Μήτοι, κασιγνήτη, μ' ἀπμάσης τὸ μὴ ἔ

Θανεῖν τε σὺν σοὶ, τὸν θανόντά μ' ἄγνοσαι.

Αν. Μή μοι θάινης σὺ κρινὰ, μήτ' ἂ μὴ θῆγες

Ποιᾶ σεαυτῆς· ἀρκέσω θνήσκουσ' ἐγώ.

Ισ. Καὶ τίς βίος μοι σὲ λαλεῖ μετ' ἡμῶν φίλῳ :

Αν. Κρέοντ' ἐρώτα· τῷδε γὰρ σὺ κηδεμών.

Ισ. Τί πάντ' ἀνιάς μ', ἔδ' ἐν ἀφελγμύῃ :

Αν. Αλγῶσα μὲν δῆτ', εἰ μέλωτ' ἐν σοὶ γελῶ.

350 Λογους δ' ἰσὺ φιλιῶσιν] Post λο-
 γους subaudiendum est μῶνον: cuius
 vocula Ellipsis apud elegantissimos
 Scriptores usitata est. Xenophon in
Anabaf. lib. 1. p. 44. Edit. recentis-
 simæ: Οἱ γ' Ὀμφακῆσθαι ἔλασαν, ἥτις ἐ πύ-
 ποθ' οὐτ' οὐ ποταμὸς ἀλλ' ὁρεῖται· γένετο
 πηλὸν, εἰ μὴ τότε, ἀλλὰ πλοῖοις: pro ἀλλὰ
 πλοῖοις μόνον. Thucydides quoque lib.
 8. cap. 89. Πάντες γ' αὐθημερὸν ἐβόων
 οὐκ ὅπως ἴσσι, ἀλλὰ καὶ πολὺ πᾶντος αὐτῶν
 ἕκαστος εἶπεν: omnes enim eo ipso die non
 (solum) parer, sed etiam singuli longe prin-
 cipes esse volunt. Hujus Particulæ de-
 fectum videre est & apud Sacros Scri-
 ptores. *Mat.* c. 9. v. 37. Οὐκ ἐμὲ διχατεῖ,
 ἀλλὰ καὶ τὸν δούλον μου. ubi in priorē
 sententiæ membro requiritur μόνον,
 (quod addunt nonnulli Codd. MSS.
 ex interpretamento.) ut sit, οὐκ ἐμὲ
 διχατεῖ μόνον. Conf. *Rom.* cap. 4. v. 9.
Philipp. cap. 2. v. 4. Lege sis etiam
 Henr. Stephani *Append. ad Al. Scripta*
de Dial. Ait. p. 104. Lamberti *Bos*
Ellipsis Græc. v. MONON.

558 Εἰ γὰρ λῶν' οὐ σοὶ γελῶ] Γέλωνται
 γελῶ Atticorum more dictum est, pro
 simplici γελῶ. Ut λῆρον ληρῆς apud
 Aristophanem in *Plum.* v. 517. pro *πη-
 γαρῆς*. Ad quem locum vetus Scho-
 liastes: Δῖρον ληρῆς, ἀντί τῷ πᾶσι λῆρον.
 Ἀπῆλιν ἢ Φορσίσις, καὶ τὸ αἴματι ὅς τῃ, μετὰ

ἵασι μαινῇ, καὶ φουγῶν φεύγουσιν. Sic Ho-
merus *Iliad.* β'. v. 788.

Οἱδ' ἀγορεύς ἀγορεύει ἐπὶ Περίμνησι
θύρησι.

Et politicissimus Xenophon in libello
de *Athen. Republic.* circa finem: Οὐκ
ὁ δῆμος ἐστὶν ὁ ἀρχὸν τὰς ἀρχάς. Nec ab-
similiter *Eliau. Var. Hist.* lib. 8. c. 15.
ineunte: Εἰς Καυκασίαν τὸς Ἀθηναίους
νικῇ ἐόικεν Φίλιππος. Exemplum plura
suggerunt Doctif. Jensus in *Lectio.*
Lucian. lib. 3. c. 5. Lambert. Bos in
libello de *Ellipsis. Græcis* pag. 2. Edit.
tert. & Seb. Pfochenius in *Diatribe*
de *Lingua Græca N. T.* Puritate §. 125.
Eadem loquendi proprietas Latino
quoque sermone convenit. M. Cæ-
lius apud Ciceronem in ep. 2. lib. 8.
ad *Familiares*: Puto, ut suum gaudium
gauderemus. Virgilius in *Æneid.* l. 12.
v. 680.

— *Hunc, oro, sine me finire ante fu-*
rorem.

Ubi vide sis quæ fuscæ in hanc rem commentatur Cerda. Elegantiæ porro huic Atticæ ascribenda sunt ἡρώδης χαρστὴν μαζῶν *Matt. c. 2. v. 10.* ἐφοδίζοντο φῶτον μίγαν *Marc. c. 4. v. ult.* Frustra sunt itaque Leusdenus alique, qui Evangelistas ex Syriaci sermonis consuetudine hæc locutos fuisse contendunt.

- Ισ. Τί δ' ἦτ' ἂν ἀλλὰ νῦν σ' ἔτ' ὠφελοῖμ' ἐγὼ;
 Αλ. Σῶσον σεαυτὴν, ὦ Φρονῶν, ὅτι καὶ ἐγὼ γὰρ
 560
 Ισ. Οἶμοι πάλαινα, καὶ μετὰ ταῦτα τὰ μέρη;
 Αλ. Σὺ μὲν γὰρ εἴλω ζῆν, ἐγὼ δ' ἐκ καταθανεῖν.
 Ισ. Ἀλλ' ὅσον ἐπ' ἀρήτοις γὰρ τοῖς ἐμοῖς λόγοις;
 Αλ. Καλῶς σὺ μὲν τοῖς, ὅτι σὺ δ' ἐγὼ δόκωω Φρονεῖν.
 Ισ. Καὶ μὲν ἴση δ' ἔστιν ἡ χαίρειν.
 565
 Αλ. Ὅρα σὺ μὲν ζῆς, ἡ δ' ἐμὴ ψυχὴ πάλαι
 Τέθνηκεν, ὥς τις θανέσθω ὠφελῆται.
 Κρ. Τὸ παῖδε φημὶ τῷδε, πλὴν μὲν δέπας
 Ἀνοῦ πεφάνθη, πλὴν δ' αὖφ' ἡ πρὸς πρῶτ' ἔφυ.
 Ισ. "Οὐ γάρ ποτ', ὦ νῆα, ἐδ' ὅς ἂν βλαστῇ μὲν
 570
 "Νῆς τοῖς κακῶς πρᾶττεσθαι, ἀλλ' ἐξίσταται.
 Κρ. Σοὶ γοῦν, ὅθ' εἴλω σὺ κακῇ πρᾶσθαι κακῶς.
 Ισ. Τί γὰρ μόνη μοι τῆσδ' ἄπερ βιώσιμον;
 Κρ. Ἀλλ' ἦδε μὲν σοι μὴ λέγ'· ἐγὼ γὰρ ἔτι.
 Ισ. Ἀλλὰ κτενεῖς νυμφεῖα τῶ σωτῆρ' ἔκνε;
 575
 Κρ. Ἐγὼ γὰρ χαίτερον εἶναι γύα.
 Ισ. Οὐχ ὥς γ' ἐκείνῳ τῇδε τ' ἐγὼ ἡρμοσμένα.
 Κρ. Κακὰς ἐγὼ γυναικας ἤσσι συγῶ.
 Αλ. Ὡ φίλταθ' Αἰμων, ὥς σ' ἀπμάζει πατήρ.
 Κρ. Ἀγὰρ γὰρ λυπεῖς καὶ σὺ ἡ πρὸς ὅν λέχθαι.
 580
 Ισ. Ἡ γὰρ ἐρήσεις τῆσδε τὸν σωτῆρ' ἵκον;
 Κρ. Αἰδοῖς ὁ πᾶντων τέσδε σὺ γάμους ἔφυ.
 Ισ. Δεδογμέν', ὥς εἰκε, πλὴν δὲ κατθανεῖν.

b Μέντι Schol. Turn. in marg. Min 95 T. c Τοῖς δ' Schol. d Νῶν Schol. Ald. Franc. e Θάρψ T. f Κακῶ Ald. Franc. Sic etiam in calce Editionis Henr. Stephani, qui annotat, sed non dubito quin aptius sit κακῇ, ut subaudiatur ἀδελφῇ. g Ἀρῶσιμα Schol. Ald. Franc. h Γυνῶν Ald. Franc.

568 Τὸ παῖδε] Similiter supra in Oed. Col. v. 1597. Noster:

Τὸ δ' Εὐχλόω Δημήτρεος κ. λ. — pro τῶ: illic enim, uti & hic, de Antigone & Ismene verba fiunt. At-ticorum autem moris est pro Fœmininis uti Masculinis. Sic Xenophon Cyrop. lib. 5. p. 388. Ed. Hutchinson. τὸ γυναικίαι, pro τῶ γυναικίαι. Euripi-

des Alceft. v. 541. οἱ θωόντες, pro αἱ θωόνται. Confer, si libet, quæ ex Eu-ripidis Hærocl. v. 387.

577 Ημερομηνία] Τὰ τῶ γάμου φησὶ Schol.

578 Σπινῶ] Supple συνάπτιον, (connubio iungi,) vel quid simile.

583 Διδωμέν', ὥς εἰκε] Deceitum B b 2 eff

Κρ. Καὶ σὶ γε καί μοι· μὴ περὶ αὐτῶν ἔλ· ἀλλὰ νῦν
 Κομίζετ' εἶσω, δμῶες· ὅκ δ' ἐτὰρ χερὶ 585
 Γυναικας εἶναι πάντας, μὴδ' ἀναιμῶνας.
 "Φεύγεσσι γάρ τοι χ' οἱ θεοαῖς, ὅταν πέλας
 "Ἦδη πὺν ἄδλιν εἰσργῶσι τῷ βίου.

ACTUS SECUNDI SCENA QUARTA.

ΧΟΡΟΣ, ΚΡΕΩΝ.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ

ΣΤΡΟΦΗ

- Χο. 1 Εὐδαίμονες, οἷσι κακῶν
 2 Αἰώνος αἶων.
 3 "Οἷς γὰρ ἂν θεόθεν
 4 "Σεισθῇ δόμος, ἅτας
 5 "Οὐδ' ἐν ἐλλείπῃ χρεῶς
 6 "Επὶ πολλῆς ἐρπονται
 7 Ομοιον ὥς ποντίας 595
 8 Ἀλὸς οἶδμα θυσάνοις
 9 Ὡς ὅσας ἐρεος * Πιπιδάμην πλοῦς,
 10 Κυλίνδρ' βυσσόθεν κελαϊνῶν
 11 Θῖνα καὶ δυσήνεμον,
 12 Στόνῳ βρέμῃσι δ' ἀντιπλήγας ἀκτῆ.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ

1 Ἀρχαῖα πὺν Λαβδακιδῶν

2 Οἰκῶν ὀρῶμα

1 Ὡς ὅσας ἐρεος Ald. Franc. * Υφαιον ante Πιπιδάμην habent Ald. Col. Flor. Franc. male.

est tibi, ut videatur. Eleganter subaudiendum relinquit Verbum ἐσ: cujus & Ellipsin videre est supra v. 74. atque alibi sapissime. Caterum, διδγρῶμα ἀπὸ τῆ διδγρῶν, Attice. Sic mox, v. 690. Ἡσσητῆα, pro Ἡσσητίον.

Vide etiam exempla jam prolata ad Oedip. Col. v. 877. Quibus adde sis Clar. Kuster. ad Aristophanis Plut. v. 1086.

584 Τριῶς] Post hanc vocem sapientum ἰμῶνται, ob sensum.

611 Κότι· διὰ τὴν
 ὅτι Πολωνί
 ἰμῶν. D.
 615 Τῶν
 que somnia
 iter, v. 838
 ubi πῶν itic
 que supra
 πῶν χεῖρας,
 Lucian. in
 Τὸ 3 μέγιστον

- 3 Πήματα φθιδύων
 4 Ἐπὶ πῆμασι πίπτον-
 5 τ'· ἔδ' ἀπαλλάσσει γυεῖαν
 6 Γένε', ἀλλ' ἐρείπει
 7 Θεῶν τις, ἔδ' ἐχθ' λύσιν.
 8 Νῦν γὰρ ἐσχάτως ὑπερ-
 9 ρίξας τέτατο φάος ἐν οἰδίπῳ δόμοις.
 10 Ἰ Κατ' αὖ νιν ^m Φοινία θεῶν τῶν
 11 Νερτέρων ἀμᾶ κόνις,
 12 Λόγος τ' αἰοῖται καὶ Φρενῶν Ἑρμῆς.

ΣΤΡΟΦΗ Β.

- 1 Ἦ Τὰν σὺν, ὦ Ζεῦ, ῥ δυνάμιν πῖς ἀνδρῶν
 2 Ὑπερβασία κατὰχοι,
 3 Τὰν οὗθ' ὕπνος αἰ-
 4 Ρεῖ παθ' ὁ παντογῆρος,
 5 Ἀκάματόι τ' ἐθεῶν
 6 Μῆνες; ἄγῆρος ᾗ χροῖνι δυνάσας
 7 Κατίχεις Ολύμπου
 8 Μαρμαρόεσσαν αἴγλαν.
 9 Τό, τ' ἐπεῖτα, καὶ τὸ μέλλον,
 10 Καὶ τὸ πρὶν ἐπαρκεσθ'.
 11 Νόμος ὅδ' αὖ οὐδ' ἐρπὶ

1 Κατ' αὖ legit Triclinius rectius, ut putat Canterus. m Φοινία Ald. Franc.
 n Τῶν pro τῶν σὺν Schol. Ald. Franc. o Ζεὺς Schol. p Δυνάμιν Ald. Franc.
 Τῶν, in marg. Grotius in Excerptis. q Οὐδ' ἀκαμάτοι Ald. Franc. οὐτ' ἀκα-
 ματοί Schol. r τ' deest Ald. Franc. Schol. s Ἀγῆρος Ald. Franc. Schol. t Δυνά-
 σης Schol. u Οὐδ' Ald. x Ἑρμῶν Schol.

611 Κόνις] Εἰκότως — τὸ κόνις τίθει-
 ται, διότι γὰρ ἐκάλυψεν Ἀντιγόνη τὴν ἀδελ-
 φὴν Πολυξένην κόνι. 29 τὴν περικλυτὴν
 ἱμεῖς. D. Triclinius.

615 Τὰν οὗθ' ὕπνος κ. λ.] Quam ne-
 que somnus &c. Sic infra paulo No-
 ster, v. 838. Τὴν, κινεῖς αἰς ἀπῆλ, κ. τ. λ.
 ubi τῶν ἰτίδων pro ἂν accipitur. At-
 que supra in Oed. Col. v. 910. Ἀγῆρος
 πᾶς χροῖς, quae vis aeternis. Similiter
 Lucian. in Dialogo Diogen. & Mausol.
 τὸ ὅ μίγνται, pro ὃ ὅ μίγνται ἐστίν. Vide

& Notam ad Oedip. Tyr. vers. 1426.

617 Ἀκαμάτοι θεῶν μῆνες] Ἀπὸ τοῦ
 ἢ τῶν χρόνων περὶ τοῦ. Schol.

618, 9, 20. Ἀγῆρος ᾗ χροῖνι] Tale
 est illud D. Pauli, in ep. i. ad Tim.
 c. 6. v. 15. & seq. de vero Deo O. M.
 dictum: — Ὁ μακροχρόνιος καὶ μέγας δυνά-
 σης, ὁ — μέγας ἔχει ἀθανάσιον, ὡς αἰ-
 κῶν ἀσθενεῖται.

623 Νόμος ὅδ' οὐδ' ἐρπὶ] Ἡ δὲ τῶν
 ἀνθρώπων πολιτεία ἐδίδουτο χρόνι κακῶν
 ἐστίν. Schol.

12 Θνατῶν βιώτω^γ πάμ-

13 Πολις ἐκτὸς αἵτας.

625

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Β.

1 "Α γδ' δὴ πολὺπαραγίλος ἐλπίς

2 "Πολλοῖς μὲν ὄνησις ἀνδρῶν,

3 "Πολλοῖς δὲ ἀπάται

4 "Κεφονόων ἐρώτων.

5 Εἰδότι δὲ ἔδ' ἐν, ἔρπη,

6 Περὶ πυρὶ θερμῷ πόδα τίς ἐπεσσύρη.

7 Σοφία γάρ ἐκ τῆς

8 Κλεινὸν ἔπος πέφανται,

9 "Τὸ καλὸν^α δοκεῖν ποτ' ἐσθλόν10 "Ἐν τῷ δ' ἔμμεν ὅτ' ὡς^β φρένας

11 "Θεὸς ἀγὰ πρὸς αἵταν.

12 "Περάσσει δὲ ὀλιγοσύν

13 "Χρόνον ἐκτὸς αἵτας.

630

635

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

1 Ὅδε μὲν Αἰμῶν, παίδων τῶν σῶν

2^δ Νέετον γέννημα, ἄρ' ἀχνύμεν

640

γ Παμπλὸς malebat Grotius in Notis ad *Excerpta Tragicorum*. 3 Προψαύση Ald. Franc. α Δοκεῖ legit Camerarius in Scholiis ad Theognidis *Sentent.* v. 401. β Εἶναι τῷ δ' ὅτ' α Camerarius l. d. c Θεὸς φρένας ἀγὰ idem ubi supra. d Inter versum hunc & sequentem in vetustis exemplaribus Ald. Col. Franc. Flor. hic legitur, Τῆς μεμνημένης νύμφης. Illud item μεμνημένη agnoscit J. Pollux *Onomast.* lib. 3. c. 3. s. 4. locum hunc citans. Sed omnia glossematica sunt, ut cuius facile pateat; quare ex melioribus Nostri libris Onomasticographum emendare possis.

625 Ἐκτὸς αἵτας] i. e. Τῆς ἐκτὸς αἵτας εἶναι.

629 Κυφοίων] Εἰσέπειν videtur διὰ: ut sit, Ἀγὰ κυφοίων ἐρώτων.

630 Εἰδότι δ' ὅδ' ἐν] Siquis autem omnium ignavis, priusquam malo doceatur. Camerarius.

632 Σοφία] Construitur Adverbialiter, per Ellipsin Propositionis in Simili plane modo in S. S. νῦν παρρη-

σας λαλῆς. Joh. c. 16. v. 29. Add. cap. 18. v. 20. Utrobique supprimitur in, ut integer sit sermo, ὡς παρρησία.

634 Τὸ καλὸν δοκεῖν ποτ' ἐσθλόν] Anonymus apud Athenagoram in *Legat.* p. 106. Ed. Oxon.

Ὅτι δ' ὁ δαίμων ἀνδρὶ περὶ τὴν καλὴν τὸν νῦν ἐσλαψι πρῶτον. — Haud scio an ad hos verticulos respexit Sophocles.

641
dem est
in Apol
1199.
propter
Scholia:
ἔγαν
643
Παροιμ

3 Τάλιδος ἡκὲ μόνον Αντιγόνης,

4 Απάτας λεχέων ὑπεραλγών.

ACTUS TERTII SCENA PRIMA.

ΚΡΕΩΝ, ΑΙΜΩΝ, ΧΟΡΟΣ.

I A M B O I.

Κρ. **Τ**ΑΧ' εἰσόμεθα μάντιων ὑπέρτερον.
Ω παῦ, πλείαν ψῆφον ἄρα μὴ κλύων,
Τῆς μελλονύμφης πατρὶ λυσσάνων πάρι; 645

Η σὺ μὲν ἡμεῖς πανταχῇ δρώντες φίλοι;
Αἰ. Πάτερ, σὺς εἰμι· καὶ σὺ μοι γνώμας ἔχων
Χρηστὰς δόξασι, αἷς ἔγωγ' ἐφέφομα.
Εμοὶ γὰρ εἴδεις ἀξίως ἔσται γάμος
Μείζων φέρεσθ' σὲ καλῶς ἡγεμνύς. 650

Κρ. "Οὕτω γὰρ, ὦ παῦ, χρεὶν Διὰ σέθεν ἔχειν,
"Γνώμης πατρώας πάντ' ὅποθεν ἐστάναι.
Τέττα γὰρ ἔνεκεν ἄνδρες εὐχονται γονὰς
Κατηχέας φύσαντες ἐν δόμοις ἔχειν,
Ὡς καὶ τὸν ἐχθρὸν ἀνταμυνώμεναι κακῶς, 655
Καὶ τὸν φίλον τιμῶσαι ἐξίστα πατρί.
"Ὅστις δ' ἀνωφέληται φυτεύει τέκνα,
"Τί τόνδ' ἂν εἴποις ἄλλο πάλιν· αὐτῷ ἔπονες
"Φύσσει, πολλὰ δ' ἐ τοῖσιν ἐχθροῖσιν γέλων;
Μὴ νῦν ποτ', ὦ παῦ, τὰς φρένας ὑφ' ἡδονῆς 660

e Αὐτῇ Τυγν.

f Πίδας L. S.

641 Μόνον] Supprimatur Δι'. Eadem est Ellipsis hujus Præpositionis in Apollonii Argonaut. lib. 2. vers. 1199.

• Ζητὸς γάμος Αἰολίδης, propter γονὰς ἱκανὴν ἐν περὶ τοῖς Αἰολ. Ubi Scholia: Νοεῖται δὲ ἐν τῷ γάμῳ ἡ Δι', ὅταν Δι' ἔτ' ἔλθῃ τῷ Διῷ.

643 Τὰχ' εἰσόμεθα μάντι.] Ο λόγος Παροιμιῆς, ὅτι μὴ σφαιρὴν χρεμίστα,

ἀλλ' αὐτόπαι τ' ἀγαμέμνη γηγιόμην. Schol.

645 Τῆς μελλονύμφης] Pro αὐτῇ τῆς μελλονύμφης. H αὐτὴ autem sapissime reticere solet. Vide Lambert. Bos Elips. Græc. p. 350.

659 Γέλων] Accusativus est a Nominativo γέλως, α, ὁ. Mæris Atticista in Diction. Atticis; Γέλων, Ἀπικῶς γέλως, κριπῶς.

Γυναικὸς ἔνεκ' ἐκβάλλης, εἰδὼς ὅτι
 Ψυχρὸν ὠδραγκάλισμα τῷ γένειται,
 Γυνὴ κακὴ ξυνόνος ἐν δόμοις. " τί γὰρ
 " Γένοιτ' ἂν ἑλκὸς μείζον, ἢ φίλος κακός;
 Ἀλλὰ πύστας ὥσπερ τι δυσμυῖν, μέγες 665
 Τὼ παῖδ' ἐν Αἰδῷ τινὶδε εὐνυμφεύσαν ἡ τινί.
 Ἐπεὶ γὰρ αὐτῷ εἶλον ἐμφανῶς ἐγὼ
 Πόλεως ἀπιστήσασαι ἐκ πάσης μόνῃ,
 Ψυδῇ γ' ἐμαυτὸν ἐκαταστήσω πόλιν.
 Ἀλλὰ κενὴν πᾶσι τούτῳ ἐφωμνείται Δία 670
 Ζεῦ αἰμον' εἰ γὰρ δὴ τὰδ' ἐγγυρῇ φύσι
 Ἀχρεσμά, θρέψω κάρτεϊ τῆς ἰγ' ἐξω γῆρας.
 " Ἐν τοῖς γὰρ οἰκείοισιν ὅστις ἐστ' ἀνὴρ
 " Χρηστὸς, φανείτω καὶν πόλιν δίκαιος ὢν.
 " Ὅστις δὲ ὑπερβᾶς, ἢ νόμος βιάζεται, 675
 " Ἡ τυπυτιάσεν τοῖς κρατέσιν ἐννοῶ,
 " Οὐκ ἐστ' ἐπαίνος τῷ πον' ἐξ ἐμῶ τυχῆν.
 " Ἀλλ' ὃν πόλις σήσκει, τῷδε γὰρ κλύειν
 " Καὶ σμικρὰ καὶ δίκαια, καὶ παναντία.
 Καὶ τῶτον ἂν τὸν ἄνδρα θαυμάσιον ἐγὼ 680
 Καλῶς μὲν ἄρχεν, εὖ δὲ ἂν ἄρχεσθαι θέλειν.
 Δορός τ' ἂν ἐν χειμῶνι περὶ τῶν γυμνῶν,
 Μένειν δίκαιον καὶ γὰρ ὠδραγκάλισμα.
 " Ἀναρχίας καὶ γὰρ μείζον ὥς ἐστι κακόν.

g Νυμφάου malit H. Stephanus. h Τὸν T. St. i Γ' abest ex Ald. Franc.
 Turn. k Δι' habet Stobæus Sermon. 41.

662 Παρσηγκάλισμα] Vide quæ notavimus supra ad v. 326.

663 Τί γὰρ γένειται] Locum hunc citat Clemens Alexandrinus in Stromatis. lib. 6. c. 2.

666 Ἐν Αἰδῷ] In hac constructione intelligitur οἶκος, vel τόπος. Sic sæpe solent Attici. Exempla passim occurrunt. *Ælian. Var. Hist.* l. 4. c. 15. Ἐν Φαρισαίων γυμνασίῳ, (sub. οἶκος:) cum esset in Pharnabazii aedibus. Idem l. 14. c. ult. Καὶ περὶ ληστῶν ἐν πανδοχείῳ,

scil. οἶκος. Aristophan. *Nub.* v. 961. Εἰς Κισσαρόν, ad Cissaradi (ædes.) Plura huiusmodi notavit Cl. Gottfr. Olearius ad Philostrati *Vit. Apollonii Tyanensis*. lib. 2. c. 27.

671 Τὰδ' ἐγγυρῇ] Consule infra notanda ad *Æschyli Sept. Theb.* v. 981.

675 Ὅστις δὲ ὑπερβᾶς] Λοιπὴ τὸ δίκαιον. Schol.

679 Καὶ σμικρὰ καὶ δίκαια] Pro καὶ καὶ σμικρὰ καὶ καὶ δίκαια. Ante Accusativum autem fere ubique deficit καὶ

i Καὶ
 n Πίφου

688
 modo l
 Sept. Theb.
 Περὶ
 Μήτηρ,
 689 A

“Αὐτὴ πόλεις τ’ ἄλλουσιν, ἥδ’ ἀναστάτας 685

“Οἴκας τίθησιν· ἥδε σὺ μάχῃ δορὸς

“Τροπαῖς κατ’ ἑρρήγνυσιν. τῶν δὲ ὀρθαμύων

“Σώζῃ τὰ πολλὰ σώματ’ ἢ πειθαρχία.

Οὕτως ἀμυντὶ ἐπὶ τοῖς κοσμημένοις,

Κοῦτοι γυναικὲς ἐδαμῶς ἡσσηπία. 690

Κρεῖσσον γὰρ, εἴπερ δαί, παρὲς ἀνδρὸς ἐκπεσῖν·

Κοῦκ ἂν γυναικῶν ἡσσηπες καλοῖμεθ’ ἂν.

Χο. Ἡμῖν μὲν, εἰ μὴ τῷ χρόνῳ¹ κακλέμμεθα,

Λέγειν φρονέοντας ὧν λέγεις δοκεῖς πέρι.

Δι. “Πάτερ, θεοὶ φύσιν ἀνθρώποις φρένας, 695

“Πάντων ὅς ἐστι χρημάτων ὑπερτάτον.

Εγὼ δὲ ὅπως σὺ μὴ λέγεις ὀρθῶς τὰδε,

Οὗτ’ ἂν διναίμεν, μήτ’ ὀπισθήμεν λέγειν.

Γένοιτο μὲν τ’ ἂν χαίρω καλῶς ἔχον.

^m Σὺ δὲ αὖⁿ πεφουκα πάντα πεσοποπῖν, ὅτε 700

Λέγῃ τις ἢ περὶ αὐτῆς, ἢ ψέγειν ἔχῃ.

Τὸ γὰρ σὺν ὄμμα δεινὸν ἀνδρὶ δημότῃ

Λόγους παύει, αἷς σὺ μὴ τίρψῃ κλύων·

Εμοὶ δὲ ἀκούειν ἔσθ’ ὑπὸ σκότ’ ἐπὶδε,

Τὴν παῖδα τούτῳ αἰὶν ὀδύρεται πόλις, 705

Παστῶν γυναικῶν ὡς ἀναξιώτατῃ

Κάκῃς ἀπ’ ἔργων εὐκλειεστάτων φθῶν.

Ἡ τις τὴν αὐτῆς ἀνταδελφον ἐν φοναῖς

Πεπῶτ’ ἀπαπῶν, μήτ’ ὑπὸ ὀμῆσων κυμάτων

Εἶας ὀλεσθαι, μήτ’ ὑπὸ οἰανῶν τινός. 710

Οὐχ ἥδε χρυσὴς ἀζία πμῆς λαχεῖν;

Τοιαῦτ’ ἐρεμνὴ σὺ γ’ ἐπέρχεται φάτις.

¹ Κακλέμμεθα T. St. ^m Σοὶ Ald. Franc. T. St. Σὺ Turn. in marg. L. S. S.
ⁿ Πίφουκα L. S. Turn. in marg. St.

688 Σώζῃ τὰ πολλὰ] Simili plane modo loquitur Eteocles in Æschyli *Sep. Theb.* v. 230.

Πειθαρχία γὰρ ἐστὶ τῆς εὐσεβείας

Μήτηρ, γυνὴ συγγενῆς. —

689 Ἀμυντῖα] Lege Henr. Stephani

Animadvers. in Lib. de Dialecticis p. 46.
& quæ notavimus ad *Oed. Col.* v. 877.

690 Ησσηπία] Vide supra ad v. 583.

692 ἂν — καλοῖμεθ’ ἂν] De duplici ἂν in eadem Clausula vide supra ad v. 473.

Εμοὶ δὲ, σὲ πρᾶσσοντος εὐτυχῶς, πατήρ,

οὐκ ἔστιν ἔδὲν κτῆμα τιμωρόν.

“ Τί γὰρ πατὴρ θάλλοντος, ὁ εὐκλείας τέκνοις

715

“ Ἀγαλμα μείζον, ἢ τί πρὸς παίδων πατρί;

Μὴ νῦν ἐν ἥττος μῆνον ἐν σωτῶι φόρῃ,

ὧς φῆς σὺ, καὶ δὲν ἄλλο, τὰτ’ ὁρῶς ἔχειν.

“ Ὅστις γὰρ αὐτὸς ἢ φρονεῖν μόνος δοκεῖ,

“ Ἡ γλῶσσαν ἣν ὁδὸν ἄλλος ἢ ψυχῇ ἔχειν,

720

“ Οὐπι Διὰ πυχθέντες, ὠφθησαν κενοί.

“ Ἀλλ’ ἀνδρα κῆν τις ἢ σοφός, τὸ μανθάνειν

ο Εὐκλείας mavult Johnson.

719, 21 Ὅστις γὰρ — [τι] Utitur hic Figura, quæ à Grammaticis Σολεισφωαίς dicitur, qua nonnunquam in eodem orationis membro ab uno Numero ad alterum transeunt Scriptores. Similiter Xenophon *Anabaf.* lib. 1. p. 38. Edit. nuperrimæ Oxon. Οὐδὲ ἱεὶς ἑδὲς, ὡς ἱγὼν, ἕως μὲν αὖ παρῇ πς, *χεῖμα*. ἐπειδὴν ὃ ἀπέναι βέληται, συλλαβῶν καὶ αὐτὰς κακῶς ποιῶ, — ubi vide quæ notavit doctissimus Editor. Idem in *Κύρ. παιδ.* 1. 7. fere medio: *Ἡ ὃ παρὰ ταῦτα ἀδικεῖν τις ἐπιχειρῇ, τῷ-πὶς Κύρὸς τε καὶ ἡμεῖς παλῖμοι ἐσόμεθα.* Quinetiam Noster à Singulari itidem Numero ad Pluralem transit in *Ajac.* v. 736. & seqq.

Κούπης ἑδ’ ὅς αἰ,

Τὸν τῷ μείνους καὶ πικρὸν τῷ φρατὸς
Ζωῖα μιν ἀπικαλῶντις, —

Et mox hujus fabulæ v. 1034. & seq. Singulari ὅστις subjungit Plurale βεβρωῖς.

Οὐδ’ ὅστις εὐσημῶς ἀπὸ τοῦ βούς,

Ἀποφθόρου βεβρωῖς αἰματός λιπῶ.

Nec semper Numero Numerum reddunt Sacri Scriptores: 1. *Cor.* cap. 7. v. 36. Οὐδὲν ποιεῖται, οὐχ ἀμετρίως. *γαμείτωσαν*. Ubi *γαμείτωσαν*, pro *γαμείτω*: & propterea Vulgatus Interpres bene vertit per *nubat*. Sic 1. *Tim.* c. 2. v. ult. *Σωφροσύνη δὲ (ἡ γυνὴ scil.)* ἀλ’ τῆς τιμοκρατίας, ἵαν μείνῃσι ἐὼ πῖσι

x. τ. λ. id est, servabitur tamen per liberorum procreationem, si manserit in fide &c. uti reddit Castalio. Confer *Gal.* cap. 6. v. 1. & 1. *Tim.* c. 5. v. 4. Ubi non video cur Scultetus alique Critici ad Hebraisum confugere voluerint: cum ejusdem structuræ exempla apud profanos Græciæ Autores passim occurrant. Cæterum, subita à Numero ad Numerum Transitus Latinis quoque perquam familiaris est. Terentius in *Eumuchi Prologo*, v. 1. & seqq.

Si quisquam est, qui placere se studeat bonis

Quamplurimis, & minime multos ledere,

In his Poeta hic nomen proficietur suum. Ad quem locum Donatus: *Cum dixisset, quisquam, intulit in his. Et alibi: (scil. Heautont. Act. 2. Scen. 4. v. 13.)* Cujus mos maxime est consimilis vestrum: hi se ad vos applicant. Virgil. *Æn.* 1. 8. v. 426. & seqq.

His informatum manibus jam parte polita

Fulmen erat: toto Genitor quæ plurima cælo

Dejicit in terras —

His addi possunt Cl. Blackwalli *Class. Sacr.* p. 1. cap. 2. §. 6. pag. 109. Ed. 2. & Henr. Stephani *Append. ad al. Scripta de Dialect.* Aut. p. 134.

Xo. A

M

Kp. O

p Pa
proban
Franc. T

723
ay, ωλτ

727
Euripide

Kaj va
Eδαν

729
cujusmo

D. Lucas

Επιδόντες
ἐπιδόντες.

Joh. c. 6.

732
Græco m

quens est

v. 6. *Sup*

ἡμεῖς x. λ.

λον. Luc.

x. τ. λ. —
κεῖν τέτα

idem Lat

Sallust. B

“Πόλλ’ αἰχρὸν ἔδεν, καὶ τὸ μὴ τείνειν ἄρσιν.

Ορᾶς ^p ὡς αἰχρὸν εἰς τοὺς χειμάρροισι ὅσπερ
Δένδρων ὑπερβαίνει, κλώνας ὡς ἐκσώζεται,

725

Τὰ δ’ ἀνπτέινον], αὐτόπρεμν’ ἀτόλυνται;

Αὐτως δὲ, ναὸς ὅσπερ ἐγκρατὴς, πόδα

Τείνας ὑπερβαίνει μηδὲν, ὑπὲρ τοὺς κάτω

Στρέφας τοιοῦτον σέλμασιν, ναυτίλλεται.

Ἀλλ’ εἶκε ^r θυμῷ, καὶ μετέπειτα δίδυ.

730

“Γνώμη γὰρ εἴτις καὶ ἐμῷ νεωτέρῳ

“Πρόσσει, Φῆμ’ ἐγὼ γε προσέβουεν πολὺ

“Φύωαι τὸν ἄνδρα πάντ’ Ὀπίστημις πλέω.

“Εἰ δ’ οὐκ, (Φιλεῖ γὰρ τὴν μὴ ταύτην ῥέπειν)

“Καὶ τῶν λεγόντων εὖ, καλὸν τὸ μανθάνειν.

735

Χο. Ἀναξ, σέ τ’ εἰχὼς, εἴ τι καίριον λέγῃ,

Μαθεῖν, σέ τ’ αὖ τῷ δ’ εὖ γὰρ εἴρηται διωλᾶ.

Κρ. Οἱ τηλικαῖοι καὶ διδασκόμεθα δὴ

p Παρεῖσι θρονοῖσι disjunctim St. Tzsch. in marg. Cant. Grotius in Excerpti. im-
probante Henr. Stephano. q Εγκρατῆ Tzsch. in margine. St. r Θυμῷ Ald.
Franc. Tzsch. in marg. St.

723 Μὴ τείνειν ἄρσιν] Μὴ αὐτὰρ ἀδὴ εἰ-
ναι, αὐτὴν τείνειν τοῖς συμφοραῖς. Schol.

727 Αὐτὸς δὲ, ναὸς ὅσπερ] Similiter
Euripides in Orest. v. 705.

Καὶ ναὸς γὰρ, ἐν ταῖς αἰσῶσι βίαν ποδῶν,
Εὐαψεν ἔσθ’ αὐτῆς, ἢ χαλᾶ πόδα.

729 Στρέφας] Intellige τὴν ναῦν:
cujusmodi supplementum postulat

D. Lucas in Act. Apost. c. 27. v. 15.
Επιδοῦναι ἐπιδοῦναι: sc. τὴν ἀνίμω πλοῦν

ἰπιδόντες. Adde v. 40. ejusdem cap.
Joh. c. 6. v. 19.

732 Πολὺ] Particula μάλλον hic,
Græco more, subicitur. Quod fre-

quens est in S. Literis. Matt. c. 18.
v. 6. Συμφέρει αὐτῷ, ἵνα κερμαδῇ μύλος

ἑαυτοῦ κ. λ. hoc est, συμφέρει αὐτῷ μάλ-
λον. Luc. c. 17. v. 2. Δυσκολεῖ αὐτῷ εἰ

κ. τ. λ. — ἢ ἵνα σκαυδαλίῃ ἵνα τῶν μι-
κρῶν τέτων: pro μάλλον ἢ ἵνα. Atque

idem Latini sermonis usus obtinuit.
Sallust. Bell. Catilin. cap. 8. Ea (scil.

Fortuna) res cunctas ex libidine quam
ex vero celebrat. Ubi quidam imperiti

Editores magis quam repræsentant.
Exempla plura vide in Sanctii Minerva.

lib. 4. c. 7. Adde quæ ex claris Græ-
cæ Linguæ Scriptoribus collegit eru-

ditif. Dukerus ad Thucyd. lib. 6.
p. 436.

733 Φύωαι τὸν ἄνδρα] Lege Hesiodi
ἔργ. καὶ ἡμῶν. v. 293. & seqq. Eodem

tendit Tullianum illum in Orat. pro
Cluentio p. 266. Edit. Lambin. Sapien-

tiſſimum esse dicunt eum, cui quod opus sit,
ipsi veniat in mentem: proxime accedere

illum, qui alterius bene inventis obtem-
peret.

Ibid. Πλέω] Accus. Sing. à Recto
πλέως, Attice pro πλεόν.

734 Ταύτη] i. e. Οὕτω. Passim
autem ἐπιρρηματικῶς effertur per El-

lipſin Substantivi ὁδῶς. Plene dicere-
tur, εἰ ταύτη ὁδῶ.

Αἰ. Βῆλ' λέγειν τι, καὶ λέγων μηδ' ἐν^α κλύειν;

Κρ. Αληθές· ἀλλ' οὐ, τὸνδ' Ὀλυμπον, ἰὸθ' ὅππ

370

Χαίρων Ἰπὶ ψόχοισι δεινάσεις ἐμέ.

Αγετε τὸ μῖσθον, ὡς κατ' ὄμμα^β αὐτίκα

Παρόντι θνήσκει πηλοῖα τῷ νυμφίῳ.

Αἰ. Οὐ δ' ἦτ' ἐμοίγε· τῷτο μὴ δόξης ποτέ.

Οὐθ' ἦδ' ὀλεῖται πηλοῖα, σὺ τ' ἐδάμα^γ

775

Ταῦτόν περσού^δ κρατ' ἐν ὀφθαλμοῖς ὄρων.

Ὡς τοῖς θέλῃσι τῶν φίλων^ε μαίνη ξυνῶν.

ACTUS TERTII SCENA SECUNDA.

ΧΟΡΟΣ, ΚΡΕΩΝ.

I A M B O I.

Χο. **Α** Νῆρ, ἀναξ, βέβηκεν ἐξ ὀργῆς ταχύς·

Νῆς δ' ἐστὶ τηλικῶτος αλγῆσις, βαρύς.

Κρ. Δράτω· φρονεῖτω μείζον, ἢ καὶ ἀνδρ' ἰών.

780

Ἰάδ' οὐκ κόρα τὰδ' ὅση ἀπαλλάξῃ^ε μόρε.

Χο. Ἀμφω γὰρ αὐτὰ καὶ κατακλίσιναι νοεῖς;

Κρ. Οὐ πῶ γε μὴ θυγῶσιν· εὖ γὰρ οὐκ λέγεις.

Χο. Μόρῳ ᾗ ποῖα καὶ σφε βεβλήυη κτείνει;

Κρ. Ἀγῶν ἐρημος ἐνθ' ἂν ἡ βροτῶν εἴβῃ,

785

Κρύψω πετρῶδ' ἢ ζῶσαν ἐν κατάρυχι,

φορβῆς πᾶσιν ὡς ἄγος μόνον^δ περθεῖς,

^α Crediderim & hic post κλύειν expungendam esse interrogationis notam.

^β Μῖνῃ *Ald. Franc. Μίνης Schol.* qui & μαίνη pro varia lectione agnoscit.

^γ Μόρῳ *Turn.* in marg. ^δ Προθεῖς legit Meurfius in *Comment.* ad *Lycophronis Alexandr.* v. 239.

stantivum pro Adjectivo, seu Abstrac-
tum pro Concreto, ad majorem
orationi emphasin conciliandam.
Confer quæ supra notavimus ad v.
326.

770 Οὐ, τὸνδ' Ὀλυμπον] *Εκκλειπῶς*
ὁμοειδῆς. Respice *Oed. Tyr.* v. 668. atque
ibi notata.

784 Σφί] Hoc in loco valet αὐτή.
Vide ad *Oed. Tyr.* v. 771.

787 Φορβῆς *ἑστῆσι ὡς ἄγος*] Fame ali-
quem enecare, apud Veteres grande
nefas habebatur: quem igitur gravi
pœna afficere voluerunt, concavo ali-
quo loco, vel spelunca, vel arca, in-
cludere solebant, apposito simul cibi
ali-

Ὅπως μίασμα πᾶς ὑπεκφύγοι πόλις.

Καὶ τὸν Αἰδῶν, ὃν μόνον σέβει θεῶν

Αἰγυμνὴ παρ' αὐτῆς, πύξεται, τὸ μὴ θανεῖν.

790

Ἡ γνώσεταί γοιῦ ἀλλὰ τηνικαῦθ' ὅτι

Πόνος ὡξιστός ἐστι τῶν Αἰδῶ σέβειν.

ACTUS TERTII SCENA TERTIA.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

ΣΤΡΟΦΗ.

ΕΧΟΡΟΣ.

1 Ἐρως ἀνίκατε μάχαν,

2 Ἐρως, ὃς ἐν κτήμασι πίπεις.

3 Ὅς ἐν μαλακαῖς παρειαῖς

795

4 Νεάνιδος ἐννυχεύεις.

5 Φοιτᾶς δ' ὑπερπόντιος, ἐν

6 Τ' ἀργονόμοις αὐλαῖς.

7 Καί σ' ἔτ' ἀθανάτων

8 Φύξιμος ἑδείς,

800

e Persona Chori non præfigitur hic in *Τῶν*. f Grotius in *Excerptis* habet ὃς ἐν ὁμασιν ἵπτη. Forte pro πίπτεις, leviori mutatione, ἵπτεις legendum.

aliquantulo; quo facto, piaculum effugisse putabantur. Hinc Creon inquit infra, v. 902.

Ἡμεῖς γδ' ἀγνοί τὸν πῦρ τὴν κλέω. Hujusce supplicii generis exempla passim leguntur. Meminit Theocritus *Idyll.* 7. v. 78. item Athenæus *Deipn.* 1. 14. c. 4. & Lycophron *Alexandr.* v. 239.

792 Τὰν Αἰδῶ] Ἐλεπικῶς dicitur pro τῷ ἐν Αἰδῶ οἶκῳ ὄντι.

793 Ἐρως ἀνίκατε] Confer Euripidis *Hippolyte*, v. 443. & seqq. Seneca

etiam fabul. ejusdem nominis vers. 184.

Ibid. *Μάχαν*] Pendet ex omissa Præpositione κατὰ.

794 *Κτήμασι*] *Ἦγεν κτήσι*. Scal.

799 Σ' οὐτ' ἀθανάτων] Similiter Anacreon *Od.* 58. v. 4.

Ο δὲ (Ἐρως) καὶ θεῶν δυνάτης.

Ο δὲ καὶ βροτῶν δαμνῶν.

Et Ovidius de eodem Amore, in *Epist.* 4. v. 12.

Regnat, et in dominos jus habet ille deos.

g E
conji
Anony

801
μελῶν,
vide V2

802
ut inqu
vers. 14

— A
Παφλ
Lege si
& seqq.

805
μῶν, loc

- 9 Οὐθ' ἀμερίων ἔπ' ἀν-
10 Θρώπων· ὁ δὲ ἔχων, μέμνηεν.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

- 1 Σὺ καὶ δικαίων ἀδίκας
2 φρένας ὠρῶσάς θητὶ λώβας
3 Σὺ καὶ πῖδε νεῖκος ἀνδρῶν
4 Ξυάιμον ἔχεις παράξας.
5 Νικᾶ δὲ ἐναργῆς βλεφάρων
6 ἱμερος εὐλέκτερου
7 Νύμφας, τῶν μεγάλων
8 ἡ Πάρεδρος ἐν δὲ χαῖς
9 Θεσμῶν. ἄμαχος γὰρ ἐμ-
10 Παῖς δὲ Θεὸς Αφροδίτα.

805

810

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

- 1 Νῦν δὲ ἤδη γὰρ καὶ τὸς Θεσμῶν
2 Εἴω φέρομαι τὰδ' ὀρῶν, ἴχριν
3 Δ' οὐκέτι πηγαῖς διώαμαι δακρύων,
4 Τὸν παγκραίταν ὅθ' ὀρῶ θάλαμον
5 Τινὶδ' ἀντιγόνῳ ἀνύτχου.

815

g Ετ', i. e. ἐπ, pro ἐπ' reponendum censet Johnf. h Παρίδης legendum conjicit Johnf. Ego παίεδρος malim : ut ad Hæmonem referatur. Idem quod Anonymus in margine vetusti exemplaris Bibliothecæ Bodleianæ adnotavit.

801 Αμερίων ἐπ'] Inversim pro ἰσημερίων, ut putat Camerarius. Sed vide Varias Lectiones.

802 Ο δ' ἔχων μέμνηεν] Amor enim, ut inquit Oppianus *Haliens.* lib. 4. vers. 14.

— Αδμαίνη-πυρὸς θριμύαν ὀμοκλήν, Παφλάζων ὀδύνησι καὶ ἀπείτατοι μανίας. Lege sis Virgilii *Georgic.* l. 3. v. 242. & seqq.

805 Νεῖκος ἀνδρῶν Ξυάιμον] Ξυάιμων, loco Ξυαίμων. Sic infra v. 875.

Κλεποῖς Λαοδακίδαυσιν, pro κλεπῶν Λαοδακιδῶν : & vers. proximo μεταξῶν, loco μεταξίων. Iterum v. 877. Αὐτοχρήνται, pro αὐτοχρηνῆται.

806 ἔχεις παρὰ ξας] Pro ἐπὶ παρὰ ξας. Respice Notam ad *Oed. Tyr.* v. 585.

816 Παγκραίταν ὅθ' ὀρῶ θάλαμον] Vide Indicem v. Αὐτόων. Cæterum, παγκραίτης θάλαμον Periphrasis est Orci, qui omnes accipit. Hinc *Lycophron Alexandr.* v. 655.

Πρόπαις Αἰδῆς παιδικὸς ἀνδρόνται.

ACTUS TERTII SCENA QUARTA.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ, ΧΟΡΟΣ.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

ΣΤΡΟΦΗ Α.

- Αν. I Ο ῤᾶτέ μ', ὦ ῤᾶς πατρίας πολίται,
 2 Τὰν νεάταν ὁδὸν
 3 Σπείχουσιν, νεάτον ᾗ φέγῃ 820
 4 Λεύσουσιν αἰλίου,
 5 Κοῦποτ' αὖθις· ἀλλὰ μ' ὁ παγκράτας
 6 Αἶδας ζῶσαν ἄγῃ
 7 Τὰν Αχέροντ' 825
 8 Ακτῆν, οὗθ' ὕμεναίων
 9 Εγκληρον, ἔτ' Ἐπιτυμφιδίος
 10 Πῶ μέ τις ὕμνος ὕμνησεν,
 11 Ἀλλ' Αχέροντι νυμφεύσω.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

- Χο. I Οὐκ οἶμ' κλεινὴ καὶ ἔπαινον ἔχῃ-
 2 Σ' ἐς τὸδ' ἀπέρχῃ καὶ ὕψος νεκύων. 830
 3 Οὔτε Φιδιάσι πωληγείας νόσοις,
 4 Οὔτε Ξιφίων ὀπίχειρα λαχῇ-
 5 Σ'· ἀλλ' αὐτόνομος ζῶσα μόνῃ δῇ
 6 Θνατῶν Αἶδαν καταβήσῃ.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Α.

- Αν. I Ηκαστὴ δὴ λυγροτάταν ὀλέσθ' 835

826 *Επιτυμφιδίος* — ὕμνος] *Nuptiale carmen*, Athenæo γαμικὸς ὕμνος. Est autem carmen, quod, sponso sponsaque thalamum ingressis, virgines ad thalamum altantes canebant. Tale illud Theocriti *Idyllum*, quod inscribitur *Ελένης Επιγαλάμιος*. (ubi vide

Scholia Editionis Venet.) Nonnunquam item Epithalamium canebant iuvenes pariter ac puellæ: cuiusmodi est Catulli *Carmen* 60. Vide Cælii Rhodigini *Lectio. Antiq.* 1.28. c.15. Clarif. Potteri *Archæolog. Græc.* lib. 4. c. 11.

Χο.

Αν.

i
 tiaste
 non

83
 bullan
 ut re
 Bibli
 Incred
 Hist.
 v. 148

- 2 Τὰν Φρυγίαν ξέναν
 3 Τανταίλα, Σιπύλῳ πρὸς ἄκρῳ
 4 Τὰν, κισὸς ὡς ἀτενὴς,
 5 Πετραία βλάσαι δάμασεν· καὶ νῦν
 6 Ομβρῶ παρομβάν,
 7 Ως φάπτι ἀνδρῶν,
 8 Χιών τ' ἐδαμᾶ λείπη·
 9 Τέγγη θ' ὑπὸ ὀφρύσι παγκλαύτις
 10 Δειράδας· ἃ με δάμων ὁ-
 11 Μοιοτάτων κατ' ἀνάξιν.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

- Χο. 1 Ἀλλὰ θεός τις καὶ θεοφρονής·
 2 Ἡμεῖς δέ, βροτὶ καὶ θνητοὶ γένε·
 3 Κάποι γὰρ φθιμύην, μέγ' ἀκῶσαι
 4 Τοῖς ἰσοθέοις ἐγκλησθαι λαχέιν
 5 Ὡς ζῶσιν καὶ ἔπειτα θανῶσιν.

ΣΤΡΟΦΗ Β.

- Αν. 1 Οἶμοι, γελῶμαι· τί με πρὸς
 2 Θεῶν πατρῶων
 3 Οὐκ ἐλομύραν ὑβρίζεις,
 4 Ἀλλ' ὀπίφραντον;
 5 Ω πόλις, ὦ πόλεως
 6 Πολυκτήμενες ἄνδρες·
 7 Ἰὼ Διρκαίῃ κρήναι,
 8 Θήσας τ' εὐαρμάτῃ ἄλσος ἔμπτας

i Παγκλαύτις Ald. Franc. k Θεοφρονής habent Edis. Cantab. & uterque Scho-
 liaſtes, male. i Φθιμύην Ald. Franc. Schol. Turn. in marg. n Verſum hunc
 non agnoſcunt Ald. Franc.

836 Τὰν Φρυγίαν ξέναν] Niobes fa-
 bulam attingit: quæ notior eſt quam
 ut repetam. Vide ſis Apollodori
 Biblioth. lib. 3. cap. 5. §. 6. Palæphati
 Incred. Hiſt. cap. 9. Tzetſis Chyl. 4.
 Hiſt. 141. Ovidii Metamorph. lib. 6.
 v. 148. & ſeqq.

837 Σιπύλῳ πρὸς ἄκρῳ] Seneca in
 Herc. Fur. v. 390.
 Rigeſ ſuperba Tamaliſ inſitu parentiſ,
 Maſſiſque Phrygio manat in Sipyllo lapid.
 Sipylus, mons Phrygiæ. Vide Cella-
 rii Geograph. Antiq. l. 3. c. 3. p. 80.
 838 Τὰν] Vide ſupra ad v. 615.

- 9 Συμμάρτυρες ὑμῖν Ἰπικτῶμα,
 10 Οἷα Φίλων ἀκλαυτῶ, ° οἷοις νόμοις 860
 11 Πρὸς ἔργμα τυμβόχων ἐρ-
 12 Χορῶν τάφῳ πολυανίῃ.
 13 Ἰὼ δύσαντο,
 14 Οὐτ' ἐν βροτοῖς ἔτ' ἐν νεκροῖσι
 15 Μέπικτο, ἔ ζῶσιν, ἔ θανῶσι. 865

ΙΑΜΒΟΙ.

- Χο. 1 Προβᾶσ' ἐπ' ἔχατον θράσους,
 2 Τψηλὸν ἐς δίκας βάθρον
 3 Προσέπαισαι, ὦ τέκνον, πολὺ
 4 Πατρῶν ἐκτίνεις τὴν αἰθλὴν.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Β.

- Αν. 1 Εψαυσαι ἀλγεινοτάτας 870
 2 Εμοὶ μερίμνας
 3 Πατὴρ τριπόλιν οἶκτον,
 4 Τὲ περὶ πάντων
 5 Αμετέρῃ πότμῳ
 6 Κλεινοῖς Λαβδακίδαισιν. 875
 7 Ἰὼ ματρώων λέκτρων
 8 Απαί, κοιμήματ' αὐτογνήτων
 9 Ἀμῶν πατρὶ δυσμόρῃ ματρός,
 10 Οἷων ἐγὼ ποθ' ἀπαλαίφρων ἔφω.
 11 Πρὸς οὐδ' ἀνδρῶν ἀγαμος ἄ- 880
 12 Δ' ἐγὼ μέπικτος ἔρχομαι.

η Επιστάμην L. S. ο Οἰοισιν Ald. Franc. p Βροτοῖσιν Ald. Franc. Schol.
 q Οἷοις Tisch. in marg. Atque hujus lectionis mentionem fecit vetus Scho-
 liastes. r Sic recte Edit. Tisch. At Edit. Sieph. Ald. Franc. Cam. C. αὐτοζήνηται
 repræsentant, claudicante metro. s Εμῶν Ald. Franc.

866 Επ' ἔχατον θράσους] In τὸ ἔχα-
 τον subaudi πέρας.

872 Πατὴρ τριπόλιν οἶκτον] Elli-
 psis est, quam sic suppleas: τῷ πατρὶ
 Οἰδιπόδῃ τριπόλιν οἶκτον εἰπέσθαι.

874 Αμῶν πατρὶ πότμῳ] Pro ἡμῶν πότμῳ.

μην: de quo loquendi genere plura
 diximus supra ad Oed. Col. v. 336.

876 Ματρώων λέκτρων] Inspice No-
 tam ad vers. 805.

879 Οἷων] Plene, ἐξ οἷων γένεσι.
 Confer v. 38. hujus fabulæ.

883
 Adraft
 rat. C
 Adde
 150. E
 886
 αὐτοῦ,
 890
 ὁδὸν sub
 Αἰδαν
 Αἰδαν
 εἰς ἀκτῶν

13 Ἰὼ δυσπότημων

14 Κασιγνήτε γάμων κυρήσας,

15 Θανών ἐτ' ἔσταν κατήναρές με.

I A M B O I.

Χο. 1 "Σέβειν μὲν, εὐσέβειά τις.
2 "Κράτος δ', ὅτω κράτος μέλει,
3 "Παραβᾶτον ἔδαμῃ πέλει.
4 Σὲ δ' αὐτόγνωτος ὤλεσ' ὀργά.

885

Σ Τ Σ Τ Η Μ Α.

Αν. 1 Ακλαυθῶ, ἀφιλῶ, ἀνυμέναιῶ,
2 Ταλαίφρων ἄρομαι
3 Τάνδ' ἐποίμαν ὁδόν· σὺκέπ
4 Μοι τόδε λαμπάδος ἱερὸν ὄμμα
5 Θέμις ὁρᾷν πελαίνα.
6 Τὸν δ' ἐμὸν πότμον ἀδάκρυτον
7 Οὐδείς φίλων σενάζει.

890

895

ACTUS TERTII SCENA QUINTA.

ΚΡΕΩΝ, ΑΝΤΙΓΟΝΗ, ΧΟΡΟΣ.

I A M B O I.

Κρ. ΑΡ' ἴς', αἰοῖδ' αὖς καὶ γόας παρὲς τῆς θανέειν
Ως ἐδ' ἂν εἰς παύσαι' ἂν, εἰ χρεῖ ἦ, λέγειν;

εἰ ἰὸν bis legitur in Ald. Franc.

883 Κασιγνήτε] Polynicen vult, cui Adrastus filiam suam nuptum dederat. Confer Euripidis *Phoeniss.* v. 436. Adde Apollodori *Bibliothec.* l. 3. pag. 150. Edit. Amstel. 1669.

886 Κράτος δ', ὅτω] i. e. Κράτος δ' αὐτοῦ, ὅπου κ. τ. λ.

890 Ἀρομαι τάνδ' ἐποίμαν ὁδόν] Ante ὁδόν subaudi εἰς. Sic supra, vers. 823.

Ἀρ' τὰν Ἀχέροιντος ἀκτῖν· & vers. 834. Αἶδαν κραταιήσῃ. In quibus ἀκτῖν pro εἰς ἀκτῖν, & Αἶδαν pro εἰς Αἶδαν.

892 Λαμπάδες ἱερὸν ὄμμα] Solem intelligit, quem & πᾶνθε βόσκονταν φλόγα vocat in *Oed. Tyr.* v. 1424. Similiter autem Seneca in *Thyb.* v. 86.

— Noctem afferet

Phaëbea lampas —

Et Lucretius lib. 5. v. 403.

— Aeternam suscepit lampada mun-

897 Ως ἐδ' ἂν εἰς παύσαι' ἂν] De ὧν bis posito in eadem sententia vide ad v. 473.

Οὐκ ἄλγεθ' ὡς πάχιστα, καὶ κατηρεφῆ
 Τύμβῳ πεπιπύξαντες, ὡς ἔρηκ' ἐγὼ,
 Μόνῳ ἂφ' αἵτ' ἐρημον, ἔπε λρη θανεῖν,
 Εἴτ' ἐν πιαύτῃ ζῶσα τ τυμβεύσθ' εἴγῃ;
 Ἡμεῖς γὰρ ἀγνοῖ πύπῃ πλῶδε πλῶ κόρῳ.
 Μετοικίας δ' οὐ τῆς ἀνω σερήσεται.

900

Αν. Ω τύμβῳ, ὦ νυμφεῖον, ὦ κατὰσκαφῆς
 Οἴκησις ὕψιφραφῳ, οἱ πρεύομαι
 Πρὸς οὗτ' ἐμαυτῆς, ὧν ἀριθμὸν ἐν νεκροῖς
 Πλεῖστον δέδεκται Περσέφασ' ὀλωλότων.
 Ὡν λοιπὴ γὰρ καὶ κάμισα δὴ μακρῶ
 Κάτειμι, πρὶν μοι μοῖραν ἐξήκειν βίου.
 Ελθῶσα μέντοι, κάρτ' ἐν ἐλπίσι τρέφω
 Φίλῃ μὲν ἤξειν πατρὶ, προσφιλῆς δέ σοι,
 Μῆτερ, Φίλῃ δέ σοι, κασίγνητον κάρτα.
 Ἐπεὶ θανόντας αὐτόχειρ ὑμᾶς ἐγὼ
 Ἐλθω κακῶσμησα, καπνομβίς

905

910

u Αφ' ἑτ' Ἰων. in marg. Ald. Franc. x Τυμβεύσθ' Ald. Franc. y Αἰείφραφῳ
 Ald. Franc. Ἰων.

901 Ζῶσα τυμβεύσθ' εἴγῃ] Notandum hic τυμβεύσθ' sensu Passivi possum, usu loquendi Atticis tritissimo. Sic πλεῖστον pro πλοῦστον utitur Noster in *Electr.* v. 1441. κτείνειν pro κτείνεσθ' in ejusdem fabulæ v. 1540. Similiter Thucydides lib. 1. p. 96. Edit. Duker. dicit, οὔτε γὰρ οὐκὲν καλὸν οἱ τοῖς ἀποιδυῖς, οὔτε τοῖς. Idem lib. 7. cap. 14. Καλιππὶ γὰρ αὐτὴν ὑμπετραυ φύσει ἄρξαι. ubi ἀπὸ παλαιῆς διορθώσεως ἔληπται τὸ ἄρξαι, uti recte notat Scholiastes. Apud Æschylum etiam in *Sep. Theb.* v. 765. αἰεῖν pro αἰεῖται ponitur: & paulo inferius, vers. 769. τείνῃ pro τείνεται. Huc refer. quoque ea quæ in Philoxeni *Glossario Latino-Græco* legimus: *Absumptum, κατὰ πλῶστον*. Ubi Bonaventuræ Vulcanii correctionem (καταπλωσθέντα pro καταπλωσθέντα reponentis) jure optimo explodit Clar. Jenſius *Lection. Lucian.* lib. 2. cap. 15.

Adde his Callimachi *Hymn.* in *Jon.* vers. 55.

Καλὰ μὲν ἤξειν, καλὰ δ' ἐτάρης, — pro ἐτάρης. Vide ibi *Illustrem Spanhemium*.

908 Μακρῷ] Adverbialiter effertur per Ellipsin Substantivi *μῆτος*. Vide his Lambert. Bos *Ellips. Græc.* p. 121.

912 Κασίγνητον κάρτα] i. e. Ω κασίγνητον. A parte totum significat. (Vide supra v. 1. hujus fabulæ, & mox v. 928.) Id quod imitati sunt Latini: apud quos invenies, *perjurum caput*, pro *homine perjurum*, Juvenal. *Sat.* 13. v. 174. *lepidum caput*, h. e. *lepidum homo*, Terent. *Adelph.* Act. 5. Sc. 9. v. 9. Adde *Oed. Tyr.* v. 40. & ibi notata.

914 Ἐλθωσα] Sicut nimirum Veteribus fuit usitatum: qui corpora sepulturæ danda lavare consueverunt. De quo more adi J. Kirchman. de

drinu
ἀδελφ

de F
rum,
ut par
ripide
minis
morte
ducit

Βά
Ως
Νύ
9

Αύ
Hinc e
Phenif
petit,
libi li
Σδ

de

Χοᾶς ἔδωκα· νυῖ δ' εἰ. Παλιῦναι, τὸ σὺν 915
Δέμας πεισέλλουσα, τριᾶδ' ἄρνυμαι.

Καίτοι σ' ἐγὼ τίμησαι τίς Φρονέσιν εὔ.
Οὐ γάρ ποτ' ἔτ' ἂν, εἰ πικρὸν μήτηρ ἔφην,
οὔτ' εἰ ποῖς μοι κατθανῶν ἐτήκετο,
βία πολιτῶν τίνδ' ἀνηρόμην πόνον. 920

Τίνος νόμος δ' ἡ ταῦτα πρὸς χάριν λέγω;
Πόσις μὲν ἂν μοι κατθανόντ', ἄλλος δ' ἔνι,
καὶ παῖς ἀπ' ἄλλης φωτὸς, εἰ τῆδ' ἡμῶν λακόν.
Ἐμὴτος δ' ἐν Αἰδῷ καὶ πατὴρ κεκέρχεται,
οὐκ ἔσ' ἀδελφὸς ὅστις ἂν βλαστὶ ποτέ. 925

Τοιῶδε μέντοι σ' ἐκαστημήσαις ἐγὼ
νόμῳ, Κρέοντι ταῦτ' ἔδοξ' ἀμαρτάνειν,
καὶ δεινὰ τολμᾶν, ὃ κασίγνητον κέρα.
καὶ νυῖ ἄγ' με Διὶ χερῶν οὕτω λαβὼν,
Αλεκτρὸν, ἀνυμέναιον, ἔτε τ' ἔρως
μέρος λαχέσθαι, ἔτε παιδείας τροφῆς.
ἀλλ' ὥδ' ἔρημος πρὸς φίλων ἡ δύσμορος. 930

χ Versum hunc & sequentem ita minus emendate legit Clemens Alexandrinus *Stomat.* lib. 6. cap. 2. Μητὸς τ' ἐν Αἰδῷ καὶ πατὴρ τιτλούμεται, οὐκ ἔσ' ἀδελφὸς, ὅστις ἀναδύσεται ποτέ.

de *Funer. Roman.* lib. 1. c. 7. Ceterum, propinquorum erat hoc munus, ut parentum, aut fratrum. Unde Euripides Hecubam in fabulæ cognominis v. 607. audita natæ Polyxenæ morte, ancillam ita alloquentem inducit:

Σὸ δ' αὖ λαβῶσαι σπῆρας, δὲ χαίρει λάτρε,
βαΐψας, ἔνθα δὲ ποτὶς αἰὼς.
Ὡς παῖδα λυτῶς τοῖς πανυαίοις ἐμῇ,
Νυμφίῳ τ' ἀνυμφῷ, πικρὸν τ' ἀπὸ τῆς
δύσμορος.

Λύου, πρὸς δὲ μὲν δ' ὡς ἔστιν. —
Hinc etiam apud eundem Poetam in *Phœnis.* v. 1695. Antigone à Creonte petit, ut fratrem Polynicen lavare sibi liceat.

Σὸ δ' ἄλλα παρὰ λυτῶν ἀπὸ τῆς
μὲν ἔστι.

Adde doctif. Potteri *Archæolog. Græc.* lib. 4. cap. 3.

Ibid. Κακὸς νόμος] Vide *Archæologiarum Græcarum* locum jam memoratum. Adde sis Kirchman. de *Funer. Roman.* lib. 1. c. 10.

922 Πόσις μὲν ἂν μοι] Loco huic simillimus est ille Herodoteus in *Thalia* pag. 208. Ed. Gal. ubi Intaphernis uxor Darii sic alloquitur: ὦ βασιλεῦ, ἡμὴ μὲν μοι ἂν ἄλλος γένετο, εἰ δαίμων ἰδίῳ, καὶ σίκου ἄλλου, εἰ μὲν ἀπὸ τῆς πατρὸς δὲ καὶ μητὸς σὺν ἔτε μιν ζώντων, ἀδελφὸς ἂν ἄλλος ἔδει τρέφειν γένετο.

924 Ἐν Αἰδῷ] Scil. οἴκῳ. Lege Notam ad v. 666.

928 Ὡς κασίγνητον κέρα] Synecdochē. Adi notata ad v. 912.

Ζῶσ' εἰς θανόντων ἔρχομαι κατ' ὀφθαλμούς.

Ποίαν παρεξελθῆσαι δαμόνων δούλω;

Τί χεῖρ με τὴν δύσηνον εἰς θεὸς ἔπ

935

βλεπεν; πῶς αὐδ' ἂν ἔξυμμάχων; ἐπεὶ γὰρ δὴ

τὴν δυστέλειαν εὐσεβὸς ἐκτεταμίλω.

Ἀλλ' εἰ μὲν οὖν παῖδ' ἐστὶν ἐν θεοῖς καλὰ,

παθόντες ἂν ξυγγυνοῖμεν ἡμαρτηκότες.

Εἰ δ' οἷδ' ἁμαρτάνεσι, μὴ πλείω κακὰ

940

πάθοιεν, ἢ καὶ δρῶσιν ἐκδοκίως ἐμὲ.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Χο. 1 Ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἀνέμων αὐταῖ

2 Ψυχῆς ῥιπαὶ τῶνδ' ἔχουσι.

Κρ. 3 Τοιγὰρ τέτων τοῖσιν ἄγχοι

4 Κλαύμαθ' ὑπὸ ἀρχῇ βραδυτῆτος ὑπερ.

945

Αγ. 5 Οἶμοι, θανάτῃ τῇ ἐχρύπαιτω

6 Τοῦτος ἀφίκαται.

Κρ. 7 Ὁ θάρσειν ἔδεν ὡς ἀμυθῆμα

8 Μὴ καὶ παῖδε ταύτῃ κατακυρῆσθαι.

Αγ. 9 Ὡς γῆς ὀφθῆς ἄν πατρῶον,

950

10 Καὶ θεοὶ πατρογονεῖς,

11 Ἀγομαι δὴ γὰρ, καὶ κέπῃ μέλλω.

12 Λεύσσετε ὀφθῆς οἱ κριανίδαί,

13 Τὴν βασιλείαν μένιν λοιπὴν,

14 Οἷα πρὸς οἷον ἀνδρῶν πάχω,

955

15 Τὴν εὐσεβίαν σεβίσασαι.

a Αὐδ' ἂν Twm. in margine. b Συμμάχων Schol. c Εὐδοκίως Schol. d Ὁμήρῳ Schol. e Βασιλίδαι Ald. Franc. Schol.

939 Παῖτες] De puella Masculino utitur Genere: quod Atticos solere jam alibi observavimus. Noster in *Elestr.* v. 616.

Καὶ ταῦτα τηλικαῦτα; — pro τηλικαῦτα. Sic & Euripides in *Hec.* v. 148.

Ὁφθαλμοὶ εἶναι παρὰ μέλλας. Ad quem locum hæc Scholiasies:

Ὁφθαλμοὶ, ἀντὶ τῶν ὀφθαλμῶν, Ἀττικῶς. Nam de Hecuba ibi loquitur Chorus. Similiter apud Achill. Tatium εἰς γυνή, pag. 143. Ed. Salmaf. Atque alia multa hujusmodi passim apud Autores legenda.

941 Δρῶσιν — ἐμὲ] Atticissimus est, pro δρῶσιν εἰς ἐμὲ. Plene Noster in *Oed. Col.* v. 970. — Εἰς ἧς τ' ἔδρα.

f οὐ
μηνίαι

957
bula ni
opinor
scius fi
thee. lib
Natal. 6
968
Thracia

ACTUS TERTII SCENA SEXTA.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

ΣΤΡΟΦΗ Α.

ΧΟΡΟΣ.

- 1 **Ε**Τλα καὶ Δανάας ἑρᾶνιον Φῶς
 2 Αλλάξαι δέμας ἐν χαλκοδέπιδι
 3 Αὐλαῖς· κρυπτομένη δ' ἐν
 4 Τυμβήρῃ θαλάμῳ καπιζεύχῃ. 960
 5 Καίτοι γυνεὴ τίμιος, ὦ παῖ, παῖ,
 6 Καὶ Ζηνὸς τέμνινος
 7 Σκε γονὰς χρυσόρρυτους.
 8 Ἀλλ' αἱ μοιχευθεὶς διώσεις, δεινὰ
 9 Οὐτ' ἂν νιν ὀμβρῶ, ἔτ' Ἀρης, 965
 10 Οὐ πύργῳ, ἐχ' ἀλίκτυποι
 11 Κελαινὰ νᾶες ἐκφύγοιεν.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Α.

- 1 Ζεύχῃ δι' ὀξύχολας παῖς ὁ Δρύαντος,
 2 Ἡδωνῶν βασιλεὺς, κερταμίοις
 3 Οργαῖς ἐκ Διονύσας, 970
 4 Πετρώδῃ κατὰφρακτος ἐν δεσμῷ.
 5 Οὕτω ἡ μανίας δεινὸν δόποσ' ἔχῃ
 6 Ἀνθρόν τι μένῃ. καὶ
 7 Νος ἐπὶ γυνὴ μανίας

f Οὐτ' ἂν νιν T. g Οξύχολα Schol. Turn. in marg. Οξύχολος Scal. h Τὰς ante
 μανίας inferunt Ald. Franc. Schol. i Μανίας Ald. Franc. Schol.

957 ΕΤλα καὶ Δανάας] De hac fabula nihil dicam, quia imperitissimis opinor, nota est. Siquis tamen infans sit, is adeat Apollodori Bibliothec. lib. 2. c. 4. §. 1. Hygini Fab. 63. Natal. Comit. Mytholog. l. 7. c. 17.

968 Παῖς ὁ Δρύαντος] Lycurgus Thraciae Rex: cujus fabulam vide

apud Apollodorum Biblioth. l. 3. c. 5. §. 1. Natal. Comit. Mytholog. lib. 5. c. 13. haud procul à fine. Adde Homeri Iliad. ζ. v. 130. atque ibi Scholiasten.

974 Μανίας] Elliptice dicitur pro Ἀφ' ὧν μανίας: ut supra v. 944. Ἰούτων, pro Ἀφ' ὧν Ἰούτων.

- 8 Φαύων τὸν θεὸν ἐν κερτομίαις γλώσσαις. 975
 9 Πάσκε μὲν γὰρ ἐν θεῷ
 10 Γυνᾶπας, Εὐϊὸν πὶ πῦρ.
 11 Φιλαύλας τ' ἤρεθε Μῆκας.

ΣΤΡΟΦΗ Β.

- 1 Παρὰ δὲ Κυανέων^k πετρῶν
 2 Διδύμας ἄλός^l τ' ἀκτὰ Βασσάρα, 980
 3^m ἰδ' ὁ Ὀρηκῶνⁿ Σαλμυδαῖος,
 4 Ἰν' ὁ ἀγχίπολις Ἀρης
 5 Διοσίοι φινείδαις
 6 Εἶδεν δ' ἄρα τὸν ἑλκ^o
 7 Τυφλωθέν^p ἐξ ἀγρίας δάμαρτ^o, 985
 8 Ἀλαδὸν^r ἀλαστόροις ὀμμάτων
 9 Κύκλοις δ' ἄρα χθὲν^q σὺν ἐγχεῶν,
 10^r Ἀλλ' ὕφ' αἵματηραῖςⁱ χερσὶ
 11^r Τε καὶ κερκίδων^u ἀκμαῖς.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Β.

- 1 Κατὰ δὲ πατόμμοι^x μέλαιοι 990
 2^y Μελῆαν πᾶσαν κλαῖον ματρὸς, ἔχον-
 3 Τες ἀνύμφουτον γονάν^a
 4 Δέ, ^zσπέρμ' ἀρχαιογενῶν
 5 Ἀντασ' ἔρεχθεῖδ' ἄν,
 6 Τηλεπύροις δ^b ἐν ἄντροις 995
 7 Τεάφῃ θυέλλησιν ἐν πατρῷαῖς

^k Πελαγίω Schol. Πελαγίω πηγάων Ald. Franc. ^l T' non habent Ald. Franc. ^m Scholiaffes & Editi. Ald. Franc. id^o exhibent. ⁿ Ita omnes Editi. & firmat Stephanus Byzant. uti & Xenoph. Anab. lib. 7. p. 571. Edit. nuperæ; ubi tamen Αλμυδαῖος habet MS. Etonenf. Similiter scribunt Pompon. Mela & Plinius. Est qui scribit Σαλμυδαῖος. Ptolemæus habet Αλμυδαῖος, Lycophronis Scholiaffes Σαλμυδαῖος. ^o Ἀγχίπολις Ald. Franc. Schol. ^p Ἀλαστόροις Ald. Franc. Schol. Ἀλαστόροις, (i. e. cassis luce,) legit Camerarius. ^q Οὐκ non agnoscant Ald. Franc. Schol. ^r Ἀλλ' omittunt Ald. Franc. ^s Σπέρμ' Ald. Franc. ^t T' deest Ald. Franc. ^u Ἀκμαῖς Ald. Franc. ^x Μίλαροι T. ^y Μιλαίων T. ^z Σπίγμο μὲν Ald. Franc. Schol.

983 Διοσίοι φινείδαις] Totam hanc Mythol. 1. 7. c. 6. Vide & Apollodori historiam plene narrat Natalis Comes Biblioth. 1. 1. c. 9. §. 21. Hygini Fab. 19.

8 ὁ βορέας ἄμυππ, ὁρῶντο

9 ὑπὲρ πάγου θεῶν ἡ παῖς.

10 Ἀλλὰ καὶ ἐκείνη μοῖρα

11 Μακράϊωνες ἔχον, παῖ.

1000

ACTUS QUARTI SCENA PRIMA.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ ΤΠΟ ΠΑΙΔΟΣ ΟΔΗΓΟΥΜΕΝΟΣ,
ΚΡΕΩΝ, ΧΟΡΟΣ.

I A M B O L

Τφ. Ηβης ἀνακτες, ἤκουαν κρινῶν ὁδὸν
Δύ' ἐξ ἐνὸς βλέποντι. πῖς τυφλοῖσι γὰρ
Αὐτὴ κελάρης ἐκ προσηγητῆ πλιν.

Κρ. Τί δ' ἔστιν, ὦ γεραιὲ Τειρεσία, νέον;

Τφ. Εγὼ διδάσκω καὶ σὺ τῷ μάντι πηδῶ.

1005

Κρ. Οὐκοῦν πάρος γε σὴς ἀπεστάτην Φρενός.

Τφ. Τοιγὰρ δ' ὁρῶς τίωδε ναυκληρεῖς πλιν.

Κρ. Ἐχω πεπονθὼς μαρτυρεῖν ὀνήσιμα.

Τφ. Φρόνει βεβῶς αὐ νῦν ἔπι ξυρῶ τύχης.

Κρ. Τί δ' ἔστιν; ὥς ἐγὼ τὸ σὸν φρίττω σῶμα.

1010

Τφ. Γνώσῃ, τίχνης σημεῖα τῆς ἐμῆς κλύων.

Εἰς γὰρ πελαγὸν ἔθωκεν ὀρνιθοσκόπον

a Borgia liber Scallig. b Αμύππους pro diversa lectione habet Schol. c Decet
i Ald. Franc. d Ω παῖ Ald. Franc. e Θῶκεν T. St.

1002 Δύ' ἐξ ἐνὸς βλέποντι] Respicie
Notam ad v. 13. hujus fabulæ.

1007 Δ' ὁρῶς] Post ὁρῶς supple-
ndum τύχης.

1009 Ἐπὶ ξυρῶ τύχης] In Fortune
novacula. Proverbialis loquendi mo-
dus, de rebus in extremum discrimen
adductis: à quo non abhorret
Homeri illud,

— Ἐπὶ ξυρῶ ἵσταται ἀνέμους,
in *Iliad.* κ'. v. 173. pro ἐπὶ ἰσάτω κιν-
δύνῃ ἐπὶ: ut admonent Scholia sub

Didymi nomine edita. Theocritus
Idyll. 22. v. 6. simpliciter ἐπὶ ξυρῶ
dixit eodem sensu. Vide Proverbium,
In acie novacula, apud Erasmus, qui
non solum illum Theocriti locum,
sed etiam hunc Tragici nostri expli-
cavit. Lege etiam *Etymologicum* M. Au-
torem in *Ἐπὶ ξυρῶ*, Eustathium ad
Homeri l. c. pag. 796. l. 55.

1012 Θῶκεν ὀρνιθοσκόπον] Tiresias
οἰωνοσκοπεῖον meminit Pausanias in
Baniciis p. 741. Edit. Kuhnii.

E c

Ἰζων, ἴν' ἑὺ μοι πάντες οἰωνῶ λιμῶν,
 Ἀγνώτ' ἀκῶα φθόγον ὀνείδων κακῶ
 Κλαζόντας οἰσρῶ καὶ βεβαρβαρωμένῳ, 1015
 Καὶ σπῶντας ἐν χηλαῖσιν ἀλλήλας Φοναῖς.
 Εὐγνώ· πτερῶν γὰρ ροῖβδος σὲν ἄσημος ἑὺ.
 Εὐθὺς ᾗ δαίσεις, ἐμπύρων ἐγδύμεν,
 Βωμοῖσι παμφλεκτοῖσιν· ἐκ ᾗ θυμάτων
 Ἡφαιστος σὲν ἐλαμπεν, ἀλλ' ὅττι σποδῶ 1020
 Μυδῶσαι κηκῖς μερίων ἐτήκετο,
 Κἄτυφε, καίνεπις· καὶ μετάρσιοι
 Χολαὶ δεσπεύοντο, καὶ καταρρύεις
 Μηροὶ καλυπτήεις ἐξέκιντο τιμελῆς.
 Τοιαῦτα παχδὸς τῷδ' ἐμάνθανον πάρα,
 Φθίνοντ' ἄσημων ὀργῶν μαντεύματα.
 Εμοὶ γὰρ ἔπος ἡγεμῶν, ἄλλοις δ' ἐγώ.
 Καὶ ταῦτα, τῆς σῆς ἐκ Φρενὸς νοσῶσι πάσις.
 Βωμοὶ γὰρ ἡμῖν, ἐχάραξ τε παντελεῖς,
 Πλήρεις ἔσ' οἰωνῶν τε καὶ κινῶν βορᾶς, 1030
 Τῷδ' δυσμόρῳ πεπρωτὸς Οἰδίπῳ γόνυ.
 Κἄτ' ἔδελονται θυσιᾶδας λιταῖς ἐπὶ
 Θεοὶ παρ' ἡμῶν, ἐδὲ μερίων φλόγαι,

1013 Οἰωνῶ λιμῶν] *Augustinus* portum vocat locum commodum & aptum observationi. *Cameracius*.

1014 Ὀνείδων κακῶ κλαζόντας οἰσρῶ] Τὸ ἄγνοον Σολομοφάνης, ut loqui amant Grammatici, ἀπὸ τῆς οὐρανογῶν τῆς πτώσεως· κλαζόντας enim hoc in loco pro κλαζόντων ponitur. Eodem, quod ad Syntaxin attinet, modo locutus est Noster in *Elestr.* v. 481.

Υπερὶ μοι θεοῖσιν,

Ἀδυστῶν κλυύτων

Ἀρτίας ἀνιμάται.

ubi κλυύτων, pro κλυύσιν. Similiter Euripides in *Med.* v. 57.

Ὡς δ' ἡμέρας μ' ὑπὸ λῆθι γῆτι κρύπτει
 Λίαν, μόλυσσιν δὲ τοῖς Μνηστῶν τύχαις.
 Vide sis quæ ibi notavit Clar. Barneſius.

1016 Φοναῖς] Pro Φονίαις. Nomen Primitivum pro Derivativo ponitur; quod Atticis admodum familiare est. Sic Æschylus in *Sept. Theb.* vers. 823. Σκυθὴ σιδερα, *Scythico ferro*. Et in *Promethe.* v. 2. Σκυθίαν ἐς οἶμον, pro Σκυθίαν ἐς οἶμον. Idem etiam in *Perf.* v. 615.

Λιανόντι ὑδρηλαῖς παρτίου πηγῆς μέτα.
 Ubi παρτίου pro παρδανικῆς usurpatur. Hanc etiam dicendi rationem à Græcis mutuatus est Martialis in *Epigr.* 62. lib. 10.

Scuticaque lorīs horridis Scythæ pellis, i. e. Scythicæ. Plura observavit eruditus Meurfius ad Lycophronis *Alexandr.* v. 496. Adde Henrici Stephani *Animadvers.* in lib. de *Dialect.* pag. 36.

οὐδ' ὄρνις εὐσημῆς Σαυροειδέα βόας,
 Ανδροφθόρα βεβρωῖτες αἵματος λίπῃ. 1035
 Ταῦτ' οὖν, τέκνον, φρόνησον. "ἀνθρώποισι γὰρ
 "τοῖς πᾶσι κρινόν ἐστι τοῦτο ἀμαρτάνειν
 "ἐπεὶ δ' ἁμάρτη, κείνος σκέτ' ἐς αἴηρ.
 780 "Αἷχλος ἔδ' ἀνολέσῃ, ὅστις ἐς κακὸν
 "Πεσὼν ἀκείται, μηδ' ἀκίνητος πέλει. 1040
 "Ἀυθαδία τοι σκαίωται ὀφθαλμοῖσιν.
 Αλλ' εἴκε τῷ θανόντι, μηδ' ὀλαλότα
 Κέντη. τίς ἀλκὴ τὸν θανόντ' Ἰππικλῆος;
 800 Εὖ σοι φρονήσεις, εὖ λέγῃ. "τὸ μανθάνειν
 "Δ' ἥδισον εὖ λέγουσι, εἰ κέρδος ἔστι λέγει. 1045
 Κρ. Ω πρέσβυ, πάντες ὥς τε πτόται σκοποῦ
 Τοξεύει ἀνδρὸς τῆδε, καὶ δὲ μαντικῆς
 ἡ Ἀπραστος ὑμῖν ἔμει, τῶνδ' ὑπὸ αἵματι
 810 Εἰσημπίλημα^κ καὶ κτεφόρτισμα^κ πάλαι.
 Κερδαίνει, ἐμπολάτε τὸν πρὸ Σάρδεων
 Ηλεκτρον, εἰ βέλεσθε, καὶ τὸν Ἰνδικὸν
 Χρυσὸν· τάφῳ δ' ἐκείνῳ ἐχὶ κρύψετε.
 Οὐδ' εἰ θέλῃσ' οἱ Ζητὸς αἰετοὶ βορᾶν
 820 Φέρεν νιν ἀρπάζοντες ἐς Διὸς θρόνους,
 Οὐδ' ὡς μίασμα τῆτο μὴ πρέσβεις ἐγὼ,
 Θάπην παρήσω κείνον. "εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι
 "Θεὸς μιάσεν ἔτις ἀνθρώπων θένει.
 "Πίπιχσι δ', ὧ γεραίε Τειρεσία, βροτῶν
 830 "Χ' οἱ πολλὰ δεινοὶ, πλώματ' αἴοχο, ὅταν λόγους

f Αὐθαδία τοι apud Stobæum *Serm.* 20. g Φίλ Τυρῶν in marg. S. h Ita Edit. omnes. Απραστος reponendum esse contendit Henr. Stephanus: cui assentitur Canterus. i Absent interpunctio post εἰμι in omnibus antiquis libris ante Henr. Stephanum, præterquam in Edit. Turn. k Καὶ κτεφόρτισμα Schol. S. l Edit. Turn. ὡς representat.

1034 Ορνις — βεβρωῖτες] De transi-
 tione à Singulari Numero ad Plura-
 lem diximus supra ad v. 719.

1047 Αὐθαδία τοι] Pro ἔμει, δακτύλῳ.
 Ibid. Μαντικῆς] Scil. τέχνης. Quæ
 Ellipsis Scriptoribus impræmis Artibus

familiaris est. Noster in *Oedip. Tyr.*
 v. 470. Μαντικὴ μὲν δὲ φρονίη. Lucian.
 in *Dialog. Mortuor.* pag. 20. Ed. novif.
 Αλλὰ ὥς τ' ἡ μαντικῆς. Utrobique τέχνη
 intelligas oportet. Vide Lamb. Bos
Ellips. Græc. p. 192.

“Αἰχρὸς καλῶς λέγωνσι τῇ κέρδους χάριν.

1060

Τφ. ^m Φεδί.

Ἀρ' οἶδεν ἀνθρώπων τις; ^a ἄρα φράζεται;

Κρ. Τί χρεῖμα; πῶς τὸ πᾶγκοινον λέγεις;

Τφ. Οὕτω κράτιστον κτημάτων εὐδαλῖα;

Κρ. Οὕτω περ, οἶμαι, μὴ φροεῖν, πλείστη βλάβη.

1065

Τφ. Ταύτης σὺ μέντοι τῆς νόστου πλήρης ἔφυς.

Κρ. Οὐ βέλομαι πὺν μάντιν ἀντιπεῖν κακῶς.

Τφ. Καὶ μὲν λέγεις, ψάδῃ με θρασυζέειν λέγων.

Κρ. Τὸ μαντικὸν γὰρ πᾶν φιλάργυρον γένεσθαι.

Τφ. Τὸ δ' ἔκ τευράνων, αἰχροκέρδειαν φιλεῖ.

1070

Κρ. Ἀρ' οἶδα παγὺς ὄντας, ἃ ἔν λέγης, λέγων;

Τφ. Οἶδ'. ἔξ ἐμῆ γὰρ τινὸς ἔχεις σῴσις πόλιν.

Κρ. Σοφὸς σὺ μάντις, ἀλλὰ παιδικῶν φίλων.

Τφ. Ορσεῖς με πακίνηται Διὸς φρενῶν φράσται.

Κρ. Κίνει' μόνον ἢ μὴ πὶ κέρδεσιν λέγων.

1075

Τφ. Οὕτω γὰρ ἤδη καὶ δοκῶ τὸ σὺν μίρεσθαι.

Κρ. Ως μὴ μολήσων ἴσθι πῶς ἐμὲν φρένα.

Τφ. Ἀλλ' εὖ γὰρ τοι κάτιστα μὴ πολλὰς ἐπὶ

Τροχὸς ἀμιλλητῆρας ἡλίκ' ἐπὶ πλῶν,

Ἐν οἷσι τῶν σῶν αὐτὸς ἔκ τευράνων ἕνα

1080

Νέκυιν νεκρῶν ἀμοιβὸν ἀντιδὲς ἔσθαι.

Ἀνθ' ὧν ἔχεις μὲν τῶν ἄνω βαλὼν κάτω,

Ψυχὴν τ' ἀτίμως ἐν πάφῳ κατὰ κίους.

Ἐχεις ἢ τῶν κάτωθεν ἐνθάδ' αὖθις φρενῶν

Ἀμοιβὸν, ἀκτίετον, ἀνόστιον νέκυιν.

1085

Ὡς ἔπει σὸς μέπειν ἔπει τοῖς ἄνω

Θεοῖσιν, ἀλλ' ἔκ τε σὲ βιάζονται τὰ δέ.

Τέτων σε λαοθητῆρες ὑπεροφθόροι

Δοχῶσιν Αἶδαν, καὶ Θεῶν Εὐρυπύες,

^m Φιδ' otiosum est in scanfione: quare extra carmen posuimus. Vide Cl. Barnesiam ad Euripidis *Hec.* 1116. ⁿ Ἀ: ἂ Τ.

1060 Τῇ κέρδους χάριν] *Adi Notam* ad v. 379.

1076 Τὸ σὺν μίρεσθαι] *Pro* κτ' τὸ σὺν μίρεσθαι.

1082 Τῶν ἄνω] *Supple* πᾶ. *Antigonien* autem intelligit.

1088 Τέτων] *Elliptice* dicitur *pro* ἰσχυρὰ τέτων. Sic *Lucian.* in *Dialogo* *Neptun.*

Εν ταῖσιν αὐταῖς πῖσδε ληφθῆναι κακοῖς.

1090

Καὶ πῶτ' ἀθροῦν τι κατηργυρωμένον

Λέγω. Φανεί γδ' ἔμακρ' χρόν' αὖ τριβῇ,

Ἀνδρῶν, γυναικῶν οὐδ' ὁμοῖς κακύνεται

Εχθραὶ δ' ἅσπερ συντετασσονται πόλεις,

Ὅσων ἀπαράγμαι' ἢ κινῶν ὁ κατήγημισα,

1095

Ἡ θῆρες, ἢ τις πηλὸς αἰανὸς, Φέρων

Ἀνόσιον ὁσμὴν ἐπέχων ἐς πόλιν.

Τοιαῦτά σε (λυπῆς γδ') ὥς τε τῆς

Ἀφῆκα θυμῷ καρδίας τεξεύματα

Βέβαια, τῶν σὺ θαύματος ἔχ' ὑπεκδραμῇ.

1100

Ω πῶ, σὺ δ' ἡμᾶς ἄπειρα πρὸς δόμας, ἵνα

Τὸν θυμὸν οὗτος ἐς νεωτέρ' ἀφῇ,

Καὶ γινῶ τέφρην τὴν γλῶσσαν ἡσυχωτέρην,

Τὸν νοῦν τ' ἀμείνω τῶν φρενῶν, ἢ νῦν φέρει.

ο Libentius legerem κατήγημισα. Hefychius: Κατήγημι, συνετελεῖται καὶ κατήγηται. πρὸς δὲ Σοφοκλεῖ οὐκ ἔστιν αἰσίων ἐπὶ τῷ μαιίνῃ, τίτακται. Ad hunc ipsum locum fortasse respexit.

Neptun. & Delphin. Επειὶ τῆς φιλομεσίας: plene, ἵνα σὺ εἶδῃ τῆς φιλομεσίας. Idem in *Contemplation*, pag. 103. Ed. Kent. Ω μέγιστοι, τῆς αἰτίας, i. e. ἵνα σὺ εἶδῃς.

1090 Τοῖσδε ληφθῆναι κακοῖς] Locutio integre ita se haberet: ὥς τε σὺ ταῖς ληφθῆναι κακοῖς.

1093 Ἀνδρῶν, γυναικῶν] Hæc ἀσυνδτως prolata orationi emphasin addunt. Cæterum Græci copulam καὶ inter duo Nomina sæpissime omitunt. Aristophanes in *Ran.* v. 156.

Καὶ μυθολογίας, καὶ θιάους εὐδαίμονας

Ἀνδρῶν, γυναικῶν, —

Ubi λέγει ὁ ΚΑΙ, ut sit, ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν. Similiter Lycophron *Alex.* 683.

Ἀνδρῶν, γυναικῶν οὐδ' αὖτε ζευγῶν.

Et in sacra pagina, *Colof.* cap. i. v. 18. Ὅς ἐστι δὲ καὶ, ἀσυνδτως οὐκ αὖτε περὶ: pro δὲ καὶ ἀσυνδτως. Huiusmodi exempla plurima collegit doctiss. Noldius in *Concord. Paric. Hebræo-Chald.* pag. 320.

1098 Ω γὰρ τῆς ἀφῆκα — καρδίας

καρδίας] Τῆτο λέγει ἄλ' ὅτι λόγον αὐτῷ δὲ ἀνδρῶν ἔφη,

— Πάντες ὡς τε (lege ὥς) τοξόται σκοποῦ

Τοξοῖται ἀνδρῶν τῶν —

Hæc Triclinius. Cæterum, verba sua καρδίας καὶ θυμῶν, cordis jacula, vocat Tiresias per Metaphoram à Sagittariis tela arcu emittentibus desumptam. Quæ loquendi ratio & alibi apud Poetas, præcipue Tragicos, sæpissime occurrit. Euripides in *Hec.* v. 601.

Καὶ οὕτω γὰρ ἡμῶν ἐπὶ τῶν μέστων.

Idem in *Suppl.* v. 456.

Καὶ οὕτως γὰρ δὲ αὖτε τοῖς ἐξηγήσασιν.

Nec aliter Æschylus in *Suppl.* v. 455.

Καὶ γλῶσσαι τεξεύονται μὴ τὰ καίρια.

Alia exempla omitto. Tu vide sis Euripidis *Ion.* v. 256. & quæ ibi congeffit J. Brodæus. Porro hanc Metaphoram in Latinum sermonem transfuit Juvenalis *Satyr.* 7. v. 196.

— Quæ veniam diverse sorte sagitta.

1100 Τῶν] Respice Notam ad v. 619. hujus fabulæ.

ACTUS QUARTI SCENA SECUNDA.

ΚΡΕΩΝ, ΧΟΡΟΣ.

I A M B O I.

- Χο. **Α** Νῆρ, ἀναΐ, βέβηκε δεινὰ θεασίους. 1105
 Επισάμεθα δὲ ἐξότῃ λαοκλήῳ ἐγὼ
 Τίωδ' ἐκ μελαίνης ἀμφιβάλλομαι τρίχα,
 Μὴ πάποιτ' αὐτὴν ψεύδος ἐς πόλιν ῥ' λακκῆν.
- Κρ. Εγνώκα καὐτὸς, καὶ παρὰστομα φρένας.
 Τό, τ' εἰκάθειν ᾗ δεινόν' ἀντισάντα ᾗ 1110
 Αἴτη πατάξαι θυμὸν, ἐν δεινῷ πάρα.
- Χο. Εὐδελίας δέ, παῦ Μεινοικέως Κρέον.
- Κρ. Τί δῆτα χρεὶ δρᾶν φράζε· πείσομαι δ' ἐγώ.
- Χο. Ἐλθὼν, κερῶν μὲν ἐκ κατώρυχος στήης
 Ἀνέσ· κίπσον ᾗ τῷ παροκειμένῳ τίφον. 1115
- Κρ. Καὶ ταῦτ' ἐπαινέεις, ἢ δοκεῖς παρεικάθειν;
 Χο. Οσον γ', ἀναΐ, πέριξαι· “σιωπήμεναι ᾗ
 “Θεῶν ποδώκεις σὺν κακὸφρονας βλάβαι.
- Κρ. Οἴμοι, μόλις μὲν, ἢ καρδίας δὲ ἐξίσταμαι
 Τὸ δρᾶν· “ἀνάγκη δὲ ἔχει δυσμαχητίαν. 1120
- Χο. Δρᾶ νῦν πῶς ἐλθὼν, μὴδ' ἐπ' ἄλλοισι τρέπῃ.
- Κρ. Ὡς ἔχω στείχοιμ' αὖ· οἱ τ' ὁπάονες,
 Οἱ τ' ὄντες, οἱ τ' ἀπόντες ἄζινας χερσὶν
 Ὀρμᾶδ' ἐλόντες εἰς ἐπὶ λῆον τόπον.
 Ἐγὼ δὲ ἐπειδὴν δόξα τῇδ' ἐπεσράφῃ, 1125
 Αὐτὸς τ' ἔδῃσαι, καὶ παρὼν ἐκλύσσομαι.

p. *Λαοκλῆν* Ald. Col. Franc. Flor. Est & alia lectio, nimirum *λακκῆν*, quæ aperte mendosa est. q. *Καρδία* T. St. r. In margine libri, qui est in Bibliotheca Bodleiana, scripsit quidam *ῥε. ἐπισάμεθα*.

1120 *Ἀνάγκη δὲ οὐχὶ δυσμαχητίαν*]
 Quia, ut ait Seneca,

Ducunt volentem fata, nolentem trahunt.
 Et Babrius apud *Etymologicum Magni*
 Scriptorem in voce *Πεπρωμένη*; A. σπ.

πίπτουσι, ὥστε πλῆθι θηοναίως, καὶ μὴ
σοφίῃ· τῶν χρεῶν (legendum potius
τὸ χρεῶν) ᾗ δ' ἐφύξῃ.

1122 *Στείχοιμ' αὖ*] Adi N. ad Oed.
 Col. v. 499.

Δέδοικα γὰρ μὴ σὺν καθεστῶτι νόμῳ
 Αἰῶν ἢ σῶζονται, τὸν βίον πλεῖν.

ACTUS QUARTI SCENA TERTIA.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

ΣΤΡΟΦΗ Α.

ΧΟΡΟΣ.

- 1 ΠΟΛΥΩΝΥΜΕ, ΚΑΘΜΕΪΑΣ
 2 ΝΥΜΦΑΣ ἈΓΑΛΜΑ, καὶ ΔΙΟΣ 1130
 3 ΒΑΡΥΒΡΕΜΕΤΑ ΓΙΝΘ,
 4 ΚΛΥΤΑΝ ὅς ἈΜΦΙΠΕΙΣ
 5 ΙΠΠΛΙΑΝ, ΜΕΔΕΙΣ ΔΕ΄ ΠΑΥ-
 6 ΚΟΙΝΑ ΕΛΔΟΣΙΝΙΑΣ
 7 ΔΗΪΣ ἐν ΚΕΛΠΙΣ, 1135
 8 ΒΑΚΧΕΪ ΒΑΚΧΑΝ
 9 ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΝ ΘΗΒΑΝ ΝΑΪΩΝ,
 10 ΠΑΡ' ὕψῳ ΙΣΜΗΝΟΥ
 11 ΡΕΪΘΡΩΝ, ἀγρίου
 12 Τ' ὅππ' ΑἰΩΡΑΪ ΔΡΑΚΟΝΤΙ. 1140

f Πασκοῖντες Schol. Πασκοῖντες T. : Ω Βακχῷ Schol. Ald. Franc. u Edus. Steph.
 Ald. Col. Franc. Flor. ita : Παρ' ὕψῳ Ισμηνῷ Ρεῖθρον. Nostram lectionem exhi-
 bent Turn. Cant. C. atque eam metri ratio postulat. Confer modo sequen-
 tem Ἀντιστροφῶν, nec dices secus.

1129 Πολυώνυμε] Πολυωνυμία, sive
 πομπήων-πομπήων, exoptatissimus nu-
 minibus titulus ab Ethnicis habe-
 batur. Hinc Diana apud Callima-
 chum *Hymn.* 3. v. 6. Jovi ita suppli-
 cat :

Δός μοι παρ' ἑστέην αἰώνιον, ἄππε, φυ-
 λάσσειν,

Καὶ πολυωνυμίην. —

Ubi lege sis quæ notarunt viri eru-
 diti.

1133 Μίδεις ὅ πασκοῖν] i. e. Si ver-
 bum verbo reddideris,

— Imperas autem

Omnibus-communis Eleusiniæ
 Ceresis in sinu.

1140 Ἐπὶ αἰωρῷ δράκοντος] Παρ' τοῦ
 τόπου ἐν ᾧ ἱεράρετος οἱ ἰδόντες τὸν δρά-
 κοντα. Schol. Fabula est apud Apo-
 lodorum *Biblioth.* lib. 3. haud longe
 ab initio : Ovidium in *Metamorph.*
 lib. 3. v. 101. & seqq.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Α.

- 1 Σε δὲ ἰστέον διόφρα πίττας
 2 Σπέρου ὅπως λιγνύς, εν-
 3 Θα Κωρύκλαι τύμφαι
 4 Σπίχρσι Βακχίδες,
 5 Καταλίας, τι νῆμα, καί
 6 Σε Νυσαίων ^x ἔρεων
 7 Κισήρεις ὄχλας,
 8 Χλωρά τ' ἀκταί
 9 ^y Καί πολυαίφυλος πέμπη
 10 ^z Αἰρότων ἐπείων εὐ-
 11 Αζόντων Θηβαίαις
 12 Επισκοπιῶν ἀγυάς.

ΣΤΡΟΦΗ Β.

- 1 Τὰν ^a ἐξ ἀπαισὶν τιμῆς
 2 ὑπερταίαν πόλεων,
 3 Ματρὶ σὺν κεραυνία.
 4 ^b Καί νιν ὡς βιαίας
 5 ἔχεται πάνδημος πόλις
 6 ^c Νῦν ^d ἴππ' ἔσσης, μολῶν
 7 Καθαρσίῳ ποδὶ Παρ-
 8 Νησίαν ἰστέον κλιτὺν,
 9 Ἡ στυόνετα πορθμὸν.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Β.

- 1 ^e Ω πῦρ πονεόντων ^f ἄσρων

^x Ορίαν *Ald. Franc.* ^y Καί omittunt *Ald. Franc.* ^z Αμφοτέρων *Ald. Franc.*
^a Ex πωσῶν *Ald. Franc.* ^b Καί νιν legunt *Ald. Franc. & Eds. Henr. Stephani*
an. MDLXVII. ^c Nūn deest *Ald. Franc.* ^d Νῦν *Ald. Franc. Schol.* ^e Id
Schol. Ald. Franc. ^f Κορυγὴ ἄσρων *Ald. Franc.* imperite.

1141 Διόφρα πίττας] Διόφρας pro-
 prium est montis Parnassi epithetum.
 Sic Seneca in *Oedipi* v. 227.

Gemina Parnassi nivaleis arx —
 Et iterum v. 281.

— Parnassus biceps.

De voce πίττας vide ad *Oedip. Tyr.*
 v. 472.

1153 Τὸν] Vide supra ad *Oed. Tyr.*
 v. 1426.

1158 Μολῶν] Atticorum est Ver-
 bum Infinitivum loco Imperativi po-
 nere. De qua Enallage jam supra dixi-
 mus ad *Oed. Tyr.* v. 470. atque alibi.

1161 Πορθμὸν] Τὸν ἀπ' Εὐβοίας εἰς
 Βοιωτίας.

- 2 Χοραγῆ, καὶ νυχίων
3 φθεγμάτων Πήσκοπε,
4 Παῖ Διὸς γένεθλον.
5 Προφάνηθι ἢ ζῶν Ναξίαις
6 ^h Σαῖς Θυάσι ⁱ περσπόλοις,
7 Αἰ ^k δὴ σε μαινόμεναι
8 Πάννυχος χορεύουσι
9 Τὸν ταμίαν Ιακχον.

1165

1170

ACTUS QUINTI SCENA PRIMA.

ΑΓΓΕΛΟΣ, ΧΟΡΟΣ.

I A M B O I.

Αγ. **Κ** Ἀδμα πάροικος καὶ δόμων Ἀμφίωνος,
Οὐκ ἔσθ' ὅποιον εἶναι ἀν' ἀνθρώπων βίον
Οὐτ' αἰνέσαιμι ἀν' ἔτε μεμψαίμεν ποτ'.

" Τύχη γδ ὀρθοῖ καὶ τύχη ^l καταρρέπει

" ^m Τὸν εὐτυχῆντα τὸν τε δυστυχῆντ' αἰεί.

1175

" Καὶ μάντις ἔθεῖς τῶν καθεσώτων βροτῶν.

Κρέων γδ ⁿ ζήλωτος, ὃ ὥς ἐμοί ποτι,

Σώσις μὲν ἐχθρῶν τλήδ' ἐκαδμείαν χθόνα,

^g *Ald. Franc.* ζῶν non habent. ^h Versum hunc ita representant *Ald. Franc.* Σαῖς ἄμα περσπόλοις θυάσι. ⁱ Περσπόλοις *Schol. Ald. Franc.* ^k Αἰ non est in *Ald. Franc.* nec agnoscit *Scholiasies.* ^l Καταρρέπει *L. S.* ^m Τδ, quod dat *Edit. H. Stephani*, est mendum *Typographi.* ⁿ Ζηλωτὸς ὡς, omisso com-
mate, *Ald. Franc.* perperam. ^o Ut recte se habeat sensus, ὡς ἐμοί, ποτ',
cum distinctionis nota post ἐμοί, legendum puto: quomodo locum hunc
intellexisse Lalamentium liquet ex illius interpretatione, nam *Creon quon-
dam, ut tum videbatur mihi, beatus erat.* Supplendum utique relinquitur *ἔδωκε*,
aut quid simile. Vide Notam huic loco appositam.

1174 Τύχη γδ ὀρθοῖ] Tritum est il-
lud *Juvenalis* in *Sat.* 7. v. 197. & seq.
Si fortuna volet, fies de *Rhetore* Con-
sul:
Si volet haec eadem, fies de *Consule* Rhe-
tor.

Adde sis *Horat. Od.* 29. lib. 3. v. 49.
1177 ὡς ἐμοί] Huc respexit *Antor*
Lexici Graeci MS. apud *Montfaucon.*
in *Biblioth. Coislin.* p. 469. ὡς, Σο-
φοκλῆς δὲ *Αντιγόνη* καταλαίψας εἶπεν τῷ
ἐμοί δμοῖ, ἢ ἐμοί κριτῇ, ἢ ποτ' ἑωῦτα.
F f

Ρ Λαῶν τε χώρας παντελῇ μοναρχίαν,
 Εὐθυε, γαίλων εὐχρεῖ τέκνων ἀπορᾶ.
 Καὶ νῦν ἀφείπαι πάντα. "πῶς γὰρ ἡδονὰς
 "Ὅταν περδῶσιν ἄνδρες, ἔ τήνμ' ἐγὼ
 "Ζῆν τῶτον, ἀλλ' ἐμψυχον ἡγᾶμαι νεκρόν.
 "Πλῆτ' τε γὰρ κατ' οἶκον, εἰ βέλτ', μέγα,
 "Καὶ Ζῆν τύραννον χῆμ' ἔχων· ἐὰν δ' ἀπ' ἡ
 "Τῶτων τὸ χαίρειν, τίλλ' ἐγὼ καπνῆ σκιάς
 "Οὐκ ἂν περὶ αἰμῶν ἀνδρὶ πρὸς τῷ ἡδονῷ.

1180

1185

Χο. Τί δ' αὖ τόδ' ἄχθος βασιλέων ἤκεις φέρων;
 Αγ. Τεθνᾶσιν· οἱ δὲ ζῶντες, αἵτιοι θανεῖν.
 Χο. Καὶ τίς φονεύς; τίς δ' ὁ κείνμ' ; λέγε.
 Αγ. Αἰμῶν ὄλωλεν, αὐτόχειρ δ' αἰμάσεται.
 Χο. Πότερ' αὖ πατρώας ἢ πρὸς οἰκείας χερὸς;

1190

ρ Λαῶντι in *Ald.* mendose. Pro λαῶν τι aptius scriberetur λαῶν δέ, inquit H. Stephanus. γ ἄνδρες *Ald. Col. Franc. Flor. St. Andræ Turn.* in marg. *St. Andræ* huiusce legit Eustathius ad *Iliad.* i. p. 957. τ Desideratur hic versus in *Ald. Franc. Col. Flor.* & abesse in quibusdam *Codd.* notat *Turn.* in marg. f Ζῆ *Ald. Franc. Cant. C.* minus bene. Phavorinus in *Lexico*: Ζῆ, ἀντὶ Ζῆσι.

1181 Τὰς γὰρ ἡδονὰς] Locum hunc citat Athenæus *Deipnos.* lib. 7. cap. 5. & rursus lib. 12. c. 12.

1183 Ζῆν ἔσθον] A Numero ad Numerum transire solent Attici Scriptores. Sic paulo supra, v. 721. à Singulari ad Pluralem transit oratio; ubi vide quæ notavimus. Hic loci autem vice versa à Plurali ad Singularem fit transitus. Similiter in *Electr.* v. 1414.

Ω φίλταται γυναικες, ἄνδρες αὐτῶν
 Τίλῃσι τούρῃσι· ἀλλὰ σῖγα πρὸς μιν.
 Ubi πρὸς μιν, ἀπὸ τῶ πρὸς μιν: præcessit enim γυναικες in Plurali. Euripides eadem transiitione usus est in *Androm.* v. 179.

Αἰ εἰς μίαν βλέποντες εὐαίαν Κόρην,
 Σπέργυσιν, ὅς τις μὴ κακῶς οἰκῆν θέλῃ.
 Confer ejusdem Tragicæ *Herc. Fur.* v. 197. Hujusmodi etiam Numeri mutatio in Sacris Literis sæpissime reperitur. *Galat.* cap. 4. v. 6, 7. Οπ

δὲ ἐστὶ ἦος, ἐξαπίσειεν ὁ Θεὸς κ. λ. Ωστ
 σὺν ἐπ' εἰ δὲ λῶ, ἀλλ' ἦος. ubi in Plurali incipit Apostolus, & in Singulari definit. 1. *Cor.* cap. 4. v. 2. Ζητήται
 εὖ τοῖς οἰκοδόμοις, ἵνα πῶς τις εὐρεθῇ.
 Porro apud Latinos itidem Pluralem Numerum crebro excipit Singularis. Terent. *Eunuch.* Act. 2. Sc. 1. v. 19.

— Adon' homines immutaver
 Ex amore, ut non cognoscas eundem esse? —

Ad quæ Donatus: *More suo à Plurali Numero ad Singularem se convertit.* Salust. *Catilin.* cap. 56. *Interea servitia repudiabat,* (nempe Catilina) *cujus initio ad eum magnæ copię concurrebant.* His adde, si lubet, Priscianum lib. 17. pag. 1099. Ed. Putsch.

1189 Αἵτιοι θανῆς] i. e. Αἵτιοι τῶ θανῆς ἐξ ὅσων.

1192 Πότερ'] Adjectivum Neutrum Plurale pro Adverbio ponitur. Sic supra in *Oedip. Col.* v. 881. *ibid.* vers.

Αγ. Αὐτὸς πρὸς αὐτοῦ, πατρὶ μηνίσας φόνου.

Χο. Ω μάντι, τῦπος ὡς ἄρ' ὄρθον ἤνυσας.

Αγ. Ως ὦδ' ἐχόντων, πᾶλλα βελεύειν πέρα.

1195

Χο. Καὶ μὲν ὄρῳ τέλαιαν Εὐρυδικῶν ὁμοῦ

Δάμαρτα τὴν Κρέονι. ὅκ δὲ δωμάτων

ἦτοι κλύσαι παῖδες, ἢ τύχη πέρα.

ACTUS QUINTI SCENA SECUNDA.

ΕΥΡΥΔΙΚΗ, ΑΓΓΕΛΟΣ, ΧΟΡΟΣ.

I A M B O I.

Εὐ. Ω Πάντες ἀσπὶ τῷ λόγῳ γ' ἐπηδότημιν

Πρὸς ἔξοδον εἰσέχου Παλλάδος θεᾶς,

1200

Ὅπως ἐχέμιν εὐγμάτων παροήγορ.

Καὶ τυγχάνω γε κλεῖθρ' ἀνασπασθ' πύλης

Χαλῶσαι, καὶ με φθόγγος οἰκεία κακῶ

Βάλλει δὲ ὥτων ὑπὸ πύλας δὲ κλίνουμαι

Δείσσει πρὸς δμῳαῖσι, καὶ παρὰ πόρῳ.

1205

τὸν λόγον Γ.

vers. 1250. Similiter κοινὰ, pro κοινῶς hujus fabulæ v. 553. τὰ πρῶτα, pro πρῶτος ibid. v. 569. μικρὰ, pro μικρῶς Aristophan. *Plut.* v. 612. Et sic alia. Neque id apud profæ Scriptores minus obvium. Xenophon Κύρ. Παιδ. lib. 3. p. 197. Πολλὰ μὲν ἐπαίνουσι, πολλὰ δὲ λ. multis laudibus (Cyrum) profecui, multumque &c. Idem alibi, πολλὰ — μνημονεύοντες, multum recordantes, Anabaf. lib. 4. p. 284. ubi vide sis quæ Cl. Hutchinsonson notavit.

1193 Φόνος] Sc. ἔγκλη: Ellipsi Græcis usitatissima, cujus exempla etiam supra ad v. 1088. observavimus; quibus adde Lambert. Bos *Ellips. Græc.* pag. 326.

1198 ἦτοι κλύσαι παῖδες] Ante παῖδες intelligendum videtur πρὸς: licet

contradicat Demetrius Triclinius.

1202 Τυχάνω — Χαλῶσαι] Pro Χαλῶ. Quæ constructio elegans apud Atticos Scriptores Participiorum amantissimos nullibi non reperitur. Sic Aristophanes in *Lyssistr.* v. 377. Εἰ ῥύμιος τυγχάνεις ἔχων, si sordes habes. Idem in *Plut.* vers. 1040. Καταγερῶσα τυχαίω. Quem locum ob oculos habuit Phavorinus, cum dicit: Τυχάνω καταγερῶσα, Ἀπικῶς ἀπὸ τῆς καταγερῶ. Ita etiam Æschylus in *Choeph.* v. 686. Τυχάνω — λίσσων, pro λίσσω. *Ælian. Var. Hist.* lib. 1. c. 21. Οἱ ἰτυχα φορῶν, quem gestabas. lib. 3. cap. 4. *Εὐτυχὴ χρηματίζων.* Alia ejusdem loca plura omitto, quæ in Indice suo collegit doctiss. Perizonius. Adde, si libet, Budæi *Comment.* G. L. p. 899.

- Αλλ' ὅστις ^{λυ} ὁ μῦθος, αὐτὸς ἔπαπ.
 Κακῶν γὰρ ὅτ' ἀπειρος ἔσ' ἀκρόσυρτος.
 Αγ. Εγὼ, Φίλη δέσποινά, καὶ παρὼν, ἐρῶ,
 Κούδ' ἐν παρήσῳ τῆς ἀληθείας ἔπ' ^α.
 Τί γάρ σε μαλ' ἰάσοιμ' ἂν ὦν ^α ἐς ὕψρον 1210
 Ψεύσται φανέμεθ'; " ὀρθὸν ἢ ἀλήθει' αἰεί.
 Εγὼ ᾗ σῶ ποδαγὸς ἐσπόμην πόσ'
 Πεδίον ἐπ' ἄκρον, ἐνθ' ἔκειτο νηλεὲς
 Κνωσάρακλον σῶμα Πολυνείκεος ἐπ.
 Καὶ τὸν μὲν, αἰτήσαντες ἐνοδίαν θεὸν 1215
 Πλάτωνά τ' ὀργαὸς εὐμένεϊς καταχέθειν,
 Λέσαντες ἄγρον λυτρεὸν, ἐν νεοσάσι
 Θαλλοῖς, ὃ δὴ λείλειπτο, συγκατήγομεν.
 Καὶ τύμβον ὀρθόκεραν οἰκείας χθονὸς
 Χώσαντες, αὐτὸς πρὸς λιθόστρωτον κέρης 1220
 Νυμφεῖον Αἰδᾶ καίλον εἰσθεαίνομεν.
 Φωνῆς δ' ἄπωθεν ὀρθίαν κωκυμμάτων
 Κλύει τις ἀκτέριον ἀμφὶ πεσέειδα,
 Καὶ δεσπότη Κρέοντι σημαίνῃ μολών.
 Τῷ δ' ἀθλίας ἄσημα περὶ βόης 1225
 Ερποντι μᾶλλον ἄσπον. οἰμώξας δ' ἔπ' ^α
 Ἰησι δυοδρήνητον. ὦ πάλας ἐγώ·
 Ἀρ' εἰμὶ μάντις; ἄρα δυσυχεστάτῳ
 Κέλ' ὄσον ἐρπῶ τῶν παρελθουσῶν ὁδῶν;
 Παιδὸς με σαίνῃ φθόγῳ ^α. ἀλλὰ πτόσπολοι 1230
 Ἰτ' ἄσπον ὠκεῖς, καὶ πτόσσαντες τάφω,
 Αθρήσας ἄρμον χώματος λιθοσπαδῆ,
 Διωπτε πρὸς αὐτὸ σύμιον, ^α εἰ τὸν Αἴμον ^α
 Φθόγον σινίημι, ἢ θεοῖσι κλέπτομαι.
 Τὰ δ' ἐξ ἀθύρμας δεσπότης κελεύσμασιν 1235
 Ἠθρῶμεν. ἐν ᾗ λοιδορία τυμβεύματι
 Τίω μὲν, κρεμασλὺν αὐχένος κατείδομεν,
 Βρόχω μιτρώδ' σπυγνός κατημμένει·
 Τὸν δ' ἄμφι μέσῃ περὶ πύλῃ περικέμενον,

Εὐνῆς δ' ὀπτοιμάζονται τῆς κάτω φθορᾶν,

1240

Καὶ πατὴρ ἔργα, καὶ πὲρ δ' ὕψηνον λέχῃ.

Ὁ δ' ὡς ὁρᾷ σφε, συγγόν οἰμαῖας, ἔσω

Χωρεῖ πρὸς αὐτὸν, καὶ ἀνακαλύπτει, καλῇ

Ὡ τλήμον, οἶον ἔργον εἰργασται; τίνα

Νοῦν ἔχεις; ἐν τῷ ἑυμφορᾶς διεφθάρης;

1245

Ἐξελθε, ὦ τέκνον· ἰκέσιός σε λίσσομαι.

Τὸν δ' ἀγρίοις ὄσοισι παπῆνας ὁ παῖς,

Πτύσας πρὸς ὥπῳ, καὶ δὲν ἀντιπῶν, ξίφους

Ελκὲ διπλᾶς κνώδοντας· ἐκ δ' ὀρμωμδῆς

Πατὴρ Φυγαῖσιν, ἡμῶν καὶ· εἴθ' ὁ δ' ὕσμορ

1250

Αὐτῷ χολωθεῖς, ὥσπερ εἴχ' ἐπενταθεῖς,

Ἡρεσε παλῶν μέσον ἐγχεῖ, ὡς δ' ὕψηνον

Αγκῶν ἐτ' ἐμφορᾶν παρθένω πρὸς αὐτῷ

Καὶ φυσιῶν ὅξειαν ἐκβάλλει πνοῇ

Λόκῃ παρὲν Φοινίς θαλάγματι.

1255

Κεῖται δὲ νεκρὸς πρὸς νεκρῷ, πρὸς νυμφικᾷ

Τέλει λαχῶν δέλαμος ἐν Αἰδῷ δόμοις,

“ Δεῖξας ἐν ἀνθρώποισι τίτῳ ἀβελίαν,

“ Ὅσω μέγιστον ἀνδρὶ πρὸς οὐκ αἰσῶν.

ACTUS QUINTI SCENA TERTIA.

ΧΟΡΟΣ, ΑΓΓΕΛΟΣ.

I A M B O I.

Χο. ΤΙ τῆτ' ἂν εἰκάσταις; ἡ γυνὴ πάλιν

1260

φρέσθῃ, πρὶν εἰπεῖν ἐσθλὸν ἢ κακὸν λόγον.

γ Ald. & Franc. pessime legunt τίκων. ζ Εἰ τῶν.

1242 Σπρηδὸν οἰμαῖας] Id est, συγ-
νῶς, Nomen pro Adverbio. Sic su-
pra v. 290. πρὸς πρὸς πρὸς. At-
ticis nempe usitatissimum est, Ad-
jectiva Neutra, sive Singularia, sive
Pluralia, pro Adverbis adhibere. De
Pluralibus Adverbialiter positiss vide
paulo supra notata ad v. 1192. Cx-

terum, Virgilius in *Aeneid.* lib. 6. v.
288. Græcorum more dixit, *horren-
dum stridens.* Ad quem locum Servius
hæc: *Horrendum*, pro *horrende*, Ad-
verbium qualitatis derivatum in No-
men.

1249 Εκ δ' ὀρμωμδῆς πατὴρ] Lege
Aristotelis *Poesic.* cap. 14.

Αγ. Καὺτὸς πεδάμεικ'· ἐλπίσιν δ' ἐβόσκομαι,

Ἀχὴ τέκν' κλύεσσαν, ἐς πόλιν γόγ'·

οὐκ ἀζιώσειν, ἀλλ' ὑπὸ σέγης ἔσω

Δμωαῖς προσήσειν πένθος οἰκέον εἶνεν.

1265

Γνώμης γὰρ σὺν ἀπειρῶ, ὡς δ' ἀμαρτάνειν.

Χο. Οὐκ οἶδ'· ἐμοὶ δ' οὐδ' ἢ τ' ἄραν σιγῇ, βαρὺ

δοκεῖ προσεῖναι, καὶ μάτῳ πολλῇ βοή.

Αγ. Ἀλλ' εἰσόμεθα μὴ τι καὶ κατάχετον

Κρυφῇ καλύπτῃ καρδίᾳ θυμολογῇ,

1270

Δόμους ὠδρασεύχοντες. εὖ γὰρ οὐδ' ἀλέγεις.

“Καὶ τῆς ἄραν γὰρ ἐστὶ πρὸς σιγῆς βάρῳ.”

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Χο. 1 Καὶ μὲν ὅδ' ἀναξ αὐτὸς ἐφῆκε

2 Μνημ' ἑπίσημον Διὶ χειρὸς ἔχων

3 Εἰ θέμις εἰπεῖν, σὺν ἀλλοτρίαν

1275

4 Ἀτῶν, ἀλλ' αὐτὸς ἀμαρτάνων.

ACTUS QUINTI SCENA QUARTA.

ΚΡΕΩΝ, ΧΟΡΟΣ, ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ, ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΠΕΡΙΚΟΜΜΑΤΑ.

ΣΤΡΟΦΗ Α.

Κρ. 1 Ἰὼ φρενῶν δυσφρόνων ἀμαρτήματα

2 Σπερὰ, θανάτουντ'. ὦ κτερόντας τι καὶ

3 Θανόντας βλέποντας ἐμφυλίδες.

4 ^a Ω μοι ἐμῶν ^b ἀνολθα βελθυμάτων.

1280

5 Ἰὼ ^c παῖ, παῖ, νέος νέω ^d ζυῶ μόρω

^a Ἰὼ μοι Ald. Franc. ^b Ἀνολθα Ald. Franc. ^c Παῖ semel tantum legitur in Ald. Franc. ^d Ζυμώρω Schol. Ald. Franc.

1263 Γόγ' Subaudi ἐκπίμπειν, aut infigne, Hæmonem scilicet.

1275 Ἀλλοτρίαν ἄτῳ Subintelligendum Διὶ. Vide supra ad v. 641.

- 6 Αἰ αἰ ἔθανες, ἀπελύθης
7 Εμαῖς ἔδ' ἐ σαῖσι δυσθελίας.

ΣΥΣΤΗΜΑ Α.

Χο. 1 Οἶμ', ὡς εἰκας ὄψ' ἐ τῶν δίκλων ὀϊδῶν.

ΣΤΡΟΦΗ Β.

- Κρ. 1 Ὀἶμοι,
2 Εχω μαθὼν δέλαιαι. ἐν δ' ἔμῳ κάρᾳ
3 Θεὸς πῖτ' ἄρα τίπε μέγα βάρος ἔχων
4 Επαισεν, ἐν δ' ἔσπειρεν ἀγρίαις ὁδοῖς.
5 Οἶμοι β λακπαύτην ἀντρέπων χαράν.
6 Φεῦ Φεῦ, ὦ πόνοι βροτῶν δύσπονοι.

1285

1290

ΣΥΣΤΗΜΑ Β.

- ἰ Εξ. 1 Ω δέσποθ', ὡς ἔχων κ γε καὶ κεκτημένῳ
2 Τὰ μὲν πρὸ χειρῶν, τὰ δ' ἐ φέρων, τὰ δ' ἐν δόμοις,
3 Εοικας ἦκειν, καὶ τὰ δ' ὄψ' ἔσται κακά.
Κρ. 4 Τί δ' ἔστιν αὖτ' ἀκίον ἢ κακῶν ἔτι;
ἰ Εξ. 5 Γυνὴ τέθνηκε, τῷ δ' ἐπαμμήτωρ νεκροῦ,
6 Δύσηνος ἄρτι νεοτόμοισι πωλήγμασιν.

1295

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Α.

- ἢ Κρ. 1 Ἰὼ ἰὼ δυσκάθαρτος Αἴδ' λιμὲν,
2 Τί μ' ἄρα τί μ' ὀλέκεις; ὦ κακὰ γέλταί μοι
3 Προπέμψας ἄχην, ῥ τίν' αὐδ' ἄς λόγον;
ῥ Χο. 4 Αἰ αἰ, ἐλωλότ' ἀνδρ' ἐπεξείργασα.
ῥ Κρ. 5 Τί φῆς, ὦ πάϊ; ῥ λέγεις νέον μοι λόγον.

1300

^e Εχον pro diversa lectione habet Scholias. ^f Ald. & Franc. non habent οἶμοι. ^g Λακπαύτην Ald. Franc. ^h ἰὼ Ald. Franc. ⁱ Versui huic in Ald. & Franc. pro Εξ. (i. e. Εξάχλος) præfigitur persona Oi. (i. e. Οἰκίτης). ^k Τς pro γε Ald. Franc. ^l Oi. Ald. Franc. ^m Personam Chori hic ponunt Ald. Franc. ⁿ ἰὼ semel in Franc. ^o ἰὼ Ald. Franc. ^p Τίνα ἦσαι λόγον Ald. Franc. ^q Deest Ald. Franc. ^r Abest in Ald. Franc. hic apposita Creontis persona, & a Choro continuatur oratio usque ad vers. 1303. ^s Τίνα λέγεις μοι νέον Ald. Franc.

1286 Εχω μαθὼν] Attice, pro ἔμαθον. Consulte Vigerum de Idiotismis G. L. cap. 5. §. 7. & Budæum in Com-

ment. Græc. Ling. pag. 394.

1289 Χαράν] Quam habuit propter fufum Argivorum exercitum.

6 Αἰ, αἰ, αἰ, σφάζον ἐπ' ὀλέθρῳ

7 Γυναικεῖον ἀμφικεῖσθαι μόρον;

ΑΝΤΙΣΤΥΣΤΗΜΑ Α.

Εξ. 1 Ορᾶν πάρεσιν· ἔ γάρ ἐν μυχοῖς ἔπι.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Β.

Κρ. 1 Οἶμοι,

1305

2 Καχὸν τόδ' ἄλλο δεύτερον βλέπω τάλας.

3 Τίς ἄρα τίς με πότμος ἔτι πειμένῃ;

4 Ἐχω μὲν ἐν χείρεσσιν δρετίως τέκνον

5 Τάλας, ὃ τὸν δὲ ἐναντι πρὸς βλέπω νεκρόν.

1310

6 Φεῦ Φεῦ μάτερ Ἀθλία, Φεῦ τέκνον.

ΑΝΤΙΣΤΥΣΤΗΜΑ Β.

Εξ. 1 Ἡ δὲ ὀξύθηκτος ἦδε βωμία πέριξ

2 Λύψ κελαινὰ βλέφαρα, κωκύουσαι μὲν

3 Τῇ πρὶν θανόντος Μεγαρέως κλεινὸν λέχῳ,

4 Αὐτὴς δὲ τῇδε, λοίσθιον δέ σοι κακὰς

5 Πράξεις ἐφυμνήσουσι τῷ παιδοκλόνῳ.

1315

ΣΤΡΟΦΗ Γ.

Κρ. 1 Ὡς αἰ αἰ αἰ,

2 Ανέπλιαν φόβῳ. τί μ' ὅκ' ἀνταίαν

z Ay. Ald. Franc. u Τὸνδ' εἰσπῖνα Ald. Franc. Τὰ δ' εἰσπῖνα legit Scholiaſtes, qui & τὸν δ' ἔναντι pro varia lectione annotavit. x Xo. ἡ Ay. Ald. Franc. γ Versus hic & qui ſequitur in Edit. H. Stephani conjunguntur. Nos metri gratia divulſimus. z Ita legit Twm. quæ ſcriptura metro eſt convenientior. Edit. H. Steph. & quæ eam ſecutæ ſunt αἰ αἰ αἰ repræſentant. In vetuſtioribus libris verſus ita minus bene exhibetur: Αἰ. αἰ. αἰ. αἰ. a Twm. margo habet καίρια. Quam lectionem etiam agnoſcit Scholiaſtes.

1302 Ἐπ' ὀλέθρῳ] Supple, Ἐ Αἰμῶνος.

1313 Τῇ πρὶν θανόντος Μεγαρέως] Ως αὐτῆς πρὸς γαμηδείας Μεγαρεῖ πνι πρὸς Ἐ Κρίοντ. Schol.

1314 Τῇδε] Scil. Ἐ Αἰμῶν.

1315 Τῇ παιδοκλόνῳ] i. e. Ως τῷ παιδοκλόνῳ.

1317 Ανταίαν ἱππῶν] Sc. πληγῶν;

quæ vox ſæpiſſime Ellipſin patitur. Herodot. lib. 3. pag. 118. Edit. Henr. Stephan. Ως οἱ καίρια ἔδδξαι τετύφθαι, cum ſibi viſus eſſet lethale vulnus accepiſſe. Aelianus Var. Hiſt. lib. 12. c. 3. Επὶ τῇ καίρια, lethale acceperat vulnus. Sic Ariſtophanes Nub. v. 968. Επιστρίβει τυπτόμενος πωλᾶς, ſcil. πληγᾶς. Plene καίρια

3 ^b Επαμέν τις ἀμφιθήκτω ξίφι;

4 ^c Αἰθλιός ἐγώ, Φεῦ Φεῦ,

5 Δειλαία δὲ συγκεκραμένη δύναι.

1320

ΣΤΙΣΤΗΜΑ Γ.

^d Εξ. 1 Ως αἰτίαν γὰρ τῶνδ' ἐκείνων ἔχον

2 Πρὸς τῆς θανάτου· τῆσδ' ἐπισκήψας ἴμορον.

Κρ. 3 Ποίω δὲ καὶ πελύσας ἐν ὧν φοναῖς τρέπων;

^h Εξ. 4 Παισις ὑφ' ἧπαρ αὐτόχειρ αὐτῶν, ὅπως.

5 Παιδὸς τὰτ' ἡδὲτ' ὀδυκώκωνται παῖθ'.

1325

ΣΤΡΟΦΗ Δ.

Κρ. 1 Ω μοι μοι, τίςδ' ὅσο ἐπ' ἄλλον βροτῶν

2 Εμᾶς ἀρμόσει πότ' ἐξ αἰτίας.

3 Εγὼ γὰρ σ' ἐγὼ ἰ' κλονεῖ μέλει.

4 Εγὼ φάμι ἔτυμον, ἰὼ παρπαλοῖ.

5 Ἀγέτε μ' ὅτι τὰχ' ἔσται, ἀγέτε μ' ἐκποδῶν,

6 Τὸν σὺν ὄντα μάλλον ἢ μηδένα.

1330

ΣΤΙΣΤΗΜΑ Δ.

Χο. 1 Κέρδη ὠρεθνεῖς, ἔτι κέρδος ἐν κακῷ.

2 "Βεβήκει γὰρ κέρπειται τῶν πόνων κακά.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Γ.

Κρ. 1 Ἰτῶ ἰτῶ,

2 Φανήτω μορῶν ὁ κάλλισ' ἐμῶν

3 Εμοὶ πρῆξαι ἄγων ἡμέραν

4 Ἰππὶτ' ἰτῶ ἰτῶ,

5 Ὅπως μὴκέτ' ἄμαρ ἀλλ' εἰσίδω.

1335

^b Επαμέν Ald. Franc. ^c Αἰθλιός Ald. Franc. ^d Αἰ. Ald. Franc. ^e Sic autoritate Edin. Ald. Franc. rescriptum. Ceteræ Editiones minus recte τῶνδ' exhibent. ^f Μόρον Turn. in marg. Ald. Franc. ^g In marginē antiqui codicis Bibliothecæ Bodleianæ à nescio cujus manu hic adscriptum erat γε. φοναῖς. ^h Αἰ. Ald. Franc. ⁱ Επὶ τῶν Ald. Franc. ^k Ald. & Franc. legunt δὲ μέλει. ^l Κάκωτος T. S.

καυρία πλῆγῳ dixit Æschylus in *Agamemnon*. v. 1352. Latini quoque Græcissimum hunc imitati fuerunt; ut

Terentius in *Heautont.* Act. 2. Sc. 4. vers. 22. — *Din etiam duras dabis, scil. plagas.*

G g

ΑΝΤΙΣΤΑΣΤΗΜΑ Γ.

- Εξ. 1 Μέλλοντα ταῦτα· τῶν περικειμένων τί χεῖρ
 2 Περάσσειν; μέλει γὰρ τῶνδ' ὅποισι χεῖρ μέλειν. 1340
 Κρ. 3 Ἀλλ' ὦν ἐρῶ μὲν, ταῦτα συγκατηνύξαι μιν.
 Αγ. 4 Μὴ νῦν περσέυχῃς μηδέν· "ὡς περσώμενης
 5 "Οὐκ ἔστι θνητοῖς συμφερεῖς ἀπαλλαγῇ.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Δ.

- Κρ. 1 Αἰοῖτ' ἂν μάταιον ἄνδρ' ἐκποδῶν.
 2 Ος, ὦ πάη, σέ^η γ' ἔχ' ἐκὼν ὁ κατίκτα, 1345
 3 Ος σέ τ' αὐτῶν. ῥ' ὦ μέλει, ἐδ' ἔχω
 4 Οππὶ πρὸς πότμον ἴδω, ῥ' ἦ καὶ θῶ.
 5 Τά τ' ἐν χερσὶν γὰρ τά τ' ἴππ'ι κρατὶ μοι
 6 Πότμος δυσκόμιστος εἰσέλαπ.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

- Χο. 1 "Πολλῶν τὸ φρονεῖν εὐδαιμονίας 1350
 2 "Πρῶτον ὑπάρχει· χεῖρ δ' ἐπ' αὐτῇ γ' εἰς θεὸς
 3 "Μηδὲν ἀσπλῆϊν" μεράλοιοι δ' ἐλθοῖσι
 4 "Μεράλοιοι πωληταῖς τῶν ὑπεραύχων
 5 "Αποτίστωτες,
 6 "Γῆραι τὸ φρονεῖν ἐδίδαξαν. 1355

in Ay. Ald. Franc. η Τ' οὐχ' ἐκὼν Ald. Franc. ο Κατίκτα Ald. Franc.
 p Ωἶμοι μίλε Ald. Franc. q In hoc versu Strophe non respondet Anti-
 strophe: quare Canteri conjectura loco πᾶ η, πᾶ ῥ reponentis amplectenda
 videtur. r Ante vocem hanc sequentia inferunt Edit. Ald. Col. Flor. Franc.
 Johns. πάντα γὰρ λέγεται. Atque ita legit vetus Scholiastes. f Ταῦτ' ἐν χερσὶν τῶν
 ἐπὶ in Editionibus antiquis laudatis. i Τά τ' Ald. Franc.

1344 Αἰοῖτ' ἂν] Vide ad Æschyli 1346 Ος σέ τ' αὐτῶν] h. c. Ος σέ τ'
 Sept. Theb. v. 322. αὐτῶν, ὃ γυνίμ.

ΤΕΛΟΣ

ΤΗΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΑΝΤΙΓΟΝΗΣ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ,

ΚΑΙ

ΑΙΣΧΥΛΟΥ

ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΙΣ.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΦΟΙΝΙΣΣΑ

ΕΥΡΗΝΙΔΟΥ

ΦΟΙΝΙΣΣΑ

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΦΟΙΝΙΣΣΩΝ.

Επεοκλῆς ὠρελαβὼν τὴν τῶν Θηβῶν βασιλείαν, ἀποστρεφὶ τῇ
 μέρῃ τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς Πολυαῖκλῳ. Φυγὰς δὲ ἐκείνος εἰς
 Ἀργὸς ὠρελαβόμηνος, ἔγημε τὴν θυγατέρα τῆς βασιλείας Ἀδράστῃ.
 κατελθεῖν δὲ εἰς τὴν πατρίδα φιλοπυθέμενός, καὶ πείσας τὸν
 πεινθρόν, σπυήθροισεν ἀξιώλογον στρατὸν καὶ τῇ ἀδελφῇ, καὶ εἰς
 Θήβας ἐλήλυθεν. ἡ δὲ μήτηρ αὐτῆς Ἰοκάστη ἐποίησεν αὐτὸν ὑπόπνον-
 δον ἐλθεῖν εἰς τὴν πόλιν καὶ Διαλεχθῆναι πρῶτον τῷ ἀδελφῷ πρὸς
 τῆς ἀρχῆς. δεινοπρωσπῆσαντος δὲ ὑπὸ τῆς τυραννίδος τῆς Επε-
 κλέας, ἡ μὲν Ἰοκάστη σπαραγχεῖν τὰ τέκνα σὺν ἡδυάτῳ πρὸς φι-
 λίαν. Πολυαῖκῃς δὲ, ὡς πρὸς πόλεμον λοιπὸν ὠρελαβόμηνός,
 ἀνεχώρησε τὴν πόλιν. ἔχρησε δὲ ὁ Τειρεσίας νίκῃ ἔσχατῃ πῖς Θη-
 βαίοις, εἰάν ὁ παῖς Κρέωνος Μεινοικεὺς σφάγιον Ἀρῆ χύηται. ὁ μὲν ἔν
 Κρέων ἡγήσατο Ὀπιδουῶν τῇ πόλιν τὸν παῖδα. ὁ δὲ νεανίσκος
 ἐβόλετο. καὶ τῇ πατρὸς αὐτῆς φυγῇ μὲν ἄχρημάτων διδόνῃ,
 ἑαυτὸν ἀπέσφαξε, καὶ δὴ καὶ ἐπράξε. Θηβαῖοι δὲ σὺν ἡγεμόνας
 τῶν Ἀργείων ἐσφαζαν. Επεοκλῆς δὲ καὶ Πολυαῖκῃς μονομαχήσαν-
 τες, ἀνέκλον ἀλλήλους. ἡ μὲν οὐκ μήτηρ αὐτῶν εὐρύστα νεκρὸς σὺν
 υἱῷ, ἀνέκλον ἑαυτῷ. ὁ δὲ ταύτης ἀδελφὸς Κρέων παρέλαβε τὴν
 βασιλείαν. οἱ τε Ἀργεῖοι νικηθέντες τῇ μάχῃ, ἀνεχώρησαν. Κρέων
 δὲ δυαχερῶς φέρων, σὺν μὲν ὑπὸ τῇ Καδμείᾳ τῶν πολεμίων πε-
 σόντας σὺν ἑδωκεν εἰς ταφῇ. Πολυαῖκῃς δὲ ἀκὴρδῶτον ἐρρίψεν.
 Οἰδίπῃν δὲ Φυγάδα τῆς πατρίδος ἀπέπεμψεν, ἐφ' ᾧ μὲν ἔσφυ-
 λάσας τὸν ἀνθρώπινον νόμον, ἐφ' ᾧ δὲ τὴν ὀργὴν λογοποιήσας, ἔδδ
 πρὸς τὴν δυστυχίαν ἐλεήσας.

α Θέσται Ald. Herv. Cam. Sieph. β Τῆς μάχης in Vett. Impressis. c Parti-
 culam negativam omittunt Ald. Herv. Cam. Sieph.

Σ Ο Κ Α Ι Α Λ Λ Ω Σ Α Τ

Περίπαθεις ἄγαν αἱ φοίνισσαι τῇ τραγωδίᾳ. ἀπώλετο γὰρ ὁ Κρέοντος υἱὸς διπλὸν τὰ τεύχεα, ὑπὲρ τῆς πόλεως διπλοφανών. ἀπέθανον δὲ καὶ οἱ δύο ἀδελφοὶ ὑπὸ ἀλλήλων. καὶ Ἰοκάστη ἡ μήτηρ αὐτῶν ἐαυτὴν ἀνείλεν ^d ὅππῃ τοῖς πασι. καὶ οἱ ὅππῃ Θηβας στρατεύοντες Ἀργεῖοι ἀπώλοντο. καὶ ἄταφος Πολυαΐκης παρέκειται. καὶ Οἰδίπυς τῆς πατρίδος ἐκβάλλεται, καὶ σὺν αὐτῇ ἡ θυγάτηρ Ἀντιγόνη. Ἐστὶ δὲ τὸ δράμα καὶ πολυπρόσωπον, καὶ γνωμῶν πολλῶν ^e μεσσην καὶ καλῶν. ^f ὁ Χορὸς ἐκ τῶν φοίνισσων παρθένων (ὅθεν καὶ τὸ δράμα ἐπικλήθη) τῶν ἐκ τῆς Παλαιτύρου.

Κ Α Ι Α Λ Λ Ω Σ.

Εστὶ μὲν σκηνικαῖς ὅψεσι καλὸν τὸ δράμα, ἐπεὶ καὶ ὡρα-
πληρωματικόν. ἢ τε διπλὸν τῶν τευχῶν Ἀντιγόνη θεωρεῖται, μέρος
ὅσῃ ἐστὶ δράμα ^g. καὶ ὑπερσυνδύει Πολυαΐκης ἐδενὸς ἕνεκα
^h ὡραγίνεται. ἐπὶ ὅππῃ πᾶσι μετ' ὥδης ἀδολέσχου φυγαδδολογῶν
ὁ Οἰδίπυς, ^h προσερίπται λυακινός.

^d *Al.* οὐ τοῖς. ^e Μεσσην τε καὶ καλῶν *Ald.* *Heru.* *Cant.* *Steph.* ^f ὁ Χορὸς &c. usque ad Παλαιτύρου desiderantur in *Vett. Impressis.* ^g Παιδεία, ὅππῃ *Ald.* *Heru.* *Cant.* *Steph.* ^h Προσέριπται *Ald.* *Heru.*

ΤΑΥΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

ΠΡΟΣΩΠΑ.
 ΙΟΚΑΣΤΗ.
 ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.
 ΑΝΤΙΓΟΝΗ.
 ΧΟΡΟΣ, ὅς ἐστι φοινηστῶν ἰπποδρόμου.
 ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.

ΕΥΕΟΚΛΗΣ.

ΚΡΕΩΝ. ΣΩΛΛΑΙΑ

ΜΕΝΟΙΚΕΥΣ.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΕΠΙ ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΟΪΔΙΠΟΣ.

ΤΑ ΚΩΦΑ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

ΜΑΝΤΩ, ἡ τῇ Τειρεσίῳ θυγάτηρ.

ἡ Γυναικὶν Ald. Herv. Cam. Steph.

ACTUS PRIMI SCENA PRIMA.

Ι Ο Κ Α Σ Τ Η .

Ι Α Μ Β Ο Ι .

Ω

Τὴν ἐν ἄστροις θραναὶς πεμνῶν ὁδόν,
καὶ χρυσασκελητοῖσιν ἐμβροῶς διφροῖς,
ἥλιε, θοαῖς ἵπποισιν ἐλίσσων φλόγα·

ὣς δυσυχῇ^c Θήβαισι τῇ πρῇ ἡμέρᾳ
Ακτῖν ἐφῆκας, Κάδμος ἦνικ' ἤλθε γλῶ
Τὴνδ', ἐκλιπὼν φοίνισσάν^d ἐναλίαν χθόνα·
ὅς παῖδα γήμας Κύπριδος Ἀρμονίαν ποτὶ,
Πολύδαρον ἐξέφυσε· τῷδε Λάβδαχον
ἔφυγαι λέγασιν· ἐκ δὲ τῷδε Λαῖον.
Εγὼ δὲ παῖς μὲν^e κληῖζομαι Μενοικίῳ,
Κρέων τ' ἀδελφὸς ἔμμητρός ἐκ μίᾱς ἔφυ.
Καλῶσι δὲ Ιοκάστῳ με· τῷτο γὰρ πατὴρ

^a ἐμβροῶς *Heru.* ^b ἐλίσσων male in *Edit. Vett.* & apud Macrobius, qui in *Saturnal.* lib. 1. c. 17. versum hunc citat. ^c Θήβαις *Sc.* ^d ἐναλίαν *Bar. 3. Bod. 1. 2. Laud. Ald. Heru. Cam. Steph.* ^e ἐκφυῖναι in *Laud.* quod est interpretamentum veræ lectionis. ^f Pleræque *Editiones* habent κληῖζομαι. Parum interest, utram utri scripturam præponas. ^g Μμητρός in *Vulgg.* male: nam Dorica Dialectus Senarios non ingreditur.

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ] Ad hoc argumentum spectant *Æschyli Septem contra Thebas*, *Statii Thebais*, & *Senecæ* (si modo *Senecæ* sit) *Tragedia* istius nominis, hodie quidem mutila. Totam autem hujus fabulæ historiam plene tractant *Apollodorus Bibliothec.* lib. 3. c. 6. & *Diodorus Siculus* 1. 4. pag. 267. *Edit. Wechel.* Consulatur præterea *Philostratus Senior Imagin.* 1. 1. in *Menæceo*: item *Hyginus Fabul.* LXVIII, LXIX, LXX.

3 ἥλιε, θοαῖς ἵπποισιν] Versus hic legitur apud *Aristidem.* T. 1. p. 279. *Edit. Jebb.* De Solis equis consulens

idus *Ovidius Metamorph.* 1. 2. v. 153. & seq. *Fulgentius Mytholog.* lib. 1. in *Apolline.*

Ibid. θοαῖς ἵπποισιν] *Λοιπὸν* (verba sunt *Scholiasæ*) ἢ ΣΥΝ. ὡς, σὺν θοαῖς ἵπποισιν. Propositionem hanc sapissime subaudiendam relinquunt *Græci.* *Lucian.* in *Contemplans.* pag. 92. *Ed. Kent.* Αὐτῇ Σαύλῃ, καὶ Χαρῶδῃ, πρὸ σὺν αὐτῇ Σαύλῃ, καὶ Χαρῶδῃ. Idem rursus p. 181. in *De Mercede Conductis*: τῇ βελτίστῃ ποδάρχειν αὐτῇ γῆρῃ παραλαβόν, πρὸ σὺν αὐτῇ γῆρῃ. Alia exempla prætermitto. Siquis plura desideret, adeat *L. Bos Ellips. Gr.* p. 358.

H h

Εθετο· γαμῖ δὲ Λαίος μ'. ἐπὶ δὲ ἄπαις
 Ἦν, χρόνια λέντρα τῷμ ἔχων ἐν δώμασιν,
 Ελθὼν ἐρωτᾷ φοῖβον, ἔσταις θ' αἶμα
 Παιδῶν ἐς οἶκας ἡ δρσέναν κοινωσίαν.
 Οδ' εἶπεν· Ω Θήβαιον εὐπλοῖς ἀναξ,¹
 Μὴ σπεῖρε¹ τέκνων ἄλοκα δαυμόνων βία.
 Εἰ γδ τεκνώσεις παῖδ', ἀποκτινῇ σ' ὁ Φῦς,
 Καὶ πᾶς σὺς οἶκος βήσεται δι' αἵμα|Θ.
 Ο δὲ ἠδονῇ δας, εἰς τε Βακχείον πτόων,
 Εσπειρεν ἡμῖν παῖδα, καὶ σπεῖρας βρέφ|Θ,
 Γυγς τῷμ παλάκμα, τῷ θεοῦ τε πλὴν φάτιν,
^κ Λειμῶν ἐς Ἡρας, καὶ Κιθαιρώνος λέπας
 Δίδωσι βυχέλοισιν ἐκθεῖναι βρέφ|Θ.
 Σφυρῶν σιδήρα κέντρα Διειπείρας μέσσην.
 Οθεν νιν Ελλὰς ὠνόμαζεν Οιδίπῳ.
 Πολύβη δ' ἐν λαβόντες ἵπποδρόμοι,
 Φέρουσ' ἐς οἶκας· εἰς τε δεσποίνης χεῖρας
 Εθῆκαν· ἡ δ' ἐ, τὸν^μ ἐμὸν ὠδίνων πόνον
 Μασοῖς ὑφείτω, καὶ πόσιν πείθῃ τεκῆν.

15

20

25

30

¹ Ἀρρίων Land. ¹ Παιδῶν Schol. ^κ Λειμῶντος Ἡρας Βαγ. I. ¹ Τῶν Ald. Herv.
 τῶν Ἐμῶν Bod. I. Sc. Ald. Herv.

18 Μὴ σπεῖρε] Hunc & sequentem
 versum adducit Scholiastes Aristophan-
 nis ad *Ren.* v. 1216. Porro Oracu-
 lum Laio datum fusius refert idem
 Scholiastes loco laudato. Meminit
 quoque Chalcidius in Platonis *Timaeo*
 cap. 151. item Dio Chrysostomus
Orat. x. pag. 149. & Alcinoüs de *Do-*
ctrin. Platonis cap. 26.

20 Καὶ πᾶς σὺς οἶκος] Versum hunc
 cum duobus praecedentibus citat O-
 rigenes contra *Celsum* lib. 2. pag. 73.
 Edit. Cant. 1658.

21 Ο δ' ἠδονῇ δας] Per Ellipsin sub-
 intelligendum est *ἰαυτόν*. Vide Lamb.
Bos Ellips. Grac. p. 57.

Ibid. Εἰς τε Βακχείον πτόων] Et in
 ebrietatem prolapsus. Utitur autem hic
 Noster Ellipsis (Poetis haud infre-

quenti) Substantivi *πτόων*: cujus &
 exemplum videre est in *Cyclop.* v. 453.
Βακχίῳ νεκάρῳ, vino superatus: Βακ-
 χίῳ enim ibi ponitur pro οἶνῳ, sub-
 audito scilicet nomine *πτόων*. In ea-
 dem fabula paulo superius, v. 445.
 plene dixit, *ἠδονῇ τῷδε Βακχίῳ πτόῳ*,
 i. e. delectatus Bacchico potu, scil. vino.

27 Οθεν νιν Ελλὰς] Et Seneca de
Oedipo in fabula cognomine, v. 813.

Timore nactus nomen, ac viuis pedum.
 Antea enim Jocas appellabatur, ut
 tradit Cedrenus in *Hist. Compend.*
 pag. 25.

30 Τὸν ἐμὸν ὠδίνων πόνον] Ἀτὰρ
 ἡμέτερον, αὐτοκλήτῳ ἀπὸ ἡμετέρας. Commu-
 nis constructio esset, τὸν ἐμὸν ὠδίνων
 πόνον. Vide, si libet, quæ de hoc loco
 paulo subtilius differit Henr. Stepha-
 nus

- Ἡδὴ δὲ πυραΐς ἤμυσεν ἔξανδρέμεν. 35
 Παις οὐμός, ἢ γνῆς, ἢ πνός μαθάν πέρει,
 Εἴσεχε, σὺ φύσαντας ἐκμαθεῖν θέλων,
 Πρὸς δῶμα φοίβει, λαΐος δ' οὐμός ποίσι;
 Τον ἐκτιθέντε παῖδα μαρτύων μαθεῖν
 Εἰ μηκέτ' εἴη καὶ ξυνάπτετον πόδα
 Ες ταυτὴν ἄμφω Φωκίδος γαστρός. 40
 Καὶ νιν καλεῖται λαΐς τροχολαΐης,
 Ω^ο ξένη, τυράννοις ἐκποδὼν μεθίστατο.
 Ο δ' εἰρπ' ἀναυδος, μέγα φρονῶν πῶλοι δέ νιν
 Χηλαῖς τένοντας ἔξεφοίνιστον ποδῶν.
 Οἴην (τί τὰ κτὶς τῶν κακῶν με δ' αὖ λέγειν;) 45
 Παις πατέρει καίνει, καὶ λαβὼν ὀχήματι,
 Πολύβω τροφεὶ δίδωσιν, ὡς δ' ἐπὶ ζάρῃ
 Σφιγγὶ^p ἀρπαγαῖσι πλιν, ἐμός γ' ἐστὶν ὡς ποίσι,
 Κρείων ἀδελφὸς παῖμα κηρύσσει λέχη,
 Οἷσι σοφῆς αἰνιγμα παρθένα μάθοι,
 Τέτρω ξυνάπτετον λείκτρα, πυγχανὴ δέ πως
 Αἰνιγμ' ἐμός παις Οἰδίπας Σφιγγὸς μαθάν. 50
 Οἴην τυράννος τῆσδε γῆς καθίσταται,
 Καὶ σκῆπτρ' ἐπέθλα τῆσδε λαμβάνει χθονός.
 Γαμῆ δὲ τῶν πεκῶται, σὺν εἰδῶς πύλας,
 Οὐδ' ἢ πεκῶται, παρδὶ συγκοιμωμένη.
 Τίκτω γ' παῖδας παρδὶ, δύο μὲν ἄρρενας, 55
 Επισκλέα, κλεινὴν τε Πολυνείκην βίαν,
 Κόρεας τε διασάς, τῶν μὲν Ἰσμήνῃ πατὴρ
 Ωνόμοσιν, τῶν γ' ἀπὸ δὲν Ἀντιγόλῃ ἐγώ.

n Idem Bar. 3. Bod. 1. 2. Land. C. C. C. o Zim Bar. 1. 3. Bod. 1. 2. Land.
 p Ἀρπαγαῖσι L. q δ' ἐστὶν ὡς L. r Ita ex septem Codd. MSS. edidit Kingius.
 In prioribus Impressis legitur Κρείων ἀδελφός. ξυνάπτετον Sc. ἰ Ἀρπαγῆς Bar. 1.
 n Bim dedit Kingius. Sed puto esse sphalma Typographicum: nam in omni-
 bus aliis, quos inspexi, libris tum Scriptis tum Impressis legitur Bim.

nus in Append. ad alia scripta de Dial.
 p. 172. Latini etiam hanc syn-
 taxin imitati sunt: apud quos le-
 gitur,

— Tunc sine periculo.

Lucret. lib. 2. v. 6. ubi vulgatam le-
 ctionem frustra mutarunt viri eru-
 diti: tunc enim ponitur hic pro pro,
 ut in loco præ manibus est pro
 imum.

Μαθὼν δ' ἐπὶ μὰ λέκτρα μητρῶων ρόμων,
 Ο πᾶντ' ἀνατλάς οἶδ' ὅτις πατήματα, 60
 Εἰς ὅμαθ' αὐτοῦ δεινὸν ἐμβαλεῖ φόνον,
 Χρυσηλάτοις πόρπαισιν αἱμαῖαις κέρας.
 Ἐπεὶ ᾗ τέκνων γένος ἐμῶν σκιάζεται,
 Κλείθροισ ἐκρυψαν πατέρ', ἢ ἀμνήμων τύχη
 Γένοιτο, πολλῶν * δεομένη σφισμάτων. 65
 Ζῶν δ' ἔς ἐν οἴκοις, πρὸς δὲ τῆς τύχης νόσῳ,
 ὕ Αἰεὶς δ' ἄρα ται πασι νύκτωρ ἀνοσιωπάτας,
 Θηκτῶ σπέρῳ δῶμα Διπλαχεῖν τῶδε.
 Τῶδ' εἰς φόβον πεσόντε, μὴ τελεσφόρης
 Αἰεὶς θεοὶ κρήνῳσι, οἰκουμένων ὁμοῦ. 70
 Ζυμβάντ' ἔπαζαν τὸν νεώτερον παῖδα
 Φεύγειν ἐκόντα τῷδε Πολυμνήκῳ χθόνι.
 Ἐποκλέα δ' ἐσκήπτῃ ἔχεν μένοντα γῆς
 Ἐνιαυτὸν, ἀλλὰ σὸν ἔπ' ἔτι δ' ἐπὶ ζυγοῖς
 Καθέζετ' ἀρχῆς, ὃ μεδίσταται * θρόνου. 75
 ὁ Φυράδα δ' ἀπαθεῖ τῷδε Πολυμνήκῳ χθόνι.
 ὁδ' Ἀργὸς ἐλθὼν, ἀκρόας Ἀργείων λαῶν
 Πολλῶν ἀθροίπας ἀπὸ Ἀργείων ἀγῆ.
 Ἐπ' αὐτὰ δ' ἐλθὼν ἐπαπύλα τεύχεα τῶδε,
 Πατρῶν ἀπαιτῇ σκήπτρα καὶ κείον χθόνος. 80
 Ἐγὼ δ' ἔρην λύσο', ὑπὸ σπονδῶν μολεῖν
 Ἐπεισὶ παῖδι παῖδα, πρὶν ψαύσαι δόρος.

* Διομήδης Bar. 1. γ Εὐχας Bar. 3. Land. B. 1. 2. Voss. 2. Ζ Ζυμβάντες Voss. 2.
 α Θρόνους Bar. 1. β Φυράδ' ἀπαθεῖ C. C. C. γ Οὐδ' Ἀργὸς C. C. C. δ Hæc us-
 que ad ἐλθὼν in vers. 79. vitio Librarii omittuntur in Bod. 1. e. Bar. 3.
 E. Bod. 2. C. C. C. Eἰς Bar. 1.

65. Πολλῶν δεομένη σφισμάτων] i. e. Zenobii Adag. Cent. 5. Prov. 43.
 Πολλῶν δεομένη μητρῶων πρὸς τὸ λαδύρ. Erasmus in Oedipi Imprecatio.
 67. Αἰεὶς δ' ἄρα ται] Oedipum ideo 74. Ἐπὶ ζυγοῖς] Phavorinus in voce
 filios execratum esse tradit Apollo- Ζυγῶ locum hunc habuit in oculis.
 dorus, (Biblioth. Hb. 3. cap. 5. §. 9.) Ζυγῶ, inquit ille, λέγουσι οἱ παλαιοί,
 quod, cum patrem Thebis ejici vi- καὶ τὰς ἀφ' ἑαυτῶν ἢ ἡρώωντων ὁδὸν ὑπὲρ
 derent, non ulciscerentur. Alii alias Ζυγῶ, ὃ ἐστὶν ὑπὲρ τῶν ἀφ' ἑαυτῶν ἔχον
 causas attulerunt. Vide Scholiast. ad δυνάμει δ' ὑπὲρ Ζυγῶ εἶπαι, καὶ ὁ ὑψηλὸς
 Sophoclis Oed. Col. v. 1371. Athenæi εἶπαι ὑπὲρ Ζυγῶ βασιλεὺς, καὶ τὸ Ἐπὶ Ζυ-
 Deipnos. l. 1. c. 3. Adeas licet etiam γοῖς καθεζέσθαι ἀρχῆς, τὸ Ἐπὶ Ζυγῶ.

ἦεν. Αἱ δὲ πεμφθεῖς φησὶ αὐτὸν ἀχλὺν
 Αλλ', ὡς φασιν, ἔρανος καὶ πύχας
 Ζεὺς, σῶσον ἡμᾶς· δὸς δὲ ζύμβασιν τέκνοις.
 " Χρὴ δ', εἰ σφας ἔπεφυκας, σὺν ἑὼν βροτῶν
 " Τὸν αὐτὸν αἰεὶ δυσυχὴ καθεστάναι.

ACTUS PRIMI SCENA SECUNDA.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ, ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Α Φ Ο Ρ Τ Ο Ζ Ο Ι Ο Μ Ο Ν Α
 Ι Α Μ Β Ο Ι.

Παι. Ω Κλεινὸν οἴκῳς Ἀντιγόνη ἢ Γάλος πατρί,
 Επεὶ σε μήτηρ παρθενῶνας ἐκάλειν
 Μεθῆκε, ἢ μελάθρων ἐς διήρες ἔχρυσον,
 Στράτῳ μ' ἰδεῖν Ἀργεῖον, ἢ κινεσάσθαι σῆς.
 Επίχες, ὡς ἂν παρὸν ἔροισα σῆς.
 Μὴ τις πολιτῶν ἐν τείλει φαντασέται.

f Πύλας Bar. 1. 3. Bod. 1. 2. Laud. C. C. C. Πύλας habet Henrici Stephani
 Thesaurus in voce πύλα. g Πύλας Schol. h Πύλας Bar. 3. L. Bod. 1. C. C. C.
 Heins. i Sic Bar. 1. 3. L. B. 1. 2. Voss. 1. 2. Vulgo legitur μελάθρων δ' ἴς.
 k Antiquæ Editiones pessime κινεσάσθαι exhibent.

86 Χρὴ δ', εἰ σφας] Tale quid ex
 Nostro affert Athenagoras Legat. 5. 6.

— Ωφειλε δ', εἴπερ ἴς' οὐ ἔρανος
 Ζεὺς, μὴ τ' αὐτὸν δυσυχὴ καθεστάναι.

88 Ω κλεινὸν οἴκῳς] Homerum imi-
 tatur, qui in Iliad. γ'. v. 161. & seqq.
 Helenam inducit Priamo ex alta
 turri Græcorum duces monstrantem.
 Quod etiam observavit Eustathius
 in Commentario, pag. 394. ubi hæc ha-
 bet: — Ο μιμησιμὸς Εὐεπιδὸς, ποιεῖ
 ἄλλως οὐ Φοινίκας τ' παρ' αὐτῇ πάλαι
 ῥοι πρὸ οὐτῶν, διδασκῶν ἐὰν τείχους
 ποτὶ τὸν ἐκ τῶν βασιλικῶν κλισίων.

93 Φαντασέται] Enallage Modi:
 pro φαντασέται. Ομοιωσὶς ἀπὸ τῆς ὑπο-
 τακτικῆς, ut recte notat Autor Scho-
 liorum MS. Baroc. 74. Nam apud opti-

mos quosque Scriptores usitatum est
 pro Subjunctivo Indicativum adhi-
 bere. Sic Homerus II. x'. v. 749.

Καὶ νῦν καὶ Ἀντιγόνη Μόλιον παῖδ'
 ἐλάττει.

Ubi recte Latinus Interpres:

Εὐφροσύνην Ἀντιγόνην Μόλιον παῖδα
 interfecisset.

Et Poeta noster infra v. 753:

Τὴν δὲ παρὸν ῥήματα φαντασέται
 Ad quod Scholiastes: Γίνεται ἀπὸ τῆς
 ῥήματος. Σύνθεσις Τελεωτικῆς ῥήματος ὅρασι
 καὶ ἀπὸ ὑποτακτικῆς. Iterum in Iphi-
 gen. in Aul. v. 1436.

Μὴ μοι πρὸς ἄλλῳ συμφορῶν ἡμεῖς φέροι
 Ubi ad oram codicis sui notat

verat vir summus J. Scaliger, cuius
 tamen emendatio ex minus perspecto
 Græcæ

¹ Καί μοι μὲν ἔλθῃ φαῦλ', ὥς δ' ἔλα, ψόγ',
 Σοὶ δ' ὥς ἀνάσῃ πάντῃ δ' ἐξεδῶς, Φερίσῃ, 95
 Ἀτ' εἶδον, εἰσῆκυστόν τ' Ἀργείων πύρα,
 Σπονδὰς δ' ἔλθον σὺ κασιγνήτῳ Φέρων,
 Ἐνθένδ' ἐκείσε, δεῦρό τ' αὖ κένε πύρα.
 Ἀλλ' ἔπεσ' ἀσῶν τοῖσδε χεῖρ' ἵπτεται δόμοις,
 Κέρει παλαιῶν κλίμακ' ἐκπύρα ποδῖ· 100
 Σχεπὶ γ' ἡ πέδιλα, καὶ περ Ἰσμηνοῦ ῥοας,
 Δίρκης τε νῆμα, πολεμίων κράτ' ἐμ' ὄσσην.

ΑΝΟΜΟΙΟΣ ΤΡΟΦΑ.

ΣΤΡΟΦΗ Α.

- Αν. 1 Ὅρεγε νῦν ὄρεγε γαλαῖαν
 2 Νέα χεῖρ' ἀπὸ κλιμάκων
 3 Ποδὸς ἵχνος ἑπ' ἀπαντῶν. 105

ΙΑΜΒΟΙ

Παι. Ἰδὲ, ξυνάψον, παρθέν· εἰς καιρὸν δ' ἔβης.

Κινέειν γὰρ πυγχαλὸν Πελασγικόν
 Στρατόμα, χωρίζου δ' ἀλλήλων λόχους.

ΣΤΡΟΦΗ Β.

- Αν. 1 Ἰὼ πότνια παῖ Λατῆς
 2 Ἐκάτα, κατὰ χαλκὸν ἄπαν
 3 Πέδιον ἀσπράτῃ. 110

¹ Καὶ μοι Schol. m. Δ' abest Voss. z. Herv. n. Πέδιον Κοβ. z. i. ὁ Ὅρεγέ μοι
 γαλαῖαν legendum conjiciebat Kingius. p. Επικρατῶν Βατ. l. z. Bod. l. z. Land.

Græca Linguae genio nata videtur.
 Hæc enim, Hellenismo tritissimo,
 pro ὄντι ponitur: plane (ut hoc ad-
 dam) sicut ἱπποσύμμετα pro ἱππο-
 σύμμετα in Troad. v. 166. Porro La-
 tini quoque in hoc loquendi modo
 cum Græcis sapissime conveniunt.
 Martialis Epigr. 21. lib. 1.

Si non errasset, fecerat illa minus.
 Hic fecerat valet pro fecisset. Sic Virgil.

impuleras pro impulisses sumplisse cla-
 rum est in Æneid. 2. v. 543 y.

Si mens non levis fuisset,
 Impuleras ferro Argolicas sedare la-
 tebras.

110 Κατὰ χαλκόν] Locum hunc re-
 spexit Aristides Tom. 1. pag. 220.
 Edit. Jebb. Καὶ γὰρ δὲ τὰ Εὐρυπιδῶ.
 Κατὰ χαλκὸν ὅρα πέδιλον, τὸτι φησὶς ἀλ-
 γῶς.

ΙΑΜΒΟΙ.

Παι. Οὐ γάρ π' Φαόλως ἦλθε Πολυμήκης χθόνα,
Πολλοῖς μὲν ἵπποις, μυρίοις δ' ὄπλοις βρέμων.

ΣΤΡΟΦΗ Γ.

Αν. 1 Λεα πύλαι κλείθροισι,

2 Χαλκόμετ' ἑμὲ δολα

3 Λαϊνέοις Ἀμφίονος ὀργάνοις

4 Τείχεος ἤρμοσται;

ΙΑΜΒΟΙ.

Παι. Θάρσ', τίγ' ἔνδον, ἀσφαλῶς ἐχέ πύλιν.
Ἀλλ' εἰσὶρα τὸν πρῶτον, εἰ βέλε' μαθῆν.

ΣΤΡΟΦΗ Δ.

Αν. 1 Τίς ἔστις ὁ λυκαλόφας,

2 Πράπαρ ὅς τ' ἀγῆται γραπτό,

3 Πάγχαλκον ἀσπίδ' ἀμφι

4 Βραχίονι κυφίζων;

ΙΑΜΒΟΙ.

Παι. Λοχαγὸς, ᾧ δέσποιναι. Αν. Τίς; πῶθεν γινώσκ;

Αὐδ' αὖτον, ᾧ γεραιῶν τίς ὀνομάζεται;

Παι. Οὗτος Μυκηναῖος ἔμν' αὐδ' αὖται γίνονται,

Λεργαῖα δ' οἰκεῖ νάμαθ' Ἰππομέδων ἀναξ.

ΣΤΡΟΦΗ Ε.

Αν. 1 Ἐἴς ὥς γὰρ, ὥς φοβερός

2 Εἰσιδεῖν, γίγαντι

3 Γηγμέται περσάμοι,

9 Εκείνη Voss. 2. 1. Sic ex MS. C. C. C. primus edidit Barnesi: consentiente Voss. 2. item Bar. 1. 3. L. B. 1. 2. Vulgo legitur ἔγχε. Apud Julianum (locum hunc citantem in *Cesaribus* haud ita longe ab init.) in quibusdam Edn. est ἔγχεται, in Ed. Francof. (cum Vulg.) ἔγχε. f. Βαχίονα Bar. 3. L. B. 2. &c. : Min. omitt. Voss. 2. 1. In omnibus Impressis ante *Kingium* habetur ἔγχε cum leni spiritu. Parum refert, utro modo scribatur. Bar. 1. ἔγχε, hic representat. x Γηγμέται Voss. 2.

126 Μυκηναῖος — γόνος] Per Ellipsin intelligitur x: ut plena ora-

tio sit, x τὸ γόνος. Vide Lamb. Bos Ellips. Graec. pag. 335.

4 ^γ Ἀσπερώπες ἐν ρεφαΐσιν,

5 ^δ Οὐ πρὸς φορος ἀμείλιαν χύνει.

ΙΑΜΒΟΙ.

Παι. Τόνδ' ἐξαμείβοντ' ἔχ' ὁρᾷς Δίρκης ὕδωρ;

Αγ. Ἄλλος ^β γὰρ ἄλλος τῆδε τρύχων τρύπῃ.

Τίς δ' ἐστὶν ἔτῃ; Παι. Πᾶς μὲν Οἰνῶς ἔφυ.

Τυδεὺς, Ἀρίων δ' Αἰτωλὸν ἐν γέρονσι ἔχῃ.

ΣΤΡΟΦΗ.

Αγ. 1 Οὗτος ὁ πᾶς Πολυμύεικε, ὦ γέρον,

2 Αὐτοκασιγνήτης νόμφας

3 Ομόγαμος κυρεῖ;

4 Ως ἄλλοτρεως ὁπλοισι, μὲν ὁ δ' ἄρβαστῃ.

ΟΞΙ

ΙΑΜΒΟΙ.

Παι. Σακεσφόροι γὰρ πάντες Αἰτωλοὶ, τέκνον,

Λόγχαῖς τ' ἀκοντιστήρες εὐσχωπάτοι.

Αγ. Σὺ δ', ὦ γέρον, πῶς αἰσθάνη σαφῶς τῆδε;

Παι. ^δ Σημεῖ' ἰδὼν τίτ' ἀσπίδων ἐγνώρισα,

Σπινθὰς ἂν ἦλθον σὺ κασιγνήτω φέρων,

Α πρὸς δεδορκᾶς, οἶδα δ' ὅτ' ὠπλισμένους.

ΣΤΡΟΦΗ.

Αγ. 1 Τίς δ' ἐστὶς ἀμφὶ μνήμα τῆς Ζηθῆς περὶ,

2 Καταβόσφυχ, ὁμμασι

3 Γοργὸς ἔειπδ' εἶν, νεανίας;

γ Ἀσπερώπες Bar. 1. Bod. 2. Ald. Herv. γ Ita Kingius cum MSS. Regia Societatis N. 7. cum prius esset, οὐκ ἄσπερος ἀμείλιαν. Legitur item ἀμείλιαν in Cod. C. C. C. α Illud λαγυρῶν, quod post hanc vocem compareret in Vulgatis, Bar. 1. 3. B. 1. Land. (adde quoque Bod. 2. & Voss. 2.) autoritate deleuit Kingius. β Sic idem vir doctus Codicis Reg. Soc. prædicti fidem secutus. Alii Edidit simul ac MSS. omisso γάρ, ἄλλος ἄλλος ὁδὴ repræsentant. γ Ἀμείλιαν Bar. 3. Land. B. 2. κατὰ βόσφυχ Bod. 1. δ Σημεῖον ἰδὼν τίτ' Voss. 2. ε Οὗτος δὲ ἀμφὶ Sc. f Tò Sc. B. 2. g Εὐπείην Bar. 3. L. Bod. 1. 2.

136 Εἰς γέρονσι ἔχῃ] Στίχοι hic, ἀντὶ τῆς ὅλης σήματῃ. Sic Latini Græcos imitati pectus pro toto corpore usur-

pant. Vide CL. V. Joh. Pricæum in Animadversionibus ad Apuleii Apologiam p. 123.

Παι. 4 Λοχαγός. Αν. Ως ^h ὄχλος νιν ὑτέρω ποδὶ
5 Πάνοπλος ἀμφέπη.

150

Ι Α Μ Β Ο Σ.

Παι. Οδ' ἐστὶ Παρθενοπαῖος, Αττάλάντης γόνος.

Σ Τ Ρ Ο Φ Η Η.

Αν. 1 Ἀλλά νιν ἅ κατ' ὄρη μετὰ ματέρῳ

2 Ἀρτεμίδος ἱερύνα,

3 ἰ Τόχοισιν ^k δαμάσσοις ὀλέσσειν,

4 Ὃς ^l γ' ἐπ' ἐμὰν πόλιν ἔβα πέρσων.

155

Ι Α Μ Β Ο Ι.

Παι. Εἴη τὰδ', ὦ παῖ, σὺν δίκη δ' ἤκησι γλῶ.

“ ^m Ὁ καὶ δέδοικα, μὴ σκοπῶς ὀρθῶς θεοί.

Σ Τ Ρ Ο Φ Η Θ.

Αν. 1 ⁿ Ποῦ δὲ ὅς ἐμοὶ μῖσος

2 Εἴθετ' ἐκ ματέρῳ

3 Πολυπόνω μοῖρα;

4 Ὡς ^o φίλτατ', εἰπέ, ποῦ ἐστὶ Πολυμείκης, γέρον.

160

Ι Α Μ Β Ο Ι.

Παι. Εκείνος ἐπὶ τὰ παρθένων τάφος πέλας

Νιόβης, Ἀδράστωι παλαιόν ὄρεσσετ'.

Ὁρᾷς; Αν. Ὁρᾷ δ' ἔστ', ἔσσι φῶς ὀρᾷ δ' ὥς

ῥ' Μορφέης τὸ πάρος, εἴρενα τ' ἐξέπασσεν.

165

Σ Τ Ρ Ο Φ Η Ι.

1 Ἀνεμώκεος εἴθε δρόμον νεφέλαις

2 Πόσῳ ἐξάνυσται δὲ αἰθέρι

^h Ὁ πλῶς Voss. 2. ἰ Τόχοις Bar. 3. L. B. I. 2. Ald. cæterique Editores ante Cl. Kingium, qui πύκτου ob metrum ex optimo Codice Reg. Soc. N. 7. reposuit.
^k Sic idem ex MS. laudato. In Vulgg. δαμάσσοις, vel δαμάσσοισι exhibetur.
^l Voculam γ' metro necessariam ex conjectura addidit Kingius. ^m Ita ex Clarif. Kingii sententia & omnibus, quos vidi, melioris notæ MSS. consentiente itidem Codice Scaligeriano, reposuimus. In libris hactenus vulgatis legitur ὦ παῖ. Tu vide sis infra ver. 272. Aristophanis Eccles. v. 338. ubi δ' ἔστ' δίδου in ὦ ἔστ' δίδου frustra mutat Tanaquilus Faber: ut ante nos vidit celeberrimus Kusterus. ⁿ Παῖ δ' ὅς Voss. 2. Πῦ πῦ δ' ὅς in Vulgg. ^o Φίλτ' B. 2. ^p Μορφέος Sc.

- 3 Πρὸς ἐμὸν ὁμογνέτωρα,
 4 ^q Περὶ δὲ ὠλένας ^r δέροι φιλτάτα
 5 ^r Βάλοιμι χρένω φυράδα μέλεον.
 6 Ως ὅπλοισι χρυσέοισιν ^t εὐπρεπὴς, γέρον,
 7 ^u Εὔοισιν ὅμοια ^x φλεγέθων
 8 ^y Βολαῖς ^z αελίου,

170

I A M B O I.

- Παι. Ηἷζ' δόμους τέσδ', ^a ὥς σ' ^b ἐμπλήσῃ χαρῆς
^c Ἐπαινοῖ. Αν. Οὐπὲς δ', ὧ ^d γεραιῆς, τίς κυρεῖ,
 Ος ἄρμα λόχων ἡνιοστροφῇ βεβῶς;
 Παι. Ο μάντις Ἀμφιάρεα, ὧ δέαπων, ὅδε.
 Σφάζια δὲ ἀμ' αὐτῷ, γῆς ^e φιλαίματ' ῥοαί.

175

Σ Τ Ρ Ο Φ Η Ι Α.

- Αν. 1 Ω λιπαροζώνη ἵγυαπερ
 2 Αελίξ ^f σελαναία,
 3 ^g Χρυσόκυκλον φέγ',
 4 Ως ^h ἀτρεμαῖα κέντρα
 5 Καὶ σάφρονα πώλοισ
 6 Μεταφέρων, ἰθυῖν.

180

185

I A M B O I.

ⁱ Πῆ δὲ ὅς τ' αἰ δεινὰ τῇδ' ἐφουβέζ' πόλιν

^q Παρὰ Voss. 2. ^r Δειρῶ Sc. ^s Ita reposuit Kingius sola MS. C. C. C. autoritate, pro βάλοιμι, quod habent priores Editi. vacillante metro. ^t Ἐκπρεπὴς Voss. 2. Sc. ^u Ita Kingius ex Cod. Reg. Soc. N. 7. Εὔοις Bar. 3. Laud. Bod. 1. 2. Ald. Herv. Cant. Steph. Εὔοις Barnes. Εὔοις Pierf. ^x Φλεγέθων Ald. Herv. Steph. ^y Βολαῖς Voss. 2. ^z Ηλίξ Sc. Heinsf. ^a Ως pro ὥς σ' Voss. 2. ^b Omnes libri typis impressi ante Ed. King. dant ἐμπλήσῃ. ^c Ad fidem Codicis optimi Reg. Soc. constituitur hic Senarius. in Bar. 1. & Vulgatis libris, pro τίς κυρεῖ, habetur τίς; πόθεν κυρεῖ; sed versus uno pede redundat. MS. C. C. C. τίς; πόθεν; absque κυρεῖ, habet: non male. Quomodo etiam legitur in Bar. 3. L. B. 1. 2. ^d Γηραιῇ Sc. ^e Φιλαίματι Bar. 1. 3. Laud. Bod. 1. 2. Atque hanc lectionem præferunt omnes Editi. ante J. King. ^f Σίλα νίον Voss. 2. ^g Χρυσόκυκλον Bar. 3. Bod. 1. 2. ^h Ita cum MS. Regiæ Societatis N. 7. & Voss. 2. Ἀσπίς in omnibus Bodleianis Codicibus, Editisque quamplurimis, contra metri rationem. ⁱ Πῶς Voss. 2.

175 Ως σ' ἐμπλήσῃ χαρῆς ἵππων-
 δ. Constructio Attica: vulgaris
 requireret ἵππωνδον. Vide Cl. Jensii
 Heft. Lucian. lib. 1. cap. 7. & quæ

notavimus ad Sophoclis Oedip. Col.
 v. 1187.

179 Ἀμ' αὐτῷ] Plene ἄμ' αὐτῷ αὐ-
 τῷ. Vide Lamb. Bos Ellips. Gr. p. 359.

^k Καπανεύς ; Παι. Εκείνος ἐπὶ αὐτῶν ὡροσβάσεις ^m σκοπεῖ
Πύργων, ἄνω τε καὶ κάτω τείχη μετρώων.

Σ Τ Ρ Ο Φ Η IB.

- Αν. 1 Ἰὼ Νέμεσις, καὶ Διὸς
2 Βαρύβρομοι βρονταί, 190
3 Κεραυνίον τε ⁿ πῦρ αἰθαλόεν,
4 " Σὺ τοι μεγαλανορέαν
5 " Ὑπεράνορα ^o κοιμίζοις.
6 Ὁ δ' ἔστιν αἰχμαλωπίδας
7 Ὃς δορεὶ Θηβαίαις Μυκήναισι, 195
8 Λερναίᾳ τε ^p δώσειν Τελαίᾳ,
9 ^q Ποσειδωνείοις ^r Ἀμμωνείοισιν
10 Ὑδασι δαλείαν ^r πεδισαλῶν.
11 Μή ποτε, μή ποτε πάνδ',
12 Ω πότνια, ^r χρυσοδόσφυχε, 200
13 Ω Διὸς ἔρνος ^u Ἀρτεμι,
14 Δαλοσυνῶν τλαίῳ.

I A M B O I.

- Παι. Ω τέκνον, εἶσα δῶμα, καὶ κατὰ σέρας
Εν παρθενῶσι μέμνε σῆς, ἐπεὶ πόθε
Εἰς πέρην ἦλθες, ὧν ἐχρηζες εἰσιδεῖν. 205
Ὀχλος γάρ, ὥς παραγμός εἰσῆλθεν πόλιν,
Χωρεῖ γυναικῶν πρὸς δόμους τυραννικῆς.

^k Vox Καπανεύς abest à Voss. 2. ^l Πρὸς βάσεις, duabus vocibus, Ald. Herv.
^m Ita ex Cod. Reg. Soc. N. 7. primus edidit Kingius: antea τιμωρίται. At-
que ita habent omnes, quos inspexi, Codices manu exarati. ⁿ Ὡς Voss. 2.
Sc. Heins. ^o Ita Kingius, & ante eum Pierfius, nescio qua autoritate: antea
in Editis κοιμίζεις. in MSS. Bodleianis legitur κοιμίζεις, in Voss. 2. κοιμίζων. ^p Δώ-
σῃ conjiciebat Canterus, ut sententia recte se haberet: quam lectionem
ad oram exemplarium suorum notaverant viri doctissimi, Is. Vossius & Dan.
Heinsius. ^q Ποσειδωνείοις Bar. 1. L. Bod. 1. MS. Bar. 74. Schol. ^r Ἀμμωνείοις
Schol. Laud. B. 2. Ald. Herv. Steph. Cant. Barnes. Pierf. Ἀμμωνείοις Bar. 1. 3.
Bod. 1. Bar. 74. ^s Πεδισαλῶν Voss. 2. ^t Ita omnes MSS. omnes vero Editi,
ante Kingianam χρυσοδόσφυχον. ^u Ἀρτεμις Bar. 3. L. B. 2.

196 Λερναία — Τελαίᾳ] Ἀπὸ τῆς τῆ Ποσειδῶν. Hæc vetus Paraphra-
σίη τῆς παλαιᾶς, τῆς ἀναδεδείχθαι τῆς τῆς ἱστορίας. I i 2

“φιλάφροσιν γὰρ χεῖμα^x ἠλείων ἔφω,
 “^y Σμικρὰς τ’ ἀφορμὰς κὺ λάβωσι τῶν λόγων,
 “^z Πλείας ἐπεισφέρουσιν ἡδονὴ δέ τις
 “Γυαίῃ, μηδὲν ὑγῆς^a ἀλλήλαις λέγειν.

210

ACTUS PRIMI SCENA TERTIA.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

ΧΟΡΟΣ.

- 1 Τύειον^b οἶδμα λιπᾶσ’, ἔδω
 2 Ἀκροθίνια Λοξία,
 3 Φοινίσσας δὲ τὸ νάσσυ
 4 Φοῖβου δέλα μελάθρων,
 5 Ἰν’ ὑπὸ δειράσι^c νιφοβόλοις
 6 Παρνασσὸ^d κατενάδην,
 7 Ἴόνιον καλὰ πόντον
 8 Ελάτα πλεύσσαι, περρύτων ὑπὲρ

215

^x ἠλείων Bar. 1. Land. B. 1. Heinsf. Schol. Ὀλλυῶν Bar. 2. ^y Μικρὰς Bar. 2.
^z Πλείας δ’ ἐπεισφέρουσιν Bar. 2. ^a Ἀδύται Sc. Heinsf. ^b Vulgata lectio Samueli Petito displicebat, qui (in Comment. in Leges Aeticas p. 51.) ὁδμῶς hic emendat: sed male. Adi omnino Clar. Stanleii Comment. in Aeschyli Persf. pag. 752. ubi locum hunc vexatissimum egregie, more suo, illustrat. ^c Ita Codices MSS. omnes Edii ante Kingium dant νιφοβόλοις, metro reclamante. ^d Κατινάδην malit Cl. Thirlbius.

212 Τύειον οἶδμα λιπᾶσ’] Hunc Nostri locum in mente habuit Aristophanis Enarrator in Acharnens. vers. 442. ubi ad verba, Τὴν δ’ αὖ χοροῦ τις, hæc dicit: Καὶ ἄφ’ οὗτων τῶν ἑυκατάδην Ἀλγούρ. ἥ τις γὰρ εὐαίχῃ τὴν Χορὸν ἐπὶ ἀκίλῃ φηγγυρῆς τῇ ὑποθήκῃ, ἢ ἐπὶ τῇ πρὸς ἀπαγγέλλουσαν, ὡς ἐπὶ τῇ Φοινίσσας. οὗτοι ἐμπροσθεν ἀπαλαμψανόμενοι τῇ ἀδίκῃ δύνανται, ἀλλὰ μεταξὺ ἀντιπικτυῖται.

217 Κατινάδην] Ἀπὸ τῆς κατανάδης σημαί. (restituere κατανάδης σημαί.) Schol. Nimirum apud Græcos Aoristus pri-

mus pro Futuro passim usurpatur. Hesiod. Erg. κ. ἡμῖν. γ. 334.

Ἐργων αὐτ’ ἀδίκων καλὰ πᾶσι ἐπιδέχων ἀμοιβῶν.

Hic ἐπιδέχων est exhibebit. Sic & Lucianus in De Mercede Conductis pag. 155. Ed. Kent. Δοκῶ δὲ μοι καλὸς αὖ ποιῆσαι, εἰ τις αἰτίαι, κ. τ. λ. Ubi sicut ποιῆσαι positum est pro ποιήσων, ita & in sacra pagina ἡγεμὶ pro ἡγεῖν sumplisse videtur Scriptor Evangelicus: Καὶ ἡγεμὶ κύρας σωτηρίας ἡμῖν. Luc. I, 69. Similiter Joh. XV, 6. Ἐάν μὴ τις μένη ἐν ἐμοί, ἐσθλήτη ἔξω ὡς τὸ κλήμα, κ. τ. λ. ἐσθλήτη.

- 9 ^c Ακαρπίτων πεδίων ^f Σικελίας 220
 10 ^g Ζεφύρου πνοαῖς ἰππεύσασθαι
 11 Ἐν ἔρανώ κάλλισον κελεύθῳ.
 12 Πόλεως ἐκπεσευθεῖς ἑμᾶς.
 13 Καλλιστεύματα Λοξία,
 14 Καδμείων ^h δὲ ἔμολον γᾶν, 225
 15 Κλειῶν ⁱ Αἰγυπιοῖδαν,
 16 Ομοφρεῖς δὲ Λαίου
 17 ^k Περσέως ἐν τεύχεσσι πύργας.
 18 Ἰστέ δὲ ἀγρίοιμασι ^l χρυσοτεύκτοις
 19 φοῖβω λάτεις ^m γενόμεαν. 230
 20 Ἐπὶ δὲ Κασσάλιας ὕδωρ
 21 ⁿ Ἐπιμύει με, κόμας ἑμᾶς
 22 Δεῦσσι, παρθένοιον χλιδᾶν,
 23 φοιβεῖαισι λατρείαις.
 24 Ἰὼ λάμπρου πέτρα πυρᾶς 235
 25 Διόρυφον σέλας, ὑπὲρ ἄκρων
 26 Βακχείων, Διονύσου
 27 Οἶνα θ', ἃ κατὰ μέλαινα γαίης
 28 Τὸν πολύκαρπον
 29 Οἰάνθας εἰσέτω βότρυς, 240

^e Pro ἀκαρπίτων forsitān haud incommode legi posse τὴν ἀκαρπίτων autumat Kingius. ^f Κιλικίας felici conjectura legendum censet Clar. Stanleyus Comment. in Æschylum p. 754. Κιλικία utique in Σικελία mutare Librariis haud ita infrequens. Suidas: Σόλοι Σικελίας πόλις. ubi Σικελίας, vitiose pro Κιλικίας: quod eruditif. Kusteri diligentiam effugisse miror. Eadem corruptela & aliorum Lexicographorum loca invalit. Photius hactenus ineditus: Σόλοι οἱ δὲ πόλις Κύπριος, οἱ δὲ Σικελίας. (lege Κιλικίας, ut recte apud Stephanum Byzant. habetur.) Etymologici Magni Scriptor: Καρὰ Κίον ἀπὸ λαοῦ οὗ Σικελίας ἀπερωτήσθη. Ita in omnibus libris editur: tu certissima emendatione reponere cō Κιλικία. ^g Ζεφύρου Ald. Herv. ^h Ita MSS. Bodleiani & Voss. 2. Particulam δ' omittunt Editi omnes ante Kingium. ⁱ Αἰγυπιοῖδαν Bar. 1. 3. Laud. B. 1. 2. Sc. Schol. ^k Sic cum MSS. Bodl. & Voss. 2. in Voss. Impressis περιφρεῖς, male. ^l Ita cum Kingio ex quinque Codd. Bodleianis: prius erat χρυσοτεύκτοις, laborante metro. ^m Γενόμεαν Sc. in Edit. omnibus præter Kingianam ἰσχυόμεαν. ⁿ Περσέως Voss. 2.

ἐάντη. In hoc loco ἐάντη & ἐνεάντη pro βλαστήσεται & ἐνεανθήσεται posita esse ex sequentibus perspicuum est. Vide sis etiam quæ in Append. ad

Al. Script. de Dial. Att. p. 145. observavit vir doctif. Henr. Stephanus.

235 Πύργα] Consule Notam ad Sophoclis Oedip. Tyr. v. 472.

- 30 Ζάθεά τ' ἄντρα δράκοντι,
 31 Οὔρειά πε σκοπῶν θεῶν,
 32 Νιφόβωλόν τ' ὄρος ἱερὸν,
 33 ° Εἰλίσσων ἀθανάτας θεοῖς
 34 ρ Χορὸς ὁ γενοίμαν ἄφοβον,
 35 Παρὰ μεσσύμφαλα γάλα φοίβου,
 36 Δίρκαν περιλιπῶσι.

245

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

ΣΤΡΟΦΗ.

- I Νυν δέ μοι πρὸ τευχέων
 2 Θέρμος μολὼν Ἀρης,
 3 Αἶμα δάϊον φλέγῃ
 4 Τᾶδ', ὃ μὴ τύχοι, πόλιν·
 5 Κοινὰ γάρ φίλων ἄχῃ.
 6 Κοινὰ δὲ, ἔτι πείσεται
 7 Ἐπιάπυργος ἄδ' ἔγῃ,
 8 Φοινίσσα χώρα. Φεῦ, Φεῖ.
 9 Κοινὸν αἶμα, κοινὰ τέκνα
 10 Τὰς κεραιφόρου πέφυκεν ἰῆς·
 11 Ὡν μέτεσσι μοι πόνων.

250

255

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

- I Ἀμφὶ δὲ πόλιν νέφει
 2 Αἰσίδων πυκνὸν φλέγῃ,

260

ο Εἰλίσσων *Bar.* 3. *L. B. I.* 2. *Schol.* ρ Χορὸς in *Voss.* 2. q Γίνομ' in *Voss.* 2. r Γάλα *Bar.* 1. 3. *L. B. I.* 2. *Ald. Herv. Steph. Cam.* f Ita cum *Kingio & Pierſio* ex *Codicibus* quinque *Bodleianis & Voss.* 2. in *Edis. Barnes.* cæterisque eam præcedentibus γαῖα, non æque bene. t Ita ex *MS. C. C. C.* (cui consentiunt *Bodl. MSS.* omnes & *Voss.* 2.) primus edidit *Barnes.* in *Aldina Editione* aliisque τίνα.

246 Μεσσύμφαλα γάλα] *Adi sis Sophoclis Oedip. Tyr.* v. 488. & in eum locum notata. Adde *Phurnutum* (qui & *Cornutus* vocatur in *MS. Vatican.* 72.) in libello de *N. D.* cap. de *Apolline.*

250 Αἶμα δάϊον] Πόλεμον ἀκμαῖον.
 256 Κοινὰ τέκνα — ἰῆς] Series *Generis.* Io. Epaphus. Libya. Belus. Agenor. Cadmus. Polydorus. Labdacus. Laius. Oedipus. Eteocles & Polylices.

- 3 Σχήμα Φοινίου μάχης,
 4 Ἀν Ἀρης τάχ^u οἶσται
 5 Παισὶν Οἰδίου, φέρων
 6 Πημονὰν Εὐρινύων.
 7 Ἀργὸς ὧ Πελασγικόν,
 8 Δαιμαίνω πᾶν σὶν ἀλκάν,
 9 Καὶ τὸ θεόθεν· ἔγδ^x ἀδικῶ
 10 Εἰς ἀγῶνα τὸνδ' ὕψιστος ὁρμᾷ
 11 ὧς μετέρχεται δόμους.

265

ACTUS PRIMI SCENA QUARTA.

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ, ΧΟΡΟΣ.

I A M B O I.

Πο. ΤΑ μὲν πυλῶρων κλειθεῖ μ' εἰσεδέξατο.

270

Δι' εὐπετείας, τειχέων ἔσω μολαῖν.

Ο καὶ δέδοικα, μὴ με δικτύων ἔσω

Λαβόντες, ἔμεθ' ὅσ' ἀναίμακτον χροῖα.

Ὦν ἔνεκ' ὅμμα^b πανταχῶς διοίστον,

Κακῆϊσε καὶ τὸ δεῦρο, μὴ δόλος τις ἦ.

275

Ὦ πλισμῆος δὲ χεῖρα τῷδε φασγάνῳ,

Τὰ πῖς ἐμαυτῷ τῷ θράσος παρέχομαι.

Ὦν, τίς ἔτ'^c; ἢ κτύπον φοβέμεθα;

Ἄπαντα γδ' πλμῶσι δεινὰ φαίνεταί.

^u Εἶσται Sc. Barnes. in margine. ^x Ita Kingius: ast in omnibus, quos quidem vidi, scriptis editisque est ἀδικον. ^y Εὐοπλον Sc. ^z Olim (consentientibus quatuor Codicibus Bodleianis) πᾶσις de ediderunt Barnes. Pierf. aliique Editores. Sed vocem πᾶσις, quæ verum pessundat & ex Paraphrasi irreplisse videtur, ex fide Cod. Reg. Soc. N.7. deleuit Kingius. ^a Εἰσω Bar. 1.3. L. B. 1.2. Ald. Herv. Steph. Cant. ^b Πανταχῶ cum Kingio ex Bar. 1.3. L. B. 1.2. Voss. 2. C. C. C. priores Edit. dant πανταχῶ. ^c In Bar. 3. Laud. Bod. 1. 2. Sc. Heins. est ἦ, quod rectius putem, quam quod editur.

272 Ο γδ' δίδικα] Ο hic positum est pro δ' ἦ. Sic infra v. 895. Α γῶ π' ὁρῶν —, pro δ' ἦ &c. Similis est Ellipsis ea, qua utitur Plautus in Am-

phitr. vers. 13.

Hoc magis miser est divitis servos.

Ubi hoc pro propter hoc. Plura exempla congeffit L. Bos Ellips. Gr. p. 305.

“Οταν δι' ἐχθραῖς πᾶς ἀμείβηται χθονός.

280

Πέποιθα μέντοι μητρὶ, ^d καὶ πέποιθ' ἄμα,

Ἡ πῆς μ' ἐπεισε δεῦρ' Ἰωύαπωνδον μολῆν.

Ἀλλ' ἐγγὺς ἀλκή· βώμιοι γὰρ ἐχάραα

Πέλας πάρεισι, καὶ ἔρημα δώματα.

Φέρ', εἰς σχολεινὰς οὐβουλὰς μεθ' ὧ ^εξίφθ',

285

Καὶ ταῖσδ' ἐρωμα, ^e τίνες ἐφεστῶσιν ^f δόμοις.

Ξῆναι γυναικες, εἶπαί, ἐκ παῖδας πατέρας

Ελληνικοῖσι δώμασιν πελάζετε;

Χο. Φοίνισσα μὲν γῆ πατρίς, ἡ θρέψασά με·

Ἀρήγορος δὲ παῖδες ἐκ παῖδων, δόρος

290

Φοῖβω μ' ἐπέμψαν ἐνθάδ' ἀκροθνιον.

Μέλλων ἧ πέμπειν μ' Οἰδίπῳ κλεινὸς γῆν

Μαντεῖα σεμνὰ, Λοξίου τ' ἐπ' ἐχάρας,

Εν τῷδ' ^h ἐπεσφάτουν Ἀργεῖοι πάλιν.

Σὺ δ' ἀντιμέσφαί μ', ὅτις ὦν ἐλήλυθας

295

Επλάσμον πύργωμα Θηβαίαις χθονός.

Πο. Πατὴρ μὲν ἡμῖν Οἰδίπῳ ὁ Λαίου·

Επικτε δ' Ἰοκάστη με, πᾶσι Μανοικέως.

Καλεῖ δὲ Πολυαἰκλῶ με Θηβαῖς λεώς.

^d H & Voss. 2. ^e Τὰς ἰφιστάσας δόμους Sc. Heinsf. Τὰς ἰφιστάσας δόμοις Sc. f Δόμους Vat. 3. L. B. I. ^g Τὸ Voss. 2. ^h Επεσφάτουν Ἀργεῖοι Voss. 2.

292 Μίλλων ἧ πέμπειν] Vide ad Sophoclis *Antig.* v. 266. Adde eruditissimum Perizonium ad Sanctii *Antip.* p. 545.

294 Εἰ τῷδ' J. H. c. Εἰ τῷδ', scil. καὶ τῷδ': quæ vox in huiusmodi locutionibus non raro supprimitur. *Thucydides* lib. 3. c. 72. Εἰ τῷδ' τῶν τε Καρχηδονίων καὶ Ἀ. Schol. Τῷ καὶ τῷδ' δηλονότι. Lucian. in *Pseudomani.* p. 781. Edit. Amstel. Οὐκ ἐν δὴ τῷδ' (ita legendum cum *Editione Aldina*, non *indivort* conjunctim, ut perperam editur in

cæteris *Impressis*) *Θεοσωμῶν*, ἰφ' οὕτω διακρίθ' ἀφαιρέθ'· non opportuno tempore rem illam aggressus, sub iudice ita comparato. Sic etiam ἐν τῷ παρόντι (sc. καὶ τῷδ') παρὸν ἔχον, apud *Thucyd.* lib. 1. c. 132. Quem loquendi modum à Græcis mutuati sunt Latini. Cicero *Familiar.* lib. 2. *Epist.* 10. *Hæc ad te in præsentī scripsi.* Sallust. *Bell. Catilin.* cap. 16. Si causa peccandi in præsens minus suppretebas, nihilominus infantes, sicuti fontes &c. ubi vide quæ notavit Ciacconius.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

ΣΤΡΟΦΗ Α.

- Χο. 1 Ω συγχύεα τῶν Αθήνορος τέκνων, 300
 2 Εμῶν τυράννων, ὧν ἀπεσάλλω ὑπο,
 3 Γονυπετεῖς ἔδρας παρ᾽ αἰνῶ
 4 Σ', ἀναξ', τὸν οἶκόν γε νόμον σέβασα.
 5 Εἶσας, εἶσας ὦ χρόνῳ γαῖν πατρώων.
 6 ^ι Ἰὼ, πότνια, μύλε ^κ παρ' ὀδῶν, 305
 7 Αναπέτασον πύλας,
 8 Κλύεις, ὦ πεῖσαι τίνδε
 9 Μᾶτερ; τί μέλλεις ὑπ' ὠροφα μέλαθρα
 10 Περαῖν, ^ι θύγειν τ' ὠλένας τέκνου;

ACTUS PRIMI SCENA QUINTA.

ΙΟΚΑΣΤΗ, ΧΟΡΟΣ, ΠΟΛΥΤΡΕΪΚΗΣ.

ΣΤΡΟΦΗ Β.

- Ιο. 1 ^μ Φοίνισσαν, ὧ ^ν νεάνιδες, βοᾶν ἔσω 310
 2 Δόμων κλύσαι τῶνδε,
 3 ὦ Γηραιῶ παδὶ τρομερῶν
 4 Ελκω ^ρ ποδὸς βάσιν.
 5 ^ρ Ἰὼ, τέκνον,
 6 Χρόνῳ σὺν ὄμμα, ^τ μυρίαίς ^ι ἐν αἰμαίς 315
 7 Προσέδον. ^τ ἀμφίβαλε μαστὶ
 8 Ὀλέαισι ματρός,

ι Sic Kingius ex MSS. antea id bis, minus recte. κ Παρ' ὀδῶν Laud. Bod. l. C. C. C. l. Θύγειν Κοβ. 2. m Φοίνισσαν βοᾶν κλύσαι, ὦ νεάνιδες, γαῖν, omisiss intermediis, Voss. 2. n Sic cum Editis. Ald. Herv. Cant. Steph. Piers. scribunt Pollux, Suidas, alii. Barnesf. & post eum King. νεάνιδες exhibent: & favet Phrynianus, apud quem legas: Νεάνις, ἡ παρθένος. ο Γηραιῶ τρομερῶν in Edd. Barnesf. Ald. Herv. Cant. Steph. Γηραιῶ τρομερῶν Bar. 1. 3. L. B. 1. 2. C. C. C. Piersf. Gr. Γίρει τῶ παδὶ τρομερῶν Κοβ. 2. ρ Ποδὶ Bar. 1. 3. Laud. Bod. 1. 2. C. C. C. Piersf. Gr. 9 Ω Bar. 1. 3. Laud. B. 1. 2. Sc. Heinsf. τ Μυρίαίς τ' ἐν Ald. Herv. Cant. Steph. Barnesf. f Forlan ἰφ' αἰμαίς. i Male ἀμφίβαλε in Edd. ante Kingianam.

- 9 Παρηΐδων τ' ὄρεγμα,
 10 Βοσρύχων τε κυανόχρωτα ^u χαίτας. O M
 11 Πλόκαμον, σκιάζων δέραν ^z ἑμάν. 320
 12 Ἰὼ, ἰὼ, μόλις Φανείς
 13 Αελπία καὶ δόκηται ματρὸς ὠλένας.
 14 Τί Φῶ σε; πῶς ἄπαντα
 15 Καὶ χερσὶ, καὶ ^y κέμαισι,
 16 Πολυέλικτον ἄδοναν 325
 17 Εκείσε καὶ τὸ δεῦρο
 18 Περιχορεύουσι, τέρψιν
 19 ^z Παλαιᾶν λάβω χαρμοναῖν;
 20 Ἰὼ πικρῶ,
 21 Ερημον πατρώων ἔλιπες δόμον, 330
 22 Φυγὰς δόποταλὲς ὁμαίμου λῶδα.
 23 Ἡ ποθεινὸς Φίλοις;
 24 Ἡ ποθεινὸς ^a Θήβαις;
 25 Οθεν ^b ἑμάν τε λυκόχροα ^c κείρομαι,
 26 Δακρυόεσσαν ἱέσσε πενθήρη κέμαν, 335
 27 Απεπλος Φαρέων λυκῶν, τέκνον,
 28 ^d Δυσέρφνεα ^e δὲ ^f ἀμφὶ τρύχη

^u Ita Codd. quinque Bodleiani, Voss. 2. Ald. Herv. Χαίτας Cam. Steph. Barnes. Pierf. ^x Ἀμάν Voss. 2. ^y Ita cum Kingio, Pierfio & Grotio ex Codd. Bodleianis & MS. C. C. C. in Vulgaribus Impressis est λόγισσι. ^z Παλαιῶν — χαρμονῶν Bar. 1. Παλαιῶς — χαρμονῶς Ald. Herv. Cam. Steph. Barnes. Παλαιῶν — χαρμονῶν Voss. 2. Sc. Heins. ^a Φίλοις B. 1. ^b Εὐδάντι Voss. 2. ^c Κίκαρμαι Barnes. in margine. ^d Δυσέρφνεα Bar. 1. 3. L. Bod. 1. 2. & Edit. omnes ante Kingium. ^e Ἀμφὶ τρύχη δὲ ἱμέτρια σκέπῃ ἀμείδομαι legit hic Lescapetus Grammaticus nondum editus, in Bibliotheca Bodleiana. ^f Ἀμφὶ τρύχη Bod. 1. Ἀμφιτρίχη Bar. 1. 3. Laud. Bod. 2. Ἀμφιτρίχη C. C. C. Ἀμφιτρίχη Ald. Herv. Cam. aliique.

322 Αελπία καὶ δόκηται] Pro αἰλπίτας ἢ ἀδελφίτας. Vide ad Sophoclis *Amig.* v. 1192.

323 Τί Φῶ σε] Σὲ, ἀπὸ τῷ σοι: Accusativus pro Dativo, Attice. Adi, si placet, *Methode Grecque* lib. 7. cap. 4. Reg. 11.

334 Κείρομαι] More lugentium, qui apud veteres Græcos comas detondebant. Vide Sauberti de *Sacrific.* c. 10. J. Kirchman. de *Funer. Roman.*

lib. 2. c. 14. & quæ ad *Æliani Var. Hist.* lib. 7. c. 8. observant viri eruditi Schefferus & Kuhnii.

336 Απεπλος Φαρίων λυκῶν] Quia in luctu, albis vestibus depositis, atras indui moris erat. Vide quæ adduxit Meursius in *Commentario* ad *Lycophronis Alexandr.* v. 973. Doctif. Potteri *Archæolog. Græc.* lib. 4. cap. 5. & imprimis J. Kirchman. de *Funer. Rom.* lib. 2. c. 17.

320

29 Τάδε σκόπ' ἀμείβομαι.

30 Ο δ' ἐν ὁμοίῳ πρῶτος ὀμμαπτερῆς,

31 Ἀπῆνας ὀμοπτερου,

340

32 Τὰς ἀποζυγίστους δόμων,

33 Πόθον ἀμφιδάκρυτον

34 Αἰεὶ κατέχων, ἀνῆξε μὲν ἡ Ξίφους

35 Ἐπ' αὐτόχειρά τι σφαγῶν,

325

36 Ἴπερ πτερενά τ' ἀγχόνας,

345

37 Σπινάζων δρᾶς τέκνοις.

38 Σὺν^k ἀλαλαγαῖς ἰδ' αἰαγμαίων,39 Ἀἰὲνⁿ σκοτία κρύπτεται.

330

40 Σὲ δ', ὦ τέκνον, τὲ καὶ γάμοισι δὴ κλύω

41 Ζυγύτα, παρδοπιὸν ἄδονα

350

42 Ξένοισιν ἐν δόμοις ἔχειν,

43 Ξέον τι κῆδος ἀμφέπειν,

44 Ὁ Ἀλαστε ματρὶ ταῖδε, Λα-

45 Ἰω περ τῷ παλαυγρεῖ,

335

46 Ἰγάμων ἐπακλῶν ἄπαν.

355

47 Ἐγὼ δ' ἔπ' ἔσι^r πυρὸς ἀνῆψα φῶς

48 Νόμιμον ἐν γάμοις,

49 Ὡς πρὶν^r ματρὶ μακαρεῖα.

50 Ἀνυμύναια δ' Ἰσμηνὸς ἐκηδεύθη

51 Λατρεοφόρου χλιδᾶς.

360

g Sic cum Voss. 2. & C. C. C. olim δώμοις. h Ξίφος Voss. 2. i Υπερίπτερον, una voce, Gr. Ἰπὲρ πτερομένα Heins. Schol. Barnes. Pierf. Υπερίπτερον Ald. Henr. Cant. Steph. k Ἀλαλαῖσι in Bar. 1. 3. Land. B. 1. & antiquis Editis. Ἀλαλαγαῖσι B. 2. l Δ' αἰὲν αἰαγμαίων Bar. 1. 3. L. Bod. 1. 2. C. C. C. Voss. 2. m Deest in Bar. 1. 3. Land. B. 1. 2. Ald. Henr. aliisque. n Σκοτία Voss. 2. o Ἀμύσσει Voss. 2. p Σὲ in Editis. Ven. haud bene. Nobiscum stant Voss. 2. Codd. Badleiani omnes, & C. C. C. q Γάμοι ἐπακλῶν Voss. 2. r Τοι legit Aeschyli Scholiastes ad Ep. ἐπὶ Θη. v. 103. s Laudat hanc Plutarchus in libello ἀπὸ πυρὸς pag. 606. Ed. Francos. ubi est πῦρ ἀνῆψα γάμοις. t Μητρί habet Scholiastes Apollonii, ad Argonau. lib. 4. v. 808. versum hunc & duos sequentes citans.

339 Ο δ' ἐν ὁμοίῳ πρῶτος] Ο Οἰδῖπός ἐστι δ' ὁμοίῳ ἐστρημένος. Schol. MS. C. C. C.

356 Ἀνῆψα φῶς νόμιμος] Nam moris fuit pœrētustī, ut matres in nu-

ptiis filiis faces praeferrent. Quem ritum etiam annotavit Scholiastes Apollonii ad Argonau. lib. 4. v. 808. Adde Caelii Rhodigini Lestion. Ansig. lib. 28. c. 15.

Barnes.
odleianis
Bar. 1.
Voss. 2.
argine.
e Ἀμφι
ondum
Laud.

ni Var.
iri eru-

Quia
is, atras
dduxit
Lycotif.
Potp. 5. &
r. Rom.

- 52 Ἀνὰ δὲ Θηβαίαν ^u πόλιν
 53 ^x Εσπράθη οἷς ^y εἰσόδος νύμφας.
 54 Ολοῖτο τὰδ', εἴτε σίδαρ',
 55 Εἴτ' ἔρις, εἴτε πατὴρ ὁ σὸς αἵτι',
 56 Εἴτε τὸ δαυμόνιον
 57 Κατεκώμασε δώματα ^z Οἰδιπόδα·
 58 Πρὸς ἐμέ γδ' κακῶν ἔμολε τὰνδ' ἄχχ.

365

I A M B O I.

- Χο. “ Δεινὸν, γυναιξὶν αἱ δὲ ὠδίνων γοναί,
 “ Καὶ Φιλότεκνόν πως πᾶν γυναικεῖον γέν'.
 Πο. Μῆτερ, φρονῶν εὖ, καὶ φρονῶν, ἀφικόμην
 370 Ἐχθρὸς ἐς ἄνδρας. “ ἀλλ' ἀναγκάως ἐχθ'
 “ ^a Πατρίδος ἔραν ἅπαντας· ὅς δ' ἄλλως λέγῃ,
 “ Λόγοισι χαίρει, πὺν ᾗ νοῦν ἐκείσ' ἐχθ'.
 Οὕτω ᾗ ^b πάρεχς εἰς φόβον τ' ἀφικόμην,
 Μή τις δόλος με πρὸς κασιγνήτη κτήνῃ,
 375 Ὡς ἐξίφρη χεῖρ' ἔχων, δι' ἄσπε'
 Κυκλῶν πρὸς ὥπων ἦλθον. ἐν δέ μ' ὠφελεῖ,
 Σπονδαί τε, καὶ σὴ πίστις, ἥ μ' ^c εἰσέγαγα
 Τείχη πατρώα· ^d πολύδακρυς δ' ἀφικόμην
 Χρόνιος ἰδὼν μέλαθρα, καὶ βωμὸς θεῶν,
 380 Γυμνάσιά θ', ^e οἷσιν ἐνετράφην, Δίρκης θ' ὕδαρ'.
 Ὡν ἔ' δικαίως ἀπελαθεῖς, ξένῳ πόλιν
 Παῖω, δι' ὅσων ὅρμ' ἔχων θαυρῶροον.
 Ἀλλ' ^f (ὅκ' γδ' ἄλγος ^h ἄλγος) αὐτὸς σε δέρεσθαι,

^u Ἰθὺς Bod. γ. ^x Εσπράθη Sc. Heins. ^y Εἰσόδος Voss. 2. ^z Sic cum Voss. 2. Οἰδιπόδα in Editis aliisque MSS. minus recte ob metrum. ^a Hunc & sequentem versum desiderat Voss. 2. ^b Πάρεχς Gr. ^c Εἰσέγαγος Voss. 2. ^d Πολύδακρυς Bar. γ. Bod. γ. Heins. Sc. ^e Οἱ δ' ἐνετράφην Voss. 2. ^f Εσπράθη Sc. Heins. ^g Parenthesin hic signavimus, ut sensus liberius fluat. ^h Ἄλγος omittunt Voss. 2. & Heins.

385 Κάρα ξυρηκίς] De more capillos in luctu radendi lege quæ supra paulo notavimus ad v. 334. quibus addi possunt Piliis ad Suetonii Caes. c. 5. Alex. ab Alexandro Genial.

Dier. lib. 3. cap. 7. atque ibi Tiracqueillus.

386 Τῶν ἱμῶν — κακῶν] i. e. Ενεκα τῶν ἱμῶν κακῶν. Respice supra notata ad Sophoclis Antig. v. 1088.

- Κάρτα ἱζυρηκίς, καὶ πύπλες ἡ μελαγχίμης 387
 ἔχουσι. οἱ μοι τῶν ἐμῶν ἐγὼ κακῶν.
 “Ὡς δεινὸν ἔχθρα, μήτηρ, οἰκείων φίλων,
 “καὶ δυσλύτεις ἔχουσι τοὺς ἀγαλαγὰς.
 Τί γὰρ πατήρ μοι πρόσθους ἐν δόμοισι δρᾷ,
 Σκέπον δεδορκώς; τί γὰρ κασίγνηται δύο; 390
 Ἡ πᾶς γένεσι τλήμονες Φυγὰς ἐμάς;
 10. Κακῶς θεῶν τις οἰδίπυ φθείρῃ γένῃ.
 Ὡς τῷ γὰρ ἤρξατ', ὄνομα μὲν περὶ ἐμὲ,
 Κακῶς γὰρ γῆμον πατέρα σὸν, Φυγὰς περὶ.
 Αἰτὴρ τί μ' αὖτις; “οὐ δὲ φέρειν τὰ τῶν θεῶν. 395
 Ὅπως δ' ἔρωμαι, μή τι σὺν δάκρυ φρένα,
 Δέδοικ', ἃ χερίζω. Ἀλλ' ὅθ' ὅθ' ἔλῃλυται.
 10. Ἀλλ' ἐξερῶμαι, μηδὲν ἐνδεὲς λίπης.
 Ἀ γὰρ σὺ βέλῃ, ταῦτ' ἐμοὶ, ἡ μήτηρ, φίλα.
 10. Καὶ δὴ σ' ἐρωτῶ περὶ τῶν, ὧν χερίζω τυχεῖν. 400
 Τί, τὸ γέρεσθαι πατρίδ' ἢ κακὸν μέγα;
 10. Μέγιστον ἔργον δ' ἐστὶ μέγιστον, ἢ λόγον.
 10. Ὡς τίς ὁ τρόπος αὐτῶν; τί φυγαίνον τὸ δ' δυστυχές;
 10. Ἐν μὲν μέγιστον, ὅσον ἔχῃ παρρησίαν.
 10. Δάλου τὸ δ' εἴπας, μή λέγειν ἄ τις φρονεῖ. 405
 10. Ὡς τὰς τῶν κρατιωτέρων ἀμαθίας φέρειν χρεῶν.
 10. Καὶ τὰ τοῦ λυπεῖν, σιωποῦσθαι τοῖς μὴ σοφοῖς.
 10. Ἀλλ' εἰς τὸ κέρδος ὅθ' ὅθ' φύσιν δαλῶτεον.
 10. Αἱ δ' ἐλπίδες βόσκουσι φυγαίνας, ὡς λόγῳ.

ἡ Ζυρήκης (παροξυσμῶς) scribunt J. Pollux, Eustathius, Suidas, alii. ἡ Με-
 λαγχίμης reponit Illustris Spanheimius in Observation. ad Callimachum p. 669.
 Sed non temere à recepta scriptura discedendum. ἡ Οὐτως Voss. 2. m Tādē
 Sc. Heins. n Διὶ γὰρ φέρειν Heins. o Τῷ θεῷ Sc. Heins. p Ita in MSS. quos
 vidit Kingius: & consonant Bod. 2. Edit. Ald. Herv. in ceteris ἐλάλθας.
 q Ita Kingius ex MSS. in Edit. prioribus μέγιστον, minus recte. r Stobaeus Serim.
 XXXVIII. locum citans legit τις δ' ἢ. s Editiones omnes Kingianam præceden-
 tes δυσχερὲς exhibent: atque ita legit Stobaeus loco laudato. t Καὶ τ' Bar. 2.
 non male. u Πολυτέρων L. S. x Περί Sc. Heins.

409 Αἱ δ' ἐλπίδες βόσκουσι φυγαίνας]
 Proverbialis locutio. Æschylus in
 Agamemnon. v. 1677.

Οἶδ' ἐγὼ φερόμενος ἀνδρῶν ἐλπίδας σι-

τυμῶν.

Adi Plutarchum περὶ φυγῆς pag. 606.
 Edit. Francof. & Proverbium in Chi-
 liadibus Erasmi, Spes animi exiles.

- Πο. Καλοῖς βλέπασι γ' ὄμμασιν, μέλλουσιν δέ. 410
 Ιο. Οὐδ' ὁ χρόνος αὐταῖς διασέφῃσ' ἔστις κενός;
 Πο. Ἐχσιν Ἀφροδίτῃ τὴν ἡδέϊαν ὕψων.
 Ιο. Πόθεν δὲ ἐδόσκα, πρὶν γάμοις εὐρεῖν βίον;
 Πο. Ποτὲ μὲν ἐπ' ἡμᾶρ εἶχον, εἴτ' ὅκ' εἶχον ἄν.
 Ιο. Φίλοι δὲ πατρὸς καὶ ξένοι σ' ὅκ' ὠφέλειαν; 415
 Πο. Εὐ² πρᾶπτε· τὰ φίλων δ' ἐδὲν, ἣν τις δυσυχῇ.
 Ιο. Οὐδ' ἠὺ γυνεά σ' ἦρεν εἰς ὕψος μεγά;
 Πο. Κακὸν τὸ² μὴ ἔχεν. τὸ γένος ὅκ' ἔδοσκέ με.
 Ιο. ^b Ἡ πατεῖς, ὡς εἴκει, Φίλων τιν βροτοῖς.
 Πο. Οὐδ' ὀνομάσθαι διώομαι ἄν, ὡς ἐστὶ φίλων. 420
 Ιο. Πῶς δὲ ἦλθες Ἀργ^Θ; τὴν Ἰπνίοιαν^c ἔχρητες;
 Πο. Ἐχρησ' Ἀδράστῳ Λοξίας χρησμόν τινα.
 Ιο. Ποιον; τί τῷτ' ἔλεξας; ὅκ' ἔχω μαθεῖν.
 Πο. Κάπρω, Λεοντί^d θ' ἀρμόσθαι παίδων γάμους.
 Ιο. Καὶ σοὶ τί^d θηρὸς ὀνόματος^e μετλήω, τέκνον; 425
 Πο. Οὐκ οἶδ'. ὁ δαίμων μ' ἐκάλεσεν πρὸς τὴν τέχνη.
 Ιο. Σοφὸς γὰρ ὁ θεός. τίμι τρέπω δ' ἔχρης λέχ^Θ;
 Πο. Νῦν^f μὲν, Ἀδράστου δ' ἦλθον εἰς παρυσίδας,
 Ιο. Κοίτας^g ματρυῶν^h ἢ^h φυγὰς παλαιάμην^Θ;
 Πο. Ἦν ταῦτα, κατὰⁱ γ' ἦλθεν ἄλλος αὖ φυγὰς; 430

γ Ita C. C. C. & Voss. 2. Θιαὶ Voss. 1. in Editis plerisque Græc. Atque hanc lectionem sequitur Grotius in Excerpt. à Traged. & Comæd. Græc. γ Ita Bar. 1.3. L. B. 1. 2. C. C. C. in Editis & Bar. 2. πρᾶπτε. α Μὴ χρεῖν Bar. 2. b Non agnoscit hunc versum Voss. 2. c Ita in quinque MSS. ἔχρης ὅν St. ἔχρης αὖ H. in Ven. Editis ἔχρης, claudicante metro. d Ita Kingius à Codicibus scriptis. prius erat θηρῶν. e Μιστῆρας Voss. 2. f ἔχρης C. C. C. g Ita legendum coniciebat Camerius (consentientibus omnibus MSS.) pro παρυσίων, quod prius obtinuit. h Bar. 3. Land. B. 2. St. Heinss. ἢ exhibent. quod probat Camerius. i Δ' ἄλθην Bar. 3. L.

416 Τὰ φίλων δ' ἐδὲν, ἣν] Non ab- simile est illud Pindari,

— Παῦροι δ' ἐν πόσιν πιστὶ βροτῶν,

Καρστέα μεταλαμβάνειν,

in Nem. Od. X. v. 149. Vide istic notata Cl. Benediçto.

428 ἦλθον εἰς παρυσίδας] Schol. MS. Baroc. 74. Παρυσίδας, τὰ παρυσύ- λαια. Porro locum hunc laudat Tho-

mas Magister in Diçf. Attic. ubi di- cit: Παρυσίδας, Ἀθηναῖοι, ἐ παρυσύ- πιδας, ἐν Φοινίσσας,

— Ἀδράστῳ δ' ἦλθον εἰς παρυσίδας.

— ἐν ᾧ θηλυτῶν.

429 Ἠ] Adverbialiter ponitur per Ellipsin vocis ὁδῶς: nam plena locutio est, ὡς ἡ ὁδῶς. Vide Lamb. Bos Ellipsis. Græc. p. 136.

10. Τίς ἔστι; ὡς ἄρ' ἄθλιος καὶ κείνος λυ.

Πο. Τυδεύς, ὃν Οἰνέως Φασὶν ἐκΦύσσει πατρός.

10. Τί θηροὶ δ' ἔμας δῆτ' Ἀδραστος εἰκασε;

Πο. Στρωμνῆς εἰς ἀλκίῳ¹ ἔνεκ' ἤλθομεν πίε.

10. Εντυῶσαι Ταλαοῦ παῖς σωῆκε θεόφατα;

435

Πο. Κάδωκεν ἡμῖν δύο δυοῖν^m νεανίδας.

10. Ἀρ' εὐτυχῆς οὖν τις γάμοις ἢ δυστυχῆς;

Πο. Οὐ μεμπτός ἡμῖν ὁ γάμος εἰς τὶδ' ἡμέρας.

10. Πῶς δ' ἐξέπεισας δεῦρό σοιⁿ ἀπείδαμ σρατῶν;

Πο. Διοσδοῖς Ἀδραστος ὤμοσεν γαμβροῖς^o πόδε,

440

Τυδεῖ τε, καί μοι, ῥ' σύγαμος γάρ ἐς' ἐμὸς,

Ἀμφω κατῴζειν εἰς πάτραν^r παρόθεν^q δ' ἐμέ.

Πολλοὶ δὲ Δαναῶν καὶ Μυκηναίων ἄκροι

Πάρεσι, λυπρὰν χάριν, ἀναγκαίαν δ' ἐμοὶ

Διδόντες· ὅτι γὰρ τὴν ἐμὴν σρατεύομα

445

Πόλιν. θεὸς δ' ἐπώμοσ', ὡς ἀκασίως

τοῖς Φιλτάτοις^r τοκεῦσιν ἡγάμην δόρυ.

Ἀλλ' εἰς σὲ τείνῃ τῶνδε θάλαυσις κακῶν,

Μήτηρ, θάλασσας ὁμογενεῖς φίλας·

Παῦσθαι πόνων με, καὶ σὲ, καὶ πᾶσαν πόλιν.

450

Πάλα μὲν οὖν ὑμνηθῆν, ἀλλ' ὅμως ἐρῶ·

“Τὰ χεῖματ' ἀνθρώποισι τιμωπάτα,

“Δυναμὶν τε πλείεσσιν τῶν ἐν ἀνθρώποις ἔχει.

Ἀ γὰρ μεθήκω δεῦρο, μυρία ἄγων

λόγχην. “πένης γὰρ ἔδεν εὐχρῆς ἀνὴρ.

455

Χο. Καὶ μὲν Ἐποκλῆς εἰς θάλασσας ὅδε

Χωρεῖ· σὸν ἔργον, μήτηρ Ἰοκάστη, λέγειν

τοῖσδε μύθους, οἷς θάλασσας τέκνα.

h In Voss. 2. perperam ὁμοῖς ἐστ'. i Οὐκ ἐλήθομεν in Voss. 2. minus recte.
m Al. ναυίδας. n In Ald. & Herv. iavίδας. Sc. Heinf. ἱππιδας. o Τάδε Bar.
1.3. B.1. C. C. C. p Ita in MSS. in Editiis antiquioribus σύγαμος. q Δέ με
Sc. Heinf. r Εὐστοι L. S. s Ita in MSS. μετ' ἡμῶν in Editiis ante Kingium.

434 Στρωμνῆς εἰς ἀλκίῳ] Lege Apol-
lodori Bibliothec. lib. 3. pag. 150.

Ibid. Οὐκ ἐστ' ἱππιδας. in Lexico:
Οὐκ ἐστ', σημαίνει τὸ ἱππ.

ACTUS PRIMI SCENA SEXTA.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ, ΙΟΚΑΣΤΗ, ΠΟΛΥΤΡΕΪΚΗΣ,
ΧΟΡΟΣ.

I A M B O I.

- Ετ. **Μ**Ητρ, πάρειμι, τὴν χάριν δέ σοι διδῶς
 Ηλθον. τί γρηῖ δρᾶν; δέχετω δέ τις λόγος. 460
 Ὡς ἀμφὶ τείχη καὶ ξυμμερίδας λόχων
 Τάσσαν, ἐπύχον πόλιν, ὅπως κλυοίμην σου
 Ὡ Κοινὰς βραδείας, αἷς ὑπὸ σπονδὸν μολεῖν
 Τόνδ' εἰσεδέξω τειχέων, ὡς οἰσάμην με.
- Ιο. **Ε**πίχες. ^α ἐπὶ τὸ πικρὸν τὴν δίκην ἔχῃ. 465
 “Βραδεῖς ἢ μῦθοι, πλείστον ἀνύκτιν σφόν.
 Σχάσθην ἢ δεινὸν ὄμμα, καὶ θυμὸς πνοάς.
 Οὐ γὰρ τὸ λαίμαργον εἰσπράς κάρη
 Γοργόνῃ, ἀδελφὸν δ' εἰσπράς ἤκοντα σὸν.
 Σὺ τ' αὖ πρὸς σπονδὴν πρὸς κατήγητον εἴρε, 470
 Πολυμένικες· εἰς γὰρ ταῦτ' ὄμμασι βλέπων,
 Λέξεις ὃ τ' ἀμεινον, τὰ δὲ τ' ἐνδέχῃ λόγους.
 Παρανέσται δὲ σφῶν π βέλομαι σφόν.
 “Ὅταν φίλος τις ἀνδρὶ θυμῷ θεῖς φίλῳ,
 “Εἰς ἐν ^α σινελθὼν, ὄμμα' ὄμμασιν δίδω, 475
 “^β Εφ' οἷς σιωπῇ ταῦτα γρηῖ μόνον σκοπεῖν,
 “Κακῶν ἢ τῶν περὶ ^γ μηδαμῶς μνείαν ἔχων.
 Λόγος μὲν οὖν σὸς πρὸς δε, Πολυμένικες πίκνον·
 Σὺ γὰρ ἐράττωμα Δαναϊδῶν ἤκεις ἄγων,
 Ἀδίκῃ πιπνύσας, αἷς αὖ φῆς· κερτὴς δὲ τις 480
 Θεῶν γένοιτο, καὶ Ἀλκίνοῦ κακῶν.

α Τί Voss. 2. β Κοινὰ Voss. 2. γ Οὐτοι Voss. 2. δ Illud τ' negligent
 Bar. 1.3. Land. Bod. 1.2. ε Sic. Bar. 1.3. Land. B. 1.2. Voss. 2. in Edd. ἐκδύει
 α Σιωπῇ Voss. 2. Σιωπῇ Bar. 2. β Ita Kingius ex C. C. C. Bar. 1.3. Bod. 1.
 (add. Bod. 2.) in Bar. 2. Editisque aliis ἐφ' οἷς ἡ κεῖται habetur. γ Ita omnes Edi-
 tores. Codices Bodleiani omnes, Voss. 2. & C. C. C. μηδενός.

- Νο. " Απλῆς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφυ,
 " Κἄ ποικίλων ^d δει ^e πὸ ἵνδ' ἔρμηνεμάτων,
 " Εχθ' ἢ αὐτὰ καιρόν· ὁ δ' ἄδικος λόγος
 " Νοσῶν ἐν ^f αὐτῷ, Φαρμάκων δέπη σφῶν· 485
 Εγὼ ἦ ^g πατὴρ δωμάτων πρὸς κεφαλῇ
^h Τούμῳ τι, καὶ τῷδ', ἐκφυγεῖν χροῖων δόας,
ⁱ Ἀς οἰδῖπρος ἐφθέγγατ' εἰς ἡμᾶς ποτι,
^k Εἴηλθον ἔξω τῆσδ' ἐκὼν αὐτὸς χροῖος,
 Δὲς τῷδ' ἀνάσσειν πατρίδος ἐνιαυτῷ κύκλον· 490
 Ὡς τ' αὐτὸς ἄρχειν αὐτὸς ἀνὰ μέρος λαβῶν,
 Καὶ μὴ δὲ ἔχθρας τῷδε καὶ φόνου μολῶν,
 Κακὸν τι δράσῃ, καὶ παθεῖν, ἀ ^m γίνεσθαι.
 Ο δ' αἰνέσας παῦθ', ὀρκίους τι δὲς θεῖς,
 Εδρασεν ἐδὲν, ὧν ὑπερβῆ, ἀλλ' ἔχθ' 495
 Τυραννίδ' αὐτὸς, καὶ δόμων ⁿ ἐμὸν μέσθ'·
 Καὶ νῦν ἐπιμὸς εἰμι πὸ μαυτῷ λαβῶν,
 Στρατὸν μὲν ἔξω τῆσδ' ὀποσειλαί χροῖος,
 Οἰκεῖν δὲ τὴν ἐμὸν οἶκον ἀνὰ μέρος λαβῶν,
 Καὶ τῷδ' ἀφῆναι τὸν ἴσον αὐτὸς αὐτὸν χροῖον, 500
 Καὶ μήτε ^o προθεῖν πατρίδα, ^p μήτε πρὸς φέρειν

d Διτ' ἀνδρ' *Ald. Herv. Cant. Steph. L. S.* sed *MSS. Bodleiani & C. C. C.* nobiscum legunt. e *M. Apostolius* Prov. 12. Cent. 4. ubi versum hunc & precedentem citat, τῶν δ' ἔχ' habet. f *Clemens Alex. Stromat. lib. 1. cap. 8.* & *Theodoretus in Therapeut. Serm. 1.* locum hunc citantes, perperam αὐτῇ tenui notatum legunt. Atque idem error omnes vetustiores *Nostri Editiones* obsedit. g Ita *MSS. in Edit. Vulg. δαμάτωι πατὴρ*, ordine minus venusto. h Τούμῳ *H. i* Ως *Voss. 2.* k Ἀν κρεῖττον, inquit *Barnes.* l Ἀεχλὺ δ. m Vulgo γίνεσθαι: sed *MSS.* fidem secutus est *Kingsius.* n Ita *MS. C. C. C.* in *Editio* omnibus, (excepto *Gr.*) aliisque *Scriptis* ἰμῶν.

482 Απλῆς ὁ μῦθος] Versum hunc citat *Julianus Imperator Orat. 7. pag. 214.* Edit. *Spanhem.* ubi ait: Λίγεται ἢ ἐπὶ Εὐραπίδῃ καλῶς,

Απλῆς ὁ μῦθος τ' ἀληθείας ἔφυ.
 σκιαγραφίαι γὰρ φησι τ' ψαλδῶν καὶ ἀληθινὴ διδασκαλία. Tu vide Proverbium, *Veritatis simplex oratio*, apud *Paroemiographum Chil. 1. Cent. 3. n. 88.* ubi hic *Euripidis* locus citatur.

491 Αὐτὸς — λαβῶν] Αὐτὸς, pro αὐ-

τῶν: & λαβῶν, pro λαβόντων. Nominativum enim pro Accusativo cum Infinitivo saepe construunt Attici. Sic *Lucianus* in *Somnio* haud longe ab init. Εἰ δὲ πᾶσι τέχνῃσι ἢ βιωαῖσιν τυτάντα ἀμφοτέρω, τὸ μὲν πρῶτον εὐθὺς ἀν' αὐτὸς ἔχον πᾶσι δόκειν ὡς παρὰ τῆς τέχνης. Plura lege sis in doctif. *Jensii Lestion. Lucian. lib. 1. cap. 7.* ubi hanc constructionem late persequitur *Vir Clarissimus.*

Πύργοισι πηκτῶν κλιμακῶν ἢ περὶ μεβάσεις·

Α, μὴ κυρήσεις τῆς δίκης, πειράσμεν

Δραῖν. μάρτυρας δὲ τῶνδε δαίμονας καλῶ,

ὧς πάντα πρᾶξων σὺν δίκῃ, δίκης ἅπρ

505

Αποσερῶμαι πατρίδος ἀνυστάτατα.

Ταῦτ' αὖθ' ἔκαστα, ῥ' μήπερ, εἰ περὶ παλαιὰς

Λόγων ἀθροίσας εἶπον, ἅλλα καὶ σοφοῖς

Καὶ τοῖσι Φαύλοις ἐνδοχ', ὥς ἐμοὶ δοκεῖ.

Χο. Εμοὶ μὲν, εἰ καὶ μὴ κατ' Ἑλλήνων χθόνα

510

Τεθράμμεθ', ἀλλ' οὐκ ἔτι ζυνετὰ μοι ὅσοις λέγεις.

Ετ. "Εἰ πᾶσι τῶντ' ὁ καλὸν ἔφυ, σφόν θ' ἅμα,

"Οὐκ ἦν ἂν ἀμφίλεκτος ἀνδράποισ ἐρεῖ.

"Νῦν δ' ἔθ' ὅμοιον ἔδεν, ἔτ' ἴσον βροτοῖς,

"Πλὴν ὀνομάσθαι, τὸ δ' ἔργον ὅρκ' ἐστὶν τόδε.

515

Εγὼ γ' ὅτ' ἔδεν, μήπερ, δεσπικρύψας, ἐρῶ

Ἀσρων ἂν ἔλθοιμ' ἡλίε' ὥς ἄντολὰς,

Καὶ γῆς ἐνερθεν, διωαπὶς ὦν δράσθαι πάδε,

^a Τὴν θεῶν μεγίστην ὥς ἔχειν Τυραννίδα.

Τῶτ' οὐκ τὸ χρηστὸν, μήπερ, ἐχὶ βελομένη

520

Ἀλλ' ὡ παρῆναι μάλλον, ἢ σώζειν ἐμοί.

"Ανανδρία γάρ, τὸ β' παλιόν ὅστις διπλόεσσιν

"Τέλασσαν ἐλάβε' ὥς δὲ τοῖσδ', αἰχμυρόμεν,

Ελθόντες σὺν ὁπλοῖς ^c τίνδε, καὶ πορρωτέρω γὰρ,

Τυχέιν ἂν χηρῶν παῖς γ' ἂν ὀψαίης τόδε

525

Γένοιτ' ὅγετ' ^d, εἰ Μυκηναίου δόρος

^a Πίρδεν Voss. 2. ^b Μήπει Voss. 2. Μήτι π Βαν. 1. 3. Ald. Herv. ^c Πρὸς ἀμύσεις Ald. Herv. Steph. Cant. ^d Αὐθιγὰς conjunctim Schol. Heinss. Sc. Pierf. ^e Ita Kingius ex MS. Laud. in Editiis, aliisque mss. ἔχθ, non ita bene. ^f For-
san ἔχθ. King, ^g Ita omnes MSS. omnes Editi ante Barnesium legunt δική.
^h Αἰαμφίλεκτος, una voce, habet Voss. 2. Particulam αἰ negligunt Herv. Cant.
Steph. sine qua tamen versus claudicat. ⁱ Ita ex duobus Codicibus Baroc. 74.
& C. C. C. legendum censuit Kingius; cum prius esset ἀνίλθοιμ'. ^k Ita Pierf.
& King. Αναντὸς Codices omnes Bodleiani, ceterique Ediores. ^l Τῶν δε. ^m Ita
MS. C. C. C. in antiquis Editiis ὁπλοῖς, minus recte. ⁿ Τῶν δε Voss. 2.

519 Οἶον] Per Σωίζουσι pro mo-
nosyllabo capiendum, ut alibi sa-
pissime.

522 Ανανδρία γάρ, — ὅστις] Elliptica
est oratio, pro ἀνανδρία γάρ ἐστι τῶνδε
ἀνδρῶν, ὅστις δε.

φόβω, παρείλυν ακήπιστα τιμὰ τῶδ' ἔχεν.

Χρῆν δὲ αὐτὸν ἔχ' ὅπλοισι τὰς ἀγαλαγαῖς,

Μήτηρ, ποιεῖσθ'. "πᾶν γὰρ ἔξαιρέ λόγῳ,

"Ο καὶ σιδήρος πολεμίων δράσειεν ἄν.

530

Αλλ' εἰ μὴ ἄλλως τίωδε γλῶ οἰκεῖν θέλῃ,

Ἐξες· ὁκένο δὲ ἔχ' ἐκὼν μεθήσμεν.

Ἀρχεν παρὸν μοι, τῶδε δ' ἀλεύσω ποτὶ;

Πρὸς ταῦτ', ἴτω^ε μὴ πῦρ, ἴτω δὲ φάσγανον,

Ζεύγνυθε δ' ἴππους, πεδία^ε πίμπλασθ' ἀρμάτων,

535

Ὡς ἔπαρήτω τῶδ' ἐμὴν τυραννίδα.

"Εἴπερ γὰρ ἀδικεῖν χρεῖ, τυραννίδος πέρι

"Κάλιστον ἀδικεῖν. τ' ἄλλα δὲ εὐσεβὲν χρεῶν.

Χο. Οὐκ εὖ λέγειν χρεῖ μὴ πὶ τοῖς ἔργοις καλοῖς·

Οὐ γὰρ καλὸν τὸτ', ἀλλὰ τῇ δίκῃ^h πικρόν.

540

Ιο. "Ω τέκνον, ἔχ' ἀπαντὰ τῷ γήρῳ κακὰ,

"Επὶ κλέες, πρῶστεσιν. ἀλλ' ἡ μπειρία

"Εχθ' πὶ^k λέξαι τῶν νέων σοφώτερον.

Τί τῆς κακίης δαιμόνων ἐφίεσται

Φιλοτιμίας, παῖ; μὴ σύγ' ἀδικῶς ἡ θεός.

545

Πολλὰς δὲ ἐς οἴκους, καὶ πόλεις εὐδαίμονας

Εἰσήλθε, ^l καὶ ἔλθ' ἐπ' ὀλέθρῳ τῶν^m χρωμένων.

d Διὰ τὴν in MSS. Bodleianis, & C. C. C. e Ita MSS. Bodl. Voss. 2. & C. C. C. in Edisiis (ante Kingium) μοι. f ἴπποι Voss. 1. g Sic. Laud. Bodl. 1. 2. Voss. 2. C. C. C. Πίμπλασθ' Bar. 1. 3. Sc. Heins. Πίπλησθ' Voss. 1. H. Πίπλησθ' in Edisiis antiquis. h Baro Schol. i Εμπειρία L. S. k Διῖξαι Gr. item Stobaeus Serm. CXIV. l Καὶ ἔλθ' Edit. Ven. & Grotius in excerptis. m Κρωμένων Voss. 2.

537 Εἴπερ γὰρ ἀδικεῖν] Versum hunc laudat Plutarchus in libello de *Adiudicandis Poetis* p. 18. Edit. Potter. Cæterum, M. T. Cicero in *De Officiis* lib. 3. cap. 21. Julium Cæsarem ait hanc Eteoclis sententiam semper in ore habuisse; qua de re Suetonius itidem in *Julio* cap. 30. hæc scribit: *Quidam putant capium* (sc. Cæsarem) *imperii consuetudine, pensitatique suis & inimicorum viribus, usum occasione rapienda dominationis, quam ætate prima concupisset. Quod existimasse videbatur & Ci-*

cero, scribens de *Officiis* tertio libro, semper Cæsarem in ore habuisse hos Euripidis versus, quos sic ipse convertit,

Nam si violandum est jus, regnandi gratia

Violandum est, aliis rebus pietatem colas.

541 Οὐχ' ἀπαντὰ τῷ γήρῳ κακὰ] Locum hunc exprimit Pallas anum simulans apud Nasonem l. 6. *Met.* v. 28.

— Non omnia grandior ætas, *Quæ fugiamus, habet. seris venit nŕm ab annis.*

ΕΦ' ἣ σὺ μαίνῃ. " κείνο^π κάλλιστον, τέκνον,

" ἰσότητι τιμῶν, ἣ Φίλῃς αἰεὶ Φίλοις.

" Πόλεις τε πόλεις, ξυμμάχους τε ξυμμάχοις

550

" Σιωδῆ· τὸ γδ' ἴσον^ο νόμιμον ἀνθρώποις ἔφυ.

" Τῷ^ρ πωλέονι δὲ αἰεὶ πολέμιον καθίσταται

" Τῆλαστον, ^γ ἐχθρᾶς θ' ἡμέρας κατάρχεται.

" Καὶ γδ' μέτε^ρ ἀνθρώποισι καὶ μέρη σταθμῶν

" ἰότης ἐπαῖξε, ^τ καὶ εὐθὺς δὴ δώριον.

555

" Νυκτὸς τ' ἀφεγγὲς βλέφαρον, ἡλίῃς τε Φῶς,

" Ἴσον ^ι βαδίζει τὸν ἐνιαύσιον κύκλον·

" Κἔδ' ἐπρον^ι αὐτοῖν φθόγον ἔχει νικώμενον.

" Εἴθ' ἡλίου μὲν, νύξ τε δαλεύει βροτοῖς.

Σὺ δὲ σὺν ἀνέξῃ δωμάτων ἔχων ἴσον,

560

Καὶ τῷδ' ^υ δαπνέμεναι; καὶ ταῦτ' ἐν ἡ δίκῃ;

Τί τιμω Τυραννίδ', ἀδικίαν εὐδαίμονα,

Τιμᾶς ὑπερφύει, καὶ μέγ' ἤγηται τόδε;

Περὶ βλέπτει δὲ τίμιον; κενὸν μὲν οὐδ'.

Ἡ πολλὰ μοχθεῖν, πῶς ἔχων ἐν δώμασι,

565

Βέλει; τί δὲ ἐστὶ τὸ πλεόν; ὄνομ' ^ε ἔχει μόνον·

" Ἐπεὶ πᾶν δαρκυῶν^θ ἱκανὰ^ν ^ν πῶς σὺ φροσυν.

" Οὗτοι τὰ ζῆμα^ι ἴδια κέκληνται βροτοί,

" Τὰ τῶν θεῶν ^ζ δὲ ^α ἔχοντες ὑπὸ μελέμβηται.

" Ὅταν δὲ ζῆζωσ', ^β αὐτ' ἀφαιρουῦνται πάλιν.

570

" Ὅ δὲ ὄλβος ^ε βέβαιος, ἀλλ' ἐφήμερος.

Αὔρ', ἣν σ' ἐρωμαί, δύο^ς λόγῳ^δ προδεδῆσ' ἄμα,

Πότερα τυραννεῖν, ἢ ^ε πόλιν σῶσαι θέλεις;

^π Kállios Bar. 2. Grotius in Excerpt. & omnes Impress. ante Pierfium. ^ο Μί-
μῃον Sc. Heinsf. ^ρ Πλεῖον Bar. 2. Laud. Sc. Pierf. ^q Ita ex MS. C. C. C. recte
repositus Bartolus: consentientibus Codd. Bodleianis & Voss. 2. cum antea esset
ἐχθρᾶς δὲ ἡμέρας. ^γ Καὶ γὰρ μὲν Sc. ^ι Ita Bar. 1. Laud. Bod. 1. 2. Voss. 2. in
Editis ante Pierfium βαδίζειν. ^ζ Αὐτῶν in omnibus MSS. Bodleianis, Heinsf. & Sc.
^η Ita Kingius cum Codicibus Bodleianis & C. C. C. in caeteris Impressis δαπνέμεναι.
^κ ἔχων Bod. 1. ^λ Vulgo πῶς. ^μ Illud δ' non habet Land. neque agno-
scit Phylarchus, qui hunc locum laudat in libello de Consolatione p. 116. Edit.
Francos. ^α Ἐλόντες Voss. 2. ^β Αὐτῶν ἀφαιρουῦνται Heinsf. Αὐτ' ἀφαιρουῦνται apud Sto-
beum Serm. XCII. ubi versum hunc & duos præcedentes adducit. ^γ Ita
MSS. Bodl. Voss. 2. & C. C. C. in Editis ante Kingium λόγους. ^δ Προδεδῆσ' in
Bod. 2. & Editionibus Voss. 2. ^ε Πότε τῶντων Voss. 2.

Ἐρεῖς τυραννῆν· ὡς δὲ νικήσῃ σ' ὁδῇ,

Αργεῖά τ' ἐγχεῖ δόρυ τὸ ἑκαδμήϊων ἤελῃ,

575

Ὀψὲ δαμασδέν ἄστυ ἑκαταίαν τόδῃ,

Ὀψὲ δὲ πολλὰς αἰχμαλωτίδας κέραις,

Βία πρὸς ἀνδρῶν πολεμίων πορθεμένης.

Ὀδυσσεὺς ἄρ' ὁ πλεῖστος, ὃν ζητεῖς ἔχειν,

Γενήσεται Θηβαῖοι, Φιλότιμος δὲ σύ.

580

Σοὶ μὲν παῖδ' αὐδῶ· σοὶ δὲ, Πολυέκυες, λέγω.

Αμαθείς Αδραστὸς χάριτας εἰς σ' ἄνῃφατο·

Ασύνετα δ' ἤλθες καὶ σὺ πορῆσων πόλιν.

Φέρ', ἦν ἔλθῃς γλῶ τινὸς, ὃ μὴ τύχοι ποτὲ,

Πρὸς θεῶν, ἢ πρόπαια πῶς ἀναστήσεις δορός;

585

Πῶς δ' αὖ κατάρξεις θυμάτων ἐλὼν πάτραν;

Καὶ σκύλα χράψῃς πῶς ἐπ' ἰνάχῃ ροαῖς;

ΘΗΒΑΣ ΠΥΡΩΣΑΣ, ΤΑΣΔΕ ΠΟΛΤΝΕΙΚΗΣ ΘΕΟΙΣ

ΑΣΠΙΔΑΣ ΕΘΗΚΕ. μὴ ποτ', ὦ τέκνον, κλέῃ

Τοιόνδε σοὶ ῥ' ἡμίῃς ὕφ' Ἑλλήνων λαβῆν.

590

Ἦν δ' αὖ κρατηθῆς, καὶ τὰ τέδ' ἵππεδράμῃ,

Πῶς Ἀργὸς ἦξῃς μυρίαις λιπῶν νεκρῶς;

Εἴη δ' ἡ τις, ὦ κακὰ μνησεύματα

f Hæc in Editis. plerisque interpretum hæc proferuntur. g Καδμήϊον Heinf. h Λαῶν Sc. i Desideratur hic versus in Bod. I. k Θηβαίων Voss. 2. Sc. l Δαπανηρὸς L. S. m Ημεῖς μὲν MSS. Badl. & C. C. C. n Τροπαῖον scribitur apud Aristophanem in Plut. v. 453. ubi Schol. Οἱ παλαιοί, inquit, Ἀθηναῖοι ἐξιστάμενοι οἱ ἵππεδοι πρὸς παρασκευάσει. o Ita in MSS. in Editis (ante Kingium) κατάρξῃ. p Ita legisse videtur vetus Scholiastes; quare illud αὖ, quod post hanc vocem in Scriptis, Editisque prioribus comparet, delendum censuit Kingius: cum metrum pessundet, & sententiæ nihil conferat. q ἵππεδράμῃ H. & Cam. ex conjectura. Sed satis commode retineri potest vulgata lectio. ἵππεδράμῃ, ἀπὸ νικήσῃ: translatione à curriculum certamine desumpta.

585 Τροπαῖα πῶς ἀναστήσεις] Trophæa erigere mos fuit antiquissimus. Εἴη δ' ἡ πρόπαια, (inquit Scholiastes Aristophanis ad Plut. v. 453.) ὃ ἐστὶ τῆς νίκης οἱ παλαιοὶ ἐπὶ τοῖς ποταμοῖς, ἢ λίθου μέγαν ἱστάντες, καὶ χράσσοντες ἐν τούτῳ, ὃ καὶ τῇ ἀντιπαλῶν ἔργα διδράσκον. Vide doctif. Porteri *Archæolog. Græc.* l. 3. c. 12.

587 Καὶ σκύλα χράψῃς] Pervetusti

etiam moris fuit, hostium spolia in Deorum templis suspendere. Testatur hoc Eustathius *Comment in Il. η'. p. 666.* ubi locum hunc respiciens, Τὰ δ' ἐν τοῖς, inquit, χράσσει τὰ σκύλα τῇ νικηδράμῃ ἵδως ἢ δόρασι. Καὶ δηλοῖ αὐτὸ καὶ Εὐσταθίου ἐν Φοινίσσῃ, καὶ ὁ Καμύνης δ' ἐν τῇ Ἰαπίῳ. Adde sis *Archæolog. Græc.* loco citato.

Ἀδραστε περθεῖς, Διὶ μίᾳς νύμφης ἱ γάμον
 Ἀπωλόμενθα. ἵ δύο κακῶ ἑσπεύδεις, τέκνον,
 Κείνων σέρεσθαι, τῶνδ' ἐν μέσῳ πεσεῖν.
 "Μέθετον τὸ λίαν, μέθετον" ἡ ἀμαθία δυοῖν
 "Εἰς ταῦθ' ὅταν μόλητον, ἔχθισον κακόν.

Χο. Ω θεοί, γήοιοιτε τῶνδ' ἀπότηρασι κακῶν.
 Καὶ ξύμβασιν τιν' Οἰδίπου τέκνοις δότε.

ΤΡΟΧΑΙΟΙ.

Ετ. * Μῆτερ, ἔ λόγων ἔ γῶν ἐς, ἀλλ' ἀνάλωται χερόν.
 Οὐν μέσῳ μάτῳ, περαίνῃ δ' ἐδέν ἡ περὶ θυμία.
 Οὐ γὰρ ἂν ξυμβαῖμεν ἄλλως, ἢ πὶ τοῖς εἰρημύροις,
 Ωσέ με ὡ σκηπῆρων κρατῆντα, τῆσδ' ἄνακ' εἶναι χηνός.
 Τῶν μακρῶν δ' ἀπαλλαχῆσαι νεφετημάτων μ' εἶα.
 Καὶ οὐ τῶνδ' ἐξω κομίζεσθαι τεχνέων, ἢ κατ' ἐλπίδα.

Πο. Πρὸς τίνος; τίς ὦδ' ἀπρωτος, ὅστις εἰς ἡμᾶς ἐξίφθη
 Φόνιον ἐμβάλλον, τὸν αὐτὸν οὐκ ἀποίσταται ὁ μόρον;

Ετ. ὁ Εγγυς, ὃ περὶ βέβηκας εἰς ἡμέρας λευοσεῖς ἡμᾶς;

Πο. Εἰσπρῶ. "Ἐ δειλὸν δ' ὁ πλεῖστος, καὶ φιλόψυχον κακόν. 610

Ετ. Καὶ ταῦτα σὺ πολλοῖσιν ἤλθες περὶ τὸν ἐδέν ἐς μάχην;

Πο. Ασφαλὲς γὰρ ἐς ἀμείνων, ἢ θρασὺς στρατηλάτης.

* Γάμος Bar. 1. f Δύο in Codicibus Bodleianis & Editis omnibus ante Barnum. Δύο (quod editur) praefert Voss. 1. Priscianus locum hunc citans lib. 1. cap. 3. δύω habet: sed iterum citans lib. 2. cap. 1. vulgatam lectionem exhibet. ἱ Σπύδης Voss. 2. u Ita MSS. Bodleiani, C. C. C. & Schol. in Editis plerisque est ἀμαθία. x Vulgo μάτῳ, perperam. γ Ita cum Sc. reposuit Kingius: cum antea, inverso ordine, τοῦ γῶν male legeretur ab omnibus Editoribus, excepto Piercio, qui recte γῶν ἱς representat, sed qua autoritate prorsus silet. z Σκηπῆρ in Cod. Bodleianis, & C. C. C. a Δι' ἐπὶ τῶν Voss. 2. b Φόνιον Voss. 2. c Εγγυς ὃ περὶ C. C. C. d Omnes ante Kingium Editiones, necnon MSS. Bar. 1. 3. & B. 2. habent χεῖρας, invito metro. e Λόσους Ald. Herv. Λόσους Voss. 2. f Δειλὸν δ' Bar. 2. Δειλὸν γ' Voss. 2. Stobaeus locum hunc citans in Sermon. xc1. δειλὸν θ' habet in textu, & πλεῖστος δ' in margine. g Ἀλ. ἐδέν. Voss. 2. habet ἐδέν.

597 Τὸ λίαν] Τὰ θυμικά. Schol.

602 Οὐν μέσῳ κομίζῃ] De phrasi, εἰ μέσῳ, vide quae congestae celeberr. Sigaeus ad Aeschylum Suppl. v. 743.

610 Δειλὸν δ' ὁ πλεῖστος] Vide Scholia Aristophanis ad Plut. v. 203,

qui locum hunc citat.

612 Ασφαλὲς γὰρ ἐς ἀμείνων] Hunc versum saepius in pre habuit Augustus Caesar, teste Suetonio in Orest. c. 25. ubi vide his quae notavit q. παλαιῶν. Jf. Casaubonum.

Ετ. ^h Κομπὸς εἶ, ἀπονδᾶϊς πεπιθᾶς, αἶ σε σώζουσιν θυνεῖν.

Πο. Καὶ σὲ δευτέρον γ' ἀπαγτῶ σκήπτρα, καὶ μέρη χθονός.

Ετ. Οὐκ ἀπαγτῆμεθ', ἐγὼ γὰρ τὸν ἐμὸν οἰκήσω δόμον.

618

Πο. Τῶ μέρει ἔχων τὸ ἰωλῆιον; Ετ. Φῆμ'. ἀπαλλάσσε γ' ἡ γῆς.

Πο. Ω θεῶν βωμοὶ ^k πατρῶων. Ετ. Οὐς σὺ προήγῃων παρῶ.

Πο. Κλύετε με. Ετ. ^l Τίς ἂν κλύοι σε πατρίδ' ἐπεστροφιδύς;

Πο. Καὶ θεῶν τῶν λελυγμένων δώμαθ'. Ετ. Οἱ συγχοῖ σέ.

Πο. Ἐξελαυνόμεθα ^m πατρίδος. Ετ. Καὶ γὰρ ἦλθες ἐξελῶν. 620

Πο. ⁿ Ἀδικία γ', ὧ θεοί. Ετ. Μυκήνας, μὴ ἵπιδ' ἀνακάλῃ θεός.

Πο. Ἀνόσιος πέφυκας. Ετ. Ἀλλ' ἔ πατρίδος, ὡς σὺ, πολέμιος;

Πο. Ος μ' ἄμοιρον ἐξελαύνεις. Ετ. Καὶ κατακτανῶ γε πῶς.

Πο. Ω πάτερ, κλύεις ἀ πάχῳ; Ετ. Καὶ γὰρ οἷα δράς κλύῃ.

Πο. Καὶ σὺ, μήτηρ; Ετ. Οὐ ^p θεμιτόν ^q σοι μητρὸς ὀνομάζειν κάρα.

Πο. Ω πόλις. Ετ. Μολὼν ἐς Ἀργος, ἀνακάλῃ Λέρνης ὕδωρ. 626

Πο. Εἰμι, μὴ πόνῃ· σὲ δ' αἰνῶ, μήτηρ. Ετ. Ἐξῆτι χθονός.

Πο. ^r Εἰμι· τὸν δὲ πατέρα μοι δὸς εἰσιδεῖν. Ετ. Οὐκ ἂν τύχοις.

Πο. Ἀλλὰ παρθένας ἀδελφάς. Ετ. Οὐδὲ τάσδ' ὄψῃ ποτέ.

Πο. Ω κασίγνηται. Ετ. Τί πάντας ^s ἀνακαλῆς, ^t ἔχθιστος ὢν; 630

Πο. Μήτηρ, ἀλλὰ μοι σὺ χαῖρε. Ιο. Χαρτὲ γὰρ πάχῳ, τέκνον;

^h Κομπὸς legit Scholliographus: ut & Etymologicographus p. 527. lin. 46. Edit. Commelin. ubi ait: Τὸ μὲν ἐν ἀποστροφῇ εἶπας ὡς τίμπας· Κομπὸς εἶ· — Εὐεπίδης ἐπιλάσας· κομπὸς ἢ λῆξ, τὸ ἐπιδύναι. ⁱ Sic in Bar. 1.3. Laud. Bod. 1. Voss. 2. in Bod. 2. Editis quæ plurimis videntur. ^k Πατρίδ' in Bar. 1.3. Laud. Bod. 2. & omnibus Impressis ante Kingian. ^l Ita edidit Kingius. sed in prioribus Impressis, & MSS. omnibus Bodleianis legitur ἡ δ' αἶ. ^m Πάτερς edidit Barnesius ex MSS. C. C. C. ⁿ Ἀδικία γὰρ ὅτι olim legebatur in Edit. sed auctoritate coddum MSS. ὅτι deleuit Kingius, ut versus sit iustus Trochaicus. ^o Ω θεοί desiderantur in Gr. ^p Θίμης hic repetitum videtur, si verum sit, quod ad Menandrum (pag. 104.) notavit clarissimi nominis Bentley: nimirum, priorem Diitrochi partem non admittere Dactylum. sed judicent Eruditi, collatis Hephæstionis verbis, p. 20. init. ^q Σε Laud. ^r Ita ex Editione Parisina Clarif. Hugonis Grotii textum restituendum esse censui, ut metro rectius consulatur: cum antea in Edit. Barnes. Pierf. & King. male editum esset, ἔξῆμι πατέρα δὲ γὰρ μοι δὸς εἰσιδεῖν. — In vetustioribus Impressis pejor ita fertur hic versus: Πο. Ἐξῆμι· πατέρα δὲ μοι δὸς εἰδεῖν. Ετ. Οὐκ ἂν τύχοι. ^s Ἀνακαλῆν Voss. 2. ^t ante ἔχθιστος in antiquis Edit. male additum est, cum ab omnibus MSS. Bodleianis & C. C. C. merito ablit.

619 Θεῶν ἢ λελυγμένων] Κάστη· καὶ Πολυδύκης, ἢ Ζήθε καὶ Ἀμφίον· Schol.

620 Ἐξελῶν] Pro ἐξελαύνειν. Ita sæpe Attici. Adi Notam ad Sophoclis Antig. v. 293.

- Πο. Οὐκέτ' ἐμὶ παῖς σός. 1ο. Εἰς " πῆλ' ἀθλία πέφυκ' ἐγώ.
 Πο. Οὐδ' εἰς ἡμᾶς ὑβρίζῃ. Εἰ. Καὶ γὰρ ἀνυβρίζομαι.
 Πο. Πῶς ποτε γήση παρ' ὑγῶν; Εἰ. Ὡς τί μ' ἰσoreis τόδε;
 Πο. Ἀντιπαύομαι κτενῶν σε. Εἰ. Καὶ μετ' ἔδ' ἔρως ἔχῃ. 635
 1ο. Ὡς παλαιὸν ἐγώ. τί δράσεται, ὦ τέκν'; Εἰ. Αὐτὰ σημαίνει.
 1ο. Πατὴρ σὺ Φεύγεθ' Ἐρινύς; Πο. Ἐρρέτω πατρὶς δόμος.
 " Ὡς πῶς ἐκέθ' αἵματι τὸν πύμον δαρήσῃ ξίφος.
 Τὼ δ' ἐφρέσασιν με ραΐαν, καὶ θεὸς μαρτύρομαι,
 Ὡς ὅτι ἀπμος οἰκτρὰ πάσχων, ἐξελαινομαι χθονός, 640
 Δῶλος ὡς, ἀλλ' ἐχὶ " πῶς αὖ πατὴρ Οἰδίπῃς^b γεγώς.
 Καὶ π' σοι, πόλις, γῆμηται, μὴ με, " τόνδε δ' αἰπῶ
 Οὐχ ἐκὼν γὰρ ἦλθον, ἀκὼν δ' ἐξελαινομαι χθονός.
 Καὶ σὺ, φοῖβε^d ἀναγ' Ἀγχεῶ, καὶ μέλαθρα χαίρειν,
 Ἡλικῆς θ' " οὔμοι, θεῶν ἔπε δέξιμην ἀγαλματά. 645
 Οὐ γὰρ οἶδ', εἰ μοι περσεύειν αὐτὸς ἔδ' ὑμᾶς πῶ.
 " Ἐλπίδες δ' ἐπὶ καθεύδουσ', αἷς πέπιθα, σὺν θεοῖς,
 Τόνδ' ἀποκρίσεις, κρατήσῃ τῆσδε " Ἰθάκῃς χθονός.
 Εἰ. Ἡ Εἰς θ' ὅτι χώρας ἀληθῶς δ' ὄνομα Πολυμείκην πατὴρ
 ἔχῃτο σοι θεῖα παρνοία νεκρέων ἐπώνυμον. 650

" Ita in plerisque MSS. Πολλὰ γ' in vulgaribus libris. x Ita Kingius cum MSS. Bodleianis & C.C.C. In prioribus Editis. persona Eraclei huic versui praefigitur. y Sic MSS. omnes. Απμος in vetustioribus Editis, imperite. z T' αὐτὸ Voss. 2. a Ita in omnibus MSS. in Editis ante Barnes. erat παρ', proclivi admodum errore ex ignorato scriptionis compendio. b Μαλὸν Voss. 2. c Ita ē Cod. Reg. Soc. N. 24. edidit Kingius. Τόνδε δ' αἰπῶ Bar. 1. Bod. 1. 2. Τόνδ' αἰπῶ C. C. C. Τόνδ' αἰπῶ Ald. Herv. Cam. Steph. Τῆτον δ' αἰπῶ Barnes. Σύγε τόνδ' αἰπῶ Grotius in Excerptis. Σύγ' τόνδ' αἰπῶ Pierf. d Commate post αὐτὸν distinguendum censet Cl. Wasseus. Notis ad Thucyd. lib. 6. cap. 28. n. 72. Ad iis locum. e Οἱ μοι Voss. 2. G. f Ts perperam abest à Voss. 2. g Θεοῖς Bar. 1. 3. Bod. 1. 2. h Ita MSS. omnes. in Editis ante Barnes. ἐξελαινομαι.

633 Εἰς ἡμᾶς ὑβρίζῃ] Observa ὑβρίζῃ eis ἡμᾶς usurpari hic pro injuria nos afficere, contra Luciani (in Pseudosoph. pag. 28. Ed. Elzevir.) & Grammaticorum (Moschopol. in Diction. Asiaticis.) præceptionem; quod tamen satis Attice fieri docet frequens veterum Scriptorum usus. Consulat Lector Atticarum elegantiarum studiosus quæ erudite notavit Cl. Kusterus

ad Aristophanis Plus. vers. 900. ubi plurima ad hujus loci illustrationem affert. Adde doctif. Blackwalli Class. Sac. v. 1. pag. 36. Edit. 2.

649 Ἀληθῶς δ' ὄνομα Πολυμείκην] Confer Æschyli Sept. Theb. v. 583. Similiter autem in Sacris Literis Elaus de fratre suo Jacobo: Δικαίως ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ιακώβ. (quod Hebræis denotat περιτῆς, suppletior.)

ἡ πατρίδι

ACTUS PRIMI SCENA SEPTIMA.

Ε Π Ω Δ Ι Κ Α

Σ Τ Ρ Ο Φ Η.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

- 1ⁱ **Κ** Ἀδμος ἔμολε τίνδε γυν
 2 Τύριος, ὃ τετρασκελὴς
 3 Μόαχος ἀδάμασσαν^k πέσσημα
 4 Δίκε, πλεσφόρον^l διδῶσα
 5 Χρησμὸν, ὃ^m κατοικίδω.
 6 Πεδία μὲν τὸ θεόφατον
 7 Πυροφόρα δόμων ἐχρησε,
 8 Καλλιπότεμος ὕδατος ἵνα τε
 9 Νοτὶς ἐπέρχεταιⁿ γύας
 10 Δίρκας^o χλοηφόρους,
 11 Καὶ^p βαθυπόρους.

i Deest hic versiculus in Bod. 1. k Τὸ σῶμα pro πῖμα legisse videtur Vei. Schol. Σῶμα pro toto individuo Poetis non infrequens: ut alibi monitus es. l Hent. Stephanus in Thes. v. Διδῶν ē v. lib. legit δίδω. m Ita (non κατοικίδω, ut perperam excusum est in Edit. King.) in quibusdam exemplaribus tempore suo scriptum esse notavit Scholiastes: quæ lectio ad sententiam omnino necessaria videtur. Κατοικίδω habent Bar. 1. 3. Laus. Bod. 2. Baroc. 74. Sc. Heins. Piers. Κατάκησσι Bod. 1. Κατοικίδω Voss. 1. H. Κατοικίδω Ald. Herv. Κατοικίδω Schol. Cant. Steph. Barnes. n Ita (consentiente Voss. 2.) edidit King. antea in Editis erat γαίης. in Bar. 3. v. in reliquis Bodleianis γαίης. o Χλοηφόρον Gr. p Βαθυπύρι Gr. Βαθυπύρις χλοῆς Voss. 2. Βαθυπύρις γαίης in Edit. Vei. cum MSS. Bodleianis. Βαθυπύρις γαίης Barnes. & Piers. Fidem MS. Reg. Soc. N. 7. hic sequitur Kingius, ob metrum.

ἰσπέρηται γὰρ μὲν ἰδὲ δ' αὖτις τῷ. Gen. XXVII, 36. Atque alibi, in 1. Sam. XXV, 25. Davidem sic alloquitur Abigail: Μὲ δὲ ἵδω ἰ κύριός μου καὶ δῶ αὐτῷ ἐπὶ τὸ ἄνθρωπον τὸ λοιπὸν τῷ (Nabalem), ὅτι καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ὅτις ἐστὶ Νάβαλ (id est, stultus) ὄνομα αὐτοῦ, καὶ ἀφροσύνη μετ' αὐτοῦ. Verum iniquissima est Quintiliani censura de hoc

loco Tragici nostri, Insitum. Orator. lib. 4. cap. 10. Nam et illud apud Euripidem frigidum sane, quod nomen Polylicis, ut argententum morum, fraier incessis.

651 Καδμος ἱμελῶ] Res notissima. Vide Clarif. Pridemissum ad Marmora Oxoniensia pag. 155. atque Autores ibi allegatos.

M m

- 12 Βρόμιον ἔνθα ἢ δὴ τέκεν ποθ'
 13 Αἰμάτηρ, Διὸς ἰζήμεναι
 14 Κισσὸς ὃν πεισφῆς,
 15 Ελικτὸς, εὐθύς ἐπὶ βρέφῳ
 16 Χλοηφόροισιν ἔρνεσι
 17 Κατασκίοισιν ὀλβίοις ὀνώπῃ
 18 Βακχεῖον χόρυμα
 19 Παρθένοισι θεβαίαισι,
 20 Καὶ γυναιξὶν Εὐβοίαις.

665

670

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

- 1 Ἐνθα φόνιος λυδράκιον
 2 Ἀρεὸς, ὠμόφρων φύλαξ,
 3 Νάματ' ἐνυδρα, καὶ ρεεθρα
 4 Χλοερά δεργμάτων κέρατοι
 5 Πολυπλάνοις Ἰπποκοπῶν
 6 Ὀν Ἰππὶ χέρνιθας μολῶν
 7 Κάδμῳ, ὃν ὤλεσεν μαρμαραῖον
 8 Κρατὶ φόνιον, ὀλεσθήνῃ
 9 Ὡλέναναι δίκων βολαῖς,

675

- 10 Δίας αἰμάτηρ
 11 Παλλάδος ὕφραδαις,

680

9 Ita Kingius ex eodem Codice. Τίτι πῶδ' αἰ Gr. Τίτατο, τίτατο Voss. 2. Τίτι Ald. Herv. Cam. Steph. Barnes. Τίτατο MSS. Bodl. & Pierf. r Sic edidit Kingius cum MS. Reg. Soc. N. 7. & Gr. in reliquis Scriptis Editisque ζήμεναι. f Εὐβοίαις Heinsf. Εὐβοίαις Ald. Herv. s Εὐβοίαι MSS. Bodl. C. C. C. Schol. Heinsf. Gr. Pierf. u Ita Cod. Reg. Soc. N. 7. in Editis cum aliis MSS. ὀλβίοις. sed ita versus non est idem qui a Scholiasta describitur. x Ita ex emendatione Barnesii. in MSS. Bodleianis, C. C. C. & Ven. Editis. ὀλβίαις: quod in ὀλβίης (ut in Voss. I. Heinsf. & H.) mutandum censuit Camerius. y Ita cum MS. optimo Reg. Soc. N. 7. rescriptis Kingius. Θεβαίαις in Editis & reliquis MSS.

662 Βρόμιον ἔνθα δὴ τέκεν] De Bacco & hac fabula legas Apollodori Biblioth. lib. 3. p. 138. Edit. Amstel. Videndus quoque Philostratus Senior ἐν ἰ. 1. in Semele.

671 Ἐνθα φόνιος λυδράκιον] De hac historia consule Mythologos, præsertim Palæphatum cap. αἰ. 7. αὐτοῦ Γινάται. Adde Apollodori Bi-

blioth. 1. 3. p. 136. Ovidii Metamorph. lib. 3. haud longe ab initio.

680 Αἰμάτηρ] Τίς ἐστὶ Διὸς, καὶ ἐκ δὲ μνηστῆς. Schol. MS. Baroc. 74. De hac re plura vide apud Phurnutum de Nat. Deorum cap. de Minerva: Natiæ Comitem Mytholog. lib. 4. c. 5. & Philostratum Imag. lib. 2. in ΑΘΗΝΑΙΩΝ.

- 12 Γαπεπῆς δικῶν ὀδόντας
 13 Εἰς βαθυπύρκας γῆρας
 14 Ἐνθεν ἔξανηκε γᾶ
 15 Πάνοπαλον ὄψιν ὑπὲρ ἄκρων
 16 Ὅραν χθονός. σιδάροφρων
 17 Δέ νιν φόνος πάλιν ἔζωηψε· γᾶ φίλα.
 18 Αἵματος δ' ἔδωσε
 19 Γαῖαν, ἃ νιν^b εὐηλίοις
 20 Ἐείξεν αἰθέρος πνοαῖς.

Ε Π Ω Δ Ο Σ.

- 1 Καὶ σὲ τὸν παρμάτορ
 2 Ἰὼς ποτ' ἔκλονον
 3 Ἐπαφον, ὃ Διὸς γένεθλον,
 4 Ἐκάλεσ',^d ἑκάλεσα
 5 Βαρδάρω βοᾷ,
 6 Ἰὼ, Βαρδάρους λιπαῖς,
 7 Βᾶθι, βᾶθι πάνδε γαῖν,
 8 Ἐ^c σοί νιν^f ἔκλονοι κτίσαν,
 9 Ἄ^b Αἰ διάνυμοι θεαὶ
 10 Περίφρασα, καὶ φίλα
 11 Δαμάτηρ θεὰ,
 12 Ἡ^b πάντων ἀνασσα,
 13 Ἰⁱ πάντων δὲ γᾶ τροφός,
 14 Ἐκτίσθης^k πέμπε^l πυροφόρους
 15 Θεὰς ἀμύωναι τᾶδε γᾶ.
 16 Πάντα δ' εὐπετῇ θεοῖς.

ἡ ζῶηψε in Codd. Bodleianis. a Sic in MS. laudatissimo Reg. Soc. φίλα γᾶ in reliquis, non ita recte. b Ita in MS. prædicto, in MSS. Bodleianis omnibus εὐηλίοις. c Διὲς Voss. 2. d Ἐκλάσθης Voss. 2. e Σὺ L. S. f Εξήγη L. S. g Cam. & Steph. perperam αἰ. h Ita Cod. Reg. Soc. N. 7. MSS. Bodleiani & Voss. 2. in Editis ante Kingium ἀπάντων. i Ita in MSS. prædictis. Vulgo ἀπάντων. k Ita Kingius cum MS. Reg. Soc. & Voss. 2. in reliquis ἀπάντων. quam lectionem exhibent Græci cæterique antiqui Editores. l Περιφράς Land. Schol. Baroc. 74.

ACTUS SECUNDI SCENA PRIMA.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ, ΧΟΡΟΣ, ΟΙΚΕΤΗΣ ΚΩΦΟΝ

ΠΡΟΣΩΠΟΝ.

I A M B O I.

Ετ. **Χ** Ωρῆ σὺ, καὶ κόμιζε τὸν Μενοικέως
 Κρέοντ', ἀδελφὸν μητρὸς Ἰοκάστης ἐμῆς,
 Λέγων τάδ', ὡς οἰκεία καὶ κοινὰ χθονὸς
 Θέλω πρὸς αὐτὸν συμβαλεῖν βελεύματα,
 Περὶ εἰς μάχην τε καὶ δорὸς πᾶσιν μολεῖν.
 Καὶ τοὶ ποδῶν σῶν μόχθον ἐκλύει παρῶν.
 Ορῶ γάρ αὐτὸν πρὸς δόμους στείχοντ' ἐμέας.

710

ACTUS SECUNDI SCENA SECUNDA.

ΚΡΕΩΝ, ΕΤΕΟΚΛΗΣ, ΧΟΡΟΣ.

I A M B O I.

Κρ. **Η** Πόλλ' ἐπῆλθον εἰσιδεῖν χεῖρων σ', ἀναξ
 Ετεόκλεες· πύριξ δὲ Κασμεῖαν πίλας
 Φύλακας τ' ἐπῆλθον, αὐτὸν δὲ μάστιγι δαμάσσειαν.
 Ετ. Καὶ μὲν ἐγὼ σ' ἐχέζον εἰσιδεῖν, Κρέον.
 Πολλῶ γδ' εὖρον ἐνδεδεῖς Διὰ δαίμονα,
 ὧς εἰς λόγους σωῆψα ^m Πολυμήκη μολών.

715

Ex Κρήναι sententia cum MS. Reg. 50. N. 7. legendum Πολυμήκη in quarto Casu.

707 Τὸν Μενοικέως] Scil. ἄνδρα οὗτος ἰ. 710 τὸν Νέκταρα] Id est, te: voce
 vocis ellipsis Scriptoris perquam familiaris est. Xenoph. Anab. 3. p. 233.
 Edit. Doctif. Hirschf. Καὶ ἱππαρχὸς Poetas pro ipsa persona adhibetur.
 ἐπιστῆθη Λύκιος ὁ Πολυπράτης, subintell. Vide infra hujus fabulæ vers. 1530.
 ἄνδρ. Exemplorum affatim leges apud Sophoclis Oedip. Tyr. v. 651. & quæ
 L. Bös in libello de Ellipsis. Gr. p. 113. nos ibi.

Κρ. Ηκαστα ^η μείζον αὐτὸν ἢ Θήβας Φρονεῖν, 720

Κήδ' τ' Αδράστ'· καὶ κρατῶ ^η πεπιθότα.

“ Ἀλλ' εἰς θεὸς χεῖρ' ταῦτ' ἀναρτήσας ἔχεν.

Α δ' ἐμποδὼν βαλίσσε, ταῦθ' ἤκα Φρασίων.

Ετ. Τὰ πῖα ταῦτα; τὸν λόγον γ' ἀγνοῶ.

Κρ. Ηκ' τις ^η αἰχμαλώτος Ἀργείων πάρα. 725

Ετ. Λέγ' δὲ δὴ τί τῶν ὅκει νεώτερον;

Κρ. Μέλlein πέριξ πυργοισι Κασμείων πόλιν

Οαλοῖς ἐλίξεν αὐτὴν Ἀργείων κρατὸν.

Ετ. Εξοισέον τ' ἄρ' ὅπλα Κασμείων πόλιν.

Κρ. Ποί; μῶν νεώτερον ἔχ' ὄρας, ἢ χεῖρ' ὅραν; 730

Ετ. Εκτὸς τῶν φρων τῶνθ', ὡς μαχευόμενος πάχα.

Κρ. Σμικρὸν τὸ πλῆθος τῆσδε γῆς· οἶδ' ἄφθονοι.

Ετ. Εγὼ δ' αὖ κείνους τοῖς λόγοις ὄντας θρασυῖς.

Κρ. Εχ' τίν' ὄγκον Ἄργος Ἑλλήνων πάρα.

Ετ. Θάρσ', πᾶς αὐτῶν πεδίον ἐμπλήσω Φάνου. 735

Κρ. Θέλοιμ' ἂν, ἀλλὰ τῷθ' ὀρῶ πολλὰ πόνου.

Ετ. “ Ὡς ἔκαθεζα τεχνέων· εἴσω κρατὸν.

Κρ. Καὶ μὲν τὸ νικᾶν ἐστὶ πᾶν· εὐεχλία.

η μείζον C. C. C. ο Κήδ' Voss. 2. p Lectio est Codicum omnium Bodleianorum & C. C. C. quam firmiter Sc. atque Heins. & quidem melior videtur illa πεπιθότα, quam retinent ceteri Editores. Πιπιθότα vitiose (ut puto) exhibet Voss. 2. q An αὐτομύλητο; Barnes. in margine. r Πῖ Sc. f Τάφον Voss. 2. t Μαχευόμενος Bar. 1. Bod. 2. u Olim ἰδοι ὡς ἔκαθεζον ediderunt Camerius, P. Stephani, alique. Sed vocem ἰδοι (utpote ex glossemate natum) eiecit Barnes. & recte abest a MSS. omnibus, atque Edit. Ald. & Herv. x Eon Voss. 2. Sc. y Εὐεχλία Barnes. & Pierf.

731 Ὡς μαχευόμενος πάχα] Thomas Magist. pag. 149. Edit. Vascof. Μαχευόμενος ἰσχυρὸς ἢ μαχηόμενος. Moschopulus περὶ χιδῶν pag. 134. Μαχηόμενος, ἀπὸ τῆς μαχηόμεμαι. ἢ τῆς ἐπιμαχόμεμαι πάντα ἀρχεται, ἢ τῆς παρμαχόμεμαι, πάλιν τῆς μαχόμεμαι καὶ τῆς ἀνισχυόμεμαι. καὶ ὁ μὲν δὲ ἔστι ποῦτον ἐν γένει. οἱ γ' ἄρα τῆς Ἑλλήνων τῆς μαχηόμεμαι λέγονται. τὸ μαχηόμεμαι δὲ, οἱ τῷ πλῆθει. Ceterum, μαχευόμενος hic respicit illud ὅπλα, quod præcessit versu supra secundo. Qua de syntaxi vide doctiss. Henrici Stephani Append.

ad Al. scripta de Dialect. Attic. cap. 4. pag. 133.

737 Ὡς οὐ καθεζέμεν] Subintellige ἰδοι, vel γινώσκουσι: (ut vult Schol. MS. Baroc. 74.) quod perinde est. De hac autem Ellipsi nihil, quantum observo, tradidit vir peritissimus Lambertus Bos in libello suo de Ellips. Grecis.

738 Τὸ νικᾶν] Plene, ἅς τὸ νικᾶν. Plura huiusmodi observavit vir doctus supra citatus in Ellips. Græc. pag. 309.

ACTUS SECUNDI SCENA PRIMA.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ, ΧΟΡΟΣ, ΟΙΚΕΤΗΣ ΚΩΦΟΝ

ΠΡΟΣΩΠΟΝ

I A M B O I.

Ετ. **Χ** Ωρὲ σὺ, καὶ κόμιζε τὸν Μενεικέως
 Κρέοντ', ἀδελφὸν μητρὸς Ἰοκάστης ἐμῆς,
 Λεγὼν τάδ', ὡς οἰκία καὶ κοινὰ χθονὸς
 Θέλω πρὸς αὐτὸν συμβαλεῖν βελευματι,
 Πρὶν εἰς μάχην τι καὶ δαρὸς τάξιν μολαῖν.
 Καὶ τοι ποδῶν σῶν μόχθον ἐκλύει παρών.
 Οἷῳ γὰρ αὐτὸν πρὸς δόμους εἵχοντ' ἐμέες.

710

ACTUS SECUNDI SCENA SECUNDA.

ΚΡΕΩΝ, ΕΤΕΟΚΛΗΣ, ΧΟΡΟΣ.

I A M B O I.

Κρ. **Η** Πόλλ' ἐπῆλθον εἰσιδεῖν χεῖρῶν σ', ἀναξ
 Ετεόκλεες· περὶ δὲ Καδμείων πύλας
 Φύλακας τ' ἐπῆλθον, αἳ δέμας θηρώμεν.

715

Ετ. Καὶ μὲν ἐγὼ σ' ἐρρηζον εἰσιδεῖν, Κρέον.
 Πολλῶν γὰρ εὐρον ἐνδεδείκτα Διὶ Δαίμονι,
 Ὡς εἰς λόγους σιωπῆσα^m Πολυμήκη μολών.

^m Ex K^{ingii} sententia cum MS. Reg. Soc. N. 7. legendum Πολυμήκη in quarto Casu.

707 Τὸν Μενεικέως] Scil. ὅς ἐστις ἰσχυρὸς ὁ δὲ ἄλλος. Id est, re: voce
 vocis ellipsis Scriptoris perquam fa-
 miliaris est. Xenoph. Anab. 3. p. 235
 Edit. Doctif. Huetins. Καὶ ἰσχυρὸς
 ἐπεὶ τὴν Λύκος ὁ Πολυμήκη, subintell.
 ὅς. Exemplorum affatim leges apud
 L. Bös in libello de Ellipsis. Gr. p. 113.
 716 Ἐν δέμας] Id est, re: voce
 δέμας pro toto individuo posita. Pari
 modo & ὁμοῦ haud insolenter apud
 Poetas pro ipsa persona adhibetur.
 Vide infra hujus fabulae vers. 1530.
 Sophoclis Oedip. Tyr. v. 651. & quae
 nos ibi.

Κρ. Ηκκοσι ^η μείζον αὐτὸν ἢ Θήβας φρονεῖν, 720

Κήδ' ἔτ' Ἀδράστῃ, καὶ στρατῷ ^π πεπονητά.

“ Ἀλλ' εἰς θεῶς χρεὶ τούτ' ἀναρτήσεται ἔχειν.

Α δὲ ἐμποδὼν βαλίσσα, ταυθ' ἤκω φεράσων.

Ετ. Τὰ πῖα ταῦτα; τὸν λόγον ᾗδ' ἀγνοῶ.

Κρ. Ηκὶ τις ⁹ αὐχμαλῶτος Ἀργείων πάρα. 725

Ετ. Λέγῃ δ' ἐ δὴ τί τῶν ὅκ' ἐ νεώτερον;

Κρ. Μέλlein πέρ' ἔξ' ὑπέρλοισι Κασμείων πόλιν

Ὀσλοῖς ἐλίξεν αὐτῇ Ἀργείων στρατόν.

Ετ. Εξοίσεον τ' ἄρ' ὅπλα Κασμείων πόλιν.

Κρ. Ποῖ; μῶν νεῆσσαν ἐχ' ὄρας, ἃ χρεὶ σ' ὄραν; 730

Ετ. Εκτὸς τὰ φρων τῶνδ', ὡς μαχευόμενος πάρα.

Κρ. Σμικρὸν τὸ πλῆθος τῆσδε γῆς οἷδ' ἄφθονοι.

Ετ. Εγὼ δ' αὖ κείνους τοῖς λόγοις ὄντας θεασαῖς.

Κρ. Εχ' ἅ τιν' ὄγκον Ἀργος Ἑλλήνων πάρα.

Ετ. Θάρσ', πέχ' αὐτῶν πεδίον ἐμπλήσω φόνου. 735

Κρ. Θέλομι ἂν, ἀλλὰ τῶνδ' ὁρῶ πολλὰ πόνου.

Ετ. Ὡς ἔ καθεζώ τεύχεων ἔισω στρατόν.

Κρ. Καὶ μὲν τὸ νικᾶν ἐστὶ πάν' εὐεχλία.

η Μείζον C. C. C. ο Κήδ' Voss. 2. p Lectio est Codicum omnium Bodleianorum & C. C. C. quam firmiter se. atque Heins. & quidem melior videtur illa πεπονητά, quam retinent ceteri Editores. Πεπονητός vitiose (ut puto) exhibet Voss. 2. q An αὐτομέλητος; Barnes. in margine. r Πῶ St. f Τὰ φων Voss. 2. t Μαχευόμενος Bar. 1. Bod. 2. u Olim ἰδοι ὡς ἔ καθεζώ ediderunt Camerius, P. Stephani, aliique. Sed vocem ἰδοι (utpote ex glossemate natum) eiecit Barnes. & recte abest a MSS. omnibus, atque Edit. Ald. & Hero. x Egm Voss. 2. St. y Εὐεχλία Barnes. & Pierf.

731 Ὡς μαχευόμενος πάρα] Thomas Magist. pag. 149. Edit. Vasef. Μαχευόμενος ἢ μαχεύομαι. Moschopolus πρὶ χιδῶν pag. 134. Μαχισμός, ἀπὸ τῆ μαχίσσμαι. ἢ τῆ συμρηπικῆ πάντα ἀρρη-
ται, ἢ τῆ περὶ πηκῆ, πάλιν τῆ μίλκοντ-
καὶ τῆ ἀρρηπῆ. καὶ ὁ μίλκον δὲ ἔ τούτων
ἐς χιδῶν. οἱ γὰρ ἀρρηπῆ ἔ Ἑλλήνων τῆ μα-
χίσσμαι χιδῶνται. τὸ μαχίσσμαι δὲ, οἱ τῶ
πλῆθος. Caterum, μαχευόμενος hic re-
spicit illud ὅπλα, quod præcessit ver-
su supra secundo. Qua de syntaxi
vide doctiss. Henrici Stephani Append.

ad Al. scripta de Dialect. Attic. cap. 4. pag. 133.

737 Ὡς οὐ καθεζώ] Subintellige ἰδοι, vel γίνωσκis: (ut vult Schol. MS. Baroc. 74.) quod perinde est. De hac autem Ellipsi nihil, quan-
tum observo, tradidit vir peritissimus Lambertus Bos in libello suo de Ellips. Grecis.

738 Τὸ νικᾶν] Plene, ἐς τὸ νικᾶν. Plura hujusmodi observavit vir doctus supra citatus in Ellips. Grec. pag. 309.

ON

710

A.

715

quar-

voce

. Pari

apud

betur.

1530.

k qua

- Ετ. Βέλη, τράπωμαι δὴθ' ὁδὸς ἄλλας πνῆας;
 Κρ. Πάσας γε, πρὶν κίνδυνον εἰς ἅπας μολῶν. 740
 Ετ. ἂν νυκτὸς αὐτοῖς^β προσβάλοιμι ἂν ἐκ λόχου;
 Κρ. Εἴπερ^σ σφαλῆς γε, δεῦρο^δ σωθήσῃ πύλιν;
 Ετ. ἴσθι φέρῃ νύξ, τοῖς δὲ πολμῶσι πλέον.
 Κρ. Ενδυσυχῆσαι δεινὸν^ε εὐφρόνης κνέφας.
 Ετ. Ἀλλ' ἀμφὶ δαίπνον ἔσι, προσβάλλω δόρυ. 745
 Κρ. Εκπληξίς ἂν γήριτο νικῆσαι δὲ δέ.
 Ετ. Βαθύς^ς γέ τι Διρκάιος ἀναχωρεῖν πρόθ.
 Κρ. Ἀπὸν κάκιον τῷ φυλάσσειν καλῶς.
 Ετ. Τί δ', εἰ καθιπτεύσαιμεν Ἀργείων στρατὸν;
 Κρ. ἢ καὶ κεῖ πέφραχται λαὸς ἄρμασιν πέριξ. 750
 Ετ. Τί δὴτα δράσω; πολεμίοις δώσω πύλιν;
 Κρ. Μὴ δὴτα βελεύου δ', ἐπείπερ εἰ σφός.
 Ετ. Τίς οὐὲ πρόνοια^ι γίνεται σφωπέρα;
 Κρ. Ἐπὶ ἄνδρας αὐτοῖς φασιν, ὡς ἤκεσ' ἐγώ.
 Ετ. Τί προσετέχεται^κ δρᾶν; τί γὰρ δένος βραχύ. 755
 Κρ. Λόχων ἀνάσσειν, ἐπὶ δὲ προσκείσθαι πύλαις.
 Ετ. Τί δὴτα δρῶμεν; ἀπορῶν γὰρ εἰ μενῶ.

α. Εἰσπίπτει conjunctim Bar. 1. 3. Laud. Bod. 1. 2. Sc. Heins. a. In. Sa. & Heins. η. b. Ita Pierius ex MS. C. C. C. Προβάλλω Voss. 2. Προβάλλω in Editt. antiquis. c. Ita ex Scaligeriano, opinor, Codice edidit Kingius. Σφαλῆ γ Voss. 2. Σφαλῆς γ in MSS. Bodleianis, Herv. Steph. atque ita habent Ald. & Cant. (non σφαλεῖς γ, ut falso testatur Barnesius.) Quinetiam σφαλεῖς γ ex MS. Collegii Corp. Chr. Cant. adducit, atque in textu reposuit Barnesius; (quem Pierius secutus est.) Videant autem quibus commodum est, annon σφαλεῖς γ sit vera Codicis lectio; nam multum suspicor & in hoc MS. citando hallucinatum esse Barnesium. d. Canerius primus edidit σ' ὁδὸς typographico, opinor, errore. placuit tamen Barnesio hæc scriptura. e. Εὐφροῦ Voss. 2. f. Ita Kingius cum MSS. omnibus. Προβάλλω in Editt. Vulg. Προβάλλω Pier. g. Δί τι Ald. Herv. Steph. Cant. h. Versus hic desideratur in Bar. 1. i. Γίνται Sc. k. Δῶν Voss. 2. l. Αὐτὴ Voss. 2.

739 Βέλη, τράπωμαι] Elliptice, omīssa voce να: quæ sapissime deest ante Subjunctivum. Anacreon Od. XII. v. 4. Θίλεις, λαῶν ψαλίξω; pro θίλεις, ἵνα λαῶν ψαλίξω; Pariter Scriptores Novi Test. Τί θίλεις, ποιήσω ὑμῖν; pro ἵνα ποιήσω &c. Maii. XX, 32. Adde Maii. VIII, 4. & si liber, exem-

pla, quæ ex Latinis Scriptoribus adduxit Cl. Sanctius in *Mimn.* lib. 4. p. 529. Ed. Perizon.

753 Γίνται] Indicativus pro Subjunctivo ponitur. Cujus locutionis exempla apud *Homerum* & hunc *Nostrum* passim obvia. Vide nos supra ad verl. 93.

Κρ. Επ' ἄνδρας αὐτοῖς καὶ σὺ πρὸς πύλαις ἐλὺς.

Ετ. Λόχων ἀνάσσειν, ἢ μονοκόλα δορός;

Κρ. Λόχων, περικρίνας οἵπερ ἀλκιμώπαι.

Ετ. Ξυυῆκ' ἀμυυειν τευχέων^m πρὸς ἀμβάσεις.

Κρ. Καὶ Ξυσρατήγες. εἰς δ' ἄνῃρ ἔ πάνθ' ὄρα.

Ετ. Θάροσ' περικρίνας, ἢ φρενῶν εὐεχλία;

Κρ. Αμφότερον, ὁπολεσφθεν γδ' ἔδεν ἰάτερον.

Ετ. Εστω τίδ'·ⁿ ἐπ' ἀπυργον^o εἰς πόλιν μολῶν,

Τάξω λοχαγὸς πρὸς πύλαισιν, ὡς λέγεις,

Ἰσους ἴσισι πολεμίοισιν ἀντιθεῖς.

Ονομα δ' ἑκάστου ἀστρεβῇ πολλὰ λέγειν,

Εχθρῶν ἔσ' αὐτοῖς τεύχεσιν καθημύων.

Ἀλλ' εἰμ', ὅπως ἂν μὴ καθαρῶν χεῖρα.

Καὶ μοι γήνοιτ' ἀδελφὸν^q ἀντήρη λαβεῖν,

Καὶ Ξυσραθέντα Διὰ μάχης, ἰ ἐλεῖν δοεῖ,

Κτανεῖν θ', ὃς ἦλθε πατρίδα πορήσων ἐμὲν.

Ἰ Γάμυες δ' ἀδελφῆς Ἀντιγόνης, παγδός τε σοῦ

Αἶμον^o, εἰάν τι τῆς τύχης ἐγὼ σφαλῶ,

Σοὶ χρη μέλειδαμ'· τίω δόσιν δ' ἐχέγυον,

Τίω πρὸς δ' εἰ ποῖω νῦν ἐπ' ἐξόδοις ἐμαῖς.

Ἰ Μητρὸς δ' ἀδελφὸς^u εἰ^v τί δ' εἰ μακρηγορεῖν;

Τρέφ' ἀξίως^x νιν, σὲ τε, τίω τ' ἐμὲν χάρειν.

Πατὴρ δ' εἰς αὐτὸν ἀμαθίαν ὀφλισκάνει,

Οὔκιν τυφλώσας· ὅκιν ἄραν σφ' ἐπ' ἡνέσαι.

Ἡμᾶς δ' ὀρεῖσιν, λὺν τύχη, κατακλάνει.

Ἰ Εν δ' εἰς ἡμῶν^z δόρον, εἰ τι θεσφαπν

Οἰωνόμαντις Τειρεσίαις ἐχ' φράσσει,

^m Ita in MSS. Bodleianis, C. C. C. & antiquioribus Editionibus. Προσημύσας in Voss. 2. Προσημύσας Barnes. Pierf. Sc. Heinf. n Ελθὺν δ' ἐπ' ἀπυργοῖς πόλιν Ald. Herv. Cant. Steph. Ελθὺν δ' ἐπ' ἀπυργον εἰς πόλιν Barnes. Επ' ἀπυργον δ' εἰς πόλιν μολῶν Voss. 2. o Εἰς Pierf. p ἑκάστου Bar. 1. q Ἀντήρη Barnes. 74. r Ελθὺν Voss. 2. s Ita Barnes. & King. in ceteris γάμυες τ' ἀδελφῆς. t Μητρὸς τ' Voss. 2. u Εἰ σὺ τί δ' εἰ in MSS. Bodl. & C. C. C. x Νῦν Bod. 1. y In antiquis Editionibus perperam legitur εἰ δ' ἡμῶν δόρον ἐστίν. z Εξῶν Sc.

757 Ἀπερίαν γδ' ἐμὲν] Οὐ μὲν, — Διὰ τίω τ' ἐμὲν χάρειν. Vel etiam εἰς subaudire licet. Vide quæ supra diximus ad Sophoclis Antig. v. 379.

779 Τίω τ' ἐμὲν χάρειν] Integre est,

Τῷδ' ἐκπυθέσθαι^α ταῦτ'. ἐγὼ δ' ἔ^β παῖδα σὺν 785
^α Μενοικέα, σὲ πατρός^δ ἀντιπώνυμον,
 λαβόντα πέμψω δεῦρο Ταιρσίαν, Κρέον·
 Σοὶ μὲν γὰρ ἡδὺς εἰς λόγους ἀφίξεσθαι.
 Εγὼ δὲ τέχνην μαντικὴν ἐμεμφάμεν
 Ἡδὴ πρὸς αὐτὸν, ὥς μοι μομφὰς ἔχεν. 790
 Πόλιν δὲ καὶ σὺ ταῦτ' ὀπισκλήσω, Κρέον·
 Ἡνπερ κρατήσῃ ταμὰ, Πολυμήκεος νέκυω
 μήποτε ταφῆναι τῇδε Θηβαίᾳ χθονί·
 Θνήσκων δ' ἔ^γ τὸν θάψαντα, καὶ φίλων τις^ε ἦ.
 Σοὶ μὲν ταῦτ' εἶπον· παρατάλαις δ' ἐμοῖς λέγω, 795
 Εκφέρετε πύχην, πάντοπα τ' ἀμφιβλήματ',
 Ὡς εἰς ἀγῶνα τὸν προκείμενον δόρος
 εὐορμώμεθ' ἡδὴ ξανθὴν δίκην νικηφόροι.
 Τῷδ' Εὐλαβείᾳ, χρησματοτάτῃ^η θεῶν,
 Προσδύξομεσθα, τίωδε^ι διασωσάμεν πόλιν. 800

ACTUS SCUNDI SCENA TERTIA.

Ε Π Ω Δ Ι Κ Α.

Σ Τ Ρ Ο Φ Η.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

1 Ω Πολύμοχθος Ἀρης, τί ποθ' αἵματι
 2 Καὶ θανάτῳ κατέχη, Βρομίας ὠρῶμενος ἐορταῖς;

^α Αὐτῷ Voss. 2. ^β Παῖδα τι σὺν Voss. 2. ^γ Μενοικέας Bod. 2. ^δ Ἀντιπώνυμοι C. C. C. ^ε Εἰ Voss. 2. ^ς Sic MSS. omnes. in Editis ante Kingium αὐτῷ. ^η Ita Kingius ex MSS. prius in Editis omnibus præter Pierisium οὐμώμεν. ^θ Χρῆσι & Θεῶν in marg. Voss. 2. ^ι Διασωσάμεν in Editis. Ven.

786 Ἀντιπώνυμοι] Οὐκ ἔστιν, τῷ αὐτῷ ὀνόματι καλέμενοι. Schol.

801 Ω πολύμοχθος Ἀρης] Casus re-
 ctus pro Vocativo. Cujus rei exem-
 pla habes in Sophoclis Oed. Tyr. vers.
 1330, 1421. Antig. v. 1346. Oed. Col.
 v. 1624. & mille præterea locis apud
 Tragicos. Adde Eurip. Hecub. v. 534.

— Ω καὶ Παλίας, πατήρ δ' ἐμὸς.
 Ad quem locum Scholiastes inspicien-
 dus. Similiter Homerus in Iliad. γ.
 vers. 277.

Ἡλῖος δ', ὅς πᾶσι^α ἰφορῶς —
 Ubi brevium Scholiorum Autor: Ἡ-
 λῖος τι, ἀπὸ τῷ, καὶ σὺ, ὦ ἦλῆς. Παράπτω-
 σις. ὁρᾷ ἂν πλῆθος, κατ' Ἀπικισμὸν

- 3 Οὐκ ἴππ' ἀλλ' ἀνέμοις ἐπ' ἀνέμοις νείκερος * ἄετος,
 4 Βόσροχον ἀμπετάσας, λωτὲ καὶ ἀνέμιατα μέλη
 5 Μούσων, ἐν ᾧ χάρις * χαροποιῖ. 805
 6 Ἀλλὰ πῶ οὐλοφόροις, σφατὸν Ἀργείων ἴππ' ἀνέμοις
 7 Αἶματι, Θήβας κῶμον ἀνέμιατατον περὶ χορεύουσιν.
 8 Οὐδ' ἔσθ' ἵππ' ἀνέμοις νείκερος μέλα δινεύεις, * ἀλλ'
 9 Ἀρμασι, καὶ * ψαλίοις, * περὶ χορεύουσιν, * μανύχα * πῶλον
 10 Ἰσμηνὲ ἴππ' χεύμασι βαίνων, 810
 11 Ἰππ' αἶματι θοάσεις * Ἀργείοις ἴππ' ἀνέμοις.
 12 Σπαρτῶν * γῆρας,
 13 Ἀσπίδοφέρμονα θάσσων, * εὐσπλον,
 14 Ἀντίπαιλον κατὰ λαίνα * τέτταρα.
 15 * Ἡ δεινὰ τις ἐρεῖς θεός, ἀ τὰδε 815
 16 Μήσεται πῆματα γαῖς βασιλεύσει,
 17 Λαβδακίδαίς πολυμύχθοισιν.

Α Ν Τ Ι Σ Τ Ρ Ο Φ Η.

1 Ω ζαθέων πετάλων πολυηρότε-

2 Τον νάπης, Ἀρτίμιδος χιονότροφον * ὄμμα Κιθαίρων,

k Ita primus edidit Kingius. in prioribus Editionibus cum sex Codicibus Bodleianis & Scholiaste ἄετος. l Χοροποιῖ Voss. 2. m Θυροποιῖ Voss. 2. n Ita Kingius cum melioribus MSS. (Laud. & Reg. Soc. N. 7.) atque Edm. Gr. in ceteris Editis Scriptisque omittitur ἀλλ' post ἀνέμοις: sine quo tamen versus claudicat. o ψαλίαν Ald. Herv. p Τετρατάμωρον Sc. q Thomas Magister infra in Notis adductus legit μανύχων cum quinque Codicibus Bodleianis. in C.C.C. μανύχων, vitiose. r Ita Bar. 3. Laud. B. 2. Voss. 1. atque ita voluit Scriba in Voss. 2. ubi est πῶλον. sed πῶλον legunt Bar. 1. Bod. 1. C. C. C. Thomas Magister. ibid. & omnes Editores ante Kingium. s Ἰσμηνὲ * in MSS. Bodleianis & Voss. 2. Ἰσμηνὲ δ' Voss. 1. t Ἀργείας in omnibus MSS. Bodl. & Edm. Ald. Herv. Piers. u Γίνα Codd. Bodl. Sc. Hemsf. x Εὐσπλον in quinque MSS. & Edm. omnibus ante Kingianam. y Τετταρὰ Baroc. 74. z Ita Kingius silem Codicis Baroc. 74. secutus. in Editis prioribus & MSS. plurimis statim post εἰς legunt γαῖς ἡσυχίας. a Vocēs ὄμμα Κιθαίρων absunt à Voss. 2.

803 Νείκερος ἄετος] Τὸ ἄετος, ὃ πᾶσι
 ταῖς ποιεῖται. Schol. Vide Aristophanis Equi. v. 417. (ubi ἄετος ita simili fere sensu adhibetur:) & quæ Cl. Kusterius illic notavit.

807 Θήβας] Id est, πῶ τῶν Θηβῶν, αἰνέ Thebas.

Ibid. Προχορεύουσιν] Sic Lycophron perpetuus Tragicorum imitator Martem

Ορχασίω vocat, Alexandr. vers. 249.

Καὶ δὲ κατὰ τὴν γαῖαν Ορχασίως Ἀφῆς. Caterum, syllaba πῶ in περὶ χορεύουσιν Atticorum more redundat.

809 ψαλίον, τετρατάμωρον] Refertur hic locus à Thoma Magistro v. ψαλίον, ubi ait: ψαλίον, ὁ χαλκός. Εὐεπείδης ἐν Φονίσιαις. ψαλίον τετρατάμωρον μανύχων πῶλον.

- 3 Μήπιτε τὸν θανάτῳ προσκείμεναι, λόχῳ μ' ἰοκάστης, 820
 4 Ὁφείλες Οἰδίπῳ δα θρήνησαι βρέφος ἐκβολὸν οἴκων,
 5 Χρυσδέσποις περόναις ὀπίσσω.
 6 Μῆδ' ἐγὼ παρθένιον πῆρόν, οὐρεῖον τέρας ἐλθεῖν,
 7 Πένθεα γαίης, Σφιγγὸς, ἀμυστάταισι σὺν ᾧ δ' αἶς.
 8 Ἀποτὶ Καδμογῆν, πετραεάμοσιν ^c ἐν ^d χηλαῖσι, 825
 9 Τέχῃσι χειρὶ πόμῳ, Φέρειν αἵθερος εἰς ἄβυστον φῶς
 10 Γένναν, πᾶν δ' ^e κατὰ χθονὸς ^f Αἰδῆς
 11 Καδμείοις ὀπιπέμπῃ. δυσδαίμων ^g δ' ἔρως ἄλλα
 12 Θάλλῃ παῖδων
 13 ^h Οἰδίπῳ δος κατὰ δώματα καὶ πόλιν. 830
 14 "Οὐ γάρ ὃ μὴ καλόν, ⁱ πὺτ' ἔφυ καλόν,
 15 "Οὐ δ' οἱ μὴ νόμιμοί ^j τοι παῖδες,
 16 "Ματρὶ λόχῳ μα, μίασμά ^k π' πατρός.
 17 Η ^l δ' ^m σῴναιμόν ⁿ γ' ἤλθε λέχῳ.

ΕΠΩΔΟΣ.

- 1 Ἐπεκες, ὦ γᾶ, ἔπκες ποτὶ, 835
 2 Βάρβαρον ὡς ἀρχαὶν ἐδάλῳ, ἐδάλῳ πὺτ' ἐν οἴκῳ,
 3 Τὰν δ' ὅτ' ἤροτροφου, Φοινικελόφοιο δράκοντ'
 4 Γένναν ὀδοντοφυῆ, ὀθῆσαι κάλλιπον οὐνεδ'.
 5 Ἀρμονίας δ' ἐπὶ εἰς ὑμεναίῃς

^b Οἴκῳ Voss. 2. ^c Sic MS. Reg. Soc. N. 7. in Editis (ante Kingium & Pierf.) aliisque in non habetur. ^d Ita primus edidit Barnesius ex MS. C. C. C. antea χηλαῖς, minus recte. in Voss. 2. est χηλαῖσιν ex Dorica Dialecto. ^e In Editis ante Barnes. καταχθῆναι contra MSS. fidem. ^f Αἰδῆς in Codicibus Bodleianis & Edit. Ven. ^g Δ non agnoscit Voss. 2. ^h Οἰδίπῳ MSS. Bodleiani omnes, Voss. 2. C. C. C. ⁱ Sic Kingius, metri causa. in Editis prioribus, & MSS. Bodleianis deest. ^j Particulam hanc omittunt Codices Bodleiani, & omnes Editiones Kingianam praecedentes. ^k Δ in sex MSS. ^m Σύναιμος Voss. 2. ⁿ Ita cum Gr. in MSS. Bodl. & Edit. plerisque eis λίγος ἤλθεν.

823 Τὸ παρθένοι πῆρόν — Σφιγγὸς] Periphrasis, pro Σφιγγί.

Ibid. Ελθεῖν] Supple ᾧφειλε, ut sensus loci talis sit: Μῆδ' ἢ Σφιγγὲ ᾧφειλεν εἰς τὰς ὀθῆας ἐπιληλυθῆναι, κ. τ. λ.

827 Τὸν] Adi Notam ad Sophoclis Oedip. Tyr. v. 1426.

834 Η δὲ] Η δὲ ἰοκάστη.

839 Ἀρμονίας δ' ἐπὶ ποτ'] Apollodorus Biblioth. lib. 3. pag. 137. Ζεὺς ἰδὼν αὐτὴν (Cadmo) γυναῖκα Ἀρμονίαν, Ἀφροδίτης καὶ Ἀρεος θυγατέρα. καὶ πάντες οὗτοι καταλυπότες τὸ οὐρανόν, οὗ τῇ Καδμείῳ τὸ γάμον εὐνοχέρηροι ἀνύμνηται.

820

6 ° Ηλυθον θρανίδα, φόρμιγγί τε τείχεα θήσας, 840

7 Τὰς Αμφιονίας τε λύρας ὑπο πύργος ἀνέστη

8 Διδύμων ποταμῶν πόρον ἀμφὶ μέσσην

9 Δίρκας, χλοεροτρόφον ἢ ἀ πεδίον

10 Πρόπαρ Ἰσμηνοῦ ἢ καταδύψ.

825

11 Ἰὼ θ' ἢ κερόεσσα ποταμάτων,

845

12 Καθμείων βασιλῆας ἐγένεατο.

13 Μυριάδας δὲ ἀγαθῶν

14 Ἐπείρας ἐτέραις μετ' αὐτοῖσι ποταμοῖς,

15 Πόλις ἄδ', ἐπ' ἄκροις

830

16 Ἐσακ' ἀρτίοις σφάνοισιν. 850

ACTUS TERTII SCENA PRIMA.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ ΤΠΟ ΜΑΝΤΟΥΣ ΟΔΗΓΟΥΜΕΝΟΣ,

ΜΕΝΟΙΚΕΥΣ, ΚΡΕΩΝ, ΧΟΡΟΣ.

835

I A M B O I.

Τῆ. **Η** Γοῦ ἢ παύροιτε, θύρατερ, ὡς τυφλῷ ποδὶ
ὀφθαλμὸς εἰ σὺ, ἢ ναυδάτασιν ἄστρον ὥς.

Δεῦρ' εἰς τὸ λούρον ἢ πῆδον ἔχνοσ' ἢ πῆδον ἐμὸν,

Πρόδαινε, μὴ σφαλῶμεν ἀδενῆς πατῆρ.

Κλήρως τέ μοι φύλασσε παρθένω χερσὶ.

855

Οὐς ἔλαβον, οἰωνίσματ' ὀρνίθων μαθῶν.

& Pierf.)
 C. antea
 in Editis
 Bodleianis &
 omnes,
 SS. Bod-
 nes Edi-
 n Ita

lodorus
 is ἰδου
 ω, Αφρ-
 ντης θυο
 Καθμείων

9 Ita restituit *Barnesius* (consentiente *Voss. 2.*) pro ἄλτα, quod habent
Editii antiquiores, & *MSS.* omnes *Bodleiani*, minus recte. p *Αμπίδιον* *Voss. 2.*
Sc. q Καταδύψ *C. C. C.* r In *Staligeri* Codice & *Voss. 2.* ἢ σ'. s Ita cum *Barnes.*
Pierf. & *MSS.* omnibus *Bodleianis*. Πάροισιν impressit *Kingius*, nescio qua au-
 toritate fretus. *Edit. Ven.* legunt σφάλλουσι, invito metro. *Edit. Gr.* σφάλλου-
 σιν. *Ναυτίλοισιν* *Sc. Heinf.* u Ita reposuit *Barnes.* (consentientibus *MSS. Bodl.*)
 pro ποδῶν, quod habent *Edit. Ven.* & *MS. C. C. C.* - x Τῆς *Gr.*

840 Φόρμιγγί τε τείχεα] Consule
Pausaniam in *Boeoticis* cap. 5. Philo-
 stratum *Sen. Imag. lib. 1.* in *Amphion.*
 Adde *Senecæ Phœniss.* v. 566. & quæ

ibi observavit *Cl. Fred. Gronovius.*

855 Παρθίνω] Pro παρθινῇ. Con-
 fer supra notata ad *Sophoclis Antig.*
 v. 1016.

Θάκοισιν ἐν ἱεροῖσιν, ἔ μαντιύομαι.

Τέκνον Μενεικῆ, παῖ Κρέοντος, εἰπέ μοι,

Υ Πόση τίς ἦ πῖλοιπος ἄστως ὁδός

Πρὸς πατέρα τὸν σὸν; ὡς ἔμὸν κάμνῃ γόνυ.

860

Πυκνὸν δὲ βαίνων ἤλυτον μόλις περῶ.

Κρ. Θάρσ', πέλας γδ, Τειρεσία, φίλοισι σοῖς

Ἐξωρμίσσω σὸν πόδα· λαβὲ δ' αἰτῆ, τέκνον.

Ὡς πῶς ἀπήνη, πῶς τε πρὸς οὗτο, φίλῃ

Χερὸς θυραίας ἀναμένειν καφίσματα.

865

Τρ. Εἶεν, πάρεσμεν· τί με καλεῖς ἀπαθῆ, Κρέον;

Κρ. Οὐπω λελήσμεθ'· ἀλλὰ σύλλεξαι δένει,

Καὶ πνεῦμ' ἄθροισον, ἅπας ἐκβαλὼν ὁδοῦ.

Τρ. Κόπω ἔ πάρεμι γῆς Ἐρεχθιδῶν ἀπο

Δεῦρ' ἐκκερμιδῆς τῆς παροίθεν ἡμέρας.

870

Καὶ γδ ὡς τις πόλεμος Εὐμόλπῃ δορὸς,

Οὐ καλινίκῃς κεκοπίδας ἔθνη ἐγὼ,

Καὶ τίναδε χυσαῖν σέφραμον, ὡς ὄρας, ἔχω,

Λαβὼν ἅπαρχας πολέμιων σκυλομάτων.

Υ Πρῶτος Sc. ζ Sic primus edidit Barthesius ex MS. C. C. C. (cui consonant Bodleiani omnes MSS.) antea erat ἄστως. α Εδ' ὁδός Voss. 1. H. b Ita Pierfius posuit ex MS. C. C. C. (cui iterum consonant omnes Codd. Bodl.) pro τὸ μόνι, ut est in prioribus Edit. pro quo Voss. 2. habet τ' ἴμην. ε Εξωρμίσσω MSS. Bodl. C. C. C. Heins. L. S. Cant. Gr. Steph. Εξωρμίσσω Ald. Herv. d Καίπ' Heins. Απ' Sc. cum Eustathio, qui in Comment. ad Iliad. γ. pag. 381. lin. 19. locum hunc respiciens hæc dicit: Εὐερπίδης ὃ ἄπας (perperam ἄπας in textu, quod in Indice bene emendavit Devarius.) αὐτοῖς τὸ κῆρυγος ἴφην. Ita quoque laudant Lexicographi omnes Eustathium, opinor, secuti. e Παρεῖμαι Bar. 1. 3. B. 1. 2. C. C. C. Heins. L. S. Cant. Steph. Πάρεμαι Gr. f Ita Kingius ex MS. Reg. Soc. N. 7. Γουῖ MSS. Bodl. C. C. C. Ald. Herv. Γὰς Cant. Steph. Γὰς Barnef. Pierf. g Ερεχθιδῶν Ald. Herv. Ερεχθιδῶν Cant. Steph. Ερεχθιδῶν Barnef. Pierf. h Ἀπαρχὰς Voss. 2.

857 Θάκοισιν ἐν ἱεροῖσιν] Sedebant enim Augures auguria captantes; hinc passim apud Græcos ὄραιοι καὶ ζωδαι, pro auguria captare. Lege his Doctif. Potteri Archaeol. Græc. lib. 2. cap. 15.

871 Πέλας Εὐμόλπῃ δορὸς] Anachronismus. Vide Gerard. Joan. Vossii Insitium. Poetic. lib. 1. cap. 3. ubi agit

de Poetarum erroribus. Cæterum; historiam attingit Lycurgus; cuius ist hæc verba λόγῳ κατὰ Λικυργίτ, paulo ultra med. Φασὶ γδ Εὐμόλποι τὸ Ποσειδῶνος καὶ Χιόνος μίαν Θρακίαν ἔλθειν τῆς χώρας ταύτης (scil. Ἀττικῆς) ἀμφισπῶνται τυχεῖν ὃ κατ' αἰεὶ τις χρίας βασιλεύσει. Ερεχθίαν, & quæ sequuntur ibi legenda.

Κρ. Οἰωνὸν ἐθέμεν καλλίνικα σὺ τίφῃ 875

Εν γὰρ κλύδωνι κέμεθ', ὥσπερ οἶδα σὺ,
Δορὸς Δαναϊδῶν, καὶ μέγας Θῆβαις ἄγων.
Βασιλεὺς μὲν οὐδ' βέβηκε κασμηθεὶς ὄπλοις

Ἡδὴ πρὸς ἀλκίμῃ Εποκλῆς Μυκηνίδα·

Εμοὶ δ' ἐπέταλ' ἐκμαθεῖν αἶψιν πάρος,

Τί δρῶντες ἂν μέλιστα σώσασμεν πόλιν.

Τρ. Εποκλῆς μὲν ἔνεκ' ἂν ἰκλήσας τόμα,

Χρησμέας ἐπέχον· σὺ δ' ἐπεὶ χεῖρ' ἔχεις μαθεῖν,

Λέξω· νοσεὶ γάρ ἡδε γῆ πάλα, Κρέον,

Εἴ γ' ἔκ' πεκνώθῃ Λαῖος βία θεῶν,

Πόσιν ἴτ' ἔφυσε μητρὶ μέλεον Οἰδίπῳ,

Αἱ θ' αἰμαλώπαι δεργμάτων Ἰαφροῦ,

Θεῶν σφίσμα, καὶ πείθεις Ἑλλάδα.

Α συγκαλύψαι παῖδες Οἰδίπου χερόν

Χρήζοντες, ὥς δὴ θεὸς ὑπεκδραμεῖ μῦθοι,

Ἡμαρτον ἀμαθῶς· ἔτι γάρ ῥ' ἔρεας πατρὶς,

Οὐτ' ἐξοδὸν διδόντες, ἀνδρα δυσυχῇ.

Εξηγείωσαν· ἐκ δ' ἐπένδυσ' αὐτοῖς δρεῖς

Δεινὰς, νοσῶν τε, καὶ ὥς ἡπιμασμένῃ.

Ἄ γὰρ τί δρῶν, ὅποια δ' ἔλεγων ἔπη,

Εἰς ἔχθος ἤλθον παῖσι τοῖσιν Οἰδίπου;

Εγγὺς ἦ θάνατος αὐτόχειρ αὐτοῖς, Κρέον.

Πολλὰ ἦ νεκρὰ καὶ νεκροῖς πεπρωκότες

Αργεῖα καὶ Καδμεία μίξαντες βέλη,

ἰ Κλείας Gr. ἰ An τίκωσι. Barnef. in marg. ἰ Δ' ἴφου Bar. I. Sc. m Αἰ-
ματώπαι Land. n Ita omnes Bodleiani Codd. & Voss. 1. 2. in Editiis antiquiori-
bus prave Ἰαφροῦ: quod in Ἰαφροῦ mutavit Scaliger. o Καὶ πείθει C.C.C.
p Sic Kingius cum MSS. Bodl. & C.C.C. antea erat Ἑλλάδα. q Γίεα Sc. r Προση-
μασμένος Voss. 2. Heinf. Sc. f Ita in MSS. Bodl. C. C. C. Cod. Reg. Soc. N. 7. &
Voss. 2. atque ita impresserunt Barnef. Pierf. & King. pro ἂ γὰρ τί ἔλεγων, quod
erat in prioribus Editiis. Versum tamen ita refigi mallet Kingius: Καὶ γὰρ τί
μὴ δρῶν, ποῖα δ' ἔλεγων ἔπη. ἰ Ποῖα Voss. 1. H. n Οχλον L. S. x Περί νεκρῶν
Voss. 2. Barnef. in margine. Παρὰ νεκροῖς in Editiis ante Kingium.

885 Τεκνώθῃ] Paier factus est, pro
ἰτίκωσι.

887 Αἱ θ' αἰμαλώπαι] i.e. Καὶ ἐξ ἡμῶν
διαφθορὰν ἴφροῦ αἰμαλώπαι ἰτίκωσι.

895 Α' γὰρ] Δι' ἂ ἰγὰρ. Lege supra
notata ad γ. 272.

897 Αὐτόχειρ] Αὐτὸ τὸ, αὐτοχέρως
ἀμφότεροι φοιδοῦσιν. Schol.

Πικρὲς γόγης δώσῃσι Θηβαίᾳ χθονί.

900

Σὺ τ', ὦ ταίλαινα συγκατασκάπη^γ πόλιν,

Εἰ μὴ λόγοισι πῖς ἐμοῖς τις πείσεται.

Εκεῖνο μὲν γὰρ πρῶτον λέω, τῶν Οἰδίπυ

Μηδ' ἐνα πολίτῳ, μήδ' ἀνακί^δ εἶναι χθονός,

Ὡς^z δαίμονων^α καὶ ἀνθρώπων^β πόλιν.

905

“Επεὶ γὰρ κρείσσον τὸ κακὸν ἐστὶ^δ τῷ^ε γαίθω^δ,

Μί^ε ἐστὶν ἄλλη μηχανὴ σωτηρίας.

Ἀλλ', (ὅ γὰρ εἰπεῖν οὐδ' ἐμοὶ τόδ' ἀσφαλές,

“^c Πικρόν τε ποῖσι πλὴν τύχῃ κεκτημένοις,

^d Πόλει ὡδ' ἄρα^ε φάρμακον σωτηρίας,)

910

Ἀπειμι, χαίρει^δ. εἰς γὰρ ἂν, πολλῶν μέτε

Τὸ μέλλον, εἰ χεῖρ, πείσῃ^ε τί γὰρ παῖθω;

Κρ. Επὶ γὰρ αὐτῷ, πρῶτον. Τῆ. Μὴ πλάμδάνου.

Κρ. Μῆνον· τί φεύγεις; Τῆ. Ἡ τύχη σ', ἀλλ' ὅσῃ ἐγώ.

Κρ. Φεῖσον πολίταις καὶ πόλει σωτηρίαν.

915

Τῆ. “Βέλει σὺ μὲν τοι, καὶ χεῖρ βελήσῃ πάχα.

Κρ. Καὶ πῶς πατρώαν γαῖαν ὅ σῶσαι θέλω;

Τῆ. Θέλεις ἀκῆσαι δῆτα, καὶ παρδέν^ε ἔχεις;

Κρ. ^fΕἰς γὰρ^g τί μᾶλλον δεῖ παρδύμειαν ἔχειν;

Τῆ. Κλύοις ἂν ἤδη τῶν ἐμῶν θεατισμάτων.

920

γ Ita cum Pierf. cæteri Editores πόλι legunt: nobiscum autem stant sex Codices MSS. atque hæc lectio Atticisismi genio magis convenit. α Δαίμονων in omnibus libris impressis ante Barnef. β Καὶ ἀνθρώπων Sc. Καὶ ἀνθρώπων in Edit. Vett. γ Ita Kingius cum MS. Reg. Soc. N. 7. & Gr. in cæteris Editis Scriptisque τῶν γαίθω. δ Πικρὸν δὲ Sc. ε Πόλει Voss. 2. ε Βέλει σὺ Voss. 2. f Εἰ Voss. 2. g Ita legendum censuit Kingius, (consentiente Voss. 2.) cum antea in Editis esset τί μᾶλλον. Verum lectionem Impressorum agnoscunt Codd. omnes Bodleiani, & C. C. C.

912. Τί γὰρ παῖθω; Id est, quid enim faciam. Τὸ παῖθω enim nonnunquam apud Atticos cum significatione τῷ παρδύμειαν adhibetur. Sic apud Tragicum nostrum in *Hecub.* v. 612. — Ως εἰ ἔχω τί γὰρ παῖθω; ubi παῖθω sumi pro παρδύμειαν recte ad eum locum vidit Scholiastes. Eodem sensu vox illa capitur in Aristophanis *Vesp.* v. 1008. Τῷτο γὰρ παῖθω δεικνῶν

Εἰς παῖθω, —

inerti Spectatoris est hoc facere. Idem in *Plus.* v. 603. Τί παῖθω τλήμων; quid faciam infelix? Adde *Nub.* v. 796. Consulē & Indicem nostrum v. Παῖθω, ubi plura de hoc Atticisismo videri possunt.

920 Κλύοις ἂν] *Audies.* Vide quæ supra ad Sophoclis *Oedip. Col.* v. 499. notavimus.

Πρῶτον δὲ ἔκεινο βέλομαι^h σαφῶς μαθεῖν,
 Πῶς ἐν Μενοικεύς, ὅς με δεῦρ' ἰ ἐπήρασαν;

Κρ. ^k Οὐδ' ἐ μακρὰν ἄπεισι, πηλοῖον^l δὲ σου.

Τφ. Απελθέτω^m νῦν θεσφάτων ἐμῶν ἐκός.

Κρ. Εμὸς πεφυκὼς παῖς, ἃ δέῃ, σγήσεται.

925

Τφ. Βέλειⁿ παρόντες δῆτά σοι ὁ τέτυ φράσω;

Κρ. Κλύων γὰρ ἂν τέρπειτο τῆς σωτηρίας.

Τφ. Αἴκε δὲ νῦν θεσφάτων ἐμῶν ὁδόν,

Α δρῶντες ἂν σώσῃτε Καθμείων πόλιν.

Σφάζει Μενοικέα τίνδε δέῃ σ' ὑπὲρ πατέρα

930

Σὺν παῖδ', ἐπειδὴ τίω τύχῃ αὐτὸς καλῆς.

Κρ. Τί φῆς; τὴν εἶπας τίνδε μῦθον, ὦ γέρον;

Τφ. Απερ πέφυκε, ταῦτα ἀνάγκη σε δρᾶν.

Κρ. Ω πολλὰ λέξας ἐν βραχὺ χρόνῳ κακά.

Τφ. Σοὶ γ', ἀλλὰ πατρίδι μεγάλα καὶ σωτήρια.

935

Κρ. Οὐκ ἔκλυον, ὅτε ἤκουσας, χαίρω πόλιν.

Τφ. Ἀνὴρ ὅδ' ὅτε ἔτ' αὐτὸς, ἐκνεύει πάλιν.

Κρ. Χαίρων ἰθ'. ἐ γὰρ σὼν με δέῃ^p μαντεύματα.

Τφ. Ἀπόλωλεν^q ἡ λήθει, ἐπεὶ σὺ δυσυχῆς;

Κρ. Ω πρὸς σέ γονάτων, καὶ^r περισμύει τριχὺς.

940

Τφ. Τί προσπίνεις με; δυσφύλακ' αὐτῇ κακά.

Κρ. Σίγῃ^s πόλει ᾗ τέσσε μὴ^t λέξης λόγους.

Τφ. Ἀδικεῖν κελεύεις μ' ; ἐ^u σκοπήσασθαι ἄν.

^h Voss. 2. alio ordine, κατὰ τὴν σαφῶς. ⁱ Ἀπὸ γὰρ Voss. 2. Sc. Heins. ^k Οὐ
^d ἐ Voss. 2. ^l Δέ σ' Voss. 2. ^m Νῦν Sc. ⁿ Παρόντες Voss. 2. ^o Ita Kingius
 cum MS. Reg. Soc. N. 7. & omnibus Bodleianis Codd. antea τῶτο. ^p Reposui
 μαντεύματα cum Kingio ex septem MSS. in prioribus Impressis διακρινόμενα.
^q Sic in MSS. in Editis ante Kingium ἡ ἀλήθει, minus recte. ^r Τριχὺς περι-
 σμύει, hoc ordine, Voss. 2. ^s Ita Kingius cum Voss. 2. & MSS. Bodleianis, in
 quibus πολίτας priorum Editionum superscribitur. ^t Λέξεις Voss. 2. ^u Ita
 MSS. Bodl. & C. C. C. (pro quo Voss. 2. corrupte habet σκοπήσασθαι μὲν.) Cod. Reg.
 Soc. N. 7. σκοπήσασθαι. atqui in Editis olim erat σκοπήσασθαι, quod in σκοπήσασθαι
 ὁ^t mutandum censuerunt viri eruditif. Dan. Heinsius & Jf. Vossius. Jof. Sta-
 liger hic in suo codice σκοπήσασθαι γ' emendavit.

928 Θεσφάτων ἐμῶν ὁδόν] Oraculo-
 rum teororum rationem. Pari Metaphora
 dixit Aristophanes in Equis, v. 1012.

Θεσφάζει Ερεχθίδην λόγιον ὁδόν, —
 (i. e. modum vel rationem.) Ad quem

locum vide quæ observat Vir Clarif-
 simus Lud. Kusterus. Adde Euripidis
 nostri Herac. v. 237. & quæ ibi scri-
 psit doctif. Brodeus.

940 Πρὸς σί] Vid. Soph. Oc. C. 142.

Κρ. Τί δή με δράσεις; παῖδά μιν κατακτενείς;

Τφ. Ἀλλοις μελήσῃ ταῦτ', ἐμοὶ δὲ εἰρήσεται.

945

Κρ. Ἐκ τῶ δὲ ἐμοὶ τὸδ' ἦλθε καὶ τέκνω κακόν;

Τφ. Ορθῶς μ' ἐρωτᾷς, κείν' ἀγῶν' ἔρχη λόγων.

Δεῖ τόνδε * θαλάμαϊς, ὃ δράκων ὁ γηγρὺς

ἔλθῃτο Δίρκης ναυμάτων Ἰππιοκόπῃ.

Σφαγῆντα, γ φόνιον αἷμα γῇ δοῦναι * χάρις,

950

Κάδμω παλαιῶν Ἀρεὸς ἐκ μηνιμάτων,

ὅς γηγρὺν δράκοντι πτωρεῖ φόνον.

Καὶ ταῦτα δρῶντες, σύμαχον * κτήσας * Ἀρῶ.

Χθρὼν δὲ ἀντὶ καρποῦ καρπὸν, ἀντὶ θ' αἵματι.

Ἀμ' ἣν λάβῃ βροτειον, ἔχει εὐμενῇ

955

Γλῶ, ἣ ποθ' ὑμῖν * χρυσόπληλκα ἐσέχων

Σπαρτῶν ἀνῆκεν * ἐκ γῆρας δὲ δεῖ θανεῖν

Τῶδ', ὅς δράκοντες * γῆρας ἐκπέφυκε παῖς.

Σὺ δὲ ἐνταῦδ' ἡμῖν λοιπὸς εἰ σπαρτῶν γῆρας,

Ἀκέραια, ἐκ τε μητρὸς, δρενῶν τ' ἄπο,

960

Οἱ σοὶ τε παῖδες * Αἰμονὸς μὲν οὐ γάμοι

ἔσφαγας ἀπείργουσ', ὃ γὰρ ἐστὶν ἡ θῆκη.

Κεῖ μὴ γδ' εὐνῆς ἡψατ', ἀλλ' ἔχει λέχη.

Οὗτος γ' ὡῶλος τῇδ' ἀνεμύρος πόλει,

Θανῶν πατρώαν γαῖαν ἐκσώσσειεν ἄν.

965

* Sic in Voss. 2. & quatuor MSS. Bodleianis. in Edit. Barnesianam precedentibus θαλάμοις. γ φόνιον in quinque MSS. & χρὸς Voss. 2. a Ita Codd. Bodl. omnes, & C. C. C. sic etiam correctum est in Voss. 1. pro κτήσας Editionum veterum, quod in κτήσας ad oram sui codicis mutavit Dan. Heinsius. ὁ Ἀρῶ Voss. 2. c χρυσόπληλκα Voss. 1. Sc. H. d Εὐχρῶν Voss. 2. e Ἐκ γῆρας Voss. 2. f Illud τ' non agnoscit Voss. 2. g Σφαγῆντα Voss. 2. h Parum refert utrum ἡθῆς legamus an ἡθῆς, ut est in Edit. antiquioribus, atque in loco quem ex Eustathio citavimus in Nota hac spectante.

951 Κάδμω παλαιῶν] Κάδμω hic loci pro κατὰ Κάδμω. Sic apud Homerum in Iliad. δ'. vers. 100.

Ἀμ' ἡγ' οἴστυσι Μενελάω κυδαλίμω. Ubi Scholia brevia: Μενελάω, ἀντὶ τῶ, καὶ Μενελάω.

952 Γηγρὺν δράκοντι] Vide supra v. 671. & ibi Notam.

962 Οὐ γὰρ ἐστὶν ἡ θῆκη] Photius in

Lexico MS. ἡθῆς, ὁ ὅστις γάμον ἔχει καὶ μηδὲν γαμικῆς. Quam interpretationem etiam firmat Eustathius in Comment. ad Iliad. δ'. p. 500. l. 32. ἡθῆς δὲ — (inquit) ὁ μὲν εἰς γάμον ἔλθων. ὡς καὶ τῇ Εὐκλείδῃ ἐν Φοινισσῶν δίκῃ, ἔστι λέγειν τὸ Αἰμονὸς μὲ οὐ σφαγὰς ἀπείργουσι γάμοι. ὃ γὰρ ἐστὶν ἡθῆς κατὰ τὴν ἀπαιεῖς γάμου.

Xo

Kp

i
quo
stran
omn
N. 7
ratic
ἐκ
Bodl
Voss.

97
περ
Hes
for
μὲν

Πικρὸν δ' Ἀδράσῳ νόσον, Ἀρθείοισι π
 Θήσῃ, ^k μέλαιναν κῆρ' ἐπ' ὀμμασιν ἱ βαλὼν,
 Κλεινὰς τε Θήβας. τῶνδ' ἐλθ' διωγὸν πότμοις
 Τὸν ἕτερον· ἢ γὰρ παῖδα σώσας, ἢ πόλει.
 Τὰ μὲν παρ' ἡμῶν, πάντ' ἔχουσ' ἡγάσθ' τέκνον, 970
 Πρὸς οἶκον. "ὅστις δ' ἐμπύρῳ ^m χεῖρ' ἔχῃ,
 "Μάταια ^o ἦν ἢ μὲν ἔχθρ' αἰμῆνας τύχη,
 "ο Πικρὸς κατ' ἔσση, οἷς ἂν οἰαυοσασθῇ.
 "Ψύδῃ δ' ἔσθ' οἴκῳ πῶς χρωμένους λέγων,
 "Ἀδικεῖ τὰ τῶν θεῶν· φοῖβον ἀνθρώποις μόνον 975
 "Χρῆν θεαπωδέειν, ὅς δ' ἐδοικεν ἄδεια.

ACTUS TERTII SCENA SECUNDA.

ΧΟΡΟΣ, ΚΡΕΩΝ, ΜΕΝΟΙΚΕΥΣ.

I A M B O I.

Χο. **Κ**ρέον, τί σιγάς, γῆρ' αὖ φθιγόν χάσις;
 Καί μοι γὰρ ἔδ' ἐν ἥπ' ἔκπληξ' ἔπαυσε.
 Κρ. Τί δ' ἂν τις ἔσθ' αἶψα; δῆλον οἶγ' ἐμοὶ λόγαι.
 Εγὼ γὰρ ἔπαυ' εἰς τὸ δ' αἶμα συμφορᾶς, 980
 Ὡς σφαγῆται παῖδα παροδέναι πόλει.
 "Πᾶσιν γὰρ ἀνθρώποισι φιλότικνος βίβ'.

i Nisi Voss. 2. mendose. k In Edis. prima aliisque ante Barnesium μέλαινα :
 quod (ob versus rationem) in μελαινα mutandum censuit Canterius. sed no-
 stram lectionem Codicis MSS. universi exhibent. l Ἀσπ' ἢ. m Editores
 omnes, excepto Kingio, legunt χεῖρ' αἶμα: omnes MSS. Bodleiani & Cod. Reg. Soc.
 N. 7. χεῖρ' αἶμα. atque ita semper loquuntur Autores, qui purioris Atticisimi
 rationem habent. Maris Asiae, Χεῖρ' αἶμα, Ἀθηνῶν Χεῖρ' αἶμα, Ἐλπίς. n Μὲν γὰρ
 ἐχθρὰ in Impressis ante Barnesium. sed vox γὰρ bene rejecta est à C. C. C. & MSS.
 Bodleianis. o Εχθρὸς in Cod. Reg. Soc. N. 7. p Οἰαυοσασθῇ Bod. 1. Οἰαυοσασθῇ
 Voss. 2. q Εἴπη Bar. 3. Bod. 1. 2. C. C. C. r Οἶδ' ἐμοὶ Bar. 1.

971 Εμπύρῳ — πύρῳ] Id est, πυρ-
 πύρ' αἶμα. Μαντεῖα enim, ut tradit
 Hesychius, Boeotia dicitur ἐμπύρῳ:
 forsan quia δ' ἐμπύρῳ (h. e. τῶν καυο-
 μένων ἰσχυρίων) fiebat.

979 Δῆλον οἶγ' ἐμοὶ λόγαι] Elean-
 ter supprimitur πᾶσι cum εἶσι: ple-
 na enim locutio est, δῆλον πᾶσι καὶ εἶσι
 οἶγα ἐμοὶ λόγαι.

“Οὐδ’ ἂν τὴν αὐτῇ παῖδά τις δοίη κτενεῖν.

“Μὴ μ’ εὐλογεῖτω παῖς τις κτείνων τέκνα.

Αὐτὸς δ’ ἐν ὠραίῳ γόῳ ἴσταμαι βίῳ,

Θνήσκειν ἔπιμ’ ὦ, πατρὶδος ἐκλυττερον.

Ἀλλ’ εἴα, τέκνον, πρὶν μαθεῖν πᾶσαν πόλιν,

Ἀκόλας ἑάσῃς ἡμάντως θρασυμάτα,

Φεῦγ’ ὥς τάχιστα τῆσδ’ ἀπαλλαγείς χθονός.

Λέξει γὰρ ἀρχαῖς καὶ στρατηλάταις ταῖς,

Πύλας ἐφ’ ἐπὶ, καὶ λοχαγέταις μολῶν.

Καὶ μὲν φθάσωμεν, ἐς ὅσιν σωτηρία·

Ἦν δ’ ὑπερήσης, οἰχώμεσθα, κατθανῇ.

Με. ἂ Ποῖ δῆτα Φεύγω; τίνα πόλιν; τίνα ἕξενων;

Κρ. Οὐκ ἔστι χθονὸς τῆσδ’ ἐκποδὼν μάλισ’ ἔση.

Με. Οὐκοῦν σε φράζειν εἰχὸς, ἐκπονεῖν δ’ ἐμέ.

Κρ. Δελφὸς περὶ σὺν Φεῦγε. Με. ὦ Ποῖ με λήξῃ μολεῖν;

Κρ. Αἰτωλίδ’ εἰς γλῶ. Με. Ἐκ ἧ τῆσδε, πῶ πρῶ;

Κρ. Θεσπρωτὴν ἔσθας. Με. Σεμνὰ Δωδώνης βάθρα;

Κρ. Εἰρω. Με. Τί δῆτ’ ἔρυμά μοι χρῆσεται;

Κρ. Πόμπιμος ὁ δαίμων. Με. Χρημάτων ἧ τίς πόρος;

Κρ. Εγὼ πρεῦσω χρυσόν. Με. Εὖ λέγεις, πάτερ.

Κρ. Χώρει νῦν. Με. Ως σὺν πρὸς κασιγνήτῳ μολῶν,

Ἦς πρῶτα μασὸν εἴλκυσ’, ἢ Ἰοκάστῳ λέγω,

Μητρὸς στερηθεῖς, ὀρφανός τ’ ἀποζυγείς,

f Δοίη τις Bar. 2. Sc. i Μὴν Bar. 1. u Εσταμει Voss. 2. Sc. x Εσταμει εἰμι, πατρὶδος in Edit. Ven. sed illud εἰμι (quod ab omnibus MSS. exulat) ex glossa in textum irrepsisse nemini dubium esse potest. y Μάντιος Heins. omnes Editiones ante Kingium habent μάντιος, MSS. omnes μάντιος: quod sanioris est sensus. z Απαλλαγείς in septem MSS. a Πῶ Sc. b Ζῆν Sc. Heins. c Ita MSS. Bodl. Voss. 2. & C. C. C. in antiquis Editis πῶ, minus recte. d Ante hanc vocem in plerisque Editionibus praecedit πάτερ, quod metri causa & autoritate MS. C. C. C. (consentientibus etiam Codicibus Bodl.) eiecit Barnesius. e Es Ald. Herv. Cant. Steph. f Πῶ Sc. g Ἰοκάστης in Impressis ante Barnesium contra MSS. omnes.

999 Σεμνὰ Δωδώνης βάθρα] Σεμνὰ βάθρα λέγει, ἤτοι σπασμένα, ἀπὸ τοῦ οὐκ εἶναι ἰσχυρὰ καὶ τὴν λαλῶσαν ὁρῶν, καὶ μεταστροφὴν. Schol. MS. Baroc. 74. Plura vide apud Swidam v. Δωδώνη, Sic-

phanum Byzantium ead. v. necnon Scholiaften ad hanc Homeri, Ζῆς, ἀνα Δωδώνης, in Iliad. π'. v. 233.

1004 Ἰοκάστη λέγω] Vide supra ad Sophoclis Antig. v. 104.

Προσηγορήσων εἶμι, καὶ ἡ σάτων ἰβίον.
κρ. Αλλ' εἶα, χάρι' μὴ τὸ σὺν κωλυέτω.

ACTUS TERTII SCENA TERTIA.

MENOIKEΥΣ, ΧΟΡΟΣ.

I A M B O I.

Με. Γυναικες, ὡς εὖ πατὴρὸς ἐξέειλον φόβον,
κλέψας λόγοισιν, ὧδ' αἱ βέλομαι τυχεῖν.

^κ Ος μὲ ἐκκομίζει, πόλιν δόπτερον τύχης,

1010

καὶ δειλία δίδωσι καὶ συγνώμην μὲν

Γέροντι, τὸ μὲν δ' ἐχὶ συγγνώμην ἔχει,

Προδότῃν γυναικὶ πατρίδ^ο, ἢ μὲ ἐμίναται.

Ὡς οὐκ ἂν εἰδῇ, εἶμι καὶ σώσω πόλιν,

Ψυχὴν ἴτε δώσω τῇσδ' ^π ὑπερδανέην χθονός.

1015

“ Αἰχρὸν γάρ, ^π εἰ μὲν θεσφάτων ἐλεύθεροι,

“ Κοῦκ εἰς ἀνάγκην δαιμόνων ἀφίγμενοι,

“ Σπάντες παρ' αἰσίδ' ὅκ ^ο ὀκνήσασιν θανέειν,

“ Πύργων ^ρ πάροιντε μαχόμενοι ^ρ πάτρες ὑπερ

“ Εγὼ δὲ πατέρα καὶ κασίγητον παρδῆς,

1020

“ Πόλιν τ' ἐμαυτοῦ, δειλὸς ὡς, ἔζω χθονός

“ Απειμὶ ὅπ^α δ' ἂν ζῶ, κακὸς φανήσομαι.

“ Οὐδ', τὸν μετ' ἄσρων Ζῆν', Ἀρῶν τι ^ι Φοίνιον,

^h Σόνου *Laud. Bod. I.* ⁱ Ita primus edidit *Kingius*, (pro πόλιν quod antea erat in *Impressis*, & quibusdam *Exemplaribus* quæ inspexit *Scholasticus*.) suffragantibus octo *MSS.* & sensu ita postulante. ^k Ita fertur hic versiculus in *MS. C. C. C.* & omnibus *Bodl. Codd.* in *Editionibus* ante *Barnesi* omnibus turpissime, *Ὁς ἐκκομίζει πόλιν*, (pro quo ob metrum ponitur πόλιν in *Voss. I.*) δόπτερον τύχης. in *Voss. 2.* paulo rectius, *Ὁς μὲ ἐκκομίζει δόπτερον* (sic) πόλιν τύχης. ^l Sic ex *MSS. Bodl. & Voss. 2.* Δι' in *Editionibus* ante *Kingium*. ^m ὑπερδανέην *Barnes.* in margine. ⁿ Οἱ μὲν *Bar. I. 3. Laud. Bod. I. 2. C. C. C. Ald. Harv.* ^o Ita ediderunt *Barnes. & King.* vice vulgatæ lectionis ἀπύσσοι. ^p Πάριον in omnibus *MSS. Bodleianis.* ^q Πατρίδ^{ος} *Bar. I.* ^r Ita reposuit *Kingius* sola

1015 *Ψυχὴν τι δώσω*] Habet, quæ huc pertinet, *Amor Quest. & Respons.* ad *Orthodox. Quest. CXLVI.*

Add. *Apollodori Biblioth. I. 3. p. 155.* Edit. *Amstelod.*

1023 *Οὐδ', τὸν μετ' ἄσρων*] *Impres-*
O q 2

Ὅς οὖν ὑπερπίλυντας ὅκ' ὑαίης πῆ
Σπαρτῆς, ἀνακτας τῆσδε γῆς ἰδρύσαιο.

1025

Ἀλλ' εἰμι· καὶ γὰρ ἐξ ἐπαλξεων ἄκρων
Σφάξας ἐμαυτὸν σῆκον ἐς ἑμελαμβαῖν
Δράκοντος, ἐνθ' ὁ μάντις ἐξηγήσαιο,
Εὐδωτέρωσω γαῖαν. εἴρηται λόγῳ.

Σπύχω δέ, ἅ ἴανάτω, δῶρον ὅκ' αἰσχρὸν πόλλ'
Δώσων, νόσου δέ τίωδ' ἀπαλλάξω χθόνα.

1030

“Εἰ γὰρ λαβὼν ἕκαστος ὅ, π' δυνάμει τις

“Χρηστὸν, διέλθοι τῆτο, καὶς κοῖνον φέροι

“Πατρὶδι, κακῶν ἂν αἰ πόλεις ἐλαστούων

“Ὡ Πειρώλμα, πολιοπὸν εὐτυχοῖεν ἄν.

1035

ACTUS TERTII SCENA QUARTA.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

ΣΤΡΟΦΗ.

ΧΟΡΟΣ.

1 **Ε**βας ἔβας, ὦ ἡ πῆρεσσα, γαῖς λόχδιμα,

2 Νερτέρου τ' ἐχίδνας,

3 Καδμείων ἄρπαγᾶ,

4 ^b Πολύφθορος, πολύστρυ,

Codicis optimi Reg. Soc. (N.7.) autoritate pro *Mē* τῶν, quæ est lectio *Editt. Cam. Steph. Barnes. Pierf. & MSorum Bodl.* in *Ald. & Herv.* habetur *Ὁδ' μὲν τῶν*, minus recte: nam ita versus una syllaba longior est. In *Editt. antiquis* perperam *φόνιον*. i *Μελαμβαῖν* C. C. C. *Voss. 2.* ii Ita *Kingius* cum *MSS. Bodleianis & C. C. C.* prius in *Editt.* omnibus *ἴαναν*. x *Ἀπαλλάξω* *Voss. 1. H.* y Versus hic & sequentes 39. desiderantur in *Bod. 1.* z In *Bar. 3. Laud. Bod. 2.* & *Editt.* ante *Barnes.* *πῆρεσσα*. a *Ἀρπαγᾶ* *Voss. 2.* b *Πολύστρυ*, *πολύφθορος* legunt *Barnes.* cæterique *Editores Kingium* præcedentes. *Πολύστρυ*, *πολύφθορος* *Bar. 1. 3. Laud. Bod. 2.* Lectionem, quam *Kingius* (optimi Codicis Reg. Soc. autoritate fretus) in textum recepit, metrum postulat & *Voss. 2.* agnoscit.

facta est sententia. Similem habuisti in *Sophoclis Oedip. Tyr. v. 668.* ubi vide notata. Sic in ejusdem *Tragici Electr. v. 1069.*

Ἀλλ' ὦ τῶν (non ὦ μὲν τῶν, quod habent tres *MSS. Bodl.*) Διὸς ἱερὰ πῆναι,

Καὶ τῶν ἱερῶν ὅταν,

Δαδὸν γὰρ τῶν δυνάμεων.

Ad quem locum *Triclinium* inspicere.

1036 Ω ὑπερπύων Id est, ὦ ὑπερπύων Σφίγγε. Lege *Palæphati de Incred. Hist. cap. 8.*

- 5 Μιζοπαρθένος, δ' αἶον τέρας, 1040
 6 φοιτᾷσι Πηροῖς, χαλαῖσι τ' ἔωρα 1045
 7 Μοσίοις. Διρκαίων ἄ πτ' ἐκ 1050
 8 Τόπων νέους ^d πεδαίρεισ' 1055
 9 Αλυρον ἀμφι μῦτον, 1060
 10 Ολομύραν τ' Ερηνιῶν 1065
 11 ΕΦερεις' ἔΦερεις ἄχρεα πατρίδι 1070
 12 Φόνια. Φόνιος ἐκ θεῶν, 1075
 13 Ος πᾶδ' ἔω οὐ πρᾶτ' αἶας. 1080
 14 Ιάλεμοι δὲ ματέρων, 1085
 15 Ιάλεμοι δὲ παρθένων 1090
 16 Εξέναζον οἴκεις, 1095
 17 ἔ Ιήιον βοᾶν, βοᾶν, 1100
 18 Ιήιον μέλος, μέλ' 1105
 19 Ἄλλος ἄλλον ἐπωτότ' 1110
 20 Διαδοχαῖς ἀνὰ πτόλιν. 1115
 21 Βροντὰ δὲ στυγαμῶς, 1120
 22 ἔ Ιαχά τ' ἔω ὅμοι' 1125
 23 Πόλεως ἀφανίσεν 1130
 24 Α' Περῶσα παρθένος τιν' ἀνδρῶν.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

- 1 Χρόνῳ δ' ἔβα Πυθίαις Δωρολαῖσιν 1135
 2 Οἰδίπ' οὐ γλάμων 1140
 3 Θηβαιῶν πάντε γῶν, 1145
 4 Τότ' ἄσμεν' 1150
 5 Ματρί γ' οὐ γάμος δυσγάμος πάλας, 1155
 6 Καλλίνικος αὖ αἰνιγμαίων, 1160

ε Ωμοσίαν Voss. 2. d Πὸδ' αἶμα' Sc. e Deest hic verficulus in Bod. 2. f Επὶ πτόλιν Bar. 1. 3. Sc. Επὶ πτόλιν Voss. 2. g Ita MSS. Bodl. & C. C. C. in omnibus ante Kingianam Editionibus (exceptis Ald. & Herv.) est *ιαχά τ'*. h Ita edidit Kingius cum Gr. in MSS. Bodl. cæterisque Editionibus. i Περῶσα in quatuor Codd. Bodleianis, & omnibus Editionibus præter Barneianum & Kingianam. k Ita restituit Barneius pro ὁμοίους, quod olim obtinuit contra MSS. fidem.

1044 Αμφι] Construe cum ἔΦερεις: bra sunt hoc genus Tmeses apud ut sit pro ἔΦερεις, vel ἔΦερεις. Cre- Tragicos.

- 7 Συναίηθ'· μιαίνει δὲ ἰπτόλιν.
 8 Δί' αἱμάτων δὲ ἀμείβῃ
 9 Μυσάρων εἰς ἀγῶνα
 10 ^m Καταβαλὼν δ' αἰσὶ
 11 Τέκεα μέλεσ· ⁿ ἀράμεθ', ἀράμεθ', 1070
 12 Ος ἴππῳ θάνατον οἴχετα
 13 Γᾶς ὑπὲρ πατρώας,
 14 Κρέοντι ^o μὲν λιπῶν ^p γόας,
 15 Τὰ ^q δὲ ^r ἐπὶ ἀπύρρῳ κλειθεῖ γᾶς
 16 Καλλίνικα θήσων. 1075
 17 Γενοίμεθ' ὧδε ματῆρες,
 18 Γενοίμεθ' ^r εὐτεκνοί, ^s φίλα
 19 Παλλὰς, ἃ δ' ἀράγοντος αἶμα
 20 Λιθόβολον ^u κατειργάσω,
 21 Καδμείαν μέρμναν 1080
 22 Ορμήσας ἐπ' ἔργον, ὅθεν
 23 Ἐπέστυτο τάνδε γαῖαν
 24 Ἀρπαγαῖσι δαυμόνων τις ἄτα.

i Πόλιν in omnibus MSS. Bodleianis. m Καταβαλὼν Bar. 3. n Αἰράμεθ',
 ἀράμεθ' Bar. 3. Laud. Bod. 2. Αἰράμεθ', ἀράμεθ' edidit Grotius in Excerptis. e Tra-
 gœd. & Comœd. Græc. cum libris vulgaribus. o Deest Voss. 2. p Idem MS.
 γᾶς. q In eodem MS. d' non apparet. r Ἐπὶ ἀπύρρῳ Sc. Heins. s Ἀπύρρῳ
 Voss. 2. t Sic Kingius cum sex MSS. antea φίλας in Editis. u Κατειργάσω
 C. C. C. & Bodleianis omnes.

1080 Καδμείαν μέρμναν] Idem
 supra v. 56. hujus fabulæ,

— Κλεινὴ τοῦ Πολυδαίμονος βίαι.

Et sic Græci passim: ut Homer. *Il.* 5.
 v. 418. Εὐπύρρος μίν. Theocrit. *Idyll.*
 25. v. 110. Βίη Ἡρακλῆος. Dicitur au-
 tem hic Καδμείαν μέρμναν (pro Καδ-

μοι μέρμναν) plane ut

— Cura Quirini,
 (pro Quirino curante, i. e. sollicito,) apud Ovidium lib. 1. *Fast.* v. 37. Plu-
 ra de hoc loquendi genere observa-
 vit vir doctissimus G. J. Vossius in
Instituti. Orator. lib. 4. c. 13. §. 10.

Io.

Ay.

Io.

Ay.

Io.

Ay.

Io.

x I

πρ

Edis,

liafles.

γαλῶν

ACTUS QUARTI SCENA PRIMA.

ΑΓΓΕΛΟΣ, ΧΟΡΟΣ.

I A M B O I.

Αγ. Ω Η, τίς ἐν πύλαισι δαμάτων κυρεῖ;
 Ανοίγει, ἐκπνέει Ἰοκάστῃ δόμων. 1085
 Ωὐ μάλ' αὖθις. Διὰ μακρῶν μιν, ἀλλ' ὅμως
 ἔξελθ', ἄκουσον, Οἰδίπυ κλεινὴ δάμαρ,
 Λήξας ὀδυρμῶν, πενθήμων τι δακρύων.

ACTUS QUARTI SCENA SECUNDA.

ΙΟΚΑΣΤΗ, ΑΓΓΕΛΟΣ, ΧΟΡΟΣ.

I A M B O I.

Ιο. γ Ω Φίλπατ', ² ἢ πᾶς ζυμφορὰν ἤκεις φέρων,
 Επικλέεις θανόντι; ² εἰ παρ' ἀσπίδα 1090
 βέβηκας αἰεὶ, πολεμίων ἔργων βέλη;
 Τί μοι πόθ' ³ ἤκες καινὸν ⁴ ἀγγέλλων ἐπ' αὐτόν;
 Τέθνηκεν, ἢ ζῇ πᾶσις ἐμός; σήμαινέ μοι.
 Αγ. Ζῇ μὴ τρέσης πόθ', ὥς σ' ἀπαλλάξω φόβου.
 Ιο. Τί δ', ⁵ ἐπὶ ἀπυργοὶ πῶς ἔχουσιν πελοπαῖς; 1095
 Αγ. Ἐπὶ σ' ἄθραυστοι, καὶ ἀνὴρ παύει πόλιν.
 Ιο. Ἠλθον δὲ πρὸς κίνδυνον Ἀργεῖου δορός;
 Αγ. Ἀκμὴν γ' ἐπ' αὐτῷ. ἀλλ' ὁ Καδμείων Ἀρης
 Κρείσσων κατίσθι τῷ Μυκηναίᾳ δορός.
 Ιο. Ἐν εἰπέ πρὸς θεῶν, εἴ τι Πολυμήχανος πέρι 1100

² Γὰρ Bod. 1. ³ Versus hic & quindecim sequentes absunt à Bar. 1. ⁴ εἰ-
 πὶ pro ἢ πᾶς habet Voss. 2. ⁵ Ita Kingius, nescio qua autoritate. in MSS. &
 Editis, quos vidi, omnibus est ε. atque ita in codice suo legebat vetus Scho-
 liafies. ⁶ Πρὶν in Voss. 2. ⁷ Ἐκείνους Bar. 3. Bod. 1. 2. Land. Sc. C. C. C. ⁸ Ἀγ-
 γελῶν Bar. 3. Land. Bod. 1. 2. C. C. C. ⁹ ἐπὶ πύλαις Sc.

οἶδ', ὡς μέλει μοι καὶ τὸδ', εἰ λεύσθ' φάσθ'.

Αγ. Ζῆ σι ξυωρεῖς εἰς τὸδ' ἡμέρας τέκνων.

Ιο. Εὐδαιμόνοις· πῶς γὰρ Ἀργείων δόρυ

Πυλῶν ἁπετήστωδε πυργηρέμμοι;

Λέξον, γέροντα τοφλὸν ὡς κατὰ βέλος

Ελθῆσαι τέρψω, τῆσδε γῆς σεσσωμένης.

Αγ. Επεὶ Κρέοντος παῖς ὁ γῆς ὑπερθευῶν,

Πύργων ἐπ' ἄκρων σῆς, μελάνδετον ἕϊφθ'.

^h Λαιμῶν διήκε, ἰ τῆδε γῆ σπηλεον,

Λόχ' εἰνεμειν ἐπὶ αἶ, καὶ λοχαγέτας

Πύλας ἐφ' ἐπὶ αἶ, φύλακας Ἀργείου δόρος.

Σὸς παῖς, ἐφέδρας ἱππότας μὲν ἱππότας

Εταῖ', ὁπλίτας δ' ἀσπίδηφόροις ἐπι,

ὣς τῷ νοσηῖτι τευχέων ἐπὶ δόρος.

Ἀλκὴ δὲ ὀλίγου· περσάμειν ἔτ' ἀπ' ὀρσῶν,

Λεύκασπιν εἰσπρῶμεν Ἀργείων στρατὸν

^l Τελμησὸν ἐκλιπύσσει· καὶ ταύρου πέλας

Δρόμῳ ξυῶψεν ἄστυ Καδμείας χθονός.

Παῖαν δὲ καὶ οὐλίπυγες ἐκελάδαιον ὅμοδ'

f *Επισήμοις* St. g *Σπύγ* Voss. 2. h Ita cum quatuor MSS. Bodleianis & C. C. C. legit Barnes. cum prius in *Impressis* omnibus esset *λαιμῶν*. MS. Bar. 1. *λαιμῶν* habet. i Ita edidit Kingius cum MSS. omnibus Bodleianis, & C. C. C. antea *τῆσδε γῆς*. k Δ' in Voss. 2. non male. l Sic edidit Kingius cum Bar. 3. Laud. Bod. 1. 2. & Edit. Ald. Herv. in Bar. 1. *Τελμίστιν*. Scalig. Cod. *Τελμίστιν*. Ceterum nonnulli libri editi habent *Τελμίστιν*: quibuscum consentiunt vetus Scholiastes, Strabo, Pausanias. Atque ita sæpius (idque recte, sine dubio) hoc nomen scribi invenias. Vide *Suidam* v. *Τελμίστιν*, (corrupte pro *Τελμίστιν*) & ibi *Kusterum*. Add. *Seph. Byzant.* in *Τελμίστιν*, & quæ notavit Cl. *Lucas Holstenius*.

ΙΙΟΙ Εἰ λεύσθ' φάσθ' *Lux* pro *vita*, & *videre* pro *vivere*, à Poetis fere omnibus capitur. Illorum Princeps *Iliad.* α'. v. 81.

— Επὶ χθονὶ δερκορδύοι.
Sophocles in *Oedip.* Colon. v. 1433.

— Οὐ γὰρ μ' ἐπ
Βλέπει ἰσχυρὰ αὐτοῦ. —
Atque aliis locis compluribus. Similiter *Æschylus* in *Perf.* v. 299.

Ζέξης μ' αὐτὸς ζῆ τι καὶ φάος βλέπει.
Et in *Alexandra* *Lycopharon*, v. 1019.

Εἰς τὴν πλανήτιν λυπεῖται ὄντων βίαν.
Alia exempla addere supersedeo. Plura vide à Clariss. *Mewsis* allata ad *Lycophronis* locum allegatum. Confer sis *Benedicti Averanii* in *Euripidem* *Disserat.* 21.

ΙΙΙΙ Νεσθῆν *Subauditur μέμνημι*.
Similis *Ellipsis* occurrit apud *Homerum* in *Iliad.* δ'. v. 85.

Ὁὐκ ἐν καυεῖα ὁδὸ πύργῳ βέλθ'. —
Integrum est, *ἐν καυεῖα μέρει*, in *testis* parte.

Εκείθεν, ἐκ τε τευχέων, ἡμῶν πάρα. 1120

Καὶ πρῶτα μὲν παρῶν Νηίταις πύλαις

Λόχον πυκναῖσιν ἀσπίσιν πεφραμέναι,

Ο τῆς ^m κυνηγοῦ Παρθενοπέϊος ἐκρηγῶ,

Επίσημ' ἔχων οἰκεῖον ἐν μέσῳ σάκῃ,

Εκητόλοισι τόξοισιν Αταλάντιν κάπρον 1125

Χειρμένιν Λιτωλόν. εἰς ᾗ Πρωτίδας

Πύλαις ἐχώρει, σφάγι' ἔχων ἐφ' ἄρμασιν,

Ο μάντις Ἀμφιάρεα, & σημεῖ' ἔχων

Υβρισμέν', ἀλλὰ σωφρόνως ἀσπὶ ὄπλῃ.

Ὠγύγια δ' εἰς πυλώμαθ' Ἰππομέδων ἀναξ 1130

ⁿ Ἐσκή, ἔχων σημεῖον ἐν μέσῳ σάκῃ,

Στικτοῖς πανόπῃν ὄμμασιν δεδορκῶτα,

Τὰ μὲν, σὺν ἄσρων Ἰππιπλάϊσιν, ὄμματ' αἰ

βλέποντ' αἰ, τὰ δ' κρύπτεται διυόντων μέτα,

Ὡς ὕστερον θανόντες εἰσσεῖν περὶ. 1135

Ομολοῖσιν δ' ἐπὶ τῇσιν εἶχε πρὸς πύλαις

Τυδεὺς, λείοντες δέρος ἔχων ἐπ' ἀσπίδι,

Χαίτη πεφραμένη· δεξιᾷ δ' ἐλαμπύδα

Τιτῶν Προμηθεὺς ἔφερεν, ὡς πρῆσαν πόλιν.

Ο σὺν δ' ἐκ Κρηναίων Παλιουμένης πύλαις 1140

Ρ Ἀρῶν παρῶν. Ποτνιαδὲς δ' ἐπ' ἀσπίδι

Επίσημα, πῶλοι δρομάδες ἐσκίρτων φέβω,

Εὖ πως ^q ἐρόφιγγ' ἐνδοθεν κυκλόμεναι

Πόρπαχ' ἔπ' αὐτὸν, ὥς μαίνεσθαι δοκεῖν.

^m Κυωνία Voss. 2. ⁿ Ἐσκή Bar. 3. Laud. Bod. 1. 2. C. C. C. ^o Ἀσπίδι St. p. Apr. Voss. 2. ^q Ita Barnes. (cum antea esset σείφοντι γ') cum MSS. Bod. leianis, Voss. 2. & C. C. C. ^r Αὐτῶν Bar. 1. Αὐτῶν Voss. 2.

1125 Κάπρον] Tangitur hic fabula Apri Calydonii. Res notissima. Videatur Ovidii *Metamorph.* l. 8. v. 271. & seqq.

1126 Εἰς ᾗ Πρωτίδας] Ad Proetida portam Æschylus Tydeum collocat.

1132 Πανόπῃ] Sic Argum Græci appellabant. Fabulam ejus expositam habes ab Ovidio in *Metamorph.* lib. 1. v. 625. & fuse apud Natal. Co-

mitem *Mytholog.* lib. 8. cap. 18. Adde Hyginum *Fab.* cxlv. Apollodorum *Biblioth.* lib. 1. p. 60. & alios.

1135 Θανόντες] Ἰππομέδων & scilicet.

1138 Δεξιᾷ δ' ἐλαμπύδα] Hæc, & quæ sequuntur, ab Æschylo mutuatus est Noster: qui in *Sop. Theb.* vers. 438. & seqq. de Capaneo plane gemella refert.

Ο δ' ὅκ' ἔλαστον Ἀρεὸς εἰς μάχῃω Φρονῶν, 1145
 Καπινεύς, πρὸς γὰρ λόχον ἐπ' Ἠλέκτρας πύλαις.
 Σιδηρονῶπις δ' ἀσπίδος τύπῃς ἐπ' ἑὺ
 Γίγαις, ἐπ' ὧμοις γηγυῆς ὄλλω πάλιν
 Φέρων, μοχλοῖσιν ἔξαναπαύσας βία,
 Ὑπόνοιαν ἡμῖν, οἷα πείσεται πόλιν. 1150
 Ταῖς δ' Ἐβδόμας Ἀδραστος ἐν πύλαισιν ἰὺ,
 Ἐκατὸν ἐχίδναις ἀσπίδ' ἐκπαληρῶν, γρᾶφῃ
 Ὑδρας, ἔχων λαιοῖσιν ἐν βραχίουσιν
 Ἀργεῖον αὐχμὶ· ἐκ δ' ἐταιχέων μέσων
 Δράκοντες ἔφερον τέκνα Καδμείων γνάθοις. 1155
 Παρὶν δ' ἑκάστου τῶνδ' ἐμοὶ θεάματα,
 ὦ Ζεῦ· ἔφεροντι ποιεῖσιν λόχων.
 Καὶ πρῶτα μὲν τόχοισι καὶ μεσσηγύλοισι
 Ἐμαρνάμενθα, σφενδόκαις θ' ἐκηβόλοις,
 Πετρῶν τ' ἀραγμοῖς· ὥς δ' ἐνικῶμεν μάχῃ. 1160
 Ἐκλαγχε Τυδεὺς, καὶ σὺς ἑξαιφνης γόνῳ,
 Ω τέκνα Δαναῶν, πρὶν κατῆλάνθαι βολαῖς,
 Τί μέλλει ἄρδ' ἰω πάντες ἔμπίπτεν πύλαις,
 Γυμνῆτες, ἱππεῖς, ἀρμάτων τ' ὀπιστάται;
 Ἠχῆς δ' ὅπως ἤκουσιν, ὦ δερὸς ἔπ' ἰω, 1165
 Πολλοὶ δ' ἐπὶ πτόν κρείττας αἵματ' ἐμυνοί.
 Ἡμῶν τ' ἐς εὐδίας εἶδες ἂν πρὸς τειχεῶν
 Πυκνοὺς κυβισσητήρας, ἐκπεπνυκότας.

f Exigis in Eduis ante Barnes. Exigis τὴν Sc. ε Ζεῦ· ἔφεροντι L. Ζεῦ· ἔφεροντι Bar. I.
 u Ita Kingius cum MSS. Bodl. Voss. 2. & C. C. C. Παρφορον legunt ceteri Edi-
 tores. x Μαλὼν Voss. 2. y Εκπίπτου Bod. 2. z Οὐπὶς δερὸς, hoc ordine, Codd.
 Bodl. & Voss. 2. a Sic in omnibus MSS. cum Ediu. recentioribus. in Ven.
 libris Ἡμῶν δ'. atque ita citat Hen. Stephanus. in Thes. Indic. v. Κυβισσία.

1152 Ἐκατὸν ἐχίδναις] Ex hoc loco
 deprompta sunt illa Virgilii, *Aeneid.*
 lib. 7. v. 657.

— Chyreoque insigne patrum
 Centum angues, centumque geris serpen-
 tibus Hydram.

1168 Κυβισσητήρας] Eadem Meta-
 phora dixit Homerus, *Iliad.* π'. v. 749.
 Ως γὰρ οὐκ ἐπὶ τῷ ἱππῶν καὶ τῶν κυβιστῶν.

Similiter & ibidem v. 745. atque ali-
 bi plus semel. Pari modo Aeschylus
 in *Perf.* vers. 305. morientis casum ἐ
 navi saluum vocat.

Χὼ γὰρ ἡλίας Δαδίκης, πλεονάζει δερὸς,
 Πύδης καὶ πρὸς ἐκ τῶν ἀφ' ἡλίας.

Vide sis etiam eruditissimum Men-
 sium ad Lycophronis *Alexandr.* vers.
 493.

Ξηρὰν δὲ ἐδδόν· γαῖαν αἵματος ῥοαῖς.

Οδ' Ἀρκὰς, σὺν Ἀργεῖος, Ἀταλάντης γόνῳ,

Τυφῶς πύλαισιν ὥς τις ἐμπεισὼν, βοᾷ

Πῦρ καὶ δίκελαν, ὥς ^b καθασκάψω πάλιν.

Ἀλλ' ἔχε μαργῶντ' αὐτὸν ἐναλίου Ἰσοῦ

Περικλύμῃος παῖς, λᾶαν ἐμβαλὼν κάρα

Ἀμαξοπληθῇ, ^c γαῖαν ἐπάλλεων ^d ἄπο.

Ξανθὸν ᾗ κρεῖττε διεπάλλωε, καὶ ῥαφὰς

Ἐρρῆξεν ὅσων, ἄρτι δ' οἶνωπὸν γένει

Καθημάτων· οὐδ' ἀποίσεταί ^e βίον

Τῇ καλλιπῆϊ μητρὶ, Μαινάλου κόρη.

Ἐπεὶ δὲ ταῖς ^f εἰσίδεν εὐτυχῆς πύλας,

Ἀλλας ἐπήϊ παῖς σὺς, εἰπόμεν δ' ἐγώ.

Ορῶ δὲ Τυδεία, καὶ ὠδυσσεύς πυκνούς,

^g Αἰτωλίῃσιν λόγχασι· εἰς ἄκρον σῶμα

Πύργων ἀκοντίζοντας, ὥς ^h ἐπάλλεων

Λιπῆιν ἐρίπνας Φυργιάδας· ἀλλὰ νιν πάλιν,

^b Κνωαγὸς ὥσπερ, παῖς σὺς ἔξαθροίζεταί,

Πύργοις δ' ἐπέστησ' αὐθις. εἰς δὲ ἄλλας πύλας

Ἠπειρόμεντα, τῷτο παύσαντες νοσηῖν.

Καπανεὺς δὲ, πῶς εἵποιμ' ἂν, ὥς ⁱ ἐμáινετο;

Μακραῦχενος γὰρ κλίματος ^k περισσεμδάσει

Ἐχων ἐχώρη, καὶ ποσσὶν δ' ἐκόμπασε,

^b Ita Kingius cum MSS. cunctis. priores Editi. καθασκάψων. ^c Γαῖαν ἐπάλλεων, conjunctim, Voss. 1. Sc. H. ^d Camerius lib. 3. Nov. Lectio. c. 3. emendat in ^e sed vulgata lectio se satis recte habet. ^e Ita omnes libri: sed si quis sequentia (τῇ ΚΑΛΛΙΤΟΞΩΙ μητρὶ) perpendat, βίον (arcum) legendum putabit. ^f Εἰσίδει Bar. 3. Bod. 1. 2. Laud. Voss. 2. ^g Αἰτωλίοις λόγχασι Sc. Λόγχασι Αἰτωλίοις, mutato ordine, in Cam. & Steph. ^h Legendum omnino κνωαγός: (ut monuit Cl. Kingius) nam Dorica Dialectus à Senariis prorsus exulat. Confer paulo superius vers. 1123. ⁱ Εμáινετο Voss. 2. ^k Ita primus edidit Barnesius cum MSS. quatuor Bodleianis, Voss. 2. & C. C. C. Πρὸς ἀμ-

1172 Πῦρ καὶ δίκελαν] Subintellige
ἀπὸ μῦθου.

1173 Ἐναλίη Ἰσοῦ] Nertumi.

1175 Γαῖαν ἐπάλλεων ἄπο] Vox
γαῖα per appositionem connectitur
cum λᾶαν.

1179 Μαινάλου κόρη] I. e. τῇ Ἀτα-

λάντῃ καὶ τῇ Μαίναλον ἱερῇ Ἀργεῖος

1188 Τῷτο] Plenum est: τῷτο τὸ
μῖνον.

1190 Μακραῦχενος — κλίματος περι-
σσεμδάσει] Periphrasis, pro κλίματος
ὕψηλόν, longam scalam.

- Μηδ' ἂν τὸ στυγνὸν πῦρ νιν εἰργάζεσθαι Διὸς,
 Τὸ μὴ ἔ κατ' ἄκρων περσάμεων ἐλεῖν πόλιν.
 Καὶ ταῦθ' ἅμ' ἡγόρευε, καὶ περσέμεν
 Ἀνείρφ', ὥτ' αὐτὴν ἀσπίδ' εἰλίζας δέμας,
 Κλίμακας ἀμείβων ἕξ' ἐν ηλάτων βάθρα.
 Ἡδὴ δ' ὡς ἐρθεαίνοντο ^m γείοντα τειχέων
 Βάλλει κεραυνῷ Ζεὺς νιν, ἐκτύπησε δὲ
 Χθών, αἶσθε δέισται πάντας· ὅκ δὲ κλιμάκων
 Εσφενδονᾶτο χωρὶς ἀλλήλων μέλη·
 Κόμῃ μὲν εἰς ὄλυμπον, αἶμα δ' εἰς χθόνα·
 Χεῖρες δὲ καὶ κῶλ', ὥς κύκλωμι Ἰξίοντα,
 Ελίσσῃ· εἰς ⁿ γλῶ δ' ἔμπυρος πίπῃ νεκρός.
 Ὡς δ' εἶδ' Ἀδραστος Ζῆνα πολέμιον στρατῷ,
 Εἶω τάφρου καθεῖσεν Ἀργείων στρατῶν.
 Οἶδ' αὖ παρ' ἡμῶν δεξιὸν Διὸς τέρας
 Ἰδόντες, ἐξήλαυνον ἀρμάτων ὄχους
 Ἰππεῖς ὁ ὀπλίται, κείς μὲν Ἀργείων ὄπλη
 Ρεωῆψαν ἔγχη, πάντας δ' ἑὸν ὄμοδ' ἀκακά·
 Εθνησκον, ἐξέπληον ἀντύγων ἅπασαν
 Τροχοὶ τ' ἐπήδων, ἄχονές τ' ἐπ' ἄχου·
 Νεκροὶ δὲ ^q νεκροῖς ἐξέσωρεύοντο ὄμοδ'·
 Πύργων μὲν οὖν γῆς ἔχομεν κάτασκαφὰς
 Εἰς τὴν παρεῖσθαι ἡμέραν· εἰ δ' εὐτυχὴς
 ἔσται τολοιπὸν ἡδὲ γῆ, ἱεοῖς μέλει.
 Χο. "Καλὸν τὸ νικᾶν, εἰ δ' ἀρεῖον οἱ θεοὶ

ῥήματα, divisim, in Editionibus prioribus & MS. Lond. uti & apud Tzetzem in Commentario Lycophronio, qui ad Alexandr. v. 436. locum hunc citat. Ἡ Ζεὺς legit Tzetzem loco jam jam memorato. m Voss. 2. mendose σίγα. n Τὴν δ' ἔμπ. perperam in Ald. & Herv. o Ὀπλίται τ' εἰς Sc. p Ρεωῆψαν Bar. 1. q Νεκροὶ Bod. 1. r Post hunc versum sequitur alter in Cod. Scalig. qui & Nuntio tribuitur: sc. Καὶ νῦν γὰρ αὐτὸν δαμνέμεν ἴσως τε. f Θιῶν Voss. 2.

1193 Μηδ'] Absorbetur vocula & in versus scanfione.

1202 Ὡς κύκλωμι Ἰξίοντα] Historiam Ixionis, quam hic attingit Euripides, copiosissime enarrant Homeri & Pindari Interpretes. Vide

praterea Hygini Fab. LXII. Natal. Comitum Mytholog. lib. 6. c. 16. & viris doctis observata ad Horatii de Art. Poet. v. 124.

1207 Ἀρμάτων ὄχους] Τὰ ἄρματα, ἀνιφρακτῶς. Schol.

Γνώμῃν ἔχοιεν, εὐτοχῆς ἔην ἐγώ.

10. Καλῶς τὰ τῶν θεῶν καὶ τὰ τῆς τύχης ἔχῃ,
Παῖδες τε γὰρ μοι ζῶσι, ^u καὶ πέφλογε γῆ.

Κρέων δ' εἴοικε τῶν ἐμῶν νυμφόματάων,

1220

Τῶν τ' Οἰδίπου δύστηνος δόπολαῖνται κακῶν,

Παιδὸς εὐρηθεῖς τῇ πόλῃ μὲν εὐτυχῶς,

Ἰδία δὲ λυπρῶς. ἀλλ' ἀνελθέ μοι πάλιν,

^x Τί τὰπὶ τῷτοῖς παῖδ' ὧ ἐμὼ δρασεῖέτον.

Αγ. Εἰ τὰ λοιπὰ· δεῦρ' αἶε γὰρ εὐτυχεῖς.

1225

10. Τῶτ' εἰς ὑποπτον εἴπας· σὸν εἰπτόν.

Αγ. Μείζον τί χρῆζεις, παῖδας ἢ σεσσωμένους;

10. Καὶ τὰπίλοιπὰ γ' εἰ καλῶς πρᾶσσω κλύειν.

Αγ. Μέγες μ' ἔρημος πᾶσις ὑπασις οὐ σέθεν.

10. Κακὸν τι κεύθεις, καὶ εἴγεις ὑπὸ σκοτῶ.

1230

Αγ. ^z Οὐκ ^a ἂν γε λέξαιμι ἐπ' ἀγαθοῖσι σοῖς κακά.

10. ^b Εἰ μὴ ^c γε φεύγων ἐκφύγης πρὸς αἰθέρα.

Αγ. Αἰ, αἶ τί μ' σὸν εἴασας ἐξ' εὐαγγέλου

φήμης ἀπελθεῖν, ἀλλὰ μηνύσῃ κακά;

Τὼ παῖδε τὼ σὼ μέλλετον τολμήματα

1235

Αἰεῖται, χωρὶς μονομαχεῖν πάντος στρατοῦ,

Λέξαντες Ἀργεῖοισι Καδμείοισι τε

Εἰς κοινόν, οἷον μὴ ποτ' ὤφελον, λόγον.

^d Επεκλέης ^e πρὸς πῆρ' ^f ἀπ' ὀρθῆς εἰθεῖς

Πύργῳ, κελεύσας σῖρα κηρύττειν στρατῶ.

1240

Ελεγε δ', ὧ γῆς Ἑλλάδος στρατηλάται,

^g Δαναῶν δρεῖφεῖς, εἵπερ ἦλθετ' ἐνθάδε,

^e ἔχουσιν in Codd. Bodleianis omnibus & Sc. ^u Κεῖκπύφλογε Sc. Cant. Steph.

Barnes. Pierf. Κεῖκπύφλογε Ald. Herv. ^x Versum hunc citat Phavorinus v. Δρα-

μα, ubi vitiose legitur αἶετ' ἐπὶ pro αἶετ' ἐπὶ. ^y Εμὼ perperam apud Phavo-

rimo loco laudato. ^z Versum hunc ei qui proxime sequitur postponit

Voss. 2. ^a Κεῖκ ἂν γε Libri excusis ante Kingium. ^b H MSS. Bodl. & Sc. ^c Me

sc. d Ita Edit. Barnes. & King. in reliquis Επεκλέης, minus recte. ^e Δ' ὑπὲρ

Bodl. omnibus, C. C. C. Voss. 2. & Sc. ^f Επ' in MSS. Bodleianis. ^g Δαναῶν

δρεῖφεῖς MSS. Bodleiani, C. C. C. & Sc.

1218 Οἷον] Vide ad vers. 519.

1238 Οἷον μὴ ποτ' ὤφελον] Οἷον λί-

1232 Εἰ μὴ γε φεύγων] Hoc est, λί-

γων μὴ ποτ' ὤφελον (οὐκ εἶναι δυνατόν) εἰ-

5, εἰ μὴ γε φεύγων κ. τ. λ.

πίη. Schol. MS. Baroc. 74.

Κάδμυ τε λαός, μήτε Πολυμήκευς χάριν
 Ψυχὰς ἀπεμπολάτε, μήθ' ἡ ἡμῶν ὕπερ.
 Εγὼ γάρ αὐτὸς τόνδε κίνδυνον μεθείς,
 Μόνος στανάψω συγγόνῳ τῷ μῶ μάχῳ.
 Κὰν μὲν κτανῶ τόνδ', οἶκον οἰκήσω μόνος.
 Ησώμενος δὲ, τῷδε ὄψαδ' ὄσω ἰ πόλιν.
 Ὑμεῖς δ' ἀγῶν' ἀφέντες, ^k Ἀργείαν χθονά
 Ἰ Νείσσεαδε, βίοντι μὴ λιπόντες ἐνθάδε.

1245

1250

Σπαρτῶν τε λαὸς ἄλλος, ^m ὅσος κείται ⁿ θανάων.
 Τόσωντ' ὅ ἐλεξε σὸς ἥ Πολυμήκευς γόνος.
 Εκ τῶντων ὥρσσε, καὶ πῆνέ λόγους.
 Πάντες δ' ἐπερόθησαν Ἀργεῖοι τῶδε,
 Κάδμυ τε λαός, ὡς δίκαι' ἡγεμένοιο.
 Ἐπὶ τοῖσι δ' ἐσείσταντο, ^p καὶ μίλαιχμίοις
 Ορκὲς στανάψαν ἐμμελύνειν ^q στρατηλάτας.
 Ἡδὴ δ' ἐκρυπτόν σῶμα παγχάλκῳ ὅταλοις
 Ἰ Διοσὶ γέροντες Οἰδίπῳ νεανίαι.

1255

1260

Φίλοι δ' ἐκόσμου τῆσδε μὲν ^r πρῶτον χθονός,
 Σπαρτῶν δέριεις· τὸν ἥ Δαναϊδῶν ἄκροιο.
 Ἔσαν δὲ λαμπρῶν, χρῶμά τ' ὅσκι' ἡλλαζάτῳ,
 Μαργῶντ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰέναι δόρυ.
 Παρεξίστοντες δ' ἄλλος ἄλλοθεν φίλων,
 Λόγοισι ^u θαρσύνοντες, ^x ἐξυδῶν τῶδε.
 Πολυμήκευς, ἐν σὶ Ζηνὸς ὀρῶσσαι βρέτας
 Τρόπαιον, ^y Ἀρχά τ' εὐκλειᾶ δοῦναι λόγον.
 Ἐπεκλειᾶ δ' αὖ, νῦν ^z πόλεως ὑπερμαχεῖς,

1265

h Ημᾶς Bar. 1. i Πάλιν Voss. 2. Μόνος Sc. k Ἀργεῖοι Sc. l Νείσσεα
 Bar. 1. Νείσσεα Sc. Νείσσεα in Excusis omnibus ante Barnesium. m Οἱ Voss. 1.
 Os Sc. n Νεκρὸς Voss. 2. Sc. o Ita Kingius cum sex MSS. Ελεξ'. i σὸς δὲ in
 Editis prioribus. p Καὶ Sc. q Certe (ut inquit Kingius) legendum videtur
 στρατηλάται. atque ita in Codice Scaligeriano emendatum erat. r Οἱ τῷ γέροντι
 Voss. 2. s Idem MS. mutato ordine, χθονὸς πρῶτον. t Ita reposuit Barnesium
 faventibus MSS. Bodleianis, & C. C. C. cum prius obtinebat ἄλλοι. u Θαρσύνοντες
 Bod. 2. C. C. C. x Προστυδῶν MSS. Bodl. & C. C. C. y Αρχά δ' Sc. z Πό-
 λεως δ' ὑπερμαχ. Sc.

1266 Ἐν σὶ] Scil. κείται.

lect. Antic. pag. 29. C.

1267 Εὐκλειᾶ] Εὐκλειᾶ πρῶτον, εὐκλειᾶ
 Ἀπλήκην. Lege Cl. Maittaire de Dia-

1269 Κρατίς] Pro κρατίσσι. Re-
 spice sis notata ad Soph. Ant. v. 293.

Νῦν καλλίνικος γενόμενος, ^a σκήπτρον κρατεῖς.

Τὰδ' ἡγόρευον, ὡς χαλκουλῆς εἰς μάχην.

1270

Μάντεϊς τε μῆλ' ^b ἐσφαζόν, ἐμπύρως ^c τ' ἀκμᾶς,

ῤῆξας τ' ἐνώμων, ὑρότητ' ^d ἐναντίαν,

Ἀκρην τε λαμπαδ', ἣ δυοῖν ὄρους ἔχει,

Νίκης τε σῆμα, καὶ ^e τὸ τῶν ἡσσωμένων.

Ἀλλ' εἰ πν' ἀλκίῳ, ἢ σφῶς ἔχεις λόγους,

1275

Ἡ φίλτε' ἐπαδὼν, εἴχ', ἐρήτυσον τέκνα

Δεινῆς ἀμύλλης, ὡς ὁ κίνδυνος μέγας,

Ἢ καὶ παῖθ' ἀεινά· δάκρυά σοι γηθήσεται·

Διοσκόιν γερήσῃ τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ τέκνοιν.

10. Ω τέκνον, ἐξελθ', Ἀντιγόνη, δόμων πάρος.

1280

Οὐκ ἐν ^g χορείαις ^h οὐδὲ παρ' ἐνεύμασι

ⁱ Νῦν σοι περὶ χρεῖ δαϊμόνων κατὰστασις.

Ἀλλ' ἀνδρ' ἐρίσω καὶ κασιγνήτῳ σέθεν,

Εἰς θάνατον ἐκνεύοντε, κωλύσά σε δεῖ

Ἐμὴ μητρὶ τῇ σῇ, μὴ πρὸς ^k ἀλλήλοιν θανεῖν.

1285

ACTUS QUARTI SCENA TERTIA.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ, ΙΟΚΑΣΤΗ.

I A M B O I.

Αν. Τὴν, ὧ περὶ σου μήπερ, ἐκπαλῆζιν νέαν

Φίλοις αὐταῖς, τῶνδε δωμάτων πάρος;

^a Sic restituit *Barnesius* ex *MS. C.C.C.* (adde *Bodleianos omnes*) pro σκήπτρον, Ἐσφαζόν *Bar. I.* ^c Ita *MSS. omnes.* in *Editis* ante *Barnes.* erat Δ' ἀκμᾶς. Ita omnes *Editores.* Verum ἐνώμων malim cum sex *MSS.* non dissentiente *Kingio*: ut sit pro τὰ πρὸς ἐνώμων δηλῶσαι. ^e Τὰ *Bar. I.* ^f Versus hic non apparet in *Bar. I.* ^g Vetus *Scholasticus* in suo *Codice* legit χορείαις. ^h Οὐδ' ἐν *Editis.* *Vet.* non æque bene. ⁱ Νῦν σε *Voss. 2.* ^k Ita *Bar. I. 3. Laud. Bod. 2. C. C. Voss. 1. 2.* in omnibus *Editis.* *Kingianam* præcedentibus (cum *Bod. I.*) ἀλλοις.

1271 Ἐμπύρους τ' ἀκμᾶς, ῤῆξας τ' ἐνώμων] Hunc morem Veterum egre-
sse illustrat doctif. Potterus *Archæo-
g. Græc. lib. 2. c. 14.*

1273 Ἡ δυοῖν ὄρους ἔχει] Flamma
enim florens bona, languens infau-
sta, portendere putabatur. Vide *Ar-
temidori Onirocrit. lib. 2. c. 9.*

10. Ω θύρατερ, ἔρρη σὼν κασιγνήταν βίβ'.
 Δρ. Πῶς εἶπας; 10. Αἰχμηὲν¹ εἰς μίαν καθέσσετον.
 Αν. Οἱ ἐγὼ, τί λέξεις, μήτηρ; 10. Οὐ φίλ', ἀλλ' ἔπου. 1290
 Αν.^m Ποῖ, παρθενῶνας ἐκλιπᾶς; 10. Ἀνὰ στρατῶν.
 Αν. Αἰδέμεθ' ὄχλον. 10. Οὐκ ἐν αἰσχυνῇ τὰ σά.
 Αν. Δράσω δ' ἐδὴ τί; 10.ⁿ Συγγόνων λύσεις ἔργα.
 Αν. Τί δρῶσαι, μήτηρ; 10. Προσπύξας ἐμᾶ μέγα.
 Αν. Ἥγ' οὐ πῶς μεταίχμι, ἃ^o μελλήτιον. 1295
 10. Ἐπειγ', ἐπειγ', θύρατερ, ὥς λὺν μὲν φράσσω
 Παιδας πρὸ λόγχης, οὐμὸς ἐν φάει βίβ'.
^p Ἦν δ' ὑστερήσης, αἰχόμεσθα, κατθανῇ.
 Θανῶσι δ' αὐτοῖς σωθάνεσσι κείσομεν.

ACTUS QUARTI SCENA QUARTA.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

ΣΤΡΟΦΗ.

ΧΟΡΟΣ.

1^q I, αἰ, αἰ, αἰ.

1300

2 Α' Τραμερὰν¹ φρέϊαν, τραμερὰν φρέϊν ἔχω,

3 Διὰ σῆρα δ' ἐμὴν

1 Es Schol. m Πῇ Sc. n Εργάζων Voss. 2. o Idem MS. μελλήτιον. p Ver-
 sum hunc non agnoscit idem MS. q Αἰ bis tantum legitur in Codd. Bodl.
 r Deest hic versiculus in Voss. 2. s Φρέϊα C. C. C. t Αἰ, αἰ. Δ' in MSS.
 Bodl. Barnesf. & Pierf. Αἰ, i. Δ' in Impressis vetustioribus. u Εμᾶν Voss. 2.

1302 Σάρκα δ' ἐμὴν] Σάρξ ἀπὸ σά-
 ρωτος, pars pro toto, per Synecdo-
 chen Græcis haud insolentem. Sic
 Noster de Hippolyto in fabula cog-
 nomine, v. 1342.

Καὶ μὲν ὁ πάλαι οὕτω δὴ γείγ',

Σάρκας παρῆς

Ζωὸν τι κίχας ἀγλαυμοειδές.

Atque iterum in *Electr.* v. 387.

— Αἰ ὅ Σάρκας αἰ καὶ φρεϊῶν.

Et Epicurus in *Sal. Semant.* Τὸ ζωὸν
 Σάρκα τὸ παρὸν μόνον ἀνιμωδὲς, τὸ δ' ἔψυ-
 χον καὶ τὸ παρελθόν καὶ τὸ μέλλον. Quem

ex Cicerone (de *Finibus* lib. 1. p. 48.
 Edit. Lambin.) audi latine loquen-
 tem: Nam corpore nihil nisi præsens, &
 quod adest sentire possumus: animo autem
 & præterita & futura. Similem usum
 habet hæc vox (σάρξ) in sacra pa-
 gina, *Act. II.* 31. Οὐδὲ ἡ σάρξ αὐτοῦ
 εἶδε ἀλφειοποιῶν. h. e. *Sebast.* Castalium
 interprete: Nec CORPUS corruptio-
 nem &c. Quam significationem ex
 Hebræi sermonis consuetudine flu-
 xisse quibusdam Sacrarum Literarum
 Interpretibus temere persuasum fuit.

- 4 Ἐλεος, ἔλεος ἔμολε
 5 ματρὸς δειλαίας,
 6 Δίδυμα ^γ τέκνα πόπρος ἄρα
 7 Πόπρον αἰμάζει,
 8 ^γ (ἰὼ μοι πόνων,
 9 ἰὼ Ζεὺ, ἰὼ Γᾶ)
 10 Ομογῆνᾶ δέραν,
 11 ² Ομογῆνᾶ ψυχᾶν,
 12 Δι' ἀσπίδων, δι' αἱμάτων;
 13 Τάλας ἐγὼ, πάλανᾶ,
 14 Πόπρον ² ἄρα νύκτωρ
 15 Ολόμυρον ἰαχίσω.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

- 1 ^b Φεῖ δᾶ, Φεῖ δᾶ,
 2 Δίδυμοι θῆρες, Φόνιαι ψυχᾶι,
 3 Δορεῖ παλλόμεναι,
 4 Πέστα, πέστα ^c δᾶϊα
 5 ^d Αὐτὴν αἰμάζειτον.
 6 Τάλας, ^e ὅτι ποτὶ ^f μονομάχον
 7 ^g Ἐπὶ Φρέν ^h ἡλθέτω.
 8 Βοᾶ βαρβαρῶν

x Ita Kingius cum Edit. Pierf. MSS. omnibus Bodleianis, Voss. 2. & C. C. C. in Edit. prioribus τέκνα. γ Parentthesin hic omnino postulat sensus, ideoque eam notavimus cum Baitesf. Aliisque. z Ομογῆνᾶ Baitesf. 74. 4 In Impressis plerisque legitur ἄρα, minus recte. b Φεῖ δᾶ. Φεῖ δᾶ. Ald. Harv. Φεῖ γᾶ, Φεῖ γᾶ. Cam. Steph. e Δαῖ in Coll. Bodleianis. f Αὐτὴν; Bod. 1. i Ti in MSS. omnibus Bodleianis. f Monομάχον Voss. 2. g Βοῶντες in Φρέν; B. B. Φρεν Voss. 1. h Ita primus edidit Kingius, eadem omnium Bodleianorum & MS. Reg. Soc. N. 7. fidem secutus, pro ἡλθέτω, quod habent omnes Edit. impressi priores: si excipias Editionem Pierfii, qui cum MS. C. C. C. edidit ἡλθέτω. Voss. 2. dat ἡλθέτω. Sed fortasse (ut idem notavit) in Modo Subjunctivo legi debet ἡλθέτω, ut versus suo colo in Synopse respondeat, idque postulare videtur ὅτι.

1305 Δίδυμοι τέκνα] Elliptice dicitur, subaudita Præpositione Δι'.

1307 ἰὼ μοι πόνων] Ante πόνων subintellige ἰαχῆ: quæ vox post Interjectionem, sequente Casu secundo,

facillime reticetur. Eadem occurrit Ellipsis in Luciani Timon. p. 71. Edit. Græc. Φεῖ τῆς ἀμαγῆς: plene; ἰαχῆ ἀμαγῆς. Adde sis etiam hujus fabulæ vers. 1367. & 1372.

- 9 ⁱ Ἰαχάν σενάκταν
 10 ^k Μελομύαν ^l νεκροῖς,
 11 Δάκρυσι θρηνήσω.
 12 Σχεδὸν τύχα πέλας ^m φόνου,
 13 ⁿ Κερνεῖ Φάος τὸ μέλλον.
 14 Απόημος, ἀπόημος ὁ
 15 Φόν^o, ^o ἔνεκ Εὐανύων.

I 325

ΤΡΟΧΑΙΟΙ.

Ἀλλὰ γὰρ Κρέοντα λεύσσω τόνδε δεῦρο σωνεφῇ I 330
 Πρὸς δόμους εἰχόντα, παύσω τὰς παρεσώτας ^p γούδας.

ACTUS QUINTI SCENA PRIMA.

ΚΡΕΩΝ, ΧΟΡΟΣ.

ΙΑΜΒΟΙ.

Κρ. **Ο**ἱμοι, τί δράσω; πότῃ ἑμαυτὸν, ἢ πόλιν
 Σπένω δακρύσας, ^l πῆρ' ἔχ' ἑνέφ^o
^q Τοῖσ' αὖτον, ὥς τε δι' Ἀχέροντος ^r ἰέναι;

Εμὸς περ γὰρ παῖς γῆς ὅλωλ' ὑπερβανών,
 Τούνομα λαβὼν θνητῶν, ἀνιάρων δ' ἑμοί.

I 335

Ὀν ἄρτι κρημνῶν ἐκ δρακοντείων ἐλὼν,
 Αὐτοσφαγῇ ^r δύσῃνος ἐκόμισ' ἐν χερσίν.

ⁱ Sic *Kingium* cum *libris scriptis*. Vulgo, hoc ordine, *συνακτὸν ἰαχάν*, minus recte. ^k Ita ex *MS. C. C. C.* reposuit *Barnesium*, (consentientibus itidem *Codicibus Bodleianis*,) pro *μελομύαν*, quod antea obtinebat. ^l *Nεκρῶν MSS.* omnes *Bodleiani* & *Voss. 2.* ^m *Φόνος Voss. 2. H.* ⁿ *Κερνὴ* in *Editionibus* ante *Barnesium*. ^o Sic *Voss. 2.* & *Codd. Bodl.* omnes. in *Editiis* ante *Kingium* *ἰέναι*. ^p Ita *Kingium* cum duobus *Codd. Reg. Soc.* omnibus *Bodleianis* & *Voss. 2.* olim *λόγους*. ^q *Τοῖσ' αὖτον Sc. Τοῖσ' αὖ*, hinc, *Cam. Steph.* ^r Hic in suo codice *ἰέναι* posuit *J. Scaliger*. ^f Ita *Codd. Bodleiani* & *C. C. C.* in *Editiis* omnibus ante *Kingium* habetur *δύσῃμος*.

1329 *Εντ' Εὐανύων*] *Propter* Oedipi *imprecaciones*.

1330 *Σωνεφῇ*] Vide annotata nostra in *Sophoclis Antig.* v. 535.

1332 *Πῆρ' αὖτον*] *Pro* *πῆρ' αὖτον*. Vide

Sophoclis Oed. Col. v. 1250. & quae supra notavimus ad ejusdem *Antig.* v. 1192.

1333 *Σπένω*] Lege scripta ad *Sophoclis Antig.* v. 293.

Βοᾷ ᾧ δῶμα πᾶν, ἐγὼ δ' ἤκω μέγα

Γέρον ἀδελφῶν^α χρεῖαν^β ἰουκάζω, ὅπως

Υλᾶσθαι^γ παρ' ἡμετέρῃ τ' ἰσχύϊ^δ ὄντα παῖδ' ἐμὸν

“Τοῖς γὰρ^ε θανέσθαι^ς γὰρ τὸν ἐπεθνήκοντα

“Τιμὰς διδόντα, χθόνιον εὐσεβεῖν θεόν.

Χο. Βέβηκ' ἀδελφῇ σὴ δόμων ἔξω, Κρέον,

Κόρη τε μητρὸς Ἀντιγόνη κρινῶ πόδι.

Κρ. ^αΠοῖ, καπὶ ποίαν συμφορὰν; σήμαινέ μοι.

Χο. Ἦκαστε τέκνα μονομάχῳ μέλλειν δοῦναι

Εἰς ἀσπίδ' ἥξειν βασιλικῶν δόμων ὑπέρ.

Κρ. Πῶς φῆς; νέκυι^β πῶς παυδὸς ἀραιπάζων ἐμοῦ

Οὐκ εἰς τόδ' ἤλθον, ὥς καὶ^γ παῖδ' εἰδέναι.

Χο. Ἀλλ' οἴχεται μὲν σὴ κασιγνήτη πάλα.

Δοκῶ δὲ ἀγῶνα τὸν περὶ ψυχῆς, Κρέον,

Ἦδη πεπεσῶσθαι παῖσι τῆσιν Οἰδίπῳ.

Κρ. Οἴμοι, τὸ μὲν σημεῖον εἰσαρῶ τόδε,

Σκυθραπὸν ὄμμα, καὶ^δ πρόσωπον ἀγγέλου

Στείχοντι^ε, ὅς^ς πᾶν ἀγγελεῖ τὸ δρώμενον.

ACTUS QUINTI SCENA SECUNDA.

ΑΓΓΕΛΟΣ, ΚΡΕΩΝ, ΧΟΡΟΣ.

ΤΡΟΧΑΙΟΙ.

Αγ. Ω Τάλας ἐγὼ, τίν' εἶπω μῦθον, ἢ^η τίνας λόγους;

Κρ. Ω Οἰχόμενα^δ, ἔκ^ι εὐπρόσωποις Φροίμοις^κ δέχῃ λόγου.

^ε Ημετέριον, pro ἡμῶν μέγα, in Ald. Herv. Cant. Steph. & Piers.
^α Σπίλων Sc. x Γραῖα perperam abest ab Editionibus ante Barnes.
^γ Κλαύση Sc. z Τεθνήσθαι γὰρ Gr. a Πῶ Sc. b Τε Voss. 2. c Ita MSS. omnes Bodleiani, Voss. 2. & Schol. in Impresibus ante Kingium τὸ δ' εἰδέναι.
^δ Περὶ τῆς Bar. 3. e Ita MSS. omnes. Editores omnes Barnesium præcedentes ἡμῶν exhibent, laborante metro. f Δ' ἀγῶνι Sc. g Pro ἡ, minus recte in Laud. & Bod 2. καὶ.
^h Sic cum MSS. omnibus Bodleianis, Voss. 2. & C.C.C. in Edit. Kingianam præcedentibus male τινε λόγῳ: pro quo πῶς αὖ λόγῳ conjiciebant viri docti. Jof. Scaliger, Is. Vossius & Dan. Heinsius. i Εὐπρόσωποι Sc. k An ἀγγ., inquit Barnes.

1341 Λέον] Moris fuisse Antiquorum, ut corpora sepulturæ danda lavarentur, diximus ad Sophoclis

Antig. v. 914. Adde clarif. Piiſci Lexicon Antiq. Roman. v. Abluabant.

1345 Κοινῶ ποδῇ] i. e. Κοινῇ ἐξόδῳ.

Αγ. Ω πάλας, διοσῶς αὐτῶν μεράλα ῥῶ φέρω κακά.

Κρ. Πρὸς ἴ πεπεραγμένους ἢ ἄλλοις πημασιν ἢ λέγεις ᾗ τί; 1360

Αγ. Οὐκέτ' εἰς σῆς ἀδελφῆς παῖδες ἐν Φαίῳ, Κρέον.

ΕΤΕΡΟΣΤΡΟΦΑ.

ΣΤΡΟΦΗ Α.

Κρ. 1 Ῥαὶ, αἰ,

2 Μεράλα μοι θροῖς πάρεα, καὶ πόλιν.

ΣΥΣΤΗΜΑ Α.

Ἀγ. 1 Ω δώματ' ἑίσσησά] Οἰδίπυ ταδε,

2 Παίδων ὁμοίαις συμφοραῖς ὁλωλότων;

1365

Χο. 3 Ως ἐκδακρύσας γ', εἰ φρονεῖν ἐτύγχανον.

ΣΤΡΟΦΗ Β.

Κρ. 1 Οἶμοι συμφορᾶς βαρυπλημετέες,

2 Ὅμοιοι κακῶν, δόσηνος ὦ πάλας ἐγώ.

ΣΥΣΤΗΜΑ Β.

Αγ. 1 Εἰ καὶ πρὸς τῶν τοιῶν εἰδήεις κακά.

Κρ. 2 Καὶ πῶς γήσοι] ἂν τῶνδε ὀδυρομένη;

1370

Αγ. 3 Τέθνηκ' ἀδελφῇ σὴ θυῖν παῖδαν μέγα.

ΣΤΡΟΦΗ Γ.

Χο. 1 Ανάγειτ', ἀνάγειτ' κακῶν,

2 Ἐπὶ κρατὶ τὴν λώκηπύχην κτύπας ἡ χερσὶν.

Ita MSS. in Edit. Voss. ut πεπεραγμένους: sed hæc lectio metrum pessundat. in Aldeis Voss. 1. Aldeis Voss. 2. in Aldeis Voss. 2. Hic versus in tribus MSS. (Bar. 3. Laud. Bod. 2.) profertur à Choro. p E α in antiquis libris. q Creon hic loquitur juxta tres MSS. prædictos. r Εἰσσησάτω in Editionibus ante Krigium. s Ῥε φρονεῖν Voss. 2. Deest hic versus in antiquis Codicibus, teste Scaligero. u Τέτις γ' Bar. 1.3. Laud. Sc. C. C. C. Τέτις σὺ γ' Bod. 1. x Ita MSS. Bodleiani, Voss. 1. & C. C. C. in Impressis ante Barnesian male δυαροῦ μέγα. y Κάγω Sc. z Τὴν non comparat in Bar. 1.3. Bod. 1. α Χερσὶν Sc.

1361 Εἰ Φαί] Vide quæ supra scripsimus ad v. 1101.

1373 Λώκηπύχην κτύπας χερσὶ] Id

est, κτύπας λώκηπύχην χερσὶν.

1375 Αἰνυμέν] Subaudi ἀλγῶ: ut paulo ante vers. 1305.

ΙΑΜΒΟΙ.

- Κρ. Ω τλήμων, οἶον ^b τέρμον, Ιοκάστη, βίου,
Γάμων τι τῶν σῶν, Σφιγγὸς ^c αἰνιγμῶς ἐτλης. 1375
^d Καὶ πῶς πίπτακται διπύχων παίδων Φόν^Θ,
Αἰῶς τ' ἀγώνισμ' Οἰδίπυ; σημαίνέ μοι.
Αγ. Τα μὲν ^e περὶ πύργων εὐτυχήματα χθονός
^f οἶδ', ἔμμεναι γὰρ ταῖς τειχεῶν περὶ πύχαι,
Ὡς ^g ἔχ' ἅπαντ' ὅς ἐδέναι τὰ δρώμενα. 1380
Ἐπεὶ δ' ^h χαλκῆϊς σῶμ' ⁱ ἔκοσμησεν ὅσσοις
Οἱ τῷ γέροντος Οἰδίπυ νεανίαί,
Ἐστησαν ἐλθόντ' εἰς μέσον μελαινάχιον,
^k Διοτῶν ^l στρατηγῶν, καὶ ^m Διοτῶν στρατηλάται,
Ὡς εἰς ἀγῶνα, ⁿ μονομάχον τ' ἀλκίῳ δόρος. 1385
Βλέψας δ' ^o ἔς Αργ^Θ, ἦκε Πολυαΐκης δρᾶς.
Ω ^p πότνι Ηἷρα, σὺς γὰρ εἰμ', ἐπεὶ γάμοις
Ἐξ^ω Αδράστου πῦθα, καὶ ναίω χθονά,
Δός μοι κτενεῖν ἀδελφόν, ἀντήρη δ' ἐμὲν
Καθαίματ' ὅσσην δεξιᾶν νικηφόρον 1390
Αἰῶν ^q αἰτῶ σέφανον, ὁμογενὴ ^r κτενεῖν.

^b Sic cum Voss. i. ut chasma impleteretur, reposuit Barnesius. Τέρμον in Editis prioribus & omnibus, quos quidem vidi, scriptis Codicibus. ^c Αἰνιγμῶς τ' ἐτλης Voss. 2. ^d Idem MS. πῶς δ' exhibet. Codices Bodleiani, mutato tantum ordine, πῶς καί. ^e Πῶς πύργων Voss. 2. ^f Οἶδ' οὐ, μακροὶ γὰρ Sc. ^g Sic Codd. Bodl. omnes, Voss. 1. 2. C. C. C. in Editis ante Barnes. χαλκῆϊς. Sc. χαλκῆϊς. ^h Ita in MSS. Bodleiani, Voss. 1. & C. C. C. omnes Editores Barnesium præcedentes dant ἐκασμῶν. ⁱ Διοτῶν ἀδελφῶν maluit Kingius: qua lectione præcavetur inepta repetitio. ^k Στρατηγῶν Bar. 3. Sc. ^l Διοτῶν Sc. ^m Sic Codices Bodleiani, C. C. C. L. S. in Editis ante Kingium cum Scholiasta μονομαχῶν. Cod. Scalig. hic habet μονομαχῶν τ'. ⁿ Sic Kingius ex MSS. antea πότνια, minus bene. ^o Αἰτῶν legi mavult Canterus. ^p Κτενεῖν Bod. I.

1387 Ω πότνι Ηἷρα] Junonem, ut ei adsit, precatur Polynices, quia Argorum Dea erat Tutelaris. Singulae enim Civitates apud Antiquos Deum habuerunt suum, cujus præcipue curæ committebantur. Quod autem Argi in Junonis tutela erant, aperte testatur Flomerus hisce versibus, *Iliad.* δ'. γ. 51. & seq.

Ἦτοι ἰμοὶ στείς μὲν πολὺ φίλτατ' εἰς πόλιν,
Αἰῶς τι, Σπάρτη τε, καὶ ἑρμιάσῃ Μυκῶν.
Hinc etiam in Nummis & Lapidibus antiquis obvia Junonis Argivæ mentio. Adi eruditiss. Harduini *Numm. Antiq. Illustrat.* pag. 69.
1392 Τὸς πύχαις ὅσσην] Διὰ τῶν πύχαις, ὅσην γὰρ. Τύχη autem, pro δουρῆμα.

Πολλοῖς δ' ἐπ' ἡ δ' αἰμυρα τῆς τύχης ὄση.
 Κάβλεψαν ἀλλήλοισι ἢ Διὰ δόντις κέραι.
 Εποκλῆς δὲ Παλλάδος χρυσίασι δ' ὦ
 Βλέψας πρὸς οἶκον, ἢ ἤζατ' ὦ Διὸς κόρη,
 Δὸς ἔγχος ἡμῖν καλλίνικον ἐκ χειρὸς
 Εἰς ἑρὺν ἀδελφεῖ τῆσδ' ἀπ' ὠλένης βαλεῖν.
 Κτανεῖν θ', ὅς ἤλθε πατρίδα πορθητῶν ἐμῶν.
 Επεὶ δ' ἀφείθη πυρρὸς, ὡς Τυρονηικῆς
 Σάλπιγξ ἦχη, σῆμα φοινίξ μάχης,
 Ἠῖζαν δρόμημα δεινὸν ἀλλήλοισι ἐπὶ.
 Κάπεσι δ' ὅπως θήγοντες ἀγρίαν γῆνιν,
 Ἰεωῖσαν, ἀφρῶ Διὰ βροχοὶ χυεαδάς.
 Ἠῖστον ἢ λόγχαις, ἀλλ' ὑφίζανον κύκλοις,
 Ὅπως σιδήρεος ἐξολιαδαῖνοι μάτιν.
 Εἰ δ' ὅμμι ἢ ὑπερχὸν ἵππος ἄπερος μάθοι.
 Λόγχῃ ἐνώμα σωματι, περὶ θῆναι θέλων.
 Ἀλλ' εὖ περὶ θῆναι ἀσπίδων κεγχεῖν ἡμῶν
 Ὀφθαλμὸν, δέγον ὥς ἢ γίνεσθαι δόρυ.
 Πλείων δὲ τοῖς ὀρώσιν ἢ ἐσέλασ' ἰδρώς,
 Ἡ τοῖσι ἢ δρῶσι, Διὰ φίλων ἐρῶδιαν.
 Εποκλῆς δὲ, ποδὶ μεταφάτρων πέτρων
 Ἰχνὺς ὑποδρόμον, κῶλον ἐκ τῆς ἀσπίδος

1395

1400

1405

1410

q Διὸς δόντις Bar. i. Sc. r Ita edidit Kingius ex MSS. Ἠῖζατ' in Edis. Barnef. in reliquis Ἠῖζατο. s Supple μάχην, vel ἦχη: quorum posterius in vetustiorum Editionum textu locum obtinet; sed vetat res metrica, & bene rejiciunt Indices omnes MSS. : ὑπερχόντ' Voss. i. H. ὑπερχόν habet Stephanus in Appendice ad Thef. locum hunc citans v. Κίχρον. u Γίγνατ' MSS. Bodl. & Voss. i. x Sic Kingius cum MSS. Bodl. & C.C.C. ἐσέλασ' in Edis prioribus. y Δρῶσι Sc.

1399 Ἀφείθη πυρρὸς] De more priscorum seculorum. Ignoto enim tubarum usu, instructas acies facibus accensis praebant, quibus utrinque conjectis, manus conferebant. Ad quem ritum alludere videtur Petronius Satyr. c. 124. p. 595. Ed. Burm. Aique inter toto lacertarum perflore vestem
 Sanguineam tremula quatiebat lampada dextra.

Vide etiam Tzetzen in Commentariis Lycophronio, ad v. 250. doctif. Poterum Archilog. Græc. lib. 3. c. 9.

Ibid. Τυρονηικὴ σάλπιγξ] Tuba aenea Τυρονηικὴ dicitur à Πιστῷ Τυρρηνο, qui primus invenit. (Plinius lib. 7. Nat. Hist. cap. 37. Τυρρηνες loco citato.) Deinde eam à Tyrrenis Græciæ intulit Arichondas quidam Heraclidis auxilium ferens. Vetus Scholiastes ad Sophoclis Ajax. v. 17.

3
 λαλα
 Απο
 σιν, c
 perar
 σαλόν
 Cam.

14
 de qu
 dip. T

Τίθησι. Πολυμείκης δὲ ἀπήντησεν δορί,
Πληγῶν σιδήρῳ ὥρτοδοθεῖσιν εἰσιδὼν, 1415

² Κνήμην ² π^b διεπέρασεν Ἀργεῖον δόρυ.

Στραπὶς δὲ ^c ἀνηλάλαξε Δαναϊδῶν ἅπας.

Καὶ τῷδε μόχθῳ γυμνὸν ὦμον εἰσιδὼν

Ὁ παρῶτε τρωθεῖς, σέρνα Πολυμείκης βία

Διήκε λόγχην, κατέδωκεν ἡδονὰς 1420

Κάδμυα πολίταις, δότ' δ' ἔθραυσ' ἄκρον δόρυ.

^d Εἰς δὲ ἄπορον ἦκων δόρος, ὅππ' σκέλος πάλιν

Χωρεῖ· λαβὼν δὲ ἀφῆκε μάρμαρον πέτρων,

Μέσση δ' ἄκρην ἔθραυσεν· ἔξ' ἴσου δ' Ἀρης

Ἦν, κάμαχος ἀμφοῖν χεῖρ' ^e ἀπεσπρημύοιεν. 1425

Ἐνθεν δ' ἐκώπας ἄρπάζοντε Φασγαίων,

^f Ἐς ταυτὴν ἦκον· ^h συμβαλόντε δ' ἀσπίδας

Πολὺν περὶ γυμνὸν ἀμφιβάλλ' εἶχον μάχης.

Καὶ πῶς νοήσεις Ἐπεικλῆς, τὸ Θεσσαλὸν

Εἰσήγαγεν σόφισμ' ὁμιλία χθονός. 1430

Ἐξαλλαγεῖς γὰρ τῷ παρὲς ὧτος πόνου,

Λαῖνόν μιν εἰς πύππαθεν ⁱ ἀμφέρει πόδα,

Πρόσω πὰ κτείλα γαστρός εὐλαβέμεν.

Προβάς δ' ἐκῶλον δεξιὸν, δὲ ὀμφαλοῦ

Καθῆκεν ἔγχ^θ, ^k σφονδύλοισι τ' ἐνήρμοσεν. 1435

Ὁμῆ δ' ἐκάμψας πλοῦρα καὶ νηδυὺ πύλας,

Συνὸν αἵματηραῖς ἐκγόσι Πολυμείκης πτνυῖ.

Ὁ δὲ ὡς κρατῶν δὴ καὶ νενικηκὼς μάχῃ,

Ξίφος δεικνὼν εἰς γαῖαν, ἐσκύλλε νιν,

Τὸν νοῦν παρῶς ^l αὐτὸν σὺν ἔχων, ἐκείσσε δέ. 1440

² Κνήμης Bar. 1. Sc. ^a Δι' in Edit. Vett. ^b Διαπύρασεν Voss. 2. ^c Επηλάλαξε Schol. ^d Ita in MSS. Quae in Editis ante Kingium. ^e Αποσπρημύοιεν Voss. 2. Αποσπρημύοιεν in Editis Barnesium precedentibus. ^f Ita primus edidit Barnesium, consentientibus Bar. 3. Land. Bod. 1. 2. & Voss. 2. pro ἀρπάζοντες, uti perperam est in Bar. 1. & Edit. prioribus. ^g Εἰς Bar. 1. Ald. Herv. Cant. ^h Συμβαλόντες ἀσπίδας Sc. ⁱ Αναφίει Bar. 1. Sc. ^k Σπονδύλοισι Bar. 1. ^l In Edit. Cant. Steph. Barnes. & Pierf. αὐτὸν, perperam.

1419 Σπίρη] Enallage Numeri:
de qua vide notata ad Sophoclis Oe-
dip. Tyr. v. 497.

1440 Εκείσσε δέ] — Αἰὲς τὸ σκό-
λοισι τὴν Πολυμείκην ἔπειτα γὰρ αὐτὴν εἰς γαῖαν
νεκρὸν. Schol.

Ο καὶ νιν ἔσφηλ' ἐπὶ γὰρ ἐμπνέων βραχὺ,
 ἢ Σώζων σίδηρον ἐν λυγρῷ^π πτόματι,
 Μόλις μὲν, ἔχεται δ' εἰς ἡπὲρ^ζ ἔξω^φ
 Εποκλῆς, ὁ παῖς Πολυμήκης πτόων.
 Γαῖαν^ο δ' ὁδ' αὖ^ρ ἐλόντες, ἢ ἀλλήλων πέλους
 Πίπυσον ἄμφω, καὶ διώρισον κράτος.
 Κρ. ἦ φεῦ, φεῦ^τ κακῶν σῶν, Οἰδίπου, ἦ γ' ὅσον εἶνα^α
 ἢ Τὰς σῆς δ' ἄρ' αὖ^ε εἰκεν^α ἐκπαλῆσαι θεός.
 Αγ. Αἰε^ε δ' ἡ νῦν^ε καὶ τὰ παρὲς^ε τέτοις κακῶ.
 ὕ Επεὶ^ε τέκνω πτόντ' ἢ ἐλευπείτω βίον,
 Εν τῷδε μήτηρ ἢ πάλαινα^ε παρπαλῆναι,
 Σὺν παρθένω^π τε, καὶ παρθυμίας ποδὲς^ε
 Τετρωμύρας δ' ἰδὼτα^ε καίρας σφαγῆς,
 Ὀμωζεν^ε ὦ τέκν', ὕστερα βοηδρόμῳ^ε
 Πάρεμι. παρπαλῆναι δ' ἐν μέρ^ε τέκνα,
 Εκλαι^ε, ἔθρην^ε τὸν πολὺν μαζῶν πόνον
 Σπίνεσ', ἀδελφῇ θ' ἢ παρπαλῆναι^ε ὁμοῖο,
 Ω γηροδοσκῶ μητρός, ὦ γαίρας ἐμῆς
 Προδόντ' ἀδελφῶν Φιλότητω. εἴργων δ' ἄπο
 Φύσημ' ἀνείς^ε δ' ὕσλητον Εποκλῆς ἀναλῆ,
 Ηκαστε μητρός^ε καπνίζεις ὕψαν χεῖρα,
 Φωνεῶ μὲν ὅτ' ἀφῆκεν, ὁμμάτων δ' ἄπο
 Προσεῖπε δακρύοις, ὥς τε σημῆναι φίλα.
 Ὀδ' ἡ^ε ἔτ' ἐμπνῆς, παρὲς κασιγνήτων δ' ἰδὼν,
 Γραῖάν τε μητῆρ', ἢ πε Πολυμήκης ποδὲ^ε

π Σώζων Voss. 2. n Idem MS. πτόματι. ο In eodem MS. deest d.
 p Idem MS. habet ἰδυῖον. q Αἰάλεον Bar. 1. r Versus hic ad Chorum per-
 tinet in Land. Bod. 1. 2. C.C.C. & omnibus Impressis ante Barnesium. s Ita pri-
 mus reposuit Pierfius ex MS. C. C. C. antea in Editis (quibus consentit MS.
 Land.) σὺς ὦν. In Voss. 1. & H. annotatur πὺς ὦν. : Huic versui praefigitur
 Creontis persona in Edit. Voss. & Pierf. sed in MSS. Land. Bod. 1. 2. & C. C. C.
 est continuatio sermonis Chori. n Sic e MSS. septem. in Editionibus pleris-
 que interpolant. x Δύ νιν Barnes. in marg. γ Ως γὰρ, pro ὡς, in Voss. 2. z Πρ-
 οδόντ' καὶ δ' Land. Προδόντ' καὶ δ' Voss. 2. a Ita MSS. omnes. in Edit. ante Bar-
 nesianam ἰδυῖων. b Προπύτω Voss. 2. c Καίρας Sc. d Τέκνων Sc. e Δύσλη-
 τον Bod. 1. f Λυγρῶν Voss. 2. L. S. Ald. Herv.

1446 Πίπυσον ἄμφω] Consule, si Ibid. καὶ διώρισον κράτος] ὅτε im-
 libet, notata ad Sophoclis An. v. 13. φήσιν τὴν νίκην. Schol.

Απωλόμεθα, μήτηρ οἰκτίρω δέ σ',
καὶ πλὴν δ' ἀδελφὸν, καὶ κασίγνητον νεκρόν·
φίλος γὰρ ἐχθρὸς ἐγένετ', ἀλλ' ὁμοῖς ὁ φίλος.
Θάψον δέ μ', ὡς περὶ σῶν, σὺ γόνι,

Εν ἡ γῇ πατρώα, καὶ πόλιν θυμὸν μέλει

Παρηγορεῖται, ὡς ποῦνδε ἰ γού τὸ χα

Χθρὸς πατρώας, καὶ δόμας ἀπώλειται.

Ξυδάρμοσον ἢ βλέφαρά μου τῇ σῇ χειρὶ.

Μήτηρ, (τίθησι δ' αὐτὸς ὀμμάτων ἐπὶ,)

καὶ χαίρει· ἤδη γάρ με πειθαρχεῖ σὺ γὰρ.

Ἀμφω δ' αὖ ἐξέπνυσται ἄθλιον βίον.

Μήτηρ δ' ὅπως ἰ εἰσὶδε τὴν πλὴνδε συμφορὰν,

ὑπερπεθῆσας, ἤρπασεν ἑκ νεκρῶν ξίφος.

Κάπερ αὖτε δεινὰ, Διὰ μέσου γὰρ αὐχένῳ.

Ὡς εἰ σὶδ' ἦρον, ὅ ἐν δὲ τῷσι Φιλότητις

Θανῶνται καὶ τῶν, πειθαρχεῖ αὐτοῖν χεῖρας.

Ἀνῆλξε δ' ὀρθὸς ἡ λαὸς εἰς ἐρεμὴν λόγων,

Ἡμεῖς μὲν, ὡς νικῶντες διαπτόμεν ἡμῶν,

οἶδ', ὡς ἐκείνων. ἦν δ' ἐρεμὴν κρατηλάταις,

οἱ μὲν πατάσκει πειθαρχεῖ Πολυμήκεω δουρὶ,

g Φιλῶ Voss. 2. h Τῇ πατρώα Bar. 1. Bod. 2. i Sic edidit Plinius, Haventibus MSS. omnibus Bodleianis & Voss. 2. antea in Editis (cum Scholiis) N. k Καὶ Voss. 2. l Εἰσὶδε Barnes. in margine. m Τὴν δὲ Voss. 2. n Ita edidit Kingius ex Bar. 1. 3. Bod. 1. Land. (adde Bod. 2. Voss. 2.) pro νεκρῶν, quod antea obtinebat. o Σὺν τῶνσι ἢ φιλοῦσι L. S. p Ἀνῆλξε Voss. 2. q ὁ λαὸς &c.

1473 Ξυδάρμοσον δὲ βλέφαρα] Notum, propinquos & maxime cognatos mortuorum oculos claudere solitos fuisse. Quam consuetudinem vetustissimam esse ostendit hic Sacrarum Literarum locus, Gen. XLVL 4. καὶ Ἰωσήφ ἐπιστάλῃ χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ τὰς ὀφθαλμούς τε. Vide doctif. Kirchmanum de Funer. Rom. lib. 1. cap. 6. qui de hoc more plura ibi docte observavit.

1476 Ἀμφω δ' αὖ ἐξέπνυσται] Vide supra ad v. 1446. & ad Sophoclis Antig. v. 13.

1483 Ἡμεῖς μὲν, ὡς νικῶντες] Nota Syntaxi. ὡς νικῶντες, pro ὡς νικῶντες; ut recte monet Scholiastes Codicis Baroc. 74. qui (inter alia) ad hunc locum sequentia notavit: Τὸ ἀντιπαραστήσειν ἐν ὧντι ἡμεῖς μὲν ἀντιπαραστήσειν ἐρεμὴν λόγον, ὡς νικῶντες &c. ἡμεῖς διαπτόμεν. δεινὸν δὲ εἶπεν ὡς νικῶντες, ὡς μὲν πολὺ ἐξήνεγκαν.

1485 οἱ μὲν] Ἀνῆλξε τὸν λόγον, inquit Scholiastes. Ego autem malim Verbum ἐρεμὴν subaudire: ut Aelianus lib. 2. Var. Hist. cap. 1. καὶ τῶντι συνεκρίσκει (sic habetur in MS. in

R r

vulgatis

Οἶδ' ὡς θανόντων ἑδάμῃ νίκη πέλοι.
 Καὶν τῶδ' ὑπερῆλθ' Αντιγόνη σρατῇ δίχα,
 Οἶδ' εἰς ὅπλ' ἦσαν. εὐ δὲ πως ἔπερμηθία
 Καθῆτο Κάδμου λαὸς ἀσπίδων ἔπι,
 Καὶ φθήμεν οὐπω πύχεσιν πεφραγμένον
 Αργεῖον εἰσπεσόντες ἐξαίφνης σρατὸν.
 Κεῖ εἰς ὑπῆσιν· πεδία δ' ἐξέπιδωλον
 Φεύγοντες· ἔρρ' δ' αἶμα μύελον νεκρῶν,
 Λόγχαις * πλινόντων· ὡς δ' ἐνικῶμεν μάχῃ,
 Οἱ μὲν Διὸς τρώπαιον ὕστατον βρέτας,
 Οἶδ' ἀσπίδας συλῶντες Αργείων νεκρῶν,
 Σκυλεύματ' εἰσὼ τειχέων ἐπέμπομεν.
 Ἄλλοι δὲ σὺν θανόντας Αντιγόνης μέγα
 Νεκρὸς φέρουσιν ἐνθάδ', οἰκίστην * Φίλους.
 Πολλὰ δ' ἀγῶνες οἱ μὲν εὐτυχέσεται
 Τῇδ' ἐξέσθαι, οἱ δὲ δυστυχέσεται.

1490

1495

1500

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

- Χο. 1 Οὐκ εἰς ἀκὰς ἐπὶ δυσυχία
 2 Δάμαπες ἦκ'· πάρα γὰρ λεύσσειν
 3 Πτώματ' νεκρῶν τριστῶν ἤδη
 4 Τάδε πρὸς μελάρθοις, κρινῶ θανάτω
 5 Σκοτίαν αἰῶνα λαχόντων.

1505

γ Προμηθεῖα Bar. 1. Ald. Herv. Cam. Steph. f Υπὸ Voss. 2. t Εξέπιδωλον
 Voss. 2. n Sic Kingius ē MSS. priores Editiones dant μυελον. x Παντότη
 Voss. 2. γ Εγχεσθαι Bod. 1. z Φίλος Sc. a Sic primus edidit Barnesius ex MS
 C. C. C. (consentientibus quatuor optimis Codicibus Bodl.) vice vulgata le-
 ctionis δυνάμει, pro quo Canterius, Vossius & Dan. Heinsius δύνανται legi ma-
 luerunt.

vulgatis libris Σκορύνει) πρὸς Αλευ-
 ριάδην, sc. ἱλίστα. Adde eundem lib. 1.
 cap. 16. p. 25. edit. Abr. Gronov. &

ibi doctissimo Kuhnio notata.

1506 Σκοτίαν αἰῶνα] Poeticum, pro
αἰῶνι σκίτῳ.

ACTUS QUINTI SCENA TERTIA.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ, ΚΡΕΩΝ, ΧΟΡΟΣ.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

ΣΤΡΟΦΗ Α.

Αν. 1 ΟΥ^b προκαλυπτομένη βροχῶδε

2 Αβρεῖ παρήιδε,

3 οὐδ' ὑπὸ παρθενίας τὸν ὑπὸ βλεφάροις

4 φοῖνικ', ἐρύθημα προσώπου

5 ^c Αἰδομένη, φέρομαι βάκχα νεκύων,6 ^d Κράδεμνα δίκῃσι κόμας ἀπ' ἐμᾶς,

7 Σπλιδά κροκόεσσαν ἀνείσα τρυφᾶς,

8 Αἰμόνωμα νεκροῖσι πλύσαν.

9 ^e Αἰ, αἰ. ^f ἰώ μοι,10 ^h Ω Πολυώεικς, ἔφες ἄρ' ἐπ' ἄνυμ.11 ⁱ Ωἱ μοι μοι, θῆβαι.

12 Σὰ δ' ἔρις, ὅκ' ἔρις, ἀλλὰ φόνω φόν.

13 ^k Οἰδιπόδα δάμον ὤλεσε, ^l κραιθεῖς

14 Αἵματι δεινῷ, αἵματι λυγρῷ.

15 Τίνα ^m δ' ἐπροσώδον,

16 Ἡ τίνα μεσσηπὸν σναχὰν ἔπει

1510

1515

1520

^b Προκαλυπτομένη Ald. Herv. male. ^c Αἰδομένη in Bar. 3. Land. Bod. 1. 2. & omnibus impressis ante Kingium. ^d Κράδεμνα Bod. 1. Sc. ^e Αἰ quater ponitur in Bar. 3. Land. Bod. 1. 2. ^f Hæc & vox sequens rejecta est ab iisdem MSS. ^g Μοι μοι in Ellis ante Kingium. ^h Id Codd. Bodl. omnes & Voss. 2. ⁱ ἰώ μοι Bar. 1. ^k Οἰδιπόδα Land. Bar. 3. Bod. 1. 2. C. C. C. ^l G. Camerius (quem secuti sunt Barnes. & Pierf.) in Novar. Lection. lib. 1. cap. 9. κραιθεῖς legendum esse conjecit: ejusque conjecturæ fidem faciunt MSS. Land. Bod. 1. 2. Bar. 3. C. C. C. Habent etiam κραιθεῖς in marg. Voss. 1. & H. Sed in Voss. 2. κραιθεῖς legitur: quam lectionem ad marginem Editionis suæ notavit Barnesius. ^m Particulam hanc primus in textum induxit Barnesius auctoritate MS. C. C. C. consentientibus Bodleianis omnibus Codicibus & Voss. 2.

1514 Αἰμοῖδωμ] Subauditur διὰ. Qua de Ellipsi agitur supra ad Sophoclis Antig. v. 641. atque alibi.

1516 Εφες ἄρ' ἐπ' ἄνυμ] Confer, si placet, quæ notavimus supra ad v. 649.

17 Δάκρυσι, δάκρυσιν, ὦ δόμος, ὦ δόμῳ.

18 Ανακαλέσσομαι.

19 Τελος ὃ φέρσσι γε σώματα σύχονα,

1525

20 Ματρία, καὶ τέκνα, χάριμαί Εὐρυπύῳ;

21 Ἀδόμεον ῥοιδιπόδα πρὸ πάντων ὦλεσε,

22 Τὰς ἀγρίας ὅτι

23 Δυσζυγέτης ἔζυγετος ῥ μέλος ἔγνως

24 Σφιγγὸς ἀοιδῶν ῥ σῶμα φονεύσας.

1530

ΣΤΡΟΦΗ Β.

1 Ἰώ μοι ῥ μοι, ῥ μάτερ,

2 Τίς Εἰλᾶς, ἢ βάρβαρῳ.

3 Ἡ τῶν ῥ παροίθεν

4 Εὐθυμετᾶν ἔπερῳ.

5 Εἴλα κακῶν ῥ πᾶνδ.

1535

6 ῥ Αἵματος ἀμελείου,

7 Τοιαῖδ' ἄχαια φανερά;

8 Τάλαιν' ὡς ῥ ἐλελίξω.

9 ῥ Τίς ῥ ὄρνις, ῥ ἢ δρυὸς ἢ

10 Ελάτης ἀκροκόμοις

1540

ῥ Desideratur in Bar. 1. & omnibus Edit. ante Kingium. ῥ Φέρσσι τὰδ αἵματα σύχονα Bar. 3. Laud. Bod. 1. 2. Sc. Voss. 2. C. C. C. Φέρσσι τὰδ αἵματα σύχονα in Edit. ante Kingium. ῥ Οιδιπόδα Bar. 3. Laud. Bod. 1. 2. cum omnibus ante Kingianam Editionibus. ῥ Ζυγέτης legunt Editores omnes ante Kingium cum Bar. 1. ῥ Μελῶ Bar. 3. Laud. ῥ Εὐρυπύῳ Bar. 3. Laud. Ald. Herv. Cant. Steph. ῥ Τὸ σῶμα Bod. 1. ῥ Omittunt Codices Bodleiani & omnes Impressi ante Barnesium. ῥ Πάτερ in MSS. Bodl. atque Edit. ante King. ῥ Παροίθεν habent Bar. 3. Laud. Bod. 1. & Edit. omnes Kingianam precedentes. ῥ Sic ex MSS. olim πᾶν. ῥ Δι' αἵματῳ in vulgatis libris, sed illud d' omittit Kingius autoritate Codicum omnium Bodleianorum & C. C. C. ῥ In Editionibus ante Barnes. ἐλελίξω. ῥ Ita edidit Kingius ex MSS. duobus Reg. Soc. atque ita legitur in omnibus Impressis ante Barnes. qui, metro reclamante, lectionem C. C. C. Bar. 1. 3. L. B. 1. 2. (ῥ ῥ ῥ ῥ) edidit. ῥ Sententia ut consulamus, (inquit Kingius) pro ῥ ῥ legendum videtur. ῥ Illud ῥ ex Bar. 1. 3. Laud. Bod. 1. (adde Voss. 2. & Bod. 2.) inseruit Kingius.

1527 Οιδιπόδα] Lege Scripta ad Sophoclis Antig. v. 357.

1530 Σῶμα] Adh notata ad Sophoclis Oed. Tyr. v. 651.

1532 Εἰλᾶς] Pro Εἰληνᾶ: Primi-

tivum pro Possessivo, Attice. Vide Eustathium in Commentario ad Homerum Iliad. ω'. pag. 1339. l. 8. Conf. quae supra annotavimus ad Sophoclis Antig. v. 1016.

- 11 Ἀμφὶ κλάδοις ἐζευμένα
 12 Ἰ Μονομάτερον, ὀδυρμοῖς ἐμοῖς
 13 Ἰ Ἀχέσι πυνωδός;
 14 Αἴλινον αἰάγμασιν
 15 Ἀ^h τοῖσδε ἰ περοκλαίω. 1545
 16 Μόνα δ' αἰῶνα Διόχου
 17 Τὸν αἰὲ χρόνον ἐν^k λειδομύοις
 18 Δαίμονιν ἰαχέσας.
 19 Τὴν ἐπὶ^l πρῶτον^m δὲ χαίτας
 20 Σωφρογμοῖσιν ἀπαρχὰςⁿ βαλῶν; 1550
 21 Ὁ Ματρεὺς ἐμᾶς Ρ^c ἐν διδύμοισιν
 22 Γάλακτος ὠρε^q μαρσίς,
 23 Ἡ περὶς ἀδελφῶν
 24 Οὐλόμεν αἰκίσματα^r διασῶν;
 25 Ἰ Ὀπτοῖ, ὀπτοῖ, 1555
 26 Ὡ^u Λεῖπε σὺς δόμους,
 27 Ἀλαδὸν ὄμμα φέρων, πάτερ
 28 Γεραῖε, δεῖξον, * Οἰδίποδα,
 29 Σὸν αἰῶνα μέλεον, ὃς Ἰπὶ δώμασιν
 30 Αἴερον σκότον ὄμμασι σῶσι βαλὼν, 1560
 31 Ἐλκεῖς^y μακρόπινυ ζῶαν.

f Ita Bar. 1. 3. Land. Bod. 1. 2. C. C. C. Voss. 2. Ald. Herv. Monomachos Schol.
 Cant. Steph. Barnes. Pierf. g Bar. 3. & Bod. 2. mendose ἀχασ. h Inter hanc
 & sequentem vocem MS. Voss. 2. σιν inserit. i Πενταλίας in Bar. 1. atque
 Editionibus Barnesianam præcedentibus. k Ita Kingius. Λειδομύοις δακρύοισιν
 Edit. priores cum MSS. Bodleianis omnibus. l Πρῶτον Pierf. m Ἐπὶ Voss. 2.
 n Βάλα Land. Bar. 3. Bod. 2. o Sic in Bar. 3. Bod. 1. 2. Ματρεῖς in Editis (ante
 King.) Aliisq. p Pro eo sensus videtur postulare q. q Μαρσίον MSS. Bodl.
 & Impressi omnes ante Kingium. r Ita restituit Kingius ex MSS. omnibus
 Bodleianis & C. C. C. pro παρὰ priorum Editionum. s Ὀπτοῖ in Editis ante King.
 Hanc vocem primus in textum recepit Kingius ex Codicibus Bodleianis me-
 ioris notæ. Ὀπτοῖον Voss. 2. Ὀπτοῖ C. C. C. u Alia edidit Barnesius sola
 Codicis C. C. C. autoritate. x Hæc est lectio Scholiastæ, MS. C. C. C. & Codicum
 omnium Bodleianorum. Οἰδῖον in Editis ante Barnes. y Hanc vocem primus
 reposuit Barnesius MS. C. C. C. & Scholiastæ autoritate, (adde Codices quatuor
 Bodleianos,) pro μακρόπινυ, quod prius in Impressis erat.

1545 Τοῖσδε] Id est, ἐπὶ ταῖς τοῖς amicorum funera detonsis capillis
 exornabant. Lege *Archæolog. Græc.*
 1549 Ἀπὸ χαίτας] Attingitur hic lib. 4. c. 8. Kirchman de *Funer. Ro-*
 mos Antiquorum receptissimus, quo man, lib. 2. c. 15.

32 κλύεις, ὧ κατ' αὐλᾶν ἀλαίνων,

33 Γεραῖον πόδα ² δαμνίοις

34 ² Δύσανον ἰαύων;

ACTUS QUINTI SCENA QUARTA.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ, ΑΝΤΙΓΟΝΗ, ΧΟΡΟΣ, ΚΡΕΩΝ.

Σ Τ Ρ Ο Φ Η Γ.

Οἱ. 1 **Τ**Ι ^b μ', ὧ παρθένη, βακτρεύμασι 1565
 2 **Τ**υφλοῦ πόδος ἐξάραγες ^c εἰς φῶς,
 3 Λεχῆρη, σκοτίων ἐκ θαλάμων,
 4 ^d Οἰκτροτάτοις δακρύοις,
 5 Πολιόν, ^e ἀφανές αἰθέρος εἰδῶλον,
 6 Ἡ νέκυν ἐνερθεν, 1570
 7 Ἡ πᾶν ὄνειρον;

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Αν. Δυστυχὲς ἀγγελίας ἔπος οἴση,

^f Ω πάτερ, ^g οὐδέτι ^h σοι τέκνα λεύσσει

φάσμι, ⁱ εἰδ' ἄλοχον, ^k ὧ βάντροισιν.

^l Πόδα σὸν ^m τυφλόπῳ ⁿ αἰ θεραπύμασιν 1575

Αἰὲν ἐμόχθῃ, πάτερ, ὧ μοι.

Οἱ. ^o Ω μοι πάτερ,

² MSS. Bodl. hoc ordine, Δύσανον δαμνίοις ἰαύων. ^a Δύσανον Sc. ^b Δ' Bar. 3. Laud. Bod. 1. 2. ^c Es apud Henr. Stephanum in Appendice ad Thef. v. Λιχ. ^d Οἰκτροτάτοις δακρύοις in Bar. 1. 3. Bod. 1. 2. Laud. atque Edit. ante Kingianam. ^e Ita Kingius. sed MSS. Bodl. quatuor & Edit. priores, hoc ordine, Αἰθέρος ἀφανές εἰδῶλον. ^f Ita Edit. King. in MSS. Bodleianis & Edit. prioribus ὧ non compareret. ^g Οὐδέτι τέκνα, omisso σοι, Bar. 3. ^h Σὺ Bar. 1. ⁱ In MSS. Bodleianis, C. C. C. & Impressis ante Barnesium habetur αἰ πατρὶ. ^k Βάντροις exhibent Editores omnes ante Kingium (excepto Gr.) cum MSS. Bodleianis, ^l Οἰδιπόδα Sc. Α πόδα Laud. Bod. 2. Voss. 2. Barnes. Pierf. ^m Τυφλόν Bar. 3. Laud. Bod. 1. 2. C. C. C. ⁿ Rejecteda est à MSS. Bodleianis atque omnibus ante Kingianam Editionibus. ^o Ω μοι ἰμῶν πατρίων Bar. 1. 3. B. 1. Barnes. Ω μοι μοι ἰμῶν πατρίων Ald. Herv. Cant. Steph. Pierf.

1573 Λιύσσει φάσμι] Loge quæ supra notavimus ad v. 1101.

Πάρα γάρ^p σπανάχην, ^q καὶ τὰ δ' ^r αὐτῆν.

Τροισαὶ ψυχὰι πῖα μοίρα,

Πῶς ἔλιπον φάσθαι, ὧ τέκνον, αὐδα;

1580

Αν. Οὐκ ἐπ' ἰονείδεσιν, ἐδ' ὅππ' χάρμασιν,

Ἀλλ' ὁδυῶμαισι λέγων· ὅς Αλάστωρ

εἰφεισι βερίθων,

Καὶ πυρὶ, καὶ ὡς γέτλιασιν μάχαις,

Επὶ παῖδας ^x ἔβα ^y ὅν σὺς, ὧ πάτερ.

1585

Οἱ. ^z Ωἱ μοι· ^a αἱ, αἱ. Αν. Τί τὰ δ' ^b σπανάχης;

Οἱ. ^c Ωἱ μοι τέκνα. Αν. Δι' ὁδυῶν ^d ἂν ἔβας,

^e Εἰ τὰ πέθραππ' ^f γ' ἐς ἄρματα λεύσων

Αελίου, τὰ δ' ἐσώματα νεκρῶν

Ομματος αἰγῶν σῶν ἐπενώμας.

1590

Οἱ. Τῶν μὲν ἐμῶν τέκνων φανερόν κακόν.

^g Α πέλαιν ἄλοχθαι,

Τίνι μοι, τέκνον, ὥλετο μοίρα;

Αν. Δάκρυα ^h γοερά παῖσι ⁱ πηδερμύα,

Τέκεσι μασὼν ἔφερον, ἔφερον,

1595

Ἰκέτις ἰκέτων ^k αἰρομύα.

^p Σπανάχην Bar. 3. Laud. Bod. I. 2. ^q Τὰ δ' αὐτῆν Laud. Bod. I. Bar. I. 3. C. C. C. atque Edit. omnes ante Pierfium. Πάρα δ' αὐτῆν Voss. I. H. ^r Αὐτῆς Voss. 2. ^s Ουείδεσιν Sc. ^t Ita Pierfius (secutus forsan MS. C. C. C.) & post eum Kingius ex optimo Codice Reg. Soc. N. 7. Vulgo legitur ὅς: quam lectionem MSS. omnes Bodleiani exhibent. ^u Φοῖνις Bar. I. Laud. ^x ἔβας Voss. 2. ^y Illud τὸς inseruit Kingius ex MS. Reg. Soc. N. 7. ob versum. ^z Ita Kingius ad fidem MS. prædicti Reg. Soc. & Bar. I. ^{aa} μοι Bod. I. Ald. Herv. Cant. Steph. Pierf. ^{bb} μοι, ^{cc} μοι Bar. 3. Laud. Bod. 2. Barnes. ^a Εγὼ, pro αἱ, αἱ, Bar. I. ^b Ita primus edidit Pierfius pro vulgato καὶ σπανάχης, quod apparet in MSS. omnibus Bodleianis. ^c Ita primus edendum curavit Kingius auctoritatem Codicis optimi Reg. Soc. (N. 7.) iterum secutus. Sed ^d μοι abest ab omnibus aliis libris tam scriptis, quam impressis: si excipias Editionem Pierfianam, quæ habet ^e μοι μοι. ^d Illud ^{ff} αὐ inseruit Pierfius, sed qua auctoritate prorsus filet. Deest vero in omnibus Codicibus Bodleianis. ^e Eis Bod. I. ^f T' in eodem MS. ^g Α ^h παλαιῶν in Codicibus Bodleianis & Edit. omnibus ante Kingium, qui auctoritate MS. Reg. Soc. N. 7. ^h ob metrum expunxit. ⁱ Et hic Codicem eundem secutus est Kingius. Γοιὰ φανερά πᾶσι Edit. priores & MSS. omnes Bodleiani. Sic MSS. quatuor Bodl. C. C. C. Gr. Pierf. & King. Τειδεμύα Bar. I. Ald. Herv. Cant. Steph. Barnes. ^k Ορομύα L. S.

1578 Πάρα γὰρ σπανάχην] Hoc est, πᾶσι τοῖς ἰμοῖς πᾶσι.

1580 Φάσθαι] Ponitur ἀπὸ τῆς ῥίσι. Vide supra modo ad v. 1573.

Εὔρε δ' ἐν Ἠλέκτραισι πύλαις τέκνα,
 Λωπτορόφον κατὰ λείμακα, λόγχαις
 Κοινὸν ἑνυάλιον
 Μάτηρ, ὥς^m λέοντας ἐναύλεις, 1600
 Μαργαρινύς· Ἰππὶⁿ τραύμασιν αἱμαλῶ,
 Ἡδὴ ψυχρὰν, λοιβὰν^o Φονίαν,
 Ἀν' ἐλαχ^p Αἰδίας, ὥππευ δ' Ἀρης.
 Καλὸκροτον δ' ἐλαβόσα νεκρῶν πάρα
 Φάσχανον, εἶσω σπικρὸς^t ἔπεμψεν 1605
 Ἄγχι δ' ἐπὶ τέκνων ἔπεσ' ἀμφὶ^c τέκνοισι.
 Πάντα δ' ἐν^x ἡματι τῶδε^y συνάραχεν,
 Ἀμετέροισι^z δόμοισιν^a ἄχῃ θεός,
 Ω πάτερ, ὅς γε τὰδε^c πελώτα.

I A M B O I.

Χο. Πολλῶν κακῶν^d κατῆρξεν Οἰδίπου^e δόμοις 1610
 Τόδ' ἡμαρ· εἴη δ' εὐτυχέστερος βίῳ.
 Κρ. Οἴκτων μὲν ἤδη λήγεθ',^f ὥς ὥρα τάφου
 Μνήμῳ πῆθεα^g. Ἐτῶν δ' ἐδ', Οἰδίπου, λόγων
 Ἀκασον. Δρχὰς τῆσδε γῆς ἐδῶκέ μοι
 Ἐπεκλεῆς^h σὸς παῖς, γάμων φερνὰς διδῶς 1615
 Αἶμονι, κόρης τε Λεκτρῶν Ἀντιγόνης σέθεν.
 Οὐκ οὖν σ' εἴσω τίωδε γλῶ οἰκεῖν ἐπι.

l Πόλεμον Bar. 3. Εὐαγγέλιον Bod. 1. vitiose. m Λίοντες Voss. 2. n Idem
 MS. Τραύμασι τ'. o Φονίαν Laud. p Αἰδίας Bar. 1. q Εἰσάψιν MSS. Bodl.
 & C. C. C. r Ἀγχι Bar. 1. Ald. Herv. Ἀγχι Laud. s Εἰσπιν Bar. 1. t Τεκνοῖσι
 MSS. omnes Bodleiani. Aldus & Editores omnes usque ad Kingium dant τέκνοισι.
 u Πάντες Voss. 2. x Ἀμειπ Sc. y Post hanc vocem ὁ πάτερ inserunt, &
 paulo infra (v. 1609.) ante vocem δς ejiciunt Editores omnes ante Piercium:
 quibus conveniunt Codices omnes Bodleiani. z Δόμοισι Bar. 3. Δόμοισι Bod. 1.
 a Ἀχῇ Bar. 3. b Ος παῖς Pierf. Vulgo legitur δς παῖς, sine γε ante παῖς:
 quam lectionem retinuit Barnesius, cui accedunt Codices omnes Bodleiani: nisi
 quod Bar. 1. παῖς habet pro παῖς. c Εἰσπλάτῃ Bar. 1. d Bar. 3. Laud. Bod.
 1. 2. & C. C. C. dant ὑπερξεν. e Δόμος Sc. Τεκνοῖσι Bar. 1. f Ως δ' Laud. g Ita
 MSS. Bodl. & Voss. 2. pro τῶνδ' Οἰδίπου λόγων veterum Editionum: quod in τῶνδ'
 δ', Οἰδίπου, λόγων mutavit Scaliger. h Παῖς σὸς Voss. 2. i Ita Kingius: (prius
 in Editis omnibus οὐκ οὖν.) cujus tamen emendatione, ut puto, non opus est:
 nam vulgata lectio æque bene sensui servit.

1602 Ἡδὴ ψυχρὰν] Supple ἔρε ex
 vers. 1597. petendum.

1605 Σπικρὸς] Adi quæ scripta sunt
 ad v. 1303.

Σαφῶς γὰρ εἶπε Τειρεσίαις, ἔ μὴ ποπ,
 Σὲ πλῦδε γλῶ οἰκιστὴν, εὖ πράξει πόλιν
 Ἀλλ' ἐκκαμίζου. καὶ παῖδ' ἐχ' ὕβρι' λέγων,
 Οὐδ' ἐχθρὸς ἔσσι, Διὰ δ' οὗτο' ἀλάστορας
 Τὲς σὲς δεδοικώς, μὴ τι γῆ παῖθι κακόν.

1620

Οἱ. Ω μοῖρ', ἀπ' ἀρχῆς ὥς μ' ἐφύσας ἄθλιον,
 Καὶ τλήμον', εἰ τις ἄλλος ἀνθρώπων ἔφυ-
 Ον, καὶ πρὶν εἰς φῶς μητρὸς ἐκ γονῆς μολεῖν,
 Ἀγονον Ἀπόλλων Λαίῳ μ' ἐδέσποσε
 Φοιναῖα χρεώσθαι πατρός· ὦ τέλας ἐγώ.

1625

Επεὶ δ' ἐχθρόμην, αὖθις ὁ πατήρ εἰρας πατὴρ
 Κτείνῃ με, νομίσεις πολέμιον ἢ πεφυκέναι·
 Χρῶν γὰρ θανεῖν νιν ἐξ ἑμοῦ. πέμπῃ δέ με,
 Μασὸν ποιοῦντα, θηροῖν ἄθλιον βορᾶν,

1630

Οὐ σωζόμεθα. Ταρταίρου γὰρ ὠφέλει
 Ἐλθεῖν Κιθαιρῶν εἰς ἄβυσσα χάσματά,
 Ος μ' ἐδῶλεσ'· ἀλλὰ δελευσάτ' ἐμοὶ
 Δαίμων ἔδωκε Πόλυβον ἀμφὶ διαπότην.

1635

Κτανὼν δ' ἐμαυτὴ πατὴρ ὁ δυσδαίμων ἐγώ,
 Εἰς μητρὸς ἦλθον τῆς παλαμπύρου λέχῃ,
 Παῖδάς τ' ἀδελφὰς ἔπικον, οὐς ἀπώλεσται,
 Ἀρὰς παραλαβὼν Λαίῳ, καὶ πασι δᾶς.

Οὐ γὰρ ποῦτον ἀσυνέπτος πέφυκ' ἐγώ,

1640

Ὡς εἰς ἐμ' ὄμμαί, εἰς τ' ἐμῶν παίδων βίον

Ἄνευ θεῶν τε ταῦτ' ἐμμηχανησάμεν.

Εἶεν· ἢ δρᾶσω δὴθ' ὁ δυσδαίμων ἐγώ;

Τίς ἡγεμὼν με ποδὸς ὁμαρτήσθ' τυφλός;

Ἦδ' ἢ θανεῖσαι; ζῶσαι γ' ἂν σέφ' οἶδ' ὅτι.

1645

k Ita primus ex MSS. quatuor Bodleianis & C. C. C. edidit Kingius. Quia in Bar. 1. & prioribus Impressis. Sic post Pierfium edidit Kingius cum MSS. omnibus Bodleianis, Voss. 2. & C. C. C. antea δυσδαίμων. m Codices quatuor Bodl. & C. C. C. omisso δαίμων, legunt Πόλυβον ἐξέδωκε ἀμφὶ διαπότην. n Veteris sex sequentes defunt in Voss. 2. o Falsè in Bar. 1. Falsè in Edit. omnibus ante Kingianam, & MSS. Bar. 3. Bod. 1.

1639 Ἀρὰς] Eas scilicet, quas Laio exoptabat Pelops, ob Chrylippi filii sui raptum iratus. De hac historia

præter Scholiographum consule Apollodori Biblioth. lib. 3. pag. 145. & Hygini Fab. LXXXV.

Ρ Αλλ' εὐπικνος ζῶωρεῖς; ἀλλ' οὐκ ἔστι μοι.
 Αλλ' ἐπὶ νεάζων αὐτὸς εὐροίμ' ἂν βίον;
 Πόθεν; τί μ' ἄρδ' ὧδ' ἀπακλίνεις, Κρέον;
 Αποκτενεῖς γὰρ, εἰ με γῆς ἔξω βαλεῖς.

Οὐ μὲν ἐλίζεις^α γ' ἀμφὶ σὸν χεῖρας γόνυ
 Κακὸς φανέμεται τὸ γὰρ ἐμὸν ποτ' εὐχόμενος
 Οὐκ ἂν προσδοίην, εἰδὲ περ πράσων^β κακῶς.

Κρ. Σοὶ τ' εὖ λέλεκται, γόνατι μὴ^γ χεῖρ' ἔξω ἐμά'
 Εγὼ δ' ἐναίειν σ' οὐκ εἰσάμην ἂν χθονά.

Νεκρῶν δ' ἐτῶνδε, πὺν μὲν εἰς δόμους χεῖρ' ἔξω
 Ἦδ' ἡ^δ κομίζεν, τὸνδε δ', ὃς πέστων πόλιν
 Πατρίδα^ε σὺν ἄλλοις ἦλθε, Πολυμήκευς νέκυι,
 Ὡς ἐκβάλλετ' ἄταφον τῆσδ' ὄραν ἔξω χθονός.

Κηρύττεται δ' ἐπὶ πᾶσι Καδμείοις τάδε,
 Ὃς ἂν^ζ νεκρὸν τῶνδ' ἢ κατασέφωι ἀλῶ,
 Ἡ γῆ καλύπῃων, θάνατον ἀνταλλάττεται,
 Εἴαν δ' ἡ^ζ ἀκλαυστον, ἄταφον, οἰωνοῖς βορᾶν.

Σὺ δ' ἐκλιπέσθαι^β τριπλήχων νεκρῶν γόας,
 Κόμιζε στυγίῳ, Ἀντιγόνη, δόμων ἔσω,
 Καὶ παρθενεύς, πῶ^γ ἐπιπᾶσαι^δ ἡμέρας
 Μένεσθ', ἐν ᾗ σε λέκτρον Αἰμονος^δ μένει.

Αν. Ω πάτερ, ἐν οἷοις κείμεθ' ἑσθλίοις κακοῖς;
 Ὡς σε^ε γενάζω τῶν τεθνηκότων παλῶν.
 Οὐ γὰρ τὸ μὲν σοὶ βαρὺ^ε κακῶν, τόδ' ἔσθ' βαρὺ,

ρ Mallem ἄρ'. q Deest Bar. 1. Laud. Bod. 1. r Καλῶς Voss. 2. s Χεῖρ' αὐτοῦ
 Bar. 1. Sc. Χεῖρ' αὐτοῦ Voss. 2. t Desideratur hic versus in Bar. 1. u Κομίζω
 Voss. 2. v Σὺν ὅπλοις legendum esse coniecit Kingius. γ MSS. Bodl. ἐπὶ αὐτῇ
 ἔσθ' αὐτῇ: nec aliter MS. C. C. C. nisi quod ibi negligens librarius ἐπὶ αὐτῇ
 cum duplici λ exaravit. ζ Νεκρῶν Sc. α Ακλαυστον Voss. 2. Sc. β Τριπλήχων
 ἡμέρας MSS. Bodl. C. C. C. Voss. 2. Gr. Pierf. c Ἐπιπᾶσαι pro εἰσιπᾶσαι (quod
 antea obtinuit) ε MS. C. C. C. reposuit Barnesius. d Μενί C. C. C. e Mal-
 lem ἄθλιος. Barnesius. f Σπινάζω Voss. 2. g Idem MS. κακῶν.

1650 Ἀμφὶ σὸν χεῖρας γόνυ] Sole-
 bant Supplices genua (velut mise-
 ricordiae symbola) eorum tangere,
 quorum animi flectendi erant. Vi-
 de Eustathium ad Homerum Iliad. α'.
 pag. 129.

1660 Κατασέφωι] Veteres Græcos

coronas ex omnigenis floribus con-
 textas mortuis imponere solitos, no-
 tum est. Vide doct. Meursium ad Ly-
 cophronem Alexandr. v. 799. Idem
 mos veteribus Romanis. Inspecte Pi-
 tisci Lexicon Antiquit. Roman. v. Co-
 rona. pag. 576. col. 2.

Αλλ' εἰς ἅπαντα δυσυχῆς ἔφυς, πάτερ.

1670

Ἀπὲρ σ' ἐρωτῶ τὸν νεωστὶ χεῖρανον,

Τί τὸνδ' ὑβρίζεις πατέρ' ἀποσέλλων χθονός;

Τί θεομοπιεῖς ἵπτι παλαιπώρῳ νεκρῷ;

Κρ. Εποκλῆες βελεύματ', ἔχ' ἡμῶν, τὰδε.

Ἀν. Αφρονά ^h γε, καὶ σὺ μωρὸς ὃς ⁱ ἐπέθξ τὰδε.

1675

Κρ. Πῶς; πάντεπαλμέν' ἔ δικαίον ^k ἔκποννεν;

Ἀν. ^l Οὐκ, ἦν πονηρά ^m τ' ἦ, κακῶς τ' εἰρημύνα.

Κρ. Τί δ'; ἔ δικαίως ὁδὲ κυσὶν δοθήσεται;

Ἀν. Οὐκ ἔννομον γδ' τλῶ δίκῃ πρᾶσσεσθ' εἰν.

Κρ. Εἴπερ γε πλέως ἐχθρὸς ἦν, οὐκ ἐχθρὸς ᾧν.

1680

Ἀν. Οὐκ οὖν ἔδωκε τῇ τύχῃ τὸν δαίμονα;

Κρ. Καὶ τῷ παίφῳ νῦν τλῶ δίκῃ ὠφθαχέτω.

Ἀν. Τί πωλημμελήσεις, τὸ μέρος εἰ μετήλξε γῆς;

Κρ. ⁿ Ἀταφος ὁδ' ἀνὴρ, ὡς μάθης, γρήσεται.

Ἀν. Εγὼ σφε γάψω, καὶ ἀπεννέπη πόλις.

1685

Κρ. Σαυτῷ ^o ἄρ' ἐγγὺς τῷδε ^p σωγὰψεις νεκρῷ.

Ἀν. Ἀλλ' εὐκλείες τοι δύο φίλῳ ^q κείσται πέλας.

Κρ. Λάζυαδε τλῶδε, κείς δόμους κομίζεσι.

Ἀν. Οὐ δῆτ', ἐπεὶ τῷδ' ἔ μεθήσεται νεκροῦ.

Κρ. Εκρὲν ὁ δαίμων, παρθέν', ἔχ' ^r ἅ σι δοκῇ,

1690

Ἀν. Κακῆϊον κέκρεται, μὴ φυβρίζεσθαι νεκρῆς.

Κρ. Ὡς ἔπες ^s ἀμφὶ τῷδ' ὑγρὰν ^t θήσθ' κόνιν.

Ἀν. ^u Ναὶ πρὸς σέ τῆσδε μητρὸς Ἰοκάστης, Κρέον.

Κρ. Μάταια μοχθεῖς ^v ἔ γὰρ ἂν τύχοις τὰδε.

Ἀν. Σὺ δ', ἀλλὰ νεκρῷ λυτὰ ἐπιβαλεῖν μ' ἔα.

1695

Κρ. Ἐν τῇτ' ἂν εἴη τῶν ἀπορρήτων πόλις.

Ἀν. Ἀλλ' ἀμφὶ τραύμασ' ἄγρια τελαμῶνας βαλεῖν.

^h Τί Bar. 1. Σι γοβ. 2. ⁱ Επίθῃ C. C. C. Sc. ^k Εκπλεῖν MSS. Bodleiani, 2. & C. C. C. ^l Οὐ Sc. ^m Γ' MSS. Bodl. & Sc. ⁿ Ἀταφος ἀνὴρ ὁδ' in Co- Reg. Soc. N. 7. ^o Ita in omnibus MSS. male ὁ in Editionibus ante Bar- tanam. ^p Σωγὰψω γοβ. 2. ^q Καίσται in eodem MS. ^r Ὡς Sc. ^s Ἀμφὶ ^t MS. Reg. Soc. N. 7. ^u Θήσθ' Sc. ^v Καὶ πρὸς σέ C. C. C.

1693 Ναὶ πρὸς σέ τῆσδε] Confer

otata ad Sophoclis Oedip. Col. vers.

42.

1695 Λυτὰ ἐπιβαλεῖν] De more defunctorum cadavera lavandi vide ad Sophoclis Antig. v. 914.

S f 3

Κρ. Οὐκ ἔσθ', ὅπως σὺ τόνδε τιμήσεις ^x νέκυι.

Αν. Ω φίλτατ', ἀλλὰ σῶμα γε σὺν παρρησίᾳ μοι.

Κρ. γ Οὐκ εἰς γάμους σὺς συμφορὰν κτήσῃ ^z γούης.

1700

Αν. Ἡ γὰρ γαμῶμαι ζῶσι παῖδι σὺ ποτὶ;

Κρ. ^a Πολλή γ' ἀνάγκη, πῶ γδ' ὀκφεύξῃ λέχῃ;

Αν. Νῦν ἄρ' ἐκένη Δαναΐδων μὲ ἐξέ μίαν.

Κρ. Εἶδες τὸ πόλμημ', οἷον ἐξωνείδισεν;

Αν. Ἰσὼ σίδηρ ^β, ὄρκιον ^γ πῆ ^δ μοι ξίφ ^ε.

1705

Κρ. Τί δ' ἐκπεσχυμῇ τῶνδ' ^δ ἀπαλλάχθαι γάμων;

Αν. Συμφεύσομαι τῶνδ' ἀθλιωτάτῳ πατρί.

Κρ. Γενναίου τις σσι, μωρὰ δ' ἐνέσι τις.

Αν. Καὶ ξυωτανῶμαι γ', ὥς μάθης περαιτέρω.

Κρ. Ἰθ', ἐ φονεύσεις παῖδ' ἐμόν' λίπε χθόνα.

1710

Οἱ. Ω θύγατερ, αἰνῶ μὴ σε τῆς πεσχυμίας.

Αν. Ἀλλ' εἰ γαμοίμην, σὺ δὲ μόνος φεύγεις, πατήρ;

Οἱ. Μέν εὐτυχῆσαι, ^ε τὰ μὲ ἐγὼ ἐρῶ κακά.

Αν. Καὶ τίς σε τυφλὸν ὄντα θρασυεύσῃ, πατήρ;

Οἱ. Πεσὼν, ὅπῃ μοι μοῖρα, κείσομαι ^ε πύδω.

1715

Αν. Ο δ' Οιδίπυς πῶ, καὶ τὰ κλεινὰ αἰνύματα;

Οἱ. Ολωλ' ἐν ἡμάρ ^β μὲ ^γ ὠλοῖσ', ^δ ἐν δ' ἀπώλεσεν.

Αν. Οὐκ οὐ μὲν ἀρχὴν καὶ μετὰ δὲ τῶν σῶν κακῶν;

Οἱ. Αἰσχρὰ Φυγὴ θύγατρί, σὺ τυφλῶ πατρί.

^x Νεκρὸν Land. ^γ Kingius hoc modo (οὐκ εἰς γάμους) distinguendum censet. ^z Perperam & contra MSS. fidem γούης hic ediderunt Aldus Aliique ante Barnesium. ^a Πολλή τ' Voss. 2. in Edit. prima aliisque ante Barnes. Πολλή τ'. ^b Δί μοι C. C. C. ^c Non habet Voss. 2. ^d Απαλλάχθαι Bar. 1. 3. Bod. 2. 8. ^e Pro τὰ μὲ ἐγὼ, Τὰ μὲ δὲ exhibet Land. ^f Θυσίῃ Voss. 2. Land. ^g Hanc vocem rejiciunt B. 1. Land. ^h Ita MSS. omnes. in Edit. Veneta aliisque ante Barnes. ὠλοῖσθαι, non ita recte. ⁱ Et S' C. C. C. Hd' L. S.

1703 Δαναΐδων μὲ ἐξέ μίαν] Danaidum historia nota est ex Hygini Fab. CLXVIII. Videndus quoque Euripidis Scholiastes ad Hec. v. 883. & Horatius lib. 3. Od. 11.

1706 Τί] Pendet ex intellectu Ἀλ: cujus Ellipseos exempla ubivis obvia. Sophocles in Ajax. v. 677.

Αρχαίς εἰσι, ὡς: ὑποκρίσθαι τί μὲν; Ubi Scholiastes, (ad verba τί μὲν) Διὰ

τί οὐχ' ἄξιον ἔκταν; Aristoph. Πλούτ. vers. 251.

Τί γὰρ αὖ τις οὐχ' &c. — Elliptice, pro Ἀλ: τί &c. Adde su Luc. VI, 41. Rom. III, 7. atque alia in N. T. loca innumera.

1711 Τῆς πεσχυμίας] Subauditur ἔκταν. Sic apud Sophoclem in Ajax. vers. 41.

Χόλῳ βαρυθεῖς τῶν Αἰχιδίων ὅπλων, i. e.

- Αν. Οὐ σωφρονέσθῃ γ', ἀλλὰ^k γενναία, πάτερ. 1720
 Οἱ. Προσάγαγε νῦν με, μητρὸς ὡς ψαύσῃ σέθεν.
 1700 Αν. Ἰδὲ, γραιῖας^l Φιλτάτης ψαῦσον χεῖρ.
 Οἱ. Ω μήτερ, ὦ θυάορ' ἀθλιωτάτη.
 Αν. Οἰκτρὰ πρὸς κείνην, πάντ' ἔχουσ' ἡμᾶ κακά.
 Οἱ. Εποκλῆς δὲ πῶμα, Πολυωέικες τι ποῖ; 1725
 Αν. ^m Τῶδ' ἐκπιδὼν σοι κείσθονⁿ ἀλλήλων πέλας.
 1705 Οἱ. Πρόδρες τυφλῶν χερ' ὅπῃ πρὸς ὤπη δυσυχῇ.
 Αν. Ἰδὲ, θανόντων σῶν τέκνων ἀπὸ χεῖ.
 Οἱ. Ω φίλα πεσέματ', ἀθλί' ἀθλίς πετρός.
 Αν. Ω φίλπετῃ δῆτ' ὄνομα Πολυωέικες ἐμοί. 1730
 Οἱ. Νῦν λησμός, ὦ παῖ, Δοξίου περαίνεταί.
 1710 Αν. ^o Ο, πῶς; ^p ἀλλ' ἢ πρὸς κακοῖς ἐρεῖς κακά;
 Οἱ. Εν ταῖς Αθήναις κατθανεῖν μ' ἀλάμδρον.
 Αν. Ποῖ; τίς σε πύργος Αττίδος προσδέξεται;
 Οἱ. Ἰερὸς Κολωνός, δῶμά δ' ^q ἵππεις θεοῖ. 1735
 Ἀλλ' εἶα, τυφλῶ τῶδ' ὑπερέτ' ἵππεσι,
 1715 Ἐπὶ πρὸς θυμῇ τῇσδε κρινέσθαι Φυγῆς.

Μ Ο Ν Ο Σ Τ Ρ Ο Φ Ι Κ Α.

- Αν. Ἰδ' εἰς Φυγὰν πάλαιαν.
 Ορεγέ χεῖρ Φίλιαν,

^k Ita Kington, antea in impressis omnibus Jomieu. Verum si hæc lectio recipiatur, pro ἀλλὰ necessario aliud legendum erit. ^l Quamvis MSS. Bodl. & C.C.C. in Τῶδ' Bodl. L. u. Voss. 2. ἀλάμδρον, mendose. ^o Ita ex MSS. C. C. C. edidit Baptesius: cum prius esset ὀννίς; conjunctum. Vide Scholiaften, qui se etiam ^p τῶδ' legisse plane ostendit. ^q Pro εἶα^r proculdubio (et inquit Kington) legendum ἀλλὰ, alia. ^r ἵππεις Bodl. L. 3. Bodl. 2. ^s Bodl. Sc.

^l c. εἶνα τῶν ὀπλων. Est autem Eliphs Attica, observante Eustathio in *Iliad.* γ'. ad hunc versum,
 Η ^r ἵφιλον ποσειδά Αλκιμαχοῖ κακός-
 τας.

Ηγῶν (inquit) ὄνικιν ^r κακίαν Αἰγίαν
 ἔχῃ ἱππῶν.

1735 ἵππεις γῆ] Ηγῶν Ποσειδάων.
 Est enim Ἴππειος, seu Ἴππιος, (ut est apud Aristophanem *Equit.* vers. 548. *Æschylum Sept. Theb.* v. 133. atque alios,) Neptuni epithetum, ideo ei

inditum, quia primus equos junxit, & equitandi artem invenit. Vide Sophoclem in *Oedip. Colon.* v. 705. & seqq. cui consentit Pausanias in *Achaicis* cap. 21. Ὀμηροῦ δ' ἵππων ^r γῆν πᾶσαντο μὲν ἂν τις καὶ ἐπ' αὐταῖς ἀλάμδρον ἔχῃ ^r ἱππῶν ἵππικῆς ὄνικιν δὲ τῶν χεῖρ καὶ τὸ ὄνομα εἰσέζω. Diversam tamen appellationis hujus causam tradunt (præter *Æsychium* & *Etymologici* Scriptorem) Festus v. *Hippius*, & Servius ad *Virgilii Georgic.* lib. I. v. 12.

- ¹ Πάτερ ^ε γεραιέ, ^π συμπίμην
 1740
 έχων ἐμὲ, ὥς τε ναυστομππον αὐραν.
 Οἱ. Ἰδ' ^u παρεύρομαι, τέκνον,
^x Σὺ ^y με ^z ποδᾶγός ἀθλία γενού.
 Αἰ. ^a Γενόμεοις, ^z γενόμεοις ἀθλιαί ^b γε
 1745
 ἄντα Θηβαιᾶν
 Μάλιστα παρθένων δή.
 Οἱ. Πόθι ^ε γεραιὸν ἵχνος τίθῃμι;
 Βάκτρα πρόσφερ', ὦ τέκνον.
 Αἰ. Τᾶδε τᾶδε βάθι μοι,
 1750
 Τᾶδε τᾶδε ^d πόδα ^e τίθῃ.
^f Ὡς ὄναιον ^ε ἰαχὺ ἔχων.
 Οἱ. Ἰὼ, ^h ἰὼ δυσυχχεάτας
 φυγᾶς. ⁱ ἐλαύνῃ τὸν γέροντά μ' ἐκ πάτρας.
 Ἰὼ, ἰὼ, ^k δεινὸν ἐγὼ ^l ὁ τλάς.
 Αἰ. Τί τλάς; τί τλάς; ^m ἔχ' ὅρα Δίκα ^m κακῆς;
 1755
 "Οὐδ' ⁿ ἀμείβεταί ^o βροτῶν ^p ἀπωσισίας;
 Οἱ. Οὐδ' εἰμὶ, μέσσω ὅς τ' ἴπῃ
^q Καλλίνικον, ἑρσινίον ^r τ' ἔβαν,
 Παρθένου κέρας

^f Πάτερ abest à Cod. C. C. C. : Ita King. antea γεραιέ. ^u Παρεύρομαι Laud.
^x Αθλίου, pro σύ μου, Sc. ^y Μοι MSS. Bodl. & C. C. C. ^z Ποδᾶγός Bod. 2.
 Laud. C. C. C. Παιδαγωγός Bar. 1. 3. Bod. 1. ^a Ita Kingius ex Codice optimo
 Reg. Soc. N. 7. in Edit. prioribus γαίμωτα, γαίμωτ'. in Voss. 2. γαίμωτα γένος f.
^b Τι Bar. 1. ^c Γηραιὸν Sc. ^d Πόδα non admisit Bod. 1. ^e Τις Gr. Cam.
 Steph. ^f Barnesius & Piersius ex MS. C. C. C. τίθῃ, πᾶτερ, ὥς ὄναιον ediderant;
 in qua lectione conspirant MSS. omnes Bodleiani & Voss. 2. ^g Hæc verba
 (ἰαχὺ ἔχων) & duo præcedentia desiderantur in Bar. 3. ^h Post ἰὼ MS. Laud.
 δεσπᾶς inserit. ⁱ ἐλαύνει MSS. Bodl. C. C. C. Ald. Herv. ^k Δεινὸν ἰὼ C. C. C.
 Ἐγὼ δεσπᾶ Sc. Δεινὸν δεινὸν ἰὼ Bar. 1. L. Bod. 1. cum Edit. omnibus Kingianam
 præcedentibus. ^l Ita MSS. omnes Bodl. & C. C. C. sed ὁ non agnoscunt
 Editiones ante Kingium. ^m Ita (sc. ἐρωτηματικῶς) cum MS. C. C. C. in Edit.
 κακῆς, sine interrogationis nota. Bod. 1. vero legit κακῆ. ⁿ ἀμείβετα Laud.
 Voss. 2. ^o ἀνδρῶν Voss. 2. ^p ἀπωσισίας Laud. Cæterum, hic quoque pun-
 ctum interrogationis apposui ex fide prædictæ MS. C. C. C. ^q Sic MSS. Bodl.
 & C. C. C. in Impressis ante Kingium καλλίνικόν τ'. ^r Omittunt MSS. omnes
 Bodleiani & C. C. C.

1752 ἰὼ, ἰὼ δυσυχχεάτας φυγᾶς] Id
 est, ἰππικὰ δυσυχχεάτας φυγᾶς. Qua de
 Ellipsi jam supra plura notavimus ad

hujus fabulæ vers. 1307.

1753 ἐλαύνῃ] Intellige cum hoc
 Verbo Κρίων.

Αἰνιγμ' ἀσυνέπον εὐρών.

1760

Αν. Σφιγγὸς ἀναφέρεις ὄνειδ' ;

Ἀπαγε τὴν πάρος εὐτυχίματ' αὐδῶν.

Τάδε σ' ἐπέμενε μέλεα πάντα,

Φυγάδα πατρίδος ἀπο γενόμηνον,

Ω πάτερ, θανεῖν ἔπου.

1765

Ποθαινὰ δάκρυα ὥρῃ φίλαισι

Παρθένοις λιπῶσ' ἄπειμι

Πατρίδος δόππεο γαίης,

Ἀπαργένδ' ἀλωμύρα.

Οἱ. * Φεῦ ὦ τὸ χρήσιμον φρενῶν.

1770

Αν. Εἰς πατρός γε συμφορᾶς

Εὐκλεᾶ με ἔθῃσ.

Τάλαν' ἐγὼ ἤ συγγόνε * θ' ὕβρισμάτων,

Ὅς ἐκ ὁμόμων ἄδαπτος οἴχεται νέκυς,

Μέλεσ' ὄν, εἰ με καὶ θανεῖν, πάτερ, χρεῶν,

1775

Σκοτία ἔγὰ καλύψω.

Οἱ. Πρὸς ἡλικίας φάνηθι σῆς.

Αν. Ἐάλις ὀδυρμάτων ἡ ἐμοί.

Οἱ. Σὺ δ' ἀμφὶ βωμίεσσ' λιπαῖς.

Αν. Ἰ Κόρον ἔχουσ' ἐμῶν κακῶν.

1780

Οἱ. Ἰθ' ἀλλὰ βρόμιος ἵνα ἔγῃ σῆς

Ἀδαπτος ὄρεσι Μαινάδων.

Αν. Καδμείαν ὥ νεβρίδα

Ἰ Ἀντίματ' Laud. ε Ποῖ Voss. 2. η Πολὺ ἀπαργένδ' Bar. 1. Ἀπαργένδ' ματ'

Laud. x Scholiastes monet, quosdam hæc etiam Antigones personæ tribuere.

Ti Sc. ζ Θῆση Sc. α Θ' ignorat Bod. 2. b Δόμους Voss. 2. c MSS. omnes

odl. cum Edit. ante King. νίκυς ἄδαπτος οἴχεται. d Illud με exulat à Voss. 2.

Γεῖ tollendum putat G. Camerius lib. 4. Nov. Lect. c. 1. f Deest hic versus

Voss. 2. g Ita MSS. sex & Schol. ἄλιν ἔχουσ' Pierf. ἄλιν ἔχουσ' in Editis ante

Barnesf. h Εμῶν Laud. Schol. Ald. Herv. Cant. Steph. Pierf. i Ita King. cum

MSS. Bodleianis. antea κόρυς. k Ita in iisdem MSS. olim vi. l Μαινάδες in

Edit. ante Barnesf. m Xo. Sc. n Ita primus edidit Barnesf. ex MS. C. C. C.

om quo consonant Codices Bodleiani omnes. Editiones antiquæ (quarum le-

tionem retinuit Pierf.) ὥν præferunt.

1772 Εὐκλεᾶ] Consule notata ad spise Sophoclis Antig. v. 1193.

1780 Κόρον ἔχουσ'] Οἱ βωμοὶ sci-

1773 Ὑβρισμάτων] Scil. ἔπικα. Re- licet.

* Σπλιδωσαιμὲν ποτ' ἐγὼ Σεμέλας
Θίασιν ἱερὸν ὄρεσιν ἀνεχόρδοι,
Χάριν ἀχάρισον εἰς θεὸς διδύσαι.

1785

ΤΡΟΧΑΙΟΙ.

Οἱ. Ω πάτεραι^p κλεινοὶ πολῖται, λεύσει', Οἰδῖπας ὅδε,
Ὅς τὰ κλεῖν' αἰνίγματ' ἔγνω, καὶ μέγιστος ἦν ἀνὴρ.
^q Σφιγγὸς δὲ μόνος κατέχον τῆς μαιεφόνης κρείττη.
Νῦν^r ἄπμος^r αὐτὸς οἰκτρός ἐξελαινομένη χθονός.
^t Ἀλλὰ γὰρ τί ταῦτα θρηνῶ καὶ μάττω ἐδύρομαι;
“Τὰς γὰρ ἐκ θεῶν ἀνάγκας θνητὴν ὄντα δεῖ φέρειν.

1790

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

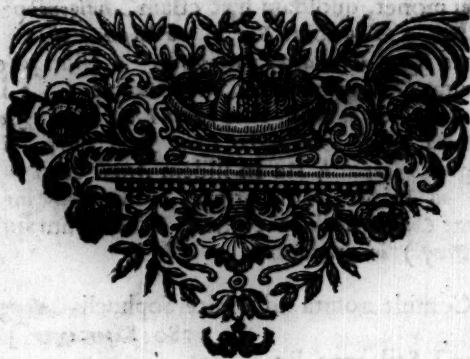
Χο. Ω μέγα σμενὰ Νίκα, τὸν ἐμὸν
Βίωτον κατεχοῖς,
Καὶ μὴ λήγῃς γεφανεῖσαι.

1795

ο Σπλιδωσαιμὲν St. p Κλεινὸς legisse videtur Scholiastes. q Eo modo Codd. C. C. C. Ὅς μέγιστος Σφιγγὸς in MSS. quatuor Bodleianis & Edit. omnibus ante Barnesium. r Voculam d' ante ἄπμος eiecit Barnesius autoritate MS. C. C. C. consentientibus Codd. Bodleianis omnibus. s Οἰκτρός αὐτὸς St. Οἰκτρός bis, omisso αὐτὸς, in Editis ante Barnes. contra MSS. fidem. t Sic rescriptit Barnesius MS. Coll. Corp. Christi Cam. secutus: priores enim Edit. claudicantes metro, ἀπὸρ ἢ ἴστωι exhibent; pro quo Scaliger Nῦν π' ἄρ' ἴστωι legendum conjecit.

1784 Σεμέλας θίασιν ἱερὸν] Elliptice dicitur pro καὶ Σεμέλης θίασιν ἱερὸν. Vide Lamb. Bos *Ellips. Gr.* p. 337.

1786 Χάριν ἀχάρισον] Vide similes phrasas observatas ad Sophoclis *Oedip. Tyr.* v. 1223.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ

ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΙΣ.

ΒΙΑΝΟΡΟΣ ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ

ΕΙΣ

ΕΤΕΟΚΛΕΑ καὶ ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΝ.

Οἰδίποδος παίδων Θήβη τάφος· ἀλλ' ὁ πανώλης
 Τύμβος ἐπὶ ζώντων αἰδάνεται δοράτων.
 Κείνης ἔτ' Αἰδης ἐδαμάσατο, κῆν Ἀχέρηνι
 Μάρνανται, κείνων χῶ τάφος ἀντίπαλῳ.
 Καὶ πυρὶ πῦρ ἤλεγξαν ἐναντίον. ὦ ἔλεεινοὶ
 Παιῖδες, ἀκοιμήτων ἀψάμβροι δοράτων.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

Τῆς τῷ Αἰχύλου Τραγωδίας ἡ ὀπιγράφεται

ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΙΣ.

Ο Λαίος τῷ Λαοδάμῃ υἱὸς ὢν, ἐβασίλευεν ἐν Θήβαις, γυναῖκα
κεκτημένος Ἰοκάστην, τὴν θυγατέρα τῷ Μενοικέως· ἣ συνε-
λθεῖν καὶ τέκνα ποιῆσαι ἐκ ἐπύλμα, πᾶς τῷ Πέλοπος δεδιὼς δράσ-
φασί γάρ οἱ τὸν τῷ Πέλοπος υἱὸν Χρυσίππον, ὃς ἰὼν αὐτῷ ἐξ ἄλλης
γυναικὸς, καὶ ὅκ ἐκ τῆς θυγατρὸς τῷ Οἰνομάῃ ἱπποδαμείας,
ὁ Λαίος ἤρπασεν, ἐραοίς αὐτῷ, καὶ αὐτῷ συνεγένετο, καὶ πρῶτος
ἐν ἀνθρώποις τὴν ἀρρενοφθορίαν ἐπέδειξε, καθὼς περ δὴ καὶ
ὁ Ζεὺς ἐν θεοῖς, τὸν Γανυμήδην ἀρπάζας. ὅπερ ὁ Πέλοψ μαθὼν,
τὸ Λαίον κατηράσατο ἐξ οἰκείας φονῆς γῆναι γονῆς. ἐπεὶ γὰρ ὁ Λαίος
δὴ ὃν εἶρηται τρόπον ἅπαις ἤδη παρήκμαζεν, εἰς τὸ τῷ Ἀπόλλωνος
μαντεῖον^α παρερχόμεν, ἐρωτήσων εἰ δεοὶ τεκνώσασθαι. ἐξήνεγκε δὲ
αὐτῷ τὸ χρησήμενον,

Μὴ στείρε τέκνων ἄλοκα δαιμόνων βία.

λαβὼν δὲ τὸν χρησμὸν καὶ ἀπελθὼν ἐφύλαττε μὴ σπυλνᾶσθαι τῇ
ἰδίᾳ γυναικί. ἐν μιᾷ ὅ τῶν ἡμερῶν τῷ οἴνῳ βαρυνθεὶς, σπυλθε
γυναικὶ αὐτῷ, ἀφ' ἧς ἔχε τὸν Οἰδίποδα. φοβηθεὶς δὲ τὸν χρη-
σμὸν εἰπόντι,

Εἰ γὰρ τεκνώσεις παῖδ', ἀπακτενεῖ σ' ὁ Φύς,
καθὼς καὶ Πέλοψ κατηράσατο, ἥνικα ὁ Οἰδίπῃς ἐγμνήθη, Διαιτα-
ρήσας ὅτ' ἰδοὺ πόδας αὐτῷ καὶ χρυσῆς κρέκας Διαιπερονησάμεν^β, ἐν
Κιθαιρώνι τῶν ἐξέτετο. εὐρόντες δὲ ἄνεις αὐτὸν ποιμήνες καὶ ἀνα-
λαβόντες, ἀνήνεγκαν τῷ τότε βασιλεῖ Κορίνθῃ Πολύβῳ· ὃς λαβὼν
αὐτὸν, ὀππμελείας ἤχίωσεν, καὶ εἰς ἀνδρῶν ἡλικίαν ἤγαγεν. ἔπειτα ὅ
Οἰδίπῃς ὡρᾷ πῶς ὕβριωτοίς, καὶ ὀνειδιωτοῖς ὡς νόστῳ ἐπὶ καὶ ἔργῳ

^α Εἰρήνη Τητ.

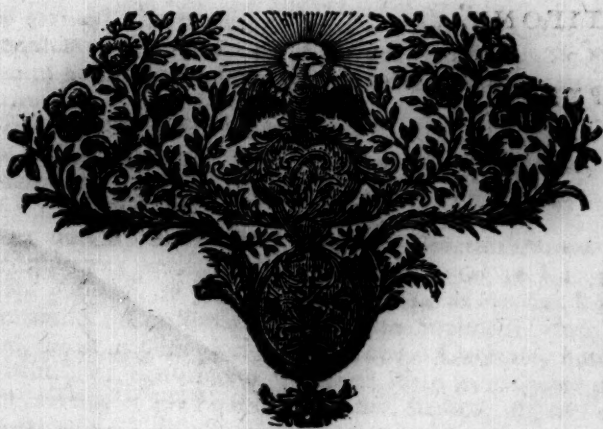
σιος τῷ Πολύβῳ, ἀπῆλθεν ἐρωτήσων εἰς τὴν Πυθίαν, ἥγουν εἰς τὸ
τῷ Απόλλωνος μαντεῖον, τίς τε εἴη καὶ τίνοσ ὑῶς. εἶπε ὃ αὐτῷ τὸ μαν-
τεῖον, ὅτι πρόκειται σοι φονεῦσαι τὸ πατέρα σου, καὶ μητρί σε συνδι-
νασθῆναι. ἀκούσας δὲ τῷ χρησμοῦ, κατέλειπεν ἀπὸ Πύθωνος εἰς Κό-
ρινθον πορεύσας τὸν Πόλυβον, διὰ τὰ εἰρημύδια, ὥς δοκῶν τῷ Πόλυβον
λέγειν τὸ χρηστήριον πατέρα, καὶ τὴν αὐτῷ γυναῖκα, μητέρα· καὶ
ἀπῆλθεν εἰς τὴν εἰς Θήβας ὁδόν. διεπορεύετο δὲ τὴν ὁδὸν ἐκείνῳ
καὶ ὁ Λαίος ὁ τότε πατήρ, ἀπερχόμενος καὶ οὗτος εἰς τὸ μαντεῖον,
ἐρωτήσων περὶ τῷ παρ' αὐτῷ ἐκπεπνυμένῳ παιδὶ, ἥγουν τῷ Οἰδίπῳ.
ἔπειτα, τί γέρονε. ἐπεὶ δὲ συνήντησαν ἀμφω, οἱ τῷ Λαίῳ δορυφόροι
πορεύσας τὸν Οἰδίπωνα εἶπον, ὡς χωρήσῃ, ὡς ζῆνε, τῷ βασιλεῖ τῇ ὁδῷ.
ὁ δ' οὐκ ἐπέσθη. πωληγείς δὲ ὡς τῷ Λαίῳ, ἐμάνη ὅτι τέταρτος
καὶ ἀπέκλεινεν αὐτὸν καὶ πάντας οὗτοι μετ' αὐτῷ· ἕνα δὲ μόνον ἀφῆκεν,
ὡς γραφεῖς οἶσι ἀπῆγχελε πάντα. ἐλθὼν δὲ εἰς Θήβας ὁ Οἰδίπους
ὑπερον, εὗρε κακὸν αὐτοῖς ὀπικέμενον μέγε, τὴν Σφίγγα· ἥτις αὐ-
τὸν νίγματον ἔλεγε, ὅτι τὸ μὴ ἰσχύοντα λύσαι αὐτὰ, κατήσθιε. προσέειπε
δὲ τότε ὡς τῶν Θηβαίων τῷ εὐρόντι τὸ ἀνίγμα τῆς Σφίγγος,
Βασιλεῖον, ἢ τῷ Λαίῳ γυνὴ Ἰοκάστη, δοθησομένη αὐτῷ εἰς γάμον. ἐ-
πείσας οὖν τῆς Σφίγγος τὸ ἀνίγμα τὸ, τετράπτερος διπτερὸς καὶ
πάλιν τρίπτερος, ὃ σημαίνει τὸ ἄνθρωπον, εἰσέειπε τῷ ὁ Οἰδίπους· ἢ ὃ
Σφίγγς μανέσσει ἀνείλεν αὐτῷ. συνελθὼν οὖν ὁ Οἰδίπους τῇ ἰδίᾳ
μητρί, παῖδας ἐποίησε τέσσαρας, τὸν Πολυνείκην καὶ τὸν Ετεοκλήν,
τὴν Αντιγόνην καὶ τὴν Ἰσμήνην. ὑπερον δὲ μαθὼν τὸ ἀνίγμα ὃ
ἔδρασεν, ἐτύφλωσεν ἑαυτὸν, πῶς δὲ εἰρημύδοις ὑῶς· αὐτῷ τὴν βα-
σιλείαν κατέλειπεν. ἐπεὶ δὲ οὗτοι τέττον ὄντα τυφλὸν ἐν αἰκίσῳ
καθεῖρξαν, κατηγάσαντο αὐτὰς ὥς διὰ ξίφους καὶ πλέμης τὴν
Βασιλείαν· Διαιμερίσαντες. ὅθεν καὶ Φοβέμενοι, τὸ ὄνομα μὲν εἶναι
ἐν ταῖς Θήβαις καὶ βασιλεύειν κατέλειψαν· συνεπρωήκασι δὲ ἵνα
τῷ ἐνὸς ἐκέρχοντες τῆς πόλεως καὶ ἀποδημοῦντες, ὅτι χρόνον ἕνα
ὁ ἕτερος βασιλεύει· καὶ πάλιν τῷ ἀποδημοῦντος ἐκέρχοντες, ἵνα
χωροῖ ὁ ἕτερος· ὥς ἂν ἐκ τέττε φύγῃ τὴν δῆλ. ὁ γοῦν Πο-
λυνείκης πρῶτος ὢν, ἐκράτησεν ἐν χρόνῳ ἐνὶ τῆς βασιλείας, εἶτα
ἐξῆλθε, τῷ Ετεοκλῇ ὡς χωρήσας αὐτῆς. τῷ χρόνῳ δὲ συμπλη-

ἢ Καὶ Τυφλ. c Αὐτῷ Αἰδ. & Τυφλ. d Αὐτῷ Τυφλ. e Μειρίσαντες τέττε Τυφλ.
ἐκέρχοντες.

ωθέντ^Θ, ὅτι τὸ βασιλεύειν ὁ Πολυεΐκης καὶ αὐτὸς εἰς τὰς Θήβας
παρεῖχετο, καὶ τὸ συμπεφωνημένον· μὴ ἀδελφεαὶ δὲ ὑπὸ
Ἐποκλέους, εἰς τὴν τῶν Ἀργεῶν βασιλείαν Ἀδραστον^β ἀπῆλθε, καὶ τότε
καμάρους ὅτι θυγατρὶ^η γέγονεν, ὅτι ὑποσχέσθαι αὐτῇ, ἵνα σπερ-
μήσῃ αὐτῷ ὁ Ἀδραστος ἐπανελθεῖν εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν, καὶ βασιλείαν
ἐκείνην λαβὼν πόλιν καὶ τῶν Ἀργεῶν στρατὸν ἀλλείψῃ, ἀπεισιν
εἰς Θήβας κατὰ τῶν οἰκείων ἀδελφῶν· ἔνθα καὶ αὐτὸς καὶ ὁ ἀδελφὸς
αὐτοῦ ὑπὸ ἀλλήλων ἐφονεύθησαν.

Ἡ μὲν οὖν σκηνὴ τῆς δράματος ἐν Θήβαις ὑπὸκειται· ὁ δὲ Χορὸς
ἐκ Θηβαίων ἐστὶ παρθένων· ἡ δὲ ὑπόθεσις, στρατὸς Ἀργείων πολιορ-
κεῖται Θηβαίους, οὗτοι καὶ νικῶσιν· καὶ θάνατος Ἐποκλέους καὶ Πολυ-
εΐκης. ὁ πρὸς τὴν ἀπῆλθε τῶν ἐπὶ τῇ Θήβαις, ἀλλὰ τὸ
πρὸς τὴν στρατηγὸς φυλάσσειν τὰς πύλας τῶν Θηβῶν. εἰσὶ δὲ αὐταὶ αἱ
Θήβαι, ἐπὶ ἀπυλοὶ· αἱ δὲ ἐν τῇ Αἰγυπτῷ ἔσται, ἑκατοντάπυλοι.

f Εὐρίπιδος Τριπ. g Απῆλθε Τριπ. h Γίγνη Τριπ. i Οὐτ^Θ Τριπ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

ΠΡΟΣΩΠΑ.

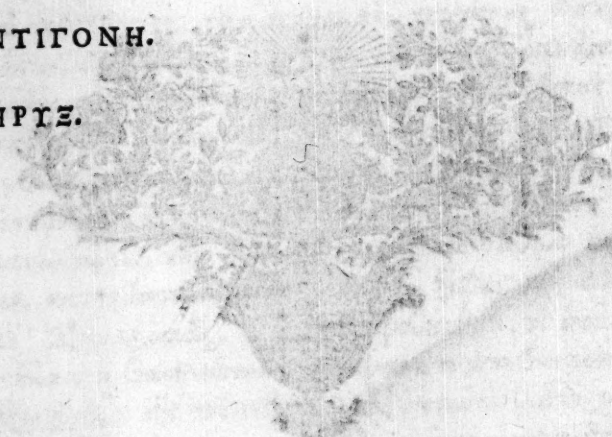
ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

ΑΓΓΕΛΟΣ *κατάσκοπος*.ΧΟΡΟΣ *παρθένων*.

ΙΣΜΗΝΗ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ΚΗΡΤΣ.

ET

Et.

citur
drino
lunt,
teles
stahis
Ran.
naus
bello
gatur
verba

I
Eteoc
eum
facere
regia
deter
ditur
blica
quit,
Rei-p
Rem
bis
move
quæ
partit
abfit
Ibi
mod
2 l
infra
—
Nem
moni

ACTUS PRIMI SCENA PRIMA.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ, ΠΑΡΑΣΚΕΤΑΖΩΝ ΤΟΝ ΤΩΝ ΘΗΒΑΙΩΝ

ΔΗΜΟΝ ΕΙΣ ΦΡΟΤΡΑΝ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ.

I A M B O I.

ΕΤ. **Κ** Ἀδμου πολῖται, ἤδη λέγειν τὰ καίρια
 ὅστις φυλάσσει πρᾶγος ἐν πρύμνῃ^β πόλεως,
 οἷακα νωμῶν, βλέφαρα μὴ χειμῶν ὕπνῳ.

^a Ita in omnibus MSS. Editisque: consentientibus Jussino (ut vulgo dicitur) in *Questionibus & Resp. ad Orthodoxos* quaest. 146. & Clemente Alexandrino in *Stromas*. lib. 1. pag. 401. Ed. Oxon. Sunt tamen, qui ΘΗΒΑΣ malunt, quomodo Diodorus in *Bibliothec*. lib. 4. Apollodorus *Bibl*. lib. 3. Aristoteles *Metaphys*. l. 12. cap. 6. Clemens Alex. *Stromas*. lib. citato pag. 400. Eustathius ad *Iliad*. d'. p. 489. Denique ita fabulam hanc citant Aristophanes in *Ran*. v. 1053. Plutarchus *Sympos*. lib. 7. quaest. 10. p. 715. Ed. Franc. Athenaeus *Deipnos*. lib. 1. c. 19. Eustathius ad *Il*. a'. p. 146. l. 12. Longinus in libello *de Yψους* s. 15. ex fide vetustissimi optimique Cod. MS. Parisiensis: vulgatur autem Θήβαις. Quid hic agas? expectandum fuerit certe (Hen. Stephani verba legis) dum ipsum Aeschylum nasci, eum interrogemus utro modo scripserit. ^b Sic

1 Καὶ μοι πολῖται] Convocaverat Eteocles populum Thebanum, ut eum de adventu hostium commonefaceret. Is paruit Regis imperio, adit regiam. Rex ei rem significat & ad defensionem urbis cohortatur. Orditur ab officio Principis & Rei-publicae moderatoris. Meae partes, inquit, sunt ea quae necessaria sunt Rei-publicae imperare; ratio, quia Rem-publicam gubernō, & pro vobis universis vigilo. Confirmatio, moveor simul, inquit, partim gloria, quae me, re bene gesta, consequetur, partim etiam infamia, si qua (quod absit) calamitas acciderit. PORTUS.

Ibid. Λίγην] Ἀπὸ τῆς προστάξεως: sed modeste locutus est. PORTUS.

2 Ἐν πρύμνῃ πόλεως, οἷακα νωμῶν] Sic infra quoque in hac fabula v. 658.

— Σὺ δ' αὐτὸς γὰρ δι' ἑαυτοῦ κληρεῖν πόλιν. Nempe tam ligati quam soluti fermonis Scriptoris usitatum, multa

à rebus nauticis ad Res-publicas & Civitates transferre. Sic Pindarus in *Pyth. Od*. 1. v. 159.

— Νῦν.

Μὰ δικαίῳ πηδάλῳ σπῶν.

Atque in *Phanif*. Euripides, v. 74.

— Ἐπεὶ δ' ἐπὶ ζυγῶς

Καθίζετ' ὄρεγες. —

Similiter Horatius *Navem* pro Republica dicit in *Od*. 14. l. 1. uti & Cicero *Epist*. 25. ad *Familiar*. l. 12. Confer etiam Sophoclis *Antig*. v. 169, 196, 1007. Caeterum, hunc locum respexit Plato in *Euthydem* pag. 291. Ed. Henr. Stephani, ubi αἰεὶ τῆς πολιτικῆς καὶ βασιλικῆς τέχνης verba faciens, Σαφῶς οὖν, inquit, ἰδοὺς ἡμῖν αὐτῇ εἰσαγῆναι ζητῶμεν, καὶ ἡ αἰτία τῆ ὁρθῶς ἀσάφειαν ἐν τῇ πόλει καὶ ἀπερχοῦς, κατὰ τὸ Αἰσχύλῳ ἰαμφοῖον, μόνῃ ἐν τῇ πρύμνῃ καθίσταται τὴν πόλιν, πάντα κυβερνῶσα καὶ πάντων ἄρχουσα, καὶ πάντα ἡγετοῦσα ποιῶν.

Ibid. Πόλιν] Συνίησιν patitur.

Εἰ μὴ γὰρ εὖ πράτταμεν, αἰτία ^c θεῶν.
 Εἰ δ' αὖθ' (ὃ μὴ γένοιτο) ^d συμφορὰ τύχοι,
 Ἐποκλέης ἂν εἰς πολὺς κατὰ πόλιν
^e ἱγμοῖθ' ἔσθ' ἄσων Φροιμίσις πολυρρόθοις,
 Οἰμώγμασιν θ', ὧν Ζεὺς ἀλεξήτηρι
 Ἐπώνυμος γένοιτο Καδμείων πόλι.
^f ἱγμᾶς δὲ χεῖν νῦν, καὶ τὸν ἐλλείποντ' ἐπὶ
 Ἡθῆς ἀκμαίας, καὶ τὸν ἐξήγον ^g χροῖνω,
^h βλάστημον ⁱ ἀλδαινόντα σώματος ^k πάλιν,
^l Ὄρεν ^m τ' ⁿ ἔχονθ' ἕκασον, ὥς τι συμπεριπῆς,
 Πόλι τ' ἀρήγειν, καὶ θεῶν ἐγχωρίων
^p βωμοῖσι τιμᾶς μὴ ἔαλειφθῆναι ποτ'·
 Τέκνοισι τὲ, γῇ τε μητρὶ, Φιλτάτῃ τροφῷ.
^q Ἡ γὰρ νέεσς ἔρποντας εὐμυθεῖ πέδῳ,
 Ἀπαντὰ ^r πανδοκῆσαι ^s παγιδῆας ὄτλον,

distinximus Hen. Stephani iudicio freti, & Ed. Morel. autoritate. Hypodistolen omittunt Bar. 4. Seld. Ald. Stanl. Turn. & post ἀσών, non post πόλιν, distinguunt Schol. Steph. Cant. c. Θέω Bar. 4. Seld. Ven. T. d. Ευμοφορῆ Bar. 4. e. ἱγμοῖθ' Ald. & Eusebii ad Dionysii Perieges. v. 1185. f. Ημᾶς Ven. g. Χροῖνω Gros. h. βλάστημον Bar. 4. Seld. Ald. βλάστημόν τ' St. laborante versu. βλάστημόν τ' Ven. De hoc autem loco videndus est H. Stephanus in Annotat. ad Ephyli Tragicædias p. 367. ubi βλάστημόν τ' optime reponit. Atque ita legendum esse monent Bourd. Caf. & Morel. ad oram Editionis suæ. i. ἀλδαινόντα τι pro ἀλδαινόντα Gros. k. Πολὺ Henr. Stephanus in Annotat. Caf. Bourd. Atque ita, πάλιν, scribendum esse censet vir doctus, qui Editionem Aldinam in Bibliotheca Publica Cant. manu sua notavit. l. Ita Seld. Steph. Morel. Cant. ὄρεν in aliis libris editis & MS. Bar. 4. m. Defideratur in Bar. 4. Atque ejus loco γ' melius legi posse arbitratur Cl. Stanleius. n. ἔχον Gros. o. Ὄστ Stanleius ex conjectura. Gros. p. Constructio hujus loci multum laborat, nisi interpungatur post βωμοῖσι cum Turn. & parenthesin signes hoc modo: βωμοῖσι, (τιμᾶς μὴ ἔαλειφθῆναι ποτ'). q. Pro i forsitan i reponi debet; quomodo certe legebat Scholiastes Cod. Seld. à Clar. Stanleio editus: nam αὐτῇ explicat. Aliter istud γδ, quod sequitur, περιλάγει est. r. Vide an potius πανδοκῆσαι legere debemus. s. Pandeias utrique Codices MSS. Bodl. Ald. Turn. Rob.

5 Ο μὴ γένοιτο] Quod absit, vel quod Dii prohibeant. Abominantium formulæ. Vide Brissonium de Formulæ lib. 1. p. 103.

6 Πολὺς] Pro πολὺ: Adjectivo, ut sæpe fit à Gracis, pro Adverbio posito. Sic Ælianus lib. 9. Var. Hist. cap. 8. καὶ σιωπῇ αὐταῖς ἀνγλαστέωτος,

h. e. intemperantissime. Similiter Hesiodus Ergon v. 695.

Ὄρεαθ' δὲ γυαῖνε τιὸν ποτὶ οἶκον γαστρά.

Ubi ὠραίος, pro ὠραίως. Eadem loquendi ratio Latinis etiam usitata: ma est: ut observavit eruditiss. Porro xotinus ad Æliani locum citatum.

Εθρέψατ' οικισήρας ἀσπιδηφόρας

Πιπύας, ὅπως ἤχραιοιτε πρὸς χρεὸς πόδε.

20

Καὶ νῦν μὲν ἐς τόδ' ἡμᾶρ εὖ ῥέπη θεός·

Χρόνον γὰρ ἤδη τόνδε πυργηρεμένοισι,

Καλῶς τὰ πλείω πόλεμος ἐκ θεῶν κυρεῖ.

Νῦν δ' ὡς ὁ μάντις φησὶν, οἰωνῶν βοτῆρ,

Εν ᾧσι ναυῶν καὶ φρεσὶν, πυρὸς δίχα,

25

Χρησεύεις ὀρνιδας ἀψιδεῖ τέχνη.

Οὕτως πῶνδε δεσπότης μανιδυμάτων

Λέχῃ μεγίστῳ προσβολῇ Ἀχαιίδα

Νυκτηγρεῖοδα, καὶ πῶς λεύσειν πόλιν.

Ἀλλ' ἐς τ' ἐπαίλξεις καὶ πύλας πυργωμάτων

30

Ορμαῖοτε πάντες, στυθεὶ σὺν πανδραχία,

Πληρῦτε θωρακεία, καὶ πὶ σέλμασι

Πύργων στήθετε, καὶ πύλων ἐπ' ἐξόδοις

Μίμνοντες, εὐθαρσεῖτε, μηδ' ἐπηλύδων

Ταρβείτ' ἄρην ὁμίλον· εὖ ἔπειθε θεός.

35

Σκεπὺς δὲ καὶ γὰρ καὶ κατεπτήρας στρατοῦ

Επεμψα, σὺν πέποιθα μὴ ματᾶν ὁδῶν

Καὶ τῶνδ' ἀκούσεις, οὔτι μὴ ληφθῶ δόλω.

ἢ Γίνετο Ald. u Τάνδε Ald. prave. x Τελῶ Ven. γ Λαφθῶ Ald. Λαφθῶ T.

21 Θεός] Vel Deus, vel ὁ θεός, Fortius. PORTUS.

24 Ο μάντις] Scil. Tiresias.

25 Πυρὸς δίχα] Dīctum hoc ad mentem Pythagoræ, qui Deorum aras cruentis sacrificiis polluere vetabat. Vide Philostratum lib. 1. de vita Apoll. Tyrann. cap. 1. non longe ab initio.

30 Ἀλλ' ἐς τ' ἐπαίλξεις] Munus & officium Regis & gubernatoris Reipublicæ esse dixit Eteocles, vigilare, prospicere, ea quæ factu necessaria

sunt imperare: Civium partes esse dixit, iussa capessere, & Regis imperio parere, præsertim urgente necessitate, & imminentibus periculis; quare effecit jam parendum eis esse, & iussa capessenda: hortaturque eos, ut arma induant, muros conscendant, turres & portas Urbis tueantur, neque hostium adventu extercentur. PORTUS.

37 Τέ] Ponitur pro θεῷ, similiter atque τῷ, pro δ in Sophoclis Oed. Tyr. v. 1426. ubi vide notata.

ACTUS PRIMI SCENA SECUNDA.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ, ΑΓΓΕΛΟΣ.

I A M B O I.

- Αγ. **Ε**πόκληες, φέριστε Καδμείων ἀναζ,
 Ηκω^z σαφῇ τῇ κείθεν ἐκ στρατὸς φέρων, 40
 Αὐτὸς κατόπης δ' ἔμ' ἐγὼ τῶν πραγμάτων
 Ἄνδρες γὰρ ἐπὶ τὰ θύροις λοχαγέται,
 Ταυροσφαγῶντες^a ἐς μελάνδετον σάκκον^β,
 Καὶ^β θιγγαίνοντες^γ χερσὶ^δ ταυρίου φόνου,
^d Ἀρῶν, ^e Εὐνῶν, καὶ Φιλαίματον^ε φόβον 45
 Ωρκωμότησαν, ἢ πόλιν κατασκαφῆς
 Θέντες, λαπάξεν ἅπν Καδμείων βία,
 Ἡ γλῶττανόντες τῷδε^ς φερέσιν φόνον.
^h Μνημεῖά^δ δ' αὐτῶν τοῖς πεδῶν^ι ἐς δόμους
^k Πρὸς ἄρμ' Ἀδράστου χερσὶν ἔσεφον, δάκρυ 50

^z Σαφῇ τι τῇ κείθεν Bar. 4. ^a Hæc ita perperam exhibentur in Longini Codice Vatican. No. 194. Eis μέλας σι τῷ σάκκον. In altero item Cod. MS. ejusdem Bibliothecæ No. 1471. sic leguntur, Eis μέλας σι τὸ σάκκον, (cum σι supra πε scripto) minus sincere. ^β Θιγγαίνον πε primus Cod. Vat. Θιγγαίνον πε in altero Codice. Utraque varietas plane vitiosa est. ^γ Ταυρίου Ald. ^δ Ἀρῶν Bar. 4. Ald. & excusa Longini Exemplaria. Ἀρῶν τ' Seld. Longini Cod. optimus Parisiensis, & MS. Vat. primus. ^e Εὐνῶν Longini MS. nuperrime laudatus. ^f Φόνον Seld. ^g Φερέσιν Bar. 4. ^h Σημεῖα δ' αὐτῶν Stobæus Serm. 7. p. 86. ⁱ Eis Stobæus ibidem. ^k Πρὸς δ' ἄρμ' Bar. 4.

39 Επόκληες] Venit explorator, narrat Eteocli, quæ exploravit & videtur in exercitu hostili. PORTUS.

42 Ἄνδρες γὰρ] Locum hunc adducit Longinus in libello περὶ Ὑψους Sect. XV. ubi vide quæ erudite observarunt egregii Interpretes, Langbainius & Tollius.

43 Ταυροσφαγῶντες ἐς μελάνδετον] Locum hunc tangit Aristophanes in *Lyssitæ*. v. 188. seqq. item *Aristides* Tom. II. p. 317. edit. Jebb.

44 Καὶ θιγγαίνοντες] Tactis sacris,

juramentum concipiebant septem Duces. Mos in jurando antiquissimus: cujus frequens mentio apud Scriptores. Valer. Flaccus *Argonaut.* lib. 1. v. 787.

Ipse manu tangens damnaui cornua tauri.

Et Polybius *Hist.* lib. 3. pag. 232. Ed. Gronov. tradit Hannibalem ἀψάμην τῶν ἱερῶν ἀμύνην μηδέποτε Παμαιοὺς εὐνοήσεν. Videndi sunt *Brissanius* l. 8. de *Formul.* pag. 814. & *Berthaldus* lib. de *Aris* cap. 13.

Λείδοντες· εἰς τις δ' ἔστις ¹ λυ¹ Διὰ στόμα.

Σιδηρόφρων γὰρ θυμὸς ἀνδρεία φλέγων

Ἐπὶ, λεόντων ὡς ἄρ' ἐν δειροκότων.

Καὶ ³ τῶνδε πύσσις σὺν ὅκῳ ⁴ χροίζεται,

⁵ Κληρυμόνους δ' ὅς εἰπεν, ὡς πάλω λαχὼν

55

Ἐκαστος αὐτῶν πρὸς ⁶ πύλας ἄγχι λόχον,

Πρὸς ταῦτ' ἄριστους ἀνδρας ἐκκρίτους πόλεως

Πυλῶν ἐπ' ἐξόδοισι ⁷ τὰ γούσσι τὰ χ⁸.

Εγγὺς γὰρ ἦδη πάντοπλος Ἀργείων στρατὸς

Χωρεῖ, κοινὴ, πεδία δ' ἀργεῖης ἀφρὸς

60

Χραίνῃ στελαγμοῖς ἱππικῶν ἐκ πονδύμωναν.

Σὺ δ' ὥς τε νηὸς κεδνὸς οἰακροφ⁹,

Φραζέσθαι πόλισμα, πρὶν καὶ αἰγίσσῃ πνοῆς

Ἀρε¹⁰. βοᾷ γὰρ κύμα ¹¹ χερσαῖον στρατοῦ.

Καὶ ¹² τῶνδε καιρὸν ὅστις ἄκιστος λάβει

65

Καὶ γὰρ τὰ λοιπὰ πρὶν ἡμεροσκόπον

Ὀφθαλμὸν ἔξω, καὶ ¹³ σιφηνία λόγου

Εἰδὼς τὰ τῶν θύραθεν, ἀβλαβὴς ἔσθι.

Δτ. Ω Ζεῦ τε καὶ γῆ, ¹⁴ καὶ πολιστῆχοι θεοὶ,

Ἀεὶ ¹⁵ Ἑρμῆς πατὴρ ¹⁶ ἡ μεγαδενής,

70

Μῆ μοι πόλιν γε πρυμνόθεν πανώλεθρον

Ἐκταμνίσσῃ διήϊάλωτον, Ἑλλάδ¹⁷

Φθόγον χεῖσιν, καὶ ¹⁸ δόμους ἐφεστῆς.

Ἐλδοθέραν δ' ἐγὼ τε καὶ Κάδμου πόλιν

¹ Ἀνὰ legit Stobaeus loco paulo ante memorato. ³ τὰ δὲ πρὶς Stobaeus ut supra. ⁵ Κληρυμόνους apud Stobaeum Typographicum, opinor, errore. ⁶ Ἐλ-
πον Bar. 4. Seld. Ald. ⁷ Πύλας T. ⁸ τὰ γούσσι ὡς τὰ χ⁸ Ven. ⁹ χερσαῖον
Ald. Turn. St. ¹⁰ τὸν δὲ Bar. 4. Seld. St. Ald. Turn. Edis. Morel. margo. ¹¹ Σα-
φηνίης Bar. 4. ¹² Πολιστῆχοι Seld. ¹³ Stanleius mavult ἡ. Confer infra v. 985.
& v. 997. ¹⁴ Δήμος Ald. corrupte.

52 Σιδηρόφρων γὰρ θυμὸς] Adumbra-
tum ex illo Homeri Iliad. χ'. v. 357.

— Ἡ γὰρ σοὶ γε σιδηρεὺς ἰνδλθὶ θυμὸς.

Qui & alibi, Odys. v. 190.

— Οὐδ' ἔμοι αὐτῇ

Θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι σιδηρεὺς. —

Unde Claudianus de Bello Get. v. 303.

Nec ferro sic corda rigent. —

59 Εγγὺς γὰρ ἦδη] Monuerat paulo
ante nuncius Regem, & urbem mu-
niret, praesidia disponderet. Jam af-
fert rationem à periculis imminen-
tibus. PORTUS.

65 ὅστις ἄκιστος] Id est, ὅς τις τῶν στρα-
τῶν.

U u 3

² Ζυγοῖσι ³ δ' αλλίοισι μήποτε χέθεν
Γένεσθε δι' ἀλκή· ζυγὰ δ' ἐλπίζω λέγειν·
“ Πόλις γὰρ εὖ πρᾶσσεται ⁴ δαίμονας τίη.

75

ACTUS PRIMI SCENA TERTIA.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

ΧΟΡΟΣ.

- Χο. 1 ^c Γέρομαι φοβερά μεγάλ' ἄχη,
2 Μεθέτω γράτ' εἰς γράτ' ὅπως λιπῶν,
3 Ρεῖ πολὺς δ' ὧδε λεὼς πρὸ δρόμος ἱππότας· 80
4 Αἰθερία κόνις με πείθῃ ^d φανεί-
5 Σ', ἀναυδός, σαφής, ἔνυμος ἄγγελος.
6 Ελεδμενὰς ^e πεδιοπλόκην
7 Τ' ἐγχεῖμι πῆται ^f βοᾶ, ποταῖται, βρέμῃ
8 Δ' ^g ἀμαχέτου δίκαν ὕδατος ^h ὀροκλύτου. 85
9 ⁱ ἰὼ, ἰὼ, ἰὼ, ἰὼ. θεοὶ θεαί τ'

ζ Ζόγ' ἄλ' ἡσ Bar. 4. St. Ed. Movet. margo. a Δυλῆισι Bar. 4. Rob. St. b Οἰς Bar. 2. Librarii incuria glossam pro textu scribentis. c Θεῶμαι Seld. Θεῶ-
μα Schol. MS. Baroc. 74. ad Euripidis Phœnis. 248. d Φανίσαι Ald. Turn.
e Πεδιοπλόκην πει χεῖμι πῆται Bar. 4. Seld. Ald. Turn. f Βοᾶ Ald. mendose.
g Αμαμαχέτου Ven. h Οροτύπ' Ven. i ἰὼ, ἰὼ, ἰὼ θεοὶ. ἰὼ θεαί τ' in Seld.

75 Σχίδεν] Enallage Modi, quam supra sæpe notavimus.

76 Ζυγὰ] Ἡμῖν καὶ ὑμῖν. Schol. MS. Seld.

78 Θεῶμαι φοβερά] Prodit Chorus virginum, plenus pavoris & exanimatus: prospicit e turri hostium exercitum adventantem: itaque sibi timet, fidem & auxilium Deorum implorat, & vehementer dubitat de belli eventu. PORTUS.

79 Μήτ' ἔτι γράτ'·] Demissus exercitus lingua castra, & venit oppugnatum urbem. Ergo fingit Poeta virgines esse in loco excelso, vel in turri, vel in muris, unde patebat prospectus in castra hostium; & simul fingit

hostes posuisse castra proxime urbem. PORTUS.

85 Δίκαν ὕδατος ὀροκλύτου] Comparativo tum Græcis tum Latinis passim in ore. Vide sis quæ ad Virgilii Æneid. lib. 2. v. 305. notavit vir doctissimus Lud. de la Cerda. Cæterum, in δίκαν Præpositionem & intelligas necesse est. Sic Ælian. lib. 6. Var. Hist. cap. 13. Εκτρίβον τὴν πυλῶν πύργου δίκαν, in morem. Idem lib. 13. cap. 1. Εξέλαμπεν ὑπερπύργου δίκαν. Utrobique & supprimitur: ut integer sit sermo, & δίκαν. Vide plura exempla apud celeb. Lamb. Boi in li. bello de Ellips. Græc. p. 336.

h op
ectio i
Non
Exad
94 I
lis A
97 E
um co
ositum
Deorum
mplecti
hoclen
Πρὸς
Boi
imilite
—
tar
Conde
laci
irgil.
101
usam,
bus, I
mulacr

Eer

- 10 ^k Ορόμδμον καχὸν ἀλεύσσει.
 11 ^l Βοῶ ὑπὲρ τευχέων
 12 Ο λεύκασις ὄρνυται λαὸς ^m εὐ-
 13 Τρεπῆς, ὅτι πόλιν διώκων. 90
 14 Τίς ἄρα ρύσεται,
 15 Τίς ⁿ ἄρ' ἐπαρκέσει
 16 Θεῶν ἢ ^o θεῶν;
 16 Πόπρεα δ' ἦτ' ἐγὼ πόλιν
 17 Πέσω βρέτη δαιμόνων; 95
 19 Ἰὼ μάκαρες εὐεδροι,
 20 Αἰμάζεις ^p βρετέων ^q ἔχεαται.
 21 Τί μέλλομεν ἀράσσοι;
 22 Αἰσέτ' ἢ σὺν αἰσέ-
 23 Εἰτ' ἀσπίδων κτύπον; 00
 24 Πέπλων καὶ σεφέων
 25 Πότ', εἰ μὴ νῦν, ἀμφὶ λιτὴν ἔχομεν;
 26 Κτύπον δέδορκα,

^k Ορόμδμον St. Ed. Morel. margo. ^l Βοῶ Seld. St. Ed. Morel. margo. Quæctio Henr. Stephano magis placet, subaudito ἐστὶ. ^m Εὐτρεπῆς Seld. St. Cant. Non est in Seld. Bar. 4. Ald. ^o Θεωτῶν Rob. T. St. ^p Βρετίων δ' Ald. Turn. Εχεαται Ald.

94 Πόπρεα] Vide notata ad Sophoclis *Antig.* v. 1192.

97 Βρετίων ἔχεαται] Attingit Veterum consuetudinem, quibus in more solito erat, desperatis rebus, ad Deorum templa confugere & statuas implecti. Sic Andromache apud Sophoclem in fabula cognomine v. 115.

Πρὸς τὸν ἀγαλμαθὶς ἐκείνῃ πρὸς χεῖρας βαλόντα.

Similiter, Troja jam capta,

— Hecuba, & nata nequicquam altaria circum,

Condense, & Divum amplexæ simulacra tenebant.

Virgil. *Æn.* lib. 2. v. 515.

101 Πέπλων & σεφέων] Et hanc ob usam, in summis rerum difficultatibus, Deorum templa adibant, ut mulacra vestibus & coronis orna-

rent. Vidimus supra in Sophoclis *Oedip.* v. 922. Jocasten, cum Oedipus de cæde Laii nimis perturbaretur, secum statuentem,

Ναὶς ἐκείνῃ δαιμόνι, πρὸς ἐν χερσὶν
 Ἐπέφθ' λαοῖσιν ἀντιπυρρὸν ἄλμα.

Et apud Virgil. *Æn.* lib. 1. v. 483.

— Ad templum non aequæ Palladiæ ibant

Crimibus *Iliades* passis, reptumque ferebant.

Πέπλος autem, vestis fœminea, Deabus, præsertim Palladi, offerri solita. *Hesychius*: Πέπλος, ἢ πέπλος, ἰμῶνιον, ἢ ἱνδυμὸς γυναικῶν. *Servius* ad laudatum *Virgilii* locum: Peplum est propria palla picta fœminea, Minervæ consecrata.

103 Κτύπον δέδορκα] Vide quæ notavimus ad Sophoclis *Oedip.* *Tyr.* vers. 196.

Euripidem

- 27 Ἰ Πάπυρον τ' ἔχ' ἐνὸς δορός.
 28 Τί ρέξεις, ποδῶσεις
 29 Παλαίχθων Ἀρης
 30 Τὰν σὺν ἱ γαῖν;
 31 Ω ἱ χερσὶν ἡλῆξ δαῖμον,
 32 Ἐπιδ' ἐπιδε πόλιν,
 33 Ἀν ποτ' ἠ εὐφιλήταν ἔθου.
 34 Θεοὶ πολιοῦσ' ἔχου χθονὸς
 35 ἱ Ἰγ' ἴτε πάντες,
 36 Ἰδετε ὕ παρθένων
 37 Ἰκέσπον λόχον
 38 Δελοσυνῶς ὕπερ.
 39 Κύμα γάρ περ ἔξ πόλιν
 40 ἂ Δοχμολόφον ἀνδρῶν
 41 ὁ Καχλάξιδ' ἄνοαῖς
 42 Ἀρεῶν ὁ ἐρόμδον.
 43 Ἀλλ' ὦ Ζεὺ πάτερ πάντελές πάντως
 44 Ἀρηζον δαΐων ἄλωσιν.
 45 Ἀργεῖοι γὰρ πόλισμα Κάδμου

105

110

115

120

ἱ Πάπυρον δ' οὐχ Bar. 4. Ald. Τισπ. Πάπυρος οὐχ Seld. St. f Non est in Seld. ἱ Χερσὶν ἡλῆξ Ald. Τισπ. St. u Φιλίταν Seld. sed vitiose, opinor. x 19' in Bar. 4. Steph. Morel. Schol. Ven. Ἰδτε Τισπ. γ Παρθένοι Ald. z Πόλιν Bar. 4. Ald. a Δεμολόφον Ven. b Καχλάξιδ' Ald. c Ὀρόμδον Seld. St. Ald. El. Morel. margo.

106 Παλαίχθων Ἀρης] Mars Thebis colebatur: (unde & apud Homerum, *Iliad.* δ'. v. 407.

—— Τισπης Ἀρεῖον, *Marius Marti sacer*, hoc est, *Thebanus*;) fuit enim Harmonia, Cadmi uxor, Martis & Veneris filia.

109 Ἐπιδ' ἐπιδε πόλιν] Quoties majorem lætitiā, aut luctum exprimere volunt Trajici, eandem vocem bis vel amplius repetunt. Sic in luctu, Sophocles *Oedip. Tyr.* v. 1316.

Αἱ αἱ αἱ αἱ.

Et paulo inferius in eadem fabula vers. 1402.

—— Ω γαῖρη, γαῖρη.

Euripides *Hecub.* v. 1097.

Βοῶν βοῶν αὐτῶ βοῶν.

In lætitia, Sophocles *Eleatr.* v. 1238.

Ἰὼ γαῖρη γαῖρη σι-

Μάρων ἱμοὶ φιλήτων.

Neque aliter in re quæ celeritatem postulat. Idem in *Oedip. Col.* v. 1488.

Ἰὼ παῖ, βᾶδι, βᾶδι. —

Euripides in *Phanif.* v. 1296.

Ἐκων', ἔκωνε, θύγατρε. —

Et alia id genus passim obvia.

116. 17. 18 Κύμα γὰρ π. λ.] Contingit Metaphora. Simili translatione utitur Sophocles in *Antig.* v. 130.

—— Καὶ σφαις ἰσθδὼν

Πολλὰ ἰσθδὼν ἀσφαλιστοῦρας.

d Γὰρ
Διὰ δ
Morel.
Προπ
ὁδὸν.
ἴσθ.

126
duos
ster in
132
upra sc
1735
135
usmodi

46 Κυκλοῦνται· φόβος δ' ἀγέων ὅσων·

47 Διάδεται ἡ γῆνυν ἱππέων

48 Κινύρονται φόνον χαλινοί.

49 Ἐπὶ δ' ἀγένορες ἑπείπντες στρατοῦ

50 Ἡ Δορυσσοῖς σαυαῖς, πύλαις ἐβδόμαις

51 Προσίτανται, πάλω λαχόντες·

52 Σύ τ' ὦ Διογυρῆς,

53 Φιλόμαχον κρατῶ,

54 Ρυσίπολιν γυροῦ

55 Παλλᾶς, ὅ, θ' ἱππῶ

56 Ποντομέδων ἀναξ

57 Ἰχθυόλω μηχανᾷ

58 Ποσειδῶν Ἰπίλυσιν

59 Ἰ φόβου, Ἰπίλυσιν Δίδου.

60 Σύ τ' Ἀρης, Φεῦ Φεῦ,

61 Κάδμου ἐπώνυμον

62 Πόλιν Φύλαξον,

63 Κήδεσσι τ' ἐναργῶς.

64 Καὶ Κύπρις, ἄτε

65 Γένος παρθένων,

66 Ἀλδύρην· κ' σέθεν ἐξ αἵμα-

67 Τος γεγόναμεν λιταῖς σε

68 Θεοκλύποις ἀπύσται

69 Ἰ Πελαζόμεσθα. καὶ σὺ

125

130

135

140

145

d. Gæ. δῆμιον Bar. 4. Gæ. δῆμιον Ald. perperam. Gæ. δῆμιον, & γ' δῆμιον Ven. Διὰ δὲ τῆς (sic) Bar. 4. Ald. f. φόβου uterque MS. Bodl. Rob. Tjern. St. Ed. Morel. margo. Quam lectionem meliorem putant Stephanus & Stanleyus. Προσίπνεται Rob. St. Ed. Morel. margo. Ἡ Δορυσσοῖς legit Thomas Mag. in Ἰππῶν. ἰ φόβου Seld. κ' Σίθην γὰρ ἰξ Seld. ἰ Πελαζόμεσθα Bar. 4. Seld. Ald. ἰππῶν.

126 Ἐπὶ δ' ἀγένορες] Versum hunc et duos sequentes laudat Thomas Ma-
gister in Εὐδοκίᾳ.

132 Ἰππῶς] Vide, si placet, quæ supra scripsimus ad Euripidis Phœniss.
1735.

135 Ἰπίλυσιν φόβου, ἰπίλυσιν] De huiusmodi repetitionibus vide jam su-

pra paulo dicta ad vers. 109. Simi-
liter Lycophron,

Οὐπω μὲν, οὐπω, μὲν τίς δ' ἐπὶ
λαοῖς

Ἀγένης Μίλαρον ἐγκλιθεῖν Ἰππῶν.

Ἡδὲ γὰρ, Ἡδὲ τ. τ. λ. —

Alexandr. vers. 766. & seqq. ubi lege
quæ notavit eruditissimus Porphyrius.

- 70 ἡ Λύκει' ἀναζ. Λύκει⊙
 71 Γενε' σρατῶ δαίω,
 72 Σπίνων ἡ αὐτῆς. ὁ σὺ τ' ὦ
 73 Λητογχεῖα κούρα,
 74 Τόξον εὖ πυκάζου
 75 Ἀρτεμι φίλα. ἔ' ἔ' ἔ' ἔ'.
 76 Οἴοτον ἀρμάτων
 77 Ἀμφὶ πόλιν κλύω,
 78 Ω πότνια Ηρα.
 79 Ελακον ἀζόνων
 80 Βελτομύων χνόαι,
 81 Ἀρτεμι φίλα. ἔ' ἔ' ἔ' ἔ'.
 82 Δορυπύλαιος δ' αἰθ' ἤρ Πιμαίνετα.
 83 Τί πόλις ῥ' ἄμμιν πάχ' ἢ χηρόστα;
 84 Ποῖ δ' ἐπὶ τέλος ἐπάγ' θεός; ἔ' ἔ' ἔ' ἔ'.
 85 Ἀκροβόλων δ' ἐπαίλ-
 86 Ξεων λιθὰς ἔρχετα.
 87 Ω φίλ' Ἀπὸλλον
 88 ῥ' Κόνατος ἐν πόλιν
 89 Χαλκιδέων σακέων,
 90 Καὶ δίοθεν πολε-
 91 Μόρεαντον ἀγνὸν τέλ⊙.
 92 Ἐν μάχαισι τε μάκαι-
 93 ῥ' ἀναστ' Ουκα ῥ' πρὸ πόλεως
 94 Ἐπιάπυλον ἔδος ῥ' Πιρρύχ.
 95 Ἰὼ ῥ' παναλκίς θεοί,

ἡ Λύκει' Seld. Ald. ἡ Αἴτις legi posse existimat Stanleius, atque eam le-
 ctionem in versione sequitur. ὁ Σὺ τ' non habent Bar. 4. Ald. Turn. ῥ' Ἀμμι
 Seld. ῥ' Versum hunc & tres sequentes Parenthesi includit Cl. Stanleius in
 Commentario MS. ῥ' Πρὸ πόλεως desiderantur in Seld. ῥ' Ἐπὶ ῥ' Ald. ῥ' Ἐν
 Morel. margo. ῥ' Παναρχίς T.

149 Σπίνων αὐτῆς] Subaudiendum
 ἐπὶ. Sed vide Varias Lectiones.

162 Ἀκροβόλων δ' ἐπαίλιν] Iterum
 Ellipsis Præpositionis ἐπὶ ante ἐπαίλ-
 λιν. Consule Lamb. Bos Ellips. Gr.
 pag. 330.

170 Πρὸ πόλεως] Dictum puto,

quia Palladis effigies in oppidorum
 portis statui solebat. Unde ea Lycop-
 rhroni Πυλαῖης dicitur, Alexandr. vers.
 356. ad quem doctissimus Scholiastes:
 Καὶ τοῦτο συμβολικῶς ἐπιτίθειτο Ἀθηνῶν
 ἐν ταῖς πόλεσιν γὰρ αὐτῶν ἔρχεσθαι τῶν
 πόλεων.

Er.

prim
 λιθ
 Exem
 Came
 110.
 etiam
 locur

18
 rate
 des
 hoc
 non

ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΙΣ. 345

- 96 Ἰὼ τέλειοι τέλειά τε γᾶς
 97 Τᾶσδε πυργοφύλακες,
 98 Πόλιν ^u δορίπνον μὴ παρθῶθ' 165
 99 Επεροφώνω στρατῷ.
 100 Κλύετε παρθένων,
 101 Κλύετε ^x πανδίκους
 102 ^y Χειροτόνους λιταῖς,
 103 Ἰὼ φίλοι δαίμονες 180
 104 Λυτήεροι ἀμφιβάντες πόλιν.
 105 Δείξαθ' ὡς ^z φιλοπόλιες,
 106 ^a Μέλεθ' ἱερῶν δημίων,
 107 ^b Μελόμυθοι δὲ δῆζαπ.
 108 Φιλοθύτων δέ τι 185
 109 Πόλεως ὀργίων
^c 110 ^d Μνήσορες ἐςέ μοι.

ACTUS SECUNDI SCENA PRIMA.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ, ΧΟΡΟΣ.

I A M B O I.

Ετ. **Τ** Μᾶς ἐρωτῶ θρέμματ' ὅκ ἀναχετῇ,
 Ἥ ταῦτ' ἄρῃσι καὶ πόλιν σωτήρια,
 Στρατῷ τε ^c θάρσος τῷδε πυρρηραμύνω 190

^u Δορύπνοι Seld. Ald. Turn. Marg. ^x Πανδίκους Ald. Turn. Marg. ^y Ἰσὶ
 primæ o vocis Χειροτόνους superscribitur o in Bar. 4. ^z Φιλοπόλις Ald. ^a Μι-
 λιοθί 9' ἱερῶν δημίων Seld. ^b Μελόμυθοι Ald. ^c A Scholiaste (si modo sana sine
 Exemplaria) versiculi 114. in hac Monostrophe numerantur: sed in Editione
 Cameriana, quam nos hic in versibus disponendis secuti sumus, solummodo
 110. comparent. ^d Lege, cum Edit. Morel. margine, ^u ^z ^a ^b ^c ^d ^e ^f ^g ^h ⁱ ^k ^l ^m ⁿ ^o ^p ^q ^r ^s ^t ^u ^v ^w ^x ^y ^z ^{aa} ^{ab} ^{ac} ^{ad} ^{ae} ^{af} ^{ag} ^{ah} ^{ai} ^{aj} ^{ak} ^{al} ^{am} ^{an} ^{ao} ^{ap} ^{aq} ^{ar} ^{as} ^{at} ^{au} ^{av} ^{aw} ^{ax} ^{ay} ^{az} ^{ba} ^{bb} ^{bc} ^{bd} ^{be} ^{bf} ^{bg} ^{bh} ^{bi} ^{bj} ^{bk} ^{bl} ^{bm} ^{bn} ^{bo} ^{bp} ^{bq} ^{br} ^{bs} ^{bt} ^{bu} ^{bv} ^{bw} ^{bx} ^{by} ^{bz} ^{ca} ^{cb} ^{cc} ^{cd} ^{ce} ^{cf} ^{cg} ^{ch} ^{ci} ^{cj} ^{ck} ^{cl} ^{cm} ^{cn} ^{co} ^{cp} ^{cq} ^{cr} ^{cs} ^{ct} ^{cu} ^{cv} ^{cw} ^{cx} ^{cy} ^{cz} ^{da} ^{db} ^{dc} ^{dd} ^{de} ^{df} ^{dg} ^{dh} ^{di} ^{dj} ^{dk} ^{dl} ^{dm} ^{dn} ^{do} ^{dp} ^{dq} ^{dr} ^{ds} ^{dt} ^{du} ^{dv} ^{dw} ^{dx} ^{dy} ^{dz} ^{ea} ^{eb} ^{ec} ^{ed} ^{ee} ^{ef} ^{eg} ^{eh} ^{ei} ^{ej} ^{ek} ^{el} ^{em} ^{en} ^{eo} ^{ep} ^{eq} ^{er} ^{es} ^{et} ^{eu} ^{ev} ^{ew} ^{ex} ^{ey} ^{ez} ^{fa} ^{fb} ^{fc} ^{fd} ^{fe} ^{ff} ^{fg} ^{fh} ^{fi} ^{fj} ^{fk} ^{fl} ^{fm} ^{fn} ^{fo} ^{fp} ^{fq} ^{fr} ^{fs} ^{ft} ^{fu} ^{fv} ^{fw} ^{fx} ^{fy} ^{fz} ^{ga} ^{gb} ^{gc} ^{gd} ^{ge} ^{gf} ^{gg} ^{gh} ^{gi} ^{gj} ^{gk} ^{gl} ^{gm} ^{gn} ^{go} ^{gp} ^{gq} ^{gr} ^{gs} ^{gt} ^{gu} ^{gv} ^{gw} ^{gx} ^{gy} ^{gz} ^{ha} ^{hb} ^{hc} ^{hd} ^{he} ^{hf} ^{hg} ^{hh} ^{hi} ^{hj} ^{hk} ^{hl} ^{hm} ^{hn} ^{ho} ^{hp} ^{hq} ^{hr} ^{hs} ^{ht} ^{hu} ^{hv} ^{hw} ^{hx} ^{hy} ^{hz} ^{ia} ^{ib} ^{ic} ^{id} ^{ie} ^{if} ^{ig} ^{ih} ⁱⁱ ^{ij} ^{ik} ^{il} ^{im} ⁱⁿ ^{io} ^{ip} ^{iq} ^{ir} ^{is} ^{it} ^{iu} ^{iv} ^{iw} ^{ix} ^{iy} ^{iz} ^{ja} ^{jb} ^{jc} ^{jd} ^{je} ^{jf} ^{jj} ^{jk} ^{jl} ^{jm} ^{jn} ^{jo} ^{jp} ^{jq} ^{jr} ^{js} ^{jt} ^{ju} ^{jv} ^{jw} ^{jx} ^{jy} ^{jz} ^{ka} ^{kb} ^{kc} ^{kd} ^{ke} ^{kf} ^{kg} ^{kh} ^{ki} ^{kj} ^{kk} ^{kl} ^{km} ^{kn} ^{ko} ^{kp} ^{kq} ^{kr} ^{ks} ^{kt} ^{ku} ^{kv} ^{kw} ^{kx} ^{ky} ^{kz} ^{la} ^{lb} ^{lc} ^{ld} ^{le} ^{lf} ^{lg} ^{lh} ^{li} ^{lj} ^{lk} ^{ll} ^{lm} ^{ln} ^{lo} ^{lp} ^{lq} ^{lr} ^{ls} ^{lt} ^{lu} ^{lv} ^{lw} ^{lx} ^{ly} ^{lz} ^{ma} ^{mb} ^{mc} ^{md} ^{me} ^{mf} ^{mg} ^{mh} ^{mi} ^{mj} ^{mk} ^{ml} ^{mm} ^{mn} ^{mo} ^{mp} ^{mq} ^{mr} ^{ms} ^{mt} ^{mu} ^{mv} ^{mw} ^{mx} ^{my} ^{mz} ^{na} ^{nb} ^{nc} nd ^{ne} ^{nf} ^{ng} ^{nh} ⁿⁱ ^{nj} ^{nk} ^{nl} ^{nm} ⁿⁿ ^{no} ^{np} ^{nq} ^{nr} ^{ns} ^{nt} ^{nu} ^{nv} ^{nw} ^{nx} ^{ny} ^{nz} ^{oa} ^{ob} ^{oc} ^{od} ^{oe} ^{of} ^{og} ^{oh} ^{oi} ^{oj} ^{ok} ^{ol} ^{om} ^{on} ^{oo} ^{op} ^{oq} ^{or} ^{os} ^{ot} ^{ou} ^{ov} ^{ow} ^{ox} ^{oy} ^{oz} ^{pa} ^{pb} ^{pc} ^{pd} ^{pe} ^{pf} ^{pg} ^{ph} ^{pi} ^{pj} ^{pk} ^{pl} ^{pm} ^{pn} ^{po} ^{pp} ^{pq} ^{pr} ^{ps} ^{pt} ^{pu} ^{pv} ^{pw} ^{px} ^{py} ^{pz} ^{qa} ^{qb} ^{qc} ^{qd} ^{qe} ^{qf} ^{qg} ^{qh} ^{qi} ^{qj} ^{qk} ^{ql} ^{qm} ^{qn} ^{qo} ^{qp} ^{qq} ^{qr} ^{qs} ^{qt} ^{qu} ^{qv} ^{qw} ^{qx} ^{qy} ^{qz} ^{ra} ^{rb} ^{rc} rd ^{re} ^{rf} ^{rg} ^{rh} ^{ri} ^{rj} ^{rk} ^{rl} ^{rm} ^{rn} ^{ro} ^{rp} ^{rq} ^{rr} ^{rs} ^{rt} ^{ru} ^{rv} ^{rw} ^{rx} ^{ry} ^{rz} ^{sa} ^{sb} ^{sc} ^{sd} ^{se} ^{sf} ^{sg} ^{sh} ^{si} ^{sj} ^{sk} ^{sl} sm ^{sn} ^{so} ^{sp} ^{sq} ^{sr} ^{ss} st ^{su} ^{sv} ^{sw} ^{sx} ^{sy} ^{sz} ^{ta} ^{tb} ^{tc} ^{td} ^{te} ^{tf} ^{tg} th ^{ti} ^{tj} ^{tk} ^{tl} tm ^{tn} ^{to} ^{tp} ^{tq} ^{tr} ^{ts} ^{tu} ^{tv} ^{tw} ^{tx} ^{ty} ^{tz} ^{ua} ^{ub} ^{uc} ^{ud} ^{ue} ^{uf} ^{ug} ^{uh} ^{ui} ^{uj} ^{uk} ^{ul} ^{um} ^{un} ^{uo} ^{up} ^{uq} ^{ur} ^{us} ^{ut} ^{uu} ^{uv} ^{uw} ^{ux} ^{uy} ^{uz} ^{va} ^{vb} ^{vc} ^{vd} ^{ve} ^{vf} ^{vg} ^{vh} ^{vi} ^{vj} ^{vk} ^{vl} ^{vm} ^{vn} ^{vo} ^{vp} ^{vq} ^{vr} ^{vs} ^{vt} ^{vu} ^{vv} ^{vw} ^{vx} ^{vy} ^{vz} ^{wa} ^{wb} ^{wc} ^{wd} ^{we} ^{wf} ^{wg} ^{wh} ^{wi} ^{wj} ^{wk} ^{wl} ^{wm} ^{wn} ^{wo} ^{wp} ^{wq} ^{wr} ^{ws} ^{wt} ^{wu} ^{wv} ^{ww} ^{wx} ^{wy} ^{wz} ^{xa} ^{xb} ^{xc} ^{xd} ^{xe} ^{xf} ^{xg} ^{xh} ^{xi} ^{xj} ^{xk} ^{xl} ^{xm} ^{xn} ^{xo} ^{xp} ^{xq} ^{xr} ^{xs} ^{xt} ^{xu} ^{xv} ^{xw} ^{xx} ^{xy} ^{xz} ^{ya} ^{yb} ^{yc} ^{yd} ^{ye} ^{yf} ^{yg} ^{yh} ^{yi} ^{yj} ^{yk} ^{yl} ^{ym} ^{yn} ^{yo} ^{yp} ^{yq} ^{yr} ^{ys} ^{yt} ^{yu} ^{yv} ^{yw} ^{yx} ^{yy} ^{yz} ^{za} ^{zb} ^{zc} ^{zd} ^{ze} ^{zf} ^{zg} ^{zh} ^{zi} ^{zj} ^{zk} ^{zl} ^{zm} ^{zn} ^{zo} ^{zp} ^{zq} ^{zr} ^{zs} ^{zt} ^{zu} ^{zv} ^{zw} ^{zx} ^{zy} ^{zz}

181 Δείξαθ' ὡς φιλοπόλιες] Decla-
 rate vos favere huic civitati, custo-
 des & præfides ejus esse: & signo
 hoc indicate vestram voluntatem,
 non renuendo nostra sacrificia; de-

clarate vos moveri sacrificiis publi-
 cis. PORTUS.

187 Μο.] Eleganter abundat.

188 Ἰμῶς ἐρωτᾷ] Audierat Eteo-
 cles motum esse in urbe, puellas dis-

X x

currere,

Βρέτη πεσούσας πρὸς ἰ πολιορκῶν θεῶν,
 ἔ Αὔειν, ἡ λακάζειν, σωφρόνων ἰ μισήματα;

Μήτ' ἐν κακῶσι, μήτ' ἐν εὐεσπὶ Φίλῃ

Ξυώοικος εἶλω τῷ γυναικείῳ γένει.

Κρατῶσα μὲν γὰρ, ἔχ' ὁμιλητὸν θρασέου,

Δείσασα δ', οἰκῶ καὶ πόλιν πλεον κακόν.

Καὶ νῦν πλίταις τάσδε Διειδρόμους ^k Φυγὰς

Θείσας, διερρόθήσιν ἄψυχον κάκιν.

Τὰ τῶν θυραθεν δ' ὡς ἀρις ἰ ὀφέλλετο.

Αὐτοὶ δ' ^m ὑφ' αὐτῶν ἐνδοθεν προθέρμεθα.

Τοιαῦτα δ' ⁿ ἂν γυναιξὶ σπινναίων ἔχοις.

Κ' εἰ μὴ ἵς δρχῆς τῆς ἐμῆς ^o ἀκέσεται,

Ανὴρ γυνὴ π, χῶ, π τῶν μετ' αἰχμίων,

ρ Ψήφος κατ' αὐτῶν ὀλεθρία ^q βελεύσεται,

Λύσῃρα δῆμου δ' ἔπ μὴ φύγῃ μόνον.

Μέλει γὰρ ἀνδρὶ, μὴ γυνὴ βελάσεται

Τάξωθεν ἐνδον δ' ἔσα, μὴ βλάσσω τίθῃ.

Ηκαστος, ἡ σὸν ἡκαστος, ἡ καφῇ λέγω;

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

ΣΤΡΟΦΗ Α.

Χο. 1 Ω φίλον Οιδίπου τέκνον, ἔδεις ἀκέρ-

2 Σασαι τὸν ἀρματοκτυπὸν ἰ ὀήθοον, ὅπ' ἰ τέ

3 Σύριγες ἐκλαγζαν ἰ ἐλίτροχοι, ἰππι-

f Πολιορκῶν Ald. g Versum hunc ita, sine distinctionibus, legunt Ald. Turn. & Rob. Αὔειν λακάζειν σωφρόνων μισήματα. Ceterum pro αὐτῶν ad calcem Edit. H. Stephani annotatur αὐτῶν: cui ille vulgatam scripturam anteponit. h Λακίζειν Bar. 4. Ven. i Μιμήματα Bar. 4. k Βοῶς Rob. l Οφείστω St. m Ὑπ' αὐτῶν Schol. Sieph. Ven. Ed. Morel. in textu, & ὑφ' αὐτῶν in margine. n Εν Bar. 4. o Μεταίχμιον, ex versu sequente, Rob. p Ολίθρια St. Sed metrum non admittit. q Forfan βελέσται legendum esse putat Cl. Stanley. r Οήθοον ὀήθοον Ald. Turn. Sieph. Ed. Morel. Marg. s Τὶ desideratur in Bar. 4. Ald. t Οοίτροχοι Ven.

curre, clamore & vociferatione loca omnia replere, timorem & metum animis Civium incutere, eumque augere; venit itaque, & graviter eas increpat: quod intempestive nimis tumultum excitarent, & cives perterrefacerent. PORTUS.

205 Λύσῃρα — μόνον] Vide fis quæ supra observavimus ad Sophoclis *Amig.* v. 36.

208 Η σὸν] Σιωπῆσις.

211 ἰππικῶν τ' αὐπῶν] Locum hunc citat *Triclinium* ad Sophoclis *Oedip.* Tyr. v. 873.

195

Et.

200

Xo.

205

Et.

Xo.

210

u l

211

sumit

ante

procu

quit

relinq

posu

STAN

211

docti

pag.

22

ad o

bant

ceder

Turn

Unde

lib. 2

Ex

Di

ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΙΣ. 347

- 4 Κῶν τ' αὐπνῶν πηδαλίῳν Διὶ σῶμα
5 " Πυριγρετῶν χαλινῶν.

I A M B O I.

Ετ. Τί οὐ; ὁ ναύτης ἀρά x γ' ὕ' ἐς πῶρον φυγῶν
Πρύμνηθεν, εὖρε μηχανὴν σῶτηράς,
Νεὸς καμύσης ποντίῳ πρὸς κύματι;

215

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Α.

Χο. 1 Αλλ' ἴππ' δαυμόνων πτόδρομος ἦλθον δρ-
2 Χαῖα βρέτη, πίπῳος θεοῖς, νιφάδος ὅτ' ὁ-
3 Λοῶς νιφομδῶς βρόμος ἐν πύλαις, δὴ τῶ-
4 Τ' ἦρθεν φόβῳ πρὸς μακάρων λιπῶς, πόλεως
1 Ἰν' ὑπερέχοιεν ἀλκῶν.

220

I A M B O I.

Ετ. Πύργον εἴγειν εὐχεσθε ὁ πολεμίων δόρυ.
Χο. Οὐκ οὐ τὰδ' ἔσται πρὸς θεῶν. Ετ. Αλλ' οὖν θεὸς
Τὰς τῆς ἀλῆσης πόλεως ἐκλείπειν λόγῳ.

u Πυριγρετῶν Ald. Turin. x M' Ald. γ Εἰς Bar. 4. z Πολέμου Bar. 4.

214 Τί οὐ; ὁ ναύτης] Virgines in summo discrimine tumultuantes & ante tutelarium Deorum imagines procumbentes objurgat. Num (inquit) navita, mari sevientē, puppim relinquens, & ad Deos tutelares in prora positos confugiens, salutem consecutus est? STANLEIUS.

219 Βεῖμος] Supple ἰχθύος. Vide doctif. Lambertum Bos de Ellips. Gr. pag. 258.

223 Οὐς τὸς τ' αἰῶνις] Alluditur ad opinionem Veterum, qua putabant tutelares Deos, urbe capta, excedere & ad hostes demigrare. (Vide Turnebi *Adversaria* lib. 14. cap. 15.) Unde Aeneas apud Virgilium in Aen. lib. 2. v. 352.

Excesere omnes adyis, arisque relictis,
Dii quibus imperium hoc steterat. —

Ex hac opinione orta est consuetudo Deos in templis ligandi, ne inde abirent, (meminit Plutarchus in *Romul.* item Diodor. Sic. lib. 17. p. 584. Ed. Henr. Steph. Q. Curtius l. 4. c. 3.) & diligentissime, in magno civitatis discrimine, custodiendi; quo nomine à Christianis primoribus in *Apolo-*giis vapulant *Ethnici*. Vide *Arnobium* contra *Gentiles* lib. 6. paulo ante medium. *Cyprianus* ad *Demetrianam* pag. 191. Edit. Fell. Sic illos (scil. Deos) lesos ultio vestra defendis, quo modo & clausos, ne pereant, tutela vestra custodis. His adde *Petronium* cap. 89. pag. 435. Edit. *Burm* (ubi præcipue videnda sunt quæ scripsit vir doctissimus, qui sub *Erhardi* nomine latet.) necnon quæ annotarunt eruditi *Interpretes* ad *Silium* lib. 12. vers. 517.

X x 2

ΣΤΡΟΦΗ Β.

- Χο. 1 Μήποτ' ^α ἐμὸν κατ' αἰῶνα λίποι θεῶν
 2 Ἀδὲ πανήγυρις, μηδ' ὀπίδοιμι πέν-
 3 Δ' ^β ἀστυδρομυμένην πόλιν, καὶ σράτδμ' ^γ ἄ-
 4 Πτόλμῳ πυρὶ δαίω.

225

Ετ.

ΙΑΜΒΟΙ.

- Ετ. Μή μοι θεὸς καλῶσαι, βελευοῦ κακῶς.
 Παιδαρχία γάρ ἐστι τῆς εὐπραξίας
 Μήτηρ, γυνὴ ^δ σωτὴρ. ᾧδ' ἔχῃ λόγῳ.

230

Χο.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Β.

- Χο. 1 Ἐστὶ θεοῖς ^ε δέτ' ἰσχύς κατ' ὑπερτέρα
 2 ^ς Πολλάκι δ' ἐν κακοῖσι ^β πέν ἀμήχανον
 3 ^η Ἐκ χαλεπῆς δύας, ^ι ὑπερὶ ὀμμάτων ^κ κρη-
 4 Μναμυμένην νεφέλῳ ὀρθοῖ.

235

Ετ.

ΙΑΜΒΟΙ.

- Ετ. Ἀνδρῶν τὰδ' ἐστὶ, σφάγια καὶ χρησέμελα
 Θεοῖσιν ἔρδειν, πολεμίων πειρωμένων
 Σὺν δ' αὖ τὸ στυγεῖν, καὶ μένειν ἔτι δόμων.

ΣΤΡΟΦΗ Γ.

- Χο. 1 Διὰ θεῶν, πόλιν ^ι νεμόμεσθ' ἀδάμαστον,
 2 Δυσμενέων δ' ὄχλον πύργος ἀποσέχῃ
 3 Τί τὰδε νέμεσις συγχεῖ;

240

Χο.

Ετ.

Χο.

Ετ.

Χο.

Ετ.

Χο.

Ετ.

Χο.

Ετ.

Χο.

Ετ.

^α Εμὸν Bar. 4. ^β Ἀστυδρομυμένη Ald. Ἀστυδρομυμένη Turn. Ἀμυδρομυμένη Ven. ^γ Τυφίδρομοι L. S. ^δ Fortasse σωτὴρ, inquit Stanleius. Sed non vidit vir optimus Anapæstum in quarto loco Senarium confodere. ^ε Δ' ἐτ' ἰσχύς Ald. St. Δ' ἐν ἰσχύς Turn. Grotius in Excerptis. ^ς Apud Marcellinum in Vitis Thucydidis pag. 2. Ed. Duker. est πολλὰκις. ^η Conjecturam Camerii, qui πὶν pro πῖν scribendum mallet, minus necessariam putat Clar. Stanleius. ^ι Κρεῖν Seld. ^κ ὑπὲρ πὶ Marcellinus loco citato. ^κ Κρημαμυμένη Ald. ^ι Νεμόμεσθ' Bar. 4. Ald. Turn.

231 Σωτὴρ.] Ἐκείνῃ Διός. Eandem Ellipsin videre est apud Nostrium Choeph. v. 1073. Ἠλθ' ὅπου σωτὴρ, supple Ζεύς. Et Eumen. v. 762. Ἐκείνῃ τῷ σωτῆρος, volente (Jove) tertio Servatore: subaudito scilicet Διός. Plene au-

tem in Suppl. v. 27. dicitur Ζεύς σωτὴρ τῷ. Adde Aristophanis Plut. vers. 1176. & v. 1190. Cæterum, de JOVE SERVATORE plurima habet L. Gyraldus Synagm. Deor. 2. p. 104. quem adi sis.

m

Bar. 4

& Gr

q G

thefi

24

latus

vulne

25

πολιμ

κλινών

ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΙΣ. 349

Ι Α Μ Β Ο Ι.

225 Ετ. Οὐπ' φθονῶ σοι δαιμόνων τιμᾶν γένεσθαι.
 Αλλ' ὡς πολίταις μὴ κακωσπλάγχυνες πιδῆς.
 ἢ Εὐκλος ἰδοι, μηδ' ἄραν ὑπερφοβεσθαι.

Α Ν Τ Ι Σ Τ Ρ Ο Φ Η Γ.

Χο. 1 Ποταίνιον κλύσσει πάταγον, ἅμα 245
 2 Ταρβοσύνω φόβω πένδ' ἐς ἀκρόπολιν,
 3 Τίμιον ἐδῶ, ἰχόμεν.

Ι Α Μ Β Ο Ι.

Ετ. Μὴ νῦν, εἰάν θνήσκοντες ἢ^α περὶ μέρους
 ὁ Πύθῃθε, καυκυπῖσιν ἀρπαλίζεσθαι.
 Τάτῳ γδ Ἀρης βόσκειται^ρ Φόνω βροτῶν. 250

Χο. Καὶ μὲν ἀκέρω γ' ἰππικῶν φρυγαγμαίων.
 Ετ. Μὴ νῦν ἀκέρω^ς ἐμφανῶς ἀκέρω^ς ἄραν.

Χο. Σπένδ' πόλισμα^ρ δῆθεν, ὡς κυκλαμῶν.
 Ετ. Οὐκὼν ἐμ' ὀρεῖ τῶνδε βελεῦσιν πέρι.

Χο. Δέδοικ', δραγμὸς δ' ἐν πύλαις ὑφέλλεται. 255
 Ετ. Οὐ σῆρα; μηδ' ἐν τῶνδ' ἐρεῖς κατὰ πόλιν.

Χο. Ω^τ ξυπέλεια, μὴ περὶ πόλιν πυργώματα.
 Ετ. Οὐκ^τ ἐς φθόρον στυγῶς ἀναρχήσῃ παιδε;

Χο. Θεοὶ πολῖται, μή με δαλείας τυχεῖν.
 Ετ. Αὐτὴ σὺ δαλοῖς^τ καὶ με^α καὶ πᾶσι πόλιν. 260

Χο. Ω^τ πυγκρατὲς^α Ζεὺς, τρέψον εἰς ἐχθρὸς βέλεσθαι.
 Ετ. Ω^τ Ζεὺς, γενομενῶν οἶον ὥπαισιν γένεσθαι.

^α Εὐκλος Bar. 4. Ald. Rob. Turn. Edis Morel. in margine. ^ρ Τετραμῆρος Bar. 4. ^ο Πύθῃθε in eodem MS. ^ρ Ita MSS. Bar. 4. Seld. itemque Ed. Turn. & Grotius in Excerptis. vulgo legitur φόβω, quod Stanleio non satis placebat. ^ρ Γῆθεν Bar. 4. Seld. Marg. ^τ ξυπέλεια Turn. ^τ Hæc verba is φθόρον Parenthesi include. ^ι Καί με Bourd. Ven. ^ι Καὶ σὶ τῇ πόλιν Seld. ^α Ζεὺς Ald. Turn.

248 Μὴ νῦν] Præcipit eis, ne ululatus edant, si quos senferint aut vulneratos, aut cæfos. PORTUS.

251 Ως κυκλαμῶν] Subintellige πολέμων. Κυκλαμῶν autem, pro κυκλαμῶν, Attica phrasi. Sic supra in

hac fabula v. 122. Ἀργαῖοι γδ πόλισμα καὶ με κυκλῶνται. Schol. MS. Seld. κυκλῶσι. Adde quæ scripsimus ad Sophoclis Antig. v. 300.

259 Τυχεῖν] Subintellige θύλασσι, vel aliud simile.

Χο. Μοχθηρὸν ὥσπερ ὕ' ἀνδρας, ὧν ἀλῶ πόλιν.

Ετ. Παλινστρεῖς αὐτῶν θιγγάνουσ' ἀγαλμάτων.

Χο. Αψυχία γὰρ γλῶσσαν ἀρπαῖζ' φόβῳ.

265

Ετ. Αἰτουμένη μοι, κεύφον, εἰ δόις ἄ τελέῃ.

Χο. Λέγοις ἂν ὡς πάλαι, καὶ πάλιν εἴσομαι.

Ετ. Σίγησον ὡς πάλαι, μὴ φίλους φόβῳ.

Χο. Σιγῶ· σὺν ἄλλοις πείσομαι τὸ μόρσιμον.

Ετ. Τὰτ' ἀντ' ἐκείνων πῦρος αἰρέσθαι σέθεν.

270

Καὶ πρὸς γε τέτοις, ἐκτὸς ἔσ' ἀγαλμάτων,

Εὐχου τὰ κρείσσον, συμμάχους εἶναι θεῶν.

Καμῶν ἀκέραιον εὐγμάτων, ἔπειτα σὺ

Ολολυγμὸν ἱερὸν εὐμενῇ^b παίωνισον,

^c Ἑλληνικὸν νόμισμα θυσιᾶς βοῆς,

275

Θάρσος φίλοις, λύουσι πολέμιον φόβον.

Εγὼ δὲ χώρας τοῖς πολιταρχοῖς θεοῖς,

Πεδονόμοις τε^d καὶ ἀγροῦς ἡπισκόποις,

Δίρκης τε^e πηγῆς, οὐδ' ἀπ' Ἰσμηνῆ λέγω,

Εὐξινυτάρχων, καὶ πόλεως σεσσωμένης,

280

Μήλοισιν αἰμάσσοντας ἐξίας θεῶν,

Ταυροκλονιῶντας θεοῖσιν, ὧδ' ἐπεύχομαι

Θήσεν τέρεα, πολεμίων δ' ἐοθήματα,

Λάφυρα δαΐων^f δουρὺν πλεονεχθ' ἀγνοῖς δόμοις.

Τοιαῦτ' ἐπεύχου μὴ φιλοσύνως θεοῖς,

285

Μηδ' ἐν μαλαίαις^g καὶ ἀγροῖς ποιφύγματος.

Οὐ γάρ τι μᾶλλον μὴ^h φύγης τὸ μόρσιμον.

γ Ἀνδρὲς Marg. Ἀνδρὲς Ald. Turn. quam lectionem sequuntur est Grotius in Excerptis. α Λόγῳ Morel. in marg. β Παιάνισον Bar. 4. Seld. Marg. Ald. Turn. c Ἑλληνικὸς Seld. d Καίρεας Turn. e Πηγῆς Turn. Steph. Morel. Marg. f Δαΐων Casf. Δαΐων Rob. g Grotius in Edit. Turn. καίρεας habet. h Φοβῶν Bar. 4.

263 Μοχθηρὸν] Μοχθηρὸν ὥσπερ. Schol.

267 Λέγοις ἂν] Vide quæ statim notabimus ad vers. 322.

275 Νόμισμα] Subaudi καὶ: qua de Ellipsi egimus supra ad Sophoclis Antig. v. 679. & alias sæpe.

276 Θάρσος] Supple ἐμπειροσύνη.

279 Οὐδ' ἀπ' Ἰσμηνῆ λέγω] Οὐδ' ἀπ' Ἰσμηνῆ λέγω καὶ τὸν Ἰσμηνῆ, καὶ τὸν αὐτὸν θῆος. Schol.

282 Θεοῖσιν] Contrahitur in θεῖς.

283 Θήσεν τέρεα] Lege notata ad Euripidis Phœnis. v. 585.

284 Λάφυρα δαΐων] Vide ad Euripidis Phœnis. v. 587.

Εγὼ ἰ δὲ ἐπ' ἀνδράς ἐξ, ἐμοὶ σὺν ἐσθόμῳ,
 Ἀντιθέτας ἐχθροῖσι τὸν μέγαν τρόπον,
 * Εἰς ἐπιταχθεῖς ἐξόδους παῖζω μολῶν,
 Πρὶν ἀγγέλους ἀπερχνᾶς τε καὶ ταχυρότους
 Λόγους ἰκέεσθαι, καὶ φλέγειν χρεῖας ὕπο.

290

ACTUS SECUNDI SCENA SECUNDA.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

ΣΤΡΟΦΗ Α.

ΧΟΡΟΣ.

1 ΜΕΛΙ, Φόβῳ δ' ὅση ὑπνώσσει κίεαρ.
 2 Γέτονες δὲ καρδίας ἰ μέριμναι
 3 Ζωπυρῶσι τῶν παρθεῶν,
 4 ἢ Τὸν ἀμφοιτειχῆ ὁ λεῶν.
 5 Δράκοντα δὲ ὡς τις τέκνων
 6 ὑπερδέδοικε λεχέ-
 7 ὦν ὁ δυσειμήτερος
 8 ἢ Πάντροφον πελειάς.

295

300

ἰ Δι γ' ἀνδράς Ven. Ex Camerii conjectura, una voce, ἐπαρχυς. ἢ Es Seid. Μερήμινας Ald. τῇ Ταρῶ Gal. & ita in MS. Commentario suo quoque emendavit Cl. Stanleius. ἢ Τὸν ἀμφὶ τείχη λαῶν Ven. ο Distinctio minor post λαῶν onenda videtur. ἢ Δυσειμήτερος Schol. Marg. Steph. & Ed. Morel. ad oram. Πάντροφον St. Cas. Bourd. Eruditif. Stanleius levi cum mutatione πάντροφον orfan legendum putabat: (est enim columba avis ἀφροδισιακή, & proinde generi dicata. Vide Illustrif. Spanhemii de Præstantia & usu antiq. Numism. Dissert. 3. p. 168. ed. Lond.) atque ita in versione reddidit; postea tamen, ut patet ex scripto ejus Commentario, in gratiam redibat cum vulgata lectione, quam satis stabilit Tzetzes in Commentario Lycophronio, ad vers. 86. ubi hunc tragici nostri locum respexit.

288. 9. 90 Ἐπ' ἀνδράς — ἐχθροῖσι —
 [ἔω μολῶν] Id est, ἐπιμολῶν παῖζω &c.
 ἢ ἐπ' ἐχθροῖσι παῖζω &c. vel ἐπιπαῖζω &c.

289 Μίγαν τρόπον] Supprimitur
 ἔω. Consule Lamberti Bos Ellips.
 rec. pag. 335.

293 ad 300 Μελί, φόβῳ κ. λ.] Hic
 detur esse verborum ordo est sen-
 s: Μελί (μοι ἑὔπαι), κίεαρ δ' ἐχ ὑπ-
 νῶσι φόβῳ γνῶσις δὲ καρδίας μέριμναι

Ζωπυρῶσι τῶν παρθεῶν. ὡς ἡς δὲ πελειάς πάν-
 τροφον, δυσειμήτερος λεχέων, ὑπὲρ τέκνων
 δράκοντα δίδουκε, (ἕτως ἐγὼ δίδουκα) τὸν
 ἀμφοιτειχῆ λαῶν. Quomodo ἢ πάντο Is.
 Casaubonum locum hunc intellexisse
 constat ex notula, quam ad codicis
 sui oram manu propria apposuerat.
 Quidam subaudiunt ἂν ante τὸ ἀμ-
 φοιτειχῆ λαῶν: quos indoctos vocat
 Scholiographus.

- 9 Τοὶ μὲν γὰρ ποτὶ πύργας
 10 Πανδημεῖ, πανομιλεῖ
 11 Σπείχας· τί γῆνός μιν;
 12 Τοὶ δ' ἀμφιβόλοισιν
 13 Ἰάπῃσι πολίταις
 14 Χερμαῖδ' ἰοκρύεσσαν.
 15 Παντὶ τρόπῳ διογχεῖς ὦ
 16 Θεοὶ, πῶλιν καὶ σρατὴν
 17 Καδρογχεῖ ῥύεσθε.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Α.

- 1 Ποῖον δ' ἀμείψεσθε γαῖας πέδον
 2 Τᾶσδ' ἄρεον, ἐχθροῖς ἀφέντες
 3 Τὰν βαθυχθον' αἶαν,
 4 Ἰδωρ τὲ δρυκαῖον ἑυ-
 5 Τρεφέσμετον πομάτων
 6 Οσων ἴησι Ποσει-
 7 Δῶν ὁ γαῖόχοι
 8 Τητύος τὲ παῖδες;
 9 Πρὸς τὰδ', ὧ πολυῖχοι
 10 Θεοὶ, τοῖσι μὲν ἔξω
 11 Πύργων, ἀνδρολέττεραν
 12 Καὶ πᾶν ῥίψομεν ἅπαν
 13 Ἐμβαλόντες, ἄροις τε

γ Ἰάπτῃσι Bar. 4. f Οκεμῖοςαν in eodem MS. ε Εὐτραφίσμετον St. Mor.
 in margine. η Γαῖόχοι Ven. Γαῖόχοι Ald. x Πολυσιχοῖ Seld. y Βαλῖος
 Τυπη. z Αροις legit Scholiastes Codicis Seld.

310 Ποῖον δ' ἀμείψεσθε] Locum hunc
 ita vertit Cl. Stanley in Commentario
 inedito: Quale admirabilis terra so-
 lum hoc melius?

312 Αἶαν] Pro γαῖας, poetice.

— Εκιδίωται πᾶσι ἐπ' αἶαν.

Homer. Iliad. 9. v. 1.

— Πάντη φοιτᾶντες ἐπ' αἶαν.

Hesiod. Erg. v. 125. Similiter dicunt
 Græci αἶαν pro λειῶν, (Sophocl. An-
 tig. v. 534.) ἢν pro φῶν.

317 Τητύος τε παῖδες] — Ο ὦ Ωκε-
 νὸς μὲν γαῖας Τητύι τῇ αὐτῇ ἀδελφῇ, ἵστη-
 νησι τὰς ποταμὸς καὶ τὰς πηγὰς. Schol.
 Vide Hesiod. Theog. v. 337.

322 Αροις τε] Adhibetur hic Mo-
 dus Optativus pro Imperativo: quod
 Atticis, præsertim cum Diis suppli-
 carent, vel illustres personas alloque-
 rentur, ut tradunt Grammatici, fa-
 miliare erat. Sic Chorus apud No-
 strum supra v. 267.

Δίος

14 Κυδ[Ⓢ] πῖς δὲ πολίταις

15 Καὶ πόλεως ῥυτῆρες

16 Εὐεδροὶ τε^α σάθῃτε,

325

17 Οἷοις λιταῖσιν.

Σ Τ Ρ Ο Φ Η Β.

1 Οἰκτρὸν γῆ, πόλιν^β πλώδ' ὠχυρίαν

2 Αἰδὶ προΐάψαι, δορὸς ἄχραν,

3^ε Δαλείαν ψαφάρᾳ ποδῶ

4 Ἰπ' ἀνδρὸς Αἰχαιῆς θεόθεν

330

5 Περσομύδαν ἀτίμως,

6 Τὰς δὲ κεχειρωμύδας^δ ἄραστα,

7 (^ε Ε ἔ ε) νέας τε καὶ παλαιὰς

8^ε Ἰππηδὸν πολοκάμαν,

9^ε Περερρήγμυδαν Φαρέων.

335

10 Βοᾷ δ' ἡ ἔκκεναμύδα πόλις,

11^ι Λαίδος ὀλλυμύδας μίξοθρόε^ε.

12 Βαρείας^κ τοι τύχας περπαρῶ.

Α Ν Τ Ι Σ Τ Ρ Ο Φ Η Β.

1^ι Κλαυτὸν δ' ἡ^μ δ' ἔπιτρόποις, ὠμοδρόπων

2 Νομίμων προπάροιθεν Δαμείψαι

340

3 Δωμάτων συρραγὸν ὀδόν.

^α Ἐπὶ θῆν^ε Seld. ^β Ωδ' pro πλώδ' habet idem MS. ^ε Δαλείαν Ven. ^δ Ἀρα-
στὰ Ald. ^ε E bis tantum in Seld. ^ε H. Grotius, teste Stanley, ἰππηδὸν δὲ
πολοκάμαν legit. ^ε Περερρήγμυδαν Bar. 4. Ald. ^ε Ἐκκεναμύδα Bar. 4. ^ι Λαί-
δ[Ⓢ] Bar. 4. Aldi Tunt. ^κ Τοι omittunt Ald. & Tunt. ^ι Κλαυτὸν^ε Bar. 4.
in Ἀρμόδοπος E. S. Scal. T. Monel. in margine.

Λέγειν αὖ ὡς πάλαι, καὶ πάλαι ἔσονται.
Cassandra nuncius apud Lycophron.

9. Priamum ita alloquitur:
Κλύεις αὖ, ὦ παῖ, ———

Ad quæ Tzetzes: Κλύεις, αἰνῇ ἢ κλύει,
Ἀπικῶς. Similiter Clytemnestra A-
pollinem invocans apud Sophoclem
in Electr. v. 639.

Κλύεις αὖ ἡδὲ, Φοῖβε σπασμένη,
Κεκορμένῳ μου βίῳ.

Ubi veteres Critici: Κλύεις αὖ, ἰπικῶς.

ἰπὶ γὰρ μεγάλας σπασμένη, ἔρ' ὅν ἰδὼν
βαρὺ τὸ φασγάνον ἀσπασμένη, ἔχοντο οἱ Ἀτ-
τιχοὶ εὐκλείῃ μὲν τῷ ὄντι, ὡς σπασμένη.

338 Αἰδὶ προΐάψαι] Dictio ἄσπε-
rita:

Πολλὰς δ' ἰπικῶς ψυχρὰ καὶ ἀσπασμένη.
Iliad. α. vers. 3.

337 Λαίδος ὀλλυμύδας μίξοθρόε] Vete-
te, Carpinis deperditum misto clamore ge-
mentibus.

- 4 Τί; τὸν Φθίμδρον γδ' ἔπελέγω
 5 Βέλπερα τῶνδε πρᾶσσειν
 6 Πολλὰ γδ' εὔτε πόλις δαμασθῆ, (ἔῃ)
 7 Δυσυχῇ τε ὁ πρᾶσσει.
 8 Ἄλλος δ' ἄλλον ἄγῃ,
 9 Φονεύει, τὰ ἧ καὶ πυρφορεῖ.
 10 Καπνῷ ἧ χραίνεται πολιτισμ' ἅπαν.
 11 Μαινόμενος δ' ἵππιπνεῖ λαοδάμας
 12 Μιαινῶν εὐσέβειαν Ἀρης.

345

350

Σ Τ Ρ Ο Φ Η Γ.

- 1 Κορκυραῖ δ' ἀνὰ ἄστυ,
 2 Ποτὶ Ρ' πτόλιν δ' ὀρκάνη πυργῶπις.
 3 Πρὸς ἀνδρὸς δ' ἀνὴρ ὁδοὶ καίνεται
 4 Ἐβλαχὰ δ' αἵμα πτόσαι
 5 Τῶν ἵππιμασιδίων
 6 Ἀρπυξείφεις βρέμονται.
 7 Ἀρπυζαὶ δ' ἐξ ἀδρομῶν ὁμαίμονες
 8 Ἐμβολαὶ φέρον φέροντι,
 9 Καὶ κενὸς κενὸν καλεῖ,
 10 Εὐνόμον θείων ἔχειν,

355

360

in Jer. Hezelinus ad' Apollonii Argonaut. lib. I. v. 9. ὡς λέγω corrigit
 dissentiente Stanleio. ο Πρᾶσσειν Bar. 4. Ald. Turn. ρ Πόλιν Bar. 4. Ald. q Ἰπὸ
 ὁδοὶ καίνεται Rob. r Βλαχὰ Bar. 4. f Ἀρπυξείφεις Bar. 4. Ald. Turn. t Εὐμ-
 βολαὶ Bar. 4. Bourd. Ald.

342. Τί;] Ellipsis est, hoc modo
 supplenda: Τί δὲ πολλὰ λέγω: Hand
 abhinciliter, sed paulo plenius Calli-
 machus Hymno IV. seu in Delum vers.
 132. Τί πελοσῆ; quid plura? nempe
 loquor. Scholiastes ibi: Δεῖπν' τὸ φθί-
 σμα. Sic Latini Græcos imitati quid
 multa? dicunt. Cicero lib. 13. ad At-
 ticum Epist. 52. Quid multa? homines
 vis sumus. & lib. 15. Epist. 14. Sed quid
 multa? litteras hoc &c. Alibi passim.
 351. Ἀνὰ ἄστυ] Subaudi γίνονται.
 355. Ἐπιμασιδίων] Virgilius lib. 7.
 Æneid. v. 518.

Et trepide matres pressere ad pectora
 natos. PORTUS.

Consule doctis. Ludovici de la Cerda
 annotationem in hunc versum.

356. Ἀρπυξείφεις] Pro ὀρπυξείφεις,
 more poetico.

357. Διαδρομῶν] Φυγῶν ὁ γδ' ἀρπα-
 ζοι π φύγῃ, μήπως ἀρπυξείφει, ὅθεν καὶ
 ὁμαίμονα πτω φυγῇ τῆς ἀρπαγῆς εἶπεν.
 ἢ ἀδρομῶν, ἢ ἀρπυξείφεις, ὅτι πόλεως συρροῶν,
 αἷς οἱ πολέμοι χροῦνται ὡς ἀρπαγῆς.
 BOURDELOTIUS.

Ibid. ὁμαίμονες] Subaudi εἰσὶ.

ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΙΣ. 355

- 11 Οὐτ' ἐμῶν, οὐτ' ἴσων ἡ λελημενῶν.
12 Τὴν ἔκ τῶνδ' εἰκάσαι λόγος πάρα;

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Γ.

- 1 ^x Παντοδαπὸς δὲ καρπὸς
2 Χαμάδις πῶσ' ἀλγυῖά κυρήσας.
3 Πικρὸν δ' ὄμμα Ἰελαμηπῶλων.
4 Πολλὰ δ' ἡ ἀκελίφουρτος
5 Γὰρ δόσις ἐπιδανοῖς
6 Ἐν ^z ῥοθίοις φορεῖται.
7 Δμωίδες ἧ καινοπήμονες νέαι
8 Τλήμονες ^a εὐνὰν ^b αἰχμαλώτων
9 Ἀνδρὸς εὐτυχοῦτος, ὥς
10 Δυσμενῆς ^c ὑπερτέρου.
11 Ἐλπίς ἐστὶ νύκτερον τέλος μόλεν,
12 ^d Παγκλαύτων ἀλγέων Ἰπέρροτον.

365

370

ACTUS TERTII SCENA PRIMA.

ΧΟΡΟΣ.

IAMBOS.

Ημ. **Ο**Τοι κατόπτης, ὥς ἐμοὶ δοκεῖ, κρατοῖ
Πάθω πιν' ^c ἡμῖν, ὦ φίλα, νέαν φέρει.
Σπῆδ' ἡ ^f δῶκων πεμπίμης χνόας ποδῶν.

375

^u Διλημνῶν Seld. Ed. Morel. marg. Διλημνῶν Bar. 4. Ald. Turn. Rob. Διλημνῶν T. Schol. & Morel. in textu. ^x Παντοδαπὸς Seld. ^y Ακελίφουρτος Ven. ^z Ita ex Seld. ut metro consularur. ῥοθίοις in Edicis. ^a Virum suminum Jos. Scaligerum (inquit Stanleius in Commentario MS.) ad oram Codicis sui reposuisse video ἐντὶν αἰχμαλώτων. ^b Παγκλαύτων Αἰχμαλώτων Ven. Scal. ^c Υπερτέρους Ald. Υπερτέρους Ven. ^d Παγκλαύτων Bar. 4. Ald. ^e Υμῖν Bar. 4. ^f Fortasse (inquit Stanleius) legendum διοικῶν. sed vulgatum agnoscit Thomas Mag. in Eclogia.

361 Οὐτ' ἐμῶν, οὐτ' ἴσων] Αλ' ἐμῶν
αἱ τὸ πλεον. BOURDELOTIUS.

363 Σίτ' ὃ, κρητή, κίγχε' ὃ, πῶσ'
οἷα ἀνιμῶν. BOURDELOTIUS.

369 Δμωίδες — ἐντὶν αἰχμαλώτων]

Μιστὸς αἰσὶν εἰς δαλίαν, οἶσιν τὴν τῶν
πολιμίων ἐντὶν. Schol.

377 Σπῆδ' ἡ] Valet pro ἀπεδαίνης,
subaudito nimirum σπῶν: qua Ellipsi
persæpe utuntur Attici. ALIAN. Var.
Y y 2 Histor.

Ημ. Καὶ μὲν ἀναξ' ὅδ' αὐτὸς οἰδίπυς τέκε
^h Εἴς' ἀρτίκρολλον ἀγγέλῃ λόγον μαθεῖν.
 Σπευδὴ δὲ καὶ τῷδ' ὅκ' ἀπαρτίζει πόδα.

380

ACTUS TERTII SCENA SECUNDA.

ΑΓΓΕΛΟΣ, ΕΤΕΟΚΛΗΣ, ΧΟΡΟΣ.

I A M B O I.

Αγ. Λεγοίμ' ἄν, εἰδὼς εὖ, τὰ τῶν ἐναντίων,
 Ὡς τ' ἐν πύλαις ἕκαστος ἔλληχεν πάλον.
 Τυδεὺς μὲν ἤδη πρὸ πύλαισι Προϊτίσι
 Βρέμει, πόρην δ' Ἰσμηνὸν ὅκ' ἑᾶ περᾶν
 Ο μάντις· ἔ γ' ὃ σφάγια γίνεται καλὰ.
 Τυδεὺς δὲ μαργῶν, καὶ μάχης λελιμμένη,
 Μεσημβριναῖς κλαυθαῖσιν ὡς δράκων βοᾷ.
^k Θένει δ' ὀνείδῃ μάντιν οἰκλείδῃ σφόν,
 Σαίνειν μόρον τε καὶ μάχην, ἀψυχία.
 Τοιαῦτ' αὐτῶν, τρεῖς κατὰ σκίους λόφους
 Σείει, κράνεις χαίτωμι, ὑπὸ ἀσπίδος δὲ τῶ
^m Καλκήλατοι κλαῖουσι κώδωνες φόβον.
 Ἐχθ' δ' ὑπὲρ φρον σῆμ' ἐπ' ἀσπίδος πῦρε,
 Φλέγονθ' ὑπὸ ἄστροις οὐρανὸν πτυγμυρόν.
ⁿ Λαμπρὰ δὲ πανσέλην ἐν μέσῳ σείει,

385

390

395

g Τίτος Seld. h Eis Ven. i Λόγος Bar. 4. k Θένει Seld. Σθένει Bar. 4. Ald.
 Σπεί Ven. l Δ' non admittit Ald. m Καλκήλατοι Ven. T. n Λαμπρὰν Seld.

Hist. lib. 2. cap. 13. Σπευδὴ τῆς θύρας
 ἀφίκετο, πρὸ σὺν περὶ &c. Homer.
 Iliad. β'. v. 99. Σπευδὴ δ' ἔζετο λαός.
 plene, σὺν περὶ. Et sic alibi passim.
 Propositionem addidit Aelian. lib. 1.
 Var. Hist. cap. 32. Πρὸς τὸν ποταμὸν —
 ἰλθὼν σὺν περὶ.

385 Ο μάντις] Amphiarus.

Ibid. Ὁ γ' σφάγια] Veteres, cum
 pro bono alicujus rei successu Diis
 sacra facerent, siquando victimarum

exta minus laeta comparebant, ab ea
 re statim desistebant, donec perli-
 tatum esset.

388 Οἰκλείδῃ] Τὸν γὰρ τῷ Οἰκλείῃ
 ἔμφιασεν. Schol.

389 Σαίνειν] Εὐλαεῖσιν. ὁ γ' ἡλα-
 κῶν ἡνὰ, εὐλαεῖσιν καὶ αἰδῶσιν
 οἰκίῃσι, τὴν ποτὶ. BOURDELOTIUS.

392 Κλαῖουσι κώδωνες φόβον] Tin-
 tinnabula clypeo appensa habet ad
 terrorem hostibus incutiendum.

ο Πρέσβισον ἄσπον, νυκτὸς ὀφθαλμὸς, πρέπῃ.

Τοιαύτ' ἀλύων πῆς ὑπερκήμοις σαχναῖς,

Βοᾷ παρ' ὀχθαῖς πταμίαις μαίχης ἔρῳν.

Ἰππος χαλινῶν δ' ὥς καταδμαίνων, μένῃ,

Ρος πῆς ὁβολῶν σάλπγιος ὀρμαίνῃ μένων.

400

Τίν' ἀνπιτάξεις τῶδε, πῆς Προΐτου πυλῶν,

Κλείθρων λυθέντων, πρῶτατῃν φερέην.

Εἰ. Κόσμον μὲν ἀνδρὸς ἔτιν' ἀν τρέταμι ἐγὼ,

Οὐδ' ἐλκροπιά γίνεταί τῃ σήματῃ

Λόφοι δ' ἐκώδων τ' ἔδ' ἀκνωσ' ἀνευ δορός.

405

Καὶ νύκτῃ πῶντῃ λῶ λέγεις ἐπ' ἀσπίδῃ

Ἀστροισι μαρμααίρουσαν ἔρανοδ κυρεῖν,

Τάχ' ἂν γήροιο μάντις ἢ νοῖα πινί.

Εἰ γὰρ θανόντι νύξ' ἐπ' ὀφθαλμοῖς πῆσι

410

Τῶ τοι φέροντι σήμ' ὑπερκήμον τῶδε,

Γένοιτ' ἂν ὀρθῶς ἐνδίκως τ' ἐπ' ὠνυμον,

Κ' αὐτὸς καθ' αὐτῇ τῇ ὕβρειν μαντεύσεται.

Εγὼ δ' ἐκ Τυδεΐ κεδνὸν Ἀσπεκὸς τόπον

Τόνδ' ἀνπιτάξω πρῶτατῃν πυλωμάτων,

Μαλ' εὐγῆν τι, καὶ τὸν αἰσχρῆς θρόνον

415

ο Πρέσβισον *Ald.* *Auctor Etymologici Magni* πρέσβιστος habet, versum hunc citans v. Τέρπειος, ubi, pro δ' ἀνδρῶν, ex hoc loco emenda ἄσπον. ρ Hic versus post proxime sequentem ponitur in *Seld.* q Ως πῆς βοῶν *Ald.* *Turn.* r Ορμαίνων μίνῃ *Seld.* *Gal.* *Ven.* T. f Η ἄνοια *Bar.* 4. *Ald.* *Steph.* *Morel.* Η ἄνοια *Turn.* vitiose. t Πῆς *Seld.* u Γ' ἐσθίκως *Bar.* 4. *Ald.* *Turn.* x Πρῶτατῃν *Seld.*

406 Καὶ νύκτῃ πῶντῃ, ἢ λέγεις] Τάχα νύκτῃ πῶντῃ, pro ταῖς αὐτῇ ἢ νύξ. Accusativum enim pro Nominativo ponere solent Attici Scriptores. Sic Aristophanes in *Plut.* v. 55.

Πυθόμεθ' ἂν τ' χρῆσθαι ἡμῶν, ὃ, π τοῖς. pro πυθόμεθ' ἂν, ὃ χρῆσθαι κ. τ. λ. Xenophon. *Anas.* lib. 4. pag. 297. edit. Hutchinsf. Eis ὃ ἢν ἀφίχεται κόρη, πταγῇ τε ἢν, καὶ βασιλεῖν τι εἶχε τῷ σατράπῃ, pro κόρη ὃ εἰς ἢν ἀφίχεται, &c. Idem *Cyrip.* lib. 2. haud ita longé ab initio. Τὰς μῆτοις Ἑλλησας, τὰς ἐν τῇ Ἀσίᾳ οἰκῶντας, ὅδ' ἐν πῶ σαφῆς λόγῳ τῇ

ἔπεται. pro οἱ Ἕλληνες, οἱ ἐν τῇ Ἀσίᾳ οἰκῶντες, &c. Vide & Euripidis *Phanif.* v. 36. *Aliani Var. Hist.* lib. 5. c. 17. *Phavorinus* pag. 81. edit. *Basil.* hujasmodi ἀναγωγῆς respiciens inquit : Καὶ αἰπαλῆς ἀντὶ εὐθείας παραλαμῶνεν, Ἀπικῶν ἔστιν. Plura hujus structuræ exempla suppeditabunt *Lmd.* *Kasterus* ad *Aristophanis* locum cit. *Doctif.* *Davisius* ad *Ciceronis* de *Nat. Deor.* l. 1. c. 26. & *Cl. Perizonius* ad *Sanctii Minerv.* lib. 2. c. 5. p. 188, 189.

413 Ἀσπεκὸς τόπος] Μελάνια ποταμ.

Τιμῶνται, καὶ συγοιῦθ' ὑπὲρ φρονας λόγους.
 Αἰχρῶν γὰρ δὲ γῆρας, μὴ κακὸς δ' εἶναι Φιλῆ.
 Σπαιρῶν δ' ἀπ' ἀνδρῶν, ὧν Ἀρης ὑεφείσεται,
 Ρίζωμι ἀνείτα, κάρτα δ' ἐς ἐγχώρεσσι,
 Μελάνιππῳ ἔργον δ' ἐν κύβοις Ἀρης κερνεῖ.
² Δίκη δ' ὁμαίμων κάρτα νῖν παρθέλλεται
 Εἶργειν τεκῶση μητρὶ πολέμιον δόρυ.

420

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

ΣΤΡΟΦΗ Α.

- Χο. 1 Τὸν ἀμὸν νῦν ἀντίπαλον εὐτυχῆν
 2 Θεοὶ δοῖεν, ὡς δικαίως πύλαις
 3 Πρόμαχος ὄρνυται· τρέμω δ' αἵματι-
 4 φόρου μόρου ὑπὲρ Φίλων
 5 ^b Ολομύων ιδέσθαι.

425

ΙΑΜΒΟΙ.

- Αγ. Τέτρω μὲν οὕτως εὐτυχῆν ^c δοῖεν θεοί·
 Καπανεύς δ' ἐπ' Ἠλέκτρασιν ἔληχεν πύλαις,
 Γίγας ὅδ' ἄλλος τῷ πάρος λελεγμύων
^d Μείζων, ὁ κόμπος ^e δ' ἐκατ' ἄνθρωπων φρονεῖ,
 Πύργοις δ' ἀπειλεῖ δειν', ἀ μὴ κρανοὶ τύχη·
 Θεοὶ τε γὰρ θέλοντες ἐκπέρσειν πόλιν
 Καὶ μὴ θέλοντες φησὶν, οὐδ' ἐπὶ Διὸς
 Εἰεν πῖδω σκήψασθαι ^f ἐκπαδὼν χέειν.

430

435

^γ *Hem. Stephanus* (improbante *Cantero*) mallet legere ἰφύσσεια: & ita quoque *Morel*. in margine. ² *Δίκη Τυρῆ. St.* ^α *Δαίμων Ald. Turn. Morel.* in margine. ^β *Εμὼν St. Morel.* in marg. ^γ Ita reposui ex *Seld.* pro *δοῖεν* *Edin.* priorum. ^δ *Μείζων δ' ὁ κόμπος Bar. 4.* ^ε *Δ' omittunt Bar. 4. Ald. Turn.* ^φ Cum *Seld.* mallet *ἐμπαδὼν*. sed utraque lectio tolerari potest diverso, ut dicitur, respectu.

418 Σπαιρῶν δ' ἀπ' ἀνδρῶν] Ex familia illorum, qui serpentis dentibus à Cadmo seminatis, è tellure procreati credebantur. Vide *Apolodori Biblioth.* lib. 3. c. 4. §. 1. *Joh. Jacobi Hofmanni Lexicon Univerf.* in *Sparta*.

426 Ὑπὶρ — ιδέσθαι] Ὑπερδιδέσθαι. *Timetis.*

434 Οὐδ' ἐπὶ Διὸς] Confer cum *Euripidis Phœniss.* v. 1192.

435 Εἰεν] Fulmen, quo Jupiter solet pugnare & contendere. *POR-TUS.*

- Τὰς δὲ ἀσραπίδας τε καὶ κεραυνίους βολὰς
 Μεσημβρινοῖσι θάλλεσι προσέεικασεν·
 ἔχῃ δὲ σῆμα, γυμνὸν ἄνδρα πυρφόρον,
 φλέγῃ δὲ λαμπὰς ἀγῆ χερῶν ὠπλισμῶν·
 420 Χρυσῆς δὲ φωνῇ χράμματα, ^g ΠΡΗΣΩ ΠΟΛΙΝ. 440
 Τοιῶδε φωτὶ πέμπε, τίς ^h ἔξυσσεται,
 Τίς ἄνδρα κερπαύζοντα μὴ τρέσας μενεῖ;
 Εἴ. Καὶ τῶδε κέρδι κέρδος ἄλλο τίκτεται.
 Τῶν τι ματαίων ἀνδράσι φρονημάτων
 Ἡ γλῶσσ' ἀληθείης γίνεταί ⁱ κατήγορος. 445
 Καπανεύς δὲ ἀπειλεῖ, δρᾶν παρεσκόσασμένον,
 Θεὸς ἀπίζων, ^k καὶ πογυμνάζων σῶμα,
 425 Χαρὰ ματαία θνητὸς ὦν ἐς ἔρανον
 Πέμπῃ, γεγωνῶ Ζηνὶ κυμαίνοντ' ἔπη.
 Πέπιθα δὲ αὐτῷ ξυὼ δίκη τὸν πυρφόρον
 450 ἦξεν κεραυνόν, ἔδεν ἔξεικασμῶν
 Μεσημβρινοῖσι θάλλεσιν τοῖς ἡλίου.
 Ἀνὴρ δὲ ἐπ' αὐτῷ, κ' εἰ σῶμαργός ἐς' ἄραν,
 1 Αἰθῶν τέτακται λῆμα ^m Πολυφάντου βία,
 430 Φερέγυον φρέρῃμα, πρῶτα τηλαίας 455
 Ἀρτέμιδος εὐνοίαισι, σὺν τ' ἄλλοις θεοῖς.
 Λέγ' ἄλλον ἄλλαις ἐν πύλαις εἰληχότα.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Α.

- 435 Χθ. 1 ⁿ Ολοιθ' ὅς πόλιν μεγάλ' ἐπιύχεται,
 2 Κεραυνὸς δέ μιν βέλος ἔπιχευε,

^g Πείσω in *Ald.* perperam. ^h ἔξυσσεται apud *Plutarchum* in *Thef.* non longe à principio. ⁱ Διδάσκων *St. Morel.* in margine. ^k Κ' ἐ' πογυμνάζων legisse videtur *Vetus Scholiastes.* ^l Αἰθῶν *Scal. Ven.* quod melius, ut putat *Stan-*
leius. ^m Πολυφάντου *Bar. 4. Ald.* ⁿ Ολοιθ' *Ald.*

439 ὠπλισμῶν] Id est, αὐτ' ὅπλων:
 vel ὠπλισμῶν, pro ὠπλισμῶν, per
 Antiptoton.

450 Αὐτῷ — ἦξεν κεραυνόν] *Pausa-*
nias lib. 9. seu Βασιλικῆς, cap. 8. Εργα-
σμῶν 3 ἐν Πλαταίαις ἱσθός ἐς τὴν Θήβαν
ἐπὶ πύλαις ἐπὶ Ἡλικταίας· οὗ τινος Καπα-
νίας τ' Ἰππῶντος βίαιος τινος πνυμῶντος πρὸς

τὸ πῆχον πρὸς πρῶτον, βληθῆναι κε-
 ραυνῷ λέγεται. Adde *Euripidis Phanisf.*
 v. 1198. & seqq.

454 Πολυφάντου βία] Adi sopra di-
 cta ad *Euripidis Phanisf.* v. 1080.

458 Ολοιθ' ὅς πόλιν] Confer. *Euri-*
pides Phanisf. v. 119. & qui sequuntur.

- 3 Πρὶν ἐμὸν ἰδοῦσθαι δόμον, παλικῶν 460
 4 Θ' ἐδωλίαν ὁ ὑπερκόμπω
 5 Δορί πρὶ ἐκλαπαῖσαι.

I A M B O I.

Αγ. Καὶ μὲν τὸν ἐντεῦθεν λαχόντες πρὸς πύλαις
 Λέξω· τρίτῳ γὰρ Επύκλῳ τρίτος πάλῳ
 Εξ ὑπέρου πήδησεν εὐχάλκῳ κρᾶνους, 465
 Πύλαισι Νηίησι περσβαλεῖν λόχον.
 Ἰππας δ' ἐν ἀμπυκτῆρσι ἐμβαλεμωδίας
 Δινεῖ, θελόντας πρὸς πύλαις πεπρωκέναι.
 Φίμοι δ' ἐσείζουσι βάρβαρον τρέπον.
 Ῥμυκτῆροκέμπῳις πνεύμασι πληγέμενοι 470
 Ερμηάτιται δ' ἀσπίς ἐ' σμικρὸν τρέπον.
 Αἴηρ δ' ὀπλίτης κλίμακας ἔπρὸς ἀμβάσεις
 Στείχῃ, πρὸς ἐχθρῶν πύργον, ἐκπέσσει θέλων.
 Βοᾷ δ' ἐ' ὅπως γεαυμάτων ἐν συλλαδαῖς,
 Ὡς ἐδ' ἂν Ἀρης σφ' ἐκβάλοι πυργωμάτων 475
 Καὶ τῷδε φῶτι πέμπε τὸν Φερέγχιον,
 Πόλεως ἀπείργειν τῆσδε δάλειον ζυγόν.

ο ὑπερκόμπω Ven. ρ Μυκτῆροπόμπῳις adscriptum in Codice suo Is. Casaubonus.
 q Μικρὸν Seld. Bar. 4. Ald. Τυνη. r Videtur legendum (inquit Cantabrig. lib. 3.
 Nov. Lect. cap. 3.) una voce ὡς συλλαδαῖς. / Ἐκβάλοι Bar. 4.

460 Παλικῶν — ἐδωλίαν] Παρθε-
 κῶν καθεδρῶν ὅτι πύλοις ἐκκλίνονται αἱ
 παρθένοι. Phayorinus in Lexico: Πῶ-
 λῳ, τὸ ζῶον, καὶ ἡ ἑταῖρα· πύλος γὰρ αὐ-
 τῆς ἑταῖρας, οἷον Ἀφροδίτης πόλος. ἡ τὰς
 νύκτας, καὶ τὰς νύκτας, καὶ παρθένας. Huc re-
 fer illud Euripidis in *Hippolyte*. v. 545.

Τὰν μὲν Οἰζυλίαν

Πῶλον ἄζυγα &c. —

Ubi Scholiastes: Πῶλον ἄζυγα, παρθένοι
 ἄπειροι γάμου, καθεδρῶν. Adi Indicem
 nostrum v. Πῶλῳ, & quæ notantur
 ab eruditiss. Pouero ad Lycophronis
Alexandr. v. 453.

462 Ἐκλαπαῖσαι] Subaudi ὁμᾶς.

465 Εὐχάλκῳ κρᾶνους] Urnæ locum

hic, ex more militari, supplet galea.
 Sic Homer. *Odyss.* κ'. v. 206.

Κλήρους δ' ἐν κωμῇ χαλκήρεϊ πάλῳ
 μὲν ὄψῃ,

Ἐκ δ' ἔσθ' κλήρος μεγαλύτερος Εὐρυ-
 λόχοιο.

Quem imitatus est Virgilius *Æneid.*
 lib. 5. v. 490.

— Dejectamque ærea forsem
 Accepit galea, & primus clamore se-
 cundo

*Hylaciade ante omnes exit locus Hip-
 pocoonis.*

Et alibi crebra hujus moris mentio.
 Si plura velis, adeas Cl. *Pinifci Lexic.*
 Antiquitat. Roman. v. *Galea.*

Εγ. Πέμπιμ' ἂν ἤδη τόνδε, ^α αὐτὴν τὴν δέ, τῷ
^α Καὶ ^γ πέμπεται δ' ἔκ κόμπων ἐν χερσὶν ἔχων,
 Μεγαρεὺς Κρέοντος ἀπέρμα τῶ ἀπαρτῶν ἵππους,
 Ος οὔτι μάργων ἱππικῶν Φρυαγματάων
 Βρόμον φοβηθεὶς ἐκ πυλῶν χωρήσεται.
 Ἀλλ' ἢ θανὼν τροφῆα παληράσθ' ἔχονι,
 Ἡ ^α ^β δὴ ^γ ἀνδρε, καὶ πόλισμ' ἐπ' ἀσπίδ' ὅ
 Ελάν, λαφύροις δῶμα κοσμήσθ' πατρός.
 Κόμπαις ἐπ' ἄλλω, μηδὲ μοι φθόν' λέγων.

Σ Τ Ρ Ο Φ Η Β.

Χο. 1 Επεύχομαι δὴ ^β τῷδε μὲν εὐτυχεῖν,
 2 Ἰὼ πόμαχ' ἐμῶν δόμων, ^γ τίσι δὲ δυστυχεῖν.
 3 Ὡς δ' ^α ὑπέραιχα βάζωσ' ὅττι ^β πόλ'
 4 Μαινομυλὴ Φρενὶ, τῶς νιν Ζεὺς νεμέ-
 5 Τωρ ὅττιδοι καταίνων.

Ι Α Μ Β Ο Ι.

Αγ. Τέταρτος ἄλλ' ^α, ^β γείτονας πύλας ἔχων
^γ Ουγκας ^δ Αθήνας, ^ε ζυὼ βοή παρίσταται,
 Ἰστωμέδοντος ἡμίμα, καὶ μέγας ^β τύπ' ^α
^α Ἀλὼ ^β ^γ πολέων (ἀσπίδος κύκλον λέγα)

^α Ζυὼ τὴν δέ τῶ St. Morel. in margine. Σωτήρη δὲ τῶ St. Morel. in marg. ^α Καὶ δὴ Seld. Boord. St. Ald. ^γ Πέμπεται δ' ἔκ Seld. Boord. St. ^δ Δὲ Gros. ^ε Ἀνδρα Scal. Gros. in MS. Bar. 4. ἄνδρας cum s. superscripto τῶ α. posteriori. ^β Τῶ St. Bar. 4. Ald. Turn. Steph. Morel. Marg. ^γ Hæc verba, τοῖσι δὲ δυστυχῆσι, statim post αὐτῶν inferit Rob. ^δ ὑπέραιχα, ἢ ὑπέραιχα Ven. ^ε Πόλ' Seld. ^β Thomas Magist. in Γείτων hic γείτονας habet. Minus recte: ^γ Idem Thomas corrupte Οἰκας exhibet. ^δ Locum hunc spectat Hesychius v. Ουγκας, ubi paulo rectius Αθήνας, non Αθήνας: quomodo & MS. Bar. 4. ^ε Κτύπ' Seld. Boord. in calce Edit. Turn. annotatur κτύπος & πτύπ'. ^β Cl. Salmasius ad Solinum p. 277. ed. Traject. versum hunc ita distinguendum censet; Ἀλὼ ^β πολέων ἀσπίδος, κύκλον λέγα. ^γ Τε legit IH. Boethius in Hicetoz. par. 1. 2. c. 49.

478 Πέμπιμ' ἂν] Confer scripta ad Sophoclis Oedip. Colon. v. 499.

480 Τῷ ἀπαρτῶν ἵππους] Consule paulo ante notata ad vers. 418.

484 Δὴ ἄνδρε] Τὸν φέρωνται τὴν ἀσπίδα, καὶ τὴν αὐτὴν μετὰ τοὺς ἵππους.

494 Ἰστωμέδοντος ἡμίμα] Vide quæ

notavimus supra ad Euripidis Phœnis. v. 1080.

495 Ἀσπίδος κύκλον] Similiter Comicus in Acharnens. v. 1123.

Ὅτις δὲ τὸν πολεμικὸν ἀσπίδος κύκλον. Ubi Schollastæ vetus: Ἀσπίδος κύκλον, ἀσπίδος κύκλον τὴν ἀσπίδα.

Εφεξᾶ διηγήσῃ. ὅτι ἄλλως ἐρῶ.

Ο σηματογράφος δὲ ἔς τις εὐτελής ^m ἄρ' ἦν,

ὅστις τόδ' ἔργον ὥπιεσθαι πρὸς ἀσπίδι,

Τυφῶν ἰέντα ⁿ πυρπνόον διὰ σῆμα

ο Λιγνὴν μέλαιναν, αἰόλῳ πρὸς κᾶσιν.

500

Οφειὼν δὲ παλεπτάμεσι πείδρεμεν κύτῃ.

Προσηδάφισται κειλοράτορος κύκλου.

Αὐτὸς δὲ ἐπηλάλαξεν, ἐνθεὸς δ' ἄρ' ἔλῃ.

Ἡ Βακχᾶ πρὸς ἀλκίῳ θυᾶς, ὥς, ἴφρονα βλέπων.

Τοιῖδε φῶτος πείραν εὐφυλακτέον.

505

Φόβος γὰρ ἤδη πρὸς πύλαις καμπάζετο.

Εἰ. Πρῶτον μὲν Οὔκα Παλλὰς, ἢ τ' ⁿ ἀγχίπολις.

Πύλαισι γείτων, ἀνδρὸς ^x ἐχθαίρασ' ὕβριν,

ἢ Εἰρῆν' νεοσσῶν ὡς δράκοντα ^z δύαμιμον.

ὑπέρβιος δὲ κεδνὸς οἰνοπὸς τῆς.

510

Ἀνὴρ καὶ ἄνδρα τέτον ἠρέθη, θέλων

Εἰςτορῆσαι μοῖραν, ἐν χρεῖα τύχης.

Οὗτ' εἰδὼ, ἔπε θυμὸν, ἔθ' ὅπλων χεῖρας

Μωμητὸς, Ερμῆς δὲ ^a εὐλόγως συνήγαγεν.

Εχθρὸς γὰρ ἀνὴρ ἀνδρὶ τῷ ζυγήσεται.

515

in Anr Seld. n Πύκνῳ, retracto accentu, scribit H. Stephanus in Thesaur. suo. o Ita distingue: Λιγνὴν μέλαιναν, αἰόλῳ, πρὸς κᾶσιν. p Anr Seld. Bourd. Cas. Turn. Rob. Ap' ἦ Ven. q Βάκχῃ L. S. Scal. Ven. Morel. in margine. r Anr Seld. f Θύον malit Camerius. t Fortasse ἢ δ'. Stanleius. u Laudat hoc ex Æschylo nostro Thomas Mag. loco paulo ante citato: sed perperam apud eum editur ἀγχίπολις. x Εχθαίρασ' Bar. 4. γ Εἰρῆν' Ald. Turn. z Huc spectat Jer. Hærlinus in Apollonii Argonaut. lib. 4. v. 1508. ubi ad vocem Μελάνχμοι hæc scribit: H. Stephanus edidit μελάνχμοι, atro succo: quod nolim recipere, nisi mihi concedatur ut legam δράκοντα δύαμιμον, in Æschyli septem. Sed nemini dubium esse debet, quin satis sana sit vulgata lectio: nec causa est aliam querendi. a Εὐλόγως Ven.

500 Πρὸς κᾶσιν] Eadem Metaphora utitur Noster in Agamemni. v. 503.

— Μωμητὸς δὲ μοι κᾶσις

Πηλοῦ ζυγῆρος δι' αἵμα κᾶσις πῆδος.

Vide plura ad Sophoclis Oedip. Tyr. vers. 161.

502 Κειλοράτορος] Τῷ κείλῳ γαστρίμῳ ἔχοντ'. BOURDELOTIUS.

509 Νεοσσῶν] Τῶν οἰκίστων αὐτῆς ἡμι-

μῆτων. BOURDELOTIUS.

512 Εἰςτορῆσαι μοῖραν, ἐν χρεῖα τύχης] Ο γὰρ πόλεμος τὰς ἐπιτυχίας, καὶ τὰς δυστυχίας κερῖν. BOURDELOTIUS.

514 Ερμῆς δ' εὐλόγως συνήγαγεν] Hippomedon & Hyperbius sortium jactu opponebantur; quicquid autem fortuitum erat, id Mercurio auctori assignabant Veteres: præsertim in rebus,

Ζευόιστον δὲ πολέμους ἐπ' ἀσπίδων
 Θεός· ὁ μὲν γὰρ πυρπύσον Τυφῶν' ἔχει,
 Ἰπερβίω δὲ Ζεὺς πατήρ ἐπ' ἀσπίδος
 Σταδαίος ἦται, Διὶ χερὸς βέλους ὁ φλέγων
 Κ' ἔπω πῖς εἶδε Ζῆν' ἄνω νικῶντα.
 Τοιάδε μέντοι προσφίλεια δαιμόνων
 Πρὸς τῶν κραταιῶν δ' ἔσμεν, οἱ δ' ἡσυχάζοντες.
 Εἰκὸς δὲ πρᾶξεν ἄνδρας ὧδ' ἀντιτάτας,
 Εἰ Ζεὺς τε Τυφῶν καρτερᾶτορος μάχη,
 Ἰπερβίω γέ, πρὸς λόγον τὸ σήμαίῳ,
 Σωτήρ γένοιτ' ἂν Ζεὺς ἐπ' ἀσπίδος τυχών.

ΑΝΑΣΤΡΟΦΗ Β.

- Χο. 1 Πέποιθα τὸν Διὸς ἀντίτυπον ἔχοντα
 2 Αφίλον ἐν σάκῃ τῷ χθονίου δέματος,
 3 Δαίμοσιν ἔχθρὸν ἕκασμα, βροτοῖσι δὲ καὶ
 4 ἡ Δαροβίοισι θεοῖσι, πρὸθεν πυ-
 5 λῶν κεφαλὰν ἰάψεν.

ΙΑΜΒΟΙ.

- Αγ. 1 Οὕτως γένοιτο. τὴν δὲ πέμπτην αὐτὸς λέγων,
 Πέμπταισι πρὸς αὐτὸν ἡ βορρᾶιαις πύλαις,

b Φίρον Bourd. Col. St. Φίρον T. c Ζεὺς γὰρ Seld. Ven. Turn. & Morel. d Κα-
 πριόπιος Bar. 4. Ald. e Τὴ Seld. Bar. 4. Ald. Turn. Morel. f Εὐχρῶν Bar. 4.
 g Idem MS. G. h Δαροβίοισι Seld. i Οὕτως in eodem MS. k Βορρᾶιαις Bar. 4.
 Βορῆαις Ald. Βορῆαις Turn. Βορῆαισι Marg. Steph. Morel.

bus, quæ lucrum aliquod afferebant.
 Ex hac opinione loquitur Homerus
 Odyss. ε'. v. 318.

Ερμῆσι ἐκπύλας διακτερόν, ὅς γὰρ τε πύ-
 λαι

Αἰθρῶν ἐρρῶσι χερσὶ καὶ κῦδ' ὅ-
 παϊζ.

Hanc ob causam Κερδῶς γὰρ appel-
 latur, (Suidas h. v.) & statuz marfu-
 pium gestantes nonnunquam ei eri-
 gebantur. Τῷ κέρδους αἶποι λέγεται —
 τὴν Ερμῆν ὅθεν τὸ ἄγαλμα αὐτῷ ἰσῶσι
 βασιζεν (lege βασιζον) τὸ μέριπον,

Georgius Codinus in *Excerptis de Orig.*
Constantinop. p. 15. ed. Paris.

Ibid. Σωτήριος Sub. αὐτοῦς.

525 Αντιτάτας] Αντιτάτας. BOUR-
 DELOTIUS.

524 Τυφῶν] Per Apocopen pro Τυ-
 φῶν. Sic Μίλων (non Μίλων cum i
 subscripto, ut editum est, quasi à
 recto Μίλων) pro Μίλων Theocrit.
 Idyll. 8. v. 51. γίλων pro γίλων Homer.
 Odyss. ε'. v. 99.

528 Τῷ χθονίου] Τυφῶν.

Τύμβον καὶ αὐτὸν Διοσμήδης Ἀμφίον^Θ
 Ομνυσι δ' αἰχμῶν, ἣν ἔχει, μάλλον θεοῦ 535
 Σέθεν πεπιθῆς, ὀμμάτων θ' ὑπέρπερον,
 Ἡ μὲν λαπύζειν ἄστυ Καδμείων βίαν
 Ἰδίοσ' τόδ' αὐδ' αὖ^m μητρὸς ἐξ ὀρεσκόου
 Βλάστημα καλλιπῆρων, ἀνδρόπαις ἀνῆρ.
 Στείχε δ' ἰσλος ἄρτι Διὰ παρηΐδων, 540
 Ωρεας Φυξῆς, παρφύς ἀντέλασσε θεῶν.
 Ο δ' ὤμων, οὔτι παρθένων ἐπ' ὤμων,
 Φρόνημα, γοργὸν δ' ὀμμὴ ἔχων, προσίσταται.
 Οὐ μὲν ἀχευπάσις γ' ἐφίσταται πύλαις
 Τὸ γὰρ πόλεως ὄνειδος ἐν χαλκηλάτῳ 545
 Σάκῃ, κυκλωτῶ σώμα^ΙΘ^ω πρὸς ἑλῆματι,
 Σφίγγ' ὠμόσπονⁿ πρὸς μεμηχανομένην
 Γόμφοις ἐνώμα, λαμπερὸν ἐκκρυσσὸν δέμας,
 Φερὲ δ' ὑφ' αὐτῇ φῶτι Καδμείων ἑνα,
 Ως πολλὰς ἐπ' ἀνδρὶ τῶδ' ἰσπλάσσει βέλη. 550
 Ελθὼν δ' εἴοικεν ἔκαστην μάχην,
 Μακρὰς κελεύθου δ' ἔκαστην πόρον,
 Παρθενόπαϊος Ἀρκὰς, ὃ δὲ τοιοῦθ' ἀνῆρ,
 Μέτιξ^Θ, Ἀργὴ δ' ἐκτίναν καλὰς τροφὰς,
 Πύργοις ἀπειλεῖ τοῖσδ' ἂ μὴ κερῆνοι θεός. 555

I Δορεῖς Rob. quod probat Stanley. in Ita ex Bar. 4. in Edipia perperam
 ματρὸς. n Προσμεμηχανομένην Seld.

534 Τύμβον καὶ αὐτὸν] Confer Euripidis Phœnis. v. 147.

535 Ομνυσι δ' αἰχμῶν] Per hastam jurare apud Veteres ducibus solenne erat. Vide Apollonii Argonaut. lib. 1. v. 460. Valerium Flaccum 1. 3. v. 707.

536 Ομμάται θ' ὑπέρπερον] Proverbialis locutio, cui respondet latinum Adagium Omnis Chærius. Consule Erasmi Adagia p. 1486. ed. Gen.

539 Καλὴ προσωπίς] Pulchram habens faciem, Metaphorice. Hesychius: Καλὴ προσωπίς, εὐπροσωπίη. Sic Noster in Choeph. v. 389.

Παρθένον δὲ προσωπίς.

Ubi Scholæ, Παρθένον, τ' ὀνόμαί μου. Atque ita vice versa Lycophron in Alexandr. v. 23. naves ὀνόμαίς appellat.

542 Γοργὸν δ' ὀμμὴ ἔχων] Et apud Euripidem appellatur

— Ομμάται

Γοργὸς εἰσὶ δὲ ναῦται.

Phœnis. v. 148.

550 Ως πολλὰς ἐπ' ἀνδρὶ τῶδ' Ως εἰσὶ δὲ αἱ πολλὰς βίβλους τῆς βαλίδου πύλαις γὰρ τὸ σῶμα τῆς εἰσόδου εἰσὶ δὲ αἱ πύλεις αὐτῆς. BOURDELOTIUS.

ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΙΣ. 365

ΕΓ. Εἰ γὰρ τύχοιεν ὧν φρονέσαι, πρὸς θεῶν,
 ° Αὐτοῖς ἐκείνοις ἀποδοῖς χρημάτων.
 ΗΓ' ἂν πανώλεις ^Ρ παγκάκως τ' ὀλοῖαται,
 535 Ἔστω δὲ καὶ τῶδ', ὃν λέγεις τὸν Ἀρκάδα,
 Ἀνὴρ ἀκομπ^Θ, χεῖρ δ' ὀρεῖ τὸ δράσμιον, 560
 Ἀκτωρ ἀδελφὸς τῷ πατρὸς λελεγυδίου.
 540 Ὅς οὐκ ἐάσθ' γλώσσῃ, ἐργμάτων ἅπτερ,
 Ἔστω πυλὼν ῥέσσον, ἀλδ' αἶνευ κακά.
 Οὐδ' εἰσμεῖψαι θηρὸς ^α ἐχθρίστῃ δ' ἀκούς
 'Εἰκὼ φέροντα πολέμιας ἐπ' ἀσπίδ^Θ. 565
 'Εξώθεν εἶσω τῷ ^α φέροντι μέμψεται,
 545 Πυκνὲ κροπσμὲ τυγχάνουσ' ὑπὸ πτόλιν.
 Θεῶν θελόντων * δ' ἂν ἀληθεύσεται ἐγώ.

Σ Τ Ρ Ο Φ Η Γ.

ΧΘ. 1 Ἰκνεῖται λόγος ἀπὸ στήθεων,
 2 Τειχὸς δ' ὀρεῖται πτόλιν ἀμείβεσθαι. 570
 3 Μεγαίλα μεγαληγόρων κλύων ἄνο-
 4 Σίων ἀνδρῶν. εἶδε οἱ θεοὶ
 5 Τέσθ' ὀλέσειαν ὅτι γὰρ.

Ι Α Μ Β Ο Ι.

ΑΥ. Ἐκταν λέγοιμ' ἂν ἄνδρα ^ζ σωφρονέσσειαν,
 Ἀλλεῖν τ' ἄριστον μάντιν, Ἀμφιάρεω βίαν. 575
 ° Ομολωσίν δὲ πρὸς πόλιν πεταγιδύ^Θ.

o Rectius in fine versus tolletur interpunctio, ut putat Stanleius. p Πα-
 κλάς Bar. 4. sed isti λ superposita est x. q Ἀδίου Rob. r Δάκ^Θ Bar. 4.
 f Ita pro εἰκὼ, quod in ceteris legebatur, rescripsimus fide Edit. Turn. Et sic
 emendatur ab Anonymo ad marginem Edit. Ald. in Biblioth. Publ. Cantab.
 Lege omnino viris doctis Porro & Kuster, notata ad Suidam v. Εἰκὼ. i Εἰ-
 σὺν ἔξω Scal. Cas. u Φέροντι δὲ Seld. x Κῶν, pro δ' ὅ, Ven. Illud autem εἰ
 exulat à Bar. 4. & Edit. prima. γ Εἰ γὰρ in Codice vetustissimo desunt, teste
 Stanleio. ζ Σωφρονέσειον Marg. Ald. Turn. Steph. Morel. a Versum hunc &
 sequentem omittunt Bar. 4. Ald.

556 Εἰ γὰρ τύχοιεν] Εἴθε γὰρ παρὰ θεῶν
 τύχοιεν ἐπαξίως ὃν φρονέσαι ἀποδοῖν καὶ
 ἀλαζονεύονται, ἐπὶ τῇ ἀσπίδι χρημάτων
 ἔχοντες. Shol.

567 Τυγχάνουσ'] Η Σφίγξ.

574 Ἐκταν λέγοιμ' ἂν] Vide quæ
 notata sunt ad Sophoclis Oedip. Colan.
 v. 499.

575 Ἀμφιάρεω βίαν] Vide quæ no-
 tavimus ad Euripidis Phœniss. v. 1080.

Κακοῖσι βάζῃ πολλὰ Τυδέως βίαν,
 Τὸν ἀνδροφόντιν, τὸν πόλεως περὶ κίονα,
 Μέγιστον Ἀρχὴ τῶν κακῶν διδάσκαλον,
 Εἰρινύους κλητῆρα, πρῶτοτον Φόνου, 580
 Κακῶν τ' Ἀδράσῳ τῶνδε βεβλῦτῆρον.
 Καὶ τὸν σὺν αὐτῆς πρῶτοτον ἀδελφεὸν
 Εὐπυλῆζων ὄνομα Πολυνείκευς βίαν,
 Δίς τ' ἐν πελώτῃ τῷνομ' ἐνδατέμνῃ,
 Καλεῖ. λέγῃ δὲ τὰτ' ἔπος Διὸς ἑῖμα, 585
 Ἡ τοῖον ἔργον καὶ θεοῖσι πρῶτοφιλές,
 Καλὸν τ' ἀκῆσαι, καὶ λέγειν μετυστέροις,
 Πόλιν πατρώαν καὶ θεὸς σὺν ἐχθροῖς
 Πορθεῖν, εὐράδμ' ἐπακτὸν ἐμβεβλήκαται.
 Μητρός ^b τε πηγῶν τίς καταστέσθ' ἴκη;
^c Πατρίς τε γαῖα σῆς ὑπὸ πρυμνῆς δορεῖ
 Ἀλῆσαι, πῶς σοι σύμμαχ' ἡγήσεται;
 Εἰ γὰρ μὲν δὴ τῶνδε πᾶν ὡς χθονά,
 Μάντις κεκλυθῶς πολεμίας ὑπὸ χθονός.
 Μαχώμεθ', σὲν ἄπιμον ἐλπίζω μόρον. 595
 Τοιαῦθ' ὁ μάντις, ἀπαίδ' ^d εὐκυκλον ^e νέμων
 Πάγχαλκεν, ἡῦδα· σῆμα δ' σὲν ἐπ' ἑὺ κύκλω.

^b Δι' edidit Grotius in Excerpt. ^c Πατρίς τε Ald. Turn. Morel. in margine. atque hanc lectionem repræsentat Grotius in Excerptis. ^d Εὐκυκλον St. Morel. in margine. ^e Εἰ γὰρ St. Ald.

577 Κακοῖσι βάζῃ] Odium enim habuit in Tydea, ὅτι παρὰ τὴν ἐπίπνυ γινώσκων ἐς Θήβας ἵκηται τὸς Ἀρσίους στρατοῦ. Apollodorus Biblioth. lib. 3. pag. 156. ed. Amstelod.

578 Τὸν ἀνδροφόντιν] Ἐπεὶ τὸς ἀνδρῶν ἀνέστη, Ἀλκίμαν καὶ Λυκαπία. Diodorus Siculus Bibliothec. lib. 4. p. 186. ed. Hæm. Steph.

583 Εὐπυλῆζων ὄνομα] Hujusmodi ad nominum significationem allusiones apud Poetas passim obviæ sunt. Sic Euripides in Bacch. v. 367.

Πρωτὸς δ' ὅπως μὴ πρῶτος εἰσισθ' ὀδυμοῖς
 Τοῖς σπῆσι, καὶ μετ', κ. τ. λ. —

Et Theocritus Idyll. 26. v. 26.

Ἐξ ὅπως πρῶτος, καὶ ὁ Πρωτὸς φέρει. Refer huc etiam quæ notavimus ad Euripidis Phænis. v. 649.

590 Πηγῶν] Τῶν δακρύων scilicet. Sic Noster in Prometheus. v. 400.

— Παρὶν
 Νοτίοις ἐν γαῖα πρυμνῆς.

Ad quæ Scholiastes vetus: Νοτίοις ἐπὶ γαῖα πρυμνῆς, ὅπως ἐπὶ γαῖα ἰδύμωσι δακρύων. Item in Agam. v. 896.

— Κλαυμώτων ἐπίστυπτι

Πηγάς ἐπὶ σπῆσι. —
 597 Σῆμα δ' σὲν ἐπ' ἑὺ] Conf. Euripidis Phænis. v. 1128. & seq.

οὐ γὰρ δοκεῖν ἄλκα, ἀλλ' εἶναι θέλη,

Βαθεῖαν ἄλκα ἀλκα φρενὸς καρπὸν ἔμψ,

Εξ ἧς τὰ κεδνὰ βλαστάνει βελεύματα.

600

Τάτω σφῆς τε καὶ γὰρ ἀντηρέτας

Πέμπειν ἐπαινώ. δεινὸς ὃς θεὸς σέβει.

ΕΓ. Φεῖ τῷ ξυμβαλάσσοντος ὄρνιθος ἱ βροτοῖς

Δίκαιον ἄνδρα τοῖσι δυσσεβέστέροις.

Εν παντὶ πράγῃ δ' ἔοθ' ὁμιλίας κακῆς

605

Κάκιον ἔδεν, καρπὸς δ' ἐμψέ.

Ατῆς ἄρρεα θάνατον ἐκκαρπίζειται.

Ἡ γὰρ ξυμπεσῶς πολλοῖον εὐσεβῆς ἀνὴρ

Ναύτησι θερμοῖς ἢ καὶ ἡ πανουργία πνί,

Ολωλεν ἀνδρῶν σὺν ἱεσπύς τω γῆρ.

610

Ἡ ξυὼ πλίτης ἀνδράσιν, δίκαιος ὦν,

Εχθροῖσιν τε καὶ θεῶν ἀμνήμοσι,

Ταυτὲ κυρήσεις ἢ ἐκδικῶς ἀρξέματ.

Πληγὰς θεῶν μάστιγι παγκοίνω δάμη.

Οὗτος δ' ὁ μάντις (ἵδον ἱ οἰκλέας λέγω)

615

Σώφρων, δίκαιος, ἀγαθὸς, ἢ εὐσεβῆς ἀνὴρ,

f Brottens Bar. 4. sed eadem (ut videtur) manus τοῖς supra τὸς scripsit.

g Καὶ legi posse conjicit Stanleius in *Comment. MS.* h Clarif. Georg. D' Arnaud Specim. Animadvers. Critic. (in *Actis Erudit. Lipsiens.* ad Mens. April. A. 1729. p. 158.) pro πανουργία τῇ mavult πανουργίῃσιν ποι. i Οἰομίσω Bar. 4. Ald. k Εὐδίκας Bar. 4. Schol. Morg. Steph. Morel. l Οἰκλίως Seld. m Εὐζων in eodem MS.

599 Βαθεῖαν ἄλκα — φρενὸς] *Mentem profundam, h. e. sapientem & omnia penitior cogitatione expendentem: translatione ducta ab agris, inter quos ii optimi, quorum sulci sunt profundiores. Proverbialis autem locutio est βαθεῖαν ἄλκα, seu αὐλακῶ. Vide M. Apostolium Cent. 5. Prov. 31. Erasmus Chil. 4. Cent. 2. in Proverbio Profundum sulcum.*

Ibid. Διὰ — καρπὸν ἔμψ] *Διανακαρπύμψ. Timesis.*

603 Οὐ τῷ ξυμβαλάσσοντος] *Invenitur Eteocles in fortunam, quæ fecerit, ut vir sapiens & fortis Amphiarus malam causam secutus fuerit,*

culpa improborum & impiorum hominum. PORTUS.

607 Ατῆς ἄρρεα] *Simili translatione utitur in Pers. v. 823:*

Υἱὸς γὰρ ἱεσπύς ἐκκαρπύσει τὸν

Ατῆς, ὅτι παγκοίνω ἐξέματ ἦν.

In eandem item sententiam sanctus Apostolus in Epist. ad Rom. c. 6. v. 23.

Τὰ γὰρ ὁψώνια τῶν ἀμαρτιῶν, θάνατος.

614 Μάστιγι παγκοίνω δάμη] *Ostendit divinam vindictam sæpe probos & innocentes viros cum sceleratis punire. Sic Hesiodus Erg. v. 240.*

615 Ἴδον Οἰκλίως λέγω] *Huc revoca quæ fusc diximus ad Sophoclis Antig. v. 204.*

Μέγας παρ' ὧν, ἀνόςιοι συμμιγείς
 Θραυστόμοισιν ἀνδράσι^α φρενῶν βία
 Τείνεις, πομπῶν τῶν μακρῶν^ο πάλιν μολεῖν,
 Διὸς θέλοντ'^θ, συγκατελκυθήσεται. 620
 Δοκῶ μὲν οὖν σφε μὴδ' ἐπεσβαλεῖν πύλαις,
 Οὐχ ὥς^ρ ἄθυμον, οὐδ' ἐλπίσιν καίη.
 Ἀλλ' οἶδεν ὥς σφε χρεὶν πελόντησιν μάχη.
 Εἰ^α καρπὸς ἔσται^ι θεοφάτοις Λοξίου.
 Φιλῆ δ' ἐσιγᾶν^ι ἢ λεγέειν τὰ καίρια. 625
 Ομῶς δ' ἐπ' αὐτῷ φῶτα λαοθένης βίαν
 Ἐχθρόζενον πυλῶρον ἀντιπάζομεν.
 Γέροντες τὸν νῆν, αἶρκα δ' ἡβῶσαν^α φέρει.
 Ποδῶκες ὄμμα, χεῖρα δ' ἐβραδυύεται
 Παρ' ἀσπίδος γυμνωθὲν ἀρπάζει δόρυ. 630
 Θεὸς δ' ἐδῶρόν ἐστιν εὐτυχεῖν βροτῆς.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Γ.

Χο. 1 Κλύοντες θεοὶ^α δικάϊας ληταῖς
 2 Ἡμετέρας, πλῆθ' ὥς πόλις εὐτυχῇ,
 3 Δορίπωνα καὶ ἐκτρέποντες^β γὰς^γ πρὸς ἐπι-
 4 μόλως· πόργων^δ δ' ἐκτοθὲν βαλὼν 635
 5 Ζεὺς σφε κακοὶ κεραυνῶ.

ΙΑΜΒΟΙ.

Αγ. Τὸν ἑβδόμον δὴ τὸνδ' ἐφ' ἑβδόμους πύλαις

η Βία φρενῶν Seld. Ven. ο Πόλις Seld. Ald. T. ρ Ἀθυμὸς Bar. 4. Ald. η Καρ-
 πος malit Capiteus, non probantibus viris doctis Casaubono & Stanley. ι Θε-
 οφάτοις τῷ Λοξίῳ Seld. f Vel (ut ait Clar. Stanley in Commens. MS.) poterit
 ἢ λέγειν πικαρία, subintelligendo μάχην. κ Εχθρόζενος Seld. η Φόσος Seld. Rob.
 π Δικαίως λόγος St. T. γ Εμὸς St. ζ Εὐ πλεῖστον πόλιν εὐτυχῇ Rob. α Δι-
 πτω Seld. β Γὰς τὸνδ' ἐπιπλάσας Rob. c Πρὸς δεεστ Seld. d Omittant Bar. 4.
 Ald. e Εκτοθὲν Bar. 4. Ald. Turn. f Εμδόμους Bar. 4.

626 Λαοθένης βίαν] Vide quæ su-
 pra dicta sunt ad Euripidis Phanis.
 v. 1080.

628 Γέροντες τὸν νῆν] Dictio prover-
 bialis, de iis qui ætate juvenes, seni-
 lem prudentiam præ se ferunt. Con-
 sule Hadriani Junii Adagia in Menue

senex. Cent. VII. Prov. 90.

Ibid. Σάρκα] Corpus. Lege anno-
 tata ad Euripidis Phanis. v. 1302.

629 Χεῖρα δ' ἐβραδυύεται] Ordo.
 (νῆ) χεῖρα δ' ἐβραδυύεται ἀρπάζει δὲ
 παρὰ τὸ (μῖρος τῷ ἀντιπάλῳ) γυμνῶν
 (τ') ἀσπίδ^θ.

Λέξω, τὸν αὐτὸν σὲ κασίγητον, πόλιν
Οἴας ^g δρᾶται καὶ κατύχεται ^h τύχας.

Πύρροις ἐπεμύσας καὶ πικρυχθεὶς χθονί, 640

ⁱ Αλώσιμον ^k παῖδ' ἐπὶ ξυγκλήσας,

Σοὶ ζυμφέρεσθαι, καὶ κλάναν θανεῖν πέλας,

Ἡ ζῶντ' ἀτιμάσῃς τῶς σ' ἀνδρηλατίῳ

φυγῇ τὸν αὐτὸν τόνδε τίσεσθαι τέσπον.

Τοιαῦτ' αὐτεῖ, καὶ θεὸς γλυθλίγς 645

Καλεῖ πατρώας γὰρ, ἐποπῆρας λιτῶν

τῶν ὧν γλυθλὺ πάγχυ Πολυεύκως βία.

Ἐχθ' δὲ καινοπηγὴς ^m εὐκυκλον σάκεϑ,

Διπλῆν τε σῆμα ⁿ προσμηχανόμυδον.

Χρυσήλατον γὰρ ἄνδρα ^o τέρχης μὲν ἰδῆν, 650

Ἀλλ' ἡνὶ πρὸς σωφρόνως ἡγουμένη.

Δίκη δ' ἄρ' εἰναί φησιν, ὡς τὰ γράμματα

λέγῃ, κατίζω δ' ἄνδρα τόνδε, καὶ πόλιν

Ἐξθ', πατρώων δωμάτων τ' ἤπιτροφάς.

Τοιαῦτ' ἐκείνων ἐπὶ πύξωρμάτα. 655

Σὺ δ' αὐτὸς ἤδη γινώθι τίνα πέμπειν δοκεῖς.

Ὡς ἔπειτ' ἀνδρὶ τῷδε κηρυκείματα

Μέμψῃ, σὺ δ' αὐτὸς γινώθι ναυκληρεῖν πόλιν.

Εἴ. Ω. Θεομάνεις τε καὶ θεῶν μέγα εὐχῶ, 660

Ω. Πανδάρυτον ^p ἄμὸν Οἰδίου γένεϑ,

Ὡμοι, πατὴρ δὴ νῦν δρᾶν τελεσφόροι.

Ἀλλ' ἔπειτ' κλαίειν, ἔτ' ὀδύρεσθαι πρὸς ἐπὶ,

^g G' non est in Turn. ^h Πύλος Ald. ⁱ Clar. Stanley in Commentario in edito versum hunc ita refinxit: Αλώσιμος τε παῖδ' &c. ^k Sic habet Editio Cameriana, &c. (quæ eam secuta est) Stanleyana. Παῖδα τ' ἐπὶ ξυγκλήσας Morel. Ven. in reliquis, quas vidi, Editionibus est Παῖδ' ἐπὶ ξυγκλήσας: sed laborante metro. ^l Ἀνδρηλατίῳ Ven. ^m Εὐχεται Seld. L. S. Scal. St. Rob. Morel. in marg. ⁿ Προμηχανηφόρον Ven. ^o Τέρχης Seld. Bar. 4. Ald. Turn. ^p Bar. 4. & Edit. prima ὡμὸν exhibent: quod rectius credo quam vulgatum.

657 Ἀνδρὶ τῷδε] Δεικνύως, pro. ἰμοί.
Ibid. Κηρυκείματα] Pendet à Præpositione ἔπειτα subintellecτα.

658 Ναυκληρεῖν πόλιν] Vide supra observata ad v. 2.

661 Ἀρα] Vide Notam in Euripidis Phœniss. v. 67. Κατηράντο — ὁ Οἰδῖπυς ἀφ' οὗ σιδήρου καὶ αἵματος γλυθλὺ αὐτοῖς (Eteocli & Polynici) πᾶσι ἀφαιρούμεν τῶν χρημάτων. Vesp. Schol.

Μὴ καὶ πεκνωθῇ δυσφορώτερος γόῳ.

⁹ Επώνυμῳ δὲ κάρτα Πολυωίκῃ λέγω,

Τάχ' εἰσόμεθα τῇ πίσημ' ὅποι πλεῖ.

665

Εἴ νιν κατὰξ' χρυσότ' ἀνέλα γράμματα.

Επ' ἀσπίδος φλύοντα σὺν τῷ φρενῶν.

Εἰ δ' ἡ Διὸς παῖς² παρθένος Δίκη παρῶν

Εργοῖς ἐκείνης καὶ φρεσὶν, τάχ' ἂν πὸδ' ἴω.

Ἀλλ' οὔτε νιν φυγόντα μητρεῖεν σκότῃ,

670

οὔτ' ἐν τροφαῖσιν, οὔτ' ἐφ' ἐθέσσαντα πῶ,

οὔτ' ἐν γρεῖς συλλογῇ τεχνώματ'.

Δίκη³ προσεῖπε καὶ κατηξιώσατο

οὔτ' ἐν πατρώας μὲν χερσὶς κακουχία

οἷμά νιν αὐτῷ² συμωχθεῖσά τεκν' πέλας.

675

Ἡ δ' ἦτ' ἂν εἴη πανδίκως ψαυδάνυμ'.

Δίκη, ξενδοῦ φῶτι παντόλμῳ φρένας.

Τέστις πεπιθῶς εἰμι, καὶ ξυστήσμεν

αὐτὸς τίς ἄλλος μάλλον ἐνδικώτερος;

Ἀρχοντί τε ἄρχων, καὶ καστηνήτῳ κῶσις,

680

ἐχθρὸς σὺν ἐχθρῷ στήσμεν. Φέρ' ὥς τάχ'.

Κνημίδας, αἰχμητὴν, καὶ πετρεῶν³ ποσειδάματι.

⁹ Επώνυμον Ven. r Πολυωίκῃ Ald. Πολυωίκῃ Ven. f Τὴν πίσημ' Seld. Ald. Turn. i Οπῇ Seld. Bar. 4. Ald. Turn. u Φοίτῳ Seld. Bar. 4. Ven. Board. Rob. St. x Παρθένος Δίκη Ald. y Vetus Scholiastus legisse videtur ποσειδ. z Νῦν παρὰ-
σωπῇ Bar. 4. Ven. a Πιτρίῳ L. S. Rob.

664 Επώνυμῳ] Sic Euripides in Phanis. v. 1516.

Ω Πολυωίκῃ, ἔπος ἄρ' ἐπώνυμ'.

Confer supra notata ad v. 583.

668 Διὸς παῖς παρθένος Δίκη] Hesiodus Erg. v. 256.

Ἡ δ' ἐπεὶ παρθέν' ἐστὶ Δίκη, Διὸς ἐκ-
γεγνημένη.

Ad quem Proclus: Παρθένος μὲν ἡ Δίκη
ταῖς θηλόγῃσι εἰρηται, διότι πᾶν τὸ διγα-
πητὸν γένος ἀδιάφοροι εἶναι δεῖ καὶ κατὰ
τὴν φύσιν σύμβολον ἡ παρθενία. Παῖς ὅτι
Διὸς, διότι τομότητος ἔστι ἐκ κορυμῆς, ὡς
ἄρχων καὶ βασιλεὺς τῷ ὅλῳ. Vide etiam
Caelii Rhodigini Lect. Antiq. lib. 23:
cap. 16.

ACTUS TERTII SCENA TERTIA.

ΧΟΡΟΣ, ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

I A M B O I.

- Χο. ΜΗ Φίλτατ' ἀνδρῶν, Οἰδίπου τέκος, γῆνη
 670 Οργυλὺν ὁμοῖος τῷ κάκις' αὐδωμδύνῳ.
 Ἀλλ' ἄνδρας Ἀργεῖοισι Καδμείας ἄλις
 685 Ἐς χεῖρας ἔλθῃν· αἶμα γὰρ καθεύροτον.
 Ἐνδροῖν δ' ὁμαίμων θάνατος ὦδ' αὐτοκίτοτος,
 Οὐκ ἐστὶ γῆρας τῷδε τῷ μιάσματι.
 675 Ἐτ. Εἴπερ κακὸν ἔφεροί τις, αἰχμῶν ἄτερ,
 Ἐσῶ. μόνον γὰρ κέρδος ἐν πεθνηέσι.
 Κακῶν δ' ἐκ αἰχρῶν ἔστιν εὐκλειαν ἐρεῖς.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Σ Τ Ρ Ο Φ Η Α.

- Χο. 1 Τί β' μέμνηας τέκνον; μή τις σέ θυμο-
 2 Πληθῆς δοσίμαργος ἄτα φερέτω.
 3 Κακῶ δ' ἐκβαλ' ἔρωτος δεχάν.

I A M B O I.

- Ετ. Ἐπεὶ τὸ πρᾶγμα κάρ' ὀππωέρχῃ θεός,
 695 Ἴτω κατ' ἔρον κῦμα Κωκυτῆ λαχόν
 Φοίβῳ συνηθὲν πᾶν τὸ Λαίου γένος.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Α.

- Χο. 1 Ωμοδάκης σ' ἄγαν ἵμερος ἔχου.

^b Οργυλὺς Ald. Forfan rectius ὁμοῖος: quomodo scribendum putat vir doctus, qui Editionem Aldinam in Biblioth. Public. Cam. manu sua notavit. ^c Λοφῶν Seld. ^d Αὐτοκίτοτος Bar. 4. ^e Persona Eteocli hic praefixa deest in Edit. Turn. Male. ^f Φοίβ Ald. Turn. Gros. in Excerpt. ^g Μίμνηας Seld. St.

684 Τῷ κάκις' αὐδωμδύνῳ] Πολυωνεία scilicet.

695 Ὅτις] Fortuna, vel Phabus.

696 Κῦμα Κωκυτῆ λαχόν] Ἀπώλειαν

τῇ φθορῇ πληρωσάμενον. Schol. MS. Seld. Cocytus autem, inferorum fluvius, de quo passim Poetae.

2 Νει πικρόκαρπον ἀνδροκλασίαν

3 Τελεῖν αἵματος ἔ θεμιτόν.

700

ΙΑΜΒΟΙ.

Ετ. φίλῃ γὰρ ^h αἰχρά μοι πατὴρ ⁱ πέλει δῖα
 Ξηροῖς ^k ἀκλαύστοις ὄμμασι προσζάνῃ,
 Λέγῃσι κέρδος πρῶτον ὑτέρου ^l μόρου.

ΣΤΡΟΦΗ Β.

Χο. 1 Ἀλλὰ σὺ μὴ ποτύνου, ^m κακὸς ἔ κεκλή-
 2 Ση, βίον εὖ κυρήσας· “μελαναιγίς δ’ ὄψε
 3 “Εἴσι δόμον Ερηνύς, ⁿ οὗτ’ ἂν ἐκ χερῶν
 4 “Θεοὶ θυσίαν δέχωνται.

705

ΙΑΜΒΟΙ.

Ετ. Θεοῖς μὲν ἤδη πῶς παρημελήμεθα,
 Χάρις δ’ ἀφ’ ἡμῶν ὀλομύων θαυμάζεται·
 Τί οὖν ἔτ’ ἂν σάινομεν ὀλέθρον μόρον;

710

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Β.

Χο. 1 Νῦν ὅτε σοι ^o παρέσκειν· ἐπεὶ δαίμων
 2 Λήματος ^p ἀντροπαία ^q χρονία μεταλ-
 3 Λακτὸς, ἴσως ἂν ἔλθοι θαλερωτέρῳ
 4 Πνεύματι· νῦν δ’ ἐπὶ ζῆ.

ΙΑΜΒΟΙ.

Ετ. Ἐξέζεν γὰρ Οἰδῖπου κατεύγματ’·
 Ἀγαν δ’ ἀληθεὶς ἐνυπνίων φαντασμάτων

715

^h Εχθρὰ Seld. Rob. Bourd. Morel. in marg. quod probant Stephanus & Stanleyus. ⁱ Τελεῖ Marg. Bar. 4. Ald. Τελεῖν Turn. Morel. in marg. ^k ἀκλαύτοις Ven. ^l Μόρον Ald. Turn. Marg. ^m Δειλὸς Seld. St. Morel. in marg. ⁿ Οὗτοι, pro οὗτ’ ἂν, Seld. ^o Παρίσκει Bar. 4. Ven. ^p ἐν τροπαίῃ Ald. Turn. Marg. ^q Ita Cam. Caf. Bourd. Χρόνια Seld. Bar. 4. Ald. Turn. Steph. Morel. ^r ἐξέζισα Bar. 4. Marg. Ald. Turn. ^s Φαντασμάτων ἐνυπνίων Seld.

703 Λέγῃσι κέρδος] Dictans & praescribens mihi satius esse me priorem interficere fratrem, quam ab eo interfici: satius esse antevertere, quam

expectare mortem. PORTUS.

711 Νῦν ὅτι] H. e. νῦν δὲ κατακλῆ-
 τίοι, ὅτι σοι παρίσκει ὁ μόρος.

716 Ἐνυπνίων φαντασμάτων] Οὐ μὲν

οφεις, πατρῶων χρημάτων ἑταίροι.

Χο. Πείθῃ γυναιξί, καιπερ ἔσθλων ὅμως.

Ετ. Λέγοιτ' ἂν ὧν ἂν ἦ τις ἔδ' εὖ καὶ μακρὰν.

Χο. Μὴ ἄλθῃς ὁδὸς σὺ τίσσδ' ἐφ' ἐσδόμας πόλεις.

Ετ. Τετηγμῶν τοί μ' οὐκ ἀπαμβλυῶναις λόγῳ.

Χο. " Νίκλῳ γε μῦθοι ὕ καὶ κακὴν τιμὰ θεός.

Ετ. Οὐκ ἄνδρ' ὀταλίτῳ τῷτο καὶ ἔργειν ἐπ'.

Χο. Αἰὶ αὐτῶν δελφον αἶμα δρεψαδάα θελεῖς;

Ετ. Θεῶν δίδόντων, οὐκ ἂν ἐκφύγοι κακά.

ACTUS TERTII SCENA QUARTA.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

ΣΤΡΟΦΗ Α.

ΧΟΡΟΣ.

- 1 ΠΕΦεκα πᾶν ὠλεσίοικον
- 2 Π^b Θεόν, ^c ἔ θεοῖς ὁμοίαν,
- 3 Παναληθῇ, κακόμεαντιν
- 4 Πατὴρ ^d εὐκταίαν Ερμυνῷ
- 5 Τελέσται πᾶς περὶ θυμῳ
- 6 Κατάρχει βλαψίφρονος ^e Οἰδιπόδα,
- 7 Παιδολέτωρ ^f δ' ἔχῃς ^g τὴν δ' ὀτρυνῇ.

ἡ Δατήριον *Ald.* ἢ *Ita Cant. Morel. & Stanl.* ceteri Editores dant αὐτῆς: atque ita in *Bar. 4.* & *Seld.* sed minus recte. x Versum hunc ἰσχυρῶς legi posse putat vetus Scholiastes. Idem pro νίκλῳ etiam Νίκλῳ agnoscit. γ K' οὐ Βοῦνδ. ζ Στίγειν *Ald.* α Ωλεσιόικον *St. Morel.* in marg. Ολεσιόικον *St.* b Post hunc versum *MSS. Seld. & Bar. 4.* itemque Editiones omnes *Cantabrigiae* praecedentes sequentem subdunt: A (ὡ *Bar. 4. Ald.*) καὶ νύκτωρ παρεκλύοντο (παρεκλύοντο *Bar. 4. Ald.*) ἢ γάμων. (γῆρον *Ald. Turn. Morel.* γῆρον *Bar. 4.*) c Θιῶν, ἔ θεοῖς *Seld.* d Εὐκταίαν *Seld.* e Οἰδιπόδες *Bar. 4. Ald.* f Particulam hanc rejiciunt *Bar. 4. Marg. Ald. Turn.* g Ad *Bar. 4. Marg. Ald. Turn.*

ἢ Οἰδῖπας κατηράσσει τῆς παρὶ στήθεω
τὸ δ' ὅμως καταλαγῇ, ἀλλὰ καὶ Εὐκταίαν
ἔπυον ὅτι εἶδε τὸ φανταζομένην. Schol.
MSS. Seld.

727 Οὐ θεοῖς ὁμοίαν] Sunt enim Dii
θεοῖς ὁμοίαν. Hesiodus in *Theog.* v. 46.

732 Παιδολέτωρ ἔχῃς] Nota Atticam constructionem. Sicut

— Αἰγύπτῳ

Μίνας αἰγυπτιῶν ἀποδείκνυται.
apud Sophoclem in *Ajac.* vers. 168.
Similiter Homerus *Iliad.* i. 269.

— Ἰππ.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Α.

- 1 ἡ Ξένος δὲ ἰ κλήρεσθ' Ἰππινωμῶ
 2 Χάλυβος Σκυθῶν ἄποικ'·
 3 Κτεάνων κ' χρηματοδαίτας
 4 Πικρὸς, ὠμόφρων ἰ σίδαρ'·
 5 Χθόνα ναίειν Διχαπήλας
 6 ὦ Οπόσει ἂν καὶ ὁ Φθιμύνοισι κατέχεν,
 7 Τῶν μεγάλων πεδίων ἀμοίρους.

735

ΣΤΡΟΦΗ Β.

- 1 Ρ Επειδ' ἂν ἰ αὐτοκλόνως
 2 Αὐτοδαίικτι θάνωσι,
 3 Καὶ χθονία κόνις πῖν
 4 Μελαμπάγες αἶμα ἰ Φοίνιον,
 5 Τίς ἂν ἰ καθαυρὸς πόροι,
 6 Τίς ἂν σφε λάσσειν;
 7 Ω πόνοι δόμων νέοι
 8 ἰ Παλαιοῖς ξυμμιγῆς κακοῖς.

740

745

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Β.

I Παλαιὴν γὰρ λέγω

h Ξένος Bar. 4. St. Ald. Morel. in margine. i Κλήρεσθ' St. Ald. Turn. Κλήρεσθ' St. Morel. in marg. k Χρηματοδαίτας Seld. l Σίδαρ' Ald. Turn. m Οπόσει Ald. Turn. n ἂν deest Seld. o Forte (ut inquit Stanleius in Comment. MS.) legendum Φθιμύνοισι. m. atque ita emendatum erat in margine Grotiani codicis. p Επειδ' ἂν legendum conjiciunt Casaubonus & Stanleius. Ewaldus δ' Board. q Αὐτοὶ κλόνωσι Bar. 4. Ald. Turn. Steph. Morel. r Φοίνιον Ven. T. s Καθαυρὸν Bar. 4. i Παλαιοῖσι Seld.

— Ὑποχὼν ἡλέας ἰππινωμῶ.

Ubi brevium Scholiorum Autor: Θύλαας, ἡρηνικῶς, ἀντι τῷ ἡλείας.

734 Χάλυβος Σκυθῶν ἄποικος] Mire hic seipsum torquet vir doctissimus Henricus Stephanus. Nos Χάλυβος censuimus esse Substantivum Casus Recti, atque ejusdem significationis ac Χάλυψ. Quomodo vocem accepisse video magnum Stanleium in Commentario MS. Ea ἰ τῆς Χαλύβος (non Χαλύβος, ut habent Editi) χάλας ἰ σίδαρ'.

ἰ εἰ τῇ σημάδι ἰππινωμῶς, ἐξέχεται. Eudaxus apud Stephanum Byzantinum in voce Χάλυβος. Hinc Lycopharon Alexandr. v. 1109.

Χαλυβὸς καὶ ἰππινωμῶς. Ubi Τζειγες: Χάλυβος, Σκυθῶν ἰππινωμῶς. καὶ εἰς ἰππινωμῶς ἄρα.

744 Καθαυρὸς πόροι] Αὐτοῖς καθαυρὸς πόροις τῇ φωνῇ. Schol. MS. Seld.

745 Λάσσειν] Vide supra ad Sophoclis Antig. v. 914.

n E
 Α
 ος S
 753
 d Soph
 760
 oetis f
 erf. 18.
 Mā
 sic al
 764

- 2 ^u Παραιβασίαν ὠκύπινον·
 3 Αἰῶνα δ' εἰς τρίτον ^x μῦθ'. 750
 4 Απόλλωνος εὖτε Λαίῳ
 5 Βία, τρεῖς εἰπόντος ἐν
 6 Μεσσηφάλοις Πυθικῆς
 7 Χρησεῖοις, θνάσκοντα
 8 Γέννας ἄτερ, σῶζεν πόλιν. 755

Σ Τ Ρ Ο Φ Η Γ.

- 1 Κρατηθεὶς δ' ἐκ φίλων ^y ἀδελφίαις,
 2 ^z Γέναιτο μὲν μόνον ^z αὐτῷ,
 3 Πατρὸς κλονον Οἰδίποδα,
 4 ὅς τε ^b μητρὸς ἀγνάν
 5 Σπείρας ἄρχεν, ἴν' ἐτράφη, 760
 6 Ρίζαν αἱματέεσαν
 7 Ετλα. ὠδράνοια ^c σῶαγε
 8 Νυμφίς Φρενώλαις.

Α Ν Τ Ι Σ Τ Ρ Ο Φ Η Γ.

- 1 Κακῶν δ' ὥππερ θάλασσα κύμ' ἄρ'·
 2 Τὸ μὲν πιτνόν, ἄλλο δ' αἰεὶ
 3 Τεῖχαλον, ὃ καὶ πρὶς πρύμναν
 4 Πόλεως καχλάζει.
 5 Μεταξὺ δ' ἀλκα δ' ὀλίγου
 6 Τείνει πύργος ἐν εὐρεῖ.
 7 Δέδοικα δ' ἐπὶ βασιλεῦσι 770
 8 Μὴ πόλις δαμασθῇ.

^u Editio Stanleiana (errore, ut puto) habet παρὰ τοῖς αἰσίοις. ^x Mss. Ald. Αὐλίου δὲ Morel. in margine. ^z Ego autem Seld. ^a Idem Mss. αὐτῶν. ^b Mss. Seld. Bar. 4. Ald. ^c Σανδράνοια Seld. Σανδράνοια Ven.

753 Μεσσηφάλοις] Lege annotata Sophoclis Oed. Tyr. v. 488.

760 Σπείρας ἄρχεν] Translatio poetis familiaris. Euripides Phœniss. cf. 18.

Μὴ σπείρας πύργος ἄλκα —
 sic alibi passim.

764 Κακῶν — κύμ'] Lycophron

nostrum simulatus in Alexandr. vers. 228. inquit,

Ὅμ' ἂν ταῦτ' ἐπὶ κύμ' ἐπὶ αὐτοῖς (lego ἐπὶ αὐτοῖς ob metrum) κακῶν.

Similiter Æschylus alibi (Suppl. vers. 478.) malorum multitudinem fluvii inundationi comparat.

Κακῶν ὡς πλῆθος, ποταμὸς οἷον ἐκέρχεται.

ΣΤΡΟΦΗ Δ.

- 1 ^d Τέλειαι γὰρ ^e παλαίφαπαι δ'ραί
 2 Βαρύαι καταλλαγαί,
 3 Τὰ δ' ὅλοα ^f τελλόμεν' εἰ παρέρχεται.
 4 ^g "Πρόπρυμνα δ' ἐκβολὰν φέρει
 5 " Ἀνδρῶν ἀλφειῶν
 6 " Ὀλβος ἄραν παχυθεῖς.

775

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Δ.

- 1 Τίν' ἀνδρῶν γὰρ τοσὺνδ' ἐθαύμασαν
 2 Θεοὶ ^h καὶ ζῶντες πόλεως,
 3 Πολύβοτος τ' αἰὼν βροτῶν,
 4 ⁱ Ὅσον τότ' ^k Οἰδίπῳ ^l ἴον,
 5 ^m Ἀναρπαξάνδραν
 6 ⁿ Κῆρ' ἀφελόντα χώρας;

780

ΣΤΡΟΦΗ Ε.

- 1 Ἐπεὶ δ' ἀρτίφρων
 2 Ἐχέτο μέλεος ἀθλίων
 3 Γάμων, ἐπ' ἀλγὰ δυσφορῶν
 4 ^o Μαινομένη ^p καρδίᾳ
 5 Δίδυμα ^q κάκ' ἐτέλεσε.
 6 Πατροφόνῳ χερὶ τῶν
 7 ^r Κρείσσοτέκνων δ' ἀπ' ὀμμάτων ἐπλάγχθη.

785

790

^d Τέλειαι reposuimus (quod faciendum monuit Stanley in MS. Comment.) ex fide MSS. Seld. & Bar. 4. necnon Edd. Ald. & Rob. vulgo legitur τέλει (quod etiam habet vetus Scholiastes) omnino male. ^e Παλαίφαπαι Ald. f. Τελίμαι Seld. Bar. 4. Ald. Σπιδόμαι Ven. ^g Πρόπρυμνα Ven. Marg. & Tur. Morel. in marg. & Graevius in Excerpt. ^h Δι καὶ Bar. 4. Ald. ⁱ Ὅσον Bar. 4. ^k Οἰδίπῳ Bar. 4. ^l ἴον Ald. Tur. ^m Ἀναρπαξάνδρῳ Ald. legit doctis. Perierunt ad Lycophr. vers. 1294. ⁿ Ὅτ' malit Stanley: sed absque necessitate. Vide Indicem nostrum v. Κῆρ. ^o Μαινομένη Ven. Μαινομένη Ald. Μαινομένη Tur. ^p Καρδίᾳ Seld. Bar. 4. Καρδίᾳ Ald. ^q Κακὰ τέλει Seld. ^r Κρείσσων τῶν S. Morel. in marg. Rob. Κρείσσων τέκνων Ald. Clar. Stanley vertit patris abhominabiles, quasi in textu legeretur κρείσσοτέκνων. Forsan vocula δ' ἀπ' (qua

778 Τίν' ἀνδρῶν γὰρ τοσὺνδ' Euripides in Antigone vers. 1.
 Hb Oidipus τὸ πρῶτον εὐτυχὴς ἦν.

Εἴτ' ἐχέτο αὖθις ἀθλιώτατος βροτῶν.
 782 Ἀναρπαξάνδρῳ κῆρῳ Τὴν Σφίγξιν

metrum

metr
 & ve
 Certo
 αν V
 Bar.
 Editio
 a For
 79
 ἱππρ
 ἡγαν 2
 λαχῶν
 797
 801
 allego

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Ε.

- 1 Τέκνοις δ' ὄρεαιας
 2 Ἐφῆκεν ὀπικότας τροφάς,
 3 (Αἰ αἰ, ὀπικότας τροφάς)
 4 Καί σφε σιδαρονόμῳ
 5 Διαχειρία πότε λαχεῖν
 6 Κτήματα· νῦν δ' ἐτρέω
 7 Μὴ τελέσῃ καμψίπους ἐριννύς.

ACTUS QUARTI SCENA PRIMA.

ΑΓΓΕΛΟΣ, ΧΟΡΟΣ.

I A M B O I.

- Αγ. Ἀρσεῖτε παῖδες μητέρων πιθραμυδνάι.
 Πόλις πίφθουεν ἥδε δ' ἄλειον ζυγόν·
 Πέπλωκεν ἀνδρῶν ὁμῶν καμψίποδας. 800
 Πόλις δ' ἐν εὐδία τε καὶ κλυδωνίου
 Παλαιῶσι παλαιοῖς ἀντλον ὅκ' ἐδέξατο.
 Ὑ Σπέρη ὅ' ἀύργε, καὶ πύλας φερεγγύοις
 Εφραζάμεθα μονομάχοισι παροσάταις·
 Καλῶς ἐχρ' αὖ παλαιοῖς ἐν ἐξ πύλωμασι· 805
 Τὰς δ' ἐξ ὁδοῦ ὁ σμῆνος ἐξ ὁδομαγέτας

metrum turbant, & sententiam minus expeditam reddunt) tollendæ sunt, & versus ita refigendus: Κρασιότικον (vel φρασιότικον) ὁμῶν καμψίποδας. Certe si ita legamus, sensus manebit, & versui rectius consulatur. f. Ἀφῆκεν Ven. Marg. Turn. Morel. in margine. ὀπικότας Ald. ὀπικότας δ' ὀπικότας Bar. 4. Ald. x ὀπικότας Bar. 4. Ven. γ Σπέρη, Ven. Σπέρη, quod habet Editio Stanleiana, est error operarum Typographicarum. z Εφραζάταις Bar. 4. a Fortasse legendum ἐξ ὁδομαγέτας. In Bar. 4. ἐξ ὁδομαγέτας.

794 Καί σφε σιδαρονόμῳ] Καὶ τῷτο ἐπὶ τῷτο, αὐτὸς ἀσχερῶς σιδαρονόμῳ, ἦγεν ἀσχερῶς μελεσμοὶν ποιησίου, πότε λαχεῖν κτήματα.

797 Τελεῖσθ] Subaudi ταῦτα.

801 Πόλις δ' ἐν εὐδία] Pulcherrima allegoria significat, Civitatem belli

periculum effugisse, & contra crebros hostium impetus salvam perdurasse.

Ibid. Εὐδία] Subaudi ταῦτα.

806 Εὐδία] Apollo Veteribus hoc nomine appellatur, vel quia septimus mēsis dies ei sacer sit: (quod die natus putabatur. Hesiod.

B b b

Erg.

Αναζ' Απόλλων εἴλετ', Οἰδίπου γένε
Κραίων παλαιᾶς Λαίου δυσχελίας.

Χο. Τί δ' ἐστὶ β' πρᾶγμα νέοκτον πόλιν παρόν;

Αγ. Πόλις σέσωται, βασιλέες δ' ὁμοσποροί

810

Ἄνδρες τεθνήσκουσιν ἐκ χειρῶν αὐτοκτόνων.

Χο. Τίνες; τί δ' εἶπας; ὧρ' ἔφρον' ὀφείω^c λόγου.

Αγ. Φρονέστω νῦν ἄκυσον, Οἰδίπου γένε.

Χο. Οἱ γὰρ τάλαινα, μάντις εἰμὶ τῶν κακῶν.

815

Αγ. Οὐδ' ἀμφιλέκτως μὲν καταποδημῶσι.

Χο. Εκείθι κ' ἦλθον; βαρέα δ' οὖν, ὅμως φράσσον.

Αγ. Οὕτως ἀδελφαῖς χερσὶν^d ἠναίροντ' ἄραν.

Χο. Οὕτως ὁ δαίμων κρινὸς ἦν ἀμφοῖν ἅμα.

Αγ. Αὐτὸς δ' ἀναλοῖ^e δῆτα δύσπορμον γένε.

Τοιαῦτα χαίρειν καὶ^e δακρύουσαται πάρα

820

Πόλιν μὲν εὖ πρᾶσσουσιν, οἱ δ' ἴπτιςται.

Διοσῶ σρατηγῶν δέλαχον σφυρηλάτῳ

Σκύθῃ σιδήρῳ, κτημάτων παμπησίαν.

Ἐχσσι δ' ἦν λάβωσιν ἐν ταφῇ χθονὸς,

Πατρὸς κατ' εὐχὰς δυσπότημας φορέμενοι.

825

Πόλις σέσωται^f βασιλείῳ δ' ὁμοσπόροιν

Ἐπέπακεν αἶμα^h καὶ^h ἔω^h ἀλλήλων φόνῳ.

b Πρᾶγμα Seld. Rob. c Λόγου Bar. 4. Ald. d ἠναίροντ' Ven. Hicron^t Tim. Marg. e Δακρύουσα Seld. f Βασιλείῳ Bar. 4. g Πίπτουσι Bar. 4. Ald. h ἔω Bar. 4.

Erg. v. 771. Diogenes Laërtius in vita Platonis §. 2.) vel quia Septenarius ei consecratur. Τῷ Απόλλωνι πλὴν ἐπέδωκεν ἀντίστοιχον, ὡς συνίστανται πᾶσαι τὰς συμφωνίας. διὸ καὶ Ἐδδομωγίται ἐνάλην τῇ γῆν. (Ubi Ἐδδομωγίται reponit eruditus Meursius in Græc. Feriat. v. Ἐδδομω, dissentientibus viris literatissimis, Joanne Seldeno & Ex Spanhemio) Proclus in Platonis Timæum lib. 3.

815 Καταποδημῶσι] Subintell. ἔσσι.

818 Ὁ δαίμων] Deus, nimirum Apollo.

819 Αὐτὸς δ' ἀναλοῖ] Ὁ Απόλλων αὐτοῖς ἀπὸλλουσι τὸ δυστυχὲς Οἰδίπῳ γένε.

823 Σκύθῃ σιδήρῳ] Loquendi modus Poetis admodum familiaris. Σκύθῃ pro Σκυθικῇ utitur: uti & Lycophron (Nostrium ferè ubique secutus) in Alexandr. v. 917.

— Χίτες ἐπὶ πλοῖσι Σκύθῃ

Δοξάζοντι —

Confer sis hæc cum iis, quæ supra notavimus ad Sophoclis Antig. vers. 1016. Cæterum, hunc Æchylæ locum ob oculos habuit Stephanus Byzantinus in voce Σκύθῃ, ubi inquit: Καὶ Σκυθία, καὶ Σκυθὴς ὁμιλος, καὶ Σκυθία ἐς αἶμα, καὶ Σκυθὴς ὁ σιδήρῳ.

ACTUS QUARTI SCENA SECUNDA.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ

ΧΟΡΟΣ.

1 Ω Μεγάλε Ζεῦ καὶ ἰ πολιστᾶχοι

2 Δαίμονες, οἱ δὴ Κάδμου πύργους

3 Τᾶσδε ρύεσθε·

4 Πότερον χαίρω, καὶ πολολύζω

5 Πόλεως ἀσινεῖ σωτῆρι,

6 Ἡ τὲς μογερὲς καὶ δυσδαίμονας

7 Ἀτέκνης κλαύσω ἰ πολεμάρχης·

8 Οἱ δὴτ' ὀρθῶς κατ' ἐπανυμίλῃ

9 Καὶ ἢ πολωεικέες

10 Ωλοντ' ἀσεβῆ Διανοίᾳ.

ἰ Πολιστᾶχοι in Edit. Ald. ut Stanleius coniecit legendum. Malim πολιστᾶχοι, quod usitatus est. Vulgatum autem πολιστᾶχοι respuit metri ratio. ἡ Τζει- zes ad Hesiodi Erg. v. 122. legit θιοί, minus recte. ἰ Πολεμάρχης Seld. ἢ πολωεικέες Ven.

828 Μεγάλε Ζεῦ, καὶ πολιστᾶχοι θιοί. ut Τζειzes ad Hesiodi Erg. vers. 122. hunc ipsum Tragici nostri locum respiciens, ait; ubi hæc ille: Καὶ ὁ μα- γάλῃ δὲ εὐθείᾳ ἰσὶ, κρηδὼς Αἰγυλῇ δίκνυσσι ρεάφων,

Ω μεγάλε Ζεῦ, καὶ πολιστᾶχοι θιοί.

831 Πότερον χαίρω] Animi se incer- tum esse ait Chorus, an Civitati ob victoriam gratulari, an fratrum Eteo- dis & Polynicis, mutua cæde per- euntium, fatum lugere debeat. Sic- uti Clytemnestra ait, (exaudita filii Orestis morte, cujus iram propter occisum patrem Agamemnonem ex- timuit,) apud Sophoclem in Electr. vers. 768.

Ω Ζεῦ, τί πάστα; πότεροι εὐτυχῇ λίσσω,

Ἡ δεινὰ; —

832 Πόλεως ἀσινεῖ σωτῆρι] Jovi Ser- vatori urbem incolumem præstanti; sub- audito scilicet Διὶ. Sic supra v. 231. Γυνὴ σωτῆρι. Ubi vide notata. Cæ- terum, ἀσινεῖ hic in activa, à Lexico- graphis inobservata, capitur significa- tione. Quo itidem sensum vocem eam accepisse videtur Noster in Aga- memnon. v. 1350.

Τίς ἂν εὐξάντο βροτῶν ἀσινεῖ
Δαίμονι φῦται; —

Verbo,

Quisnam gloriari poterit mortalium bono
(h. e. ἀλκιμίας, malum averteme,)

Se natum esse genio? —

835 Κατ' ἐπανυμίλῃ] Vide supra v. 583. & ibi notata.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

ΣΤΡΟΦΗ.

- 1 Ω μέλαινα καὶ πλεία
 2 Γέγεος ^π Οἰδίπυ ^ο τ' ἄρα,
 3 Κακὲν ^ρ με ^q καρδία ^π τ' ^ω Εἰπιτνῆ κρύθ.
 4 Ετῶζα ^τ τὺμῶ μελ.
 5 ^ε Ως Θυὰς, ^u αἱματοςαγῆς
 6 Νεκρὸς κλύσσαι ^z δυσμόρους θανόντας.
 7 Η δύσπρηνις ἄδε
 8 Ξυναυλία δορὸς

840

845

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

- 1 Εξέπραξεν, οὐδ' ἀπείπε
 2 ^υ Πατρώθεν εὐκλαία φάπς.
 3 Βελαὶ δ' ἄπισσι λαίου δῆρκεσαν.
 4 Μέρμυνα δ' ἀμφὶ ^z πόλιν,
 5 ^a Καὶ θέσφατ' ^σ σὺν ἀμβλυνέται.
 6 Ἰὼ πολύσποννοι πῶδ' ^b εἰργάσασθε ἄπιστον.
 7 Ηλθε δ' αἰακὴ
 8 Πήματ' ^ε λόγῳ.

850

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

- Τάδ' αὐτόδηλα, ^ε παρῶπιος ἀγγέλου λόγ.
 Διπαλαὶ μέρμυνα, ^d διδυμανόρεα
 Κάκ' ^ε αὐτοφόνα, δίμοιρα

855

ⁿ Stanleyus putat legendum Οἰδίπυ γ' ἄρα. ^o Particula π (quam non agnoscit Editio Roborcelli) satis commode abesse posset. ^p Ms Bar. 4. Ald. Turn. Steph. Morel. ^q Καρδία, pro vulgato καρδία legendum conjectit Stanleyus: ejusque conjectura fidem faciunt MSS. Seld. Bar. 4. necnon Edit. Ald. quare ita edendum curavi, metro (ut opinor) omnino postulante. ^r Περιπνῆ Seld. ^s Μίλος τὺμῶ Seld. ^t Ως deest Bar. 4. Ald. Turn. ^u Αἱματοςαγῆς Ald. corrupte, ut monuit Hem. Stephanus in Thes. Gr. Ling. v. Αἱματοςαγῆς. ^x Δυσμόρους Seld. Δυσφόρους Bar. 4. Ald. Δυσφόρους μόρους Ven. ^y Πρώδην Ven. ^z Πίλιν Bar. 4. Ald. ^a Καὶ deest Seld. ^b Legendum εἰργάσασθε, ut monuit Clar. Stanleyus. ^c Τριπτόης Seld. ^d Διδυμανόρεα F. Διδύμη ἀγορία Bar. 4. Ald. Morel. Διδύμη ἀγορία Turn. Steph. Morel. ^e Αὐτοφόνα Turn. Ven.

846 Οὐδ' ἀπείπε] Οὐκ ἀπηγόρευε τὸ πρῶτον τῷ θεῷ. Vet. Schol.

848 Βελαὶ δ' ἄπισσι λαίου] Καθ' ὅσον ἐπέειπε Ἀπόλλων. Schol. MS. Scal.

ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΙΣ. 381

^f Τέλεια ^g πὰ πείθη. τί φῶ;
 τί δ' ἄλλο γ' ἢ πόνοι ^h πόνων,
ⁱ Δόμων ἐφέστοι.

Ἀλλὰ γόν ὦ φίλα κατ' ἔρον 860

Ερέσεται ἀμφὶ κρατὶ πόμπιμον χερσὶν
 Πίτυλον, ὅς αἶεν δι' Ἀχέροντ' ἀμείβεται
 Τὰν ^k ἄσπον, ^l μελᾶγκροκον

^m Ναύτολον θεωρίδα, 865

Τὰν ἀστὴν Ἀπόλλωνι, τὰν ἀνάλιον,
 Πάνδοκον, εἰς ἀφανῆ τε χέρσιν.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Ἀλλὰ γὰρ ἤκουσ' αἶδ' ἔπ' πρᾶγ
 Πικρὸν, ⁿ Ἀντιγόη τ' ἥδ' Ἰσμήνη,
 Ὀρήνον ὁ ἀδελφοῖν, σὺν ἀμφιβόλῳ
 Οἶμον σφ' ἐρετῶν ἐκ βαθυκόλπων
 Στήθεων ἦσαν ἄλγος ἐπάξιον.

Ἡμᾶς δὲ δίκη πρῶτον Φήμης 870
 Τὸν δυσκέλαδόν τ' ὕμνον Εὐρυκῆ
 Ἰαχῆν, Αἶδα

Τ' ἐχθρὸν παῖδ' ἔπιμέλπειν. 875

Ἡμ. ^p Ἰὼ δύσδελεφότεται πασῶν, ὅποια
 Στρώφον ἐδῆσι περὶβάλλονται,
 Κλαίω, γένεμον, καὶ δόλος οὐδεὶς
^q Μὴ κ' Φρενὸς ὀρθῶς με λιχαίνειν.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Ἡμ. Ἰὼ ἰὼ δύσφρονες 880

Ἰ φίλων ἄπιστοι, καὶ κακῶν ἄτρυμονες,

^f Τέλεια πείθη, omisso πὶ, Bar. 4. *Ald.* ^g Τὰδ Seld. ^h Πόνοι non habet
 Robertellus. ⁱ Idem Robert. legit δρυμότων. ^k Ἀπλον etiam legisse videtur
 Scholiastes MS. Seld. ^l Μελάγκροκον *Aln. T.* ^m Ναύτολον malit Casaubonus.
 Verum persuasum habet Clar. Stanleius, vocem hanc (ναύτολον) vel ex mar-
 gine, vel ex linearum interstitio, in textum irrepsisse. ⁿ Ἀντιγόη τ' ἥδ' Ἰ-
Ald. Ἀντιγόη τ' ἥδ' Ἰσμήνη. ^o Ἀδελφῶν Ven. ^p Vox id extra versum legenda
 est. Vide Schol. de metris. ^q Μὴ ἐν *Ald.* ^r Φίλων *Ald.* ^s Ἀτρυμόνους Ven.

Πατρώους δόμους ἐλόν-

Τες μέλεις σὺν ^α ἀλκᾷ.

Ημ. Μέλεις δῆθ', οἱ μελέους θανάτους

^υ Εὐροντο δόμων ἔπι λύμῃ.

885

Ημ. Ἰὼ ἰὼ ^χ δαμάτων

^γ Ερεψίτοιχοι, καὶ πικρὰς μοναρχίας

Ἰδόντες, ^ζ ἤδη ^α δὴλ-

λαχθε σὺν σιδάρω,

^β Οὐκ ἔτ' ἔπι Φιλία,

890

Αλλ' ἔπι φόνῳ διεκρίθητι.

^ε Κάριτα δ' ἀληθῆ πατὴρ Οἰδιπόδα ^δ κατεύματ' α

Πότνι Ερμινὺς ἐπέκρανε.

^ε Ημ. Δι' εὐανύμων πετυμυμένοι.

Ημ. Τετυμυμένοι ^ε δῆθ', ^ε ὁμο-

895

Σπλάγχχνων τὲ πλῆρωμάτων.

^η Ημ. Αἰ αἰ δαιμόνιοι,

Αἰ αἰ δ' ἀντιφόνων

^ι Θανάτων δ' αἰ.

Ημ. Διαντάαν λέγεις πλάζαν.

900

Ημ. Δόμοισι καὶ σώμασι

Πεπλάγμυρας ἐνέπω.

Ημ. Αναυδάτω μὲν

Αραίῳ τ' ἐκ πατρός

Διχόφρονι πύτμῳ.

905

Ημ. Διήκη ^κ δὲ καὶ πύλιν

Στόνθ', ἔνυσσι πύργοι,

^ι Σπένθ' ^μ πύδον φίλανδρον.

^ι Αἰχμᾶ St. T. Morel, in margine. ^υ Εὐροντο Ald. ^χ Δόμων Bar. 4. Ald. ^γ Ερεψίτοιχοι Seld. Ald. ^ζ Deest ἤδη in Turn. ^α Διήλασθαι Seld. ^β Hofce duos versus omittit Seld. ^ε Idem MS. Ημ. hic praponit. ^δ Hanc vocem rejecerunt Seld. Bar. 4. Ald. Turn. ^ε Non est in Seld. ^ε Δῆθ' legit idem MS. ^γ Ημ. Ομοσπλάγχχνων in eodem MS. ^η Deest Ημ. in eodem MS. ^ι Θανάτων Ald. Θανόντων Turn. Ven. Marg. ^κ Δὲ adscriptit Cl. Stanleius in ora Editionis suæ, quæ est in Bibliotheca publica Cant. ^ι Ημ. Σπένθ' Seld. Rob. ^μ Τε, pro ^δ malit Stanleius. Verum particula δὲ non agnoscunt Seld. Bar. 4. Ald.

888 Διήλασθαι] Poetice pro δηλ- Hom. Odys. γ'. v. 437. Vide Cl. Mait-
λάσθητι. Sicut ἀναχθε pro ἀνάχθητι taire de Dialect. Gr. p. 316.

ⁿ Μενεΐ^ο κτείανά τ' Ἰππυγόνους,

Δι' ὧν αἰνομόροις,

910

Δι' ὧν νείκεος ἔβρα,

Καὶ θανάτου τέλ^θ.

^p Εμοιράσωντο δ' ὄξυκάρδοι

κτῆμαθ', ὥς^q ἴσον λαχέιν

^r Διαλλακτῆρι δ' ὅτε ἀμεμφίαι φίλοις,

915

οὐδ' Ἰππικαεὶς Ἀρης.

^f Ημ. ^c Σιδάρωπλακτοὶ μὲν ὧδ' ἔχουσι.

^u Ημ. ^x Σιδάρωπλακτοὶ γ' δ' ἐστὶ μένουσι,

^z Τάχ' ἂν τις εἴποι, τίνες.

^a Ημ. Τάφων πατρῶων ^b λαχαί.

920

^c Ημ. Δόμων μάλ' ^d ἀχῶ ^e ἐπ' αὐτὰς

Προπέμπε δαϊκτῆρ γό^θ,

Αὐτῶν^θ, αὐτοπήμων,

Δαίφρων, ^f & ^g Φιλαραγῆς, ^h ἐτύμως

ⁱ Δακρυχέων ἐκ φρενός, ^a

925

Κλαυμοδράς μου, μινύθ^θ,

Τοῖνδε δυοῖν ἀνάκτοιγ.

^k Πάρεσιν ^l δ' εἰπεῖν ἐπ' ἀ-

θλίοισιν, ὥς ἐρξάτῃ

Πολλὰ μὲν ^m πολιήταις,

930

ⁿ Ημ. Μενεΐ Rob. ^o Τε ἀνά τ' ἰππυγόνους Ven. ^p Ημ. Εμοιράσωντο Rob. ^q Ald. ἴσων. Twrn. ἴσων. ^r Ημ. Διαλλακτῆρι Seld. Rob. ^s Deest Seld. ^t Σιδάρωπλακτο Ald. Σιδάρωπλακτοὶ Twrn. Σιδάρωπλακτοὶ Si. ^u Ημ. abest Seld. Rob. ^x Σιδάρωπλακτο Ald. Twrn. ^y Μὲν Bar. 4. ^z Τάχα δ' ἂν Ald. ^a Ημ. omitt. Seld. Rob. ^b Melius forsan λάχα: ita Hesychius, & Simplicius in Ouo. ^c Deest Bar. 4. Ald. Twrn. ^d Αχῶ Seld. Rob. ^e Ες Seld. ^f Δ' & Bar. 4. Seld. ^g Φιλογαγῆς Seld. Ven. ^h Ετύμως omitt Robortellus, ⁱ Δακρυχέων Ven. ^k Ημ. Πάρεσιν Rob. Πάρεσιν Bar. 4. Ald. Twrn. ^l Δ' abest à Seld. ^m Πολιήταις Seld. Bar. 4. Ald. Twrn.

921 Δόμων μάλ' ἀχῶ] Acceperat Chorus nuncium de mutuo interitu fratrum; itaque longiore illo carmine superiore mortem deplorant. Acceperant eundem nuncium sorores etiam Ismene & Antigone; itaque domum lamentatione atque planctu complent. Hunc ergo planctum &

hanc lamentationem sentit Chorus; & significat Spectatoribus. Facit & Poeta cadavera fratrum delata fuisse domum, & funus eorum efferri: quod dum prosequuntur sorores, planctu, lamentationibus, & ululatu foemineo omnia loca complent: hoc & significat jam Chorus. PORTUS.

4. Ald.
b Hofce
c vocem
dem MS.
i Οανέτα
Edizioni
Te, pro 3.
Cl. Mait.

Ξένων ^η τὲ πάντων εἴχας

Παλυφθόρους ἐν ^ο δαίδι.

Ρ Ημ. Δυσδαίμων σφὶν ἅ τεκῶσαι

Πρὸ πασῶν γυναικῶν, ὅποσιν

Τεκνογόνοι ^ι κέκληνται.

Παῖδα τὴν αὐτὰς πόσιν ^ι αὐτὰ ^ι θεμνύα,

Τέσδ' ἔτεχ', οἱ δ' ὧδ' ^ι ἐπελεύτησαν ^ι αὐ-

Ληλοφόνους χερσὶν ὁμοσφόροισιν.

935

ACTUS QUARTI SCENA TERTIA.

ΙΣΜΗΝΗ, ΧΟΡΟΣ, ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

^α Ισ. **Ο** Μόσποροι δῆται
Καὶ πανώλεθροι,

940

Διατομαῖς οὐ φίλαις,

Ερμὶ μαινομνύα,

Νέικεος ἐν τελευτᾷ.

Πέπωνται δ' ἔχθρᾳ,

Εν δὲ γαίᾳ ζῶα

945

Φονορρύτω μέμικται

Κάρτα δ' ^γ εἰσὶν ὁμαιμοι.

^β Χο. Πικρὸς λυτὴρ νεικέων ὁ πόντις
Ξένος ἐκ πυρὸς συθείς

^η Τ' εἰς πάντων Bar. 4. Rob. Τὲ καὶ πάντων Marg. ο Δαί St. Ven. Morel. in margine. ρ Ημ. deest Ald. Turn. Steph. Morel. q Κινλυνται Ald. r Αἰνῆ Ven. Turn. Αὐτῇ Ald. f Θερμῇ Ald. s Τέλευται Seld. u Αἰνολοφόνους Seld. In Edis. Stanleiana perperam excusum est ἀἰνολοφόνους. x Ημ. Γτος. γ Εἰς Seld. z Ημ. Seld.

931 Στήχας] Supple ἱπποιστίων.

932 Παλυφθόρους ἐν δαίδι] Quod in praelio copias omnes hostium conciderunt, & funditus deleverunt. PORTUS.

933 Σφὶν ἅ τεκῶσαι] Ἡ μήτηρ αὐτῶν. Supra v. 870. σφί, pro αὐταῖς.

939 ὁμοσφόροισιν] Ex ea voce ὁμοσφόροισιν Ismene nacta occasionem renovat luctum & planctum, & augeat

affectus ex eo, quod frater fratrem hostilem in modum interemerit, & non verbis, non jure, non arbitrio, sed vi, ferro, praelio suas controversias diremerint, & sanguine ac mutua caede finem inimicitii imposuerint. PORTUS.

948 Πικρὸς λυτὴρ] Conf. supra v. 733. & qui sequuntur.

ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΙΣ. 385

Θηκτὸς ὀδάρῳ· πικρὸς 950

Δὲ χερμάτων κακὸς

^b Δατητὰς ἄρης δρᾶν

Πατρὸς πθίεις ἀληθῆ·

935 Av. Εχσσι μοῖραν λαχόντες, ὦ μέλαιοι,

Διοσδότων ἀχέων·

ὑπὸ δὲ ^d σώματι γᾶς

Πλῆτος ἄβυσσος ἔσται.

10. ἰὼ πολλοῖς ἐπαινῆσαν·

Τες πόνοισί γε ^e δόμοι·

Τελύτα δ' ^f αἰδ' ἐπιλάλαξαν 960

Αραὶ τὸν ὄξυν νόμον,

Τετραμυδρὸν ^g πάντροπον·

φυγὰ γήους.

940 Εσσεκε δ' ἄπας

Τρόπαιον ἐν πύλαις

Εν αἷς ἐθάλλοντο, καὶ δυοῖν κρατήσας

Εληξε δαίμων.

Av. Παισθεῖς ἐπαιούς.

945 10. Σὺ δ' ^h ἔθανες κατὰκτανόν.

Av. ⁱ Δορεὶ ^k δ' ἔκτανες. 10. ^l Δορεὶ δ' ἔθανες. 970

Av. Μελεόπινῳ· 10. Μελεόπιδης.

Av. Ἰτῶ δάκρυα. 10. Ἰτῶ γόῳ.

Av. Προκίσσεται κατὰκτῆς·

^m Ἡὲ ἤε, ⁿ μαίνεται γόοισι Φρύν.

a Σίδυρος Ven. b Δακτύλις Seld. Δατητὴς Twn. Ven. Δαυητὴς Ald. c Al. δ. Ven. d Σώματος Ald. Twn. Marg. e Δόμοις Bar. 4. f Deest Seld. g Παν-
τρώ Ven. h Εκδανς Ven. i Δορεὶ Ald. k T Ven. l Δορεὶ τ Ven. m 10.
Hi Seld. Rob. n Av. Μαίνεται Seld. Rob.

950 Θηκτὸς ὀδάρῳ· κ. λ.] Iocaste
de Oedipo, apud Euripidem in Phae-
niss. vers. 67.

Ἀεὶς δρᾶται περὶ ἀνοσιαντίας,
Θηκτῷ σιδήρῳ δῶκε Διφραχίῃ τὶδν.

952 Ἀρης δρᾶν] Paronomasia. Sic
Virgil. Aeneid. lib. 3. v. 183.

Sola mihi tales casus Cassandra cane-
bat.

Ubi vide quæ notavit diligentissimus
Jo. Lud. de la Cerda. Adde incompa-
rabilem Ger. Is. Vossian lib. 5. Institui.
Orator. cap. 5. s. 1.

956 ὑπὸ δὲ σώματι] Ironia.

962 Τετραμυδρὸν — γήους] Τῇ Οἰ-
διπιδῳ.

967 Δαίμων] Ἡ δορυχία. Schol. MS.
Seld.

- Ισ. Εντὶς δὲ ὁ καρδία γένε.
 Αν. Ἰὼ ἰὼ ῥ πολυδάκρυτε σύ.
 Ισ. Σὺ δὲ αὐτὴ καὶ πανάθλιε.
 Αν. Πρὸς ῥ φίλου γ' ἔφθισσ.
 Ισ. Καὶ φίλον ἔκτανες.
 Αν. Διπλᾶ λέγειν. Ισ. Διπλᾶ δ' ὀράν.
 Αν. ῥ Αχέων τῶν τῶν ἐγγύθεν.
 Ισ. Πέλας αὐδ' ἀδελφαὶ ἀδελφεῶν.
 Αν. ῥ Ἰὼ ῥ μοῖρα ῥ βαρυδότερα μοῖρα,
 Πότνια τ' Οἰδίου σκιά,
 Μέλαινα τ' Ερμῆς, ἥ μεγαλοθένης ῥ τις εἶ.
 Ισ. ῥ Ἡὲ ἦε, δυοθέατα πῆμα ῥ
 Δείξατ' ἐκ φυγᾶς ῥ ἐμοί.
 Αν. Οὐδ' ἴκετ' ὡς κατέκτανε.
 Ισ. ῥ Σωθεὶς δὲ πνεῦμα ἀπώλεσεν.
 Αν. Απώλεσε δῆτα. Ισ. ῥ Καὶ τὸ πῦρ ἐνόσφισσ.
 Αν. Τάλαν γένε. Ισ. ῥ Τάλαν καὶ ῥ παῖτεν
 ῥ Δύσωνα ῥ κῆδε ῥ μώνυμα.
 Αν. Δύσωνα τριπύλων πημάτων.
 Ισ. Ολοὰ λέγειν. Αν. Ολοὰ δ' ὀράν.

ο Καρδία Ald. Κραδία Ven. Turn. ρ Παυδάκρυτε Seld. q Φίλου γ' Ven. Turn. r Γόνι Seld. Rob. f Deest Seld. Ald. Turn. s Hinc usque ad v. 1012. inclusive MS. Seld. personas invertit. u ἰὼ bis Rob. x Μοῖρα vitiose in Ed. Starleiana. y Βαρυδότερα Ven. z Τις deest Bar. 4. & Ald. a Ἡ semel tantum in Bar. 4. & Ald. b Εμοί non habet Rob. c Fortasse σιωδὶς. Scapellatus. d Κα πῖνδ' ἐνόσφ. Bar. 4. Seld. Marg. Ald. Turn. e Ald. πάλαν corrupte. f Παῖτεν Bar. 4. Ald. Turn. Παῖτεν St. Morel. in margine. g Δύσωνα St. Morel. in marg. h Καὶ κῆδε Turn. Marg.

980 Λέγειν] Subaudi πῆμα.

981 Τάσ'] Δαιμονῶς, pro ἡμῖς. Usurpat item Neutrum Genus pro Feminino: quod Græcis usitatissimum est. Sic τὰς Παρῶν πῆμα, in Pers. v. 1. ponitur pro ἡμῖς ῥ Παρῶν πῆμα. Nec aliter Sophocles in Antig. v. 671.

Εἰ δὲ δὴ τὰς ἐξ ἡμῶν φῶς

Αἰσχυρῶν, ἡμῶν καὶ τῶν γ' ἔτα γένος.

Nam si genere cognati

Indecore se gerunt, aliam potius alienos. Plura dabit Clarif, Blackwellus Claf.

Sacr. v. 1. pag. 107. Edit. 2.

985 Μέλαινα τ' Ερμῆς] Et supra vers. 838. Μέλαινα Οἰδίου δῶκε. Nigra autem appellatur Furia, quia pullatis vestibus indui putabantur. Unde Lycophron Alexand. v. 1137. Ερμῆς ἰοδῶναι dicit pro nigra veste. Vide ibi Cl. Potterum.

987 Εκ φυγᾶς] Id est, post exilium. Sic ἐκ δειπνῶν, post camam, in sacris Litteris, Joan. XIII. 4. Similiter ex etiam Latinis sæpe post notat.

- 975 ἰ ἰὼ μοῖρα βαρυδότερα μοῖρα,
Πότνια ἰ ἰ οἶδ' ὅπου σπιά,
Μέλαινά τ' ἑρμῆς, ἥ μελασθενῆς τις εἶ.
Σὺ πίνῃσι οἶδα λῖπερῶν.
10. Σὺ δ' ἐν ἵππῳ μαθών.
980 ΑΥ. Ἐπεὶ κατῆλθες ἐς πόλιν. 1000
10. Δορός γε τῷ γ' ἀντηρέτας.
ΑΥ. Ολοὰ λέγειν. 10. Ολοὰ δ' ὄραν.
ΑΥ. ἰ ἰὼ πόνος οὐφ' ἡμῖν. 10. ἰ ἰὼ κακὰ δώματα
Καὶ χθονί, πᾶσι πάντων δ' ἐμοί.
985 ΑΥ. ἰ ἰὼ, ἰ καὶ πᾶσι γ' ἐμοί. 1005
10. ἰ ἰὼ δυσίων κακίων
Ἀναξ Εὐκλείης δεχηγέται.
ΑΥ. ἰὼ πάντων πολυστόνωτατοι.
10. ἰ ἰὼ δαίμωνων τις ἐν ἅτα.
990 ΑΥ. ἰὼ ἰὼ πᾶσι σφεθῆσμεν χθονός. 1010
10. ἰ ἰὼ ὅπου πρηνότατον.
ΑΥ. ἰὼ ἰὼ πᾶσι πατρὶ παρόντων.

ἰ ἰὼ deest Seld. k Δ' Bar. 4. l ἵππῳ Seld. Bar. 4. Ald. m Τῷδ' pro τῷ
γ' Seld. Bar. 4. Ald. Turn. n ἰὼ πόμος ἰ φ' ἡμῶν ἐξημῶν Seld. Rob. o Οὐφ'
ἡμῖν desiderantur in Bar. 4. Ald. Turn. p ἰὼ semel Bar. 4. Ald. Turn. q ἰὼ
ἰὼ κακὰ δώματα locum non obtinet in Edis. Robertelli. r ἰὼ ἰὼ defunt in Seld.
f Καὶ τὸ πᾶσι Seld. Bar. 4. Ald. Turn. Morel. in margine. s ἰὼ semel Seld.
Bar. 4. Ald. u Δυσίων St. Δυσίων Bar. 4. Ald. Δυσίων St. Seld. x Πο-
λυστόνωτατοι Seld. Bar. 4. Ald. Turn. Morel. in marg. St. y ἰὼ ἰὼ δαίμωνων
Rob. z Es deest Seld. a Es χθονί Seld. b ἰὼ bis in eodem MS.

998 Σὺ πίνῃσι] Σὺ οἶδας, ὡ Πολυέ-
αις, πῶς μοῖρα ὅσον δυνάται, λῖπερῶν δ'
αὐτῆς. Vet. Schol.

999 ἵππῳ μαθών] Ὅτι συνήλθες τῷ
ἡλκῶ. Schol. MS. Seld.

1013 Δοκουῖται καὶ δέχεται] Venit
præco missus à Senatu, ut interdicat
fororibus, ne fratrem Polynicem pa-

trix hostem sepeliant. Sed Anti-
gone recusat, & negat se obtempe-
raturam. Tandem illa cum dimidia
parte Chori prosequitur funus Poly-
nicis: altera Chori pars prosequitur
Eteoclem; atque ita terminatur fa-
bula. PORTUS.

Et supra
Nigra
ia pulla-
r. Unde
7. Ben-
te. Vide
exilium.
acris Li-
ex etiam

ACTUS QUINTI SCENA PRIMA.

ΚΗΡΥΞ, ΑΝΤΙΓΟΝΗ, ΙΣΜΗΝΗ, ΧΟΡΟΣ.

Ι Α Μ Β Θ Ι.

Κή.

Οκωῦται καὶ δόξαντ' ἀπαγγέλλειν μὲ χεῖρ
 Δήμῃς περὶ βάλαις τῆςδε Καδμείας πολέως.

Ἐποκλέα μὲν τὸνδ' ἐπ' εὐνοία χθονὸς

1015

Θάππειν ἔδοξε γῆς Φίλαις καλῶσκαφαῖς.

^d Εἶργων γὰρ ἐχθρὰς, θάνατον εἴλετ' ἐν πόλῃ.

Ἱερῶν πατρῶων δ' ὅστις ὦν μομφῆς ἄτερ

Τέθνηκεν ἔπερ τοῖς νέοις θνήσκειν καλόν.

Οὕτω μὲν ἀμφὶ τῶδ' ἐπέταλται λέγειν.

1020

Τάττ' δ' ἀδελφὸν τὸνδε ^e Πολυμείκας νεκρὸν

Ἐξω βαλεῖν ἄθραπτον, ἀρπαγῇ κυσὶν,

Ὡς ὄντ' ἀνασταῆσα Καδμείων χθονὸς,

Εἰ μὴ θεῶν τις ἐμποδῶν ἔση δοεῖ

^f Τῷ τῶδ' ἄγος δὲ καὶ θανόν κεκτήσεται

1025

Θεῶν πατρῶων, οὓς ἀτιμάσας ὁδε,

Στρατάδμ' ἐπακλῖον ἐμβαλὼν ἦρ' ὀλίγιν

Οὕτω πετεινῶν τὸνδ' ὑπ' οἰωνῶν δοκεῖ

Ταφῆντ' ἀτίμως, τυπτήμιον λαβεῖν/

Καὶ μὴθ' ὀμαρτεῖν ^g τομβοχόα χειρώματ',

1030

Μήτ' ὄχυμόλοισι προσέβειν οἰμώγμασιν,

Ατιμον εἶναι δ' ἐκφορεῖς Φίλων ὑπ'.

Τοιαῦτ' ἔδοξε τῷδε Καδμείων τέλει.

Αν. Εγὼ δὲ Καδμείων γὰρ προσάταις λέγω,

^h Ἦν μή τις ἄλλος τὸνδε σαρδέπειν θέλη,

1035

Εγὼ σφε θάψω, καὶνὰ κίνδυνον βαλῶ,

Θάψατ' ἀδελφὸν τὸν ἐμὸν, οὐδ' αἰχμύωμαι

^e Εὐνοία Ald. ^d Σπυγῶν Bar. 4. Ald. Turn. Steph. Morel. in textu. ἔργον in margine. ^e Πολυμείκας habet Edit. Steph. culpa Typographi. ^f Τὸ Ven. ^g Τομβοχόα Bar. 4. Ald. ^h Εἰ μὴ Ald. Turn. Marg.

1036 Βαλῶ] Sub. ἐμαυτῷ.

besco, si hac in re magistratui non

1037 Οὐδ' αἰχμύωμαι] Nec eru-

obtempero. PORTUS.

Εχασ' ἄπιστον πλῆδ' ἀναρχίαν πόλιν.

“ Δεινὸν τὸ κτεῖνον σπλάγχχνον, ἔπιφύκαμεν,

“ Μητρὸς παλαινῆς, καὶ τοῦ δυσήνου πατρὸς.

1040

Τοιγαρ' θέλωσ' ἄκρον κτεῖνόν τ' ἡ κακῶ

Ψυχῇ, θανόντι ζῶσαι συγγόνῳ Φρονί.

Τέτρα δὲ σάρκας ἔδ' ἐκτελοῦσάσιν

Λύκει^κ πάσσονται· μὴ δοκησάτω τινί.

Τάφον γάρ^ι αὐτῶ καὶ κατασκαφὰς ἐγὼ,

1045

Γυνὴ περ ἔσται, τῷδε μηχανήσασθαι

Κόλπῳ φέρουσαι βυσσίνου πεπλωμένῃ.

Κ' αὐτὴ καλύψω· μηδὲ τῷ δόξῃ πάλιν

Θάρος, παρέσται μηχανὴ δραστήει.

Κή. Αὐδῶ πάλιν σε μὴ βιάζεσθαι^τ πόδε.

1050

“ Αὐδῶ σε μὴ πεισάσθαι κηρύσσειν ἐμοί.

Κή. Τραχὺς γὰρ μέντοι δῆμος ἐκφυγὼν κακά.

“ Αὐ. ῥ Τραχὺς, ἄθροιστος δ' ἔστις ἐγρήσεται.

Κή. Ἀλλ' ὃν πόλις συγῆ, σὺ τιμήσεις τὰφω;

“ Αὐ. ῥ Ἡδὴ τὰ τέδ' ἐ' ἀπαιτήματα^ι θεοῖς.

1055

Κή. Οὐ, πρὶν γὰρ χώραν πλῆδε κινδυνῶ βαλεῖν.

Αὐ. Παθῶν κακῶς, κακῶσιν^η ἀντιμείβετο.

Κή. Ἀλλ' εἰς ἀπαντὰς ἀνθ' ἐνὸς τόδ' ἔργον ἴω.

“ Αὐ. Εἰς^ν περὶ αὐτῶ μῦθον ὑπέστη θεῶν.

“ Εγὼ δὲ θάψω τίνδε· μὴ μακρηγόρε.

1060

“ Κή. Ἀλλ' αὐτίκαλος ἴδ', ἀπενέπω δ' ἐγώ.

ῥ Κακῶν Seld. Ven. ῥ Σπείσσονται Seld. St. Bourd. Morel. in margine. ῥ Αὐτῶ Ven. τὸ Τάδε Seld. η ἰσ. Seld. ο ἰσ. in eodem MS. ρ Τραχὺς δ' ῥ Τ. Ald. Τραχὺς Morel. q ἰσ. Seld. ρ Ἡδὴ τὰ τέδ' ἐδ' ἀπαιτήματα θεοῖς legit Grotius in Excerptis, vertitque, Inhonorus at non ille calinibus Deis. Idem ad Æschylæ sui oram pro vulgato ῥ ἀπαιτήματα reposuerat ceterum ἀπαιτήματα. Verum ὁ πᾶν Casaubonus legit & distinguit: Ἡ δὲ τὰ τέδ' ῥ ἀπαιτήματα θεοῖς; ῥ ἀπαιτήματα Seld. ῥ Notam interrogationis post θεοῖς posuit Turnebus. η ἀντιμείβετο Ald. x Αὐ. deest Ald. Turn. Steph. Morel. γ περὶ αὐτῶ Ald. z Αὐ. Εἰς ῥ Ald. Turn. Steph. Morel. a Ημ. Ald. Turn.

1052 Τραχὺς] Σκληρὸς ἔστι καὶ
πῶ.

1055 Ἡδὴ τὰ τέδ'] Vide Var. Lect.
1058 Εὐδὲ] Ἐπικλῆς.

ACTUS QUINTI SCENA PRIMA.

ΚΗΡΥΞ, ΑΝΤΙΓΟΝΗ, ΙΣΜΗΝΗ, ΧΟΡΟΣ.

ΙΑΜΒΟΙ.

Κή.

Οκσιῶται καὶ δόξαντ' ἀπαγγέλλειν μὲ χεῖρ
Δήμῃς πρεσβύλοις τῆσδε Καδμείας πόλεως·

Ἐποκλέα μὲν τὸνδ' ἐπ' εὐνοίᾳ χθονὸς

1015

Θάπλειν ἔδοξε γῆς φίλαις κατασκαφαῖς·

^d Εἵργων γὰρ ἐχθρὰς, θάνατον εἶλετ' ἐν πόλῃ·

ἱερῶν πατρῶων δ' ὅσους ὦν μομφῆς ἄπερ

τέθνηκεν ἔπερ τοῖς νέοις θνήσκειν καλόν.

Οὕτω μὲν ἀμφὶ τῶδ' ἐπέσσελται λέγειν.

1020

Τέττε δ' ἀδελφὸν τὸνδε ἑ Πολυμεικὸς νεκρὸν

ἔξω βαλεῖν ἄθρονον, ἀρπαγῇ κυσίν,

ὣς ὄντ' ἀναστατήρα Καδμείων χθονὸς,

εἰ μὴ θεῶν τις ἐμποδὼν ἔση δορὶ

^f τῷ τῶδ' ἄγος δὲ καὶ θανὼν κεκτῆσεται

1025

θεῶν πατρῶων, οὓς ἀτιμάσεις ὁδε,

στράτ' αὖ μ' ἐπακλόν ἐμβαλὼν ἤρ' ὅλιν

οὕτω πετεινῶν τὸνδ' ὑπὸ οἰωνῶν δοκεῖ

ταφέντ' ἀτίμως, πύπτημιον λαβεῖν/

καὶ μήθ' ὁμαρπτεῖν ^g τομβοχόῳ χειρώματι,

1030

μήτ' ὄξυμόλπις προσέβειν οἰμώγματι,

ἀτιμον εἶναι δ' ἐκφορεῖς φίλων ὕπῃ.

Τοιαῦτ' ἔδοξε τῷδε Καδμείων τέλει.

Αν. Εγὼ δὲ Καδμείων γὰρ προσάταις λέγω,

1035

^h Ἦν μή τις ἄλλος τὸνδε σιωπῶπτεν θέλη,

Εγὼ σφε θάψω, καὶ γὰρ κίνδυνον βαλῶ,

Θάψας ἀδελφὸν τὸν ἐμὸν, οὐδ' αἰχμῶμα

^c Εὐνοίᾳ Ald. ^d Σπυγῶν Bar. 4. Ald. Turn. Steph. Morel. in textu. εἵργων in margine. ^e Πολυμεικὸς habet Edit. Steph. culpa Typographi. ^f Τὸ γένος g Τυμῶνα Bar. 4. Ald. ^h Εἰ μὴ Ald. Turn. Marg.

1036 Βαλῶ] Sub. ἐμωπτεῖ.

besco, si hac in re magistratui non

1037 Οὐδ' αἰχμῶμα] Nec eru-

odtempero. PORTUS.

Εχασ' ἄπιστον τινὶδ' ἀναρχίαν πόλιν.

“ Δεινὸν τὸ κρινὸν ἀπλάγχιον, ἔπιφύκαμεν,

“ Μητρὸς ταλαίνης, καὶ πόθου πατρὸς.

1040

Τοιγὰρ θέλωσ' ἄκρον κρινῶν^ι κακῶ

Ψυχῇ, θανόντι ζῶσι συγγόνω Φρονί.

Τέτρα δὲ σείκεας ἔδ' ἐκ χειλοράστροφες

Λύκει^κ πᾶσονται· μὴ δοκησάτω τινί.

Τάφον γάρ^ι αὐτῶ καὶ κατὰσκαφὰς ἐγὼ,

1045

Γυνὴ περ ἔσσι, τῷδε μηχανήσεται

Κόλπῳ φέρουσι βουσίνοῦ πεπλωμένα^ι.

Κ' αὐτὴ καλύψω· μηδὲ τῷ δόξῃ πάλιν

Θάραξ, παρέσται μηχανὴ δραστήη^ι.

Κή. Αὐδῶ πόλιν σε μὴ βιάζεσθαι^ι τῷδε.

1050

^η Αὐ. Αὐδῶ σε μὴ περὶ σὺν κηρύσσειν ἐμοί.

Κη. Τραχὺς γὰρ μέντοι δῆμος ἐκφυγὼν κακά.

^ο Αὐ. ῥ Τραχὺς, ἄθροιστος δ' ἔπος ἔχρησται.

Κή. Ἀλλ' ὃν πόλις συγῆ, σὺ τιμήσεις ταῖφω;

^ρ Αὐ. ῥ Ἡδὴ τὰ τῷδ' ἔδ' ἡπιήμηνται^ι θεοῖς.

1055

Κή. Οὐ, πρὶν γὰρ χώραν τινὶδ' ἐκινδυνῶ βαλεῖν.

Αὐ. Παθῶν κακῶς, κακῶσιν^ι ἀντημείβετο.

Κή. Ἀλλ' εἰς ἅπαντας ἀνθ' ἐνὸς τόδ' ἔργον ἴω.

^κ Αὐ. Εἰς^ι περὶ αὐτῶν μῦθον ὑστέρη θεῶν.

^ζ Εγὼ δὲ θάψω τινδε· μὴ μακρηγόρε.

1060

^α Κή. Ἀλλ' αὐτὸς ἴδ', ἀπεννέπω δ' ἐγὼ.

^ι Κακῶν Seld. Ven. ^κ Σπείσονται Seld. St. Bourd. Morel. in margine. ^λ Αὐτῶν Ven. ^μ Τάδε Seld. ^η 1ο. Seld. ^ο 1ο. in eodem MS. ^ρ Τραχὺς δ' ἔπος Ald. Τραχὺς Morel. ^σ 1ο. Seld. ^τ Ἡδὴ τὰ τῷδ' ἔδ' ἡπιήμηνται θεοῖς legit Gronovius in Excerptis, vertitque, Inhonorus at non ille caluibus Deis. Idem ad Aeschylum sui oram pro vulgato ἡπιήμηνται reposuerat καὶ ἡπιήμηνται. Verum ὁ πᾶν Casaubonus legit & distinguit: Ἡ δὲ τὰ τῷδ' ἔδ' ἡπιήμηνται θεοῖς; ^ζ Διωπτήματος Seld. ^η Notam interrogationis post θεοῖς posuit Turnebus. ^θ Αντημείβετο Ald. ^κ Αὐ. deest Ald. Turn. Steph. Morel. ^ρ Περὶ αὐτῶν Ald. ^σ Αὐ. Εἰς^ι Ald. Turn. Steph. Morel. ^α Ημ. Ald. Turn.

1052 Τραχὺς] Σκληρὸς ἔργον κατὰ σῆλ.

1055 Ἡδὴ τὰ τῷδ'] Vide Var. Lect.
1058 Εὐδὲς] Επικλείης.

ACTUS QUINTI SCENA SECUNDA.

ΧΟΡΟΣ, ΑΝΤΙΓΟΝΗ, ΙΣΜΗΝΗ.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

^b Ημ. ^c Φ Εὐ φεῖ, ὦ μεγάλαυχοι καὶ φθερσιχρεῖς
 Κῆρες Ερμνύες, αἰτ' Οἰδιπόδα
 Γένος ὠλέσσετε πρυμνόθεν οὕτως.

^d Αἰ. Τί πάθω; τί δὲ δρῶ; τί δὲ ^e μήσωμαι;

1065

^f Πῶς πολμήσω ^g μήτε ^h σὲ κλάειν,

ⁱ Μήτε ^k σὲ περὶ μπειν ἴπῃ ^l τύμῳ;

Ἀλλὰ φοβέμαι κάποτρέπομαι

Δέμα πολιτῶν.

^m Ημ. Σὺ γε μὲν πολλῶν πειρητήρων

1070

Τεύξῃ· κείνος δ' ὁ πάλας ἀγοῖ·

Μονόκλαυτον ἔχων θρήνον ἀδελφῆς

Εἴσι· τίς ⁿ οὖν ^o ταῦτα ^p πῆριτο;

^q Ημ. Δράτῳ ^r πόλις καὶ μὴ δράτῳ

^b X. Seld. ^c Voculae φῖφ otiosae sunt in versu ratione. Ita passim apud Tragicos. Vide *Barnef.* ad *Euripidis Med.* v. 292. ^d Io. Bar. 4. *Ald.* Turn. ^e Μήσωμαι, Typographico errore, edidit *Stanleius*. ^f Πῶς bis in *Ald.* ^g Μήποτι Bar. 4. *Ald.* Turn. Marg. ^h Σὲ deest Turn. ⁱ Μήποτι Bar. 4. *Ald.* Turn. bene, ob versum. ^k Σὲ om. Seld. Bar. 4. ^l Τύμῳ Seld. ^m Ημ. non agnoscit Seld. & delendum esse censet *Casaubonius*. ⁿ Αἰ οὖν Seld. Turn. ^o Τὰ Seld. Turn. ^p Πῆριτο Bar. 4. *Ald.* ^q Ημ. deest Seld. ^r Δράτῳ ἢ πόλις solus edidit *Turnebus*, approbante *Scaligero*. Verum Δράτῳ π πόλις legendum coniecit *Cramerus*.

1062 Φῖφ φῖφ J Abiit præco: remanet Chorus, & sorores Antigone & Ismene. Pars dimidia Chori favet Antigone, & eam sequitur in effereundo funere Polynicis; pars altera prosequitur Ismenen, & comitatur funus Eteoclis. PORTUS.

1065 Τί δὲ δρῶ; J Δρῶ pro δράσω. Ita Noster in *Suppl.* v. 5 14. Εγὼ ἢ πῶς δρῶ; Ego autem quid faciam? & Comicus in *Thestophor.* v. 76. Τί οὖν ἐγὼ δρῶ; Quid igitur ego faciam? Quæ Præ-

sens pro Futuro Enallage & in aliis Verbis sæpe indicata fuit.

1066 Κλάει J Attice pro κλαίει. Mæris in *Dictionarybus Atticis*: Κλάει, Ἀπικῶς· κλαίει, Ἐχνηικῶς.

1074 Δράτῳ πόλις J Κατὰ δράτῳ πόλις τὴν κλαίοντος Πολιτοεικίῳ. Sic Aristophanes *Thestoph.* v. 462. Ημῶς δρῶ κληρ. Nobis mala facit. Utrobique cum Accusativo Personæ Præpositionem ἔς intelligas oportet.

ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΙΣ. 391

Τὲς κλαίοντες Πολυνείκην.

1075

Ἡμεῖς ἴδὼν ἵμεν, καὶ συνδέσμεν

Αἶδε προσημποί. καὶ γὰρ γυνεῶ

Κοινὸν τὶδ' ἄχθ', καὶ πόλις ἄλλως

Ἀλλοτ' ἐπαινεῖ τὴν δίκαια.

Ἡμ. Ἡμεῖς δ' ἅμα τῶδ', ὥσπερ "πὶ πόλις 1080

Καὶ τὸ δίκαιον ζυγεπαινεῖ.

Μετὰ γὰρ μάκαρας καὶ Διὸς ἰσχυῶ,

Οὐδὲ Καδμείων ἤρυξε πόλιν

Ἐμὴ νατραπῆναι, μηδ' ἀλλοδαπῶν

Κύματι Φωτῶν

1085

Κατακλυσθῆναι ὕπερ μάλισσα.

† Γὰρ ἵμεν Seld. Bar. 4. Ald. Turn. : Σο. Bar. 4. Ald. Turn. ἢ Τὴν πόλιν
Bar. 4. Ald. x Μὴ νατραπῆναι Seld. Bar. 4. Ald. γ Τὰ μέλη Seld. Ald.

LEXICON

SIVE

VOCABULORUM

Quæ in his quinque Tragediis occurrunt notatu digniora

EXPLICATIO:

T. Oedipum Tyrannum, C. Oedipum Coloneum, A. Antigonen, P. Phœnissas, S. Septem contra Thebas. Notæ numeræ adjectæ versuum ordinem designant.

* Asterismus præfixus admonet vocabulum ipsum in H. Stephani Thesauro atque adeo Lexicis vulgatiorebus, aut non omnino reperiri, aut saltem illius significationes omnes non notari.

A B

A Βροτος, A. 1150. ἀβρότον ἱπίων, carminum plusquam humanorum sive divinorum.

Αγαπήζω, verbum poeticum. P. 1349. πικρὴ ἀγαπήζων, ἐπιμαλὺδρος, ἀειπών, ut habet Scholion MS. C. C. C. mortui curam gerens præ amore.

* Αγαμέμνων, Dorice. P. 1514. ἀγομῶν, denotans officium deducendi mortuorum ad tumulum honoris causa, ἰαυτῶν γὰρ λείψα ἀποσημαίνει τῶν νεκρῶν.

Αγός, A. 590. ἄγος κελών, sensu activo, expertus malorum sensu.

Αγλαΐα, T. 410. interpretes vertunt simpliciter regno, sententia postulante ut denotet aliquam imperii exercendi speciem. Sed Σιδας ad locum magis specialiter, φουαδύειν ἑπταύτειν ὡς ἀγὼ καὶ εἰαχίς ἀπλάυνει. v. infra Αγῶ.

Αγνώμων, C. 86. ἀνογνωτῶμων, sive nescius ignorare.

Αγνός, T. 686. active sumitur pro infcius, ita ut innuatur etiam contemptus ex ignorantia ortus, οὐ μὲν τυχὼν ἀγνώτῳ, passively, pro incogni-

A Γ

tus, ut T. 1143. item pro incertus, ut T. 690.

Αγνός, P. 1626. non hic pro ἀγνοῖα, sed passively significat nondum natus.

* Αγῶ, sensu passivo, indefectus, T. 1071.

Αγῶ. A. 262. piaculum, scelus, T. 1425. pro ipso scelleto. Σιδῶν ἀγῶ κικτῆσται, S. 1025. παρὰ θεῶν μίσος ἔσθ', ut Sch. MS. Seld. vel ὁμῖν πιαculari contra deos reus tenetur. N. B. aliquando denso, aliquando tenui spiritu profertur, ut δὲ ἀγλαΐα.

Αγέμω, indagines ad ferarum capturam, S. 613. τῦτ' ἐστὶ, οὐδ' αὐτοῖς ἡγεαδὲς καὶ τῇ αὐτῇ παγίδι παγείας.

Αγρονομῶ, T. 1113. ἔδρα τὰ θεῶνα νέμται, feris pascua suppeditans.

Αγύρτης, T. 396. metaphorice de Tiresia, utpote qui vaticinia sua populo venditaret, quemadmodum præstigiator medicus circumforaneus pharmaca.

Αγχιπτοῖς, Patrocianus, præsidens urbi, epitheton Martis, A. 982. Minervæ, S. 507.

Αγχι

A K

Αγγαίον, A. 180. cognationis vel propinquitatis ius.
 Αδάρκωτος, A. 894. pro πολυδάκρυτος, ut Schol. sed rectius vulgata significatio πότμον ἀδάκρυτος, mortem nullius lacrymis honoratam.
 Αδάμωτος, proprie indomitus. sed P. 653. ἀδάμωτον πλοῦμα ἀντὶ τοῦ αὐτομάτου, ἢ μὴ ὑπὸ πτερος ἡγεγεμεμένον. item T. 1334. pro ἀνιάτος, ut Sch.
 Αδελφά, A. 198. ὁμοία, ἀρρεζίζοντα, fraternitatem quadam similitudine conformia.
 Αδύι, C. 1529. ἀσπρητός.
 Αδελίω, C. 35. incertus sum.
 Αδμήτι, C. 1050, 1317. metaphoricè dicitur de virginibus iugum maritale nondum passis.
 Αεῖρυτος, C. 462. perenne fluens.
 Αεῖρω, S. 763. passive pro ἀεῖρόμαι.
 Αἰφμερ, A. 905. semper custodius.
 Αἰλάπυς, T. 475. velox instar procellæ.
 Αἰελο, P. 1560. caliginosus.
 * Αἰνι, T. 670. ὑπὸ θεῶν τιμωρηθεὶς, deo invisus, vel auxilio divino destitutus.
 Αἰνέω, non tangendus, ut T. 901, 907. sed active sumitur cum gen. ut C. 1517. αἰνέτος ἡγήνηρος, nullius ducentis manuum tangens.
 Αἰκτός, S. 852. deplorandus.
 Αἰγίσση, A. 552. ἀντὶ τῆς πρῆστοι.
 Αἰδωρεω, verecundie sensum fovens, C. 229.
 Αἰδώς, C. 1264. Dea verecundie præses, cujus ara, teste Hesychio, sita erat Athenis in Acropoli.
 Αἰθερ, frigidus, proprie tempore matutino, A. 364.
 * Αἰματηφόρος, S. 425. sanguineus.
 Αἰματώσκητος, S. 842. ἡμαγυμῆς τοῦ φοῖτος, vel sanguinem stillans.
 Αἰνόμορος, S. 910. δυστυχὲς καὶ ἡλικίᾳ δαιών, vel misera morte perieris.
 Αἰτναί, C. 304. ἀντὶ τῆς ὑπερμαχίας.
 Αἰχμή, P. 1289. εἰς μάκρον αἰχμήν, pro μακρομαχίαν.
 * Αἰσχροπία, P. 210. paraph. reddit πολυαἰσχρία. unde quidam observarunt α in compositione vim augendi tum hoc in loco, tum A. 894. C. 1643. S. 863. sed rectius

A A

Schol. tuetur vulgatam significationem, referens non ad campos Siciliae, sed Σικελίασι πεδίοις, ἃ ἐστὶν ἀκρόπαι, proat & apud Homerum legimus παρὰ θιν' ἀλὲς ἀκρογυτοῖο.
 Αἰεῖω, P. 960. proprie immittus, sine sanguinis alieni immixtione.
 * Αἰετάρ, C. 707. domitor.
 Αἰνήτω, C. 617. ἀκίνητος ἔπη, verba immutabilia, vel quæ in medium proferri non debent.
 Αἰμυζέ, S. 97. impersonaliter; sed subauditur καὶρός, tempus opportunum est.
 Αἰμύ, T. 1044. πῶδ' ἂν ἀκμῇ, summæ pedum partes. T. 1452. dignorum extremitates. A. 989. ἀκμαῖς καρπιδόν, radiorum exteriorum cuspidibus. P. 1271. ἀκμῆς ἐμπύρους πῆς οὐρανὸς τῷ πυρὸς πῆς ἐν τῷ ὀλοκαυμῶτι ἀναφαιρόμεναι.
 Ακρωφής, C. 1143. per Syncopen pro ἀκρωσφωφής, proprie impermissus. item ἀβλαβής, illæsus.
 * Ακρόφωτος, S. 366. nullo discrimine confectus.
 Ακρόβολ, S. 162. passive, qui missilibus ex loco inferiori peritur. si scribitur ἀκροβόλ, active sumitur, pro eo qui jaculatur adversus summam rem.
 Ακροδία, P. 213. 291. primitiæ matubiarum, sive selecta præde parvi, quæ diis offerebatur.
 Ακροί, P. 1261. Sch. MS. C. C. C. αἰσχροπίας, ἰδδῆς, Principes Danaidum.
 Ακτίων, C. 1257. impexus.
 Ακτίεας, A. 1085. exequiarum honore destitutus.
 Αλαός, P. 1557. τυφλός, cæcus.
 Αλαστή, Dor. pro αἰλήστῃ — τὴν κακὰ, quorum propter atrocitatem memoria erit perpetua.
 Αλάστορ, A. 986. ὁ ἀλαστή πεπρωτὸς mala intolerabilia & non obliviscenda passus.
 Αλάστορ, C. 782. P. 1582, 1621. malus genius, sive ut Suid. πικρὸς ἢ φοβερός δαίμων πικρῶν ἢ ἀναισθητῶν πραγμάτων.
 D d d Αλιζήτωρ,

A M

- Αλιξήτωρ, C. 139. *malorum auerrim-
cator.*
Αλδύω, S. 143. ἀποσείω, abigo. sed
αλδύω, Spiritu denso idem valet
quod ἀποσείω.
Αληθής, T. 358. A. 770. accentu in
primum retracto, scilicet, idioma
phraseo Atticæ Ironiam exhibens
venustum, vid. not. H. Steph. ad
locum.
Αλκή, P. 226. robur. T. 42, 199, 226,
&c. auxilium, remedium. P. 437,
879. praelium, &c.
Αλληλοφύω, S. 988. χεῖρες ἀλλήλ. cæ-
dem mutuam inferentes.
Αἰώς, S. 496. σὺν αἰῶσι ἐρῶ, i. e. οὐ
ψεύδῃ λίγω, παρ' ὃ ἰδόν, aliter quam
res est, T. 441. pro μαζαίωσι. αἰῶσι
ἐλίγγωσι, temere, sine causa.
Αλῆ, proprie sulcus; metaphorice ad
alia transfertur, ut T. 1220. πα-
τερὸν αἰλεις, ἦγαν αἱ κρήται, οἱ γὰρ
μαί' ita apud Virgil. arum geni-
tale. pro mentis sulco, unde efflo-
rescit sapientiæ fructus. S. 559. ἐξ
ἧς τὴ ἀγαθὰ ἐκλάμψε φέεται.
Αλύω, T. 704. οὐ ποῖσις αλύων, in re-
bus adversis fluctuans. S. 398. τοιαῦτ'
αλύων, tumide, & velut æstivans voce.
Αλφειεύς, S. 776. ὁ ἐφορεύς οἷα δὴ πο-
τε πρῶτος. Suid. ὁ ἱππο-
αλφειεύς. S. 495. ἀλφειεύς τ' ἀσπίδ' ἐξ
κύνων, ut Suid. ad locum.
Αλώσιμος, proprie qui facile expugnari
potest; sed S. 641. ἀλώσιμος Παιών,
est ὁ ἐπὶ περὶ τὸν γρόνθρον τοῦ θύ-
ου ἐμὸς ἱππικὸς.
Αλωνί, T. 111. quod inquisitione facili
deprehendi potest.
* Αμείβομαι, S. 1178. tantæ magni-
tudinis ut plausitrum implere possit.
Αμολύνομαι, S. 850. διοφάτ' σὺν ἀμ-
ολύνομαι, oraculorum vis non hebetat-
ur, vel aliquatenus irrita redditur.
Αμείω, in genere denotat aliquam
loci, vel status mutationem. P. 1196.
κλίμακας ἀμείωσιν βάθρον, ascendens
scalarum gradus. P. 1067. δι' ἀμεί-
ωσις ἀμείω, pro ἀφ' ὧν διώχεται.
Αμείωμαι, usurpatur active P. 280.
τραπῆσο. S. 862. τραγικὴν facio. P.

A M

1756. retribuō. C. 985. respondens.
P. 338. induor, five mitto vestes. ad
quem locum Lecapenus in gram-
matica nondum edita; ἀμείωμαι,
inquit, τὸ ἀμείωμαι. ὡς καὶ παρ'
Εὐεργιδίῃ ἀμείωμαι τὴν δ' ἐμείωμαι.
τὴν ἀμείωμαι ἀντὶ τῆ ἀμείωμαι.
ἀμείωμαι. item S. 310. ποῖον δ' ἡ-
μείωσι γαίῃσι πίδα, & eodem sensu
quo Horatianum illud, quid terras
alio calentes sole mittamus?
Αμείω, A. 801. brevis ævi; ad diem
solum durans, vel P. 1536. pro ἀ-
φροσύνη, ut Schol.
Αμειδίω, A. 1079. τρεῖς ἡμέρας ἀμεί-
διωσις metaphorice ὡς περὶ ἐξ ἀμεί-
διωσις ἐξείοντες ἡ ἀμείδιωσις ἀφροσύνη.
λέγει δὲ νύκτας ἡ ἡμέρας.
Αμειπῶ, P. 997. οἱ λεγόμενοι ἀμει-
πῶ, οἱ ποῖσις πρὸς πᾶσι ποῖσις δὲ οὐ ποῖσις
μείωσι. Hes. vel equorum celerita-
tem cursu æquans.
Αμειπῶ, A. 1081. νεκρὸν ἀντιπῶσι, vna
cadaverum per retributionem reddens.
Αμειπῶ, ὁ ἐστὶν ὁ μὲν τῶ ἀντιπῶσι μὴ
μείωσι. P. 623. ἀμειπῶ ἐκλαύνεις,
regni parte debita privatum. T. 256.
βίον ἀμειπῶ, commutatione inter suos de-
stitutionem.
Αμειπῶ, τὴν ἀμειπῶσι καλεῖται,
ἡν δὲ καλεῖται. S. 467. proprie sibi
culcus auratus, quo comæ per equorum
frontes sparse colliguntur; hic vero
denotat, ipsa fræna: unde ἀμει-
πῶσις adj. φάλαγγας ἀμειπῶσις pro
ἀμειπῶσις. C. 1062.
Αμειπῶ, idem quod ἀμειπῶ, passive
sumitur, C. 1009.
Αμειπῶ, T. 904. propulso. P. 705. ἀ-
μειπῶ τῶν γὰρ, pro βοηθῶσι. C.
1124. retribuō, unde
Αμειπῶσι, cum dat. A. 689. ἀμειπῶσι
ἐπὶ τοῖς κρομμύδοις, vindicanda est
magistratibus auctoritas.
Αμειπῶσι, S. 181. defendo, ut Hom.
ὁ δὲ χρυσὸν ἀμειπῶσι.
Αμειπῶσι, S. 304. ἀμειπῶσι βάλ-
λῶσι, telis utrinque petitis.
Αμειπῶσι, T. 1252. ἀμειπῶσι ἀμειπῶ-
σις, utrinque manus digitis.
* Αμειπῶσι, C. 1617. ἐπ' ἀμειπῶσις
ἀμειπῶσις

ἀμφικειμένοι, se mutuo amplexantes.
 Ἀμφικτεῖσθαι, P. 513. quæ multa in u-
 traque partem dicenda adminit.

* Ἀμφικτεῖσθαι, S. 815. ἀμφικτεῖσθαι, vel
 improbabiliſſime, ita ut dubium admittat.
 Ἀμφιπλήξ, T. 421. ἐκατέρωθεν πλῆξ-
 τεσσι ἐκ τι πατρὸς καὶ μητρός.

Ἀμφιστοιῖα, C. 465. anſas habens ἐκα-
 τέρωθεν ἐπιμωμῆσιν, utrinque quaſi a-
 perto ore.

* Ἀμφιστοιῖα, S. 296. mania obſidens.
 Ἀνάγκη, T. 887. fatalis caſus, Ἰδὼν ἀ-
 νάγκην, ſc. à Diis impoſitæ neceſſitates,
 P. 1792.

Ἀνάξ, T. 85, 292, 312, 1467. C. 287,
 825. A. 1001, &c. compellatio-
 nem exhibet non proprie Regalem,
 ſed etiam quibuiſvis dignitate præ-
 diis convenientem. tribuitur etiam
 Diis (ἀνάξ enim ut admonet Sch.
 ad Hippol. Eurip. eſt κυλῆος οὐκ ἔχων).
 T. 92, 212, 1225. S. 147.

Ἀναπλάκνυθαι, T. 481. non ut Steph.
 in Theſ. exponit vagabundus, ſed
 ut Schol. pro ἀπλάκνυθαι, non aber-
 rans, ſententia poſtulate deno-
 tans ſavorum certitudinem. Sicut &
 Suid. ad locum, αἱ ἐς μὲν ἀμυ-
 γαίνουσι καὶ ἀπαιτῶνι κροτύσσει, αἱ ἐκ
 ἐσθλῶν ἀπαιτῶν.

Ἀναπνέω, T. 1230. calamitate liberatus
 reſpiro.

Ἀναπνέω, S. 1023. πνεύματος ἢ πύλινος,
 ſubverſor iactis.

* Ἀναπνέω, S. 782. ἢ ἀνδρας ἀρ-
 πάζουσι, homines vi abripiens.

Ἀναπνέω, C. 780. immunis damni.

Ἀναπνέω, S. 83. ad perſonam refer-
 tur, minus, ſine voce.

Ἀναπνέω, S. 903. ad rem, inſandus,
 tacendus.

Ἀνδρολατῆς, T. 100. ex hominum con-
 ſortio expello.

Ἀνδρολάττω, S. 311. perdens homines.

Ἀν, S. 719. vox rarior. v. Heſych.
 ἀνους, πλείους.

Ἀνοίξω, A. 287. in medium proſeren-
 dum eſt.

Ἀντίω, proprie obuiam eo; item adi-
 piſcor. A. 994. ἀντίω Ερεχθίδαν ἀν-
 τίστο, i. e. Erechthidæum ſanguine nata.

Ἀντιθέτης, S. 289. metaphoriſſe, pro eo
 qui ſe contra hoſtem in certamine op-
 ponit.

Ἀντίπαλός, S. 423. deſenſor, propugna-
 tor. Triplicem huius vocis ſignifi-
 cationem obſervavit Suidas; ha-
 bes hic etiam quartam.

Ἀντίπαλός, C. 184. βήματα, τὰ κατ' ἴ-
 ſον βιβηκότες τῶν πόντων, ἀπὸ αὐτῶν εἶχε
 χαλκὸν ἐδδοῖ. ἀλλὰ οὐκ ἐπὶ πόντων χαλ-
 κὸς ἦν.

Ἀντιπλήξ, A. 600. reſerberans.

Ἀντίτυπος, S. 527. adverſarius, ſenſu
 activo. item paſſivo, A. 137. ex
 adverſo deſectus.

Ἀντίφωτος, Θανάτος, S. 898. mors quæ
 viciſſim morte rependitur.

Ἀντιποικίλος, pro ἀντιποικίλος, qui re-
 tro veniendi poſſeſſatem habet. S. 712.
 ἀντιποικίλος λήματα, μεταβολὴ φρενῶ-
 νος, voluntatis mutatione.

Ἀνύτων, pro ἀνύτων, Attice. ὁ ἀνύτων
 ἀνύτωνος, A. 817. i. e. ἀνύτωνος τὴν
 οὐκ ἐπὶ τῶν οὐδὲν.

Ἀξίωμα, C. 1447. δαίμονος, id quod
 Diis dignum iudicaverim.

Ἀπαῖ, pro ἀπῶ, poetice, C. 894.

Ἀπαίδεια, T. 1034. carentia liberorum.

Ἀπαυτῶμα, P. 1615. poſtulo reddere
 debuiſſum.

Ἀπαρξίνδω, abverbialiter. P. 1769.
 ἀπαρξίνδωτ' ἀλωμῶν παρξίνδω ἀναξίως
 πλανώμενη, contra quam decet virgi-
 nem.

Ἀπερξίνδω, πύλων Ἀργαίων δὲ, P. 1104.
 περξίνδωτ' ἀπὸ τοῦ Ἀργαίου exerci-
 tum.

Ἀπαρξίνδω, S. 380. abſolutum reddo.
 Sententia poſtulate innuitur pe-
 dis feſtinatio.

Ἀπὴν, P. 340. proprie ἢ ἀπὸ δύο βόων
 ἑλκυσται hic vero metaphoriſſe pro
 duobus fratribus.

Ἀπὴν, γῆ indeterminata, quælibet ter-
 ra peregrina.

Ἀπορμύζω, S. 447. ἀπαυτῶς ἀπορμύζω
 τὸ σῶμα.

Ἀπορμύζω, P. 341, 1005. liber a iugo
 ſerendo.

Ἀποικία, πῆμπερ ἀποικίαν, T. 1517.
 miſſere ad locum deſertum habitandum.

A P

- Αποικίζω, C. 1386. adibus expello.
 Απολαύω, P. 1221. in malam partem accipitur, κακῶν, de malis participare.
 * Απολολύζω, S. 838. παυαίζω, leio clamore praena cano.
 Αποκλίνω, T. 1201. ἀπὶ τῆ δόποισιν ἢ ὑδαμνίαι.
 Αποκρίνω, T. 648. secerno, seligo: δυῶν ἀποκρίνας κακῶν, e duobus malis alterutrum mihi subeundum imponens.
 Αποσοφίζω, μαυτίω, T. 488. fugiendo a se removens oraculorum vim.
 Απίπτολις, T. 1010. C. 199. civitate expulsus.
 Απύρητον, vulgo infandum, sed A. 44. pro τὴ ἀπύρεδωδρον, quod lege prohibetur.
 Απορροδίδω, βοῆς, A. 1034. pennatum strepitum signa prospera edo.
 Αποσπῆναι, T. 753. non multum discrepat a &c.
 Αποσπῆναι, patiendi propulso, καλύω ἀπέρωκα, S. 240.
 Απότημω, T. 223. pro ἀπότημω, propter vim nocendi.
 Απότημω, ἀνάγκη, T. 886. necessitas anceps & severa.
 Αποσπῆναι, T. 1333. adversandus.
 Αποσπῆναι, A. 347. ἀπορρίζω τὴν γλῶσσαν, γλωσσίδω.
 Αποσπῆναι, T. 494. οὐτὶ δακρυῶν, ἐνδ' ἀποσπῆναι, quae neque facile affirmes neque verisimilia, neque neges ut falsa.
 * Αποσπῆναι, C. 1232. familiaritatis impraeiens.
 Απείκτω, vel ἀπείκτω, A. 1048. ἐνδ' μαλ' ἡκῆς ἀπείκτος ὅμιν εἶμι, ianquam merx aliqua, a venditione non liber.
 Απύω, S. 145. ἱπικαλῶ, cum clamore inuoco.
 Απύμω, A. 401. καίπερ ὅν ἀπύμω, i. e. καίπερ ὅμως καὶ μὴ ἐλθῆν. A. 393. οὐδὲν ἐστ' ἀπύμω, nihil est, ad quod non faciendum se quisquam iuramento obliget.
 Απύμω, T. 284. imprecationibus obstrictus. S. 904. ποτὶ μὲν δαίμων ἐν πατρὶ, facta imprecationibus paternis accersito.
 Απύμω, pro ἀπύμω, infectum, P. 738. C. 1602.

A Σ

- * Αρρῆναι, S. 60. idem quod ἀργῆναι, albus.
 Αρδύω, P. 1648. penis. P. 1163. agilis.
 Αρκτηῖον, T. 636. imperium mihi est exercendum.
 * Αρματίκτω, S. 210. Curtisonus strepitus.
 Αρῶν, T. 1484. metaphorice sumitur pro ἡρώων, & translatione simili, T. 1496. τὴν τικῶσαν ἡρώων, unde
 Αρῶν, A. 576. in matrimonium ducenda.
 Αρῶν, A. 317. prout refertur ad animum, celeriter & rapim percipio.
 Αρῶν, S. 249. κακῶν τῶν ἡρώων.
 Αρῶν, A. 257. ἡρώων.
 Αρῶν, S. 379. ἀρῶν κακῶν τῶν ἡρώων, recens compactus.
 * Αρῶν, S. 350. ἡρώων, recens natus.
 * Αρῶν, S. 339. virgo adulta, vel recens nupta. ἀρῶν ἀπὸ τῆ ἡλικίας τῶν δακῶν ἀρῶν τῶν τελευταίων.
 Αρῶν, S. 784. promptus ingenii, vel repente certior factus.
 Αρῶν, P. 990. pro οἱ ἀρῶν, princeps, magistratus.
 Αρῶν, A. 92. adverbialiter, imprimi.
 Αρῶν, T. 900. impius.
 Αρῶν, A. 257. ἡρώων, qui nullum post se operis vestigium relinquit. A. 1026. ἀρῶν ὁρῶν, in quibus nulla erant signa prospera.
 Αρῶν, S. 832. incalumniam praestans.
 v. Not.
 Αρῶν, C. 100. nulla ascia fabricatus.
 * Αρῶν, S. 863. Hesych. vertit μαλόν, valde flebilis.
 Αρῶν, P. 78. pro ἀρῶν, πολλοὶ ἀρῶν, numerosum chypriacum exercitum. item ipsum praedium, ἀρῶν ἡρώων, P. 1348.
 Αρῶν, P. 813. idem quod ἀρῶν.
 Αρῶν, C. 1643. S. vertit πολυδακρυῶν, vel nullis lacrymis stillantibus.
 Αρῶν, T. 237. latiori sensu, crudelis, inhumanum.

A Φ

Αστροπός, P. 131. ἀστροειδής τὸ πᾶσι καὶ τῶν ἰδόντων χαρπύς, sideris instar pictis resurgens armis.
 Ασροφ, C. 482. corpore & oculis irretitus.
 Απνός, proprie fixus, inflexilis. sed A. 839. νικος ἀπνός, bedera flexilis, vel arte adherens.
 Ασυρομέμφο, S. 227. denotans urbis statum quando trepidam & circumscriptam civem.
 Ασυρομ, urbatus. A. 362. ὄρως ἀσυρομς, lites forenses, vel de repub. administranda contentiones.
 Ατλητίω, T. 523. graviter fero.
 Αττίς, T. 594. expertis timoris.
 Απικτ, T. 244. metaphorice de eo dicitur, qui lacrymis nullis emoliri potest.
 Απιδότ, proprie pondum ad finem perditus, sed Sch. exponit, T. 344. δυσαποκλήτης, ἀμείλως.
 Απικτ, S. 693. qui abque in iuria afficit.
 Απύμων, κακός, S. 881. ὑπὸ κακῶν καὶ κακίαις, indonatus, indefessus.
 Απύμων, S. 1061. τῇ ἰδίᾳ γνώμῃ, ex privato non publico consilio rem agens.
 Απύμων, καμύμων, A. 877. ἐπὶ τῇ συνεπιμαίῳ ἐξ ἧς γένεσι.
 Απύμων, ἀργή, A. 888. ἡ αὐτὴ ἀκαταστασία, πύμων, ut Sch. vel ut Camerarius, indignatio fratris causa conceria. γνάτος enim significat fratrem, ut Hom. II. 1. 350.
 Απύμων, S. 741. a se invicem occis.
 Απύμων, S. 854. per se satis manifestus.
 Απύμων, T. 107. qui manus propria eadem perpetrat.
 Απύμων, χεῖρας, S. 811. manus eadem manuum inferentes.
 Απύμων, S. 293. ὡς ἰαυτός ἔχων πύμων.
 Απύμων, φύτμων, C. 691. sponte natum, nullius manu factum.
 Απύμων, fundiens, a radice.
 Απύμων, ἀμπαλαμύμων, peccatorum in ipso facto deprehensorum, A. 51.
 Απύμων, A. 253. parentalia solvo.

B A

Αφύγος, proprie obscurus. sed C. 1477. calamitosus.
 Αφύγος, δικός, T. 895. nullam iustitiae fovens reverentiam, vel Diem iustitiae non timens.
 Αφός, T. 1541. absiste.
 Αφός, proprie solvens a portu. sed C. 226. simpliciter denotat quamlibet discessionem a loco.
 Αφός, ἀρῆς, C. 859. nullam impressionem pronuntians.
 Αφός, C. 1593. pyrus, vel spina sylvestris; non nomen proprium; prout vulgo interpretes Latini.
 Αψαύς, ἔχχας, T. 979. active sumitur cum gen. non tangens hastam.
 Αψοφ, retro gressum flectens.

B

* Βαδύχρον, S. 312. ὑγείας, fertilis propter soli profunditatem.
 Βαδύχρον, P. 661. ὁ ἐς βάτας διεχόμενος ἢ σπύρον. C. 81, 82.
 Βαίω, T. 1083. C. 81, 82. pro βάταιω, discendo. T. 148. pro βάταιω, progredior, pro ἵσταμαι, ut C. 52. pro δύσταμι, ut C. 1675. P. 1587. T. 969. ita Hesych. βίοχων. ὁ ἵσταται. τίστημι. v. notas.
 Βαίς, T. 760. ἐπὶ τῇ πατρίδι ἔχων βαίς; utrum ibat solus, vel saltem paucis comitantibus. C. 389. βαίς χρόνος, breve tempus. item adverbialiter βαίς pro μὲν ὁλόν, C. 1650.
 Βάχας, P. 1511. νεκρῶν βάχας, metaphorice: in funere celebrando Bacchas partes agens.
 Βαχάι, A. 160. pro ipso Baccho. P. 21. ἵς τὸ Βαχάϊον πύων sc. πύων ἐπὶ τῇ μεθυσει.
 Βαλός, proprie carceres, unde equi cursorii emittuntur. sed A. 133. metaphorice, pro urbis manibus.
 Βαίς, T. 527. rumor, fama.
 Βαίς, P. 1532. premiscus gentes omnes, praeter Gracos, complectitur.
 * Βαρυδένειος, S. 983, 995. πύων βαίς πύων, malorum gravium auctor.
 Βαρυδένειος, T. 1242. calamitosus.
 Βαρυδένειος, proprie lapis Lydius, quo aurum probatur. sed T. 502. 518. sensu

F A

- sensu latiori; pro quovis indicio, vel argumento, quo aliquid probatur. *Εἰσὺναι χειρῶν*, C. 829. certamen manuum, ubi experimento ostenditur uter sit fortior.
- Εἰσὼλθῶ*, C. 10. prout refertur ad locum ὃ πᾶσι τοῖς τοῦ ἔσθαι βάσιμῳ.
- Βίαι*, A. 59. cum genitivo, idem significat quod *contra*; sic *βίαι νόμων*, in vitis legibus.
- Βιάζομαι*, A. 1087. *βιάζονται τὰ δὲ*, hac contra jus sunt.
- * *Βιοσφῆς*, C. 740. passive, *ὡς* necesse fatio defitutus.
- Βλαύω*, proprie germen, satius. T. 727. *παιδὲς ὃ βλαύεις*, pro *παιδὲς ἀπὸ γυναικῶν*. A. 839. catachrestice *παραβλαύω*, germinatio saxea, ὅτι *παραβλαύω* παντοῦ τῇ πέτρῃ.
- Βλάστημα*, S. 10. *αὐξήσεις, ἐκβλάστη*, corporis vigorem succrescentem denotans.
- Βλαχά*, Dor. proprie ovium. sed S. 354. *infantium vagitus*.
- Βλαψίφρων*, S. 731. ὁ *βλαψίφρων* πᾶς φρενός, qui mente laeditur, vel insanus.
- * *Βλαστὴν*, T. 1344. quod *speculati potest*.
- Βλέπω*, T. 757. idem quod *ἀναγιγνώσκω*. item C. 1434. *ὡς* S. 504. *φῶς* βλέπων, aspectu terrorem incutiens.
- Βοτῆρ*, S. 24. metaphoricè εἶναι βοτῆρ. Augur. *ἂν τὶ τὰς πτήσεων αὐτῶν ἀνιχνεύσιν ἐν ταῖς μετεώροις*.
- Βουσίαν*, C. 882. *ὡς* *vicinas grandiores matris*.
- Βουβεία*, *ἡνίκας βουβείας*. P. 463. de lite communis sententiam; *ἂν* *βουβείας*, vel *ἡνίκας μετὰ λόγους*, ut Schol.
- Βυτῶν*, S. 95, 97. P. 1266, 1495. *Deorum statua, vel simulacrum*.

Γ

- Γαμῶδες*, proprie gener. aliquando sensu latiori affinis, ut T. 70. *Κρίοντ' ἑαυτῶν γαμῶδες*, de quo Eustath. ad Il. 1. p. 572. ὃ *παραβλαύω* Σοφοκλῆς *Οἰδίπυος γαμῶδες ἑαυτῶν τὸν τῆς Ιουλίτης ἀδελφῶν Κρίοντα λέγει ὡς ἐπιγαμῶδες συγγενή*.
- Γαμψόνυξ*, T. 1207. *aduncos ungues habens*, epitheton Sphingis.

Δ Α

- * *Γαπτήρ*, P. 682. ὁ *ἐν γλῶττι μὲν*. *Γαπτήρ*, T. 376. *impunitate triumphans*. *Γαπτήρ*, S. 449. *cum alto clamore vociferor*.
- Γάλα*, P. 1175, 1197. *Suggrundia*. *Γάλας*, C. 896. *Indibrium*; pro eo, quod *γάλατα ὀφλισκάνει*.
- Γαῖα*, S. 645. *Θεοὶ γαῖα, Διὶ γαῖα*, viz. Jupiter, Juno, Neptunus.
- Γαῖα*, *ἐκ γαῖα*, ut Hesych. T. 478. *Διὸς γαῖα, γαῖα*, viz. Jupiter, Juno, Neptunus.
- Γαῖα*, S. 812, 827, 838. S. 755. idem quod *γῆ*.
- Γαῖα*, T. 1025. *parvens*.
- Γαῖα*, T. 1429. *οἱ ἐν γαῖα*, pro *οἱ ἐν γῇ*.
- Γαῖα*, C. 340. *scire manu duci*. *Γαῖα*, proprie gusto. metaphoricè, pro *exploro, experior*. A. 1018. *ἐμπύρον ἐν γαῖα*.
- Γαῖα*, proprie *senectus*. metaphoricè finis, cessatio. C. 948. *Θυμὸς γαῖα*. S. 688. *μᾶλλον γαῖα*.
- Γαῖα*, P. 302. *ad genna provolunt*. *Γαῖα*, P. 131. *armorum pictura*. P. 1152. *ὡς* *γὰρ γαῖα*, hydrie imago depicta.
- Γαῖα*, proprie *arvum*. metaphoricè, *arvum genitale*. A. 576.
- Γαῖα*, P. 1164. *levis armatura militis*.
- Γαῖα*, vulgo *mulier & uxor*. sed A. 578, 661, 762. *sponsa vel uxor futura*, quo sensu D. Matth. cap. 1. comm. 20. dicit, *Μαρία τῇ γαῖα*.

Δ

- * *Δαίκτηρ*, S. 922. *γῆς*, *luctus omnia dispersens, hostilis*, ὁ *πᾶσι δαίκτηρ*.
- Δαίκτηρ*, vulgo, ut apud Homerum, *bellicosus*. sed S. 924. *animatum dilacerans*.
- Δαίκτηρ*, S. 1099. idem quod *λυσιτελεῖν*. Hesych. exponit *ὑπὸ δαίκτηρος κατὰ γαῖα*. aliquando sensu activo, ut P. 905. *malo genio infesto*.
- Δαίμων*, *Demon*, T. 252. *Genius*, T. 1320. *Fortuna*.

Fortuna, T. 203. C. 76, 1366. fatalis rana, sive mori, ὃ ἐξ εἰσφορμῆς καὶ δαίμονος γαίαντος, P. 1681. Δαίμονες, dii minorum genium.

* Δαροῖο, Dor. S. 530. longævus. Sch. Seld. exponit αἰδοῖο.

* Δατήρο, S. 717. dividendi potestatem habens.

* Δεσπόης, T. 426. ὧρὰ, furia pedibus terrorem incutiens.

Δενιάζω, A. 771. contumeliis laceſso.

Δέξιμα, P. 645. ἐξάμαζω, divum simulachra victimis gaudentia, δὸν τῷ πᾶσι μῦθα θύομεθα δέξιμα.

Δέξιον, Epitheton Martis. A. 144. agmen dextrum dicens, translatione ducta ab ἵππος δέξιονερος, qui in quadriga e quatuor equis fronte æquata iunctis erat dexter, fune alligatus, & plerumque robustissimus.

Δέξιμα, C. 613. fœdus dextris invicem iunctis institutum.

Δέπτες, C. 443. proponenda, sive loco secundo vel posteriore habenda.

Δεῖλωτο, S. 72. ab hostibus devastandus.

Δημόλδο, A. 36. a populo lapidatus. φωνὴ δημόλδο, lapidationis supplicium publice subeundum.

Δημῶτο, præsident populo, C. 450, 1082.

Διδόλωμι, P. 1393. ἀφ' ὧντες κόρας, quasi divisi obvertentes pupillas oculorum. ἀφ' αὐτοῖσι τοῖς τὸ βλέμμα.

Διδρομή, S. 357. sc. perentium fuga cum circumnavigatione. ubi nota ἀρπαγῇ, sc. perentium. ὁμαίμων, quia utrumque cum multa sanguinis effusione, v. Stanl.

Διδρομή, πλὴν, S. 900. vulnus penetrans, vel ex adverso prorsus penetrans. ἀφ' ἑκπᾶξ θύομεν, καὶ ἐπὶ σμύτῃ καὶ οἴκῃ, ἀμφὺ γὰρ ἐκ καὶ καὶ. ἀπὸ δὲ, S. 737. ἀφ' ἑκπᾶξ διδρωμι, fortes igna concussa impertio.

Διδρωμι, T. 1319. volando pertransio.

Διδρωμι, ὁποῖο, C. 1435. penetrabilis, sonitus, clarus, auditui pervius, vel a Jove missus.

Διαπνεύσεις, A. 721. ἀναπνεύσεις, τῷ ἑστῇ, εὐολυμῇ.

* Διαπνοῖα, S. 198. ἀφ' τῷ θύομεν ἐμ-βόλῃ, tumultuose exciso.

* Διδυματῖα, καὶ, S. 855. ἄλλα δύο ἀνδρῶν ἐστὶ, vel geminae fortitudinis effectus.

Διερράζω, C. 1413. conficio, perdo.

Δίχον, T. 727. pro ἀφ' ἑκπᾶξ καὶ δι-χον ἡμέρας τῇσι, sc. non intercessit trium dierum spatium.

Δίχον, P. 90. ὑπερῶν διχῶν, sive ca- naliculum testis binis coopertum.

Δίχον, personaliter Dea, Iustitie Præ- ſei, S. 652. παῖς Διὸς Δίχον, S. 668. rana, T. 560. item mos jure receptus, A. 934.

Δίχον, P. 653. πίσμα δίχον, κατὰ πᾶσι, prostratus.

Δικρύφω, σίλας, fulgor e gemino Par- nassi capite prorumpens, P. 235.

Δικρύφω, λόγῳ, hasta ex utraque parte victrix, A. 150. uterque enim alterum interfecit.

Δικτύκω, ἀπειροῦσι δικτύκωσι, τοῖς ἡρώεσι τοῖς ἑς δικτύκωσι καὶ καὶ- μῶσι, οἱ συλλέγουσι τὰ δικτύκω. A. 394.

* Δίλοφω, πέτρα, biceps Parnassi rupes.

Διοδῶτο, C. 1460. ἀφ' ὧν missus.

Διοδῶτο, ὄμμα, oculus huc illuc circum- ferendus, P. 274.

Διοδῶτο, ἄχος διόδοτο, dolor a Jove immissus, S. 955.

* Δίοτο, ἀδελφῶν, C. 1049. geminas sorores.

Διότο, discors. διότο, πότμος, fa- tum ex discordia ortum, S. 905.

Διότο, S. 377. ἀφ' ἑκπᾶξ διότο, πομπῆς χιόας ποδῶν, διότο, τὸ κατὰ ποιητικῶς, ita Tho. Magister.

Δοκῶν, τῶν τ' ἢ, T. 126. τῶν τ' ἢ, quippe verisimilia.

* Δοκῶν, S. 693. hasta furens.

Δοκῶν, S. 175. in bello laborans. καὶ δοκῶν, bello damna illata, S. 634.

* Δοκῶν, S. 159. ἀφ' ἑκπᾶξ δοκῶν, τὸ πολέμῳ κινῆτος ὃ ἀφ' ἑκπᾶξ, hastarum agitationis concussus.

Δότο, pro pugna ipsa, P. 871. & pro exercitu hastarum, P. 1111 &c.

Δερύνει®, proprie ὁ ἐν πολέμῳ φίλος
ἄνθρωπος, aliquando simpliciter φί-
λος. adjective ἐστὶν δερύνειος, domus
amica, C. 625.

Δερυσίον®, C. 1309. hastam vibrans.
συναίς δερυσίοις, scutis contra hastæ
impetum valentibus, S. 127.

* **Δερίπληκτος**®, hasta percussus, vel bel-
lo capius. λάφυρα δερίπληκτος Ἀχὶς
ἡμῶν δερὸς στυλοδένειται, S. 284.

Δοχμύλοφος®, S. 117. cristam habens ob-
liquæ nuiansem.

Δρασεῖα, verbum poeticum, θέλω ἐν
μύθῳ ποιῆσαι.

Δραστήμιον®, S. 560. τὸ δράσθαι, actio,
vel faciendum.

Δραστήριον®, χεῖρ, prompte exequens, S.
1049.

Δύη, δυστυχία, κακοπαθεία, A. 1317.
S. 234.

Δυναστεία, potestas subordinata, prout
distinguitur à regno & imperio
supremo, T. 601.

* **Δυσδιλόγητος**®, S. 876. fratrum cau-
sa miserabilis.

Δυσδιλόγητος®, ἀνάλγητος, ἀσυμπαθής, qui
aliter dolore non facile commouetur,
T. 12.

Δυσπλοῦς, κακῶν, C. 1724. qui malis
non est expugnabilis.

Δύστωλος®, A. 364. habitatio incom-
moda.

* **Δύστυχος**, γάμος, P. 1064. nuptiæ
infæustæ.

* **Δυστυχήτρια**, S. 299. mater infelix
lēthi.

Δυστίσις, C. 1685. τρεφὶ δυστέλει.

* **Δύστυμος**, A. 365. βίλη, imbrinium
asperitatis.

Δύστηρις, S. 844. mala avi infelix.

Δυστέφνης, P. 337. pullatus, avar, μέ-
λας, ἀφροῦς. Hesl.

Δυστέλει, T. 1325. quasi vento adverso
ἡμῶν, infelix, ut H. Steph. vel exitum
non habens, ut Schol. ὅταν μὴ ἔχῃ,
ἀλλ' αἰεὶ ἀνέμῳ, δυστέλειοι δύνανται.

Δυστέλειος, S. 986. non sine dolore spe-
ctandus.

Δυστέλειος, P. 1529, intellectum difficilis.

Δυστέλειος, C. 1594. squalidus.

Δύσπνοος, A. 238. anhelus præ festina-
tione.

Δυσπρόσπνοος, C. 1611. labore difficilis et
trucidandus.

Δυσπρόσπνοος, vulgo miser. χλιδὴ δύσπνο-
ος, T. 898. pro ἀνέστος τρυφή. ali-
quando neipe πότμος βαρεῖ, gravi
infortunio pensanda.

* **Δυσπρόσπνοος**, C. 1273. aditu difficilis,
vel intolerabilis.

Δυσπρόσπνοος, A. 128. δυσπρόσπνοος, qui
propter signorum defectum ægre depre-
hendi potest.

Δυσπρόσπνοος, T. 1257. liberorum infelix.

* **Δυσπρόσπνοος**, C. 980. maledico.

Δυσπρόσπνοος, qui cautione nulla evitari
potest, P. 941.

* **Δυσπρόσπνοος**, A. 128. difficilis obiectis
victoriam prohibens.

Δύσπρος, pro δύσπρος, S. 509. hiberni
frigore infestus, vel frigoris impii.

* **Εἰδομαχίτης**, Apollinis Epitheton,
806. numeri septenarii princeps, ὁ ἐν
εἰδομαχίᾳ πύλας ἡγεμενός.

Εγχεῖς, ἐγχεῖς, ἑοῖ, διὰ Πατρὶς ἰν-
getes. viz. Hercules, Bacchus, &c.
A. 205. S. 588.

Εγχεῖς, C. 1048. suscitator pugne.

Εγχεῖς, pro gladio, T. 979. ἐγχεῖς φε-
πιδος, T. 178. pro βουθείᾳ, live ca-
siliū, quo quis veluti ielo, ad se de-
fendendum utatur.

Εγχεῖς, T. 84. βοὴ ἐγχεῖς.

Εδρα, T. 13. Synecdochice pro conf-
dentibus; ut apud Latinos conf-
dentibus.

Εἶμι, sapius futurum significat ἔμ-
T. 685, 907, 1017. S. 678, 1076.

Εἰς, poetica, vel potius Attica
terminatio pro εἰργῶ, P. 1192. Sch. Laud.
εἰργῶ κρινῶ, εἰργῶν ἄν-
τιον ita ἀντιον, T. 659. pro εἰργῶ.

* **Εἰσπείρομαι**, S. 564. ingradior.

Εἰσπείρομαι, T. 392. in manus trado.

* **Εκρυπτός**, S. 548. terribilis, καὶ ἀπὸ
τῶν τῇ λαμπρότητι τῶν θεῶν.

Εκλαπίζω, S. 462. abripio.

Εκμοσίομαι, T. 805. active, peragere
amorem viam.

* **Εκπειθω**, T. 1034. persuadeo.

Ε Ζ

- Εκπορεύω, P. 1085. exire facio, educo.
 εκπορεύει' Ιουλιανὸν δῶμον.
 Εκπελάττω, A. 309. ἐξήσπασεν ὡς δύναι
 διελὼν, negotiando illud lucri adepti sunt
 ut rapinas luant. C. 1656. ἔδδ' κεραιωδὲς
 ἱξήσπασεν, neque fulmen interfecit.
 Εκπίπτω, T. 155. ἐκπίπτηναι.
 Εκπῖνω, S. 554. ἐκπῖναι τρεφάς, pretium
 victus rependens.
 Εκπύπτω, T. 1347. loco expulsus.
 Εκφορῶ, S. 1032. ἡ αὖτις τὴν παύσιν ἀπα-
 γαγῇ, elatio corporis ad sepulchrum;
 eodem sensu quo & efferre apud
 Latinos.
 * Ελαδύμαι, S. 83. ἐλαυῶν ἐν τῶν
 θυμῶν, ἐν ὅτῃ ἴσιν κενδεύειν, e lecto
 exsilians.
 Ελαλίζω, cum gemitu ploro, ut Schol.
 παραποροῦν ἄγωνιᾷ, P. 1538.
 Ελαύτρω, T. 716. πᾶν σῆμα ἐλαύτρω-
 ροῖ, idem valet quod, ἐλαύτρωσται,
 libere nimis loquitur, quicquid in buc-
 ca venerit.
 * Ελίσσεται, S. 211. rotam una circum-
 volvens.
 Ελκυστός, S. 404. vulnificus.
 Εμδελμῶμαι, S. 464. θυμῶν πνέω, se-
 nocio, de equis animosis dicitur.
 Εμπυρῶ, A. 427. πύρην. sc. μανικὴ
 ἀλφειὴ κακορμῶν ἱερῶν ἢ ἀλφειὴ πυρὸς
 μαντικῆς.
 Εμφυλός, C. 399. ἔμφυλον αἶμα. ὁ πα-
 τὴρ φονεύει.
 Εἰ, adverbialiter pro simul, T. 191.
 C. 55. A. 427.
 Εἰωγῆς, aliquando piaculi reus, vel
 ἐπάρειος. sed T. 664. ἐὼγῃ φίλον,
 amicum venerandum vel innocentem.
 Εἰδαπτόμαι, S. 584. ἐς δύο διαίρων τὸ
 ὄνομα τῷ Πολυεικέλῃ, exprobrandi gratia.
 Εἰδυονίζω, P. 744. in periculo versor.
 Εἰλάω, P. 1196. ligna recta in quibus
 scalarum gradus figuntur. ita Schol.
 sed Eustath. exponit, αἶψά τ' ἐκλεμῶ-
 κων βαδισαί.
 Εἰσποθῇ, C. 291. reverentia.
 Εἰνάλω, P. 1599. κρινὸν Εἰνάλιον, συγ-
 γλυκὸν πόλεμον.
 Εἰώγισ, C. 1522. sacer, vel sacro
 digna silentio. τὸ ἄγρον, ἐν μὴ οἷον τε
 φηδὴναι.

Ε Π

- Εξαίρω, P. 529. πᾶν γὰρ ἐξαίρει λόγῳ.
 Lat. interp. conficit, ἀλφειὴ πενδύς
 κεντρῶν.
 Εξαγειώ, P. 892. ἐς θυμῶν κινῶ, ad
 furorem provoco.
 Εξαφρίομαι, P. 31. excedo ex Ephebis.
 πλὴν ἡλικίας ἔχων ἐς ἄδρα.
 Εξαφίσταμαι, proprie auerit de via.
 sed C. 554. nego, vel tergiversanter
 recuso.
 Εξήπιδωμαι, C. 1190. καὶ ἐπὶ αὐτοῖς,
 quasi incantatione ingenii mutationem
 subeo.
 Εξηθῶ, S. 11. ὁ γηραιός, vel potius
 ὁ ἔξω τῷ ἥθει, γηραιὸς πῖναι ἐτῶν, ut
 Phav. & Hefych.
 Εξισπῶ, S. 572. μῦθον, fatum exploro,
 vel experiendo cognosco.
 Εξισωτίον, T. 416. sc. ἐμοί, hac in parte
 me tibi aequalem esse oportet.
 Εξοικήσιμος, C. 27. habitabilis.
 Εξορμίζω, P. 863. πόδα ἐξορμίσω, pe-
 dem in amica statione appulsi. me-
 taph. ἀπὸ τῷ ἡνὶ τῷ ἐς λιμένα καὶ ὁρ-
 μῶν.
 Εξυπνάζω, proprie resupinum jacio. sed
 S. 583. valet idem quod ἀναπνέω,
 in ipsa nominis quasi resupinati
 etymologia hominis mores expo-
 nens.
 Επακτός, C. 1521. ἐπακτὴ δὲρς, exer-
 citus foris accersit, ἀπὸ ξένης χώρας
 ἐπαχρῆτες. S. 589. πρὸς δὲ ἐπακτὸν
 γάμων ἐπακτὸν αὐτῶν, damnatum una
 cum peregrinis nuptiis foris accersitum.
 Επαλαλάω, S. 910. cum latitia ac-
 clamo.
 Επανατίλλω, P. 105. ascendere facio, ὡς
 τὸ ἐπαναίω, vel ἀναδιδάλλω, vel ἀνα-
 φέρω.
 * Επιδάει, P. 45. ἐπιδάει, ἐπείκει, ut
 Phav. infestabat. Schol. deducit
 a nescio qua avi rapace, ζάρος γὰρ,
 inquit, ὀρεῖον ἀρπακτικόν. sed Eu-
 stath. quoque hunc locum citans
 Il. Γ. p. 331. & M. p. 909. ed. Rom.
 exponit per ἐπιδάει, γρὰνι δαμνο
 πτεμεbat.
 * Επὶ ἐκχέω, S. 641. vocabulum
 proprie Æschyleum, ἐπὶ πῶν πῶν
 ἐκπῶν, cum levissona vociferatione cano.

Επιτολᾶς, Φριων κύρα, qui consequitur que curis, επιτολῆς, ἐντυχίς, A. 501, 449.

Επιμαχιδμόν, A. 257. plaustrorum rotis signata.

Επιμαχίον, A. 1043. τίς ἄλλῃ τ' ὁμοίῳ ἐπιμαχίον· ubi notare licet elegantem usum præpositionis ἐπὶ, significat enim iterationem facti. sic & A. 231. φροντίζον ἐπιστάσεις, & 396. ἐπιστάς idem valet quod δατῆρας φροντῆς.

Επιμασίδης, S. 355. βρέφος ἐπιμασίδων, infans lactens, ἐπὶ ἐν γάλακτι, ut Poll. Onom.

* Επίμυα, S. 634. advena.

* Επιμυφίδης, A. 826. ὁμοῖος ἐπνυμφίδος. ὁ πῆκον αἰς τὸς τυμφίους ἔδωκε, carmen nuptiale.

Επιπύλομα, ἰγνυο, T. 1323. per synopen ἐπιπύλομας, vox Homérica.

* Επιπόδιον, T. 1354. pedibus injectum vinculum.

Επίτολᾶς, T. 1331. ἔπειτολῶν ἐμὲ, de me unice curam gerens.

Επιπυδίας, P. 806. ἐπιδυσίας, ut Paraph.

Επίπυος, κρυγῆς, A. 420. convitiis aliis super alia fluentibus, vel continuis. λοιδορίαι, ὑδρευγῆς.

Επίπυος, ὁμοίωτος, C. 1647. obducens quasi umbram oculis.

Επιστάτης, φροντίζων, A. 231. curarum successorum conversiones.

Επιστάται, C. 1598. ἐπὶστάται, mandata.

Επιστροφή, ἀφασίω, δῖαται, ut Phav. vel ut T. 134. conversio ad opus aliud faciendum, live cuiusdam rei cura. ἐπιστροφῆς κρυγῶν. C. 528. κρυγῶν συνάφρσις, ut Phav. malum super malo accedens. δαμάτω ἐπιστροφῆς, S. 654. domus paternæ possessionem vicibus alterius reddidit.

Επίστον, T. 666. ἐπίστον, Attice. vid. Mar. Attic.

Επίων, ὁ ἐπίων, idem quod ὁ πύων ἀνίε. sic T. 401. οὐχ' ἐπίωντος καὶ ἀνδρὸς διεπίων, non cuiuslibet vulgaris viri opus erat &c.

* Επίφωτος, A. 854. in vivis apparuit.

Επὶψαμῶ, T. 1321. aspersibilis.

* Επὶλογγῶ, τίλος, C. 1369. expositus septem duces habens.

Επὶσταμῶν, πύρρωνος, P. 296. mania septem portas habentia.

Επὶσταχίς, ἐπὶσταχίς ἔξωδι, S. 290. exilis, live porta in septem manibus iurbis.

Επὶνυμῶ, denominationem sortitus, T. 219. C. 65. S. 138, 411. item nominis rationi respondens, P. 1516. S. 9, 542, 664.

* Επὶνυμῶς, P. 1055. iugebat, vel ut MS. C. C. C. ἐπὶνυμῶς δὲ τὸ ὁπλοῖ.

Ερδῶ, S. 239. μεταδίδωμι ἔπαυσι δὲ τὸ ἰδὼν ῥήματα βοιωτίαι, simpliciter facio, sed eminenter rem divinam facio. ὁμοῖον ἔρδω, pro ἴδω, Hesych.

* Ερρῆνυχῶ, S. 887. minus subterfugens.

Ερίσσω, proprie remigo. sed S. 861. metaphoricè de iugentibus dicitur, motum vehementer quentibus denotat. κινῶ, ἱλαύνω, ut Phav. μῆν ἐρίσσω, A. 164. consilium moliens.

Ερμῶ, cum gen. παρῆς ἐρμῶς, A. 1719. παρὲς οὐβάς.

Ερυνός, S. 70. Ἀρῶ τ' Ερυνός, Diva vindictam inferens, Dea infernalis patrum ministra, C. 1295. & alibi. item imprecatio ipsa, C. 1430.

Ερριπῶ, ἐπαλξίω, P. 1185. τὸ ἄκρον κρυφῶς, propriè aculeorum summmitati.

Ερῆς, S. 435. διὰ Διὸς ὁρῶντος, vel ὁρῶν, ut Sch. irati Jovis fulmen, quasi diceret οὐκ αὐτὸν διὰ ἰερίων αὐτοῦ καλῶντων αὐτὸν τὸ μὴ πρὸς αὐτὸν τὴν πόλιν.

Ερμῶ, ἔμην τὸν ἔρμῶν, A. 404. τὸ ἀποδοκῆτον κέρδῶ, sc. a Mercurio datum, cum siquid boni fortuito accideret, id omne Mercurio auctori tribuitur. ita S. 514.

Ερῆμῶς, S. 284. non vestes solum denotant, sed τὴν παροπλίαν, motus spolia detrahare est proprie ὀλῆν. τὰ δὲ ὅτι καὶ κρυφῶς τὸ σκελετὸν τοῦ κερῆντος ἔδωκε ἢ δόξατον καὶ δηλοῖ αὐτὸ Εὐερπίδης ἐν Φοινίκῳ καὶ ὁ Καμῆς ἐν Ἰππύσι.

Επὶ

Ἐπεὶ φανῶ, φωνῶ, S. 176. ὁ μὲν Βοιωτῶν ἀπὶ τῆς κατωτέρου καὶ τῆς φωνῆς οἱ Θεσσαλοὶ Στρώτης ἐπιθετικῶς ἐν Θεσσαλίᾳ exercitus ejusdem linguae communis diversa usus dialecto.

Εὐαγής, ἀγνός, εὐσεβής, A. 528. εὐαγὺ τιθεῖ, pietati consentanea.

Εὐαζω, A. 1150. Bacchanium ritum vociferor, ὑμῶν, ματ' εὐφημίας λέγω Εδοί, ὁ ἐστὶν ὑμῶν Διονύσιος.

Εὐφροί, Δαίμων, S. 96. 325. Divi bona templa sortiti.

Εὐπρεπία, T. 942. denotat non tam ornatum orationis, quam benevolentiam, & εὐφημίας loquendi.

Εὐσέω, S. 193. εὐδαιμονία, tranquillitas rerum status.

Εὐσεΐα, vulgo optabilis. sed S. 729. ἐλπίδιν εὐσεΐαν, τὴν καλοῦσιν, ἢ ἐκ τῆς ἀρετῆς ἡρακλείου, vindictam imprecationibus devocant. sic S. 847. εὐσεΐαν πατρὸς φέτι, diris paternis accersita.

Εὐλαΐα, P. 799. semel notasse fat erit habitus morales personarum characteribus distingui.

Εὐνή, P. 963. ἢ μέγας τὴν κατὰ δολοί, ἀλλὰ καὶ τὴν συνουσίαν, distinguitur a λέχῳ, siquidem alterum denotat matrimonii consummationem, alterum vero solummodo desponsationem.

Εὐπαμῶ, T. 716. ἀγαθὸς ἀδελφός, Sch. Cod. Laud.

Εὐαθροῦ, φραμίος, P. 1358. praemissis speciosis, ad benevolentiam captandam accommodatis.

Εὐσεΐα, C. 180. pro τῆς εὐσεΐας εὐσεΐας ἐπισκοπῆς.

Εὐσεΐας, T. 874. venerabilis.

Εὐσεμεία, C. 18. dulce cano.

Εὐφροῖν, P. 744. utcumque de vocis etymologia diversa docent Lexicographi, apud omnes tamen, nobilibus spatium denotat.

Εὐχλοῦ, C. 1597. epitheton Cereis, proprie hanc virens.

Εφισῶ, simpliciter domesticus, vel qui est apud Latrem, ἐν τῇ τῇ ἐστὶ, T. 32. S. 859. δόμος ἐφισῶ, domus aras Deorum, vel penates continens.

Εφήμεϛ, P. 571. in diem solum durans, opponitur τῇ βίᾳ.

Εφυνέω, ἐφ' ἑαυτῷ, A. 670. invoco, obsecro, cum imprecatione exprobo, A. 1315. aliquando simpliciter occino, T. 1289. ἑαυτ' ἐφυνέω, cum gemitu clamans, ut Schol. vel δυσφυνέω, ut Eustath. hunc locum respiciens.

Εχέσϛ, proprie sponsor fide dignus, P. 176. δδοῖν ἐχέσϛον, firmam ratamque sponsonem, Sch. ἀσφαλῆ, tutum, quasi incolumisatis pignore accepto, C. 276.

Εχω, cum participio idem valet quod εἶμι, T. 711. βεβυλῶν ἐχέ, pro βεβυλῶν, & alibi, P. 1213. ἐχομεν, prohibuimus, propulsumus, P. 1173. ἐχέ, repressit. item, valet quod διώμα, vel habeo inde possum. ἐκ ἐχω διέχαι, T. 285. C. 376. 1432, &c. ἐπ' ἐστὶν ἐχον, A. 1000. contra illam ingruentem, vel illi inhærebant. Sch. ἐπ' ἐχον ἐπιτορία.

Εχθροδαίμων, T. 826. numinibus iniurius.

Εώρα, T. 1273. κρίμαδε, sive restis ad suspendendum.

Ζάω, vigorem exero, qui viventibus folis competit, T. 44. ζώπας μέλισσαι, maxime vividas & efficaces. ζῶπας περὶ ποταμῷ, vim & effectum fortita circumvolant, T. 491. A. 464.

Ζέω, proprie ferveo, C. 426. ἔζι θυμῷ, S. 714. ἔνι δ' ἐν ζέῃ ἐμμενέται καὶ ἀμεγέζῃ, fervet quasi ad exitum properans, ἐξέζισιν γὰρ Οἰδίπῳ κατὰ θυμῷ, imprecationes Oedipi ebullierunt quasi ad exitum perductæ.

Ζήλῳ, cupiditas, sive cum admiratione, sive cum invidia conjuncta, ζήλος πολέων, T. 1525. ζήλος συναιμῶν &c. C. 937. quod civium interum nulli inceseret tantus erga eos amor, ut Nao-georgius.

Ζυγῶ, P. 74. ἐπὶ ζυγῆς ἀρχῆς, super solium, vel gubernacula regni. ζυγῶς

γὰρ κυρίως ἐπὶ τῶν Κυβερητῶν, ἐν ᾧ καθήκοντο τὰ ἰσὶα μέλχη ἐξήκοντα καὶ χρευσκῶς δὲ καὶ ἐπὶ ἄλλης ἐξουσίας τῆς τοῦ Θεοῦ. ita apud Hom. illud Jovis epitheton ὑψίστου, in sede excelsa sedens.

Ζωπυρίω, S. 295. Ζωπυρίωσι πάρος ἀνάπτουσι, terroris quasi flammam resuscitant. κυρίως ἐκ μικρῶ ἀπιδήγος φουσῶνται μεγάλην φλόγα ἀνάψαι.

Η

* Ηδύπολις, T. 518. sc. ἡδὺς τῇ πόλει.

Ηίδι, P. 962. ὁ μήκων ἐς γάμον ἐλθὼν, ut Eustath. hunc locum citans, calebs, & ut Phav. πῦρ ἐν ἀνδράσιν, ὅπερ ἐ πάρεργος ἐν γυναιξί.

Ηλιοστρεῖς, C. 305. Κωῦ, galerus a sole protegens. σκιαστική, πλαισιόπιλος, ὡς κεφαλαία, τὴν ὅλην αὐτῆς καλύπτουσα ἐ ἀφανερῶς τὴν ἡλίωσιν.

Ημερόσκοπος, diuturnus explorator, S. 66. κατ' ἀντήρσιν, quia antea per noctem explorator extiterat.

Ημερεῖς, A. 361. Φρόνημα· τὴν ὡρὴν μετῴρων φιλοσοφίαν, ut Schol. sed fortasse nihil aliud ibi denotatur quam cogitandi mira quedam celestias.

Ημιεποφίω, P. 177. habenas moderor.

Θ

Θᾶκ, P. 857. sedes, unde θάκημα, idem quod θᾶκ.

Θαλαμύπολος, S. 365. ἡ ὡρὴ τῆς θαλαμῶν ἀγαπῆς, dicitur de virginibus, vel uxoribus quae unice in thalamo versantur.

Θαλερώπερ, S. 713. πινύματι. Sch. Seld. exponit per μαλακώπερ, lenior, sive magis favens.

Θέλαπ, A. 1100. θριμύτης, ἑμπέτης, calidus impetus.

Θήλατ, T. 1002. μάντρυμα· ἰσὺ θῆν πμφθῆν, oraculum divinitus immissum.

Θίλει, T. 140. Attice pro δώσται, C. 1216. ὁ δῖλος, Sch. exponit per τῷ μετρίῳ, ὅς ἐστιν ὁ δῖλος.

Θείω, ἡέπω, τύπτω, ut Hes. idem quod θείω, S. 388. convisitis uniteras.

Θείκλυτος, θείκμος, ut Suid. S. 145. λπίς, preces dignas quae a Deo exaudiantur, ἅς καὶ ὁ θεὸς ἀκούσεν ἂν.

Θειομαῖος, S. 659. θειομαῖος, ὁ θεὸς ἐπιμαρτύρος, vel deorum instinctu furens.

* Θειοπτύς, S. 610. ὑπὸ θεῶν μισέμενος, diis invisus ὅς ἐστιν abominandus.

Θειμὸς, A. 88. temerarius, S. 603. θειμοῖσι τῶν τῶν θεῶν κακίαν θειμῶν, quidlibet scelus parare audentibus.

Θειοπίπτα, T. 471. θειοπίπτα, vel divinitus dictata loquens.

Θειοκαλόν, σφισμα, P. 1429. locutio ad eos pertinet, qui non aperte Marte, sed subdole rem agunt. Suid.

Θειρεῖς, S. 864. metaphorice θειρεῖς λέγεται τὴν τῶν θεῶν καὶ Χάριτος. ἐκ μεταφορῶν τῆς ἡδονῆς, τῆς κατ' ἐπίσταντον ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Ἀθῆνας ἀγόντης τῆς Ἀπόλλωνος τῶν θυσίαν, ἢ θειρεῖς ἐκαλεῶν, Sch. Seld.

Θειρὸς, T. 114. C. 405. qui ad oraculum consulendum peregre proficiscitur, θειρὸς λέγεται ὁ μόνος οἱ θειρῶν, ἅμα καὶ οἱ εἰς θεὸν πεμπόμενοι, Harp. Suid.

Θειρῶν, T. 2. θειρῶν ἐπὶ θειρῶν, quasi impetu quodam sedilia occupatis.

Θειρῶν, T. 1153. αἰμῆτος, S. 188. θειρῶν· ἐκ ἀνάγκης, pecudes non tolerandae.

Θειρῶν, S. 618. audax quidlibet effuere.

* Θειρῶν, S. 692. iracundiae plenus.

Θειρῶν, P. 865. θειρῶν, ὁ οὐκ ἐστὶν ἡρα, Phav. χειρὸς θειρῶν, ἀλλοτρίων, externae, peregrinae manus.

* Θειρῶν, S. 808. thyrsifer, thyrsu insaniens.

Θειρῶν, θειρῶν λπίς, A. 1032. preces quae cum sacrificiis una offeruntur, θειρῶν βοή, S. 275. clamor inter sacrificandum.

Θειρῶν, S. 32. propugnaculum mui thoracis instar pectori oppositum, vel apertura muri ubi thoracibus armati propugnabant.

K A

I

- Ιάλεσθαι, P. 1050. βοή, θρήνος, *nenia*, *lugubre carmen*.
 Ιάω, P. 1564. ἐγκυμίζω, *dormire facio*.
 Ιήσθαι, Ιήτων κρυμάτων, T. 182. *dolorum, in quibus aut Dianæ aut Apollini, τῷ Ιήῳ, i. e. sospitali vota fiebant, τῶν μετ' εὐχῆς ἡγορῶν, ἢ τῶν λοιμικῶν, Phav. vel ut Hes. τ' κ' τ' τικὸν ἐὼ ἢ ἰῶσι φανὰς ἀλξ' τὲς πόνας κ' πῆς ὠδ'νας αἰ πικτεσται. Ιήσιον βοῶν, P. 1053. lugubrem clamorem. ubi Sch. notat ἐπὶ μὲν θρήνων Ιήσθαι ψιλλῶνται, ἐπὶ δὲ Παιῶνων διασπῶνται.*
 Ικτῆραι, T. 3. κλάδισιν, *ramis, quales supplices gestabant. vid. not. ad loc. C. 917. ipsos supplices una cum supplicationum apparatu.*
 Ιππῆδον, S. 334. *more equorum.*
 Ιστρίῳ, T. 1413. *sciscitando cognosco. item simpliciter interrogo, T. 1154, 60, 66, 75.*
 * Ιστέλεσθαι, C. 1218. κόρος ἰστέλεστος αἶδς, ὅτι ἱστέτος κόρος λαμοῦσάι τελέσθαι Αἰδῆς ἐπείλθῃ.
 Ιχθυόειν, S. 134. *pisces figens.*

K

- Καδμυβής, proprie *Cadmo prognatus, sensu vero latiori quilibet Thebanus, S. 309.*
 Καθαρνίζω, proprie *purifico. sed A. 1093. καθάρνισαν, contaminarunt, μετ' ἄγας ἐκόμισαν μεμασσομένης ἱφερῶν.*
 Καδιππόσω, P. 749. *equitando aggredior, decurro in hostem.*
 * Κακοπηγής, S. 648. *recenter, vel nouo modo contractus.*
 * Κακοπήμων, S. 369. *calamitates recens expetitus.*
 Καίεσθαι, P. 1553. *lethalis, sensu Homérico: quasi εὐκαίρος ὥς θανάτον.*
 Κακὸν ἔλτῃ, A. 1298. *τὰ κακὰ ἀγχαίαν ἔχοντα, non sine dolore nunciata.*
 Κάκη, S. 198. *φρονήσεως δειλία, S. 623. λήμους κῆκη, consilii inopia ex timore orta. hinc S. 17. κῆκος, timidus, κῆτ' ἐξεχέω.*

K A

- * Κακόμανις, S. 728. *mala uaticinans.*
 Κακόσλαγχος, S. 243. *δαιδς, imidus, imbellis.*
 Κακῆχια, S. 674. *malefiscencia, iniqua usurpatio.*
 Κακλινικος, P. 872. *cum gloria victor.*
 Καλὸς, T. 25. *κυρίως τὸ ποδοδ' ἀεὶ ἀλγολυμῶς, hic vero sensu latiore denotat fructus cuiuslibet βλάστησῃ.*
 Κάμωξ, ξύλον ὀρθόν, sc. *ex quo fiebant hastæ. sed P. 1425. hasta ipsa.*
 * Καμπίπας, S. 797. *Ἐβινός, ἢ συμποδίζεσθαι κ' μὴ ἰῶσαι φυλαῖν, οὗς πμωρεῖται, fleētens pedem, ita sc. ut reis effugium præcludat.*
 Καπηλοῦεν, S. 551. *μῆχλω, cauponari bellum, ut Ennius habet hanc ipsam phrasin ab Æschylo mutuatus, de iis dictam, qui tanquam mercatores, lucri causa, bellum gerunt, non armis, ut viri fortes, sed fraude. Æschylus, ut observat Etymolog. τὰ δόλια πάντα κηλεῖ κῆπηλα.*
 Κάπ, P. 868. *τ' καμῶτον, ut Schol. τὸ ἄδμα, ut paraphr.*
 Καταδύσυχος, P. 198. *ταῖς θρηξί κακαδύμενός, Suid. bene comatus.*
 Καταγίξω, S. 63. *cum impetu irruo, procellæ instar.*
 * Κατακομαίνω, S. 399. *χαλίαν, contra fræna sævio cum anhelitu.*
 Κατακρύω, S. 552. *πέρον, ita sc. ut frustra susceptus videatur.*
 Κατακωγή, S. 773. *εἰρήνη, φιλία βαρῖται, scil. δυαρεῖς ἢ τὸ φιλιωδῆσαι αὐτὲς ἀλξ' τὰς κατῆρας.*
 Καταμύλλω, S. 697. *κίεας, aciem animi obtundens, siue voluntati adversans meæ.*
 Καταξίω, S. 673. *favore dignum iudico.*
 Καταρρέκτης, C. 1787. *ὄχτος ῥύαξ.*
 Καταρρυρόω, A. 1091. *pecunia corruptor.*
 Κατασκαφή, S. 1016, 1045. *ὄρυγμα, fossa, in qua cadaver sepeliatur.*
 Κατασποδῖν, S. 815. *interficio, vel potius interfectum in pulvere proutolvo.*
 Κατόγμω, T. 930. *voitua dona, S. 892. imprecationes.*
 Κατήγορος, S. 445. *index, proditor, ut illud Virgilianum degeneres animos timor arguit.*

Καχ-

K O

- Κακλαῖα**, S. 118. onomatopœia a *flumini* *lisori alliforum sono*.
Κέντρον, P. 1408. *foramen juxta oras clypei*, per quod pugnantes speculantur adversarios, ita dictum quia *milii* formam aut magnitudinem æquabat.
Κέντρον, C. 911. *incolis destitutus*.
Κέντρον, T. 819. proprie τὸ κέντρον ἐστὶ τὸ εἶναι διὰ κέντρον ἢ μέση παρ' Ομήρῳ ταῦτα ἐστὶ διπλοῖσι κέντροις, hoc est, μέση δὴ κέντρον ἔχοντα.
Κῆδον, P. 77. C. 371. ἡ συνωδωγὴ γαίης, ἐπιταμωσία, affinitas.
Κῆρ, S. 783, 1063. *pestis*, vel *auctor exiit*.
Κηρύκεμα, S. 657. *præconium*, sive *inscriptio clypeo præfixa*.
Κηρυξ, T. 763, 812. *præco*, cujus inter alia officium erat principes viros in itinere comitari, & mandata exequi.
Κνήρομαι, S. 125. φέρον, motu terrorem incutio.
Κλέπτης, A. 1234. ἔπειτα ἢ ἡν ἄπαιτῶμαι, A. 693. ῥόνη μελέμεθα ἐν μὲν τῆς φρονήσεως ὑπὸ γύμνης στυλάμεθα.
Κληρός, P. 855. Eustath. observat κληρός in Phœniss. Eurip. dici μελέτης πῖνα ψήφους ἅς διελτὲς παρασημαίνονται, libri vaticini, vel ut Schol. Land. σημειώσεως ἢ λατοασίας οἱ γὰρ διανοσώμεται ἐὰν διελτὲς ἐσημαίνωτο ταῖς πτήσεσιν, *pyllaribus*, sc. notabant avium nomina, & volandi modos.
Κυζιομαι, C. 1567. denotat Cerberi queribundum ululatum.
Κοιλοστάτης, S. 502. quasi *cavum ventrem* habens, de scuto dicitur.
Κομιζω, C. 582. usurpatur passive.
Κομισις, S. 606. ἄλλος κομιζομαι, non est ejusmodi ut quis inde fructum percipiat.
Κομπιζομαι, S. 506. cum *jactatione* efserat.
Κορυμβοζή, S. 351. κρυβὸς τὸ ἐν μεσοφθαλμοῖς τῶν ζώων ὅπου δὲ τῶν κορυμνῶν ἔχει πνεῦμα, hic vero in genere denotat *quemvis strepitum & tumultum*, βοὴ ὄρημα.

K Y

- Κορυμβοί**, A. 689. οἱ Ἀρχοντες, antiquitus οἱ Κόρυμοι, in *Creta Magistratus* erant, quales apud Spartanos Ephori, ut notat P. Victor. ad Arist. Pol. l. 2.
*** Κοταῖον**, S. 491. *irascor*.
Κοτήρ, C. 154. μύχον, recessus, vel in genere quælibet *cavitas*; omnia enim concava Græci appellabant κοτῆρας, ut Meurs. annot. ad Lycophron. v. 197.
Κρείσσω, S. 790. forte *liberis carior*, ἐστὶν τῶν κρείστων ὁμμάτων, vel potius a *liberis abhorrentibus*, quo sensu quis dicitur κρείστων τὴν ἡδονήν, potentior quam qui a voluptate possit vinci.
Κρείσων, P. 906. ἐπικράτος, potentior, T. 1367. in *conditione meliore positi*, T. 1373. κρείστων ἀγχιόνος, atrociora *suspensio*, κρείστων, T. 186. οσυν, vel *violentius*.
Κρεμνός, & in scem. gen. κρεμνός, pensilis, T. 1272, 5.
Κρεμν, C. 466. *trama*, sive id, quod *stamini inferitur*, sive *filum*.
Κυανόχρους, P. 319. *coloris caerulei*.
Κυδίστη, proprie *urinator*, P. 1168. denotans *motum hominis ex altiori loco*, *urinatoris more*, in *caput devoluti*.
Κύκλος, T. 1294. C. 697. denotans *oculos*, κατ' ἐξοχήν.
Κύκλον, P. 1404. S. 495, 507. denotat *synecdochice clypeum*: clypei enim erant antiquitus *figure rotundæ*, κυκλικαὶ γὰρ ὡς αὐτὰς ἐπὶ πηλασίν, Schol. ad Aristoph. Vesp.
*** Κυκλωτός**, S. 546. *rotundus*.
Κυμαῖον, S. 499. *κυμαίνοντ' ἔπη*, *verba arrogantia*, & quasi *æstuantia*.
*** Κυματῶν**, C. 1239. ἄτην, *calamitates alie super alias*, velut *unda scopulis allisæ*.
Κυματοπλῆξ, C. 1237. *fluctibus verbaturus*.
Κυών, *σταλὴς*, pro *κυών*, C. 317. sive *pestis canina*, ex qua primum facti erant *pilei*, ut Schol. ad Nub. Aristoph. *pileus marginatus*, latiorque, & ad *solem arcendum accom-*

A I

accommodatior, apud Thessalos
usitatus.

Κόρη, C. 216. πὶ σεβασίᾳ τῶν ἡμῶν, C.
239. αἰδὲς κύρου, reverentiam con-
sequi; aliquando κύρος est verbum
plane otiosum, ut C. 406.

Κυρὸς, T. 298. ἐπὶ, quasi incerti ru-
moris. vid. Hom. Il. A. 390.

A

Λαμψύμη, P. 468. ἃ sancibus præ-
cisus.

Λαῖς, S. 337. Dor. pro λαῖς λαίδες

αἰχμησταί, Hef. populus capivus.

* Λακκίω, S. 192. βοάω, Hef. instingo,

ταῦτ ἐπὶ τῷ δεινῷ λέγεται.

Λακκιάτη, A. 1289. pedibus concu-

latus.

Λάμπω, T. 196. catachrestice, λαμ-

πῶς ἀκμῶζι τῇ φωτῇ.

* Λαοδάμει, S. 449. populum subigens,

Λακχί, S. 920. ἀντὶ τῷ πληρώσει, per

fortem possessionem.

Λιλιμυρῶι, S. 361. ἐπιθυμῶντις λαοῖς.

Λίπας, P. 24. ἀκρωτήριον, montis culmen.

Λίχη, A. 166. hoc in loco idem

quod βέλη, conciliunt ἃ Creonte con-

vocationem.

Λοκαοθής, T. 752. κλέψ, canitie, tan-

quam albo flore, nitens.

Λολυγίας, S. 89. P. 1116. tribuitur

militibus gregariis quibus clypei

erant nudo albore, nullis insignibus

ornati. Sic Virgil. parmaque in-

glorius alba.

Λόγῃ, S. 205. μέρον φονία λίθοις ἀναι-

ρῆντα, mortem lapidatione infligam.

Λοχίης, P. 1567. ὃ ἀεὶ ἐν λείῳ ὑπάρ-

χον, aeger lecto usque affixus.

Λῆμα, S. 712, 622. τόλμη, βέλγη, vo-

luntas, consilium præsens. αἰδαν λῆμα,

præsens animi, fervensque audacia, S.

454. superbia, C. 871, 954.

Λογαῖω, S. 897. ἀλαλάζω, Sch. ὀξυ-

βῶ, Eustath. hic autem speciatim

significat tristitiam quandam ejula-

tionis.

Λῆγῃ, S. 163. σπῆδος τῶν λίθων.

Λιθοσυνδῆς, A. 1232. ex lapidibus con-

gestus.

M E

Λιμῶ, T. 1217. metaphorice deno-
tat uxorem, ad quam, tanquam
portum appulit.

Λιπαρὸς, C. 1115. σπῆς τὸ λιπαρὸς, de
eo dicitur, qui instanter aliquid agit.
hic autem denotat vehementis et
subitæ lætitiæ effectum.

Λιπαρόζων, P. 173. de sole dicitur,
qui splendore suo, velut zona cinctus
effulget.

Λόγ, C. 67. ἐπὶ τῷ πλῴδι λόγ-
ος, ut Schol. ὧτ' ἐστὶ δημοκρα-
τίαντα. hoc loco denotat rei publ.
administrationem.

Λόγχι, P. 445. synecdochice pro ipsis
τοῖς λογαφίοις, exercitiis hastatarum.

Λοχόμα, P. 820. metonymice pro
effectu, proles.

Λοχ, S. 114. de virginum multitudine
dicitur.

Λύκει, S. 147. Apollinis epitheton,

λῆξ τὸ λύκος ἀνελπίς. λυκεῖον ἵππου,
i. e. πολέμιον ἵππον καὶ φθορὸς αἰ-
φάνης λύκα πότι.

Λῦμα, C. 799. κείθαρμα, sc. ἀπαιδω-
τὸ μέγρι τῷ γίγας μαιῖς, Suid. ad
locum.

Λυτήρι, S. 181. λυτήριαι δαίμονες,
dii expiationum præsides, vel libera-
tores, ἀφαιρῶσι κακῶν καὶ σωτήρες.

M

Μάκρης, S. 220, 1082. κατ' ἔχον, δι.

Μακρηγερῶν, P. 778. S. 1060. prolixæ
oratione utor.

Μακρίπας, P. 1561. ζῶν ἐπὶ μακρῷ
ἐπιτενομένῳ, vitam longam, utpote
in qua diu spiratur.

Μαλθίσω, A. 1210. demulcendo fallo.

Μαεζαῖω, P. 1174. S. 386. præ cupid-
itate insatius.

Μαεῖς, C. 448. questus.

Μαῖς, S. 614. speciatim significat
ραπῆαν quamlibet ἃ Deo infligam.

Μαῖω, S. 37. μετὰ τὸν ἀνθρώπου τῶν τῶν
καὶ σκοποῦς περὶ αἶμα.

Μεθίτι, S. 79. exercitiis dimis-
sus proficiscitur, ἐν τῷ αἵματι τῶν αἰ-
σῶν ὁρματῶν.

Μεθίκα, P. 454. ἀπὸ τῷ ζήτησιν ἡμῶν.

* Μεθί-

M O

- * Μιδύστεροι, S. 587. *posteri, ei mēd' hēmēs ūsteroi.*
- * Μελάγχροϑ, S. 863. *coloris crocei ad nigredinem vergentis.*
- Μελαμπαγής, *opacium prae profunditate,* P. 1027.
- * Μελαμπαγής, S. 743. *sanguis post concretionem nigrescens.*
- Μαλαναγής, S. 705. *atra procella horrescens.*
- Μελαιόδιτϑ, S. 43. *σάκϑ.*
- * Μελοπαγής, S. 971. *misera passus.*
- * Μελοποιϑ, S. 971. *misera executus.*
- Μισούγκυλοι, P. 1158. *jaculum ammentatum. είδες είν ακοτίς εο μίσω τῷ ξύλῳ κγίλον ἔχον, ὡς ἀν εἰρεδιτῶ ἡ χεῖρ τῷ πύμποντϑ.*
- Μισόμφαλϑ, T. 488. P. 246. S. 743. *in medio tanquam umbilico posuit.*
- Μισταψαίρω, P. 1412. *μίσαικῶ, μίσαισέφω, sc. ad saxum pede offendens.*
- Μισταιχιμϑ, *proprie spatium inter pugnantium acies,* P. 1256, 1295, &c. sed S. 203. *denotat ὅπρ εἰν ἀνδρῶν ἡ γυναικῶν μίσαι.*
- Μηχανοῖράφϑ, T. 395. *fraudum confessor, vel artifex.*
- Μούρομαγ, C. 674. *dicitur de avium minotium flebili queruloque canu.*
- Μεξοδάραϑ, P. 140. *semibarbarus, μεμινγμύρος Ἐλλῶν ἡ βάρβαρϑ.*
- * Μεξότροϑ, S. 337. *promiscuum clamorem ὃ cumultum ciens, γυναικίς γάρ ἡ παῖδες ἀκμάζοντες ἡ δόπηλῶν βρέφῃ, ἡ ἀνδρῖς τε ἡ γέροντες ἐποῖσιντο τῶν θρηδῶν συμμικτόν.*
- Μεξοπίρηνϑ, P. 1040. *de sphinge dicitur, ἥπε εἶχῃ τῷ μῖν παργένου, τῷ δὲ θυρέ.*
- Μίσσηγε, S. 192. *pro concreto, sc. ὡς μωσσηται ἀν οἱ εὐφροῖντες.*
- Μισθαρῖω, A. 308. *μῖθον λαμβάνω, mercede conductus facio.*
- Μνημῖον, S. 49. *τῷ οἴκῳ πύμπρδρα ὑπὸ τῷ εὐ πολέμῳ πύπλῳτῆς τῶν τοῖς οἰκίαις, signa quae mortuorum memoriam conservant.*
- Μομφῇ, *μομφῶς ἔχειν, pro μίμφιδεαγ, reprehendere, μομφῶς ἀπτε, S. 1018. inculpate.*
- Μομμος, T. 1331. *constanter manens.*

N O

- * Μονόκλαυτϑ, S. 1072. *θρηδῶς μοι-κλαυτϑ, lamentatio ab uno tantum edita.*
- Μονόσιλϑ, *κατὰ μέσαι εἰλῶν, μέσος πρὸς δόρυμϑ, Hef.*
- Μορος, *proprie portio fatalis,* A. 55. *moris,* S. 205. *synecdochice pro cadaveri,* A. 1303.
- Μορσιμϑ, S. 286. *τὸ πύπρωμύον, à suis destinatum.*
- * Μυκτηρόσμπϑ, S. 470. *πύπρωμϑ, ἐκ μυκτηρῶν σφοδρῶς ἐκπύρωμύοις, flatu è naribus superbientibus vehementer emissus.*
- Μύραϑ, *in genere denotat numerum, vel etiam spatium indefinitum,* C. 528. *μυρίε χροῖε, C. 389.*
- Μωμητῶς, S. 514. *culpabilis.*

N

- * Νάπαιϑ, T. 1036. *nemorosus.*
- * Νάωτολος, S. 864. *θῆωρε, παυῖς νεστοῖα, Νέμοσις, P. 189. θῆα παρ' Ἐλλῆσι τιμωρὴν τῶς μεταλάχῃς.*
- * Νεόκστϑ, S. 809. *Sch. reddit simpliciter πωτὶ καποκλῶσρϑ, sed magis proprie ut a criticis exponitur ad Aesch. Pers. v. 257. πωτὶ τῷ πωτὶ ἀφ' ἑστῶν τῶν θῆων τίος γγῆμδρα.*
- Νεορτῶς, C. 1503. *recenter excitatus.*
- Νεοσπῶς, A. 1217. *recenter avulsus.*
- Νεφίλη, S. 235. *metaphor. pro quavis malo.*
- Νηλῆς, T. 189. *non hic loci significat crudelis, sed ὁ μὴ τυχῶν ἰδῶν, sensu singulari, indeploratus, sc. propter mali Epidemici frequentiam.*
- Νηλῆπες, C. 352. *discalceatus.*
- Νιφῶς, *proprie nix cateruatim decidens, sed S. 219. metaph. pro λῆζον σπείρειν ἐπ' ὀλεθρείῳ, ut Sch. vel telorum ingruentium tempestas. item loci nomen, qui etiam Aegalcos est dictus, ut annot. T. Naogeorgius ad C. 1054.*
- Νίφομαγ, S. 219. *metaph. δῖκλῳ χῆν πύπτω, instar imbris nivalis irruo.*
- Νομίζεταγ, C. 1600. *jure vel consuetudine sancitur.*

Νόμιμος, A. 461. τὸ νόμιμον, lex, γάμος, S. 340. solennes, legitimæque nuptiæ.
 Νόμος, A. 302. id more receptum est, S. 275. καὶ νόμον ἱθαλικὸν τὸ βῆος τὸ παρὰ τοῖς ἰουδαῖς ἡγοῦντο.
 Νόμος, S. 961. proprie carmen, five certa metrorum modulatio, hic vero denotat cantilena lugubris.
 Νοσφίζομαι, T. 702. seorsim relinquo, vel conuenio, S. 990. abripio.
 Νύξ, S. 409. metaph. pro mors.
 Νυκτεργεῖα, S. 29. ἐν νυκτὶ ἐγείρεται, noctū conitahi, noctū concilium celebrare.
 Νυκτίζω, T. 202. terga do, T. 668. ἐν ὧν τὸ νύκτωρ ἐκπέπτωσι, ἀνέλιξι, obsego.

Ξ

Ξῖνος, T. 228, 9. cum gen. quod nullibi notatum vidi; vel forsan subauditur præpos. ὡς — ξένος τῷ λόγῳ, ita hospes, ut visitoris sim, aut omnino ignatus, vel saltem recenser conscius.
 Ξενία, C. 9. statio hospitalis.
 Ξιφῆρης, χεῖρ, P. 376. manus gladio armata.
 Ξυμῶσις, P. 600. conuentus qualis est amicorum, reconciliatio.
 Ξυμολογία, S. 358. συμμετρία, συγγενή, οὐδὲν σίω.
 Ξυμμετρία, T. 84. μέτρον ἔχον τὸ ἀκέραιον, ἀλλὰ τὸ πλεονέκον γένος.
 Ξυμπλῆς, proprie navigationis socius, sed A. 548. metaph. periculi communis particeps.
 Ξυμφορῶν, T. 355. particeps & adiutor facti sum, & quasi parens communis.
 Ξυμῶδω, T. 1123. tanquam voce consona conuenio, similis sum.
 Ξυμμετρία, S. 603. societate jungo, T. 1140. commercium amicitiae habeo, vel notitiæ aut colloquii, ut T. 1120.
 Ξυμμετρία, δὲ, S. 845. congressus habitarum in pugna.
 Ξυμμετρία, S. 779. conciliis.
 Ξυμμετρία, ξυμφορῶν, σύμμελον, sc. τὸ καὶ τῶν ἐμῶν ἐμῶν ἐς ἑαυτὸν ἐμῶν, signum quoddam fatale loci in quo mihi

est moriendum, P. 1137. testera, vel signum militare, C. 1591. fœdus, vel pignora fœderis de communi ad inferos descensu.
 Ξυμμετρία, S. 358. κενανός, prædæ distributæ particeps.
 Ξυμμετρία, T. 1215. ἀλλανγὲ βίου, in vitæ ad deterius mutatione versatus.
 Ξυμμετρία, S. 76. Ξυμμετρία, κενανός, communiter milia.
 Ξυμμετρία, S. 227. τὸ κενανός ἀφροσύμα τὸ δῖον, deorum cæius, ἐν μεταφορῶν τὸ ἐς τὸ κενανός ἐνφορῶν ἐν καλῶσι συμμετρία.
 Ξυμμετρία, P. 1102, 1646. proprie par equorum jugalium: sed in genere sumitur pro quousvis pari, ἢ δυῶν, P. 461. Ξυμμετρία, λόγῳ, junctas cohortes.
 Ξυμμετρία, P. 385. κέρας, caput rasum habens, pro more lugentium.

Ο

Ογκος, P. 734. metaph. ὑπερβολή, Hef. μέγας, ἰσχύς ita & C. 1337. quia forte dum exeruntur vires quasi intumescere videntur.
 Οἶδμα, P. 212. κατ' ἐξοχὴν, denotat mare tumidum.
 Οἰκία, P. 709. privata denotat pro ut opponuntur publicis. sed A. 1219. vicinus, vel prope ad manum.
 Οἰκία, C. 92. apparto ad domum hospitii.
 Οἰκία, C. 779. colloco tanquam in domo.
 Οἰμωγία, S. 1031. cantilena lugubris ad tumulum, καὶ γὰρ τὸ τῷ οἰμῶν ἡμῶν ὑπερβολή, ὅπως ἐπὶ τῷ οἰμῶν τὸ πένθος ἴδωσι & ἐκείνῳ.
 Οἰζωνός, T. 866. solus, absque comitatu.
 Οἰζωνός, T. 1327. metaph. furor, quasi ex punctione ortus.
 Οἰζωνός, A. 1014. κενανός κλάζοντες Οἰζωνός, quæ percitæ æstro malum clangore signabant suo. Naogeorg.
 Οἰζωνός, P. 1298, 1358, & alibi, de vita decedo, morior.
 Οἰζωνός, T. 492. Augur, qui ex avium volatu, aut garris omnia concipit, ita οἰζωνός, P. 784.

Ολιφρ^ο, T. 1353. de homine dicitur, idem quod ολιφρ^ο.

Ολισιφρ^ο, P. 678. interfectio feratim.

Ολαυγμός, S. 274. ὁμιλός, vel εὐχὴ ἐρεῖ, cum vocis quodam tono aliori. item ὁλολύζω, S. 831. in bonam partem accipitur.

* Ομμεντοσερ^ο, C. 1266. P. 339. oculis orbatus.

Ομορ^ο, T. 1363. eandem sanguinis cognationem habens. scilicet ex ea liberos suscipiens ex qua natus eram.

Ομόγ^ο, C. 1329. θῶι, Dii gentiliis.

* Ομέσλινγ^ο, S. 895. ex iisdem visceribus natus.

Ομώσ^ο, T. 268. γυναιχ' ὁμώσ^ο, consortem in liberis procreandis, S. 938. fratres una geniti.

Ομω^ο, P. 838, 1761. Schol. & Etymolog. in bonam partem accipiunt, & reddunt per κλί^ο. & Eustath. observat ὁμω^ο non esse semper λέξιν βαρεῖαν καὶ ἀνδρῶν. vulgaris tamen & obvia significatio retineri potest: unde elegantior erit antithesis.

Ομη^ο, T. 652. μὴ τῷ ὁμαίω, τῷ βίον δηλονότι, nihil mihi hunc cedit. C. 1036. ὁμω^ο θῶν, aliquid boni consequaris!

* Οξύ^ο, S. 326. cum querimonia acriter sanatus lugubris.

Οξύμ^ο, A. 1311. ὀξύ^ο ἔχουσι πλῆγῳ.

Οξύμω^ο, S. 913. acutum cor habens, ad iram præcepti.

* Οξύκων^ο, A. 1325. ὀξύς καὶ μισοῦν ἄνθρωπος δόμω^ο.

* Οξύμω^ο, S. 1031. οἰμώγῳ, cantilenis lugubribus, voce acuta editis.

Ορζανον, proprie illud ὃ ἡρώδης πρὸς ἱρρῶν π. sed P. 116. ἔστι τῷ ἱρρῶν αὐτοῦ, pro matris ipsius, τῆς ἑσπέρης ἑσπέρης ἀμφοτέρωθεν ἀνδρῶν.

Ορζα^ο, proprie Βααχί facta. sed A. 1026. S. 186. ad alios quoque Deos communiter referuntur.

Ορζα^ο, S. 538. ὁ οὐ τῷ ὀρζῷ δακρυό^ο.

* Ορζοπῶ^ο, S. 1110. montivagus.

Ορζοπῶ^ο, A. 1219. ὁρζοπῶ^ο, in sublimem assurgens.

Ορζο^ο, T. 39. metaph. ἀπὸ τῶν κλημῶν, rem lapsam in rectum atque integrum restituere.

Ορζο^ο, S. 352. διακρυῖν θηροπικῶν, hic vero intelligitur rete, vel sagena muralis, machina quædam, in opipidis obsidendis admota, qualis erat apud Latinos corona, obfessis exitum præcludens.

Ορζομῶ^ο, S. 45. sacramento se obligatum.

Ορζοπῶ^ο, A. 1012. θῶν, sedis unde avium volatus observantur.

Ορζο^ο, S. 63. T. 52. auspicium, omen, fortuna.

* Ορζοπῶ^ο, S. 85. ὁ ἐγείρει τὴν κτύπην ἐν τῷ ὀρζῷ, cum strepitui montis decurrenti.

Ορζο^ο & Ορζοπῶ^ο, T. 520. A. 1041. S. 780. obnoxius esse culpræ cuiuslibet imputationi.

Ορζο^ο, 1374. conspectus. sed T. 1337. ipse oculus.

Π

* Πάγκω^ο, C. 1559. omnia comegens, Πάγκλω^ο, S. 374. communi magnæque doloris descendens.

* Πά^ο, C. 1494. non hic loci pro ut vulgo, molestiæ cuiusdam illata, sed beneficii accepti sensum denotat; quam quidem vocis significationem non observarunt Lexicographi.

Πά^ο, P. 1319. hymnus, vel clamor militaris ante congressum. S. 641. ἀλυσίμ^ο, hymnus, qui post victoriam partem, vel urbem captam canebatur. S. 875. ἐκ τῶν κακῶν, ingratum, utpote ἐπὶ κακῶν, hymnus lugubris super mortuum. T. 186. ὁμῶς ἐπὶ Ἀπόλλωνι ἢ ὀρζῷ λαμῶ ὀρζοπῶ^ο, hymnus ad Apollinem maiorum avertuncandorum causa. T. 4.

Πά^ο, S. 732. liberos perdens.

Πά^ο, ἑλκῶν, puerorum nutritrix. ita dicta ut annotat Nægeorg. quia circa

Π Α

circa Academiam satæ erant oleæ sacræ, ubi pueri palæstra & aliis exercebantur, iisque coronabantur victores. C. 694.

Παιδερρία, T. 1257. liberorum procreatio.

Παλιόφρασι, μαρτία, oraculorum responsa jam pridem data. C. 449.

Παλαιόχρον, S. 106. antiquus terræ possessor, Martis epitheton.

Πάλιν, S. 1047. pro εὐαντίας, μηδὲ τῷ δέξῃ πάλιν, nequis contrarium sentiat.

* Παλοστρέω, S. 264. δυσφρέω, ex adverso obgannio.

Παλιούτων, θράκημα νόστιμ, T. 203. tergiuersantem cursu reflexo discedere.

Παμπησία, S. 823. ὁλοκληρία ἢ πᾶσι δέουσα τῷ βίου, universalis bonorum possessio.

Παπάλκης, S. 172. κατὰ πάντα βοηδὲς, παντρωάμα.

Παυδομει, S. 302. cum populi corporis univ. versis.

* Παυδοκίω, S. 18. universos excipio.

Παιομιλῆι, S. 302. cum univ. versa multitudine.

Παισιγία, A. 108. παινοπλία, bellicus apparatus univ. versus.

Παισιλῆς, δάμαρ, T. 940. πλεία, τόμι. μ., vel, ut Naogeorg. perfecta propter liberos; scil. sine liberis uxor est quid imperfectum; adeoque Homerus vocat οἶκον ἡμιτελῆ.

* Παισυγῆως, A. 616. omnia ad senectutem perducens.

Παισιπτης, C. 1081. cuncta videns. Jovis epitheton.

* Παισιπτο, φυγή, S. 300. cum omnium consternatione fuga univ. versalis.

Παισιποφ, πίσεια, S. 300. univ. versis alimenta præbens. ἢ δι' ὅλα ἔτρε τίκτησα, ὅδ' κ' ἀνάκενται τῇ Αφροδίτῃ.

Παισιπάλωμαι, C. 223. retribuor, compensor. ἀπὸ τῇ ἐνδομυλῇ ἰτέρως ἀπαταί, πόνον ἔχειν ἀντιδιδῶσι τῷ ἀπατήσῃ ἐξαιρέτως, & ἔχειν.

Παισυγκάλισμα, A. 662. pro re ipsa, quam amplexamur.

Παισιμείω, σοφία, T. 512. ἄλλος ἄλλον παρίλθῃ κ' νικήσῃ, metaphora ducta a cursoribus, anevvertendo supero.

Π Ε

Παριήριπτον, T. 1492. tanquam perditos abjicio.

Παροσσίζω, P. 1457. ὑπερτίω, πλησιάζω, tanquam comes laus claudo.

Πάραυλ, C. 779. loci alicujus finitimi accola; prout apponitur ei, qui domum propriam habitat.

* Παρεικάθω, A. 1116. poetice pro παρεικω, cedo.

* Παρείρω, νόμους, A. 376. Winsem. reddit violæ, minus recte. sed melius Naogeorg. & Sch. ὁ πλεονῶν τῶν νόμων.

Παρόνοι, πῆμα, οἰκίον κ' ἐξ αὐτῇ γαστρί. damnum lecto patris incestuoso quasi assidens, & filiis adhaerens.

Παρθένων, P. 89, 204. gynæceum.

Πάχων, P. 912. v. not. ad locum: ita & Schol. ad Aristoph. nub. v. 234. τὸ ὅτι πάχων ἐ μέγιστον ἐπὶ τῶν παχόντων π' λέγεται, ἄλλα καὶ ἐπὶ τῷ ποιούτων, quanquam si vulgarem sensum retinere velis, ita intelligas ut denotet animi statum passivum fato se humiliter submittentis. A. 1008. sumitur in bonam partem, παποδὼς οἰήσιμα, qui beneficia acceperit. C. 259. ἔργα παποδὼς ἐπὶ τῷ ποιούτων, pro γεν. παποδὼς, opera hominis ex necessitate potius quam voluntate agentis.

Πειδαίρω, P. 1043. e solo in sublimē tollo.

* Πειδοίωμ, S. 278. Διοί, Διὶ camporum præsides.

* Πειδοπλόκτον, S. 83. ὁ κτύπον ἐν τῷ πεδίῳ τοῖς ὄπλοις ἰγείρειν, armorum sonitu campum concutiens.

Πειδαρχία, S. 230. ἐνταῦθα Αἰγυλ. σωματοποιοῖ τῷ Πειδαρχίῳ, Schol. Seld.

Πειράω, S. 237. laceſso. sic Hom. Il. φ. v. 580. πῆν περὶ σπῆν Αἰγυλ.

* Πειδότης, S. 1070. plorator.

Πίπων, ὁ μόχθ, C. 429. cum molestia quasi decoquendo fieret lenior.

Περίω, proprie tranſeo. sed T. 683. ὅταν θυμὸς παροῖς, i. e. ὅταν εἰς πέρας τ' ὁργῆς ἴλθῃς, & tum demum ira tua sero se patiebis.

Π Ο

Πέρμας, P. 1115, 1193. *mania, arcas*.
Περπλοκή, λόγος, P. 506. *ambages*
sermoneum.

Πίπται, ἰλίπται, T. 495. *spe fluio*.

* Πόδων, S. 376. ἀγίλια, *nuncios*.

Ποδάλιος, proprie *navis gubernaculum*.
sed S. 212. metaphonice pro *frano*.

* Πικρόλωος, S. 793. *cum acerbitate*
maledicus.

* Πικρόκαρπος, ἀνδροκασία, S. 699. *ho-*
micidium, quod acerbi effectus comi-
tatur.

Πισί, το, C. 619. *fidei pignus, vel quod*
fidem & fiduciam facit, P. 277.

Πισοθεῖς, C. 1033. *persuasum habens,*
quasi pignore accepit.

Πισώσωμαι, C. 643. *ad fidem faciendam*
juramento onerabo.

Πισυλ, S. 862. proprie *strepitus re-*
torum in aqua. hic vero loci stre-
pitus ex matuum collisione ortus.

Πλαξ, Eustath. observat. πῶς τὸ ἐπιπ-
δοι χωρίον, ἢ πῶς πλάττει χωρίον, &
in genere, πάντα τὰ πλαττα dici
πλακας, T. 1113. C. 1156, 1574.

Πλαστῆς, T. 790. *ωρεωμενος, ἀλλοτρεῖς,*
ιδεῖ.

* Πλάτωμα, S. 896. idem quod πλα-
τος, *latus*.

Πλώ, T. 378. ἀλλ' ἐπὶ πλώ σι· imo
venio est; sed non vibi.

Πνῦμα, S. 989. *spiritus vitalis*. C. 605.
ὁ νῦς, *animus, voluntas*.

Ποδώκης, S. 629. Cataphrestice ad ocn-
lum refertur, denotans magnam
quandam in observando celerita-
tem.

Ποίφυμα, S. 286. *vehemens spiritus*
emissio, lugubre suspirium, τὸ διωά-
ρδος ἐκπλήξαι τὰς ἀκούσας.

* Πολεμόεσθαι, S. 167. ὁ τὸ πόλεμον
κροαῖναι ἢ τιθεῖν.

Πολέχης, S. 318. *urbis custos, praefes*.

Πολυλίκτος, ἡδση, P. 225. *varia &*
multiplex volucrias.

Πολύζηλος, T. 318. *magno studio expe-*
ritus, vel invidendus.

* Πολυνοκίης, S. 836, &c. *frequens rixa-*
tor.

Πολύροδος, Φρομῖος, S. 7. *opprobriis*
crebro & inhumane finientibus.

Π Ρ

Πολύφθορος, S. 933. P. 1039. *multis*
existialis.

Πολύχρυσος, T. 152. *πολύχρυσος ὁ*
πυθῶνα καλεῖ ἀφ' οὗ τὸν ἀναθηματι-
πολυτελεῖαν ἀφ' οὗ τὸ ἐκ πλίστου χρ-
σῶν διδμῶσιν τὸ ἀπὸ δαῖτος μαρτυρῶν
ἢς χρίται αὐτῷ ὁ Κροῖστος πίπμοφι.

Πολυώνυμος, A. 1119. epitheton Bac-
chi, κατ' ἰσοχλίω.

Πόμος, proprie *roculum, vel potio*. sed
S. 314. significat *flumen*.

Πόροι, διῦρο Θησέ' αἱ πόροι, huc transire
faciat, vel accersat Thesea. ita πορ-
σίων, C. 1472.

Ποτμήν, S. 245. A. 862. *recens, sibi*
capens, τὸ κατὰ συμῶν.

Προδῶν, A. 732. *ἐπιρέζω, amicello*.

Προδύτρον, κρησ, antiquius, i. e. gra-
vius, atrocius malum.

Πρόδωμος, πτεῖων, S. 682. *arma facit*
repellendis idonea. τῶν ὅπλων τὸ πλῆ-
καὶ τεῖχη, καὶ μετὰ ἔπρεθ διαικίται
αἱ ἕς εἰς ὡς ἐσσωρεθῶνται πτεῖλας,
Plat. in Pol.

Πρόδωλοι, S. 1014. οἱ ἀρχοντες, *primores*
populi.

Πρόδομος, P. 305. *μέλα ἀσθῶμος, προῶ*
in vestibulum, vel ante fores.

Προκῆδαι, A. 36. *tanquam lege late*
proponi.

Προκῆδμεν, A. 735. *ante omnia, cui cu-*
ram gero.

Πρόμας, per syncopen pro πρόμαχος,
T. 669. *de sole dicitur, utpote pra-*
ceteris eminente, ὅς πάντ' ἐφωρῇ ἢ
πάντ' ἐπακῇ.

Προξένιος, C. 457. *tanquam hospiti*
spes exhibeo, λίγα μισ, καὶ παρῆναι τὸ
χρήσιμος.

Προτίμην, S. 1067. *ἐπὶ τύμῳ, deducit*
ad sepulchrum cum pompa funebri.

Προπληκίζω, T. 435. *contumelia affici*
metaph. a luti conspersione in obvius.

Πρόπομπος, S. 1077. *qui exequias fu-*
neris comitatur.

Πρόπερμα, S. 775. *adverbialiter, sim-*
iliter e puppi.

Προπίζω, T. 131. *ἀναγκάζω, in neces-*
sitatem induco, & impello.

Προπῶν, S. 621. *neutraliter pro in-*
truso, intrado. unde προσπῶντι ἀχρίδι.

Π Τ

S. 28. τὴν ἐπίλυσιν τῶν Ἀχαιῶν πρῶτον.

* Προσδεδιζῶ, S. 502. ad solum proster-
no -- equatum solo.

Προσηγῶ, 1436. affabilis, vel copiam
habens alios compellendi, vel T. 1345.
compellendum sermone.

Προσηγῶ, Διδῶν, T. 37. συμῶν, βο-
θῶν.

* Πρόσμορος, S. 582. ejusdem facti consors.

* Προσηγῶν, S. 547, 649. arte el-
aboratum reddo.

* Προσῶν, S. 1031. advenor.

Προσῶν, S. 455. præsens iudicis.

Προσῶν, T. 419. v. not. 893. patro-
nus. S. 804. defensor, propugnator.
S. 1034. ὁ ἐπὶ τῷ δήμῳ. C.
1167, 1274. ὁ ἐκείνης ὁ ἐπὶ τῷ δήμῳ.

Προσῶν, supplico, ἐπὶ τῷ δήμῳ, T. 41.
supplex ad genua procidens. ἐπὶ τῷ δήμῳ,
C. 557. supplicatio, non ὡφελεία, ut
Schol. interpretatur, ἐπὶ τῷ δήμῳ.

Προσῶν, C. 574. ἐπὶ τῷ δήμῳ, ἐπὶ τῷ δήμῳ,

Προσῶν, T. 676. neutraliter, insu-
per accedo.

Προσῶν, πρῶτον, P. 1521. gemitus ma-
lis accinens, & symphonia quadam re-
spondens.

Προσῶν S. 388. A. 83. ante eventum
timore corripior.

Προσῶν, P. 1341. πρῶτον καὶ ὁμηγερέων
ἐπὶ τῷ δήμῳ. Solebant enim
Græci mortuos ante funeratio-
nem in ædium vestibulo luge-
dos laudandosque exponere.

Προσῶν, P. 1239. primus incipio
quidpiam.

Προσῶν, S. 854. ante narrationem
signis percipiendus.

Προσῶν, A. 457. vas aquarium ad ef-
fusionem aptum.

Πρῶτον, S. 2. metaphorice denotat
sedem & officium rempublicam gu-
bernantis.

Πρῶτον, C. 97. αἰὼν, augurium, seu
fortuna volatu significata.

Πρῶτον, T. 16. ἀπὸ τῶν βελόνων, metaph.
ab aviculis implumibus.

Πρῶτον, T. 1036. Κριταῖον, πρῶτον,

Π Ω

metaph. convallibus Cithæronis. P.
84. ὑπερῶν πρυγῶν, recessus, sive par-
tes cæli interiores.

* Πυκνός, C. 17. dense pennatus.

* Πυκνός, C. 1057. crebris maculis
distinctus.

Πυκνός, S. 22, 190. 1104. ob-
sessus, vel ut Helych. ἐπὶ τῷ δήμῳ τῷ
πρυγῶν καὶ ἐπὶ τῷ δήμῳ.

Πύργος, proprie urbis propugnaculum,
S. 222, &c. unde metaphorice ad
Oedipum, utpote defensorem refertur.
aliquando pro urbe ipsa, P. 1734.
πύργος, idem quod πύργος, P.
296. S. 30, &c.

* Πυρρὸς, S. 174. urbis cussos.

* Πυρρὸς, S. 352. machina oppugnan-
tium, ἢ ἐπὶ τῷ δήμῳ.

* Πυρρὸς, S. 213. ὁ ἐπὶ τῷ δήμῳ χαλ-
κός, ex igne fusorio fabricatus, &
quasi genius.

Πυρρὸς, πύργος, P. 653. campi frugi-
feri.

Πυρρὸς, S. 499, 517. ignivomus.

Πυρρὸς, T. 27. πυρρὸς ἦτορ, meta-
phorice, de peste, ignem febrilem im-
mittente, C. 55. dicitur de Prometheus,
qui fertur ignem de cælo dedu-
xisse. S. 438. ἦτορ πυρρὸν, em-
blematice urbis incendium de-
nuncians. tamen notari potest al-
lusio ad morem in veteri militari
disciplina receptum ante tubarum
usum, ubi sc. vir quidam facem
preferens accensam anteibat, eamque
circum undique contorquens pug-
næ conferendæ signum dabat,
cum autem pro officio Marti esset
sacer, illæsus e pugna dimitti so-
lebat; unde de ingenti quavis
clade hæc extitit parcemia, οὐδὲ ὁ
πυρρὸς ἐπὶ τῷ δήμῳ. ita Sch. ad Eurip.
Phœn. ἐξῶντι καὶ τῷ παλαιῷ ἐπὶ τῷ
πολέμῳ ἀπὸ σπληνικῶν πυρρῶν.
ἔτι δὲ ἦτορ ἦτορ Ἀργεῖος ἐκείνης ἐπὶ τῷ
πύργῳ. ἐπὶ τῷ δήμῳ δὲ μὴ λαμπρὸς
ἦν ἀφ' ὧν ἐπὶ τῷ δήμῳ ἀνθρώπων
ἀκινδυνῶν καὶ ὅπως σπληνικῶν ἐπὶ τῷ
πύργῳ.

Πῶλος, proprie dicitur de pullo equi-
no, ut P. 809, 1142. metaphorice
vero

Σ Ρ

vero de juvene, P. 964. item de sœ-
minis, S. 460. *πωλικῶν ἰδωλίων*, gy-
wecci, vel *sedilium virgineorum*.

Ρ

Ριθϙ, A. 536. *quævis corporis pars*.
sed κατ' ἐξοχῶν, *facies*.

Ριζωμϙ, S. 419. *progenies*, tanquam
e radice pululans.

* Ριμοφάρματϙ, C. 1056. *curru volans*
celerrimo.

Ριπη, C. 1244. *montes Riphei*, a
perpetuo ventorum ibi flantium
impetu ita denominati.

* Ριψοπλϙ, *arma projiciens*, Ατη, S.
331. *ποιῶσα ρίψαι τὰ ὅπλα*, vel in
fugam vertens.

Ρυθμιζω, A. 324. *accurate examino*.

Ρύσιον, C. 852. *redemptionis pretium*.

* Ρυσιππις, S. 131. *urbis conservatrix*,
Minervæ epitheton.

Ρυτήρ, S. 324. *servator*. sed C. 893.
idem significat quod χαλινός, ἵσιον,
adeoque ἀσίδεον δὸν ρυτήρϙ, pro-
verbialiter denotat festinantis im-
petum, & quasi laxatis habenis pro-
cipientis. ita recte observat Tri-
clin. contra Schol. δὸν ρυτήρος, i. e.
δὸν μῆκός ὁρμῆς, ἀπὶ τῷ ὡς ἔχει ἐκείνος
ῥυματϙ εἰσενταθὶ ἐκ μεταφορῆς τῷ
διωκόντων τινὰς στρατώνων, καὶ πᾶσαις
ἡνίας χαλῶνται, ὥστε ταχύτερον φέρεσθαι.
Ρυτήρας γὰρ τὸς χαλινὸς φασὶ, ὃ τὴν
ὑπερδύμειον, ὡς τὴν χάλιναν λέγουσιν.

Σ

Σαίω, C. 312. *φαιδρῶ στείρει με ἀπ'*
ὀμμάτων, *lato*, & quasi blandiente
oculo me aspicit. S. 389, 710. *μῶρον*
ὀκελίω, *εὐλαεῖσμαι*, quasi blandiendo,
evitare, vel propulsare cupio.

Σαλώω, T. 23. metaphr. *sempestate*
agitor.

* Σημετωρῆς, S. 497. ὃ τὴν σημεῖα ἐγ-
χεύει τῇ ἀσπίδι.

Σίγα, P. 240. *κλιθεὶς σίγα κηρύξαι*,
pro σιγῇ adverbialiter. T. 1221.
A. 711.

Σίγα, mod. imper. *tace*, C. 111. ubi

Σ Τ

N.B. *accentus distinctionem*, unde hu-
jus ultima semper *produciuntur*, illius
aut *corripiuntur*.

* Σιδηρόνομϙ, S. 749. *Ἀσχευία σιδη-
ρόνομῳ*, sc. τῇ Ἀφ' σιδήρου τ' μεταμυ-
σιστάσῃ καὶ τῷ ὅτι οἱ οἰδῖπες ἐπὶ σιδη-
ροῦ σιδήρου αὐτὸς τὴν ὁσίαν ἀπὸ
σπασθῇ.

* Σιδηρόντοις, τυποῖς ἀσπίδϙ, P. 1147.
ferreis clypei calasitis.

* Σιδηρόπλακτϙ, Dor. S. 917. *σπῆν*
percuissus.

Σιδηροφρων, S. 52. *ἄκαμπτος τὴν φρονί-
μῳ*, *crudelis*, *flecti nescius*.

Σικαιοσύνη, C. 1209. *ingenii sinistri pra-*
vidas.

Σικηπῆς, A. 424. hic loci denotatur
ἀνιμὸς θυμολώδης ἢ εὐροιλώδης ὡς
σικηρεῖδῃ τῇ γῇ, καὶ πάλιν ἀνὸν αἶμα,
turbo, *procella*.

Σικηπῆς, C. 842. metaph. pro *suba-*
buis, quibus, tanquam *baculo* senex
innitebatur.

Σικῶ, S. 984. *manes Oedipi*.

Σικιόχομαι, P. 129. *subaud. πύγων*,
barba obumbror.

Σικηπῆς, S. 418, 480. C. 1530. *ortus*
e denibus draconis seminatis, quem
interfecit Cadmus. denotatur hic
familia apud Thebanos nobilissima,
quorum in corpore erat forma
lanceæ descripta. ita Apoll. 1.3. *ἀσφα-*
νακτῆτος δὲ ὁ Κάδμος κτελεῖ τὸν ὄρα-
κῶν, καὶ τῆς Αἰθιῆς ὑποθεμῆτος τὸς
ὀδόντας αὐτῷ ἀπειρῇ, τῶν δὲ ἀσφα-
κῶν ἀπὸ τελευτῆς ἐκ γῆς ἀνδρες ἐνοπλῆς,
ὃς ἐκάλισται ἀσφακῶς.

Σπείρω, ἄνευρα, S. 760. *liberos gigno*.
hæc frequens occurrit metaphora.

Σπέρμα, T. 1087. pro familia, *μικρὴν*
σπέρμα, familia ignobilis.

Σπυδαῖϙ, C. 570. *cura dignus*, prout
aspectus docet.

Σπέρω, S. 222. *υποδύω*, *sublineo*, S. 803.
perduco.

Σπινωπῆς, T. 1398. *subaud. locum, an-*
guisiam. ἴσται γὰρ ὅτι ἐπὶ πάλῳ γενναῖος
ἐκκαπῆκώς λέγεται, καὶ σπέρσῃ τῷ ὀδόντι,
ἢ ῥύματι, ἢ τόπῳ. ita Eustath ad Il. ψ.
p. 1308.

Σπέρω, C. 7, 511. P. 1713. *acquiesco*,
boni

boni consulo. C. 570. σὲρρον, queso.
S. 718. ἢ σέρρον, invitus.

* Σπεκτός, T. 1345. amabilis.

Σπινύχθ, C. 684. profundum solum,
vel planitiem extensam, tanquam pe-
flora habens.

Σπίρον, A. 1142. nimium lubricus aspici,
oculos ita fulgore urens suo, ut visui
privet.

Σπαραγός, A. 8. de civili etiam magi-
stratu dicitur.

Σπύλθ, C. 1301. exercitus speciali de
causa missus. C. 350. expeditio, motus
armati ornis, vel itineris causa. T. 177.
pro populo in genere.

Σπυμαργός, S. 453. ore jactabundus.

Σπίμωσις, C. 785. δεινότης, πανουργία,
clamosa, & vehemens eloquentia. trans-
latione forsitan sumpta a ferro, quod
σπύπτω, sive acuitur.

Σπύδονγξ, proprie ostii cardo, aut ver-
tebra. interpretes hic loci P. 1142.
reddunt gyrum, vet. Sch. ἡ Σπύδονγξ
ἡ ὀρμή, forsitan vero significat lora,
quibus, tanquam cardinibus, ely-
peus circumagitur.

Συγκοιλιεύω, S. 620. simul deorsum
traho.

Συδεῖς, T. 454. e conspectu amicus.
C. 118. expulsus. S. 949. profectus.
C. 1725. συδῶμεν, abeamus.

Συμπαραστήω, S. 675. adjutor assto.

Συμπέσσαντες, ὁδοί, T. 116. itineris co-
mes.

Συναλλαγή, T. 34. commercium. δαμύ-
νοι συναλλαγῆς, pro ἐὶ ταῖς ἀπὸ τοῦ
ἑῶν χειρῶν. T. 670. νόμος συναλ-
λαγῆ -- χειρῶν νόμος, vel ἡ δὲ νόμος.
C. 402. ποίας φαισίης συναλλαγῆς,
ποίας αἰτίας ὁμορμῆς, qua causa ac-
cidente.

Συμφῆς, P. 1330. fronte nebu-
losa tristis.

Συνπλευρωτός, C. 1132. condoleo.

Σφοδρίλατθ, S. 822. talos perfolius.

Σχίζω, P. 467, 977. reprimō. μιστε-
ροει δὲ τὸ ἱερογόνον. χάστω γὰρ τὸ
ἐκπύον τὸ κωπὴν τὴν ἐρῶσαν.

Σχολή, pro Ἀσπιδί, T. 1295. ἐὶ σχολῇ
πᾶσι, T. 442. adverbialiter, tarde
admodum, vel nunquam omnino.

Ταλαχάρθθ, C. 533. mala perpressus.

Τάλως, A. 641. ἡ μαλλόγαμος παρθένθ,
virgo viro desponsata.

Ταμίαι, A. 1170. rerum arbiter & di-
spensator.

Τανάλιον, A. 137. πωλιδεύς, deur-
batus. Ἀλμπιχδεῖς, ἀνωγει κῆτος Ἀλ-
σινδεῖς.

* Ταρβόσωθ, S. 246. terrore percussus.

* Ταρβός, S. 541. θρῆξ, δυστυχία, crebro
& copiose surgens.

* Ταυροκτονία, item ταυροσφαγία, ταυ-
ρος immolo. S. 291. S. 43.

* Ταχύρροδος, & ταχύρρογθ, tumultuosus
& festinans advolans, S. 291. C.
1075.

Τείνω, S. 619, 769. A. 723. neutra-
liter ut contendō apud Latinos. P.
448. ἐς σὲ τείνῃ, ad te perinet.

Τίλιω, T. 230. ἐς ἀπὸς τίλῳ, in civium
numerus ascribor. S. 665. ὅποι τίλῳ,
quem ad finem perducet. T. 240. κέρ-
δος τίλῳ, praeium conferre.

Τίλισφορθ, ἀραι, P. 69. S. 661. im-
precationes cum effectu, ad exitum per-
ducit. χάρις, gratia, cujus fructus
durabit, C. 1485.

Τίλη, τί, C. 1044. αἱ τίλῳται, sacra
mysteria. A. 1257. sacra nuptialia,
τὲς γὰρ χαμῶντες τίλῳς ἐκάλαν.

Τίλθ, S. 1033. τῇ Καδμείῳ τίλῳ,
Cadmeorum magistratibus, τῇ πύργῳ
τῶν Θεσάλων καὶ πλῆθῃ. A. 67. τῆς
ἐὶ τίλῃ βεῶσι, i. e. τῆς βασιλεύον-
τίλος γὰρ ἐὶ τῶν ἡ βασιλεία, μεθ'
ἢ ἐὶ πρῶτον χερῶν. A. 147.
πύργῳ τίλῳ, armorum spolia, tan-
quam debita victoribus tributa.

* Τιμορῶθ, S. 935. liberos pariens.

* Τιροσκοπθ, T. 613. observator por-
tentorum.

* Τίριμα, P. 345. superior adium parī.
Τίτσα δάμων, P. 825. χηλαῖσι, quatuor
pedum ungulis.

* Τίτσα κίλῳς, P. 652. quadrupes.

Τόλχης, S. 650. vir armatus, ὁ σὺν
τόλχησι.

Τηλέπορθ, A. 995. procul remotus.

Τίθη-

Τιμήσιμα, C. 1044. ἐπιμαλῆμα, nutriticis inflat curo siveoque.

Τιμῶν, S. 722. punio, ulciscor.

Τιμῶν, C. 373. idem quod τιμωρία.

Τόξωμα, A. 1199. metaphorice, mala denunciata, tanquam spicula emissā. ita A. 1046.

Τόξων, T. 1205. καὶ ὑπερολλὼν τοξόους ἐπιτοῦν, εὐτυχιστοὺς metaphora ab iis, qui in jaculando bene collimantes scopum attingunt, denotans hominem supra modum fortunatum. Similis locutio est ista Horatiana.

Quid brevi fortes jaculantes ævo multa?

Τῶν, A. 173. significat parvum, elliptice pro καὶ τῶν μέρους.

Τελυλῶ, T. 1073. servus ex tertia generatione.

* Τείπυλῶ, πῆμα, S. 993. damna ter inflicta, ut Spanheim. ad Jul. p. 262. Sch. πολυνομήτων καὶ πολυκλήτων δυσχερῶν οἱ γὰρ μακρόχρονοι πολλὰς ἡμέρας ζῶντων ὥστε τῶν.

* Τείχων, S. 766. trifidus, ut Stanl. Sch. Seld. τεχνός.

Τροφίον, S. 483. τὸ ἐφελίμνον τοῖς τροφίῳ γέρας, nutritionis præmium.

Τροφή, T. 1. pro progenie quæ nutritur. C. 320, 330, 1686. vivendi ratio, vitæ.

Τρύχων, T. 674. discrucio animum.

* Τυμώρης, A. 261. ἢ καὶ βάνος ἢ τιμωρ, non erat tumulus aggestus.

* Τυμωρόν, S. 1030. χειρώμενα, officia ad tumulum libatoria. Τύμωρ ἐπὶ τοῖς νεκροῖς ἀπὸ χειρὸν ἐργαζόμενα τῶν τύμωρ ἢ νεκρῶν.

* Τυμωχέω, A. 861. ἔργω. ἢ ὑπὸ τῇ γῆς ταῖς κατασκευαῖς.

Τύραν, A. 1185. ponitur adjective τρέφοντι ἄνθρωπον, habitus & apparatus regis. T. 596. τρέφοντι ὄντι, ἀντὶ τὰ βασιλικά.

Τύφως, A. 425. P. 1171. τὸ σφοδρὸν ἢ ἀνίμω, ventus infestus & vehemens.

Τύχη, in malam perinde ac bonam partem sumitur. P. 909, &c. παιδεία τῇ τύχῃ, T. 1090. ut Hor. fortunæ filius.

Τύς, S. 490, 643. pro ἕως.

Υἱοδωρία, σημεῖα, P. 1129. ὑπὲρ φανῶν καὶ μετ' ἀλαζονείας, ambitiose & insolenter ornata.

Υμνίωμα, S. 7. in malam partem sumitur, non ut Sch. ὑμνῶν, sed comitibus celebretur. ita Eustath. in Il. 7. hunc ipsum locum citans.

Υπεδραμῶν, P. 890. effugere conor, quasi per excursus & viā.

Υπερτίπομα, C. 558. tergiversante negligo.

Υπεύλυν, T. 235. subducens se, clam aversans, vel exceptionem faciens.

* Υπερέιδω, S. 298. supra modum timui alicujus causa.

Υπερῶν, S. 221. ὑπὲρ τῆς πόλεως βηθείων ἔχον.

Υπερπτήμι, A. 114. superne volo.

Υπεροπῶ, T. 894. adverbialiter contemptim, præ superbia.

* Υπερφύω, P. 563. idem quod ὑπερφύω, supra modum, vel forte pro ὑπερίω metri gratia.

Υπερτίω, T. 225. νόσος, ita subvertitur morbi remedium inveniam.

Υπὶδω, A. 516. v. not. inuiti ora continent.

Υπόληπτον, τύμα, C. 788. ὥς ἀληθῆ, ἀλλὰ πεπλάσμενον, mendax, subornatum.

Υπελῶ, κακῶν, T. 1395. v. not. tantam quam obdura cicatrice vulnus.

Υπεροφθόροι, ἐκτανύς, A. 1088. καὶ μάλιστα ὑπεροφθόροι, quæ antecedentem scelestum in fine perdet.

Υψίπυς, T. 876. altipes, sive in sublimē incedens.

Φάπς, T. 151. v. not. κατ' ἐξοχὴν, oculi responsum. sic & Φάπς, T. 416, 483. πῶς ἐπιδήμουν φάπς, tantam populem.

Φερίγγον, S. 402, 455, 476, 809. sponso idoneus in bello, qui promissis præstare valet.

Φέρομα, T. 509. πῶς ἢ γὰρ φέρομα

sc.
qm
* Φε
tini
Φενο
γῆ
Φιλω
Φιλω
Φιλίω
leo
* Φιλο
in
zur
Φιλόπ
* Φιλο
bun
Φιλέω
pre
Φίον,
runt
Po
Φόσημ
* Φοι
Φορῶ
* Φοι
Φοι
pro
in
silen
liso
Φύξιμ
habi
Φύσις,
αφε
Φυτῶ
δεχ
Φυτῶ
pare

Χαλῶ
remi
Χαλῶ
armi
Χαλῶ
ταλ
erat
erat
Χαλῶ
tumi
πλα

X E

sc. τῇ σφίει, in scientia plus profecis, quam ego.

* Φιροσφύης, S. 1062. pestifer, ad exitum inferendum natus.

Φύσιοντα, T. 916. παλαιά, περὶ αληλυθῆτα, obsoleta, irrita.

Φιλαγαθῆς, S. 924. bonorum amans.

Φιλαίμαυτος, S. 45. sanguine gaudens.

Φιλίω, C. 296. A. 500, &c. pro soleo.

* Φιλόδουτος, S. 185. ὄργια φιλόδουτα, in quibus victimæ frequentes mactantur.

Φιλοπόλις, S. 182. civitatis amans.

* Φιλοτῆνος, S. 285. θρηνητικῶς, gemebunde cum querelis.

Φλίω, ὑπὸ χρείας, S. 292. necessitate pressos excito. ζῶπυρῶ, ἀνυγείρω.

Φόω, A. 426. metaphorice de arborum foliis, sicut & coma usurpatur a Poetis Latinis.

Φόσημα, C. 692. causa terroris.

* Φονόρρυτος, S. 946. sanguine manans.

Φοροδῶ, T. 1319. raptum cum impetu.

* Φρενῶλης, S. 763. mente perditus.

Φροίμοι, S. 7. ἀπικῶς, pro παροίμοι. proprie prælium ad cantandum, vel in dicendo præfatio, hic vero canisilena lugubris, vel occensatio contumeliosa.

Φύξιμος, A. 800. fugiendi potestatem habens.

Φύσις, T. 750. habitus corporis, vel aspectus.

Φυτίλμος, C. 146. ὑπὸ γαίσιως, ἀπ' ὀρχῆς τυφλός, ex natura infelix.

Φυτεργῆς, T. 1481. proprie plantator - pratens.

X

Χαλαίω, C. 195. ἔκω, ἢ ὅτε ἀνπτέινω, remisso dolore cedo.

Χαλαροῖα, Aen. C. 1040. Martem, armis ereis strepente.

Χαλκῶπας, C. 57. ἰδὲς ἂψ τὸ εἶναι μέταλλα Χαλκῶ ἐν τῷ Κολωνῷ, vel, quia erat ex ere strata; vel, quod ibi erat descensus ad inferos.

Χειμῶζω, T. 101. A. 398. metaph. inmultibus, tanquam hiberna tempestatis, exagito.

X O

Χειμῶν, A. 682. ὁρὸς χειμῶνι, pugna quadam tempestate.

Χειροδεικτός, T. 911. ita manifestus, ut digito ostendatur.

* Χειροτονός, S. 179. λιτή, preces manibus protensis oblatae.

* Χείρωμα, τυμωρόχρον, S. 1030. inferia ad defuncti tumulum oblatae manibus, sive libatio facta.

Χίριψ, P. 676. proprie τὸ ἐπιχειρόμεναι χερσὶν ὕδαρ. T. 248. aqua lustralis ante & post sacrificia peracta, manibus adhibita.

Χιρὸς, T. 1501. metaph. tanquam arva inculta, virgines innuptas perire.

Χηρόω, T. 487. metaph. tanquam viduus, vitam ago solitariam.

Χθόνιος, P. 1343. ἰγχώριος, αὐτῆς θῶν, S. 528. τῷ χθόνιῳ, sc. ἔστω γῆν τυφῶντος, vel terrigenæ. C. 1752. ita hunc locum Schol. interpretatur,

οἷς τὰ τελευτῆς κατὰ χθῶν ἀπείη, οἷς κεχαρισμένον ἐπὶ θανόν, ἐπὶ τῆς οὐκ ἐκείνῃ χθῆ. sed Naogeorg. sic, eos quibus in sepulchris gratia est reposta (sc. qui sepultus Atheniensibus beneficium gratiam referet) lugere haud decet. Nam dixerat Oedipus se morte ac sepulchro suo gratiam relaturum esse Atheniensibus, ut a Thebanis essent invicti; cum juxta oraculum ii essent victores, apud quos sepultum maneret Oedipi corpus. Χθονίαι θῆαι, C. 1564. pro κατὰ χθονίαι, ut P. 1342.

Χθονοποιός, T. 309. terrestris.

Χιονότροφος, P. 818. dicitur τρεῖς θῆαι χιόνια, ἂψ τὸ κεκαλυμμένον εἶναι τῷ αὐτῆς.

Χιναίω, proprie lanugine obducor. sed T. 752. pro ἀνδῶν.

Χιόν, S. 157. exirema pars axis, quæ modiolò inferiunt. sed S 377. metaph. χιναίω πῶδων, propter mobilitatem.

Χοή, in genere libatio quævis pateris effusa; sæpius pro αἱ ποσειδά τῷς νεκροῖς ἐπιχειρόμεναι, A. 438. ἐπιτυμῶδιος χοῆς, A. 95.

Χορόω, T. 905. chori officio fungi, vid. not. χερσὶν αὐτῶν χορὸς ὑμῶν, T. 1113. choris celebrari.

X P

Χραίομα, C. 360. polluo urbem, quasi imperio injusto regens.

Χρῆζω, T. 603, 605. C. 567. πίνος χρείαν ἔχω. sed C. 1422. idem quod χρησμαιδέω. oracula edo. χρηθεῖς, A. 24. usus, ut interpretes. sed Schol. παρὰ χρεῖδεις, tanquam oraculo monitus.

Χρῆμα, apud Atticos sæpius πλεονάζει. φιλοψογῶν χρεῖμα θηλείων, mulierculæ vituperii amantissima. P. 208.

* Χρηματοδαίτης, S. 735. bonorum divisor.

Χρησθεῖον, S. 754. coriina, sive locus, e quo oracula edebantur. item oraculum ipsum, C. 597, 1327. S. 236.

Χρησθεῖον, S. 26. quæ, tanquam oraculum, eventus futuros significabant.

Χελμπιμα, P. 99. πλεονάζω δόμοις.

Χρονίζομα, S. 54. cunctor, moras iraho.

Χρονῖον ἰδών, post longum tempus videns, P. 380. χροῖον, tandem, P. 304, 315. subaud. præp. cē.

Χρυσοπυγῆς, C. 678. auri instar fulgens.

Χρυσάνη Dor. C. 686. aureas moderans habenas.

Χρυστοδόρυγχον, P. 200. aurea coma decorus.

Χρυσήλατ, T. 1277. P. 62. ex auro confectus.

Χρυσόκρητ, P. 2. ex auro compactus.

Χρυσοπληγῆς, S. 108. χρυσῶν περικεφαλαίων ἔχων. P. 956. παχυν, metaph. pro ἀνδρας, instar aristæ assurgentes, casside aurea armatos.

Χρυσόπρυτ, P. 205, A. 963. quia aureo imbre per tegulas immisus Jupiter Danaem stupravit.

Ω Ρ

Χρώζω, P. 1653. ποσειπτω, φηλαφάν Helysch.

Χωρεῖς, τότ'. C. 802. diversum quiddam est, &c.

✱

Ψαφρός, S. 329. ποδῶ. ἰλαφρῶ λιπτή γῆ, ἥτις τῷ Αρζῶ λιπτόγειον γδ τέτι, διδὲ καὶ διψηρόν.

Ψαδώνυμον, S. 676. nomen habens moribus non respondens.

Ψῆφον, τυράνων, A. 60. editum principum.

Ψυχρός, A. 88. ἐπὶ ψυχροῖσι, in rebus periculosis, quæ metum incutiant. ψυχρὸν παρὰ κρύλισμα, A. 662. sc. amplexus, unde nihil commodi aut voluptatis oritur.

Ω

Ωγόνιον, S. 327. indefinite denotat aliquid valde antiquum.

* Ωκυπονον, S. 749. παραοασία ἢ ταχέως πωρηγίσι.

Ωκυτίκον, C. 682. parturitionem accelerans.

Ωλίστιον, S. 726. domui perniciem afferens.

* Ωμωδακῆς, S. 698. crudeliter mordens cupiditas.

* Ωμόδρον, S. 339. de virginibus dicitur, αἱ ἄρ' ἐν δριπέδονα, καὶ ἀφ' ὧν ῥόμβον τῷ παρδονίαν ὡς τῇ ἰλῆν εἰς ἄραν γάμον.

Ωμόστον, S. 547. crudivorum animal.

Ωμόφρων, S. 736. crudelis.

Ωρεα, C. 378. ἐμὲ ὄρεα πν' ἔξεν, me curam habituros.

F I N I S.

ΔΕΥΤΕΡΑΙ ΦΡΟΝΤΙΔΕΣ

A D

OE D I P U M T Y R A N N U M.

L. S.

CUM, recensioe habita, in Indice & Annotationibus nostris quædam minus accurate dicta, quædam porro notatu digna omnino prætermissa animadverterem, visum est hasce δευτέρας φροντίδας sive emendationes & addita-menta quædam subungere, eo consilio, ut, quod adolescentibus nostris Tragædias Græcas legentibus subsidio atque usui esse posset, minus desideraretur.

In una saltem, quæ occurrit prima, eaque omnium, quotquot Theatra viderint, perfectissima Fabula adornanda atque explicanda videor mihi operam haud sane indiligentem, nec, uti spero, inutilem impendisse; quæ quidem ad cæteras quoque pari jure & ratione transferri poterat. — Verum interim ex una disce omnes: & quale in cæteris studium collocari debet, vide. Quicquid ad verborum, sententiarum, rerumque maxime memorabilium intellectionem pleniorẽ facere videbatur, id omne è Scholiorum ruderibus, è Criticorum hominum commentationibus, Conjecturis, & Annotationibus undique conquistum proposui; & quod desiderabatur maxime, veram Tragædiæ formam designare τὴν οὐδέποτε τῆ μύθου καὶ τῶν ἐπεισοδίων οἰκονομίαν, & quicquid fere ad rem Dramaticam universam spectat, tanquam oculis subiectum exhibere studui, ut non tam poema Epicum legere quam δράμα in scena representatum spectare videaris. Id demum efficere volui, ut ad Theatrum Atheniense accederes haud plane hospes, rudisque spectator; sed ut indole moribusque Atticis imbutus spectaculo interesses haud vanus applausor atque iudex.

SUPPLEMENTUM

Sive verborum, sententiarum, rerumque quæ in Indice & Annotationibus ad Oedipum Tyrannum desiderabantur, explicatio.

- 1 — τῆ πάλαγ sc. γεγνóτῳ· frequens est hujusmodi dictio elliptica, quam hoc modo suppleri ratio grammatica postulat. Sic 137 & alibi.
- 2 Τίνας ποδ' ἰδρῶς τασδὲ μοι θοάζετε; — sententia quidem postulare videtur ut legatur πῆες pro πῆες sc. πῆες ὄντες, *quidnam vos estis qui sedilia hæc nostra occupatis?* huc enim spectat sacerdotis responsio [v. 5.] οὔτ' αὖ μὲν ἡμῶς ἥλικοι παρσήμερον ubi το ἥλικος respondet τῷ πῆες supra.
- 10 — πῆι τρέψῃ καθήσεται; — *quo animi affeetu?* vel ut schol. ἐπὶ πῆι παρσήμερον κατὰ δύνει; Δείσαντες ἢ εἰδέντες — sic potius legendum puto quam εἰδέντες, & MS. Trin. & Cl. Heath auctoritatem secutus, cujus in omni re judicio plurimum tribuendum censeo; ut hæc sit interpretatio sententiæ: *an alicujus mali timore, an vero alicujus boni desiderio commoti?* hanc vocis πέρω significationem vides Oedip. Colon. v. 1090.
- Στέρω διπλῶς ἄνωγας,
Μολύν γὰ τῷδ' ἐν πόλιν.
- vox στέρω significat quidem tolerare, sed ita, ut malum quodammodo tegatur, vel dissimuletur: illud vero hoc loco dici non potest ubi dolor lamentis & querimoniis prodebat.
- 11 — ὡς γίλοντ' ἄν
Εμὲ παρσήμερον πῶν — ὡς hic significat *quandoquidem* — de hujus particulæ vi, & porro de vi particulæ ἄν ut potentiale quiddam vel futurum denotantis, vide *Devarium* vel *Vigerum*. — γίλοντ' ἐμὲ participii ut aiunt absolute positi apud Scriptores Atticos innumera extant exempla. Siquis vero dictionem hanc potius ellipticam putet, ita suppleat — ἐγὼ γίλοντ' ἐμὲ ὡς γίλοντ' ἄν &c. similiter v. 145. & alibi passim.
- 13 — ἰδρῶν — notari hic debet confidentium sive supplicantium ordo triplex: sc. pueruli, adolescentes, senes, iique Sacerdotes.
- 16 Βυμοῖσι πῆς σοῖς — aræ sc. τῶν θιῶν παρσήμερον, quæ ante regias ædes extructæ extabant.
- ἔδ' ἐπὶ μετὰ — elliptice, sc. κατὰ τὴν μετὰ ἰδρῶν.
- 24 — Οὐχ' οἶσπε — notandum est το πε legi conjunctum una cum τῷ οἶσπε, neque omnino hic habere copulæ vim. Nulla sane ellipsis usitatio; quæ, sive ad rem referatur, sive ad personam, sic evolvi & explicari potest. Οὐχ' οἶσπε i. e. τὸ πρῶτον ἐπὶ τοῖς οἶσπε διώκται πρῶτον, adeoque redditur *impossibile est*. Οὐχ' οἶσπε εἰμι — ἐπὶ οἶσπε εἰμι οἶσπε διώκται πρῶτον. N.B. explicatio hujusmodi adhiberi debet, ut in

in errorem abducantur tirones nostri, cum viderint ἔχουσιν in versionibus Latinis simpliciter reddi non est possibile.

26 — τῶντοις π

Ἀρσενίοις — forsitan non absolute ἀρσενίοις, sed, ut schol. κτηνῶν — vel potius abortum facientibus.

35 Ὅς ὁ ἐξέλυσας, ὡς Καδμείων μολών.

Σκληρὸς ὁ αἰδὲς διασμὸν — non est quod constructio difficilior exquiratur sc. ἐξέλυσας ὁ διασμὸν ὃν διασμὸν παρέχουσιν; cum sententia simplicior recte interpuncta satis pateat; sc. adveniens urbem Cadmeam exsolvisi illud sphingis vectigal. nempe sphingem interficiendo.

45 Ζώσας — Sch. ἐπεγεγέρσας — non abs re foret notare τὸ μέγιστον interdem sumi comparative pro μέλλον; quanquam hoc in loco βελδ- μέρων apte satis transpositum refertur ad τοῖς ἐμπείροισι.

48 — ὁ παῖς πρὸς θυμίας — sub. ἐνέκω.

49 Ἀρχὴς ὅς ὁ — sententia est hæc salutis olim tuæ sub auspiciis par- tæ recordatio parum proderit, siquidem ad breve tempus erecti postmodò demum excidamus.

50 — ὕστερον — sub. χρόνον.

53 — πᾶν νῦν ὃ ἴσως γινῆ — καὶ πᾶν νῦν ῥησὸς ἔσται.

Νοεῖτε πάντες καὶ νοεῦντες, ὡς ἐγώ

Ὅν ἐστὶν ὁ μὲν ὅστις ἐξ ἴσου νοεῖ. — Notanda est hic usitata Atticorum præcipue in colloquiis transitio in aliam syntaxin. Ita hanc sententiam Anglice reddas — and, sick as you are, there is not a man among you so sick at heart, as I am.

61 — ἐξ ἴσου νοεῖ — sub. μέγας.

73 — συμμνηστέον χρόνῳ — sc. comparative mensuratum; ratione habita temporis quo absuit, vel abesse debuit.

78 Ἀλλ' εἰς πολλὴν οὐ τ' εἰπας — sub. καιρὸν.

80 — εἰ γὰρ οὐ τυχὴ γέ τω — εἰ pro εἴη utinam — τυχὴ Σωτῆρα — istius- modi locutio apud Atticos non infrequens.

82 Ἀλλ' εἰκόσθ' μιν — sub. ὡς ἐστὶν εἰκόσθ' — εἰ γὰρ αὖ — elliptice; si enim aliter se res haberet non utique — καὶ πολυστοφῆς — satis est se- mal monuisse præpositionem καὶ intelligi quoties substantivi casus accus. ab adjectivo regitur.

85 In scenam jam ingreditur Creon à Delphis reversus Apollinis respon- sionem expectantibus expositurus.

— καὶ δόμου — affinitas pro ἴπσο affini ponitur in colloquiis, ut sæ- pius φιλότης pro φίλῳ.

88 Κατ' ὄρθον ἐξεληνύε — sub. πῖλος vel simile quiddam: ut interpretatio sit hæc — etiam adversa, modo via recta ad exitum perducantur, ὅς ἀ προpositio non aberrant, in fortunam bonam cedere — nempe εἰ πᾶν ἄσως γινώσκῃ — πῶς ὁ Λαῖα φονδῆς.

96 Ἀναγὰν pro ἡνωγὰν cum Attici rarius augmentum amittant.

101 — ὡς τοῦ αἵματος χειμῶζον πόλιν — aut pro jure quoddam Attico re- curritur ad transpositionem casus: aut ad Ellipsin, quæ sic suppleri potest ὡς ἐστὶ τοῦ αἵματος τοῦ χειμῶζον πόλιν: si quis faciliora & simpliciora magis probet, legat juxta MS. Trin. χειμῶζει.

- 115 Πρὸς οἶκον οὐκέτ' ἔκ' ὡς ἀπεσάλη — nempe non rediit domum saluus, unde exierat saluus.
- 120 — ἐν γὰρ πόλιν ἂν ἐξέλθοι μεθεῖν — sc. τὸ ἐν μεθεῖν πόλιν ἂν ἐξέλθοι.
- 122 — μία ῥά μιν — idem quod τὸ ἐνὸς ἀνδρὸς ῥά μιν.
- 124 — εἰ πὶ μὴ πῶν δὲ γόρου
Ἐπείσσειτ' ἐν τῷ — τὸ ἐν τῷ hic emphatice dictum sc. εἰ μὴ πῶν
τῶν πολέταιν διεφθεῖρεν αὐτὸν χρήματα πείσσει πρὸς τὸν κατ' ἐαυτοῦ φόνον,
- 126 Δοκῶντα ταῦτ' ἦν — ταῦτ' ὑπενόητο —
- 134 Πρὸς τὴν θανάτου — quod ad mortuum attinet.
- 137 — ἢ ἀποτέρῳ φίλων — sub. οὐκ ἔστιν — & in similibus alibi similiter.
- 142 — οἳ μὲν μὲν βάδρουν — Oedipus, jam omnia ea, quorum gratia con-
venerunt, pollicitus, supplicantes dimittit. Ἰστέον δὲ ὅτι ὁ τῶν, ἔνθα ἡ
ἐκκλήσις ἐγένετο, βαδρῶσι ἐν κυκλῷ διελθὼν ἀλλὰ ἐπ' ἀλλὰ, ἔνθα οἱ
συνελθόντες πάντες κρημνοὶ ἀνεμποδίστως ἡγεῶντο ὃ ἱερὸν ἐν μίῳ καὶ
συμφορῶντος — hæc Triclinius ad locum.
- 143 Ἰστέον — ἀνίστασθαι sch. — sedentes Oedipus assurgere jubet.
- 144 Ἀλλος ὃ Κάδμω λαὸν ὧδ' ἀφροζέτω — πῆγν' ἢ εἰσόδος ὃ χάριν σέβει.
ὃ γὰρ φησὶ δὲ μὴ πῶν ὃ δῆμος πᾶσι τῷ πρῶτον. Oedipus populum The-
banum convocari jubet disquisitionis instituendæ testem & adiutorem.
- 147 Ὁ παῖδες, ἱστέοντα. — Cum comitatu confurgit Sacerdos, cum ea
impetraverant, quorum gratia supplicantes convenerant — ὧν ὧδ' ἐξ-
μαρτυρεται, ea quæ hic palam jam promittit — τὸ ὧν eodem casu refertur
ad τῶνδε, Attice. Notandum est aliquod temporis intervallum interce-
dere interea dum populus convocari & adesse posset; quoniam adeo in
Theatro Atheniensi actio nunquam prorsus intermissa cessat, postquam
Ædipus ἐ Scenā discesserat, nec dum populus convenerat, quid aptius
de hoc intervallo statuere possumus, quam quod à Sacerdotibus post-
modo ἐ Scenā discessuris totum occupari videretur. Illi manentes in
scenā hymnum hunc five παλαιὰ πειρητησίον concinunt. Quidni autem?
materies ipsa omni ex parte & eorum officio & jam antea dictis erat
consentanea, quippe querelarum deprecationum supplicationum plena:
res ipsa loquitur hymnum hunc non nisi ab illis celebrari posse, qui
jam ab initio actioni interfuerant, qui oraculi responsionem à Creonte
delatam audierant. Statuimus ergo manere in scenā Sacerdotes, hym-
num hunc concinere, usque dum Oedipus cum populo convocato in
scenā rediret, & ibi demum discedentes, Choro, qui jam advenerat,
locum cessisse. Atque adeo hoc quicquid est cantionis Choricæ non
propriè Choro, sed iis, qui Chori nondum præsentis vices quodam-
modo sustinebant, tribuimus. Exempli hujusmodi non desunt:
hymnum in Apollinis laudem, qui quidem Cantionis Choricæ speciem
præ se fert, Iphigenia in Tauride celebrat, & similiter alii alibi. Ne-
que sane ratio adversatur, quo minus Sacerdotes ἐ scenā discessuri Can-
tione hac opportune interposita Prologum clauderent.
- 151 Ὁ Διὸς ἀδελφεὶς — Notandum est Cantiones tragicas fere omnes, dia-
lecto Dorica atque adeo Harmonia Dorica quadam celebrari, illa sal-
tem quæ Mixolydia appellabatur, quæ severitatem virilem atque τὸ
σεμνὸν καὶ μεγαλοπρεπὲς ὃ γὰρ καὶ πειρητικὴ lenitate temperatum adhi-
buit.

— πῆς ποτε, &c. — sententia est — *qualem esse dicam illam oraculi Delphici responsum, quæ modo ad Thebas est delata?*

Rhythmus hic cernitur frequens Dactylicus hexameter. Editiones impressæ omnes carmen hoc exhibent ut *μονοστροφικόν* — verum Cl. Heath rei metricæ peritissimus ad Strophē & Antistrophē revocat hoc modo distributum.

STROPHE.

Ω Διὸς ἀδυνάτου φάτι, τίς ποτε πῶς παλινχρῆσται
 Πυθῶνος ἀγλαὰς ἱέας
 Θῆσας; οὐκ ἔταμα φειδόμεν φρίσσει
 Δείμῳ παῖδων.
 Ἰήϊς Δάλις Παιάν,
 Ἀμφὶ σοὶ ἀξέδμενος τί μοι ἡ νῆον,
 Ἡ σφραγισμένης ὥρας πάλιν
 Ἐξανύσεις χρεῖας,
 Εἰπὶ μοι, ὦ χρυσῆς τέκνον Ἑλπίδες,
 Ἀμφοτέρω φάμεν.

ANTISTROPHE.

Πρωτὴ σὶ κελεύμενος, δύραπε Διὸς, ἄμφορά τ' Ἀθήνας,
 Γαίωχον τ' ἀδελφεῖν.
 Λετμῖν, ἃ κυκλοῦντ' ἀγροῦς θρόνον
 Εὐκαλῶ θάσσει,
 Καὶ φοῖτον ἐκαστόν· ἰὼ
 Τρίστοι ἀλοξίμοροι προφάνητέ μοι
 Εἰπὶ καὶ περὶ τῆς ἀπὸς ὕπερ
 Ὀρενδμῆς πόλει
 Ἡνύσσει ἐκτοπιῶν φλόγα πῆματός,
 Ἐλθῆτε καὶ νῦν.

Reliqua sunt monostrophica cum metra sibi invicem non respondeant. Quæ hac in parte accuratissima effecerit vir doctissimus omnia proferre instituti ratio non patitur; satis habui hoc in loco exemplum aliquod metri reformati attulisse, alibi deinceps plura allaturus.

62 — ἄμφοτε φάμεν, divina vox oraculum reddens — χρυσῆς τέκνον Ἑλπίδες — Notanda hic est poeticæ dictionis audacter figurativæ elegantia.

66 Γαίωχον — sensu proprio & singulari sc. terræ Thebanae Præsidem & patronam.

78 — φροντίδες ἔγχος — metaphora ab hasta quæ in defensionem corporis adhibetur.

82 Ἰήϊον καλέστων — in laboribus mulierum *Apollo* Ἰήϊον invocari solebat.

88 — ὦν πόλις ἀνέλεστος — sub. ἀπὸ ὦν — πόλις pro incolis — sc. tanta erat morientium turba ut vix numerari possent.

93 Ἀκτὴν παρὰ βώμιον — metaphora à litore, juxta altarium marginem.

9 — Ἄρει τὸν καλῆρον — catachrestice pro morbo hostiliter grassante.

— ἄχαλκός

- 200 — ἀχαλκός ἀσπίδων — sc. ἀνευ χαλκῆς ἔγχυς; ἢ ἀσπίδος locutio poetica durior quidem illa & involuta; sed non infrequens. Sic. Eurip. *Phæniſſ.* ἀπικλος φάρεων, &c.
- 202 — ἰωτίσῃ — sub. ἀπιδάσῃ. *H. Steph.* Lexicon hunc locum citans — facio ut terga det.
- 203 Πάτρας ἄπυρον — potius quam ἔπυρον — nempe ut sch. ἀπὸ τῶν οὐρανῶν τῆς πόλεως significacionem huiusmodi sententia postulante: sed haud scio an alibi uspiam vox ἄπυρος occurrat; siquis adeo putet esse legendum contractius ἄπυρον pro ἀπύρῳ ita reddat *patria exterminatum abige.*
- 207 Τέλει γὰρ εἴ πινὺς ἀφ᾽ ἡ — Sic *Camerarius* interpretatur sententiam, proximum quemque diem absumere quæ nox antecedens reliquerit: ita perpetuum esse malum, neque interrumpi ulla remissione.
- 221 — pro *μυρίστων* lege cum MS. ὁμόστων *habentem Comites Menadas.* Absolvitur hymnus; discedunt Sacerdotes: in scenam intrat *Oedipus*, & cum illo una populus, quem convocari iusserat. Et hymnum quidem hunc, cum cantionis Choricæ locum suppleat, inter μέλη χορείας haud immerito accensemus; & proinde cum illo una *πρωτοῖον*, sive fabulæ actum primum absolvi, & deinceps *πάρουδον* & *ὑπεσώδια* succedere statuimus. Cum *Oedipo* una Chorus scenam ingredi videtur, atque adeo hæc prima ingressio proprie *πάρουδος* dici potest — sed ἡ *πρωτοῖα* λέξις τοῦ ὅλου χοροῦ incipit v. 284. — ὡς τε μὲν ἀρχαῖον ἑλασὶς ὡς, ἀναξ, ἔρω.
- 224 Αἰτεῖς — ἀ δὲ αἰτεῖς — *Oedipi* in scenam ingredientis ad populum supplicantem apostrophe — ἀ δὲ αἰτεῖς sc. καὶ ταῦτα ἀ αἰτεῖς.
- 227 Ἀ γὰρ ξένος μὲν τῷ λόγῳ τῷ δὲ ἐξέρω — quæ ego, utcumque *hospes* & *peregrinus*, [atque adeo rerum quæ hic gerebantur minus gnarus] *ἀγνοῶ*, καὶ τῷ λόγῳ τῷ δὲ — sc. τῷ λεχθέντι λόγῳ ἀπὸ *Απόλλωνος* — ὅς περ ἀγνοῶ sc. τῷ φόνῳ — ratio grammatica postulat ut præpositio καὶ subintellecta adhibeatur.
- Notandum porro est τὸ ξένος hic opponi τῷ ἀπὸς infra [230] in altero vides aliquam ignorantiae excusationem, in altero autoritatis publicæ, quam nunc & Civis & Rex habuit, declarationem.
- 228 — ἐ γὰρ ἀνὴρ μακρὸν sc. καὶ πλὴν μακρὸν ὄδον. Cum tam longe abfuerit à cædis perpetratae tempore, ἐκ ἰχνύων ἀνὴρ — non potuit tam longe retro disquisitionem instituere μὴ σὺν ἔργῳ πὶ σὺμβολον cum omnino nullum vel ne minima quidem indicia haberet — en investigationis nondum institutæ excusationem!
- 232 — Λαῖον — ἐκ πένος διώλετο frequens ista apud *Atticos* transitio.
- 235 Καὶ μὲν φοοῖται, τὴν ἐπικλημὴν ὑπεξέλειπον
Αὐτὸς καὶ αὐτῶν πείσεται γὰρ ἄλλο μὲν
Καὶ εἰ μὴ αὐτὸς εἴη ὁ πρῶτος, καὶ φοοῖται λέγειν αὐτὸς κατ' αὐτῶν, τὸν φόνον ὑπεξέλειπον λεγέτω οὐδὲν γὰρ δεινὸν πείσεται, εἰ μὴ ὅτι τῆς γῆς ἀπαλλάσσεται
Ita Schol. sed Cl. *Heath* interpungit comma post φοοῖται, & refert τὴν ἐπικλημὴν ad τὸ ὑπεξέλειπον, non ad φοοῖται ut sententia sit — atque etiam si terrore afficiatur ipse accusationem contra se subtrahens vel dissimulans, nihilominus omnia indicare jubeo — repeti enim hoc debet ut constet ratio hujus clausulæ, πείσεται γὰρ ἄλλο μὲν ἀποργῆς ἀποργῆς
pra

[VII]

præter exilium nihil omnino atrox & crudele patietur. Καὶ φοβήσῃ
ὑποξέλων idem quod φοβήσθαι ὑποξέλων.

244 — ἀπαυδῶ — refertur ad τὸ πῖνα infra : sc. interdico nequis Thebano-
rum hominem istum quicumque fuerit, &c.

256 — νῦν hic redundat neque metro neque sententia postulante.

257 — Ἐπὶ δὲ χρομὶ δὲ οἰκίσιν — nulla vel sui vel suorum exceptione interpo-
sita imprecationem declarat — παθεῖν hic seipsum respicit.

259 — τοῖσδε δὲ πῶς — sc. jam supra dictis.

266 — Lege ἐπεὶ κυρῶ pro ἐπικυρῶ [ut Ed. vulg.] cum hoc postulet tum
metrum tum etiam sententia.

269 — Κοινῶν τε παίδων καὶ ἄν — sententia est, & quidem liberos, siquos
genuisset, quod secus contigit, communes haberemus (siquidem ex ea-
dem matre fuerint nati.)

272 — ὡπαιρὲ τὸ μὲν πῦρ — fatalis hæc circumstantia ab Oedipo in-
sciente sæpius memoratur ; & solerter sane hoc est à Poeta consultum
ut subinde vehementior & horror & misericordia audientibus ingene-
retur.

280 — Τῷ νῦν — eo sc. quod jam imprecatus denunciavi.

286 — τὸ δὲ ζήτημα — sc. ὅστις εἰργασθῇ τὰ δὲ ἢ φοβῶ τοῦ πῦρ φαντος εἰπὲν
πῶς.

289 — Ἄν μὴ θέλωσιν ἐδὲ εἰς διώσιν ὁμήρ — ἂν forsan legitur contractius pro
ἂν — ad ea quæ volunt. Porro pro ἐδὲ εἰς legendum ἐδὲ ἂν εἰς metro
potius hoc postulante — ita Antig. v. 896. ἐδὲ ἂν εἰς παύσιν ἂν. H.

290 — Τὰ δὲ πρῶτον ἐν τῶνδε ἂν λέγῃμι ἃ μοι δοκεῖ — sententia est : siquidem,
quod primum est, Apollo mentem suam aperte declarare recuset, at li-
ceat id, quod secundus habet partes, suggerere :

291 — μὴ παρὲς τὸ μὴ ἐ φράσῃ — duplex hæc negatio vehementiam quan-
dam indicat, quæ ubique in Oedipo cernitur.

292 — τῷ δὲ ὄρωντ — τὰ ὡπαιρὲ Tiresias hic honoris causa nominatur, ut
Phæbi conscius interpres.

295 — ὅσα ἐν ἀργεῖς ἐδὲ τῶν — non hoc posui inter opera ignava, aut
nullius momenti — i. e. hoc ipsum ego sedulo egi. Vides Poetæ artifi-
cium ita circumstantias omnes disponentis, ut mora interposita nulla
procedat actio.

298 — κῶφα — ἔπη — sc. obscura & minus intellecta ; vel quæ velut fur-
do narrabantur. Metaphora quidem hæc videtur duriuscula.

299 — ἐ ρημί — ἀπὸ ἐξελείπει ut sch. ined. — vel potius, (ut H.) non
loco suo se continebit, non diutius Thebis manebit.

303 — εἰ καὶ μὴ κλύεις — forte legendum κλύεις ἢ ἀγγέλων illos præci-
pue nuntios, qui oraculi responsa retulerant.

308 — Σὺ δὲ ἐ φθονήσας — non pro invidia aut malignitate celans.

308 — ἐπὶ οἰῶν φάνη — Cum volatus avium ab homine cæco observari
non posset, ideo de illarum garritu mirum quiddam præsignificante hoc
est intelligendum. Sic enim de Tiresia scribit Apollodor. Athen. hist.
poet. l. i. χερεικλῆς δὲ διομήδης ἀποκαταστήσας πάλιν τὰς ὁράσεις, μὴ διω-
κεμένης τῆτο ποιήσας, τὰς ἀκρὰς ἀφ᾽ ἑαυτοῦ αὐτῶν ἀπείσιν ὁρῶντων, φωνῶν
ποιήσας σιωπῶν.

324

— τίλη

Λυει — metri gratia ἀφελεινδρός pro λυσιπελῆ; λέγει ὅ τῷτο Τειρεσί-
αι δι' ἑαυτὸν ἀτελιῶζον, ὡς ἀναγκάζομαις ὑπὲρ ὅ Οἰδιπόδης λέγειν τὸν αἰ-
πον τῷ λοιμῷ· δέδοκε γὰρ μὴ π. κακὸν παρ' αὐτῷ τῷ Οἰδιπόδης λάβῃ ἐλέγχον
αὐτὸν ὡς αἰπον.

325

— ταῦτα γὰρ καλῶς ἐγώ

Eίδως διόλωσ' — non, ut versio vulg. perii — sed peridi — sc. ἔσ' me
ἔσ' te peridi. Vel — sapientiae meae adeo non fructum aliquem perci-
pio, ut etiam perdiderim.

— ἐ γὰρ ἂν δεῦρ' ἐγὼ μὲν — hoc quasi seipsum reprehendens, ac si dix-
isset — εἰ γὰρ ἐπαφρόνουν γε σὺ καὶ ἂν δεῦρ' ἐγὼ μὲν — velut Sch. ined. εἰ γὰρ
ἐφύλαττον σὺ καὶ ἂν ἄλθον ἐνταῦθα. Nota hic sententiae interruptae apponi
debet post ἐγὼ μὲν, qualis in scena colloquentibus saepius usu venit. Notan-
dum porro est haec quasi ad seipsum dixisse *Tiresiam*, vultu dejecto at-
que voce submissiori; quod quidem ex *Oedipi* responsione subiecta
colligi potest — ἢ δ' ἐστίν; ὡς ἄθνημος εἰσετήλυθες;

233

— ὡς ἐν μὴ δ' ἐγὼ ταυτὸν πείρω — sc. hoc videns caveo nequid ipse
intempestivum loquar.

337

Τάρω, ὡς ἂν εἴποι, μὴ πὲρ σ' εὐφρήνω κακῷ — sententia postulante pro
εἴπω μὴ Cl. H. & Dawes Misc. Crit. p. 222. rescribendum putant
εἴποιμι ἢ ut interpretatio sit: non impetrabitur ut ego mea, ut ita dictam,
mala divulgem, nec tua — ideo *Tiresias* dicit sua quia ex ista divulga-
tione & inimicitia *Oedipi* aliquid ad se damnum redundare posse puta-
bat: prout etiam respondet paulo infra ἐγὼ τ' ἐμῶν ἐντε σ' ἀλγυνῶ.

342

Οὐκ ὦ κακῶν κήρυξ, — Haecenus vidisti omnia sollicitudine quidem
plena, sed tranquilla. Hinc demum turbari omnia; jam enim *Oedi-
pus Tiresiae* pervicacia commotus in iram prorsus prorumpere, dein
animo perturbator omnia in pejus trahere; hinc oborta insidiarum
suspicio, & maligna contra Creontem accusatio — Jocastæ demum
altercantes conciliare cupientis intercessio — unde postremo extitit diffi-
cultas & discrimen anceps; atque adeo circumstantiarum, quæ præter
spem obtigerant, interventu fabulæ nodus magis magisque impeditur,
usque dum ad Catastrophen fuerit deventum.

345

Οργὴν ἐμὲ ψω πλὴν ἐμῶν — hoc ideo dicit *Tiresias* quia *Oedipus* ipse
pertinax eum pertinaciæ accusaverat. H.

348

— ἂν νῦν σὺ πλὴν ὅ — sub ἀφ.

353

— ὡς ὀργῆς ἔχω — ἐπεὶ τόσον ὀργῆς ἔχω.

354

— ἴδω γὰρ δοκῶν ἐμοὶ — scias porro te mihi esse suspectum ut qui —

355

— ἐργασίῳ δ' ὅσον

Μὴ χερεὶ καίνων — sc. tantum perpetrâsti, quantum perpetrare aliquem
potest, qui propria manu cædem non perpetrât.

361

Ὡς ὄντι — repetendum est τὸ ἐνέπω supra ἐνέπω σοὶ ὡς ὄντι.

365

Πρὸς τῷ διδύχαίς; τῷ pro πῶς — ut alibi passim.

368

Οὐχὶ ξυνῆκας πᾶσι; — apponi hic potest interrogationis nota fa-
nonne prius intellexisti? — ἡ καὶ ἐρῶ λέγειν; vel percontando provoc-
me eloqui? ex conjectura Cl. H. legit ἡ καὶ ἐρῶν λέγεις; vel sic. nonne
conscius hæc ipsa sensisti priusquam me ad ea dicenda provocasti? — re-
spondet *Oedipus* ἐχ' ἔτως ξυνῆκα, ὥστε εἰπεῖν ὅτι τῷτο εἶη γῶτον.

- 370 Φοῖα π φημὶ τὸν θρόνῳ ἔ — N.B. τὸ ἔ ibi non ad τὸν θρόνῳ sed ad φοῖα referri & regi a κυρεῖν. H.
- 374 Λιληθῆναι εἰς φημὶ σὺ τοῖς φιλοτάτοις
Αἰχρῶδ' ὁμιλῶντα — λιληθῆναι cum participio subjuncto. Frequens occurrit locutio hæc Attica — ut infra 423, 667, 755, 1091 & alibi — dico te imprudentem ἔ in scium turpe commercium habere cum iis, quæ alia de causa charissima habere debes. Εὐχρημόνως ἀπήρχεις τὰ πρὸς τῆς μητρὸς. Hoc audientibus incredibile prorsus videbatur, adeoque à Τίρῳ pro malignitate confictum.
- 375 — ἰν' εἰ κακῷ — quo in statu miseriæ positus es. Hic & passim τὸ ἰνὰ denotat tam statum, quam locum.
- 378 Αἰεὶ ἐστὶ — πᾶσι σοὶ — hic non incommode apponatur sententiæ interruptæ nota, prout & alibi sæpius.
- 380 Σὺ δ' ἄθλιος — hæc quoque denuntiatio incredibilis videbatur. Unde postea Catastrophe subsequens horrorem & admirationem exhibet vehementiorem. Περὶ τῆς πηρώσεως λιληθότως αὐτῷ μαντεύεται.
- 382 Μιῶς τρέφῃ σὺς νυκτός — verba hæc non tam minas quam exprobrationem exhibere videntur, qualem supra τυφλὸς πᾶσι ὅτι τὸν τε νῦν πᾶσι ὁμμάτ' εἰ & sane ut plurimum hac in parte ludit Oedipus : ita ut sit hæc sententia : in una eaque nocte continua vitam agis ; adeoque indignus, quem Ego aut alius quispiam pæna infligta læderet. N.B. legi βλάψαι potius cum MS. quam βλίψαι verum utramcunque lectionem admittas eodem res redibit.
- 388 Ὡς πᾶσι καὶ τυραννὶ — Oedipus, impatiens animi & temere pro concessio habens id, quod nondum erat probatum, neque sane probari poterat, satis argute quidem & magnifice de causa præsentis philosophari videtur ; & , dum varia, quæ ex ambitione & invidia proficisci solent, vitia animadvertit, totidem simul argumenta se videre putat, quæ conjunctionis contra se instructæ & insidiarum crimen confirment — πολυζήλω βίῳ — sc. opibus, quæ auctoritatem Regiam maxime invidendam reddunt.
- 393 — ὁ πρὸς, — ἐν εἰρωνείᾳ. Sarcastice dictum.
- 397 — πᾶσι πᾶσι ἴσου τυφλὸς — sc. κατὰ πᾶσι μαντικῶ.
- 398 Εἰς — sententia hic imperfecta abruptitur, & subita ad aliud quiddam transitio fertur — πῶς σὺ &c. — sc. quo in loco ? quo tempore ?
- 401 — ἐχ' τῷ πρὸς ἡν — sc. ἐ τῷ τυχόντι ἡν σαφηνίσαι. Αἰεὶ τῷ ὃ αὐτῷ τὸ ἴδιον κατὰ τὸν μῆτρον καὶ μαντικῆς καὶ πάσης ἀνθρωπίνης σωείσεως.
- 409 Κλαίων δακρῶν καὶ σὺ καὶ χὼ σὺν δακρῶν πᾶσι,
Αγλατήσῃ. — sententia est — videmini sane tum ἔς τε, ἔς ille qui hæc una confinxit [nempe Creon] non sine damno vestro aggressuri me tanquam piaculum regno expellere.
- 417 — τῷδε γὰρ καὶ γὰρ κατὰ — hoc enim jus [sc. τῷ ἴσῳ ἀντιλέξαι] tecum commune habeo.
- 424 Καὶ σ' ἀμφιπληξ — ἡ ἀμφοτέρωτε πᾶσι πᾶσι ἐν τε τῷ πατρὶ καὶ μητρὸς.
- 433 Α σ' ἐξισώσει σοὶ π καὶ — nempe cum tu ipse, perinde ac liberi tui, natus sis Jocasta.

441

— ἐπεὶ —

Σχολῇ σ' ἂν οἴκας — hoc elliptice videtur pronuntiari; & proinde nota quædam sententiæ imperfectæ apponi debet — *siquidem ego hæc reputassem, non certe tam propere sed sedulo, sed cunctanter te ad domum accersiveram.*

444

— εὐφρονες — ita vulg. sed cum MSS. & Aldina lege potius εὐφρονες, sententia hoc postulante.

456

— ἐ γὰρ ἐστ' ὅπως μ' ὀλέεις — non penes te est unde me perdas.

262

Τῇ ἔμφροζῃ — sc. τῇ ἀναγνωρίσει.

470

Φάσκειν — sub. verbum aliquod præcedens, ut εἶ σὲ φάσκειν, vel simile quiddam.

ΠΑΡΟΔΟΣ.

471

Τίς; ὄντιν ἂ γεωπέπεια —

Ἰστοῖν δ' ὡς ὁ χορὸς πρὸς τὰς τῆ Τειρεσίᾳ λόγους ἀηδῶς δίκαιτο, τῷ δ' Οἰδίπῳ βοήθει· Δὲ τὸ καὶ ἀπορηματικῶς τῆς λόγους ἐκφέρει· Τίς ἐστὶν ὃν λίγαι ὁ Ἀπολλών — πρὸς ἑσπεῖν ὄντινα ἐμφανίζει τὸ μαντεῖον.

Sermone finito *Tiresias* discedit: *Oedipus* quoque impatiens & indignatione permotus è scena se proripit. Chorus interim dictorum atrocitate perculsus, & quorsum res evaderet incertus, sollicitudine diversa distrahitur: & admirationem, dubitationem, timorem atque spem hac *Parodo* festinanter effundit.

Jam supra notavimus Dramatis intervalla Choricis cantionibus interjectis commode distingui; atque adeo Episodii partem primam, sive Fabulæ actum secundum, hac *Parodica* claudi. Cantionem vero hanc esse *Parodicam*, non autem *Stafimon* ex eo cernitur, quod fit τοῦ ὅλου χοροῦ prima Cantio: priorem enim hymnum illum Ω Διὸς ἁδυπαῖς φάει — cum à Sacerdotibus jam è scena discessuris, non autem à primariis *Thebarum* civibus, è quibus Chorus legitimus constituitur, decantari videatur, non proprie inter Chóricos accensendum esse statuimus. Chori quidem in scenam nondum ingressi opportune interpositus vices supplet, atque adeo *Prologum* absolvit. Quamobrem, si fas sit ita loqui, χοροειδὲς, potius quam χορικὸν quiddam appellari debet. Cum enim *Παρόδος*, sive ἡ πρώτη τῆς ὅλης χοροῦ λίξις, initium non habeat ante v. 284. Ωπαίε μ' ἀράων ἐλαῶεις — ideo prima, quæ exinde subsequitur, Cantio, proprie *Parodica* non autem *Stafimos* censerī debet: quod ipsum porro ex perspecta metri atque rythmi ratione diversa colligi potest.

Constat insuper χορικὸν hoc universum esse proprie ἀνπεροφικόν; cum in singulis membris metrum atque rythmus sibi in vices respondeant. Neque sane inepte institui videtur illa Choricī in Strophē atque Antistrophē distributio; cum grata quadam vice varietas usque subiret, & illa, à læva Theatri parte, ad dextram, & vicissim à dextra ad lævam Chori, graviter & decore ritu Tragico tum cantantis tum saltantis, alterna conversio omnium aures oculosque sequaces una attraheret. — Non abs re erit de Cantione & Saltatione Tragica hoc in transcurso notare: nempe quæ duæ res à consuetudine nostra abhorrent maxime, eas fuisse

473

478

480

fuisse & Græcorum hominum ingenio, & actionum, quæ in scena exhibebantur, dignitati mire accommodatas. Utraque sane, cum à Templis Deorum in Theatra transierit, singulare quiddam & supra modos vulgares elatum attulit, & tanquam originis suæ memor, severitatis decoræ charactera impressum servavit — τὸ πρέπον καὶ τὸ σεμνόν. In Tragœdia certe *Atheniensi*, (qua nihil excogitari poterat magnificentius) locum præcipuum habuisse constat; & profecto harmoniæ & numerosi illius motus qualiscunque demum fuerit, ad Spectatorum animos commovendos mira quædam vis prædicabatur. Atque adeo in hac Fabulæ parte, quæ populo maxime placebat, in Choricis rite concinnandis plurimum æmulationis atque studii à Poetis impendebatur: ita ut præcipua Tragœdiæ ipsius laus in Chori laudibus contineri videretur.

Supereſt porro & hoc notandum: ſc. in partibus diverſis pro re nata modos variari: adeoque in *Parodo* metri atque rythmi curſum plerumque citatiorem reperiri, in *Staſimo* autem ſedatiorem. Cujus rei cauſas ſi quæras hæc mecum pauca recognoſce. Chorus ἐν τῇ παραδῳ, ſive prima ſua in ſcenam ingreſſione, cum in primas rerum perturbationes & tumultus incidat, aliquamdiu incertus anxioſque trepidat, atque adeo motu quodam ſpontaneo & incitatiore ſe effert. Deinde vero, poſtquam fabula procurrente in medium rerum graviſſimarum certamen atque diſcrimen fuerit eventum, tum demum malorum quorundam expectatione vel eventu occupatus, curſum nimis incitatum quaſi fræno quodam inhiberi ſentit, atque adeo in geſtu atque voce moderationem quandam & ſeveritatem exhiberi oportere. Hoc illud eſt quod ipſa ratio *Staſimi* poſtulare videtur, *Ariſtotele* ſic definiente, Σπίσιμον δὲ μέλος χορῷ τὸ ἄνδρ' προχαίει καὶ Ἀναπαύει — nempe hos numeros, utpote nimis celeres & ſaltatorios, ipſa rei ſubjectæ ſeveritas reſpuit.

473 Ἀρήτ' ἀρήτῳ — ὑπερβολικῶς — ὡς τὸ δειλαῖα δειλαίων — ſic etiam ſancta ſanctorum. — Metrum hic ita reformandum cenſet Cl. H.

Ἀρήτ' ἀρήτῳ πελείωνται

Φοιναῖσι χερσίν

Quibus in Antistrophe respondebunt

Φάμει Παρνασσὸν τὸν ἄδελον

Ἀνδρα πάντ' ἰχνύειν.

Atque ita porro v. 504, 505.

Λαοθακίδαις ἐπίκει.

Ρος ἀδῆλων θανάτων.

Quibus in Antistrophe respondebunt

Τῷ δ' ἀπ' ἐμᾶς φρενὸς ἔ-

Ποτ' ὀφλήσει χαρίαν.

478 — τροπαῖς ὁ Διὸς θνέπας — ita potius lege cum MSS. quam τροπαῖσι; cum dialectus Jonica in Choris locum non habeat.

480 Κῆρες ἀναπλάκῃται — αἱ εἰς μηδὲν ἀμειψανύσαι, ἀλλὰ πάντων κρατῆσαι· κῆρες δὲ τῷ τελευτήσαντος Λαῖε ἀφικται ἀπλάκῃται ἀπρωστίλασι ἀφανῆς ἄς οὐκ εἰν δῶρογαῖν. Atque adeo ſententia poſtulate Cl. H. legendum putat ἀπλάκῃται, quod & cōfirmat loco ſimili è Trachin. adducto, v. 121, 22, 23.

- ἄλλα τίς ἴτων
 Αἶν ἀπλάκηντον αἶδα
 Σφι δόμων ἐρύκει —
- 481 "Ελαμψι γδ — Φάμα Παρινοῦ — metaphorice, sc. *oraculi effatum rapide quaquaversum, velut ignis flamma effulgens diffundebatur.*
- 485 Φοιτῶ γδ ἰπῶε τ' ἀρξίαν ὕλαν — Cl. H. particulam π metri causa interferendum putat. Εκείνος ὁ πιφονδύκις πανταχῶ κρυπτόμενος ἐ βέλεται αὐτὸν ἐμφανίσαι & profecto apta hæc est homicidæ fugitivi descriptio, quem, velut taurum in saltibus latentem, venatores investigant.
- 491 Δεινὰ μὲν ἔν δεινὰ παρῶτι — pro δεινῶς, vel δεινὰ λίγων.
- 493 Οὐδὲ δοκῶντ' ἐδ' ἀπιφάσκοντ' — ordo videtur παρῶσι ἐμὲ ἔτι δεκ. &c. neque sane assentientem, sed neque dissentientem.
- 501 Τί, ὡς ὅταν δὴ βασιάνῃ — τὸ τί hic redundare putat H. ad supplementum metrum interpolatum. — ποίῳ λογιμῶ πῖνος παρῶσι κρείσει χρησαίμεν τοῖς λιγυροῖς πισδῶσι κατὰ τὴν Οἰδιπόδης. Cujus rei probatione adductus, velut quaestione adnota, rumori contra Oedipum allato fidem habeam? φαῖν — sc. τίς ἐπιδημοῦσιν μαντείαν παρῶ Τειρεσίῃ κατὰ τὴν Οἰδιπόδης.
- 511 Σοφία δ' ἔν — ἐν τῷ τοῦ χαλκῶς ἄλλος ἄλλος ἐν παρίλθοι καὶ νικησαίεν.
- 513 Αἰὲν ἐπὶ τῷ γ' ἐν πρὸν ἰδὲ —
 Μ' ὅρῳ ἐπος — ἐγὼ γ' οὐκ ἐν πότι ἐπαινίσαιμι τὴν μεμφομένην τὸν βασιλέα. Antequam certa videam argumenta, quibus constet ea quæ fuerunt dicta esse recta atque vera.
- Notandæ hic sunt significationes diversæ τῷ ἀπιφάσκον & χρηταφάσκον. Prior denotat negationem & dissensum, posterior (quod forsitan minus verisimile putes) denotat assensum.
- 515 — φανερόν
 Γὰρ ἐπ' αὐτῷ πτεροῖσ' ἦλθε κρέα — H. monet juxta MS. & Ald. legendum esse τὸ ἐπ' αὐτῷ — quam lectionem etiam Triclinius agnovit verum metro nimis cavens ἐ textu ejecit — τὸ ἐπ' αὐτῷ inquit παρῶσι ἦν, διὸ καὶ ἐξεβλήθη παρῶσι ἐμὲ, ἐ γδ ἦν ἴσον τὸ κάλον παρῶσι τῆς ἀντιπαρῶσι — sententia est: αἱ μὲν ἐγκαλέσιν αὐτῷ ἄδελφα, καὶ ἐ πάντως ἀληθῆ αἱ δὲ κατώρῳσι φανερόν, ὅτι ἐπιλέγῃσι αὐτῷ τῆς Σφιγγῆς ὥφθι σαφές — prout infra βασιάνῃ — experimento ἔσ' quidem periculoso probatus & civitati commendatus.
- 520 — ὀφλήσει κακίαν — in malitiæ criminationem incidet.
- Cantione hac Parodica clauditur Epifodii pars prima; five Fabula Actus secundus. Nova jam rerum facies aperitur, & increbrescent turbæ. Creon, quem Oedipus modo accusaverat, re cognita in scenam intrat, & de injuria sibi illata graviter & modestè expositulans Chorum alloquitur. "Ανδρες πολίται, &c.
- Notandi sunt hîc mores hominum diversi: in Oedipo vides animi impetum violentum, in Creonte moderationem & æquitatem. Porro jure mireris circumstantiarum delectum ubique exquisitissimum, quas, veluti sponte sua incidentes, res ipsa proferre videtur. Atque adeo hic cernitur præcipua Epifodii laus, quod quidem, utcunque sit παρῶσι ἐξ αἰώνιον, nihilominus cum fabulæ decurrentis serie ita est connexum,

[XIII]

ut sine eo neque verisimilitudinis color servari, neque actionis Tragicæ vis & gratia constare possit.

527 — ἐ γὰρ εἰς ἀπλὴν — *injuriam non unam simplicemque, sed multiplicem; adeoque maximam.*

532 — γνώμη φρεσῶν — *deliberantis animi consilio; prout opponitur τῇ ἐργῇ.*

533 Πρὸς τὴν δ' ἔφαθ' — *quo indicio vel argumento apparuit?*

536 Εἰς ὁμῶνταιν ἐργῶν — οἱ γὰρ σάφρονες κατ' ἐσθλὸν ἔχουσιν τὸ ὄμμα, οἱ δὲ μάταιοι ποικιλοὶ τε καὶ μὲν.

537 Κατηγόρειτο τ' ἐπικλημὲν τὴν μὲν — *locutio pleonastica quidem sed emphatica — hæc accusatio contra me an aperte & categorice fuit pronuntiata?*

549 Αὐτὸς δ' ὁδ' ἤδη — *Chorus, cum Oedipum jam adesse cerneret, nihil ultra respondet.*

Intrat Oedipus.

Notandi sunt hîc Tyranni mores ad suspicandum, ad accusandum, & indicta causa dammandum plus æquo vehementis: nempe in primo congressu, id, quod probandum erat, transilit impatiens, & protinus de scelere & insania sibi insidiantis exoptulat; atque omnem animi indignantis ægritudinem in Creontem evomit.

546 Ἡ τέρερον — *sub. ἐνὸς μίξες.*

549 Αὐτὸς περὶ πλῆθος καὶ φίλων — *hæc exprobrans dicit, cum per solam vatis Tiresiæ subornationem rem momenti tam periculosi aggredere.*

553 — μανθάνειν δ' ἐγὼ κακὸς — *ἐπὶ μετ' ἐννοίας σου ἀκούω ἀλλ' οὐδὲν ἔδραμον.*

555 Τὴν αὐτὴν — *sc. ad hanc ipsam Accusationem tuam audi quo modo respondeam.*

556 Τὴν αὐτὴν μὴ — *hoc ab Oedipo regeitur vehementius interpellante.*

563 — ὡς χρῆν μ' ἐπὶ — *ita potius legendum censet Cl. Dawes Misc. Crit. p. 333, quam vulg. χρῆν ἢ μ' ἐπὶ.*

565 Καὶ νῦν ἐπ' αὐτὸς ἐμὶ τῷ — *pro αὐτὸς aliqui legendum putant αὐτῷ. — sc. in hac ipsa sententia per se. Sin autem αὐτὸς retineatur, eodem res redit. Sc. ego idem ille etiam nunc tueor hoc consilium.*

566 — χρῆνον; — *præpositio aliqua subaud. N.B. post χρῆνον apponi debet nota sententiæ imperfectæ.*

570 Τὸν ἐν ὁ μάνης ἐτος — *Oedipus callide argumentum attigit satis probabile, quo Tiresias vel insitiæ vel perfidiæ reus argui posse videbatur.*

576 — ὁ σφῶς — *Sarcastice dictum.*

578 Τὸ σὺν δὲ γ' οἶδ' — *quod ad te attinet, vel, quod est proprie tuum. Sc. Tiresias subornationem. Ο μάνης, ἐ μὴ ἐλαμῶσαι σὶ κριτῶν δὲ βαλόμενος, σὺν δὲ ἐμὶ ἐφ' ἧ τῷ λαῷ φονία.*

586 Ἀρχαίς δ' ἐκείνῃ τ' αὐτῇ — *sc. pari sorte imperii gaudes. Creon hîc videtur subinnuere beneficentiam suam: cum sororem Jocastam regnumque Thebarum dotale Oedipo patriæ Liberatori haud ægre concessit.*

Οὐκ ἔτι

- 588 Οὐκὲν ἰσῆμαι — q. an absolute an interrogative, five negative sumi debet ἐκὲν — si posterius, sententia est, *non æqualis*, sed proximus imperio.
- 595 Τύραννος εἶναι μᾶλλον ἢ τύραννα δεῖν. Cl. H. recte notat interpretum errorem — & indigitat antithesin manifestam inter τὸ τύραννος εἶναι & τὸ τύραννα δεῖν ut sententia sit — *quàm ea quæ Tyranni facere solent*. Sc. malo habere potestatem Tyranni, quam nomen.
- 608 — ὅτι ἂν ᾔσχοιτο νῦν κακὸς καλῶς φρονῶν — *qui de felicitate sua tam recte sentit non est quod ille tibi inuideat vel insidietur*.
- 609 Αἰὲν ἐξ ἑσθλῆς τῆςδε τῆς γνώμης ἔφω — ex conjectura Cl. H. potius legendum putat αἰὲν ἐξ ἐπὶ πλάτης τῆςδε — *hujus consilii artifex* — dixerat enim supra ταῖς ἐμοῖς γνώμαις πεισθεὶς — & porro durius quiddam sonat ἐξ ἑσθλῆς τῆςδε τῆς γνώμης.
- 615 — τῇ τ' ἐμῇ — ὅτι καὶ αὐτὸς τὸν ἑμαυτῷ καταψηφίζομαι θάνατον.
- 619 Φίλον γὰρ — ἴσον ἐπὶ κακὸν δόκησι περὶ φίλον, & πᾶν ἑαυτῷ βίον. Phra. seologia similis ὁμοῦ ἴσα καὶ τὸ μηδὲν. 1197.
- 622 Χρόνος δίκαιον ἔδρα — *γνωμικόν* — sententia bene morata. Et hæc quidem Creontis oratio apologetica præclarum quiddam est, & viro sapiente & innocente dignum: in eo præcipue versatur, ut ostendat vitæ præsentis eam esse felicitatem, quæ non nisi in deterius mutari posset; quippe cui tyrannidis commoda aderant omnia ab incommodis interim sejuncta. Huc demum tendunt omnia, ut, de cujus in re omni prudentia nunquam antea dubitaverat, illius hac in re fidem Oedipus in dubium non vocaret.
- 624 Καλῶς ἔλεξεν εὐλαβεσθῆναι ποιεῖν — cum ex his verbis sententia minus idonea constare videatur, Cl. H. ex conjectura scribendum potius putat εὐλαβεσθῆναι ποιεῖν *cave ne præ ira lapsurus sis*.
- 632 Ὅταν ἀποδείξῃς οἷον ἐπὶ τὸ φθονεῖν — quæri potest de τῷ φθονεῖν an ad Oedipum referatur, vel ad Creontem: si prius, ita forte reddi potest, *cum jam demonstraveris invidiæ tuæ immanem acerbiteratem* (sc. hæc mortis meæ denuntiatione) si posterius, *cum demonstraveris ante qualis mea erga te invidia fuerat, & quod in me fueris invidia dignum* — sub. ἄξιον τῷ φθονεῖν — (ita H. & Brumoi) sed Schol. ined. aliam indignant sententiam — ὅταν ἀποδείξῃς ὁ λίσσῃς, δηλονότι τότε τεθνήσκομαι — ἔτι ἐπ' αὐτοῖς χιτλιάζων, οἷον ἐπὶ τὸ φθονεῖν; — imo vero moriar tum demum, cum prius demonstraveris esse me morte dignum. Hic interpungitur sententia — altera clausula est indignabunde admirantis apostrophe οἷον ἐπὶ τὸ φθονεῖν!
- 634 — τὸ γὰρ ἐμὸν — τὸ ἑμαυτῷ σύμφερον φρονῶ. N.B. hæc festinanter colloquentium sententiæ abruptæ sunt & imperfectæ: adeoque interruptionis nota quadam distingui debent: quod sane & magis tragicum spirat.
- 642 Altercantium clamoribus excitata opportune in scenam prodit Ἰσκάστα: utrosque vicissim compellat increpatque, id agens ut iratos quoquo modo conciliet.
- 648 — δοεῖν ἀποκρίσθαι κακοῖν — *hujus aut illius mali* (sc. exilii aut mortis) *necessitatem mihi decernens*, utcunque jam antea dixerat v. 631. Σὺ πλεονεξεῖς βέλομαι.

654 Ὡς αὖτις θεῶν — opportune interponitur hæc *Jocastæ* vehemens & pathetica obtestatio.

660 Τὸν ἔπειν νήπιον — non antea ulla in re stultum, & qui præcipue hac in re haud male se purgaverat.

661 Νῦν ἐν ἔργῳ μίγαν — hoc opponitur τῷ ἀφανῇ λόγῳ — μίγαν *venerandum* & *fide dignum*.

664 Τὸν εὐαγῇ φίλον — non, ut Schol. σεῖόςμιον ἀγνόν· sed potius, quod supra, ἐν ἔργῳ μίγαν — sententia est *hominem* & *amicum* & *sacramenti religione ita obstrictum ut si pejeraverit piaculum sit admissurus*. Hoc quoque eleganter opponitur τῷ ἀφανῇ λόγῳ. H.

668 Οὐ τὸν πάντων θεῶν — Sch. legit θεὸν, ὁμνύει ὁ χρεὶς τὸν ἥλιον, ὡς ἔφορον πάντων τῶν ἀνθρώπων, καὶ τῶν κρυπλῶν γνώστη καὶ ἐκφάντορα, ita, quem maxime *Sophocles* imitatur, *Homerus*.

Ἡέλιος δ' ὅς πάντ' ἐφορεῖ καὶ πάντ' ἐπαυκέει.

676 — παρὰ ψαύσει — ita *Triclin* legit metro cavens. — Sed MSS. & Ald. habent παρὰ ψεί — cum adeo prior lectio minus recte sententiam exprimat, & posterior etiam minus sit perfecta; ideo Cl. H. legendum putat tum metri tum sententiæ causa παρὰ γ' ἄψεις — si malis prioribus hæc etiam adjungas mala quæ à vobis, aut ab altercatione & similitate oriuntur.

678 Οὐδ' ἂν ἴτω — τὸ φιλοκοινὸν αὐτῷ καὶ εὐταυῦθα δεικνύει, ὡς αὐτὸν δὲ ἑαυτὸν παρκαυχρηγός, ἀλλὰ ἀλλ' τίτ' πόλιν, καὶ ἂν δὲ αὐτὸν περὶ δέιντα κινδυνώσιν. Deprecationes quidem has haud libenter admittit, & ægre *Creontem* damnatum suorum precibus condonat.

682 Σπυγνός μὲν εἰκὼν ὄχλος εἶ, βαρὺς δ' ὅταν
Θυμῷ περὶ σπῆς — etiam dum cedis, te morosum tetricumque ostendis, at vero acerbis plane & immitis es cum iracundiæ tuæ cursum confeceris vel illi plene fueris obsecutus — ante θυμῷ sub. præp. ἀλλ'. H.

686 Σὲ μὲν τυχὸν ἀγνώτος — σὲ μὴ ἐπισταμένῳ τὴν ἐμὴν παρὰίρεσιν, καὶ ἑτερόν π' ἢ προσήκει ὑπολαμβάνοντος· παρὰ δ' ἐγὼ τοῖς, τῆς ὁμοίας δόξας, ἣν ἐπ' αὐτὸν περὶ ἐμῶν εἶχον· in sententiam moderate simul, & severe dictam, & hominis innocentiae & dignitatis conscientiae consentaneam! — hæc locutus *Creon* exit — neque rursus nisi in fabulæ Exodo in scenam regreditur.

687 Γυνὴν τι μέλλεις; — Dum hæc à Choro ad *Jocastam* dicuntur, *Oedipum* interea fingimus è scena paululum recessisse in cogitatione aliqua molesta defixum — vel forsàn hæc à Choro ad *Jocastam* seorsim dicta putes.

689 Μαθῆσαι γ' ἥτις ἡ τύχη — forte subaud. καμίσω· imo vero abducam, postquam cognoverim. Vel forte μέλλω μαθῆσαι, sc. ideo cunctor ut intelligam quid acciderit. Πιθανῶς μετὰ τὸ ἀξιοκρίσθαι αὐτὸς ἐπιζητῆ τινα αἰτίαν· ἀμὰ δὲ ἵνα ἀρχὴ γῆται τῷ ἀναγνωρίσμῳ.

690 Δόκησις ἀγνώσις λόγων

Ἠλθε διὰ πτεῖ δ' καὶ

Τὸ μὴ ἴδιον.

Ὁ χρεὶς ὑπὲρ ἀμφοτέρων ἀπλογοῖται· ὑπὲρ μὲν δὲ Κρείοντος, ὅτι ἐπὶ ἀδολοίς ἐγκέκληται· ὑπὲρ δὲ τοῦ Οἰδιπόδους, ὅτι εἰκότως ἀερίδῃ ἐπὶ τοιαύτοις ἀξιοκρίσθαι. Sc. incerta conjectura vel obscura suspicio (contra *Creontem*) orta est: criminatio vero utcumque injusta illius animum mordet.

"ΑΛΙΣ

- 694 Ἄλλος ἔμοι γ' ἄλλος — Chorus, utpote partibus utrisque favens, iurgii causam sedulo dissimulat, ab eo, quod erat invidiæ plenum, declinans ad id quod erat curæ communis animum attendit; quamobrem Jocastæ singula curiose perscrutantis ad Oedipum ipsum oratio convertitur. Et opportune quidem hoc colloquium instituitur, cum in eo rerum præteritarum commemoratio novam Oedipo sollicitudinis causam præbeat, & ad ἀναγνώσειν futuram aperiat viam.
- 697 Τύμὸν παραιῶς — *relaxans*, — *languescere faciens*. H.
- 698 Ἀναξ, εἴποι μὲν — iterata & quidem vehemens Chori fidem suam confirmantis professio! hæc porro locutus aliquandiu Chorus quiescit, Colloquii interim Jocastam inter & Oedipum intercedentis auditor & iudex.
- 700 Παροφρονίμω — ἄπορον ἐπὶ φρονίμῳ — sc. *omni sapientia destitutum*, ita ut ad sanam mentem nulla restet via.
- 702 — εἰ σὲ νοσφίζομαι — ἀλλότριον κ' εὖν οἰκείον νομίζεις. *Si te velut alienum repudiem.*
- 705 — κατ' ὄρθον ἔλσεις — ita leg. & metro & sententia postulante — *quasi vento secundo afflante direxisti.*
- 708 Πρὸς θεῶν διδάξον κ' ἄμ' — contrahitur θεῶν in monosyllabam.) Quæ quidem in muliere esset rite expectanda, in Uxore certe laudanda, sollicitudinem vides curiosam. Vides porro intercessionem opportune admotam, — colloquii causam & materiem — alias deinde ex aliis circumstantias, quæ hæctenus incognitæ latuerant, in lucem prolatas; ita ut, dum nova plane rerum historia aperitur, novæ quædam turbæ ex insperato succrescant: atque adeo Fabulæ decurrentis ἐκπύσεσι & vigor & gratia uberior accedat — ad ὅτε subaud. ἐνέκα.
- 710 Εἰώ (σὲ γ' δ' τῶνδ' ἐς πλείον, γυνάμ, σέω) videtur hic Oedipo ardor animi jam paululum defervisse: & conjugis precibus victus ægritudinis & indignationis causam aperit. Σὲ γ' δ' τῶνδ' ἐς πλείον γυνάμ σέω — nam tu mulier, majore, quam Hi, reverentia observo, atque adeo rem omnem tibi narrabo. Hoc ideo dicit, quia Chorus Jocastæ modo sciscitanti satisfacere recusaverat. H.
- 711 Κρίοντος — subaud. præp. πει.
- 712 Λίγ' εἰ σαφὲς τὸ νείκης ἐγκαλῶν ἐρεῖς — εἰ σαφὴ ἐστὶν ἡ ἐγκαλέεις, οἷον μολονέριμα. Sch. — *Si tu non (quod Chorus fecit) obscure, sed aperte crimen, quod tibi in altercatione fuit imputatum, declarabis.*
- 716 Τὸ γ' εἰς ἑαυτὸν πάντ' ἐλευθεροῖ σέμω — τὸ γ' εἰς ἑαυτὸν — καὶ τῶν ἑαυτοῦ δυνάμειν — *licentiam omnibus indulget* τῷ λέγειν ὅτι ἐγὼ εἰμὶ ὁ φονεὺς τοῦ Λαῖα.
- 717 Σὲ νῦν ἀφείς σταντὸν — *parum de te ipso sollicitus, vel liberans te sollicitudine his de rebus ὧν λέγεις* πει. Cum hæc Oedipi Accusatio ex vana solum autoritate penderet, ideo Jocasta, contra hanc præcipue disputat, & rem se confecisse rata triumphat.
- 726 — οὐ τετραπλάς ἀμύξις — χαλῶς δ' τὸν τύπον προσέθηκεν, ἵνα εἰς ἀνέμωσιν ἀζάγη τὸν Οἰδίποδα.
- 730 — εἰδ' ἐκείνον ἥνυσεν
Φοιῖκα γηρία πατρὸς — *non ita illum instruxit aut perfecit ut fieri interfector patris* — similiter supra 173. ἡούσατε ἐντοπίαν.

735 *Χεῖρας ἐρευνῶν παθὼν αὐτὸς φωνεῖ* — cum sententia idonea nulla ex his verbis exculpi possit, Cl. H. levissima literarum mutatione facta (quorum ob similitudinem librario error facile obrepere potuit legenti *Χεῖρας* pro *Χεῖρον* ita legit

— ὦν γδ' ὁθεῖς

Χεῖροι γ' ἐρευνῶν παθὼν αὐτὸς φωνεῖ. Ut sententia sit: *quorumcunque enim Deus investigationem oraculo præcipiat, ista ipse facile manifesta-* bit.

741 — ἀδελφὸς λυγρὸν ἔχει — ἀντὶ τοῦ ἐλπίς — neque adhuc rumor ipse obso- levit — sæpius occurrit *ἔχω* cum participio conjunctum. Sic & Lat. ita feres habet &c.

748 Ω Ζεὺ τί μοι — ἀναμνησκέσθαι ὁ Οἰδῆπυς ἐξ ἑχέου καὶ ἐξ ὀπῆς, καὶ αὐτὸς τὸν Δία φωνεῖ, τί μοι ποιήσεις;

754 — αὐτοῦ μὲν δότιος οὐκ εἶδέναι. — non conscius me ipsum projecti — hujusmodi phrasin Atticis usitatissima occurrit. Sc. *interea dum me projicerem, non ego eram rei conscius.*

759 Καὶ μὲν δὲν μ. — Videtur *Jocasta*, quorsam *Oedipus* tenderet ig- nara, & perterrita, hæsitare: exinde scias *Oedipum* vultu misere pertur- bato superiora dixisse.

770 *Ἐξικέσθαι* — N.B. syllaba secunda producit: de qua ita *Euphath.* ad *Hom. Odiss.* H. 301 — τὸ δ' ἐκικέσθαι συζητεῖ τὸν ἀρχαῖον Ἰωνικῶς ἀλλὰ γδ' ἀπὸ τῆς ἀφαικτικῆς καὶ τῆς *Χρονικῆς* ἀδελφῆς. H.

773 ἀχρεὺς γδ' ὧδ' ἀνὴρ — recte sc. habet lectio hæc vulgata, cum nihil vi- deatur dici *δεικνύς*, adeoque τὸ ὧδ' locum non habet — sc. ἀνὴρ ὧδε δῆλος *vir hic, utcumque servus, dignus etiam majore.*

775 Πῶς ἂν μὲν οἱ δὴ — vide quam impatiens *Oedipus* ad ἀπαγγέλλειν fa- talem properat!

777 Δίδωκε ἑμαυτὸν, ὃ γυναικί, μὴ — vehementer & emphatice dictum! μὴ ποῦν ἄλλαν ἀρετὴν ἢ μοι — hæc quasi seipsum recolligens, & ad histo- riam quæ modo erat exponenda viam præmuniens. Interim *Jocasta*, quæ *Oedipus* percunctanti singula jam satis respondisse videbatur, illum vicissim aggreditur, singula cognoscere cupiens, & molestiæ, quam à se non alienam putavit, causam exquirens — ἀλλὰ δὲ πῶς μαθεῖν κ' αἶω.

781 — ἐς ποῦτον ἐλπίδων — N.B. ἐλπίς denotat non modo *spem*, sive futuri jucundam quandam præceptionem, sed in genere quamlibet ex- pectationem.

782 *Ἐμὰ βιβῶντες ἐς ποῦτον* — tam ipse de fortunæ suis tantum jam pro- diderim — dixerat enim supra — ποῦν ἄλλαν ἀρετὴν ἢ.

787 — θαυμάσιον μὲν ἀξία — digna quidem quam forte jure aliquis mira- retur, non vero ea quæ seriam aliquam sollicitudinem injicere debuit.

801 — χρεῖα με μυχθῆναι — leg. potius quam *χεῖρα* ἢ.

810 Καὶ σὺ, γυναικί, τ' ἀλλήθης ἐξερῶ. — hujus rei commemoratione vul- nera sibi refricari & recrudescere sensit, & suspicionis molestæ causam non frustra obversari: nihilominus historiam facti adhuc incogniti ape- riri non veretur.

819 — διπλοῖς κίνεσι μοι — ἢ δύο πλῆγαις — ἢ μάταια δύο κίνεσι ἔχουσιν.

820 Οὐ μὲν ἴση γ' ἔπαιον — non quidem par pari refulsit, cum ego illi non plagam tantum sed etiam mortem intulerim. ἴση sc. πλῆγη.

- 823 Κράνω δὲ τὸς ξύμπαντας — αἱ δὲ τῷ ξίνῃ — nimirum *Oedipus* credidit cædis à se factæ nullum omnino superstitem extitisse, & proinde testem adduci posse nullum; & quidem error iste securitatem peperit, cum nihil de facto cognosci posse consideret. — αἱ δὲ ἄτος ὁ ξίνος, δὲ ἀπικλι-
να, Λαῖος ἐστίν.
- 827 ὦ — μὴ ξίνῃν ἔξισ μὴδ' — videtur plura dicere properantis oratio abrumpi ad ὦ — deinde apostrophe & transitio ad alium casum — transpositio casus frequens apud *Atticos* occurrit, præsertim in Collo-
quiis. Siquis autem τὸ ὦ adjungat τὸ ἔξισ, tum per reciprocationem quandam mala hæc ad *Oedipum* translata redundare intelliget.
- 833 — αἱ μὲ γὰρ φύγειν — quid? etiam si necesse sit me exulare, &c. *Laii* enim interfectori (quod ipse ad se pertinere jam vehementer sus-
picabatur) hoc supplicium antea denuntiaverat.
- 835 — ἢ γάρ μοις μὲ δέῃ —
Μητρὸς μιῆναι; — interrogative hæc poni debent, anne porro insu-
per necesse me nuptiis incestis? &c. Supererat enim hoc fatale, ut re-
batur, nondum confectum.
- 845 Πρὸς τῷ παρὲντος — sc. servi, quem modo adesse jusserat.
- 852 Λησὺς ἔφασκας — vide quam ex omni re aliquam spei blandientis materiem trahere cupit! similiter id agit infra *Jocasta*, sed paulo au-
dacius.
- 857 — εἰς ἡμῶς ῥέπον — MSS. & Ald. rectius habent εἰμὶ, quod *Trichi-*
nus metro cavens immutavit in ἡμῶς sed hoc ab ipso esse temere in-
terpolatum ostendit Cl. H. citans *Dawes Misc. Crit.* p. 149. qui pro-
bat proprium esse Sermonis *Attici* verbis omnibus à εἰ incipientibus du-
plicis consonantis vim perpetuo conferre.
- 859 Κἄκ ἐστὶν αὐτῷ τῷτο γ' ἐκὼ αἰὲν πάλιν — non est quod semel dictum re-
vocare possit.
- 862 Εἰ δ' ἐν πὶ κ' ἀντρέποιο τῷ πῶδιν λόγῳ — sub. ἀρημένῃ verum etiam
si à dictorum quasi trita via deflexerit: τὸ ἀντρέποιο κυρίως ἐπὶ τῇ ὁδῷ
λίγεται, ὅταν ἢ τις βαδίζει κατὰ τὴν πάλιν ὁδὸν ἰππεύει ὁδὸν βαδίζει.

Oedipus cum Jocasta exit.

Chorus interim dictorum testis & judex pro re nata animi Deos reverentis affectum declarat stasimo Antistropho hoc sequenti: vides affectatam & elaboratam filii gravitatem, & sententiarum venerandam quandam obscuritatem, quam Deorum templis potius quam Theatro accommodatam putes.

ΣΤΑΣΙΜΟΝ.

- 873 Εἴ μοι ξυνάη — Cl. H. metra censet hoc modo constituenda
Εἴ μοι ξυνάη φέροντι
Μοῖρα πὰν εὐσεπτοὶ ἀγνείαν λόγων.
Quibus in Antistrophe respondebunt
Υἱός τις φησὶν ἴσμεν
Υἱός τις ἢ πολλῶν ὑπερπλήθους μέγαν.

Ei pro ἤτι utinam : ut sit sententia — ita mihi felix fatum contin-
gat ut ego diis factisque reverentiam exhibeam legibus, quarum auto-
ritas est divina, origo caelestis, & duratio sempiterna. Καταγνώσκων
ὁ χορὸς τῆς ἰουδαίας ὡς μὴ δεχόμενος τὰς τῶν Ἀποστόλων μαρτυρίας, φησὶν ἡμεῖς
φίροντες τὴν εὐσεβείαν ἀγνοοῦν εἴη ἐμνήνη καὶ συνυπαρχαὶ μοῖρα καὶ εὐτυχία.

886 Αὐριότιον ἐσπινάκος δάπτομον — subaud. ὁδὸν sc. εἰς ἀσπίδα ἀκρωτηρίων
ἀνὰ τοὺς αὐτοὺς τὰς χρωμίδας αὐτῇ κατεκρήμνισαι — εἰς ἄκρον κακίας ἐλπίσας
καὶ κορυφωθείσιν ἀνέρες, ὥρμησι καὶ πίπτωσιν εἰς ἀνάγκην ὅτι καὶ ὅτε ἔ-
χρηται πόδι χρησίμῳ τῷ ἐπὶ ὑφίστα καὶ ἀνομοί, ὅποια ἡ ἰουδαία, αὐξη-
θέντες εἰς ἄκρον ἔπειτα εἰς τὴν τοιαύτην ἀνάγκην πίπτουσιν, ὥστε δυστυχὲς καὶ
ἀγένης τὸν αἰῶνα ἀλγύνειν.

889 Τὸ καλῶς δ' ἔχον πόλει πάλασμον — quale sit illud πάλασμον dubita-
mus : Cl. H. ad scopum dictorum attendenti nihil magis verisimile vi-
detur quam Deorum cultum religiosum intelligi, unde publica deriva-
tur felicitas. V. Victor. var. Lex.

890 Μὴ πότε λύσῃ — ἀξίω τ' ἵδον μὴ λύσῃ τὸ συμφέρον τῇ πόλει, ἐξ ἧς κα-
τεῖ τ' ἀντιπάλων.

902 Τίς ἐπὶ ποτ' ἐν τέτοις — locus certe hic vexatissimus, de quo diversi
interpretes diversa statuunt. In genere hæc videtur esse sententia sub-
jecta, sc. impunitas sceleratorum est incitamentum nequitiae, impedi-
mentum autem virtutum. Εἰν τέτοις — ἐν τῷ μὴ παραδείδῳ τὰς κακίας
— ἐρεῖται καλυπτόμεται τῆς κακίας sc. ὑδὲς τὰς κακίας ὁρῶν ἀπαδείξας ἐπι-
γραφῶν ποιήσεται τῶν οἰκείων πλημμελημάτων, καὶ πῶς ἡμεῖς ἀποφύξομεν).

Cl. H. ita leg. Τίς ἐπὶ ποτ' ἐν τοῖσδ' ἀνὴρ

Θυμῷ βίλην ἔρξει

Metro & sententia etiam hoc postulante, ἔργοναυ enim forma media
significat abstinere, non vero arcere — ut sit hæc interpretatio quisnam
demon in istis sceleribus versatus homo iracundia sua efficiet ut tela [di-
vina nimirum] ab animo arceat, adeo ut eum ab illis defendat.

907 Οὐκ ἐπὶ τὸν ἄδικλον εἶμι — locorum hic quorundam, ad quæ religionis
causa populus confluere solebat, commemoratio.

913 — ἐπεὶ ὁρᾷ ἀκέως — siquidem recte vocaris omnium rector, — tali
dignus nomine.

Statim hoc clauditur Epifodii pars secunda sive actus tertius —

Intrat in scenam *Jocasta* & alloquitur Chorum χῶρος ἀνάκτας ex hac
compellatione honorificā intelligas eos fuisse primarios Thebarum cives,
sive magistratus. Εξέλισσις ἰουδαίας ἡσίων ποιησέσης ἐπὶ τοῖς συμβῶσιν
τῇ Οἰδίποδι.

926 — πᾶσι καὶ τοῖς πάλας περμαίει — hoc id ipsum erat quod suadere
voluit *Jocasta* ; ut hæc sit argumenti vis : cum vaticiniis præteritis
nulla habeatur fides, nulla itidem & his recentibus haberi debet.

927 Αἰεὶ ἐπὶ τοῖς λέγοντι εἰς φόβον λέγει — MSS. & Ald. ἢ — λέγει μένοις
πῶς ἐπὶ τοῖς πᾶσι δεινὰ καὶ φοβερά ἀπαγγέλλουσιν τῶν ἡ παραμυθιζομένων εὖτα
ἀνέχεται.

928 — εἰς πλείον ποιῶ — quidam ex conjectura leg. εἰς δέον.

931 Ὅπως λύσιν πᾶσι ἡμῖν εὐαγγῆ πόντος sic MSS. & Ald. potius quam πόντος.
— λύσιν εὐαγγῆ sc. τῆς παρούσης ἀνάγκης τῇ Οἰδίποδι πινομένης.

Hanc *Jocasta* ad Deorum templa properantis orationem abrumpit inopinata Nuntii à *Corintho* venientis in scenam ingressio.

937 Σπύγῃ μὲν αἰδῶ — Chorus, qui prope astans singula observat, officiose monitoris partes præstat.

955 Τὰ ποῖα τούτῃ — sc. σημήναι θύλεις. l. παρὰ potius cum MS. & Ald. quam παρὰ.

959 Πρὸς τῆς τύχης ἔλαλιν. Cl. H. contra H. Steph. mentem reponendum censet cum MSS. & Ald. παρὰ τῆς &c. sc. priusquam id evenisset quod *Oedipus* metuebat. Sive hanc sive illam lectionem admiseris, sententia perinde constabit.

960 Ω φίλῃται &c. Lætitiae, quam nuntius attulit, *Jocasta* impatienti propere *Oedipum* arcessit, id jam evenisse rata, quod illius animum vanis in posterum terroribus liberare posset. Vocatus adest *Oedipus*, vultu aliquanto alacriori visus jam alloqui.

974 Φῦ Φεδ! πὶ δὴτ' &c. *Oedipus* repente, velut sui oblitus, omnem vaticiniorum & oraculorum, quæ antea animo infederat, reverentiam excutit: imo nec à contemptu & irrisione abstinet.

976 Κλάζονταί ὄντις — haud abs re erit Homericæ illa IL. M. 237. quæ Ed. Londin. citavit, proferre.

Τῶν δ' οἰωνοῖσι παντοπύροισι καλῶν
Παῖσι δ' ἔπε μεταπέπομαι ἐδ' ἀλεγίζω,
Εἰτ' ἐπὶ δὴ ξύωσι παρὲς ἢ τ' ἡέλιον τι,
Εἰτ' ἐπ' ἀεὶ τεράτῃσι ποτὶ Ζῆφον ἡερόντα·
Εἰς οἰωνὸς ἄριστος ἀμυνώμενος πατὴρ.

987 — ὦ τὰ τύχης

Κρεῖσσ' ἀφροῖα δ' ἐπὶ ἐδινὸς σαφὴς — ubique animi levitatem & incontinentiam *Jocasta* prodit imo & impietatem, cum è rebus humanis divinam providentiam tollat, & ad casum & fortunam omnia referat — ὦ τὰ τ' τύχης κρεῖσσ' cui res fortunæ dominantur. Perperam Sc. & ver. vul.

990 Σὺ δ' εἰς τὰ μητρεὺς μὴ φοβῶ νυμφόμμετα — ex conjectura Cl. H. reponit εἰς — sc. tu unus ex omnibus.

1008 Μακρόν ἀπωκεῖτ' — sc. πῶ οὐδὲν — ἀπωκεῖτ' longe ἀπὸ τῷ οἴκῳ ἐπὶ δὲ μὲν ὤχετο.

1015 Καὶ μὴν μέλισσά τ' ἀφικόμην — sc. ἀπὸ τῆς τοῦ.

1018 — εἰ δὴλος σὺν εἰδῶς — de hac locutionis *Atticæ* formæ jam antea notavimus.

1026 — ἐδὲν οὐ γάρ — nulla generis cognatione tecum conjunctus.

1039 — ἐπὶ θητείᾳ — sc. ὁ μίσθιος pastor mercenarius.

1045 Δεινὸν γ' ὄνειδος παρὰ γένων ἀνείλομην — ἐν παρὰ γένων χαλεπῶν αἰχρῶν ἢ ἀπὸ πῶ τ' ἀγρῶν βλάτω.

1047 Ω παρὲς θεῶν — Cum vehementia quadam hæc ab *Oedipo* magis magis commoto pronuntiari videntur. παρὲς μητρεὺς — circumstantia apte interjecta. Cum enim rei totius jam conscia esset *Jocasta*, qualem sibi horrorem illius commemoratione sibi incuti sensit?

1056 Pro εἰδῆτ' ἂν l. εἰδῆτ' ἂν.

1066 — μηδὲν ὀτροπῆς — neque hujus neque illius cura te moveat. Μάτῳ ἐ loco suo transpositum refertur ad μὴ γίνεσθαι. Dicentis trepidationem qui reputat, minus mirabitur verborum ordinem perturbari.

— μεταδύσκει

1072 — *ματ' ὅσης τῆς* — nota hic sententiæ interruptæ apponi debet, cum ad aliud per apostrophen subitam & patheticam transeat oratio.

1073 — *ἂν ἐν τῇ τῆς ἐγὼ* — hoc dicere vult *Oedipus* “ne quidem si ex matre, avia, ab avia, servis tripliciter servus ego servus sim oriundus. *H.*

1075 “*Ὅμως πῶς μοι* — *Jocasta* ad extremum usque instat à proposito revocare cupiens, cujus exitum ipsa jam antea animo præceperat; ita ut hæc dixisse videatur; “siquid valeat aut tuus erga me amor, aut “felicitatis tuæ cura, desine plura quærere.

1077 *Τὰ λῶσα* — hæc *Jocastæ* verba pathetice satis interposita *Oedipus* quasi exprobrans & indignans regerit.

1079 “*Ἀεὶ τις ἐλθὼν δόξα τὸν βοτῆγός μοι;*
Ταῦτ' αὖ δ' ἴσπ' — Oedipus, ad rem aliam nullam attentus quam ad natalium suorum agnitionem, *Jocastæ* discedentis vehementem illam sollicitudinem & ægritudinem negligit prorsus, & in eo solum versatur ut Pastorem propere arcessi jubeat.

1083 *Τὶ πότι βέβαιον Οἰδίᾳ;* — sub. *αἰς τὴν* — *Jocasta*, non ultra patiens, è scena se proripuit. Chorus interim, qui discedentis miram trepidationem animadverterat, *Oedipum* admonet nihil tale curantem.

1086 *Μὴ καὶ τὸ σιωπῆς τῆς ἀναρρήξῃ κακῆ;*
Ὅποια χεῖρ' ἐκ, ἰσχυρὰ — ne ex hoc silentio aliqua erumpant mala —
respondet Oedipus indignans, imo, qualia vult, erumpant — at ego
— H. vel sensu medio ἐγγυμνὸς signif. facio ut erumpant —

1094 *Τοῖσδε δ' ἐκφῶς σὺν ἂν ἐξέλθοιμι ἐν*
Ποτ' ἄλλος, ὥς μὴ κακῶς τὸν καὶ τῶν
Τοῖσδε πεφυκὼς σὺν ἐκνήσω τὸ γένος ἐξελθόντων τὸ ἡμῶν — non eva-
dam mei tam dissimilis tamque degener animi, at natalium meorum ag-
nitioem refugiam.

1096 Hæc Chori cantio antistrophica, quasi intercalata, ideo videtur adhiberi, ut suppleri posset actionis intervallum, usque dum *Oedipus*, cujus sollicitudo omnis in Pastoris adventuri expectatione erat occupata, in scenam rediret — Vide Not. ad loc.

1098 *Ὁ τὸν Ὀλυμπον ἀπείρων,*
Ὡς Κροταίρων, σὺν ἔσθ' —

Quibus antithetica respondent infra

1110 *Πᾶν δ' ἐρεστιάται πε*
Προσωπικῶς δ' ἢ σὺ γὰρ —

1001 *Μὴ εἰ σὺ γὰρ καὶ πατρὶώτιον Οἰδίᾳ*
Καὶ τρεφὼν καὶ μητὲρ, αὖξεν.
Καὶ χρεώσας ὥς ἡμῶν,
Ὡς ἐπὶ τῶν φέρον.

Quibus respondebunt

Γὰρ πλάκεις ἀγγερόμοι πᾶσι φίλα,
Εἰδ' ὃ Κυδανίας ἀνάσσειν
Εἰδ' ὃ Βακχεῖος θεὸς ναί-
ων ἐπ' ἀκρῶν ὄρεων. —

1105 — *πὲρ τοῖς ἐμοῖς τρεφνοῖσιν* — ita legendum metri causæ.

- 1117 Εὐρημα δέξαι' ὅτι τε νυμφῶν Ἑλικονιάδων· τε pro πίνος ita lege cum MSS.
Hoc modo Chori metra constituenda censet Cl. H. — ἀπείρων ὅτι
ἴση — seu *experiendo aliquid novi senties* — μὴ ἔσσι καὶ πατρὶώτῃ —
sc. ita ut non fieri possit quin tu — μὴ ἔσσι φαίνεσθαι σὶ πατρὶώτῃ ὅτι
διποδὸς — χορεύεσθαι — eo sc. nomine hymnis ὅτι choreis celebrari ut qui
protuleris.
— αὔξειν — ὅτι ἡμεῖς αὔξειν καὶ μεγαλύνειν σὶ ὡς πατρὶώτῃ — εὐρημα
δέξαι' ὅτι τέ — à nympharum Heliconiarum quadam repertum acce-
pit. H.
- 1112 Oedipus, Pastore jam viso quem expectaverat, in scenam reversus
alloquitur Chorum.
- 1124 Ἀλλὰς π — frequens hæc locutio compendiaria, quam sic explices,
tum alias ob causas, tum ob hanc præcipue.
- 1140 — ἢ ξυμπλάξας π π — sc. αὐτὸν εἶδαι — ἢ vel — cum τὸ ξυμπ-
λάξας referatur ad τὸ μεθ' ὧν supra.
- 1143 Ἀγνοῦτ' ἀναμνήσων νιν — non τὰ ἀγνοῦν — sed ἀγνοῦν ab ἀγνὸς igna-
rus — faciam sc. ut ignarus ille reminiscatur.
- 1168 Ἀλλ' εἰς τὸ δ' ἤξεις — sc. εἰς τὸ εἰδέσθαι.
- 1179 Οἱ μοι! τοῦτο αὐτῷ γ' ἐμὶ τῷ δεινῷ λίγειν (vel λέγων) ut respondeat
τῷ ἀκούων infra, si prior lectio τῷ δεινῷ λίγειν admittatur: sic interpre-
tare — *incidi in id ipsum, quod est dictu horribile* — sin posterior —
sic. in eodem horribili periculo versor, si dixerim.
- 1180 Καρὸν γ' ἀκούων [vel ἀκούειν] ἀλλ' ὅμως ἀκυστὸν — utrumlibet legas, ita
tamen ut verba sibi respondeant.
Nempe jam ἐπὶ ξυρῶ ἀκμῇ, ut aiunt, in ancipiti discrimine res ste-
tit. Oedipus, usque ad extremum sibi constans & periturus, ad ἀνέ-
νώρου festinat. Vide dictionis compendiariæ quam præclara sit vis
atque δεινότης! nihil certe τραγικώτερον fingi poterat.
- 1181 — ἢ δ' ἴσῃ
Κάλλισ' ἂν εἴποι σὴ γυνή — opportuna profecto Jocastæ mentio hic
interjicitur, quæ esset tum ad fidem faciendam, tum ad ἀναγνώρου
plenius exhibendam necessaria.
- 1185 Τεκῶσαι τλήμων; — quam miserabiliter & pathetice est hoc ab Oe-
dipo dictum?
Post ἀναγνώρου absolutam, cum Nuntio una & Pastore quem ac-
cessiverat, Oedipus ἐκ scenæ discedit: Chorus interim atrocitate rei
perculsus animi anxie philosophantis sensa *Stasimon* sequenti expromit.
- 1196 *Stasimon* hoc non est monostrophicon, prout Editiones vulgatæ ex-
hibent, sed Antistrophicon, ἐκ duobus Strophis totidemque Antistro-
phis constans. Hoc autem modo metra sunt constituenda.

STROPHE I.

- 1 Ἰὼ θοῖα βροτῶν
- 2 Ὡς ὅμως ἴσῃ καὶ τὸ μὴ-
- 3 δὲν ζώσας ἐνπερὶ μῶ!

[XXIII]

- 4 Τίς γὰρ τίς ἀνὴρ πλείον
- 5 Τᾶς εὐδαιμονίας φέρει
- 6 Ἡ τοσῶτον, ὅσον δοκεῖν,
- 7 Καὶ δέξαντ' ἀπακλίναι;
- 8 Τὸ σὺν τοι παρὰ δειγμ' ἔχων
- 9 Τὸν σὺν δαίμονι τὸν σὺν αἵ
- 10 Τλάμῃ Οἰδιπόδα βροτῶν
- 11 Οὐδένα μακρορίζω.

ANTISTROPHE I.

- 1 Οἷος καὶ δ' ὑπερβολᾶν
- 2 Τετάρτοις ἐκράτησις τῷ
- 3 Πάντ' εὐδαιμόνιος ὅλος.
- 4 Ω Ζεὺς, καὶ μὴ φθίσις
- 5 Τὰν χαμψάνουχα παρθέτων
- 6 Χρησιμωδῶν, θανάτων δ' ἱμῶ
- 7 Χώρα πύργος ἀνίστας.
- 8 Ἐξ ἡ καὶ βασιλὺς καλῇ
- 9 Εὐδῶς, καὶ πᾶ μίγισ' ἐπ-
- 10 μέρους ταῖς μιγάλαισιν ἐν
- 11 Θησαυρίσιν ἀνάσσει.

STROPHE II.

- 1 Τὰ νῦν δ' ἀκούειν
- 2 Τίς ἀδλιώτερος;
- 3 Τίς ἐν πόποις, τίς ἄταις ἀχρίαις
- 4 Ζυώοντος, ἀπαγαῖ βίον,
- 5 Ω κλεινὸν Οἰδίπῳ κάρη,
- 6 Οἱ μίγας λιμὴν αὐτὸς ἤρκεισιν
- 7 Τῷ παιδὶ καὶ πατρὶ θαλαμηπόλῳ πιστῷ
- 8 Πῶς πότι, πῶς πόδ' αἱ πατρώαι
- 9 Σ' ἄλλοις φέρειν πύλας
- 10 Σίγ' ἰδιωσθήσονται,
- 11 Ες πονοδί;

ANTISTROPHE II.

- 1 Εφίπῃ σ' ἀκροῖ
- 2 Ο παῖδ' ἱρῶν Χρόνῳ
- 3 Διηρξίει τὴν ἄχαμον γάμον πύλας
- 4 Τικνύσκει καὶ πεκνύδρον.
- 5 Ἰὼ Λαίειον τέκνον,
- 6 Εἴη σ' εἴδ' ἐγὼ μή ποτ' εἰδύμαι!
- 7 Οδύρομαι γὰρ ὡς σφίσσεται γ', ἰαχίαι
- 8 Εκ σφίσσεται τὸ δ' ὄρθον αἰπῶν,
- 9 Ανίπινδον τ' ὅν σίγη,

Καὶ

10 Καὶ κατηγόμην

11 Τὸ μὲν ὄμμα.

Ita hæc anomala in ordinem digessit Cl. H. rei metricæ in primis peritissimus: & singuli cujusque porro metri speciem distinxit. Nos quidem satis habemus formam, quam ille descripsit, exprimere & Lectoris judicio expendendam proponere.

1200 Η τοῦτον ὅσον δοκεῖν — sc. felicem *videri* non esse. Δόξαν παρέχου τοῖς ἀνθρώποις ὅτι πῖναι ἐστὶ, εἴτα ἐς τὸ μηδὲν χωρεῖσι: sententia est felicitatem humanam nihil in se certi habere, sed *opinione* sola contineri.

1201 Καὶ δόξαντ' ἀπολλίνας — sc. ἡ εὐδαιμονίας: nimirum *opinione* felicitatis suæ aliquandiu lætatus, tum demum declinat & excidit.

1204 Οὐκ ἔστιν ὑπερβολὴ τοῦ λόγου — sc. ἐπιτυχὴν ἐντυχόν. Metaphora à jaculatoribus, qui præ cæteris sagittam longius emittentes scopum feriunt — simile est *Horatianum* illud

Quid brevi fortes *jaculamur* ævo

Multa?

1209 Φῶν καὶ φήσας — disjunctim pro κατηφίας.

1213 Τὰ νῦν δ' ἀκύνει — νῦν emphaticè; ex prioris fortunæ comparatione. Unde commiseratio audienti ingeneratur, fortasse sententiæ abruptæ nota haud incommode apponitur post ἀκύνει —

1214 Τὶς ἐν πόνοις, τίς ἀταίς ἀρείαις
Εὐνοίης, ἀπαγῆ βίη; — τὸ ἀδλιώπερ supra ad singula sententiæ membra adhibendum revocatur.

1217 Οἱ μέγας λιμὴν — ὃ ἡ ὑποδοχὴ ἐστὶ τὸ ἀμφὶ δέξασθαι σὲ τε καὶ τοὺς πατέρας ὅτι μήτηρ ἦν καὶ γυνὴ ἡ Ἰονίστη.

1221 — ἐς πότονδ' — sc. χρόνον — vel simile quiddam.

1227 — ὡς ἀείαμα — ἐκ περιστάσεως ex abundanti.

1230 Ἀνέπνοσα τ' ἐκ στήν — per te exanimis antea respiravi.

1231 Κατηγόμην τὸ μὲν ὄμμα — & hoc & præcedens verbum denotat tempus *præteritum*, & præclaram illam & periculis publicam liberationem — reddas adeo in *soporem clausi oculos meos*, quippe periculi securus.

1232 Absolvitur jam Epifodion, sive Fabulæ Actus IV. subit Exodos, sive Actus V. — In Dramate Tragico Chori quanta sit vis usqueque ex eo intelligi potest, quod ipsius partium præcipuarum discriminatio à Chori ratione diversa sumatur. Nempe post Prologum, ἐν τῇ τῇ χορῶ Παρόδῳ, sive ingressione in scenam prima, Actio Fabulæ initium habere videtur, ἐν τῇ ἐξόδῳ autem finem. Cum materies Tragica sit grave quiddam & magnificum, atque adeo non tam privati quam publici juris, Chorus, qui publicam personam plerumque sustinet, actioni producendæ continuo interesse debet testis conscius, & monitor, & adjutor; ubi tandem res ad exitum seu catastrophem perductæ fuerint, quid restat, nisi ut fiat ἐξόδος τῇ χορῇ? actione scilicet finit cessat adjutoris Chori officium: nempe id quod est proprie χορευτῶν id quod cum cantione & saltatione peragitur: sic enim hac de re Aristoteles: ἐξόδος δὲ μίσησ' ἄλλαν παρανοήσας, μὴδ' ὅτι εἰς τὴν χορὸν μίσησ' Res jam conclamata ulterius Chori intercurrentis officium non postulat.

lat: Quod solum restat, personæ in Dramate interloquentis partes sustinet, deinceps miseriarum, quæ ineiderint, particeps & consolator.

Α C T. V.

In scenam intrat Εξάρσιλος five nuntius extraordinarius, ea palam narraturus, quæ in scenâ ipsâ aperte exhiberi pudor vetat atque operis lex: nempe *Jocastæ* exitum suspensio vitam finientis, & *Oedipi* manu sibi injecta oculos effodientis. Εξάρσιλος ἔρχεται ἀπαγγέλλον ὅτι ἀγγέλη ἐπελύθηεν ἡ Ιοκάστη καὶ ὁ Οἰδίπυς ἑαυτὸν ἐτύφλωσε.

1232 Ω γῆς μέγιστα τῆσδ' αἰὲ πνέοντο — hæc compellatio singularis, cum non nisi principibus in *Thebarum* civitate viris congruat, facit ut existimem ex illorum hominum ordine potius quam sacerdotum constare Chorum.

1234 — ἐπεὶ ἐγένεως ἔτι
Τῶν Λαοδαικίων ἐντεταμένω δαμότων — si, prout Thebanos decet gentis ἑσ' sanguinis cognatione conjunctos τῶν Λαοδαικίων δαμότων curam geratis.

1237 Νύμφη καὶ θυγατρὶ τῶν δ' τῶν τέγλυ ὅσα
Κούρει — νύμφη καὶ θυγατρὶ τῶν τέγλυ (sc. ὑπὸ τῶν κακῶν μικρῶν) ὅσα κρύπτει, αὐτίκα εἰς τὸ φῶς δάξει.

1241 Λάπτει μὲν ἔσθ' αὐτὸν ἡδεῖ μὲν τὸ μὴ εἶ
Βαρυτοὶ εἶναι· αὐτὸς δ' ἐκάνοισι πὶ φῆς — nihil iis, quæ jam novimus, malis deest, τὸ μὴ βαρυτοὶ εἶναι quo minus sint graviore gemitu digna: sed adhæc quid insuper dicendum habes?

1252 — αὐτὸς τὰ νυμφικὰ
Λέγει — εἰκότως τοῖς λέκτροις ἐμπίπτει· δι' αὐτὰ γὰρ ἀποβύεται — Sic apud *Virgil. Dido* moritura.

Dulces Exuvixæ dum fata Deusque finebat, ἔτ'.

1253 — ἐπιρρήξας ἑσσω — τὸ τ' ἐπὶ πύλας κλείσασσι — ita *Homer.*

— τὸν τρεῖς μὲν ἐπιρρήσασκον Ἀχαιοὶ

Τρεῖς δ' ἀναοίγασκον —

1258 Γοῶτο δ' ἑὺνὰς — ἐρῶτε potius legendum esse monet *H.* cum *Attici* augmentum rarius omittant.

1264 — ἐξαιτῶν πορῆν, minus plene distinguendum post πορῆν, cum ἐξαιτῶν referatur etiam ad infra ὅπως κίχου — *H.*

1269 — ὅφ' ἡγήτῃ πνὸς — vel, ut MSS. ὀφρηγῆ πνὸς, tanquam dux aliquis illi præiuvérat.

1280 — ὁψοιτο νιν — vel potius, ut ex conjectura *Ed Lond.* ὁψοιτο, cum de oculis verba faciat; &, quæ sequuntur viz. ὁψοίανθ' & γνωστοῖα το plurali numero efferantur.

1282 Αἶψ' ἐν σκότῳ — τὸ συμφοῶνιν πᾶσι τοῖς τυφλοῖς ἔπιν; σὺν ὁρῶντις γὰρ ποικίλεις συμπίπτουσι οἷς σὺν ἂν ἐδύλοντο, σὺν ὁρῶντι δὲ ἂν δύνοντα· sed in tenebris viderent ὅς σὺν ἰδῶν — sententia est; *Oedipo*, etiam cæco, *Laïi* atque *Jocastæ* imaginem semper fore observaturam, quorum potius oblivio sempiterna esset optanda. *H.*

- 1286 — ἐδ' ἀνίσταν — sc. non modo lento atque remisso stillabant. N.B. penultimam in ἀνίσταν produci, prout supra v. 278.
- 1288 — αἰματός ἐτίγντο — cum laboret metrum, aut cum Ed. Lond. l. αἰματος τ' — vel potius cum Cl. H. l. αἰματῆς contracte pronuntiatum pro αἰματόεις.
- 1289 — ἔρριζαν κακῶ — frequens hæc phrasis denotans mali ingruentis violentiam — ita supra 1085,6 — & alibi.
- 1295 — ἐν πνι χολῇ κακῶ; — ἐν ποίᾳ ἀφ' ἧτος — seu potius remissione vel intermissione doloris?
- 1296 Βοῶ δαίνοι κλέδρα — πιδανὴ ἢ αἰτία τ' ἐξείναυ αὐτὸν ἵνα [Φησὶ] δάξῃ τοῖς πολίταις ὅτι ἀξίως αὐτὸν ἐπικωρήσατο ἐπὶ ἀκυσίοις πατήμασι, καὶ ὡς μίλλον ὅκοιτι ἐξείναυ τ' πόλειως ἀφ' ἧς πᾶς ἀεὶς ἄς ἐφ' ἧται ἐπικωστήμειν.
- 1298 Τὸν μητρός — nota hic sententiæ interruptæ apponi debet, cum quod ulterius dicere voluit, transfiliat *Oedipus*.
- 1302 — νόσημα μᾶλλον ἢ φέρειν — βαρὺ πλείον ἢ ὥς διώκομαι φέρειν πῖνα — *gravius quam quod quispiam ferre potest*.
- 1305 — οἷον καὶ συγνῆν ἐπικητίσσαι — sub. δὲ vel ἀκῶς. Similiter *Virgil*. — vel *Priamo* miseranda manus.

ACT. V. SCENA II.

- 1306 Ω δεινὸν ἰδεῖν — *Oedipus* hic prospicitur ex interiore domo in scenam prodians, spectaculum prorsus miserabile! & quidem apte produci-
tur, ut appareat id, quod est τραγικώτατον, sc. τὸ ἐλαινὸν ἄμα καὶ τὸ
φοβερόν. Atque adeo Κόμμοι, quem *Aristotelis* memorat, Θρῆνθ' κρι-
νὸς χορῶ, καὶ ἀπὸ σκηνῆς, lamentatio communis & Chori, &, qui in
scena versantur, Actorum hic locum sortitur commodissime; quippe
quem res ipsa postulare videtur; atque adeo *Exodi* partem constituit,
huius sane fabulæ propriam, non vero omnium communem: ἰδὲ
καὶ πᾶς ἀπὸ τ' σκηνῆς, καὶ οἱ Κόμμοι. — Δεινοπαθεῖ ὁ χορὸς ἐπὶ τοῖς συμφοραῖς
— & in misericordiam effunditur. Animadvertite hic metrum non
Jambicum, sed potius Anæpæsticum adhiberi, & rythmum citatio-
rem; qualem à vehementius perturbatis proferri par est.
- 1309 — πῖς ὁ πηδῆσαις — πῖς ἐπιδραμὸν ἐπίηκε — μᾶλλον τῶν μελίστων ma-
jora maximis malis — l. ὡς σὶ δυσὸ — cum τῇ locum non habeat
metri causa.
- 1315 Τοῖαν φέλικαν παρέχεις μοι — ad spectatorum affectus commovendos
nihil afferri poterat efficacius.
- 1319 Διαπίπτειται φορέδην — l. potius πίπτειται anapæsticum: ubinam vix
mea pervagata fertur? H. ὅς οἶδα καὶ ὅπερ τυχεῖναι βοῶ.
- 1325 Καὶ δυσέλεον — irreparabile, quod in cursum rectum reduci nequit,
vento scilicet adverso reflante. οὗρος est proprie ventus secundus, at-
que adeo metaphorice denotat rerum cursum prosperum, frequenter
à nostro hæc adhibetur locutionis forma — sic 705 κατ' ὄρετον ἔλκεται
patriam labantem in statum rectum prosperumque reduxisti. H.
- 1327 Κύντρων π' τῶνδ' οἰσρημα καὶ μνήμη κακῶν — οἷα πελωδιώα τῶν ἀλ-
γηδόνων τῶνδ' εἰσίδω με ἄμα καὶ οἷα δολιότη μνήμη κακῶν τῶν ὡσπερ —
vel

vel οἷον ὁμῶς μὴ εἰσὶν ἢ τε ἀπὸ τῆς πηγῶσεως ἀλγηδὼν, καὶ ἡ τῶν κηκῶν ὑπόμνησις ; nempe ad hæc referuntur illa Chori infra respondentis διπλῶς πενθεῖν.

1333 — φιδ φιδ — alterum horum metri causa, ut redundans, expungit *H.* ut respondeat τω in strophæ οἱ μοι.

1338 Hujus Strophæ metra Cl. *H.* hoc modo constituenda censet

- 1 Απολλων τῶν ἦν,
- 2 Απολλων, ὦ φίλοι,
- 3 Ο κηκὲς τῶν ἐμῶν, τῶν ἐμῶν πᾶσι.
- 4 Επασι δ' αὐτόχειρ νιν ἔπης,
- 5 Αἶψ' ἐγὼ τλάμην.
- 6 Τί γδ' ἔδει μὲ ὀρεῖν
- 7 Οτῶ γ' ὀρεῖντι μηδὲν ἦν ἰδεῖν γλυκὺ ;

Ita pariter metra Antistrophæ 1354.

- 1 Ολοιθ' ὅστις ἦν
- 2 Ος ἀπ' ἀγχείας πέδας
- 3 Νομίδης ἐπιποδίας μ' ἀπὸ τι φόνος
- 4 Εἴρρυτο, καί σπασεν, ἔδεν
- 5 Εἰς χεῖρας πρῶστων.
- 6 Τότε γδ' ἂν θανόν,
- 7 Οὐκ ἦν φίλοισιν ἔδ' ἐμοὶ ποσὶνδ' ἄλγος.

Itidem metra sunt constituenda

- 1346
- 4 Απάγεται ἐντόπιον
 - 5 Οπὶ τάχιστα μὲν
 - 6 Απάγεται ὦ φίλοι,
 - 7 Τὸν ὀλεῖσθον μέγαν,
 - 8 Τὸν καταρραττάταιον,
 - 9 Επὶ τῇ καὶ θεοῖς
 - 10 Εχθρότατον βροτῶν.

Et pariter in Antistrophæ

- 3 Νυνὶ δ' ἄθλιος μὲν εἰμ' ;
- 5 Ανοσίαν τῇ πάσῃ,
- 6 Ομογενὴς δ' ἀφ' ὧν
- 7 Αὐτὸς ἐφωκὶ πᾶσι
- 8 Εἰ τῇ πὶ περισσύνερον
- 9 Φιδ κηκὲς κηκὲν —
- 10 Τῶτ' ἔλαχ' Οιδίπυς.

Hæc è Penthemimeribus Trochaicis, quarum plures à Dactylo incipiunt, omnino constant : quod genus metri rapidum & abruptum animum *Oedipi* perturbationibus variis æstuantem atque convulsam mire effingit. Hæc de metro reformando Cl. *H.*

- 1351 Δειλαῖτε ἔ νῦ, ὅ τι συμφορᾶς ἴσον — en pathetica Chori commiseran-
tis oratio ! ἴσον sc. κατ' ἴσον — δειλαῖτε ὅτι σάνιστος ἐνεκεν, καὶ ὅτι συμφο-
ρᾶς χάριν· χαλιπὸν γὰρ σιωπῇ ἀνδρώπων τὰ τοιαῦτα συνενεχθῆναι.
- 1352 Ως σ' ἡδὲλθαι μὴδ' ἀναγνῶναι ποτ' ἂν — sententia videtur esse —
utinam ipse te nunquam agnovisses à quibus natus fueris. Si enim nul-
la fuisset ἀναγνώρισις, nulla itidem fuisset περιπέτεια.
- 1353 Ολοιδ' ὅτις ἦν ὅς ἀγέλας πίδας, &c. Cuivis hæc legenti in mentem
facile subit illa *Jobi* [cap. 3.] indignantis deploratio & execratio na-
taliū non abfimilis : in utraque τὸ παθητικὸν ἔ τὸ δεινὸν ad extremum
usque servari vides.
- 1368 Ως μὴ πῶδ' ἔχ' ὠδ' ἐς' ἄρας' εἰργασμῖνα — Cum a Choro *Oedipus* teme-
ritatem & violentiam suam reprehendi intelligeret, oratione hac apo-
logetica sedulo respondet ; atque ita, ut facinoris atrocitatem non ex-
cusare modo, sed etiam defendere videatur, quippe & justitiæ divi-
næ suisque meritis congruentem.
- 1371 — εἰς ἄδ' αὖ μολὸν — sub. οἶκον — ita *Virg. Æn.* 1. 6. de *Deiphobo*.
— οἶν ἐμοὶ δυοῖν —
Ἐγὼ ἐστὶ κρείσσον ἀγχόνης εἰργασμῶν — syntaxis quidem duriuscula est
& involuta : forsan hic ἐνεκα subaud. ut sententia sit : *quorum duorum*
gratia, vel præ quibus duobus pæna, quam ipse mihi inflixit, est potior
graviorque suspendio. Κρείσσον ἀγχόνης — ἐπικρητιστέον, ἅπερ σὺν ἡ
ἰσθῆται ἔδ' ἐν θανάτῳ. Sc. atrocius quiddam est oculos effodere, quam
suspendio vitam finire, cum etiam in mortuo corporis mutilati injuria
atque dedecus maneat.
- 1374 Ἀλλ' ἡ τέκνων δὴτ' ὅψις ἦν ἐφίμερ' — per prolepsin hic ad ea, quæ
objici poterant, respondet.
- 1375 Βλάσσο' ὅπως ἴδ' αὖ — in aspectu jucunditas quasi germinans una
florensque cum illis germinantibus ἔσ' florentibus.
- 1376 Οὐ δ' ἦτα — sub. ἀποσλόσσειν ἔξεισι.
- 1380 — αὐτὸς ἐνέπων
Ὡδεῖν ἀπαντες — hæc non sine exaggeratione quadam effert — ut
omnes extruderent me ex humano consortio, me impium illum, Deorum
judicio impurum declaratum, illum è *Laii* genere — *Oedipus* hic tum
suam, tum etiam oraculi denunciationem indigitat.
- 1385 — ἀλλ' εἰ ὅτι ἀκυσθὸς ἐκ' ἡν
Πηγῆς δι' ὕδων — catachrestice, pro auribus.
- 1386 — σὺν ἡνιχόμελῳ — l. potius cum *Cl. H.* σὺν ἂν ἡνιχόμελῳ contractum
pro ἡνιχόμελῳ, metro hoc postulante : & sententia postulante inferitur το
ἂν particula, quæ potentialitatem vel futuritatem denotat. Ita *Antig.*
474. Μητὸς θανόντ' ἄχαπτον ἡνιχόμελῳ νεκρῷ.
- 1392 — ὡς ἰδεῖξαι μὴ πότε l. potius cum *H.* ὡς ἰδεῖξ' ἂν μὴ πότε — cum hæc
lectio linguæ Græcæ indoli magis congruere videntur & ἂν ut supra
notavimus potentialitatem quandam futuri denotet. Ut sententia sit ;
hoc si ita esset, nunquam ego me prodidisset.
- 1395 Κάλλ' αὖ κακῶν ὕπελον ἔξειδ' ἔψατε — sc. pulchram quandam speciem,
veluti cicatricem, vulnere nondum sanato obductam.
- 1399 Αἰ τέμεν — emphatice dictum : cum sanguinem paternum pro suo
haberet.

1410 — ἡ θαλάσσιον

Εκείψατ'—*vel mari submergendum præcipitate*—Oedipus impatiens instat usque, & ad exitum, quem sibi præstitui senserat, cum impetu quodam festinat.

S C E N. III.

Intrat Creon.

Et quidem opportune : πρὸς τὸ πρῶτον ἢ τὸ βυλῶν εἰς τὸ δέον ἂν ἀπαιτεῖς, ἐπεὶ χάρις λείπειται μὲν ὅτι ἀντὶ σε φύλαξ. Aberant, ut par erat, Oedipi filii : ad Creontem adeo rerum Thebanarum summa deferebatur. Restabat adhuc πεπιτάας pars altera, nempe Oedipi exilium. Atque ita demum exitum habet debitum illa & Oraculi & Oedipi denuntiatio. Quamobrem ab initio singula repetens jure mireris fabulae decurrentis œconomiam ad extremum usque artificio singulari deduc-
tam.

1425 Αἰδεῖσθ' ἀνακτος ἥλις—Creon prodians in scenam Chorum increpat, quod Oedipum in aspectum publicum se efferre pateretur. Cum δὲ πύργῳ φροντίδες aliquid novi secum fere apportare soleant, unde priorum correctio quædam & emendatio subsequitur, ideo monendus est Lector revocari à nobis annotationes jam editas, ubicunque præsentibus hisce viderit repugnantes. Atque adeo sententiam sic mecum interpretetur : *siquidem nullus hominum pudor aut reverentia vos moveat, at saltem solem reveremini, qui spectaculum tale ferre nequit*—αἰδεῖσθαι δεικνύω ἀπὸ λυπτῶν veremini palam ostendere in aperta luce τοιοῦτο ἄρως piaculum tam abominandum, adeoque ex oculis tollendum.

1439 Τοῖς ἐν γένει—ut supra 1026—τῷ γένει sc. quæ ad consanguineos pertinent—sic 1233—en rationem autoritatis interpositæ, cum ad se suosque hujus rei curam attinere censeat.

1431 Πρὸς θεῶν ἐπέειπε ἐλπίδος μ' ἀπίστας—ἐλπίς hic significat expectationem in genere sc. *expectationem quam ego de te prius habui*; cum jam antea nempe insidiarum & cædis reum te fuisse putarim, atque adeo hac terra exterminandum.

1433 — πρὸς σὺ γὰρ ἐδ' ἐμῶ, φράσω. sc. *tua res in eo agetur, quod dicam, non mea*. Camerar.

1437 Εδρασ' ἂν (εἰ τῶτ' ἴδ' ἂν) εἰμὶ τῷ θεῷ—michi quidem ubique Creon videtur mores, quales ab incepto processerunt, eosdem ad extremum usque servasse, ubique tum erga Oedipum moderationem & benignitatem, tum erga Deos reverentiam ostendens : utcumque aliter sentiat Bouvinus, interpres Gallicus, sibi jam dissimilem, & asperitatis & insolentiae reum insinuat ; nimium certe hac in parte argutatur vir eruditus, pro gentis suæ indole delicata nimis & fastidiosa, ea postulans, quæ morum apud Græcos simplicitas non ferebat—quid enim ? in exilium Oedipus erat abigendus : hoc & Ora-
culi

culi & *Oedipi* imprecatio, imo jam etiam voluntas postulavit. Nulla itaque video superbiæ & crudelitatis Argumenta : imo video hominis cautionem & temperantiam, qui ne hoc quidem (quod necessitate quadam imperatum videbatur) exequi voluit nisi Oraculo prius consulto, ὅμως δ' ἰν' ἔσται χρεῖας ἄμεινον ἐκμολδεῖν ἢ δοῦν. Certe, si hæc fabulæ pars, veluti spuria aut interpolata, rejecta fuisset, desideraretur profecto oratio, quæ omnium est longe παδικωτάτη.

1444 — τὸ θεῶ πίσει φίροις — tua fortuna facit ut Deo fides habeatur.

1452 — κύριον τίφον — sensu proprio & singulari ; cujus ratio una subjicitur, ἰν' ἐξ ἐκείνων, οἱ μ' ἀπωλύτω, γένω.

1455 — εἰ γὰρ ἂν πότι

Θήσκων ἐσώδω μὴ πὶ τῷ δεινῷ κακῷ — sc. εἰ μὴ ἐπὶ, &c. *Oedipus* semper fatale quiddam ad se pertinere censet, atque adeo dicit non omnino servatus fuisset (cum in *Cithærone* jacerem, morti objectus, nisi in magnum aliquod malum.

1461 Ταῖν δ' ἀδελφῶν — vide teneram miseri parentis de filiabus sollicitudinem, quam postmodo fusius descriptam exhibent carmina suavissima 1475 ad 1500! nupiam certe τὸ ἐλεινὸν elegantius expressum videbis.

1463 Pro αἶν l. cum *H. ταῖν*, ut supra 1461. *illas in tutelam accipe.*

1471 Οὐ δὲ κλύω σε — dixerat jam antea πὶ φημί; jamque auribus arrectis filiarum, quas arcessiverat *Creon*, fletum percipit.

1476 — ἥς εἶχες πάλαγ l. cum *Ald. MSS. & H. ἣν εἶχες* — sin retineatur ἥς — sub. ἂν — ut sententia sit : *delectationem tuam præsentim, qualis sit intelligens [per eam] ea, quam olim habueras* — ubi τὸ παρῶσαν opponitur τῷ πάλαγ.

1477 Ἀλλ' εὐτοχίης — verba *Oedipi* beneficium grato animo agnoscantis & bona omnia *Creonti* vicissim comprecantis. τῇσδε τ' ὀδῷ — sub præpos. forsan ἐνέκα, quia sc. filias adesse permiserat.

1479 Ω τέκνα — oratio affectu paterno exuberans, qua nulla fere afferri poterat τραγικωτέρῃ, aut ad misericordiam ingenerandam accommodatior !

1482 — πρὸς ἐξένησαν ὄμματα — vel hoc est ironice dictum, vel in malam partem — sc. *oculos meos male tractarunt.*

1489 Ποίας δ' ἐόρτας ἔνθεν εἰ κεκλαυμένα

Πρὸς οἶκον ἔξωδ' ἀντὶ τ' ἡμερίας

En circumstantiam, in qua apud *Græcos* magna quædam felicitatis pars contineri existimabatur, sc. spectaculorum celebritatem ; unde filix misera non voluptatem aliquam, sed potius dolorem essent percepturæ. Vel potius, cum τὸ κεκλαυδριάσθαι sit vocis passivæ, cum *Cl. H.* sic interpreteris ; quæ festa, unde non vice spectaculi deserta dum reverjuræ sitis ? — quasi dixerat ; horrendam illam, quæ sibi contigerant, malorum historiam, cum dramatis Tragici materiem omnem atrocitate sua superare videatur, omnium ora oculoque ad filias in Theatro sedentes conversuram fore ; ita ut vice spectaculi [vel tragædiæ quam Scena exhibuit] ipsæ luctus Argumentum præbeant, fletuque publico contristatæ domum redeant.

149I — *ὥς γαίμων ἵκητ' ἀκμής* — en & aliam insuper circumstantiam infelicitatis ! & quidem eo graviolem, quia cum infamia aliqua conjunctam.

150I *Χίρως φησὶν αἶναι* — metaphora à solo inculto.
— *νῦν ᾧ τὰτ' εὐχόμενοι μοι*

151I *Ὁδὸν καὶ εὐχόμενοι μοι* — Dacierii conjecturam notavimus legentis & *καὶ εὐχόμενοι* — si vero τοῦ οὗ ad *Oedipum* referri malis, sententiam involutam cum Cl. H. sic expeditas : sc. *νῦν ᾧ εὐχόμενοι μοι τὸτο ἐμὲ ζῶν ἐκείνῳ οὐ* vel *ὅπως καὶ εὐχόμενοι ἐσὶν ἐμὲ ζῶν ἐκείνῳ* nunc vero id nunc mihi precemini ut *isthic vivam, ubi me semper vivere expedit* : i. e. nunc mortem mihi precemini, ut apud inferos ego vivam, ubi semper vivere me jam expedit — vel forsan denotari potest una quædam & certa exilii sedes.

1514 *Ἀλλ' ἐν ἑξήκεις δακρύων* ; sic interpunge — satis hæc : *quousque excedis illacrymans ? — vel ultra modum lacrymis indulges ?*

1522 *Καὶ γὰρ ἂν κερήσας ἐσὶ σοὶ βίῳ σωείας* — cum enim tibi res ex voluntate fluere non illæ quidquam tibi ad felicitatem diuturnam contulerunt : quare satius est consilio alieno obsequi.

1523 *Ὡς Πάτεραις Θησας* — Fabulam, uti par est, commode interposita claudit Chori philosophantis bene morata sententia : quæ rei summam repetens memorabili hoc exemplo fortunæ instabilitatem vitæque humanæ infelicitatem commonstrat.

1525 *Ὅπως ἐξήλω πολίων* — non *fretus fortuna aut opinione hominum, sed virtute tua*. Camerar.

1527 *Ὡς δὲ θνητὸν οὐκ* — *παρεφράζει δὲ τὴν ὅτι Σόλωνος ῥῆσιν ἢ ἔφη ὥς τὸν Κροίσον* — similiter *Eurip. Androp.*

*Χρὴ δ' ἐπὶ εἰπεῖν ἐδὲν ὅλοιον βροτῶν
Πρὶν ἂν θανόντος τὴν πελοταίαν ἰδῆς,
Ὅπως περὶ σὺς ἡμέραν ἤξει κῆρυ.*

Idem etiam in Troad.

— *τῶν δ' εὐδαιμόνων
Μηδὲνα νομίζειν εὐτυχεῖν πρὶν ἂν θάνῃ.*

EPILOGUS.

HÆC habui quæ annotationibus ad *Oedipum* Tyrannum jam editis *Appendicis* loco subjungerem ; & quidem ea, quæ operis instituti defectus supplere, & errata, quæ inciderint, corrigere, quæque, adeo, propriis inserta locis, justî cujusdam commentarioli formam exhibere possent.

Sentio quam difficile sit in hujusmodi re modum tenere, ita ut neque pauca neque multa nimis dixisse existimeris ;
sicui

ficui adeo nimius videar & ex περιγῶνας multa & quidem de momenti levioris rebus differuisse; sciat me, non ad hominum Criticorum judicia, sed ad Tironum Græcorum utilitates respexisse; & quidem illorum patientia me abuti maluisse, quam horum desideria fraudare. Non itaque inter Discipulorum cathedras in rei grammaticæ argutiis me aliquando versari tædet, & dictionis idiomata, sententiarum syntaxin designare, obscura definire, elliptica supplere, & involuta explicare; quicquid demum discipulis aliquatenus subsidio & documento esse potuit nolui quidquam hac in parte invidere.

Versionem Latinam cur pro more Græcis non apposuerim, causas jam antea satis exposuisse videor. Nolui sane quoquo modi id admitti, quo difficile erat non abuti, quodque adeo adolescentibus nostris impedimento esset & fraudi, potius quam adjumento.

Nequid vero idoneum hac in parte prorsus deesset sententiarum complurium delectu habito interpretationem plenam atque distinctam subjeci: earum imprimis, quarum constructio paulo difficilior videbatur, aut ubi scriptoris mens obscurior. Nolui sane, quod plerique facere solent, loca vexata & difficiliora sedulo dissimulare aut sicco pede præterire: verum, ubicunque res postulavit, aliquid commentando extricare studui, & quicquid ad intellectionem pleniorum faceret proposui, aliquando etiam diversas interpretationes Lectoris judicio subiectas in medium protuli.

Siquis vero sententiarum etiam minus difficilium explanationem à me identidem afferri miretur, sciat hoc à me eo consilio factum, ut versionum Latinarum, quæ manibus vulgo feruntur, errata vitari & corrigi possent: Nolui enim adolescentes credulos in fraudem atque errores illici, & ut plurimum fallacia, imo nonnunquam & falsa pro veris sequi.

Siquis

Sig
citen
afferr
habito
vero
quia
senten
lastica
eret;
sat, a
devio
nioren
putet,
Ne
constit
quisita
arbitr
videb
ras a
De
cis ge
Græc
fuisse
te à
illius,
των,
mioru
tamen
rant,
frustr
cujus
neoter
Po
mus u
tris d

Siquis porro quærat, cur Scholiastæ verba à me toties citentur, cum sermone Latino sententiæ explicatio plenior afferri posset & melior, sciat id à me non nisi discrimine habito factum, & tum demum, cum interpretationem à vero non aberrare intelligerem; at vero ideo præcipue, quia Græce scripta: & quidem ea mente, ut Tiro noster, sententiæ Sophocliæ studiosus, dum hæc eruditionis Scholasticæ rudera perscrutatur, aliquid saltem pretiosum erueret; ut scilicet dum Marte proprio fretus hæc Græca versat, aliquid lucri præter spem faceret, & itinere quodam devio in linguæ illius, quam neglexerat, cognitionem plenior deduceretur. Nequis ideo hoc à me temere factum putet, quod adolescentibus nostris usui fore intellexerit.

Nequid porro ad Textûs lectionem genuinam accuratius constituendam deesset, Lectt. var. è Cod. MSS. undique conquisitas subjecimus, ita tamen, ut earum delectus Lectoris arbitrio permitteretur: etsi nonnunquam ubi res postulare videbatur, iudicium Criticorum hominum imo & conjecturas afferre non dubitemus.

De Cantionum Choricarum rythmo & singulari illa vocis gestusque modulatione sentio parcius esse dicendum, cum Græcorum μελοποιία nobis penitus sit ignota: mirificam fuisse illius vim facile crediderim: & profecto hac in parte à Poetis Tragicis ut plurimum erat elaboratum. Verum illius, quod erat in theatro Atheniensi μέγιστον τῶν ἡδυσμάτων, gratia fere omnis periisse videtur; quam à Meibomiorum gente restitui posse frustra speramus. Ad metra tamen recte ordinanda sive restituenda, quæ adhiberi poterant, subsidia non negleximus: & hac quidem in parte non frustra usi videmur opera viri sæpius laudati B. Heath cujus in re metrica constituenda auctoritatem Triclinio & neotericis quibuscunque anteponendam existimamus.

Postremo, quod rei caput est, in eo præcipue elaboravimus ut Tiro noster, præjudicatis opinionibus, quas è Theatris domesticis natas attulerit, exutus veram tragædiæ Sophocliæ

phoclæ formam, qualem in scena exhibuit Poeta, qualem descripsit Aristoteles, aliquatenus percipere possit: ut singularum partium dispositionem, & ordinatam dramatis producti seriem, & fabulæ demum totius constitutionem exploratam habeat & perspectam: eo consilio annotationes, quæ ad rem dramaticam spectant, prolixiores adornavimus: siquid lucis rei obscuræ affudisse, aut adolescentium in literis hisce studia erexisse aut adjuvasse videamur, laboris suscepti nequaquam pœnitebit.

IN f
ad
dearum
ro forte
tum O

7

de
ta

10

15

20

22

32

av
N

33

35

ta

36

ul

ita

42

ju

43

44

46

ear

me

48

me

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ὅτι ΚΟΛΩΝΩ.

PROLOGUS sive ACT. I.

IN scena exhibetur *Oedipus* exul, egenus, cæcus, *Antigona* filia ducente, ad *Colonus* in *Attica* delatus, juxta lucum sacrum, sive *Eumenidum* dearum templum, de via lassus confidet; ibi querelis luctuque non indecoro sortem suam deplorans incipit τέκνον τολᾶ &c. tum representatio scenica tum *Oedipi* oratio ad commiserationem excitandam egregie comparatur.

- 7 Στέργειν γδ αὖ πάσαι με καὶ χρόνος σιωπῶν
Μακρὸς διδάσκει καὶ τὸ θνητῶν, τέλει.
τέργειν — patienter ferre dolores, ita ut eos quodammodo amare vi-
dear — καὶ τὸ θνητῶν, τέλει. sc. ὁ ἐπὶ τέλει, animæ innata generosi-
tas, quæ concurrat ut causa quædam tertia.
- 10 Ἡ ὥσπερ βεβήλοις — βέβηλῳ ὁ τόπος ὁ ἀκρότατος καὶ βατὸς πῦσι — θά-
ησι — θάησις — τόπος ἐνθα πολλοὶ σιωπῶντες σκεψόμενοι.
- 15 — ὡς ἀπ' ὁμιλίαν ὥσπερ. sc. ὥσπερ εἰσι — vel ὡς τις πρὸς αὐτοῦ
πικραίνεται — ὡς ἐπικρούσῃ — ὡς ἐπὶ ἐκ πρὸς ψεύσεως πικραίνεται.
- 20 Μακρῶν γδ ὡς γέροντι — ὡς ἡλικίας μακροτέρων ὁδὸν ἢ ὡς ἡμεῖς γέροντι.
- 23 Χρόνος μὲ ἔνικ' — σιωπῆς γδ τὸ πρᾶγμα. ἔ με δὲ μαθεῖν τὸ τοιοῦτον.
- 32 — οἶομαι ὅ δέιν
Οὐδὲν· πῖλας γδ ἄνδρα. — sc. ἔ δέ με ὡς ἐλπίσται ἐρωτῆσαι· ἰδὲ γδ ὁ
ἀνὴρ πάρεστι, παρ' ἔ εἰσμένθα. Καλῶς ὅτι τὸ οἰκονομίας ἵνα μὴ μένος ὁ Οἰ-
δίπους ἀπολειφθῇ.
- 33 — ὡς ἀνὴρ ὁδὸν — sc. πάρεστι — ὡς quoniam.
- 35 — τῶν ἀδελφῶν — sc. ταῦτα παρ' ὧν ἀδελφῶν, de quibus incerti dubi-
tamus.
- 36 Opportune hic intervenit loci ex incolis quidam admonens illis sine
ulteriori mora ἐ loco hoc sacro esse exeundum. Περί ἢ τὰ πλείονα —
ita scrib. divisim — ἀποδοῦναι τῶν ἀσέβων· καὶ τότε ἐρώτω.
- 42 Τὰς πάντ' ὁρώσας Εὐρύκλειδης — Ita eas appellari iussit *Orestes*, cum in
judicio apud *Athenienses* habito sibi propitias expertus fuisset.
- 43 — ἄλλα δ' ἄλλα καὶ καλὰ — sc. ὀνόμαζα.
- 44 Αἴ μ' ἴλεω μὲ τόνδ' — dele τὸ μ', metro postulante.
- 46 — συμφορᾶς ἐμῇ ἐμῇ — signum ad calamitates meas, sive potius
earum finem pertinens; arripit hoc ἐ loco & *Eumenidum* nomine o-
men, ut sibi propitium.
- 48 — μὴ μὲ ἀπαιτήσῃς
Τοῖον δ' ἀλάντῳ ὧν σε ὡς οὐδέποτε φερόμεν — ne tu me talem exulem ὡς
mendicum ita negliges, ut indignum putes cui &c.

- 56 Τιτὴν Προμηθεύς — hæc de *Prometheo* diferte testatur *Apollodorus*.
 59 — αἶ ὃ πλεῖστον γυναι — ita l. cum Schol. & MSS.
 66 Αρχεὶ πῆς αὐτῶν ἢ πὶ τῷ πληθει λόγῳ; — si forte mireris hæc *Oedipum* sciscitari, intelligas non hæc ab eo ut rem prorsus nesciente dici, sed ut ab eo, qui plane hospitem se & peregrinum haberi voluit — πὶ τῷ πληθει λόγῳ — τῷ ἐστὶ δημοκρατεῖνται.
 71 Ὡς πρὸς τὴν λέξιν — sc. πρὸς λέξιν π.
 74 — πάντ' ὁρῶντα λέξομαι — sc. non obscura, vel quæ dicentis cæcitate indicant, sed clara & perspicua. Quæ proprie ad dicentem pertinent, hic catachrestice ad verba referuntur.
 75 Οἶδ' ὧ ξέν', ὡς νῦν μὴ σφαλῆς; — Cl. H. monet interrogationis notam poni oportere post σφαλῆς, ut sit sententia: *nosstin', peregrine, quid facere se oportet ut errore non labaris?*
 76 Γενναῖος ὡς ἰδὼν — πάλιν δ' δαίμοις — præter id quod est ἐν τῷ δαίμονος sc. quod fataliter tibi accidit.
 77 Αὐτὸς μὲν — sub. ἐπὶ τοῦτο — eo ipso in loco mane ubi.
 78 Τοῖς ἐνταῦθα αὐτῷ μὴ κατ' αὐτὸν δημόταις — aut distinguere oportet τὸς ἐνταῦθα αὐτῷ μὴ κατ' αὐτὸν δημόταις — aut, quod potius videtur, legere μοι pro μὴ.
 84 Ὁ ποταμὸς δεινῶπις — *Oedipus*, oraculi memor & laborum metam jam animo præcipiens, Eumenidum patrocínio se commendat.
 91 Ἐνταῦθα κέμψεν τὸν παλαιῶρον βίον — metaphorā à Currículo, ubi flexio fit ad metam.
 93 Κέρδη μὲν οὐκ ἔσονται τοῖς διδόνουσιν, ἀλλὰ τὰς ἐμὰς ἀπολαύσεις — *Hæc in Atheniensium gratiam dici vides, qui cum Thebanis inimicitias gerebant. Εἶδεν γὰρ τότε Ἀθηναῖοι καὶ Βοιωτοὶ ὡς ἀπὸ τῆς ἀπολαύσεως ἀφαιρούμενοι.*
 97 Οὐκ ἐστὶν ὅπως — non fieri potest quin — πιστὸν πτερον — fidum omen
 111 Σιγῇ — πῶς εἰσαγγέλλω τὴν ἑξῆς εὐαφροσύνην ἢ γέλοιον ποιήσω.
 115 Κρύψον κατ' ἄλσος — de incolarum quorundam adventu admonitus, è via in lucum interiorem recessit *Oedipus*; ubi abditus aliquandiu sermones de se loquentium percipere posset.
 117 Chorus, qui è senibus loci incolis constituitur, in scenam intrat: peregrinum hominem, quem advenisse audierant, huc illuc investigans quærit, non sine trepidatione quadam discurrens, & multa festinanter suggerens sciscitansque. Atque hic initium habet ἡ πρώτη τῆς ὅλης χοροδίας, five officia interlocutoria: at vero prima cantio parodica non incipit ante v. 661. *Εὐίππη ξένη, &c.*

Metra sequentia Cl. H. sic constituenda censet

Ὁρχ.

Τὴν ἀρ' ἡν; πῶς ναῖς; πῶς κυρεῖ;

Cui respondet Antistrophe 145.

Εἰς ἐς,

Ἀλλὰ τὸν ὁμῶντων ἀρχὴ καὶ —

Ita itidem & hæc metra

Προσφύγει πειντικῶς πλανῶ.

Ταὺ πῆς ὁ πρὸς τοῦτο ἐστὶν.

Cui respondet Antistrophe

Προδῆσεις τῶσδ' ὄρας περιῶς

Γάρ, περιῶς ἀλλ' ἵνα τῶδ' ἐν α-

19 Ο πύντων ἀγορεύματος — cum unus aliquis communisque locus ei non suffecerit.

20 Ἀδύσεται αὐτὸν; nota interrogationis hic apponi debet, *quid? anne videtis eum?* festinanter & perscrutari & loqui videntur.

35 Oedipus è latebris paulatim se prodit Chorum alloquens: Chorus, spectaculi atrocitate percussus, exclamat ἰὼ ἰὼ, & hominis miseri cecitatem observans, neque illius causam cognoscens, cæcum fuisse natum putat φυλάμιον —

37 Πολλὰ κέλδους ἐρητύει — πολλὴ ὁδὸς ἢ ἀσχετολογία σὲ ἡμῶν. sc. πόρρωθεν ἀποσφραγίσιν αὐτὸν, μὴ διωάμφοι ἐπιῶσται τῷ τόπῳ.

38 Αὐτῷ — illo ipso in loco subsiste, quem extra nefas est procedere.

39 Pro βραχὺς ὀχλάσεις l. potius βραχὺ σ' ὀχλάσεις. H.

37 Ἡδῶ; sic interpunge — an sedere debeo? H. — Schol. vero ponit ἀπὸ τῆς κατέσθω ἀπὸ τῆς ἐὼν ῥαφεται ᾧ καὶ ἡ σὼ ὃ καὶ βέλπον.

35 — ὅτε νῦν χαλᾷς — quando aliquid remittis de doloribus, & otiosus es.

38 Pro ῥοῖς — metri gratia cum Turn. & St. l. βαίνεις.

36 Pro μακρὰ l. μακρῶν. H.

37 Λαίς ἴσθι πν' ἀπόρρον; — hæc ille horrore quodam simul & pudore commotus; ita rem dissimulans, ut tamen satis aperte proderet: sic in Euripidis Hippolyto Phædra non ipsam rem aperte, sed oblique — Ὅστις ποδ' ἔπος ἐσθ' ὃ ῥ' ἀμύζον;

2 Ω ὦ! ἰὲ! ἰὲ! — statim sem totam Athenienses intelligunt: neque sane potuit Thebis, vicina in turbe, gesta esse ipsis ignota, vel propter totam monstri crudelitatem. Hoc etiam nomine laudatur Poeta, qui fecerit statim agnosci Oedipum ab Atheniensibus; ne longa generis commemoratione fieret prolixa fabula. Sicut Euripides in Supplicibus introduxit Thesea è comitatu Adrafti genus exquirentem. Camerar.

36 Οὐδένι μοι ῥάδια τίς ἐρχεται — Sic Ald. leg. sc. negant ullam vindictam manere illos, qui malum malo rependunt; nos igitur à se decepti vicissim decipimus; nam fraus fraudibus aliis involuta debet esse autōri molesta. Non igitur promissis se teneri existimant. Camerar.

37 Ὡς μὲ ἀσπαρῇ τῶδε καὶ πίνειν ita metrum restituit H. πίνειν luere pœnas vel rependere ἐνέχεσθαι ἀν' ἀσπαρῇ.

35 Pro ἐ χαλοῖς l. potius cum Ald. & MS. σὺν ἀλαοῖς — sc. oculos meos non, quales sunt paterni, cæcos in oculos vestros obvertens.

36 — Νόσσητε

37 Τὰν ἀδύσεται χεῖρην — nutu significate gratiam hanc utcumque minus expectatam nobis indulgeri.

38 Pro βροτῶν l. βροτὸν metri gratia. H.

37 — τῶδ' ἐκ θεῶν τρέμοντες — Atheniensium δεισιδαιμονία ex hoc perinde ac aliis exemplis perspicitur potest.

36 — τὸν χαλεμὸν ξένον — cum epitheton hoc prorsus otiosum videatur, H. ex conjectura reponit τὸν δ' ἀλώμενοι. Ed. vero Lond. χαλόμενοι.

Πιστιδίτ'

- 258 Πιπινδός ἐν μῦθον ἢ δεδρακέναι — transferri vides ad res ipsas, quod de personis proprie dicitur — pro ἔργα πιπινδότης μῦθον ἢ δεδρακέναι facinora ex necessitate quadam fati, non sponte perpetrata — ita 74 — ὁρῶντα λίξομεν.
- 269 — εἶπα τὸς θεὸς
Μοῖραν ποιεῖσθαι μηδαιῶς — ἔ ne, Deos dum honorare videmini, pro Diis sortem vel fortunam omnino habeatis ita Cl. H. ex mente Gratii — Quid si autem sic interpungas post ποιεῖσθαι — atque sic etiam post μηδαιῶς — sc. μηδαιῶς τῷ ποιεῖν — sed aliter Camerarius: in nullo loco vel parte ponatis, hoc est negligatis. ἐπεὶ καὶ τὸ πυνδολέειν ἐλάλησεν καὶ γνώμη θεῶν καὶ ἀνθρώπων τῷ θεῷ ποιεῖται.
- 302 Ω Ζεὺς! π λῖξω; — dum hoc Oedipi sermone pathetico Chorus in sollicitudinem & misericordiam delinitur, Antigone prospiciens facinoram equo vectam, prae gaudio exclamat attonita, & Ismenem sororem demum agnoscit. Hinc nova aperitur scena, & fabulae decurrenti accedit aliqua varietatis gratia utrobique commiserationis & gratulationis & in omni genere παρρησίας materies non injucunda.
- 320 — δυστάλεια τέρεται — cum hæc ad patrem referatur miserrima vendi ratio. H.
- 337 — ποῖ ναίειαν ποιεῖν — εἰς τὸ ποιεῖν — vel ὡς τὸ ποιεῖν. sc. juvare laboribus apti ubi illi sunt? cur non illi potius, quam vos facinoram me curatis? H.
- 349 Νῦν δ' αὖ πᾶν εἴκεις μῦθον — Suspiciatur Oedipus non temere, sed gravi aliqua causa urgente filiam advenire, mali alicujus nuntium πρὸς ἐξέρχον οἰκόνει πλοῖς; quænam profectiois causa te domo excivit? H.
- 363 Pro ἀλιτρεῖ H. I. potius ἀλιτρεῖς cum St. & Turn. cum hoc comæmetrum minus peccet — vel forsitan ἀλιτρεῖς —
- 373 Τιμῇ καὶ ἡτῶν — τῇ τιμωρίᾳ ὑποτάξων.
- 382 — εὐστιάς χάριν — salutis gratia cum Lectionem hanc agnoscatur terprcs vetus & Suidas, sententia postulante, Cl. H. admittit ut potius rem vulgata.
- 394 Κάποις ὁ τύμβος δυστυχῶν ὁ σὸς βαρὺς — ἀντὶ τοῦ ἐπὶ ξίνης σὺ θάπτεαι δυστυχῶσιν ἐκείνοι. Θεοαίσις μεγάλων κακῶν αἴτιος Οἰδίπυς, εἰς μὴν ψάσιν αὐτὸν ἐπὶ τῇ χώρῃ. v. infra 452 — χρησμός γὰρ ἦν, ὡς ἦν οἱ καὶ οἱ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐγκρατεῖς ῥηόνται, ἔστιτο αὐτοῖς ποτε σωτὴρ πολέμου, μὲντοι ὑπὸ τοῦ Θεοαίου κατὰ τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον, εἰς τὴν καὶ ἐπὶ ταῦτα δὲ εἰκὸς ποιητικώτερον ὑπὸ τοῦ Σοφοκλέους πεπλάσθαι ἐπὶ θεοπαίον Ἀθηναίων.
- 429 — ὁ μέγας ἦν πίπων — ὅτι θυμὸς ἦν πίπειρος. sc. decoquendo quantum deferbuerat. ἐκδραμεῖν μοι violento cursu cum se effugerat — μέγας καλῶς — conscientia scelerum & miseriæ sensu —
- 433 — χρόνιον longo jam tempore moratum.
- 456 Παρανίστησι σε βέλομαι τὴν εὐμφορὰν — Chorus, cui res publica semper est curæ, cum intelligeret commodum haud leve ad se reduci posse, animo jam benigniori Oedipum alloquitur. παρανίσθιν αὐτὸν ἥτιον πῶς ἐκείνης ῥηόντο.
- 467 Οἷός γε νεκρὸς H. ita potius legendum censet ut melius conficiatur metrum, cum penultima τοῦ νεκρὸς sit brevis.

44 Intrat in scenam *Theſeus* quem mox affuturum *Chorus* monuerat.
 ῥητὸς ὁ Θησεὺς τὰ ἦν ἐσπέρηται· καὶ ἔχει ἐπὶ τῷ τῷ οἰκονομίας δεξιότητα,
 vides eisdem mores ubique ſervari, quales in eo homine *Athenienſes*
 revereri ſolebant, benignitatem, æquitatem, fortitudinem.

53 — δεινὸν γὰρ πῶς ἂν πρᾶξιν — certe enim rem mire duram ſc. vel ini-
 quam vel factū difficilem.

55 Ως οἶδα γ' αὐτὸς — orationis huiusce ſententia eadem plane eſt quæ
 & *Didonis Virgilianæ Æneæ* hoſpitem naufragum compellantis. Hic
 & duo verſus ſequentes videntur parenthetice interjici: ita ut ὡς ξὺν
 γὰρ μὴ ἐσυνικονίζεῖν referri poſſit ad τὸ ἀφισαίμην. H. — Quanquam
 non video cur non pari ratione referri poſſit ad ὑπεκταποίμην quod
 idem ſignificat quod ἀφισαίμην, atque adeo, (quod haud raro fit) ſen-
 tentia repetatur.

70 — ἐπεὶ δὲ αὐτὸς εἰς ὅψιν — ἄξιον περὶ αὐτοῦ — non cura vel admiratione
 dignum — quod quiſquam aſpicere gaudeat.

76 — τὰ δ' ἐν μέσῳ — ſub. præpoſ. ἀπὸ vel καὶ.

80 — ἐσμεν ἐν τῷ αὐτῷ — *Theſea* admonens certaminis futuri, quod
 de Corpore ſuo *Thebani* erant inituri.

93 — ἐπὶ δὲ μοι — idem quod ἔστιν licet mihi.

95 Πῶς δὲ οὐ σὺ πεμφαίῃς ὡς οἰκῆν δέχαι — πῶς δὲ οὐ σὺ ἐν μελαπύλαιον
 ἂν σε, εἰ μὴ ἐπὶ διωκτὸν κατελθεῖν ἀπὸ τοῦ πατρὸς τοῦτον εἶναι.

12 — τὰ νῦν σύμφωνα δεξιότητα — prophetice hæc de futuro quodam
 inter *Thebanos* & *Athenienſes* bello.

14 Ἰν' ὧδες — eo loco in quo meum.

15 — ὅς μ' ἔχει ὁκνος σ' ἔχει; interrogative hæc poni oportere monet H.
 prout habet Aldina — cuiuſnam rei metus maxime te tenet?

ΠΑΡΟΔΟΣ.

1 Εὐίππη — hic incipit Chori cantio prima Parodica: quæ quidem
 in eo unice verſatur ut ſoli patrii laudes ſingulares prædicet *Athenien-
 ſium* auribus haud ingratas ἀπὸ τὰς κεφάλαια τῶντα μάλιστα ἀπὸ τῶν
 οὐσι τὰ τῶ ἐγκομίς, ὅτι εὐφορὸς ἢ χαρὸς καὶ ὅτι ἐπικηρὶ Ἀθηναῖοι, καὶ ὅτι
 ναυπηγοί.

9 — ἀνέλιον — ἀνήμερον neque à ſole peruſtum, neque ventis perturba-
 tum — καὶ τὸ Ὀμπρὸν.

Τὴν μὲν γ' ἐδ' ἀνέμων ἀπὸ τοῦ ὕδατος ἀνέμων,

Οὐτὲ μὲν ἡελίου φλεγόμενον ἀπὸ τοῦ ἡλίου.

0 Κηφισὸν νομάδες πείθων — αἱ ἐπινεμορφαὶ ὡσπερ καὶ καταπείθουσι τὴν γῆν
 ὅς Κηφισὸν πηγὰν — ἢ ὡς ὁ Κηφισὸς ἐπινέμεται.

2 Ὀκυνότης — Ὀκυνότης ποταμὸν τὰ πέντα καὶ ἑκατὰ.

4 Στερεῖν χεῖρας χθονὸς — denotans glebæ profunditatem, vel ubertatem ſoli.

1 Φύττω ἀχέωτον αὐτόποιον — per ſe ſine manuum ope natum — vel
 ἀχέωτον, quia manu hoſtili nunquam exciſum.

8 — Μορὴν Διὸς — Μορὴν Δία εἶπε τὸν ἐπὶ τῷ τῶν Μορῶν ἐλαῶν —
 ἐπὶ τῶν δ' ἐπὶ οἰκῶν εἰς τῶν ἐμὸν αὐτὰς ἐκχέψει φίλος, ὁ παλ-
 μιος — διο Λακεδαιμόνιοι τὴν λοιπὴν γλῶσσην δὴ οὕτως — ἀπαχοντο τῶν μο-
 ρῶν ἀπὸ τὰς αἰῶν.

Πανδραγίφω

- Πανδοπέφκ' ἰλαίαις — ideo hoc dictum putat *Camerarius*, quia videtur in *Panathenæis*, in quibus etiam pueris erat locus, certaminis primum erat datum sive corolla ex his oleis *μυρίαις* contexta.
- 704 Εὐίππον — παρ' ὅσων ὁ Κολωνὸς ἱππῶς ἐλίζετο καὶ Πασειδῶν καὶ Ἀγροῦ αὐτοῖσι ἱππικοῖσι. — ταῦτα ἐπὶ *Περικλέα* τ' οἰκίας πόλεως φησὶν ὁ Σοφοκλῆς.
- 716 Κρέων ὃδ' ἡμῖν — Creontem cum apparatu militari advenientem prospiciens *Antigona* patrem de periculo instanti certiorum facit. — Scenarum varietatem uberiorem nulla fere fabula exhibet, unde majore spectaculo gratia accedit.
- 721 Ἄνδρες χθονὸς — ἐπὶ τὸν Οἰδίπουν ἀφικνῶν ὁ Κρέων, καὶ μὴ πείσας αὐτὸν εἰς τὴν αὐτῆς πατρὸς, παρεπαύσασθαι αὐτοῦ τὴν Ἀντιγόνην, φησὶν αὐτὸν τὴν ὁδὸν εἰς τὴν Ἰερμηνίαν ἀφιλῆσθαι.
- 732 — ἢ πλείων πόλεως — sub. μάλλον ἢ magis quam pleraque pars &c.
- 745 — ἀλλὰ τέπιόντος ἀρπάσσει — *obnoxia cuiuslibet raptoris injuria*.
- 752 — ἢ δ' οἴκῳ sc. πολὺν — δίκη pro ἐν δίκη vel δικαίως.
- 763 — τὴν θυμὸν ἐνδραμόντα μοι — iram deferbuisse, quasi cursu fatigatum cessasse.
- 797 Πείθειν οἶος τ' εἶ — de hac phrasi, quæ sæpius occurrit, vide not. *Oed. T. v. 24.*
- 799 — ἀλλὰ λῦμα τῇ γῆρα τρίφῃ — λῦμα κήρυγμα· ὁ ἐπὶ ἀπαίδευστος μάστιγι γῆρας μάρτυς· dedecus senectuti viris. H.
- 802 Χωρεῖς τὸ τ' εἰπείν — ἀλλὰ ἐπὶ τὸ φλυαρεῖν καὶ ἄλλο τὰ ἀναγκαῖα λέγειν. Χωρεῖς — ut quiddam in parte diversa positum.
- 802 Οὐδ' ὃν· — sc. non mirum est si tibi tuique similibus videar importunus loqui.
- 805 — αὐτὸ τῶνδ' sc. τῶν χρεῶν.
- 806 — ἰφορμῶν — forsan legi posset ἀφορμῶν sc. statione me dimittens· ἐνθα χρεὶν νατεῖν ἐμέ.
- 807 Μαρτύρομαι — μαρτύρας καλεῶ· εἰάν σ' ἔλω πινυμένην οἷα ἀπὸ τοῦ μοι ῥήματος· vel potius interrogans & abrupte minitans.
- 809 — συμμάχων βία — βία ingratiis — sociis hisce invitis & tyrannantibus.
- 815 — τὴν δ' ὃν ἐμὰ χροῖν· — imo & hanc sc. *Antigonam*, hinc abhinc tempore.
- 818 Χῶρει ξί· — Chorus ubique officio fungitur suo, & id quod res tulat, suggerens, & *Oedipo* laboranti succurrens: instat vi *Creonti* *Oedipo* frustra obtestante, & Choro frustra opitulante, *Antigonam* rripit.
- 829 — εἴργω — manum abstine — σὺ μὲν ἐγὼ τάδ' ἐγὼ μωροῦ — haud abstinebo à te talia moliente. H.
- 842 Οὐκ ἐν πότ' ἐκ τέτοιον γὰρ μὴ σκήπτρον ἐπ' Ὀδυσσεύς (sic legendum monet *Dawes* *Misc. Crit.*) sc. ἐν τῷ γαίτρῳ αἷς ὡς σκήπτροις ἔχρητο καὶ βακτηρίῳ.
- 850 Ἐπίλας αὐτῷ ξείνι — hæc ab *Oedipo* hortante videntur dicta, autem à Choro ut *Ed* vulg. H.
- 852 Καὶ μείζον ἄρα ῥύσιον — ῥύσιον est omne id quod ῥύσασθαι debet — aliquid ut urbi sit recuperandum statim efficias. H. sc. majus aliquid damnum insuper inferam.

- 859 Pro τῆσδε γῆς ἀρᾶς ἐπ' l. cum Editore nupero τῆσδε τ' ἀρᾶς — sc. μὴ
ἀφαιρὼς θύοιμεν εἰς τὸ μὴ καταρῶδ' εἶναι.
- 860 — Ἰλὸν ὅμω' ἀπατάσῃς — ita vocat *Antigonam* cujus oculis cæ-
cus utebatur vii supra σκῆπτρον —
- 878 Ἰὼ πῶς λῆως — acclamat Chorus Civium opem implorans.
- 881 Τίς ποδ' ἢ βοῇ — concertantium clamore & tumultu excitatus in sce-
nam prodit *Theſeus*.
- 882 — σπῶς τῇ οικονομίᾳ ἐχρήσατο ὥστε μεταῖν τὸν Θησέα πρὸς
ταῖς θυσίαις ὅτε τῷ Ἰππείῳ Ποσειδῶνος ὑπὲρ τῷ μὴ ἀλγετέον ἐξυγεῖσθαι μη-
νύοντος πίνω.
- 884 — ἴπῳσεν ἢ κού' ἡδονῇ ποδὺς — cursu citatiore, quam quem pedes cu-
piebant.
- 901 Νῦν δ' ὥσπερ αὐτὸς τὰς νόμους — nunc vero qualibus ipse legibus usus
huc advenit. H.
- 908 — εἴτ' ἀφᾶς
Τὰ τ' ἢ τ' γῆς κύρι' — deinde posthabita sive contempta Civitatis huius-
ce Majestate. H.
- 912 — ἴσεν τῷ μηδένι. — pro nihilo habens — nota sæpius phrasin hanc à
Sophocle usurpari.
- 913 Καίτοι γε Θῆσας — occasionem hanc captat Poeta, ut de *Thebarum*
civitate, ut bene morata, honorifice loquatur.
- 916 — καὶ πᾶσι θεῶν βίᾳ
Ἀρνῶνται φάτων ἄθλιον ἱκτερεῖα — *Diis* invitis & repugnantibus cum,
qui supplicantium ritu confugiunt, eos reverentia quædam sacra tuea-
tur. Sin autem βίᾳ referatur ad ἀρνῶνται — sic. & *Deorum supplices mi-
seros homines vi abducere*. H.
- 928 Εἰ μὴ μέλειος — μέλειος καλῶσι τὰς ἀφ' ἐπίρας χώρας ματαδαίνοντες καὶ
κατακτείνοντες ἐν ἐπείρας — sententia est nisi hic captivus detineri velis.
- 933 Εἰ μὴ ἄνδρα — τὴν ἡρωεῖαν προφύλαξον, ὅτι τ' μὴ κατηρεθῆνται
αὐτὲς ἐκ' ἀψέττου κατὰ τὴν πᾶν ἐνθυμήματα καὶ πᾶν ἄλογα ἐξουσίᾳ ἀν-
τιεῖ.
- 942 — χέριον ὄντ' — οἷον εὐχλοῖ καὶ ἀπόχρητα ἐν γχώρειον.
- 971 — τοῦ ἄκον πῶς μω — ἀκόντιον — facinus hoc involuntarium.
- 988 — ἢ πῶς ἂν εὐθὺς — vel illico vim vi repelleret & vindictam inju-
riæ sumeret?
- 1003 Αὐτὸν τ' ἐχέει — sic lege potius, quam vulg. αὐτὸν π' χεῖρ.
- 1010 — οἱ μὲν ἐξαρπασμένοι — οἱ θεράποντες Κείνου — sin passive accipere
velis — puellas intellige vi abreptas festinanter abigi.
- 1013 — πομπὴν δ' μοι
χωρεῖν — hanc lectionem sententia videtur postulare — potius quam
vulg. μοι — ipsum te viā ducem mecum incedere.
- 1016 — ἑκκατῆς — hi qui puellas vi abducunt — vel, si puellæ jam
liberæ fugiant.
- 1019 — ὡς ἔχων ἔχει — te, qui alios vi tenes, ipsum jam teneri.
- 1022 Κἔκ ἄλλον ἔχεις εἰς πόλιν — sc. εἰς τὴνδε κτῆμα — non aliam porro præ-
ter hanc prædam obtinebis.
- 1025 Αἴ' ἐστ' ὅτι σὺ πῶς — ἀντὶ τῷ πῶς — subest quiddam, quo tu
fretus.

Stafimos prima.

- 1038 Chorus, cum ad certamen properantes cerneret, uti miles emeritus, cogitatione praelio se immiscet, &, in victoriæ spem erectus, suis fausta omnia spondet.
- 1039 — ἐπιστροφῇ — idem valet quod δαῖοι ἄνδρες ἐπιστροφόμενοι — *inimici homines se convertentes* ut sc. prædam partam contra Athenienses insequentes tueantur. H.
- 1044 — τέλη — πῶς τελευτᾷς — *ritus mysticos.*
- 1053 Η πῶς τὸν ἐφίωτον — ἄρα ἐπὶ τὸν ἑαυτοῦ χῶρον τ' εἰσὶν πύγαι ἀσπιλάσσει;
- 1057 Αλώσεται — Ed. Lond. κλώσεται — sic interpungit: quasi ad *Creontem* referretur — sc. *victus capietur* — sed aliter H. *deprehendetur* quidem *terribilis Accolarum Mars.*
- 1064 Ἀμύσεις οἱ — inferre γ' post ἀμύσεις metri causa. H.
- 1368 Ἐρδῶσιν; ἢ μέλλουσιν; sic nota interrogationis apponatur. H.
- 1078 Κέρσαιμι αὐτῶν ἐγὼν — ipsis certaminibus spectator interesse — τῶν ἐμῶν sub. ἔγ — ut præp. Δὲ ad αἰθερ-νεφ. supra — τὸν εὐαίῳν τελευτῶσαι — *efficere in certamine, uti quodam venatione, felicem & victorem prædæ potitum.*
- 1105 Ω σκῆπτρα φωτός — hic, ut supra 842, filias *scipiones* suos appellat, quibus inniti solebat.
- 1109 — καὶ ἀναπαύσασθαι
Τῆς αὖθις ἐρεμῆς — sub. ἐμὲ — *facile ut requiescam ab hac* — ἀναπαύω cum genitivo rei, personæ accusativo jungi solet. H.
- 1115 — αὖθις τὸ λιπαρὲς,
Τέκν' ἐμφανίτ' ἀελλπτῶ μηχανῶ λόγον — l. potius τέκν' ἐμφανίτ' & cum H. St. commatis, non periodi, notam appone τῷ λιπαρῶ. O *Hesperes, ne mirere quod animo meo nimis morem geram si, liberis meis insperato redditus, producam sermonem.* H. Quid si autem τὸ τέκν' ἐμφανίτ' per appositionem referatur ad τὸ λιπαρῶ, nempe ut subitæ lætitiæ causam? haud incommode sententia constabit.
- 1122 Μόνους παρ' ἐμῶν — *Atheniensibus* quæ placeat, laudationis materiam Poeta ubique sedulo captat.
- 1129 — ὅτ' ἐγὼ σε — interruptæ sententiæ apponatur nota sc. & ὅτ' ἐγὼ σε θίγειν — ἐδ' ἐν ἐσῶν, neque finam ut hac in re mihi obsequaris. H.
- 1133 Σὺ δ' αὐτόθεν — ex eo, in quo es, loco, neque propius accedens.
- 1144 Χάπως ἀγὼν μ' ἡρίθη τὸ δὲ μὲν πῶ — ita H. l. cum Ald. & Franc. putans τὸ ἔτος fuisse glossema insertum.
- 1158 — ὅτ' ὄγκος πλεον — sub. π — sc. non *operosus quiddam & prolixius aut molestiæ plenum*, sic infra 1337. βραχὺ σὺ ὄγκος καὶ ποῖον.
- 1159 — ἐ γδ' ἢ δ' ἰδρα σμικρῶ λόγῳ — non sine gravi aliqua causa hæc *scilicet* fit.
- 1163 — κατ' Αἰγῆς — hujus loci mentio illico mentem Oedipi percussit, filium *Polynicem* advenisse sensit, atque adeo indignans exclamat, illius conspectum & alloquium refugiens.

- 1175 Αἰ τοῦ ἱκετῆος ἐκκαυχῶνται — sc. si reverentia, quæ debetur homini supplicantis ritu confidenti cogat.
- 1188 Ἀλλ' αὐτὸν — abruptæ sententiæ notam appone — sc. ἢ sub. sine illum adesse.
- 1195 Ἐχεις γὰρ ἑ βίαια τ' ἐθνημύματα — H. 1. ἢ βίαια, sententia postulante — cum oculorum effossio satis ostendat quam damnoſa sit animi intemperantia. ἑ γὰρ πὰ ἐξ ἀρχῆς περὶ γένεωθαι ἐνειδῶν αὐτῷ, ἀλλ' ἂν ἐκ τ' ἄλλαν ὁργῆς ἀπίθη.

Ε Π Ω Δ Ι Κ Α.

- 1207 Opportune hæc cantio interjicitur, omne illud temporis interval- lum occupans, usque dum in scenam prodiret Polynices. Καπὶ δὲ λῶ- ἐστὶν ὁ χορὸς ἐν ταῦτ' ἀναφωνῶν ὅτι ἀλλήλων πρὸς τ' ἑ αὐτῶν ἀπληγίας καὶ ἰοικε τῷ Ἡσίοδῳ.

Νήπιοι ἐδ' ἴσους ὅσῳ πλέον ἡμῖν πάντες.

Τένει δ' ταῦτα ἐς τὴν δυστομίαν Οιδίπῳ.

Chori autem sententia in eo unice versatur, ut vitæ longioris cupidi- tatem reprehendat; atque, Oedipi exemplo, usu, & sensu suo, senec- tutis provectæ incommoda commonstret.

- 1215 — ὁπότε —
Τ' ἂν τίς ἐς πλέον πύση — ἑ παύσῃ) ὅτι χρόνῳ πρὶν ἐς θάνατον ἔλθωσιν — ὅ- γελόντες quid si ὅδεοντες?

- 1217 Ἰστυτερος Αἰδὸς — sc. ad mortem usque non satiat aut certe non an- te. ὁ τοιαῦτος χρόνος λαμβάνει τέλος ὅταν ὁ Ἄδης ἐπέλθῃ neque satietas simul cum morte adimpleta quando fors, Hymenæi Lyræ ὅτι chorearum exers, (id est senectus) apparuerit, & ad extremum ipsa mors. H.

- 1221 Μὴ φῶμαι τὸν ἄπαντα νι- καῖ λόγον — sc. argumenta, quæ probant hominem nasci non oportere, superant cætera argumenta omnia. — vel hæc optio potior est.

- 1225 Ὡς εὔτ' ἂν τὸ νῆον παρῇ — ὡς ἡνικ' ἂν νηπιότης παρῇ (ταῦτα γὰρ φησὶ κα- φας ἀφροσύνας) ἐδὲν ἐπιλογίζεται ὅτι δύνανται τὰ γὰρ νῆα ἀφροσύνη πύρειται.

- 1228 Τίς πλάνη πολύμοχτος ἔξω — τίς ἔξω ὅτι πολύμοχτος εἶναι ἐπλανήθη; — ἐδέξαι ἐπὶ καμνῶν ὅς ἐσθ' ἐνέσι.

- 1244 — αἶ δ' νυχίαν δὲ πρὶν — Schol. & Ed. vulg. interpretantur hoc de montibus Riphæis — sed nescio quo sensu epithethon νυχίαν illis tribui possit. Itaque, cum Cl. H. per νυχίαν πρὶν intelligi censemus splendores vel radios nocturnos astrorum, sc. quæ non nisi noctu lucent. Ita Elestr. v. 105. eadem ratione dicit παμφεγγεῖς ἄστρον πρὶν. Por- ro, cum media nox meridiei ex adverso opponatur, splendores noc- turni, non minus apte quam Riphæi montes, septentrionem desig- nant. H.

Hic absolvitur Epifodii pars secunda; brevissima quidem illa, cum initium duxerit a v. 1095 — miram circumstantiarum ex insperato incidentium varietatem exhibet hæc Fabula; & quidem ita, ut ex ipsa re sponte enasci videantur. Prout supra Ismene 316, ita in hac parte Polynices in scenam inducitur, in dubiis trepidisque rebus Pa- trem sibi iratum conciliare, & in societatem partium trahere cupiens.

Accedit æger animi lacrymans vultu dejecto atque turbato, misericordia, dolore, formidine, pudore, & pœnitentia commotus. Illius oratione nihil excogitari potest παθηκώτερον; &, siquam ad affectus excitandos vim afferat τὸ φοβερὸν ἄμα καὶ τὸ ἐλεινὸν eam certe exemplo hoc singulari pulcherrime exhibitam vides; neque sane uspiam colloquio hoc τραγικώτερον quidquam reperies.

1247 Ἀσπεκτὶ λείων δάκρυ — *affatim, largo imbri.* H.

1255 — συγκατέκρινεν πινυ — ita legit Cl. Sallierus & H. & Lat. interp. pro πόνος vulg.

1258 Ἀδελφὰ — κρινὰ ἢ τέτοις, ὡς ἴσκις, γίνεται — sc. *germana quasi & consimilia.*

1261 Καὶ μετρεῶ ἑαυτὸς — *ipse contra me ipsum testis fateor.*

1262 Cum obscura sit sententia, nec lect. vulg. πύην admitti velit, H. ex conjectura rescribit τὰ ἄλλα γ' εἰς ἄλλων πύην sc. *etiamsi alia ex aliis passus fueris.* Quod si vul. Lect. πυήν retineatur sententia est — ipse contra me testis adsum: *non est quod alia ex aliis quæras.*

1266 "Ἀχρ μὲ ἐστὶν ἀσποφροῦ δ' ἔσθ' ἐς' ἐπὶ — ea quæ peccavimus sanari quidem possunt, non autem infecta reddi possunt. q. d. τὰ ἡμαρτημένα ἄλλαν μὲ ἐστὶν βοήθειαν ἢ ἀσποφροῦν ὥστε μηκέτ' ἡμαρτημένα εἶναι, ἔσθ' ἐστὶ. H. ita sch. ἀνακαλέσασθαι καὶ ἀναλύσαι ἔσθ' ἐστὶ.

1296 — ταύτῃ κλύων — sc. *eodem modo, haud aliter* — H. quid si rescribas ταύτῃ cum metrum patiat.

1322 Ὅς σ' ἀντὶ παίδων τῶνδε — rarior notatur usus præp. ἀντὶ verum forte huic significationi originem debere videtur vox — ἀντιάζω — *supplex peto.* H.

1325 Τῶδ' ἀνδρὶ — δεικνύων de seipso — ita sæpius alibi.

1344 — vide atrocem Oedipi animum, cedere nescium aut mansuescere; injuriarum memorem & ultorem; minas usque & imprecationes spirantem!

1366 Τοι γὰρ σ' ὁ Δαίμων νῦν ὄρεται μὲν ἐδὲ ποῦ ὡς αὐτίκ' — H. l. ἐδὲ pro ἔτε & ita interpretatur. *Quapropter te nunc quidem fortuna prospera aspicit, illico vero non amplius te aspiciet.* Sc. ὡς αὐτίκ' ὀφείσσει.

1379 — καὶ ἀπαύτως ἑμῶ — *haud pro patre me habens, quem ego pro filio non agnovi.*

1395 Οἶμοι κελύβει — sub. ἐνταυ — *en hominis conditionem miseram atque miserandam!* diris devotus, irritus spei animi ingenitam fortitudinem ad extremum usque tuetur & sciens volensque ad exitium certum properat, non tam de salute sua quam de honoribus qui mortuo perfolvi debent sollicitus.

1418 Αἰσχερὸν τὸ φεύγειν — sc. vel πατρίδα exulare — vel hostibus terga dare recedentem à Thebis — pudoris sensus non hoc patitur, mortemque potius arcessendam monet.

1420 — ἐς ὀρθόν — sc. τὸ ἀληθές *ad rectam veritatis normam.*

1433 Μετρίαιδε δ' ἦδη — καὶ ἐκ τούτων δῆλον ἐστὶν ὅτι ἐν τῇ παρακλήσει ἄμα τὰ λόγους λίγυσαι τάς τε εἰρητο αὐτῶ καὶ ἀδελφῶ.

1440 Καὶ τῇδε φωνῶ καὶ ἀπείρω — sc. καὶ τοιαύτῃ τύχῃ καὶ ἐναντίᾳ.

1443 *Polynices* hæc novissima verba, quæ audientibus commiserationis & molestæ sollicitudinis sensum ingenerare poterant, locutus, è scena discedit. Chorus interim dictorum testis de calamitatum serie continua philosophatur; & novam insuper sibi doloris materiem objici sentit sc. *Polynici* fatum *παρὰ γ' ἄλλ' ἔτι* denunciatum: sive potius divinitus immissum: cum cætera, quæ fuerint prænuntiata exitum aliquando habuerint: atque adeo de Deorum decretis, quæ olim fore rata credit, nihil temere loqui se velle profitetur.

Νῆα τὰδ' ἰσθ' ἔν' — emphatice — Sch. l. *μοῖρα* — sc. *ἔ μὴ κ' μοῖραν τῶν πάχων, εἴ ποιμι ἂν ἐν τῷ Παλινοῦς νῆα μοι κακὰ ἐληλυθῆνα.*

1450 — *ἐπὶ μ' ἐν ἑτέρῃ* — sc. priora *Oedipi* infortunia.

1451 — *αὖξ' ἄνω* — forsan abruptitur hic sententia plura loqui meditantis — inter enim hæc verba auditur subitus tonitruum fragor; & quidem magno cum audientium terrore res peragitur; Chorusque de præsentis sollicitus & futura præsentiens obstupescit. Vides adeo fabulam jam ad *ἔξοδον* properare.

1454 — *Θησῖα πόροι* — non opus esse elisione *Θησ'* ἂν metri causa admonet Cl. H. cum ultima hic syllaba producatur.

1459 *Κτόπος ὅδ' ἀφ' ὧς* — scribendum esse monet H. metri causa respondentis.

1465 — *ἔ γ' ἄλιον* — scribe potius *ἔ γ' ἄλιον*

Ἀφορμὴ ποτ' ὅτ' ἄνευ θυμοφροῦς — ἔ μὲν γὰρ γίνε' κ' τὴν Διοσημέειαν, ἀλλ' ἐπὶ τίνι μετὰ τὴν συμφορὰν. Cl. H. monet *πλεονάζειν τὸ [ὅτ']*, & etiam metri gratia deleri oportere.

1478 — *Εὐαισίω* potius l. H. St. — *μηδὲ πονηρῶ τίνι στυγῶ.*

1486 — *ἦνπερ τυγχάνων ὑπὸ χόμῳ* — idem quod *ἐν γ' ἄλλοις ὑποχόμῳ* — vel *χάρις*, *ἦνπερ παρ' ὅμων τυχών*, rependere cupio.

1489 Pro *ἐπὶ γὰρ ὅλοις ἐναλίω* — H. l. *ἐπ' αἰγυμάλων ἐναλίω*, & metro & sententia postulante.

1502 Pro *ῥῆκε τῆσδε* — H. l. *τῆσδ' ἔρηκε* quod magis Atticum sapit.

1515 *Γῆρας ἄλυπα* — sc. *ἀγήρας μηποτέ λυπήσει* *expers senii vel imbecillitatis incommodis.* *Γῆρας* reg. ab *ἄλυπα* — H. vel si malis sub. *ἄπ.*

1530 *Σπαιρῶν ἀπ' ἀνδρῶν* — contra *Thebanos* urbem illæsam præstat.

1537 — *μηδὲν ἐν τῷ πατώμεθα* — nunc sine metu aut reverentia loci, *χωρὶς* antea *ὅτ' ἀγνοῖ πατεῖν* ingredi fas est. mihi illic morituro. H.

Exit *Oedipus Theseo & Atheniensi* populo fausta omnia comprecatus — Chorus interim, eventura prælagiens, *Oedipo* vicissim exitum tranquillum optat.

ΕΞΟΔΟΣ five ACT. V.

"*Ἀχιλλος εἰς τὴν ἀνακτοράντων Θησέων γενομένων ἀφ' ἑ*" *ἔνι ἀπαγγέλλον* *τὴν πεσχηγμένων ἐπὶ τῇ ἐρημίας* — *ἔ γ' πάντ' ὁμῶς ἢν γεσσεῖται* — Nuntius hic adveniens ea, quæ in scena exhiberi non poterant, Choro expectanti narrat.

1593 *Κοίλης τ' Ἀχέρος* — loci nomen unde *Ἀχέροσι*.

1599 — *παχὴν πρόσδω* — & hic & alibi vocalis elisæ nota præfigi debet.

1616 — *αὐτὸς Ἀχέρος* — pro *αὐτὸς* Cl. *Wesseling* in observat. scribit *εὐ* ap-
probante Cl. H.

1663 Οὐκ ἂν παρέμειν — οὐκ ἂν αὐτῷ συγχωρήσαιμι ἐδὲ συγκαταβείμην ἡ
παῦρα ὡς ἄφρων λέγων. Hanc *Oedipi* morientis descriptionem vide à
Longino περὶ ὕψους laudatam.

Redeunt in scenam Puellæ: illico communis quædam deploratio
auditur: ἦρνος κρινὸς χορὴ ἐ τ' ἀπὸ τ' σκήνης; qui quidem haud in-
commode tragoediæ suprema pars accedit. In hoc colloquentium seu
potius intercurrentium dialogo vides pro re nata metrum atque rhyth-
mum variari: Strophæ Antistropham, Systemati Antisystema respon-
dere. Illud autem à Poeta temere factum ne existimes, sed sedulo e-
laboratum: hac enim in parte, tum in vocis tum gestus modulatio-
nibus concinnandis Græcos operam haud frustra impendisse constat
imò vero singularis artificii cujusdam laude floruisse, & hoc quicquid
erat *μιλοποιίας*, olim audientibus & spectantibus accessisse ut *μῦθον*
τ' ἡδυσμέτων; utcunque nobis jam illius gratiam fere omnem legen-
tibus intercidisse queramus, cum neque oculos nec aures pari dulce-
dine afficiat. Metra vero, quæ forte Librariorum aut incuria aut
obscura diligentia corruerint, aliquatenus restituere & sibi invicem re-
spondentia componere docet *Cl. Heath*, è cujus commentario MS.
hæc transcripta exhibemus.

1676 Omnes hi versus Glyconii sunt sicut & duo proxime sequentes: ita
igitur constituendi sunt.

Τὶ γδ, ὅτ' ἂν μήτ' ἀρης μήτ'
Πόντος ἀντέκυσεν, ἄσκο-
Ποι ᾗ πλάκις ἐμμεψαν ἐν ἀφαι-
Νεῖ πνὶ μόρω φαινεμψαν.

Et in Antisystemate

1705 Ἐθανε; κρίταν δ' ἔχει νέφην
Εὐσκίαντον αἶν, ἐδὲ
Πένθος ἔλιπ' ἀκλαυτον· αἶ
Γὰρ ὁμμοι σε τὸδ', ὦ πάτερ, ἐμὸν

In Systemate

1683	Πῶς γδ ἢ πν ἀπίαν γᾶν Ἦ πόντιον κλύδων' Ἀλάμδρα βίη Δύσσιτον ἔξοδον τροφᾶν.	Pherecratius. Glyconius. Jambicus hemiholius Jamb. dimeter acatalect. five Glycon.
------	--	---

In Antisystemate

Ἀφαιόσση τοσόνδ' ἄχος
Ἰὼ μὴ γᾶς ἐπὶ ξένιας
Θανᾶν ἔχρηζες· ἀλλ'
Ἐρημος ἔθανες ὦδ' μοι

Hujus Strophæ ita constituentur versus

1689	Οὐ κάλσιδα· Κατὰ με φόνιος Αἰδώς ἔλοι	Basis Trochaica Jamb. Dimet. acatalect.
------	--	--

[XLVII]

Πατρὶ σωθῆναι γαρ αἰῶ
Τάλαντα ὡς ἔμοι γ' ὁ μίλ-
λων βίῳ ἢ βιωτὸς.

Glyconius
Jambic. dimeter acatalect.
Antispasticus hemiholius

Et Antistrophæ similiter

- 715 ὦ τάλαντα
Τὶς ἄρα με πόντος αὔριος ᾗδ'
Ἐρημος ἄπορος ἐπιμυθεῖ
Σὲ τ', ᾧ [χρησθῆναι] φίλα, N.B. ad metrum adimplendum de-
fideratur
697 Πατρὸς ᾗδ' ἐρήμας;
Pro δὴ τὸ φίλ. l. ἢ τὸ φίλ. — metro postulante.
727 Metra, quæ sequuntur usque ad 1767, non Monostrophica sunt,
ut putavit *Triclinius*; sed systematica ἀπαιστροφα, sicut præcedentia;
& constant ἐ Strophæ, systemate κτ' περιτροπῇ, antistrophæ, & antisys-
temate. Evenit autem, Librariorum incuria aut Editorum negligē-
tia, ut nonnullis in locis corrupta hæc aut mutila ad nos pervene-
rint: corrupta emendare conati sumus, mutila ἐ MSS. Codicibus
supplenda relinquimus: metra interim ita constituenda censentes.

STROPHE III.

- Πάλιν, φίλα, συδῶμῳ.
Ὡς π' ἐξέμῳ — Jamb. Hephthememeris.
Ἰμῖρος ἔχει με (Ισ.) πῆς; Trochaic. Penthimemer.
Τάν χροῖαν ἐσίαν ἰδῆν. Jamb. Hemihol.
Τίνος; Αν. πατρὸς τάλαν' ἐγώ. Glyconius.
Θίμης ᾗ πῶς πεδ' ἐπὶ; μῶν Idem.
Οὐχ' ὄρεας; (Αν.) π' τὸδ' ἐπίπληξας; Glyconius.
Καὶ τὸ δ' ὡς — Αν. π' τὸδε μάλ' αὔ; Pherecratius.
Ἀπῆρος ἐπιτνὲ δὶ χα τε παντὸς. Glycon.

SYSTEMA III.

- 39 Χο. Φίλα, τρέσητε μηδὲν.
Αν. Ἀλλὰ ποῖ φύγω;
Χο. Καὶ πάρος ἀπιφύλατον
Σφῶν τὸ μὴ πιτνεῖν κηκῶς.
Αν. Φρονῶ. Χο. Τί δ' ἦδ' ὑπεροῖς;
Αν. Ὅπως μελέμεν' ἐς δόμους
Οὐκ ἔχει. Χο. μηδὲ γε μάτ' οἶ
Μόρως ἔχει. Αν. καὶ πάρος ἐπὶ
Τότε μ' ἔπει. τότε δ' ὑπερθεῖ.
Χο. Μὲν ἄρα πύλας ἐλάχον πε.
Αν. Ναὶ· ναί. Χο. ξύμφορμ' ἔ' αὐτὸς.

ANTISYSTEMA III.

- Αν. Φεῦ φεῦ! ποῖ μόλωμῳ, ᾧ Ζεὺς!
Ἐλπίδων γδ' ἐγὼ
Δαίμων πᾶ νῦν γ' ἔλαμψεν.

Ἦες,

Hæc, quæ de metris reformandis sive restituendis vir doctissimus annotavit, inferenda duximus, quæ rei metricæ studiosis singularis in hac parte *κελευστικῆς* documentum exhibeant.

- 1667 Αἱ αἶ' φιδ' ἦν — q. d. præter natalium incestorum labem, alia nobis nunc adest dolendi causa: sc. mors paterna. H.
- 1675 — ὡς μάλις' ἂν ἐν πύθω λάβοις pro ἐ: ita omnino cum *Cantena* legendum ceniet H. sc. ut tu quam maxime velles.
- 1692 Pro τὸ φέρον *Sallierius* reponit τὸ παρὸν approbante H. οἱ μὲν γὰρ τὸ παρὸν παρὰ μὲν δὲ αὐτῶν αὐτῶν αἶ' ἢ ἕχ' ἢ τὸν ἐπὶ τὰ αὐτῶν χροῖον, καὶ ἀποφύρονται.
- 1695 — κατὰ μέμπτ' ἴσθαι — οὐκ ἐν τοιούτοις ἔστι ὅτε κατὰ μέμπτ' ἴσθαι ὡς ἐπιπεφύκτος αὐταῖς πλὴν συμφερόν τῷ βασιλεῖ; ἢ — σὺν ἐν χροῖον — οὐκ ὡς ἴσθαι τὰ πρὸς μέμπτ'.
- 1696 Πόθος καὶ καλῶν — Puellarum complorationem jure mireris simplicem & decoram, ἀπὸ οὐκ, qualem res ipsa elicit, prorsus παρὰ κατὰ πλὴν. &, ne porro deesset rythmi convenientis gratia, videtur Stropham atque Antistropham celebrari.
- 1702 Καὶ ταῦτ' — sc. δεικνύων seipsum vel *Ismenem* indigitans vel τὰ γὰρ — τανῶν μὴ γένοιτό μοι ἄφελος.
- 1714 — ἐρμος ἐθαῖς — μεθυσμένος ἢ συζευγὼν sc. qui morientem mortuumque honore supremo comitari debent.
- 1720 Αἱ ἐπεὶ ἄλλοις — pulchre quidem officium præstat suum Chorus, quæ malorum consolationem aliquam afferrent, opportunè suggerenda.
- 1726 — ὡς τὸ ἐξέρχου — juxta Ed. *Camerar.* l. H. sed numero duali.
- 1729 Pro ἔρω H. reponit ἐγὼ metro hoc postulante.
- 1730 — μὲν δ' ἢ τ' ὅρα ὅρας; — & cæteris quæ sequuntur Colloquia clausulis sententiæ imperfectæ & abruptæ nota apponi debet.
- 1734 — Ἰχαι τε πρὸς — ab omni conspectu procul — quare necesse adire. Nonne enim intelligis illius sepulchrum nullum esse qui sic crepaverit? *Camerar.*
- 1739 Καὶ πάρος γ' ἀπεφύζετον — καὶ πρῶτον ὡς εἰς καὶ ἀφ' οὗ πᾶσι πᾶσι ἐν ταῦτ' ἀπεφύζεται, καὶ τοιαῦτα εὐρεται καὶ νῦν πρὸς ἐξηγεῖται καὶ ἀφ' οὗ πᾶσι.
- 1745 Τότε μὲν πρὸς, τότε δ' ὑπερθεῖν — metaphora ab æstu marino omnia ex parte exundante.
- 1751 Παύετε θρήνων — procedit in scenam *Theseus*, alloquitur puellam consolatur; atque ita demum illius interventu cum dignitate quadam fabula clauditur.
- Μὴ θρήνητε, ὦ παῖδες: νίμισις γὰρ ἐπὶ τούτῳ θρήνην ὃ τὰ τελευτήσαντα χροῖον ἀπὸ τῆς ἐξ ἡ τούτων περὶ οἷς κεχρησμένοι ἐπὶ τὸ δόξαναι — metri causa H. l. ἐγὼ γ' ἀπύκνεται l. etiam ἀπὸ ἀπὸ τῶν πρὸς ἀπὸ τῶν πρὸς — & 1773. πάντ' ὅσα γ' ἂν — μέλλω πρὸς εἶναι facturus sum quia facere decet ut supra 1632.

A N T I G O N E.

- 2 **A** P' οἷός' ὅπ' Ζεὺς τ' ἀπ' Οἰδίπυ κακῶν
 Ὅπῳ ἔχει νόον ἔπ' ἑώσαν πελεῖ;
 ὡς ἐ' εἰλεγεν· ἄρα ἔχει πὶ ὁ Ζεὺς τέτων τῶν κακῶν μεῖζον ποίησεν ἄς
 ἡμῶς;
- 4 — ἐδ' ἄτης ἄπερ — Cl. H. potius censet legendum ἄτης ἀπὸ· scilicet
 à genio malo profectum, cum vulgaris lectio loquentis sententiæ pror-
 sus repugnet.
- 8 Καὶ νῦν τί τῷτ' αὖ — hic interrogationis notam τῷ ἀετίως H. apponit
 contra Schol. dicentem ἐκ ἐπὶν ἐν ἐρωτήσῃ ὁ λόγος· ἀλλ' ἐν ἀποφάσει ἀο-
 ρήτως.
- 20 — δηλοῖς γδ' πὶ καλχαίνεσ' ἔπος· περὶ γὰρ ὧς φροντίζεσσι· τὸ καλχαίνω
 ἐκ μεταφορᾶς τῷ κόχλῳ τῷ τὴν πορφύραν ἐν τῷς κρύπτοντος· ἐρηται καλχη γδ'
 ὁ κόχλος. Attici plerumque verbo participium subjiiciunt pro infiniti-
 vo: δηλοῖς καλχαίνεσθαι.
- 21 — τὸν δ' ἀπμάσας ἔχει — τὸν Πολυνέκη αἰμμάσας τάφῳ· τετ' ἐπὶ ἀνάξιον
 καὶ ἄλμων τάφῳ κείνας.
- 24 Χρηθεὶς δικαίᾳ καὶ — Schol. admonet τὸ χρηθεὶς esse quiddam di-
 versum à τὸ χρησάμενος; atque interpretatur ὑπὸ τῷ Ἐπεικλίῳ χρηθεὶς καὶ
 παραφιλθεὶς — οὐδ' ὅτι καὶ δικαίᾳ· ἐπειδὴ τὸν ὑπὲρ τῷ πατρὸς τιτιλούτη-
 κόσῳ καὶ ταφῇς αἰξέσθαι δικαίον.
- 27 Ἀποῖσι φασὶν ἐκικνεύχεται — non active sed passive usurpatum sc.
 Civibus lege promulgata esse interdictum ne &c.
- 40 Λύσο' ἂν ἡ γὰρ πτετα ὡς ἐθέμην πλῆον; — si hæc lectio vulgata servetur
 — sic verte: quid tibi, O misera, si hæc ita se habeant, opera mea
 profuerit amplius si huic edito non paream, vel sepeliam fratris cada-
 ver? sc. λύσει τὸν νόμον ἐν τῷ γὰρ πτεται.
- 44 — ἀπόρρητον πόλει — τὸν ἀπαγορεύον καὶ ἐκκαλυπτόν τελευτᾶς σὺ
 γὰρ πτεται;
- 48 Ἀλλ' ἐδὲν αὐτῷ τῶν ἐμῶν ἔργων μέγα — ἐ μέτεστιν αὐτῷ ἔργων μὲ ἀπὸ
 τῷ ἐμῶν — non illi fas est.
- 67 Τοῖς ἐν τίλει βεῖσσαι· βασιλεύσι· τίλῳ γδ' πμῶν ἡ βασιλεύς, μετ' ἣν
 ἐκ ἐπὶ περιτέλει χειρῶν.
- 69 Οὐτ' ἂν κελύσσαιμ' — Antigone, cujus in fabulis persona est magna-
 nima, non modo non mollitur sororis oratione, sed etiam fit vehe-
 mentior. Camer.
- 74 Ὅσα πανεργήσας — δίκαια μετὰ πανεργίας ἐργασαμένη· uti honestum
 furtum, & piam fraudem, &c. dicere consuevimus. Camer.
- 79 Βία πολιτῶν δρᾶν — facere contra auctoritatem civium.
- 80 — τὰδ' ἂν πρὸς τοῖς — σὺ μὲ τοι ταῦτα ἀσφάνεις — σὺ μὲ ταῦτα ἀσφάνεις.
 82 Οἱ μοι παλαίνης — φιλόσορον τὸ ταύτης ἡσος, ἀλλὰ καὶ ἐνλαθεῖς.
- 86 Οἱ μοι κατὰ δα — hæc loquitur audacia præficiens sua & insultans,
 non sine irrisione quadam.

N.B. Sororum colloquentium mores eosdem exhiberi, quos & alibi *Sophocles* exhibuit viz. *Chrysothemidis* & *Electræ* disputantium.

ΠΑΡΟΔΟΣ.

Συνωδὸς πῖνον Ὀησαίων μαρόντων, ἐξ ὧν ὁ χορὸς συνίστηται. μετὰ πικρῇ δὲ εὐκτασιν ἔπειτα ὁ Κριεὺς μαρτυροῦντα· ἐπεὶ καὶ τὰς παρὰφάσεις τῶν ἐσθλῶν τῶν χορῶν πιθανὰς εἶναι δεῖ, καὶ ἐπειδὴ καταρωθῶκασι τῇ παρὰφασίᾳ οἱ Ὀησαῖοι, καὶ οἱ ἄλλοι τῶν Ἀργείων πάντες ἀνέστηνται, ἐκείνως παρὰφασεῖς εἰσὶ, καὶ τῇ παρὰφασὶ ἡμέτεροι ὑπεραρτέωσι. Chorus itaque prodiens, quem ipsa res nata suggestit, hymnum quandam ἐπινίκιον canit.

Sic versus hosce Cl. H. constituit

- 104 Ἀμύρως βλέφαρον Διεκεί-
ων ὑπὲρ ῥιέθρων μελῆσαι

Quibus in Antistropa respondebunt

- 122 Αἱμάτων γόνυσι πληοδῆ-
ναι τε καὶ τεφάνωμε πύργων.
- 107 — λυκαασιν — propter clypeorum splendorem — πανταγῶν πα-
νοπλίας, cum omni apparatu bellico — φῶτα βάντα· ἔπειτα τὸν Ἀδραστοί φησὶ,
ἢ ἐφ' ἐνὸς τὸ πλῆθος δηλοῖ.
- οξύτορον fræno acute penetrantē. H.
Κινήσασα χαλινῶ denotans fugæ repentinae celeritatem. Camer.
- 113 — αἰετὸς — Polynicem aquilæ supervolanti assimilat.
- 115 — πτέρυν — clypeos candentes, vel alam expansam.
- 121 Ἔοα — abiit, excessit, periit — ἀντὶ τῆς ὑπὸ τῆς.
- 125 Πόλεως ἐνδ' Ἡφαιστον — cum tædæ ad incendia comparatæ ut plurimum
ἐ materię piceâ fuerint conflatae.
- 128 Δυχερωμε δακρυγῆ — ἐπὶ ποιεῖται δακρυγῆ δυχερωῶς χειρωθήναι; quia
Aquilæ rapere Dracones solent, festiva translatione populum Theba-
num Draconem vocavit: etiam quia Draconigenæ illi putantur. Sed
martis terror illos in fugam dedit quominus Draconem subigerent.
δυχερωμε igitur appositively dictum: nam illum Martium terrorem ob-
stitisse oppugnationi Thebarum dicit. Cam.
- 129 Ζῶς γδ μεγάλης γλώσσης κόμπης &c. — cernens Jupiter illos irruere
cum auro in auratis armis, & clangore & fastu, non adjuvit illorum
superbiam, sed infregit; nam infestus est iactantia & gloriationibus.
Camer. Pro ὑπεροπτίας H. l. ὑπεροπλίας metro & sententia postulante,
ἢς ὑπεροπλίας τὰς ἂν καὶ θυμὸν ὀλέσῃ. Hom. Il. i.

Metra sequentia, Cl. H. sic constituit

- 137 Ἀντίτυπος δ' ἐπὶ γᾶν πίσει ἀντίτυπος — sursum resiliens, Denotans
Τανταλωθῆς πύρφορος, cadentis violentiam.
Ὅς τότε μαινιορδμῆς σπῶ ὀρμῶν τανταλωθῆς πύρφορος — ad Capaneum
fulmine ictum hæc sunt referenda. In

In Antistropa sic respondebunt

- 152 Ἀλλὰ γὰρ ἃ μεγαλάνυμος
 Ηλθε νῆα τῶ πολυ-
 Αεμύτῳ ἀνπαρεῖσαι Θήσῳ.

Ita & hæc

- 142 Εἴ γε δ' ἄλλη τὰ μ' ἄλλα δ' ἐπ' Ἀλλοῖς ἐπιώμῳ συμφιλίζων
 Μέγας Ἄρης δεξιόστροφος Ἀρης βοηθῶν ἡμῖν πανταχῶς τροπὰς ἐποι-
 εῖτο πολεμίων. δεξιόστροφος — μεταφορὰ ἀπὸ τῶ ἵππων ἐν
 τοῖς ἄρμασι παρεσφενδύων· οἱ γὰρ ἰσχυροὶ
 ἵπποι εἰς τὴν δεξιὰν σειρὰν ζεύγνυνται
 τῷ ἄρματι — aufpicato adjuvans. H.

Sic respondet Antistropa

- 158 Θεῶν γ' ἰατρὸς χροῖς παυνύ-
 χρις πάντας ἐπέλθωμεν· ὁ θήσας
 Δ' ἐλελίζων Βακχῆος ἄρχοι.
 150 Post εἴσαντ', distingue. H.
 160 Ἐλελίζων potius quam ἐλελίχων. H.
 163 Metri gratia, ut conficiantur Anapaesti. H. sic legit
 Τῆσδε Κρείων ὁ Μεινοκίως νείχμος — νέως κρησπιδεύς εἰς τὴν πυγμαλίδῃ
 Hæc Chorus, Creontem prospiciens advenientem.
 165 — μῆτιν ἐρεῶσαν — ἐν ταύτῳ κίνῳ καὶ μετρίων, ἐν μεταφορᾷ τῶν
 ἐρεῶσόντων.

Intrat in scenam Creon.

Pro imperio alloquens Chorum Edictum de Polynice promulgat.

- 171 — τὸτο μὲν — sub. Ἀφ' — atque ita ad τῷτ' αὐθις.
 218 Τὸν τῆδε δυσαν· λείπῃ τὸ μὴ γῆπλειν.
 225 Τὸ μὴ πικρεῖν — ἐπιτρέπειν, συγχωρεῖν.
 239 — ἐνίκησιν μολεῖν — sc. ἡ γνώμη ἐνίκησιν· sententia hæc ἀπὸ τῶ μολεῖν
 — vicit, vel potior visa est. Ut infra 280.
 244 L. παρῶτα juxta Ald. potius quam πάντα. H.
 249 Τὰ δεινὰ — ea quæ terrent, cunctationem afferunt. H.
 258 — ἀλλ' ἄσσημος ἐργάτης πῖς ἦν — ὁ τῷτο ἐργασάμενος ἄγνωτος ἦν — cum
 nulla operationis signa essent unde opifex cognosci poterat.
 283 Στέργει γὰρ σθεῖς — nemo patienter audit.
 284 Ἀνάξ — Chorus, uti semper, monitor officiosus Creonti cautionem
 suggerit; Ille contra impatiens ira magis accenditur.
 298 — εἰδ' ὑπὸ ζύγῳ
 Λόφον δικαίως εἶχον ὥς τε στέργειν ἐμὲ — ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶ ὑποζυγίων τῶν
 μὴ βελορῶν ὑπὸ τὸν ζύγῳ εἶναι — neque collum jugo, ut decet, submit-
 tebant.

tebant. H. Sed cervicis atque jubæ jactatione impatientiam suam indicabant.

302 Κακὸν νόμισμα — mala moneta H. εἰκότως εἶπε τὸ νόμισμα· ἐν νόμῳ γὰρ πάντα ἐτάχθησαν ἐνεργεῖν. quasi lege sancitum malum.

321 Εἰπὲν τι δώσεις; — ἐπιτελείεις ἔμῳ εἰπὲν; ἢ ἀπέλθω;

324 — ῥυθμίζεις. — expendis — ὅπως sub. εἶπεν.

333 — ἰάν ᾧ τοι

Ληφθῇ τίς καὶ μή — *sin vero* ἔσθ' *non deprehendetur*. H.

341 Τῶτο καὶ πολλὰ πέραν — *binc sc. est quod* — ad τῶτο subaud. *præpos.* Δῖς — *retine vulg. lect.* πέραν cum τὸ ἀπελευθέρηται referatur ad fluctus — non vela — H.

346 — ἀκαμάτων referatur non ad Θεῶν· ut Schol. sed ad ἀρότρων — ἀποτρέψεται, ζωπονῶ, ἢ ἀποκρίσει τίς γλῶ. H.

353 — εὐαλίαν φύσιν — *sc. τὰς ἰχθύδας.*

361 — ὑπερῶν φρόνημα — *sublimem scientiam* — vel *agilissimum ingenium*, propter celeritatem — nunc deinceps & civilis vitæ cultum & humanitatis attribuit studio & gravitati hominum. *Camer.*

363 Ὅργας ἀτυνόμενους — *mores indolem civilem* — ita enim ὁργή H. ἐδιδάξαντο fecit ut discerent.

364 Ita hos versus constituit H,

Δυσούλων πάγων αἰθέρα

καὶ δύσμορον φάσγειν βέλη.

Pruinarum subditi pernoctantibus incommodarum serena. H.

372 Δεινὸν δὲ — mirabile quiddam in dolis fabricandis præter expectationem habens. H.

367 Παντόπορος. εἰς πάντα μηχανὰς ἐξουλόσκειν, καὶ ἐπ' ἐδὲν ἄπορος ᾧ μάλιστα τῶν· θανάτου μόνον ὅσα εὖρεν ἰαμα.

373 Πότε μὲν κακὸν, ἄλλοτε ἐπ' ἑσ-

λον ἔρπει νόμος παρέρων

Χθονὸς θεῶν τ' ἑνορέων δίκαν.

Ita versus hosce restituit Cl. H. animadvertens simul locum hunc ex imperitiis *Triclinii* fuisse misere corruptum; dum enim metra prout oportuit ordinare nesciebat, quædam ultro interpolavit; alia quæ in libris veteribus extabant, expungit. Et quidem haud incommode accidit quod hominem ipsum consistentem reum habemus, quodque *Alcibiades* veterem & germanam scripturam conservavit. *Νόμος παρέρων* — ἡ πλεονῶν τὰς νόμους καὶ τῶν δικαιοσύνην. verbum *παρέρων* hoc sensu videtur ἀπαιεῖ λεγόμενον. H.

377 Ὑψηλὸς *Civitatem sublimem evebens, vel felicem faciens.* ὑψηλὸς civitate indignus — λέγει τῶτο Δῖς τὸν ἡμίψαντα Πολυνείκην, ἐς τῶτο γὰρ φέρεται καὶ τὸ πόλεμος χεῖρ.

Chōri hoc carmen ingenium humanum prædicat, neque quidquam homine dicit esse callidius nec item audacius, perque fas & nefas rueret in omnia. Talis fere est sententia *Odæ Horatianæ* cui initium — Sic te Diva potens *Cypri.* *Cam.*

383 Ἐς δαίμονιον πέρας ἄμφινοῶ — ὁρῶντες ἰλαχρόνως τὴν Ἀντιγόνην ἐκπλήττονται.

- 388 — ἀπισῶσαν — μὴ πειθαρχεῖσαν
versum sic constituit H.
Σὲ γ' ἀπισῶσαν
Τοῖς βασιλεύουσιν ἄγασσι νόμοις.
- 391 Ἡδ' ἐς' ἐκείνῃ ἢ τέρῳ — sc. ἐκείνο ut cum τέρῳ conjungatur — nun-
quam enim in voce Polysyllaba eliditur vocalis longa H. sed quidfi
simpliciter sic: ἐκείνη τέρῳ.
- 394 — Ποῖα ξύμμετος ἀεὶ δίκη — *qualis crimini respondens progressa
est justitia?* H.
- 396 — ἢ πινεῖα — ἢ ἐπιῶσαι γνώμη.
- 400 — ἐδ' ἐν' ἡδονῇ — ita cum Johnsono scribendum monet H.
- 403 — ἐμὸν δ' ἐρμαῖον — *lucrum, quod præter spem advenit, quasi à
mercurio donatum.*
- 425 σκηπτὸν — πῶν πνεύμας συνεκδοῖς.
- 437 Ἐκ τ' εὐκροτήτος χαλκίως l. χαλκίε· *ex bene conflato aereo vasculo.*
Quid enim fabro aheneo opus est? H.
- 448 Σὲ δὴ σὲ τῶν — sub. ἀποφρονῶ — vel σὺ φῆς σὲ.
- 462 — ὑπερδραμεῖν — *autoritate vinceret.* H. κρείττονα τ' ἦεν φανῆναι.
- 465 — σὺκ' ἔμελλον — *non debui* H.
- 478 Δημοῖ τὸ γόνιμ' ὦμον — τὸ σκληρὸν αὐτῆς τ' φρόνηματος ἐμολογεῖ πατέρα
τὸν Οἰδωπόδα.
- 485 — ἐ γδ' ἐκπίλει — σὺκ' ἔξειπιν· *non ei contingit esse magno animo.*
- 492 Εἰ ταῦτ' ἀναιτεῖ — εἰ ταῦτα τὰ πολυμήμετα & ἡ νίκη αὐτῇ χειρὸς βλάβος
καὶ πτωχείας.
- 494 — Ζήνος — *includit totam familiam.*
- 499 — ἐδ' ἐπ' ἡέτολον φρενῶν — ἐ κυρίαν τ' φρενῶν & ἐσώσαν ἐν αὐτῇ.
- 500 Φιλῆ δ' ὁ θυμὸς ἀποθεῖν ἡρῶσιν κακὸς — εἰσθῆναι ἢ ψυχὴν τ' λάτρεσθαι π α-
κὸν τεχνικῶν ἀποκαλισκεῖσθαι καὶ ἐαυτῶν κακῶν ποιῶν πρὸν φρεσὶν ἔχειν.
- 519 L. juxta Ald. &c. κατέντων potius quam καὶ χηρὸς. H.
- 521 L. δυοσεῖν potius quam δυοσεῖν — *quapropter ei impiam refert gra-
tiam?* prout constat ex Creontis responso, ubi priora explicat, εἰ τοῖ
σφ' ἡμᾶς ἐξ' ἴσκι τῶ δυοσεῖν. H.
- 526 L. cum Grotio & MSS. ἴσκις potius quam τέττις. H.
- 527 — ὁ χρηστὸς τῶ κακῷ λαχεῖν ἴσκι — sc. ποθεῖ· *de Eteocle enim sermo
est.* H.
- 528 Τίς δ' οἶδεν, εἰ κάτω 'σιν εὐαγγὴ τῆδε — εἰ καδ' ἔδε ἀλλήλοισι ἀβελχεῖντες
ἡγῶνται εὐσεβῆ τῆδε; — vel ut H. *an istæ sc. inimicitiae apud inferos a-
mice sint compositæ:* hanc enim interpretationem Creontis responso
confirmat.
- 537 — ὑφειμένῃ — ἢ γδ' ἐχθρὰν λάτρεσθαι κατὰ ζομένην τ' ἀνδρώπων ἐκπίει τὸ αἰ-
μα.
- 542 — ξομῇ τὸ μὴ εἰδέναι — ἀπειρὴν εἶναι ἐνώμτος.
- 546 Scribe ἐγὼ κρινασάμην. H.
- 553 — ἀ μὴ 'θιγας — sic vocalis elisæ notam appone.
- 558 Ἀλγῶσαι μ' ὄντ', εἰ γὰρ γ' ἐν σὲ, γελῶ H. sic legit — *dolens sane ri-
deo siquidem te irrideo.*
- 574 Ἀλλ' ἔδε μὲν σοὶ μὴ λίγ'· ἐ γδ' ἐς' ἐπ — μὴ λίγῃ *ne dicas hanc tuam
esse, non enim amplius existit:* sc. pro mortua hanc reputare debes. H.
— νυμφεῖα

575 — νυμφῆα — ἀντὶ τῶν νύμφων — ἀρώσιμοι — παιδιποιήσιμοι.
 584 — μὴ τελευτᾷς ἐγὼ — elliptice verbo subaud. appone notam sententia interruptæ.

586 — μὴδ' ἀναιμῆδας — αὐτεξεσις· ἀλλὰ φρερεῖσθ. jam deinceps oportet illas animo esse, quo solent mulieres, timido; non soluto, & remisso.

Chorus, cum videret ab irato *Creonte* ad mortem damnari *Antigonen*, de miseriarum fatalitate quadam *Labdacidarum* gentem continuo infecuta queritur, velut undam unda superveniente. Jovis omnipotentiam & omniscientiam recognoscit; mortalium vero inscitiam, & quæ inde oriuntur pericula commonstrat.

Ita hos versus C. H. constituit

590 Ἀγδυσος αἰὼν οἷς γδ' ἂν Jamb. dimet. acatalect.
 Θρόνῳ σείσθῃ δόμος ἄταξ Paræmiac.

Ita in Antistropa similiter 602

Οἶκον ὀρώματι πῆματι
 Φθιμένων ἐπὶ πῆμασι πίπτοντ'
 596 Ἄλως οἶδμα δυσπνόοις σταν
 Θρήσσησιν ἔρεος ὑφαλὸν ἐπιδραμῇ πνοαῖς.

Ut respondeant in Antistropa 608 — immutatione levicula facta

Νυνὶ γδ' ἐχάτας ὑπερ
 Ρίζας ἐκπέτατο φάος ἐν Οιδίπῳ δόμοις.
 597 — ἐρεος — vocat procellam caliginosam — ὑφαλὸν sc. quod ad imum mare penetrat — pulchra fane descriptio!
 607 — ἔχει λῦσιν — sc. ὑπὸ τῷ χειρῶν.
 609 Ρίζας — ἐχάτας — sc. *Antigona*, quæ velut radix suprema superaret — sed jam etiam hanc quasi demessam exitio obruit φοινὶα νεότερων νεύς. Pulvis, qui, velut diis manibus facer, Polynici fuit injectus — *H.* notat hoc à *Dorvil.* observari ad *Chariton.* p. 366.

615 Τὰν ἐγὼ ὑπὸς αἰρεῖ πόθ' ὁ παντογῆρος

Ita in unum hos duo versus C. H. compingit ut in Antist. respondeat

628 Πολλοῖς δ' ἀπύατε κεφονόων ἐρώτων
 617 L. ἐδὲ θεῶν ἀνθρώποι — metro postulante *H.*

621 Sic hosce versus interpunctionibus distinguit *H.*

Τὸ τ' ἐπειτα καὶ τὸ μέλλον
 Καὶ τὸ πρὶν ἐπιτελείσει

Νύμφῃ

Νόμος ὅδ' ἐδὲν ἔρπει
Θνατῶν βίωτα παμπολὺ γ' ἐκτὸς ἄλλος.

Cui in ultima Antistrophā respondebit 637

Πράσσει δ' ὀλιγοὶν χρόνον ἐκτὸς ἄλλος.

N.B. Grotius monet νόμος ὅδ' cum ἐπαρείσει esse jungendum hæc
lex vim obtinebit ἔσ' jam, ἔσ' in posterum, ἔσ' olim —

628 Θνατῶν βίωτα — ὁ λόγος· σὺ μὲν, ὃ ζεῖς, ἀγέως τε καὶ διωύσης εἰς ἀπαύλα
τὸν χρόνον εἶ· ἡ δὲ τῶ ἀνθρώπων πολιτεία ἐδὲποτε χροὺς κακῶν ἐστίν.

630 — ἔρπει — sc. ἄτη præcedens quæ huc repetenda est. H.

640 L. ἄρ' ut constet metrum; porro & interrogatio hic profertur, ut patet ex Creontis responso. H. præparatur actio secutura: in qua est egregia persona verecundi & boni adolescentis, Hæmonis, sæva autem & infana Creontis. Camerar.

657 — φησὶ — H. legendum cenfet metri gratia.

662 ὦνυχρον παροργισμῶ — sc. quale cum gaudio ulnis amplecti nequeas.

666 Μίσης τίνι νυμφώσειν τῷ ᾧ — sine quemvis hanc sponsam ducere. H.

671 — εἰ γὰρ δὴ τὴν δὲ ἐξενεῖ φύσει

"Αἰσχυρὰ φησὶ, καὶ τὰς ἐξω γένεας — distingue post φησὶ, non post αἰσχυρὰ — cum sententia sit: si etenim hos, qui natura conjuncti sunt, inobedientes alam, eadem quam maxime culpa in iis qui genere me non attingunt, toleranda erit. H.

77 Οὐκ ἐς ἐπαύλα — non fieri potest ut — sc. ὥς τῆτον —

87 — τῶ δ' ἐρεθισμῶν — disciplina ordinatorum. H.

89 Οὕτως ἀμυνεῖ ἐπὶ — sub. παρόγκματι vel simile quiddam.

93 — εἰμὶ τὸν χρόνον κεκλήμεναι — εἰμὶ τὸ φρονήσεως ὑπὸ τῶ γέρας σε-
λυλήμεναι.

96 Πάντων ὅς ἐστι — minus recte ὅς pro ὅσα cum referatur ad ὑπέρτατον neque elidatur ὅσον — l. potius ὅδ'.

99 Γένοιτο μὲν τ' ἂν χ' αὐτῶν καλῶς ἔχον — fieri quidem id posset ab alio (qui filius non esset tuus) ἔσ' quidem non indecore — H. Ego autem filius tuus cum sim &c.

102 Τὸ γὰρ σὺν ὁμῶν δεινὸν ἀνδρὶ δημότῃ — hunc versum sequenti postponi aut saltem parenthesi includi recte monet H. Steph. ut λόγοις in versu proximo regatur à verbo ψίγειν præcedente. H. — Schol. ὥς μηδένος τῶ πολιτῶν ἀνταρὸς σὲ λέγειν τοιαῦτα, οἷς σὺ μὴ τέρεψῃ· ἐμοὶ δὲ πάρεστιν ἀκύνειν τῶ λαῷ καὶ σὲ λοζομῶν.

106 — ἀναξιώτατη — omnium minime digna quæ aliquid mali patiatur — κακίαι adverbialiter, modis pessimis.

106 "Αγαλλμα μείζον — gloria monumentum majus — aut vicissim à filiis accedat Patri? vel ὡς ponitur pro ὡς αἰπῇ, adhæc, insuper.

107 Μὴ νῦν ἐν ἥτοις μένον — noli tenere mordicus propositum, pertinaciter tueri susceptam personam: hortatur igitur ut à parum recta sententia deduci se patiat. Camerar.

108 Οὐκ ὡς παρὰ ζείθροις χειμῶνι — l. divisim, cum τὸ ε habeat vim duplicis Consonantis.

- 727 — ναὶς ὅτις ἐγκρατὴς — si quis malit ἐγκρατῇ jūnet cum πόδα sc. pedem, quo navis regitur. H.
- 732 — περιστάειν πόλυ — ὑπερίχειν — non opus est ut ad μάλλον, subau- ditum recurras, cum id ipsum in voce περιστάειν contineatur H.
- 742 — τὸς ἀκρομυῖνας — τὸς ἀπειθῆνας, καὶ ἀκρομυῖ ἀπεπειθότατους.
- 747 — ἄρην νῆα — sc. nimis temerarie & iracunde.
- 758 — γυναικὸς ὕπερον — ἡττηθῆναι ὑπὸ γυναικὸς.
- 763 — ὁλεῖ πῖνα — seipsum intelligit, δεικνύων: Creon vero minas hæc ad se pertinere suspicatur.
- 770 Ἄλγες: Sarcastice & per Ironiam.
- 772 Ἄρατε τὸ μῖσος — illam κατ' ἐξοχὴν odiosam.
- 778 Ἀνὴρ — βίβληται — hæc cum vehementia quadam elocutus ἐστὶν ἐκ τῆς σκηνῆς προρίπτει Ἡέκτορ. Chorus aliquid mali præfagiens, frustra Creontem admonet.
- 789 Κάκῃ, τὸν Ἄδῳ --- καὶ καὶ τὸν ἄδῳ ὃν μένοι σέβει θεῶν, αὐτεμάρη ἐστὶν τῶσα τὸ μὴ θῆναι, ὥστε τούτῳ τῷ. Hæc Sarcastice.
- 794 — ὅς ἐν κτήμασι πίπεις — si hæc lectio vulgaris recipiatur, qui opulentos invadis — vel fortunas illustres subvertis — notæ exhibent Grotii conjecturam — Cl. H. aliam affert quæ ad scriptionem veterem propius accedit — ὅς ἐν γληνέσι πίπεις qui in oculorum pupillis refidet — μελαγκλαῖς ἐν παρειαῖς ἐνυχοῦσιν — ita Horat. pulchris excubat in genis.
- 810 Πάρεδρον ἐν ἀρχαῖς — πάρεδρον λέγει τὸν Ἑρῶτα τῷ μεγάλῳ ἐν ἀρχαῖς νόμων, ὡς κατεκροτῶνται ἀνθρώπων καὶ θεῶν καὶ τὸ μέγαλα παρὰ τῷ νόμῳ.
- 813 — θισμῶν — ἔξω — sc. διωάμει παρεκκείμεν τῷ ἀρχόντῳ, διακρίνεται τὴν Ἀθηναίων, ἢ αὐτὸς κατεδικάσει.

822 Versus sequentes Cl. H. ita censet constituendos

Καποτ' αὐτὸς· ἀλλὰ μὲν ὁ παγ-
Κοίτης Αἰδὸς ζῶσαν ἄγει
Τὰν Ἀχέροντος ἀκτῶν
Οὐδ' ὀφθαλμῶν ἐγκληροῖ
Οὐδ' ἐπινομφίδῳ πᾶσι
Τὶς ὁμνὸς ὁμνήσεν· ἀλλ' Ἀ-
Χέροντι νομφόδῳ.

Quibus in Antistropa respondebunt v. 838.

Πετραία βλάστη δαίμασιν
Καὶ νιν ὁμῶς τηρομένην,
Ὡς φάτις ἀνδρῶν, χερσὶν τ'
Οὐδ' αὖ μὲν λείπει· πέριξ δ'
Υπ' ὀφρύσι παγκλαύτοις δειρα-
Δας· εἰ μὲν δαίμων ὁμοιο-
τάτῃ καλιδοναίῃ.

- 844 — δειραδας — montium juga supra quæ Niobe eminebat in situ mutata.

- 829 Pro καὶ ἵπαινον l. κ' ἵπαινον. H.
 838 Distingue post ὥς, non post ἄπνῃς, ut ita ἄπνῃς cohæreat cum πει-
 πται βλάστη — inflexibilis faxea germinatio H. περιφύσσει αὐτῇ τῇ πει-
 πται ὥς κίστος δένδρῳ — περιέχει καλυπτο πικραλὴ τῇ πίττει.
 848 L. κ' αἵπειτα pro καὶ ἵπαιτα.

860 Ita hi versus sunt constituendi:

Οἷα φίλων ἄκλαυτος οἷοις
 Νόμοις πῶς ἔργμα τυμῶχων
 Ἐργμα πῶς ποταίνις.

Quibus in Antistropha respondebunt 879

Οἷων ἐγὼ πόθ' ἄ ταλαίφρων
 Ἐφιν πῶς ἔς δόξας ἄραμος
 Ἀδ', ἐγὼ μέτοιχος ἔργμα.

- 862 — ταφς ποταίνις — novi insoliti vel antea inauditi. Camerar.
 877 Ut hic versus antithetico respondeat sic lege,
 Ἄταυ κριμήματ' αὐτοχρήτ' — nempe cubilia quæ ipsi ortum dede-
 rant. H.
 888 — αὐτοχρήτ' ὄρα — αὐταίρετος καὶ ιδιογνώμων τῶπος.
 890 Ταλαίφρων ἄραμος πῶδ'
 Ετοίμων ὁδὸν ἐκίλ — H. sic metra legit.
 897 Pro χρεὶ ἢ divisim H. leg. hic, ut alibi, χρεῖν forma Optativ. Τῶς
 λέγει ὁ Κρείων ὀρμίζοντι τοῖς ἄγεσιν Ἀντιγόνην ὅτι εἰώσαν αὐτῶν τοιαῦτα
 περὶ εἰαυτῆς διεξέρχεται, καὶ ἐπὶ τῆς ἡμέρας πῶς ὅπως κατεδικάσθη ἀνυμνῶ.
 905 L. αἰείφρων — cum Ald. metro postulante H.
 937 Τῶν δυσπίστων — sc. impietatis reatum vel pœnam.
 938 Ἀλλ' εἰ μὲν ἐν τῶν ἐπὶ τῶν θεοῖς καλὰ
 Παθόντες ἀν' ἐνδοξοῖς ἡμετέροις
 Εἰ ταῦτα τοῖς θεοῖς δόξαι, παθόντες τῶν πρῶτων γνώμεν τῶν ἡ-
 μετέρων — si quidem ea, quæ fecimus, apud Deos honesta censentur, id
 utique pœnas dantes agnovissemus, si ea neglexissemus. H. — Si mea
 pœna & Diis probatur, & ego merito sustineo, veniam datam volo iis
 qui me perdunt. Sin plector injuste, videant ne plus sibi accersant
 meo supplicio quam ego accipiam — vel imprecatur ut non plus, id est
 tantum mali accipiant quantum dant sibi. Camerar. Ἐκδικῶς — ἐξ
 ὁδικῶς.
 943 Ψυχῆς ῥιπαί — animi impetus vehementes.
 944 — τέτων jungitur cum κλαίμαθ' non cum ἀλγ' subaud. H. l. βρε-
 δύτης ἔχ' ὑπὲρ.
 948 Θαρσύν' ἐδδ' — non jubeo te sperare futurum mandatum meum irri-
 tum aut mutari posse. Camerar.
 950 Ω γῆς — hac obtestatione facta discedit Antigone: Chorus, qui
 omnia fere hac in fabula nimis tarde gelideque administrat, discedenti
 frigidam sane consolationem adhibet, exempla eorum qui fato haud
 absimili perierunt, commemorans.

951 L. ἦτοι πε πατρογενεῖς.

961 — ἦτοι ἡμίονοι — prole, potius, quam genere, H.

963 Ita hos versus constituit H.

Καὶ Ζηνὸς παμίδεος

Γονὰς χευσσεύτης

Ut in Antistr. respondeant 975

Ἀνθρὸν πε μένος κείνῳ

974 Εὔγνω μανίας. Ille agnovit suam insaniam quod Deum tetigisset.
— Non opus hic præposit subaud.

980 Διδύμους ἁλὸς, distingue post ἁλὸς ut sententia sit --- Juxta vero Cyaneas petras geminumque mare sunt litora Bosporica & Thracius Salmys ubi urbi vicinus mars. H.

986 Cum neque metrum neque sententia admittat ἀλαστῶν Cl. H. ex conjectura reponit ἀλάστῳς vel ἀλάστῳς & ἀλαῶν ὀμμάτων

Et versus sic constituit

ἀλαῶν ἀλάστῳς ὀμμάτων κύκλοις

ἀραχθὲν ὅτε ἐγγύων

Quibus in Antistropa respondebunt

Βορέας ἄμιππος ὀρθοπόδης

Ἰπὲρ πάγος ἦεν ἡ παῖς — N.B. non Deorum sed Boreæ & Orithyæ filia erat Cleopatra — ἄμιππος equorum celeritatem adæquans super ardua montium juga currens puella. More Attico Masc. ἦεν jungitur cum fæm. ἡ παῖς de qua re v. Clarke ad Iliad. H. 778. — H.

999 Ἀλλὰ κ' ἀπ' ἐκείνης — attamen & hanc affectæ sunt Parcæ longæva, O virgo --- hæc dicit Cleopatracæ celeritatem respiciens, quæ tamen ei fugam non præstitit. H. Episodio decurrente increbrescunt jam turbæ rerumque difficultates. In scenam inducitur Teiresias, cujus summa erat autoritas — is Creontis facinus inhumanum reprehendit -- Deorum iram, & domesticas calamitates jamjam eventuras prædicat Creonti incredulo plane & reluctanti. Astipulatur Chorus & Creontem jam sero sapientem à proposito revocat.

1021 Μυδῶσαι κηκίς — vapor ἡ λιγνὸς τῷ καπνῷ ἡ δὲ τῷ καυομένων χηκί-
μυδῶ.

1022 Κ' αὐτῆς. — τὸ τυφὸν ἐστὶν τὸ ἡρέμα ὑποσμούχριν — χολαί cistæ fil-
lis H.

1026 — ἀσήμεν — cum nulla à talibus extis futuri indicia sumi pos-
sent H.

1047 — ἐδὲ μανικῆς

Ἀπεκλῆς ὅμιν εἶμι· τ' δ' ὑπὸ καὶ ἥρας

Pone distinctionis notam post εἶμι· tolle autem post ἥρας ut sententia sit — neque ab arte vestra divinatrice vobis jam intentatus : ab hujus generis

generis hominibus venditus fui & exportatus jam pridem H. altercationem vides qualis in Oedip. Tyr. exhibetur inter Oedipum & Teiresiam.

1074 Ὅρεσις με τ' ἀκίνητα — provocabis me ea quæ non movenda latent in mente eloqui — eodem sensu ἀκίνητ' ἔπη Oed. Col. 651. H.

1076 Οὐτὼ γδ' ἤδη καὶ δοκῶ τὸ σὸν μέρος — ita enim & nunc loqui videor [sc. μὴ ἐπὶ καρδέσιν] ea quæ nihil lucri afferent [nec mihi nec tibi] quod ad te attinet, vel propter tuam pertinaciam. H.

1078 — καλῶς --- τιλῶν --- frequens istiusmodi phrasis --- scias te confecturum —

Τροχὸς ἀμικληήρης — Rotarum solarium circumvolutiones sibi mutuo succedentes — sc. intra paucas horas hoc eveniet. H.

1094 Ἐχθρὰ ἢ πῶσιν σωταρόσονται πόλεις
Ὅσων σωταρόμεθα — inimicæ vero una omnes conturbantur Civitates; illæ scilicet, quibus inhumata jacebunt prope Thebas civium cadavera, aut in urbis oppugnatione aut prælio cæsorum. Non enim Polynici solum cadaver inhumatum præda Canibus & avibus fuerat conjectum, sed idem cæteris Ducibus Argivorumque vulgo, qui illum contra Thebas tendentem secuti perierunt, contigerat; quod in Euripidis Supplicibus patet. H.

1110 — ἀνδισάντω ἢ
Ἄτη παύειν θυμὸν ἐν δεινῷ πάρεσσι. — Sin reluctet vero, ne animum meum calamitate feriam, timendum est H.

1119 Οἶμοι! μολὴς μὲν — καρδίας δ' ἐξίσταμαι
Τὸ δρᾶν — μόλις μεδίταμαι ἢ ἀσπίδας γνώμης — he! mihi! vix quidem — & Cor refugit hoc facere: sed cum necessitate frustra non est pugnandum — subaud. ad τὸ δρᾶν præp. ἐπὶ vel ἀπὸ. H.

1127 Δέδοικα γδ' μὴ τὸς καθεστῶσι νόμους — δέδοικα γὰρ μὴ ὅτι καλὸν τὸ νομοθετεῖν καὶ ἀλλ' ἄριστον ἐστὶ τὸ πείθεσθαι ἀρχαίοις νόμοις.

Chorus Bacchum Thebanum numen carmine suo celebrat, illiusque opem in periculo præsentis implorat. Camerar.

1130 Ita hos versus constituit Cl. H.

Νύμφας ἄγαλμα καὶ Δι-
ὃς βαρυόρεμιζα γένος.

Et in Antistr. 1142

Σπέρου ὅπως λιγνὸς
Εὐθα Καρυκία νύμφα.

1135 — πανηγύριον Εὐλοσινίας — ἐν οἷς πάντες συνάγουσιν Ἀλὰ πᾶς πανηγύρεϊς.

1140 — ἐπὶ σωρῶν δρακόντος --- παρὰ τὸν τόπον ἐν ᾧ ἐσώζεσθαι οἱ ὀδόντες & δράκοντος.

1142 Σπέρου ὅπως λιγνὸς — ἀπὸ τοῦ τοῦ κατὰ Πάριον ὅπως γίγνεται ἢ παρὸς αὐτόματον πῦρ ἐκείνῳ ἀντιδίδεται.

1137 Cum hi versus, prout à Triclinio ordinantur, nec metra quæ ipse vult, efficiant, neque antitheticis respondeant,

h 2

Cl. H.

Cl. H. ita constituit

Παρ' ὕγρον Ἰσμηνὺς εἰέθρον
Ἀρχὴς τ' ἐπὶ ποταμῷ δράκοντος

Cui in Antitheticis respondent

Λερόταν ἐπὶ πῶν εὐαζόντων
Θησαύρας ἐπισκοπῶντ' ἀγμάς.

1148 Ut constet metrum l. πελυστέφυλος. H.

1150 — εὐαζόντων — ὑμνούντων μετ' εὐφημίας Εὐοῖ λεγόντων ὅς ἐστιν ὑμῶν
Διονύσε.

1153 Hi versus ex *Aldina* scripturam veterem à *Triclinio* immutatam re-
præsentante ita sunt restituendi :

Τὰν ἐν πασσάν π-
μῶς ὑπέρτατον πόλειον

Antithetici etiam ex eadem *Aldina* sic restituendi

Ω πύρ πνειόντων
Χόρηγ' ἄσπρον καὶ νυχών.

1157 Νῦν ἐπὶ — το νῦν importune prorsus hic iteratur, nec in *Aldina*
legitur; sed videtur à *Triclinio* interpolatum ad metrum qualitercum-
que consarciendum, ita igitur juxta scripturam veterem restituatur
locus.

— ἐπὶ νόσε μελεῖν

Et Antitheticus ex *Aldina*

Σαῖς ἄμα παρὰ πόλιν

Ita itidem & hi.

1159 Σὺ καθαρσίῳ ποδὶ Παρ-
ησίῳ ὑπὲρ κλιτῶν

Antithet. similiter ex *Ald.* restituendi :

1168 Θυάσιν αἱ σὲ μαινόμεναι
Πάννυχαι χερδύεσι. H.

Jam ad ἔξοδον five catastrophen deventum est, in scenam venit
Nuntius, ea narratione exhibens quæ palam repræsentari non pote-
rant; nempe *Antigonæ* atque etiam *Hæmonis* mortem. Unde & alia
Creonti calamitas enascitur, Uxoris suæ *Euridices* interitus, quæ filii
morte cognita haud ultra superstes manus violentas sibi iniecit.

1172 Οὐκ ἐδ' ὅποιον γὰρ ἂν ἀνθρώπου βίον — non est ita ullius hominis vi-
ta constituta ut eam aut laudem aut culpam H. ἴσ. & τοῖος ἵσταται ἀν-
θρώπων βίος ὅποιον ἂν ἀξιόσαιμι ποτε ἢ —

- 1181 — πῶς γὰρ ἡδύνας
 Ὅταν ἀποδῶσι ἄνδρες — eleganter hic & emphatice verbo ἀποδιδόναι
 Poeta utitur: cum enim quispiam perturbationis cujusvis impetu ita
 abripitur, ut, modo ei indulgere possit, solidam vitæ felicitatem sub-
 vertere non dubitet, hic voluptates prodere non immerito est existi-
 mandus. H.
- 1184 Πλετεῖ τὲ γδ — quidni hoc modo scribatur? Καὶ ζῇ πύρρονον — es-
 to: ἄτος quidem πλετεῖ ἐ ζῇ — forma indicativa.
- 1200 Πρὸς ἐξοδὸν εἵχευσα, Παλλάδος θῆς — cum Triclinio & Camerario
 distinctionis notam appone post εἵχευσα, non post θῆς ad egressionem
 tendens ut Pallada Deam adirem precibus allocutrix, & in occlusæ
 portæ claustris laxandis occupor. H.
- 1211 L. — ἰερὸν ἢ ληθεῖ αἰ —
- 1232 Ἀθήσας, ἄρμον — distingue post ἀθήσας, non post λιθοσάδῃ —
 spectate, subeuntes aggeris compagine, cum saxa sunt amota prope ip-
 sum ostium, num Hæmonis — &c. H.
- 1235 Τὰδ ἔν ἀδύμῃ διαπύε κελύμασιν — ita Cl. H. ex conjectura l.
 ἔν pro ἐξ cum ἐξ cum dativo jungi non possit.
- 1238 Πύσας ἀπώπῃ — ἀπώπῃς κὲ συνηρησας.
- 1252 — μέσον ἔγχος — micronem sc. gladii.
- 1254 — ἐκδάλλει πνοὴν
 Λούκῃ παρεία φοινίς σαλάγματος — τὴν πνοὴν τῆ φοινίς σαλάγματος
 ἐκδάλλει τῇ Λούκῃ αὐτῆς παρείᾳ. ὁ ἐστὶ αἶμα ἐξέπιδυσε.
- 1267 — ἢ τ' ἄραν σιγὴ βαρὺ — mihi quidem Silentium illud nimium
 grave quiddam indicare videtur. — Quidni autem sententiæ imper-
 fectæ nota apponatur post σιγὴ & iterum post παρείᾳ?
- 1278 L. ἰὼ κτανόντας — ut resp. antistro. 1298. ἰὼ κακὰ γέλαα.
- 1282 — ἀπελύθης — scil. τῆ βίᾳ.
- 1286 — ἔχω μαδὸν δαίματος — sero tandem cognovi à δαίλῃ vesper H.
- 1290 Φεῦ φεῦ ita in duo versus hosce distrahendos
 ὦ πόνοι βροτῶν δύσπονοι censet Cl. H. ut antithetica respon-
 δεant 1310.
 Μῦτερ ἀδλία· φεῦ τέκνον.
- 1291 Ὡ δάποτ' ὡς ἔχων — constructio est ὦ δάποτ' ὡς ἔοικας ἤκειν ἔχων τε
 κὲ κικτημένος κακὰ — O here, ut infortunia nactus εἶς habens venire
 videris; hæc quidem, quæ præ manibus sunt, gestans, ista vero, quæ in
 ædibus te expectant, mox visurus. H.
- 1294 — ἐν κακῶν — Canter. recte l. pro ἢ — approbante H.
- 1300 — ἐπιεξερασσω — denuo insuper confecisti.
- 1301 Τ. φῆς — l. cum acuto non gravi. H.
- 1307 L. πς ἄρα metri gratia.
- 1311 Ἠδ' ἐξοθήκτος — ἐξείαν λαοῦσα πληγῇ — βωμία πέριξ — ὡς ἐρεῖον
 περὶ τὸν βωμὸν ἐσφάγη ἀσπετῆς. λύει κέλαινα βλίφαρον — ἀπ' αὐτῶν.
 oculos morte claudit.
- Cum hoc antisystema Systemate B, cui respondere debet, uno
 versu fit brevius, quod leges metricæ non patiuntur, Cl. H. non
 dubitat quin versus, qui primum olim sequebatur, injuria temporis
 sit perditus.

- 1313 Τῆ πρὶν θανάτου — *Megarei*, cui primum fuerat nupta — vel alludit forte ad *Megareos* filii mortem qui pro patria se devovit & juxta draconis specum se interemit v. *Eurip. Phæp.* 930 --- vel κλένον λαῖος denotat illum Draconis specum, in quem post vulnus lethale sibi impactum *Megareus* se projecit. *H.*
- 1319 Repone ex Ald. δειλαῖος pro ἄδελφος quod à se interpolatum fatetur *Triclinius*, quia illud δειλαῖος metro convenire non putabat in quo falsus est: æque enim in prima sede dactylum ac Choreum admittit versus Jambicus. *H.*
- 1323 — κ' ἀπλυσσάτ' — *vita se solvit.* *H.*
- 1339 Μιθούτω ταῦτα — οἷοις καὶ μέλειν — de futuro, quod vitæ suæ finem spectabat, id *Diis* curæ foret.
- 1348 Πάντα γὰρ λείψαι inferendum esse hunc versum ex Ald. &c. monet *H. perversa, distorta.*
- 1349 Τὰ τ' ἐν χροῖν sc. filii cadaver --- καὶ τ' ἐπὶ κορπῇ Uxoris mortuæ in ædibus.
- 1352 Μηδὲν ἀσπετεῖν --- oportet neminem in rebus quæ ad Deos pertinent impie se gerere.

P H Æ N I S S Æ.

Jocasta σχολορίζει, atque ita ut gentis *Oedipodææ* historiam universam ἐν συνοψεί compendiaria exhibeat percipiendam: id ipsum, quod in Prologis fere omnibus ab *Euripide* factum vides, forsan præmature nimis & officiose; cum in fabulæ decursu Spectator vel Auditor ipse sibi melius tradat res è rebus ultro enascentes, unde vehementius affectus commoveri solent. Hanc autem δραματικός οἰκονομίαν *Aristoteles* notat à *Sophocle* non sine laude servari.

1 Ω τὴν ἐν ἀπορίᾳ — cothurnata plane dictio & ampullæ Tragicæ ad rei amplificationem comparatæ.

17 Ο δ' εἶπεν — *H.* monet sic divisim esse scribendum, ut vis pateat particulæ δε — ita 69 — τὴν δ' — & 77 ὁ δ' & sic passim.

21 Ο δ' ἰδὼν ἰδὼς — *Cl. Marklandus*, qui annotationes MS. suas mecum pro humanitate sua communicavit, ita potius legendum optat, cum locutio hæc elegantior sit & magis Attica, & plurimis porro exemplis confirmetur. Imo & idiomati *Anglicano* respondeat, giving in to pleasure.

3 — ἡ γὰρ — sc. ἀφ' ἑαυτῆς cum opponatur alteri clausulæ — πῶς μὲν πᾶσι. *M.*

1 Ο δ' εἶπεν ἀναυδὸς — tardius incescit, vel de via cessit nihil respondens — perperam interpret. *Barnes.* *M.*

2 — ἔπαθλα — laboris præmia.

3 — ἐν ἀμνήμων τύχη — ἵνα ἡ τύχη λήθῃ παραδεδῆκται καὶ πρὸς δυσσέπινος ἔσται — sc. ut mala Fortuna, velut immemor, non ultra persequi pergeret.

8 Ὡς κλεινὸν οἴκῳ Ἀντιγόνη πάρελ — *Cl. Markland* ex conjectura legendum censet πέρα pro πάρελ; cujus hanc rationem affert, librarius potuit (omissa litera ε) scripsisse περ — quæ est compendiaria scriptio vocis πατέρα deinde, ut erroris fieret aliqua correctio & syntaxis constaret, mutavit in πάρελ --- si admittatur πέρα certe sententia rectius se habet; & vitatur illa dativorum connexio minus apta οἴκῳ πάρελ. transi in ædium extremam partem.

Cl. H. admonet pristinam lectionem esse retinendam: *Kingianam* vero illam esse rejiciendam.

Λοχαγεὶν ἄλλον, ἄλλος ὃ τούτων πρόπος — ita potius lege, ut vitetur inepta illa repetitio τῶ ἄλλος, ubi emphasis est nulla. *M.*

Λοχαγὸς; ὡς ὄχλος νῦν --- ita l. ut tota sententia *Antigonæ* tribuatur, sc. εἴνε Dux? nam multitudo armata cum subsequitur. *M.*

Ὅς γ' ἐπ' ἐμὸν — τὸ γ' hic à *Kingio* interpolatum adeo non metrum adjuvat, ut etiam perdat. *H.*

Lectio vulg. retineri potest metro etiam postulante *H.* παρὰ τὸ Ὀμηρικόν, Δοίω δ' εὖκ' ἰδέειν δυνάμει χρημύτορι λαῶν — οἷς ᾗ παρὲλας τὸ πᾶν τὴν παρὰ τὸν ἑκὼς παρὰ τὸν reduplicatio τῶ πᾶν emphaticum quiddam sonat.

sonat. Quare lectionem vulgatam temere *Kingius* mutat, in re metrica scholiographi auctoritatem ubique fere secutus.

168 Ποσὶν ἐξανύσασαι δι' αἰθέ- Sic potius lege metri
ρος πῶς ἐμὸν ὀμνῶντοσσι grātia. H.

171 Temere mutat in βάρομμι *Kingius*, metro non postulante. H.

176 — πὺς κυρεῖ; in Editionibus præcedentibus legebatur πὺς; πόδων; κυρεῖ jam vero, cum metrum vocem alterutram non admittat *Canterus* recte rejicit τὸ κυρεῖ Cod. MS. CCC. astipulante: glossēma certe enim erat illud κυρεῖ margini à nescio quò ascriptum, & quod fieri solet, inde in contextum ab imperitò librariò transcriptum: quare *Kingius* perperam rejicit πόδων, & interfert κυρεῖ. H.

187 Ἐκεῖνος ἐπεὶ ὠθοῦσά τις τεκμαιρεται — ita ante *Kingium* omnes voce Καπανεύς extra metrum, explicationis gratia, supra adscripta & glossēma hoc in textum aliquando irrepsit: cui ne per metrum desset locus, scripturam veterem corrumpere, imò & id ipsum fatens non erubuit ille, quisquis hæc metra declarare & constituere audebat — quem *Kingius* ubique sequens ducem pro τεκμαιρεται temere substituit ποσπε. H.

190 Ἰὼ Νέμεσις — Νέμεσις θεὰ παρ' Ἑλλήσι πρῶτηρ δὲ τὴν μεγαλήτορα

194 Ὀδ' ἐστὶν — sc. per irrisionem vel indignationem dictum. Capaneus exitium imprecans.

204 — ἐπεὶ ποδῶ —

Σ' Εἰς τέρεψιν ἤλθεις — sic potius lege, cum melius ita constet sententia — πλινθίζεις γὰρ τέρεψιν πόδῃς. Satis enim erat ἐπεὶ ἤλθεις εἰς τέρεψιν (ἐκείνων) ὧν ἐξεῆζες εἰσιδεῖν — quandoquidem desiderans veneris in frustationem eorum quæ cupiebas videre --- M. --- nisi forte τέρεψις idem significet quod δπλινθισ --- ut 326. τέρεψιν παλαιῶν χαρμονῶν.

212 Τύχλον οἶδμα λιπῶσ' ἴσαν --- sentio equidem in hac Cantione Parodia ca metra esse à *Cantero* minus accurate distributa. Ita ut Strophe & Antistrophe sibi invicem non ubique respondeant: verum non minus errat & *Kingius*, qui, Scholiographi auctoritatem fere semper secutus, metra hæc non esse ἐπωδικὰ contendit, sed Chori merum quendam λόγον διηγηματικὸν --- sed hac in parte nos remedium aliquod afferre posse censemus, absque ulla vel minima verborum mutatione, ita ut omnia sibi invicem respondeant. Sic ergo nobiscum lege.

STROPHE.

Τύχλον οἶδμα λιπῶσ' ἴσαν
Ακροδίνια Λοξία
Φοινίσας δὲ νάσας
Φοῖος δὲ λα μελάθρων,
Ἰν' ὑπὸ δειράσι νιφοδόχοις
Πάρασθ' κατενώδην
Ἰόνιον καὶ πόντον ἐλάττω
Πλάσασα παρρητύων
ὑπὲρ ἀκαρπίτων πεδίων
Σικελίας Ζεφύρου πνοαῖς

ex
toi
ὄλ
m
C
lu
co
ta
ci
di
B
216
3
ha
fi
218
fa
co
220
—
228
fu
Se
re
in
re
m

Ἰπποδάντες ἐν ἔργῳ
Καλῶς κελύδην.

ANTISTROPHE.

Πόλις ἐπὶ κελεύεισ' ἔμψ,
Καλῶς δὲ μὲν Λοξία,
Καλῶς δ' ἔμψον γὰρ
Κλειῶν Ἀγροειδῶν
Οὐρανὸς ἐπὶ Λαῶν
Πεμψέεισ' ἐνθαδὲ πύργους
Ἰσὶ δ' ἀγῶμασι χρυσότοδοις
Φοῖβος λάτεις ἐνθάδην,
Ἐπὶ Καταλίας ὕδαρ
Επιρρεῖ με κομῶς ἔμψ
Διῶται, παρθένοι χλιδῶν,
Φοῖβος λάτεις.

Hæc igitur constat esse antistrophica; cætera vero sunt epodica — ex his vero Πάροδον hic constitui, ne dubitari quidem potest, cum *Aristoteles* Poet. l. 12. Πάροδον ita disertè definiat: sc. τὴν πρῶτην λέξιν τῆς ὁδῆς — Porro hoc systema non esse διηγηματικὸν (quod, scholiastem male intellectum secutus, suspicatur *Kingius*) ex eo constat, quod Chorus hæc loquitur, cum cæteri è scena discesserant, nec adesset ullus, cui poterat isthæc διηγέσθαι.

Hinc porro colligi potest Tragœdiam hanc actibus non minus sex constare: quæ res, etsi *Horatii* præceptis sit contraria, apud Græcos tamen locum habere potuit: Legem illam de quinque Actibus Græci non agnoverunt; saltem actuum numerum quem excedere Tragœdia non debet *Aristoteles* indefinitum reliquit. Hæc vir doctissimus *B. Heath*.

216 Ἰνα — κατενάδω — ut habitatione collocarer — sic *Iphig.* in *Taur.* 357. ἵνα αὐτὸς ἀντιμωρησάμενος ut illos vicissim ulcisceretur — adeo ἵνα habet vim particulæ ut cum indicativo Aor. 1. conjunctum — *M.* sed si ἵνα significet *Ubi*, hoc fit per Anticipationem rei destinatæ.

218 Ἰόνιον καὶ πόντον ἐλάττω &c. in hoc loco vexatissimo expediendo diversa diversi excogitarunt; quæ vero ad rem maxime facere videntur è commentariis *Cl. H.* excerpta proponimus.

220 — ὑπὲρ
Ἀκαρπησίων πεδίων Σικελίας — sc. *Zephyro equitante per Campos Siculos* — hæcenus recte *Kingius*.

228 Πλώσσαι — *Zephyro reflante Kingius* existimat non nisi remis cursum institui posse; adeoque dicitur ἐλάττω πλώσσαις remo navigans. Sed neque hoc commode fieri poterat: imò & locutio ἐλάττω πλώσσαις remo navigare durius quiddam est quam quod patitur linguæ Græcæ indoles; quomobrem ἐλάττω non simpliciter hoc in loco sumitur pro remo, sed pro navi ipsa abiegina: quænam ergo hujus loci vexatissimæ ratio reddi potest? Scias adeo imprimis hoc a Poeta dici non juxta fidem

fidem historicam, sed otiose confictum; circumstantia hæc nullo modo ad fabulam ipsam pertinet: nec sane operosa responsione opus. Videtur sic se res habere: Poeta sensit aliquam rationem afferri oportere cur virgines istæ *Phænissæ*, ad *Delpbos* transmittendæ, *Thebas* advenerant. Certe à *Tyro Delpbos* petentibus brevius iter foret per mare *Siculum*, & *Sinum Crissæum*: hanc difficultatem ut expediret, finxit Poeta *Zephyrum* vehementem reflavisse adversum, adeoque cum promontorium *Maleæ* superare non possent, per *Bæotiam Thebasque* iter instituisse; ubi, exercitu *Argivo* superveniente, obsessæ tenebantur. Hæc adeo si mecum statuas, vides omnia facile expediri. *H.*

Ακαρπίτων πιδίων — non simpliciter sterilius sive *ἀκαρπύων* sed *ἀκαρπίτων* sc. γῆς ἥτις ἐς ἀκαρπίζεται, sive terræ, quæ (utcunque natura sua ferax) cum inculta jaceat, nullos parit fructus, unde nec frumentum, nec oleæ, nec vineæ proveniunt — nam is revera erat tunc temporis *Siciliæ* status — quod patet ex *Euripid. Cyclop.* 121, &c. *H.*

- 231 Ἐπὶ ᾧ *Κασαλίας ὕδαρ* — Dicit Virginum *Tyriarum* Chorus se jam dedicatas esse *Apollini* non minus quam imagines istas & statuas aureas, quæ in templo *Delpbico* visuntur. *Adbuc tamen restare unum* nempe ut (more Domini sui *Phæbi*, qui, ut *Hor. Carm.* 3, 4, *Castalio* lavat amne crines) capita vel corpora sua fonte *Castalio* abluantur antequam munus *λατρείας* rite auspicari possent. Qui quidem mos notari debet: quem insuper Poeta etiam in *Jone* 94 notat observari quotidie à templi *Delpbici* ministris. *M.*

- 235 Ἰὼ λάμπρυστα πτέρσ' — distingue post *πτέρσ'*, ut sententia sic constet: *O fulgida rupes! O biceps ignis jubar!* *H.*

- 238 Ἀ κατὰ μέλλον σῶζεις, distingue post *σῶζεις*, nam *κατὰ μέλλον* adverbialiter ponitur. *H.*

- 244 — εἰλόσσειν χρεὲς — ita ex conjectura reponit *H.*

- 259 Ἀμφὶ ᾧ πόλιν — quoniam hicce antistrophæ versus respondere debeat illi Strophæ præcedentis, viz. *Νῦν ᾧ μοι αὖ τειχέων*, ideo *H. l.* πόλιν. *M. l.* γδ pro ᾧ — *Battierius* δὲ sc. ut metrum constet.

- 277 Τὰ πρὶ ἐμαυτῷ ἔθροσος παρέχομαι — id quod incolumitatis fidem mihi faciat ἔθ' audaciam tueatur.

- 279 Ἀπαντι γδ πολυῶσι — etiam viris audacibus.

- 283 — βῶμιοι γδ ἐχάραυ — ἐχάραυ ἐνθα τὸ πῦρ ἤπτετο· βωμὸς δὲ τὸ αὐτὸν χον ἐχάραυ οἰκοδόμημα.

- 285 Φεῖ εἰς σκοτεινὰς ποσειδῶν — εἰς τὸν κωλεῖον.

- 312 Γηρὰ προμερῶν — *H.* veterem hanc lectionem censet esse retinendam: cum solæcum quiddam sonare videatur *ποδὶ ποδὸς βασὶν ἔλκειν*.

- 315 Ἀμφὶ δὲ καὶ μακρὸν — μακρὸν hic ad *Polynicem* refertur non ad *Jocastam*, & usurpatur pro σῆθος. Hic adeo retinenda quoque est lectio vulg. *H.*

- 316 Παιρηδῶν τ' ὄρεγγμα — *genarum ad oscula porrectionem*: non autem *latus genas* prout *Kingius* interpretatur perperam. *H.*

- 324 Καὶ χερεσι καὶ λόγῳσι — hic quoque lect. vulg. retinendam censet *H.* sententia etiam postulante: quid enim erat jucunditatis tantæ ὡς καὶ μαισι [quod *K.* invehit] ὡς λόγῳσι certe ut plurimum inerat.

- 346 — σενάων ἀρεὲς τέκνοις — ἀλλὰ πὺς ἀρεὲς ἀς κατάρτυ καὶ τῶν τέκνων μετήγνω γδ ἐπὶ τῷ κατηρησάμεν τοῖς παισὶ. Hæc *Schol.* & quidem gra-

tis dicta; cum non constet senem illum implacabilem execrationum à se denuntiatarum unquam pœnituisse.

In duobus vers. sequentibus *H.* nullam causam videt, quare lect. vulg. non retineatur.

349 Hic illud π à *Kingio* interpolatum non modo otiosum videtur, sed etiam constructionem turbat. *H.*

353 "Αλᾶτα μητρί τᾷδε — sc. δεικτικῶς huic matri tuæ. Porro metri ratio scriptionem hanc postulat. *H.*

359 Ἀνυδρία δ' Ἰσμηνὸς ἐκηδύθη — ἦτος ἦν τοῖς παλαιοῖς ὅτι ἔγχευ πρὸς τοῖς ἐγγυχείοις ποταμοῖς υπολείσθαι. ἔπειδ' ἐν Πολυαίχῃς Θεοαῖος ἐν σὺν ὅττωι ἔγχευ, ἵνα τῷ ποταμῷ μετὰ τὴν λύπην, ἀλλ' ἐπερωτῇ, πρὸς ἀνυδρίαν λυτοτέρῳ χλιδᾷς κηδυσθῆναι τὸν Ἰσμηνὸν λέγει — sc. ob hanc causam nuptiæ illius minus auspicato inceptæ videbantur.

365 Εἴτε τὸ δαίμονιον κατακόμασσι Δάμασιν Οἰδιπόδα. Hoc modo metrum concinne magis constituitur censet *H.*

370 Μητὲρ φρονῶν εὖ — Ex hac disputatione quæ hic incipit & finitur v. 650 *Grotius* putat *Aristotelem* sumpsisse argumentum de *justo* atque *injusto*. *M.*

374 Repone τέρους vel lege φῶς ita ut ποῦτον subaudiri intelligatur. *H.*

391 — τλήμωνος φυγὰς ἐμῆς — ita erit sententia congruentior & dictio elegantior; ut v. 30. τὸν ἐμὸν ὠδὸν πόνον. *M.*

393 Οὕτω γ' ἤρξατ' — sc. ἕτως ὁ δαίμων ἤρξατο φτεῖρειν τὸ γένος.

400 Καὶ δὴ σ' ἐρωτῶ, πρῶτον ὦν χεῖζω τυχεῖν — sic distigue ad ἐρωτῶ, potius quam πρῶτον & ad τυχεῖν non plene: ut sententia sit: itaque te interrogo, quod primum est ex iis quæ scire cupio.

406 Καὶ τῶν κρατύντων — ita l. cum MS. Bar. cum *Jocasta* respondeat & τῷ λυτρὸν, plane innuens hoc esse aliud insuper incommodum. *M.*

420 Οὐδ' ὀνομάσῃ δυνάει ἀν — sic potius lege cum vox δυνάμει nuspiam reperiatur. *M.*

426 Οὐκ εἶδ' — confer cum 434.

461 Ὡς ἀμφὶ τείχη καὶ ξυνώεδας λόχων — ξυνώεας λόχων est proprie *par cohortium*: hoc nempe dicere vult *Eteocles*, sē circa mœnia cohortes, quæ cohortibus *Argivorum* opponi & pares esse possunt, instruere: quippe cohors *Argivorum* & cohors *Thebanorum* ei opposita *συνώεδα* λόχων constituunt. *H.*

466 — πλείστον ἀνύσιν σοφόν — quid si legatur σοφοῖς sc. *apud viros sapientes*: ita ut ad personam potius quam rem referatur. *M.*

469 — ἀδελφὸν δ' εἰσορᾷ ἤκοντα σὸν — Cl. *M.* ita potius legendum censet quam εἰσορᾷς, cum verba hæc sint *Jocastæ* hortantis vel imperantis — qualia sunt illa sequentia ad *Polynicem* Σὺ τ' αὖ πρῶτον ἐρίφει — hic pro *Γερζάνος Valkenerius* l. γερζῆς.

476 — ἐφ' οἷσιν ἤκει — sc. ea quæ postulatum venit — lect. adeo vulg. mutari non necesse est. *H.*

492 — δι' ἐχθρᾶς καὶ φθόνου μολὼν — Cl. *M.* ita potius legendum censet quam φόνος; sententia simul postulante. *N.B.* verba hæc motus cum *πρῶτος*. Δι' & cum Substantivo juncta significationem habent istius

verbi, quod est substantivo cognatum: adeoque *μολῶν δὲ ἐχθρὰς καὶ φθόνος* significat *inimicus esse & invidus*.

- 494 Ο δ' αἰνέσας ταῦτ' — ille vero cum his assensum præberet. H.
 508 — ἀλλὰ καὶ — hæc lect. vulg. utpote concinnior retineri debet. H.
 513 — πάλιν ὀνομάσαι — sc. ἢ πρῶτις κατὰ τὸ ὄνομα ἐπὶ περὶ ἀνθρώπων.
 529 — πᾶν γὰρ ἐξαιρεῖ λόγος — sc. πᾶν τοῦ λόγος κατὰ τοῦ ἑαυτοῦ πρὸς αἰθέρος ἀπὸ σίδηρος βίβρα.
 533 — τῷδε δαλιῦσαι πότι — sc. ἢ μεθήσομαι δαλιῦσαι τῷδε — imperare cum liceat non libenter me submittam isti homini ut serviam.
 559 Εἰς ἥλιος μ — εἶπα in initio sententiæ est fere interrogantis cum indignatione. Ita adeo lege ut ponas plenam *συγμῶν* post τὸ νικᾶμεν, post βροτοῖς autem comma vel colon. Et pro *ἀπονέμα* l. potius *ἀπονέμων* sc. ἀνέχῃ ἔχων καὶ ἀπονέμων tu autem non sustinebis habens æquam partem patrimonii & huic tribuens suam? M.
 572 Ἀγ' ἢν σ' ἔρωμαι δύο λόγους περὶ τοῦ αἵμα — sc. numero duali — vel ut Barnes. *περὶ τοῦ αἵματος*. N.B. vocem λόγους significare non solum orationem ipsam, sed etiam rem subiectam, de qua fit oratio. *Res duas tibi considerandas proponens*. Quarum sc. altera res erat *τυραννίς*, altera *πόλις* *σωτηρία*. Ad hunc locum King. minus recte. H.
 586 Πᾶς δ' αὖ κατὰρξεν θυμότην — ita lege; non autem κατὰρξεις cum Kingio, qui locum hunc male intellexisse videtur: nam κατὰρξομαι est verbum ad rem sacrificam pertinens, non autem similiter κατὰρξαι κατὰρξομαι adeo significat *sacrificium auspicari vel victimam Deo consecrare*: ista vero consecratio rebus tribus constabat sc. *χέρονι*, aqua iustrali — *ἐλοχύταις*, mola falsa — *τελεχ* — pilis à victimæ capite abscissis.

Ita Hom. Od. l. 444. — *χέρον δ' ἐπιπλάττω Νέστωρ*
Χέρονος τ' ἐλοχύτας τε κατὰρξατο.

V. porro *Alcest.* & *Electr.* 110. — & *Iphigen. in Taur.* 622. Hoc sacrificii munere fungi solebant Reges, & qui cum imperio præerant, & simul preces publicas offerre, hæc igitur est sententia: *quas tu preces, sacrificia auspicans, fundere poteris, cum patriam vastaveris?* vel, *quomodo tu munere isto, quod ad Reges Thebanos proprie pertinet preces pro communi Thebanorum salute offerendi fungi poteris, cum ipse Thebas perdidderis?* H.

- 587 Καὶ σκύλα ρεάψεις πῶς; M. sic distinguit: sc. πῶς ρεάψεις εἰς τὰ σκύλα; — nec inepte illud — ἐπ' Ἰνάχῃ ῥοαῖς Θηόας; cum hæc descriptio ab urbibus cæteris ὁμωνυμίας discriminet. Sententia est: *Est quomodo inscribes Spotia; inscribesne ad Inachi fluentia Thebis incensis Polyphices Diis hos Clypeos posuit.*
 591 — καὶ τὰ τῶδ' ὑπὸ κράμῃ — sc. *hujus res salvæ evaserint*. H.
 597 — ἀμφοτέρωθεν — ita lect. vulg. in numero duali: & quidem recte satis: neque opus erat immutatione. H.
 609 Ἐγγὺς ἔστω βίηκιν' ita H. legit: sc. *prope adest, non longe abest*. Cl. M. sic: *Ἐγγὺς ἔστω βίηκως* sc. *Tu, qui non longe à me es, aspice me manus meas?* N.B. *πρὸς* cum gen. non significat (quod *ἐκ* vult) ante vel coram — sed *procul à &c.* Quid autem? si sic interpretum

gas
re
651
hos
tale
653
π
detu
cad
cert
imm
ora
tent
S
659
H
tra
ra
juve
pro
681
Ut
nis
Ut
rium
fauc
abfu
libri
Pari
nem
719
Nih
720
per
732
teat
787
pon
lega
tem
duc

gas: ἰγγύς· ἔ· ἀέσω βίσηκας· — εἰς χέρας λάσσεις ἱμάς; hæc certe reduplicatio est familiaris, & sententia redditur facillior.

651 Κάδμος ἄρχας τάνδε γᾶν — quod ad metra attinet Cl. H. notat novem hosce versus esse trochaicos dimetros; quorum tres postremi sunt acatalecti, sede modo vocis in 7mo immutata.

653 Μόχρος ἀδύμωτον πίσημα

Δικί. Non opus est mutatione πῖσημα in σῖμα; cum idem valeat πίσημα quod σῖμα πῖσιν; certe illud τὸ σῖμα inconcinnum quiddam videtur: & πίσημα sapit dictionem magis poeticam. H.

Δίσις — casum jecit, vel decumbendo jecit se. πίσημα est quodcumque cadit: sic Dianæ statua dicitur ἔρπον πίσημα. Iphig. Taur. 1354 — certe hæc lectio potior est quam τὸ σῖμα. M.

Χρησὸν ὃ καὶ ἐκίσται — sic præpropere hic K. & absque causa satis iusta immutavit lect. vulg. ἔ· κατώκιστ· quæ ita reddi potest, completum dans oraculum eo ipso in loco ubi ille domicilium posuit. Quid hic aut sententiæ aut rei narratæ deest? H.

Sc. ὁ μόχρος ἐνταῦθα ἔπισιν ὅπε κατώκιστ Κάδμος τῷ πόλιν.

659

Νόπς ἐπέχεται γαίης

Δίρκας χλοηφόρος

Καὶ βαδυσσάρος γαίης.

Hæc vetus erat lectio, simplex & aperta satis: quam à Kingio frustra mutatam restituit Cl. H. ut sententia sit: humor irrigat sulcos terræ Dircae: certe γαίης adeo non impedit sententiam, ut etiam adjuvet. K. nempe, hac in parte, ut ubique fere, scholiastem secutus, pro cæco studio errat. H.

681

Παλαιὸς φρεδαῖς

Γαπτεῖς δίκων ὀδόντας

Ut hæc Strophicis legitime respondeant, & sententiæ ratio & orationis structura constare possit, ita hi versus sunt corrigendi.

Παλαιὸς φρεδαῖσι ῥ

Γαπτεῖς δίκων ὀδόντας

Ut constet orationis structura, verbum hic non participium est necessarium: aliter Poeta diceret serpentem a Cadmo interfectum non tantum fauciente eum jactibus, sed etiam jaculato dentes ejus in terram: quod absurdum plane esset. Et commode quidem accidit quod Paraphrastes, libris sincerioribus usus, verbum δίκων non participium δίκων agnoscit. Particulam porro ῥ connexionis & transitionis gratia esse necessariam nemo non videt. Priores etiam Editiones exhibent φρεδαῖσι. H.

719

Ὡς εἰς λόγους συνῆψα Πολυνείκει μολῶν

Nihil obstat quo minus hæc lect. vulg. retineatur. H.

720

Ἦκιστα γ' αὐτὸν μείζον ἢ Θηβας φρονεῖν — sc. condiciones proponere superiores quam quas Civitas Thebana accipere possit. H.

732

Οἱ δ' ἄφρονες — ita l. divisim ut, quod sæpius antea monuimus, pateat vis particulæ ῥ — ita & 199. H.

787

Λαβόντα πῖμψω δῖοιο Τειρεσίαν — viri quidem docti ex conjectura reponunt ἄζοντα δῖοιο; vedetur quidem hæc locutio magis apta atque elegans: verum sine necessitate non temere est innovandum. Quid autem si sic intelligas πῖμψω τὸν λαβόντα δῖοιο mittam qui secum hac aducat Teiresiam.

Οὐδ'

803 Οὐδ' ἐπὶ καλλιχέροις σεφάνοις νεανίδος ὄρεος — pro vulg. σὺν 1. ἔδ' ut cum superioribus connexio pateat facilior. Porro σεφάνος hic non *collam capiti impositam sed virginum saltantium circulum* denotat. Quod *Eustath.* ad *Hom.* p. 958 testatur; verba citans σεφάνος παλίνου hæc adnotat; ὄρεος ἢ καὶ ὅτι σεφάνον μὲν ἐνταῦθα ὁ Ποιήτης ἔφη ὡς ἐπὶ κύκλῳ. Verte igitur, neque in medio circulorum pulchre saltantium juvenili decore insignium. H.

806 Ἀλλὰ σὺν ὀπλοφόροις πρῶτον Ἀργείων ἐπιπινύσας

Αἶματι Θήσας κῶμον ἀναυλότατον προχερδύεις

Nodum hic in scirpo, quod aiunt, quærit *Kingius*: nam αἶματι pen- det à præpos. ἐπὶ in ἐπιπινύσας — & Θήσας casu secundo regitur à præpos. in προχερδύεις — κῶμον ἀναυλότατον — est *comessatio tibiæ hilaritatem quam maxime respuens*. H.

813 Ἀσπιδοφέμονα θιάσων ἔοσπον — hæc omnia plane sunt dactylica; & ita Scholiastes refert. Itaque scribe θείαςων more Poetarum solito, qui vocales, vel ε inferunt vel abjiciunt pro metri necessitate. Sic Ἐρεμῶ Ἐρεμῆος, Βάκχος Βακχεῖος &c. M.

831 — ὁ μὲν καλὸν — sc. ὅπερ σὺν ἢ καλὸν τῇ φύσει, τὸ τιμὴν ἀρχῇ καὶ ῥίζης μὴ ἐλθὼν καλῆς — Παῖδες οἱ παρὰ τιμὴν φύσιν χροιάμοι χροιάμοι καὶ ἀνόστοι.

833 Ματρὶ λόχδμα — cum præcedentibus εἰ ποτ' ἔφω καλὸν jungi debet. Partus enim parum honestus, Liberique invitis legibus nati nullo unquam temporis progressu matri decus afferent. H.

Valkener. vero ex conjectura ita legit M. citante

Οὐ γὰρ ὁ μὲν καλὸν ἐπὶ τ' ἔφω φίλον

Οὐδ' οἱ μὲν νόμιμόν τοι παῖδες

Ματρὶ λόχδμα — sc. ἔδωκε τοι οἱ παῖδες, λόχδμα ματρὶ μὴ νόμιμον, πότε ἔσονται φίλοι: neque ii Liberi, qui sunt partus illegitimus matris & piaculum Patris, unquam amici fient. M. Quid autem? si ita intelligas, εἰ ποτ' ἔφω καλὸν, — εἰ πότε ἔσονται καλοί: sc. nihil honestum expectari potest à prole tam inhonesta.

835 Ἐπεκὶς ὦ γὰρ, ἔπεκὶς πότε — ταῦτα ἐφεξῆς μετὰ τῆς τέλους εἰς χροῖαν ἀναληπτικῶς προσφέρουσι μακαρίζουσι τὴν δόχαιας εὐδαιμονίας τοῖς Θησέας.

Jam vero, cum metrum hoc sit Dactylicum, quod cum ἔπεκὶς constare non potest, Cl. M. ideo scriptionem veram fuisse putat πικτεῖς ὦ γὰρ, πικτεῖς πότε, & vocem ἔπεκὶς explicandi gratia fuisse à librario quodam supra scriptam, & inde aliquando in textum irrepsisse. M.

838 — Θήσας καλίστην ὄνειδος — sc. pulcherrimum decus. Ita enim *Hesych.* ad vocem ὄνειδος κλέος & *Eustath.* ad *Hom.* p. 88. ὅτι δὲ σὺν αἰὲ τὸ ὄνειδος βαρεῖα λέξις καὶ ἀήδης δηλοῖ εἰς μόνον ὁ γράψας, Καλὸν γὰρ ὄνειδος σωπράξανον ἀνευλόμητον, ἀλλὰ σὺν ἄλλοις ὁ εἰπὼν, καλίστην ὄνειδος: εἴη δ' αὖ τὸν ὄνειδος, ὁ λόγος ὁ προσφέρειν πάρος τι δεινὸν μὲν, ἐπίσημον ἢ ἄλλως ἐν ἀνθρώποις, καὶ θαυμαζόμηνον: ὅποιον τὸ εἰς Οἰδιπόδους διήγημα, καὶ ἡ κατὰ Θησέων ἐπιθέσις τὴν Σφίγγος: locus citatur ἐν *Sophoclis Oidip.* *Tyr.* 1045 — & ἐν nostro 1761, viz. Σφίγγος ἀναφέρεις ὄνειδος. Idem *Eustath.* porro [647] hæc habet: καὶ ὄνειδος ἢ τὸ μὲν καλὸν τὸ ἢ ἐπεροῖον, ὡς οἱ Τρωαδῶντες δηλοῦσι. Autor denique *Etymol. magn.* ὄνειδος λαμβάνεται καὶ ἐπὶ τῷ κλέος ὡς *Εὐελπίδης* ἐν *Φοινίσσας*: ἐστὶ ἢ τῷ μέσῳ λέξεων ὡς *Ζήλος* — καὶ τύχη — ἢ δόλος. H.

Διδύμων

- 842 Διδύμων ποταμῶν — interpunge cum Barnes. post ποταμῶν, ut genitivus a πηγῆς præcedente pendeat. *H.*
- 885 Εξ ἑ πεκνώῃ — ex conjectura Barnes. l. ἑκνώσε — verum *H.* monet notam augmenti elisi apponi oportere.
- 909 Πικρὸν τε τοῖσι τῶν τύχῃ κακτημένοις — acerbumque illis, quos hæc fortuna manet. Τύχῃ indifferenter denotat hanc vel illam fortunam. *H.*
- 914 — ἢ τύχῃ σ' — ἀλλ' οὐκ ἐγὼ — nota hic sententiæ abruptæ apponi debet — fortuna sc. adversa te perdit.
- 919 Εἰς γὰρ τὴν μ' ἀποδεῖ προθυμίαν ἔχειν; — ita lect. vulg. & quidem recte: ad quidnam aliud oportet me promptitudinem habere? bene constat sententiā; adeoque frustra innovationem molitur Kingius. *H.*
- 931 — ἐπεὶ δὲ τῶν τύχῃ αὐτὸς καλεῖς — sc. quoniam hanc fortunam ipse accersis [sc. cogens me aperte edicere] *K.* certe perperam vertit siquidem ipse victoriam petis; qua quidem interpretatione à Poetæ mente nihil videtur alienius. *H.*
- 933 Ἀπερ πέφυκε ταῦτα — πέφυκε hic simpliciter significat sunt, prout & alibi passim — vel forte subauditur vox λέγω ante ἀπερ πέφυκε — sc. ea dico quæ res postulat, ἔσ' hæc necesse est te facere. *M.*
- 964 Οὗτος ὃ πᾶσι τῇδ' ἀναιδὲς πόλει — sc. *Hæmon*, jam desponsatus *Antigonæ*, atque adeo non κατὰρτος, *Hæmon*, inquam, non maestabitur pro victima. Sed *Menæceus* hic ἀναιδὲς καὶ ἀπολελυμένος τῇδ' ἀνέτος ἀλέγων καὶ γυναικὶ μὴ σωτημῆς, πᾶσι καὶ πάρεστος, σφαγῆς τῶν πόλιν σώσειν αὐν.
- 967 — μελαίναν κῆρ' ἐπ' ὀμμασιν βαλὼν — oculos eorum fato nigro involvens. *H.* κλεινὰς τε θήσας — sc. *Θήσας*.
- 71 — ἐμπύρην τέχνην — ἐμπύρεια μαντεία παρὰ Βοιωτοῖς. *Hesych.* *H.*
- 84 Μὴ μ' εὐλογεῖται ταμὰ τίς κτείνει τέκνα — μὴ ἐπαινέτω τίς με λόγος εὐλόγος λέγων, τὰ μὲν τέκνα συμβαλλόντων με κτείνειν — μὴ μ' ἐπαινέτω καὶ μεγαλόψυχον λεγέτω εἰ προέμειν τὸν παῖδα.
- 907 — μὴ τὸ σὺν κωλύεται — sc. ὅσον καὶ σὲ μὴ γνῶσθαι κώλυμα· μὴ σὺ σὺν τὸν ἐμπόδιζε πρὸς σωτηρίαν — perperam hæc interpretatur *K.* ne tuum commodum impediatur: & quidem recte Barn. ne, quod ad te attinet, tibi ipsi sis impedimento. *H.*
- 923 Μα τὸν μετ' ἄσπρον Ζῆν — ita lect. vulg. neque sane video cur stare non debeat, præcipue vero cum sententiā ἀλλ' ἐμὶ respondeat huic obtestationi. *H.*
- 933 — διέλθοι τῷ, καὶ εἰς κρινὸν φέροι· sc. τῷ γυνάσταις ἐ τῇ παλαιοῖ φέροι εἰς τὸ μέσον. Sive ut Barnes. hoc persequatur ἔσ' in communē conferat. Non ut perperam *K.* hoc sibi missum faceret. Hoc certe non patitur significatio verbi διέρχου. *H.*
- 936 Ἔσας ἔσας &c. hanc Chori cantilenam, ut ineptam plane & ἀπροσδιδόνουσαν, non frustra reprehendit Scholiastes. — εἰδὲ γὰρ τὸν χρόνον καὶ οἰκονοματῶν τὸν γάνατον ἔσ' Μεινοκίως — ἢ ἀποδέχου τῶν εὐφυχῶν ἔσ' νεανίσκων. — ἀλλὰ τὰ πρὸς Οἰδίπουν καὶ Σφίγγα διηγνύμενα τὰ πολλὰ καὶ εἰρημνέμενα.
- 941 Φοιτάσι ππεροῖς — Strophæ hujusce metra *K.* male constituit; cum, ut cætera omittam, circumflexæ notam φοιτάσι apponat, quæ quidem Syllaba corripitur. *H.*

- 1064 — ὁ τάλας — lect. vulg. quam schol. agnoscere videtur, satis commode cum metro constare potest. H.
- 1067 Δι' αἱμάτων δ' αἰμαῖσι — in certamen sanguine dirimendum adducitur urbem sc. quare minus plene distinguendum est ad πτόλιν præcedentem. H. — αἰμαῖσι — διέχεται πτώ πτόλιν Δι' αἱμάτων εἰσαχάσσει — αἰμαῖσι δὲ ποιῇ ἐμπαλὸν Δι' αἱμάτων κατὰ τὴν πτόλιν εἰς φιλονεικίαν.
- 1070 ἀγάμειδ', ἀγάμειδ' — haud inepte Scholiast. notat ἀπὸ τούτου ἐξελθὼν ἀγχοδοῦν τὸν χορὸν cum cætera sint prorsus à re aliena.
- 1090 — εἰ παρ' ἀπιδά — sc. juxta cujus chlypeum: ita potius cum Editionibus prioribus legere oportet, quam εἰ cum K. H. — ἐπειδὴ ὑπερ-
αἰσῆς αὐτῆς ἦν, νῦν δὲ κεραιεῖται εἰς διαίτην, Δι' αἱμάτων ὑπονοεῖ μὴ καὶ τὴν καὶ.
- 1092 Τί μοι πόδ' ἤκεις — ita potius l. cum MSS. quam ἤκεις cum K. H.
- 1143 Εὐ πὼς σφίριγγιν ἐνδοθεν κυκλήμεναι — callide verticulis ab anteriori chlypei parte circumactæ H. ἐνδοθεν δ' ἄντρος δηλοῖται — σφίριγγι-
ταῖς περιφοραῖς εἰς δρόμον — πῶς παρ' αὐτὸν — καὶ μέσον τῆς διαίτης.
- 1160 Πιττῶν τ' ἀργυρομοῖς — βολαῖς σφοδραῖς saxorum jaculationibus — ἀράσσειν enim proprie dicitur de saxorum jactu — ita Iphig. in Taur. H.
- 1178 — εἰ δ' ἀποίσσεται βίον — εἰ κομίσῃ αὐτὸν ζῶντα πρὸς τὴν μητέρα. Certe nimium arguta est & inepta conjectura Kingii reddentis βίον arcum ut τῇ καλὴν τὴν μητέρα concinat. H.
- 1195 Ἀνείρεφ' (ἵπ' αὐτῷ ἀπιδ' εἰλίξας δέμας)
Κλίμακας αἰμαῖσι ζῆς' ἐνθάδων βεβῆκα
Sic Cl. M. distinguit, & interpretatur sc. ascendebat (cum sub chlypeo ipso contraxisset corpus) scalas, transiens politos perticarum gradus — ἀνείρεφ' — εἴρεται ἀνα κλίμακας [pro κλίμακας] — αἰμαῖσι — altera pede transiens.
- 1203 Εἰλίξαιτ' — ita l. pro vulg. Ελίσσαιτ'. H.
- 1206 Οἱ δ' αὖ — ita l. divisim. H.
- 1216 — εἰ δ' αἰμαῖσι οἱ Θεοὶ — hac in fabula Chorus Polynici favet cuius causa quidem videbatur justior. M. — εἰ δὲ καὶ βίβλον εἰς ἡμῶν βαλόντων οἱ Θεοὶ, εὐτυχίῳ ἂν λήγῃ δὲ τὸ φίλον ἐμπαλὸν τοῖς ἀνδράσιν.
- 1275 Αἰεὶ εἰ πὴν ἀλκῷ — ἀλκή hic significat remedium; vel quicquid à mala sublevanda adhiberi potest — ita Sophoc. Oid. Tyr. 28. ἀλκὴ πὴν εὐρεῖν καὶ ἀνακαταστήναι κακῶν. M.
- 1282 — δαίμωνων κατὰστασις — non, ut verf. vulg. fortunæ status: sed conditio à Diis assignata, sc. ἡ ἀπὸ δαίμωνων. Sic 1017 ἀνείργει δαίμωνων & 1083 αὐτὴ δαίμωνων. δαίμων fane numero singul. sæpius ponitur pro Fortuna [sc. ἡ κατ' ἐξοχὴν δαίμων] plurali vero pro Diis in genere. M.
- 1283 Αἰεὶ ἀνδρ' ἀλέσσω — sc. quoad virtutem bellicam. M.
- 1291 Ποῖ παρθενῶνας ἐκλιπῶ — non ut Barnes. & King. virginum cæta relicto — sed cubiculo meo relicto. Nam παρθενῶνας est ea domus parva in qua virginum cubicula erant constituta, & hæc quidem distinguitur ἀπὸ τῆς ἀνδρῶνος. Hic, ut alibi, numero plurali Euripides utitur, cum interea unum modo cubiculum denotat. H.

- 1310 Ομοθυᾶ ψυχὰν; sic interpunge: sic quoque ad αἰμώτων interpunge, ut illud cum ὁλόμρον infra constituatur. ὁμοθυᾶ δέσιν — cognatam *cervicem*, vel *corpus*, appositive ad ποτίεον. *M.*
- 1317 Δορὶ παλαίμῳ — ἀντὶ δὲ δρεὺ κατ' ἀλλήλους πάλαισσαι — vel ita forte reddi potest — *hostilem sortem ducentes*, vel *ex hasta sortem ducentes*. *H.*
- 1323 Ἐπὶ φρεὶν ἡλθέτω — ita l. cum vulg. — *K.* sc. metro restituendo intentus, constructionem, ut sæpe fit, prorsus perdidit, legendo sc. ἡλθόν pro ἡλθέτω. nam τὸ ὅτι notione causali, sicut hic usurpatur, adeo non subjunctivum requirit, ut etiam respuat. Quod vero ad metrum attinet, salva res est absque ulla innovatione: modo enim uterque versus sit trochaicus, parum refert an pedi pes ad amussim respondeat. *H.*
- 1323 Στεναικτῶν ἰαχῶν — hæc quidem lect. vulg. salvo metro retineri potest; neque causam video cur admittatur emendatio *Kingii*. *H.*
- 1346 — ἐπὶ ποίαν συμφορὰν sc. non tam *calamitatem* aliquam, quam *rem aliquam subito exortam*: ita sæpe *Euripid.* *M.*
- 1349 — νεκῶι τοι παῖδες ἀγαπάζων ἐμῷ — constructio est: *veni curaturus filii mei cadaver*, non ob hoc ut talia audirem. Sic *Orest.* 610. ἡλθον κρημύσαν τάφον & alibi passim. *M.*
- 1392 — δάκρυα τ' τύχης ὅση — ἐνεκα τ' τύχης τ' ἀθλίων ἀδελφῶν ὅση ἦν ἐ' ὀπίσθ. *H.*
- 1447 Φεῦ Φεῖ κακῶν σὼν Οἰδίπυς γ' ὅσον σένω — hæc *Choro* non autem *Creonti* tribuit *Valkener* & quidem scribit *Οἰδίπυς* — porro pro ὅσον l. ὅσα sententia hoc postulante neque metro repugnante: non enim jungit ὅσον σένω sed σένω ἐνεκα τ' σὼν κακῶν ὅσα ἐπὶ gemo propter infortunia tua quanta sunt. *M.*
- 1509 Οὐ προκαλυπτόμην — sententiam ornatu poetico exutam *Kingius* sic exhibet: *non volo genas; non, ut virgines solent, vereor ne erubescam: feror, ut Furia passis capillis deposita tunica Dux funeris luctuosa*. Mirum autem videri potest illum primam syllabam in βλεφάρων 1509 pro longa habuisse. *H.*
- 1518 Σὰ δ' ἔρις σὺν ἔρις, ἀλλὰ φόνος φόνος.
Οἰδιπόδα δύμον ὤλεισε κρηνίδεις.
Tollenda est ὑποσημνὴ post ὤλεισε, & reponenda post κρηνίδεις, ut participium hoc cum φόνος jungatur sc. φόνος κρηνίδεις φόνος cæde cædes consummata. Sequentia αἰμώτι δαινῶ --- pendent à præpos. ἐν subaudita, quæ quidem locutionis forma passim apud Poetas *Atticos* occurrit. *H.* ἡ ἔρις σὺν αὐτὸ μόνον ἄχει φιλονεικίας τὸ τέλος εἶχεν, ἀλλ' ἄχει φόνων διελθῆσαι ἀρδύν τὴν πάντῃ οἴκῳ τῷ Οἰδιπόδῃ ἀπώλεισε.
- 1529 L. ἔγνω, cum Οἰδιπόδα casu secundo ponatur. *H.*
- 1533 — ἡ τῶν προπαύροις --- vetus hæc scriptio magis arridet; metro etiam postulante. *H.*
- 1539 Τὶς ἄρ' ὄρνις ἢ δρυὸς ἢ --- *K.* hic frustra ἄρ' in ἄτ' mutandum esse contendit: elegantior certe est lect. recepta. notum est in Tragædiis vehementiori aliquo affectu perturbatos non animalia solum, sed etiam res inanimatas invocare solere, quasi συμπαιδύσας. Ita, lect. vulg. revocata, sic metra constituuntur
Τὶς ἄρ' ὄρνις ἢ δρυὸς ἢ
Ἐλάτῃς, ἀπροσφραγίς ἀμφὶ κλάδῃς
Ἐξορμῖναι μονομαχίῃς
Ὀδυρμῶις ἐμοῖς
Ἀχρεῖ στωαδῶις; *H.*

1545 A τῷδε προσκλαίω — quæ his lugens addo. H.

1577 ὧ μοι ἐμῶν πατρῶν — metri hic concinnandi causa delere ἐμῶν, quod Codd. MSS. & Edd. habent, nimis audax medicina videtur: siquid omnino innovare oporteat sic metra constituentur,

A. αἱ ὧ μοι μοι ἐμῶν πατρῶν; cum notum sit librariorum circa interjectiones hæc negligenter admodum versari. H.

1581 Οὐκ ἐπ' ἐνέδισιν ἐδ' ἐπὶ χάρμῃσι

Ἀλλ' ὀδυμαισι λίγω, σὺς Ἀλάστωρ

Hic K. reddit perperam ἐπὶ χάρμῃσι insultandi causa. Porro σὺς Ἀλάστωρ hoc loco non significat Oedipodis ipsius malum Genium, sed Dæmonem ab illius diris Ἔ execrationibus contra natos denuntiatis excitatum, Ἔ eas exequentem v. 1621. Unde Antigone præfatur se non exprobandi aut ob adimpletas imprecationes exhilarandi, sed contristandi causa hæc dicere. H.

1592 Ἀ ἢ πάλαν ἄλοχος — hanc lect. receptam mutat K. & metri gratia rejicit ἢ: sed profecto temere; nisi enim à corripitur non conficitur basis anapæstica — quare τὸ ἢ etiam metri causa, & sententia insuper postulante restitui debet. M.

1594 Δάκρυα ῥεῖν παῖσι πημέναια — sed lect. vulg. πᾶσι videtur potior, propter τῆς quod statim sequitur. Sc. lugubres lacrymas omnibus ciens. H.

1601 — ἐπὶ τεαύμασιν, αἵματος — distingue hic post τεαύμασιν; potius quam post αἵματος. H. Θυσίαν δὲ τοῦ αἵματος φονικῆ ἢ ψυχρὰν — τὴν εἰς ψύξιν ἢ θάνατον ἄγεσαι.

1606 Ἀλλ' ἢ τέκνων ἐπεσ' ἀμφὶ τέκνους — certe τωολογίας suspicio minuetur, si legatur ἀμφὶ νεκροῖς, in vel circa mortuos: ita Schol. ἐπὶ τῶν τέκνων τῶν νεκρῶν. Versus porro præcedens sic est distinguendus:

Φάσσανον εἶσω σαρκὸς ἔσθαι

Ψ' ἄλλ' ἢ τέκνων ἐπεσ'

Ita l. propter metrum anapæsticum — l. porro ἔσθαι pro ἐπιψι — consentientibus Codd. MSS. — v. *Ajac. Sophoc.* v. 25 &c. M.

1665 — τὴν ἐπιψῶν ἡμέραν — contrahitur in trissyllabam; quod fieri sæpe videmus. Satis est hoc breviter notare, nequis forte putet anapæstum hic reperiri in quarta sede iambi. M.

1700 Οὐκ εἰς γάμους σὺς συμφορὰν κτήση — lege potius Οὐδ' εἰς — ut hæc cum prius à Creonte dictis connectantur; sc. nec in nuptiis tuis calamitatem accerses lamentis. H. — Ita etiam & Cl. M. legit propter præcedentem Creontis Οὐκ ἐδ' ὅπως — respondit ἐδὲ κτήση συμφορὰν.

1732 — ἀλλ', ἢ πῶς κακῶς ἐρεῖς κακῶς — Sc. num & alia insuper mala &c. H. vel cum K. l. ἀλλὰ metro hoc patiente.

1755 — ἐχ' ὅσα Δίκα κακὰ,

Οὐδ' ἀμείβεταί βροτῶν ἀσυνεσίας.

Hæc ab asseverante non ab interrogante dicta puto: certe illud ἐδὲ subiectum interrogationi parum convenit. H.

1761 Σφινγὸς ἀναφέρεις ὄνειδος — juxta Schol. mentem refert decus H. v. supra 838.

1774 Ὅς ἐκ δόμων ἄναπτος οἴχεται νέκυσ — sc. qui ex ædibus cadaver in sepulchrum abjicitur. H.

1783 Καδμείαν ὦ νεοείδα — ὦ sc. ἢ χάριν, cui, nempe Bromio [non in quo sc. loco ut K. H.

Α Ι Σ Χ Υ Λ Ο Υ

Ε Π Τ Α Ε Π Ι

Θ Η Β Α Ι Σ.

- 4 — **Α**ΙΤΙΑ θεῶν — τὴ εὐπρεπείᾳ ἢ αἰτία εἰς τὰς θεὰς ἀναφέρεται· τὴ δὲ δυσπρεπείᾳ εἰς τὰς ἀρχοντας.
- 6 Ετεοκλῆς ἂν εἷς πολὺς — *Eteocles solus*, quippe qui solus imperat — πολὺς ὑμνοῖτο — *plurimus decantabitur per urbem*, λειδοῦντο ἔνθα ἔλθοιτο ὑπὸ τῶν πολιτῶν.
- 8 — ὧν Ζεὺς ἀλεξήτηρος —
 Επώνυμος γάρ τοι Καδμείων πόλει — *quorum Jupiter sit Averruncus, cognomen hoc merito adeptus, Cadmaeorum civitati*. H. — τὸ γὰρ ἔχει ἐπώνυμον ἐν Θηόαις ὁ Ζεὺς καὶ ὁ Ζεὺς ἐκείνῳ πρῶτον ἀλεξήτηρος.
- 11 — τὸν ἔξῃον χερῶν — τὸν γρηαῖον τὸν παρεσηκῆται, καὶ παρεκμήσανται.
- 12 Βλάσημος γὰρ ἀλδαίνοντα σώματος πολὺ — *ita H. Steph. reposuit, cum nuspiam reperiri vocem βλάσημον putaverit. Verum illa vox disertè exprimitur in Æschyl. Ἰκετὸδ. 332.*
- Τιν' ἔν ἐτ' ἄλλον τῆσδε βλάσημον λειγεις ;
- 13 Ὡραν τ' ἔχοντ' ἐκαστον — *unumquemque ætate gaudentem vigente* — hoc enim generalius dicitur, ut comprehendantur omnes, qui non aut per ætatem teneram inepti, aut per senilem viribus effæti erant. H.
- 15 Βωμοῖσι πῦρ μὴ ἔκαλειφθῆναι τότε — *constructio est — Ὑμῶς δὲ χερῶν πόλει τ' ἀρῆγειν καὶ βωμοῖσι — atque ita τέκνοις ἀρῆγειν γῆ τε &c.* quare subauditur particula ὥστε ad πῦρ sc. ὥστε μὴ ἔκαλειφθῆναι. H.
- 17 — ἐρποντας — κυρίως ἐπὶ παῖδων τὸ ἐρπονταί.
- 21 — εὐρέπει θεός, *favens versus nos propendit fortuna.*
 — σπερμακμήροις — *πολιορκμήροις* — ἐντος ὄντες τῶν πύργων καὶ ἐ τολμῶντες ἐξίναται. *Hesych.*
- 32 — κ' ἀπὶ σέλμωσι — *tabulata turrium* — H. μεταφορικῶς ἀπὸ τῆς νηὸς.
- 41 Αὐτὸς κατόπτης — σὺν ὑπὸ ἄλλων μετῶν.
- 49 Μνημεῖα θ' αὐτῶν — ἔδος ἢ τὰς ἐν πολέμῳ τοῖς οἰκείοις πέμπειν σημῆα, ἢ περὶνας, ἢ ταινίας, ἢ βορύχους, ἢ πῖ τοιῶτα.
- 50 Πρὸς ἀρμ' Ἀδράστου — ὁ μέγας Ἀμφιάρεος, εἰς τὸ ἔπτα σπληγῶν, ἔφη καὶ αὐτὸν καὶ τὰς ἄλλας ἐξ ἐν θηόαις πεσεῖν, Ἀδράστου δὲ μόνον εἰς Ἀργεὺς ἀναχωρήσειν. Ἀλλὰ τῶν ἑκάστος ἐδίδα αὐτῶν ἢ δακτύλιον, ἢ ἄλλο τι ὅ εἶχον, ἀγαγεῖν εἰς Ἀργεὺς, ἵνα οἱ σφῶν πατέρες ταῦτ' ἔχοντες μέμνανται αὐτῶν.
- 61 Χερσίνε σπυλαγμοῖς ἱππικῶν ἐν πνυμένῳ — βερέχθ' ῥανίσι — *haud improprie hoc dicitur, cum pulmonum agitatio causa sit hujusmodi despumationum.* H.

- 65 — βοᾷ γὰρ κύμα χερσαῖον στρατῷ — nemo sane belli impetus & pericula descripsit fortius & melius quam hic bellator noster fortissimus, *Æschylus*; imaginibus vero utitur, quæ ut plurimum admirationis & terroris incutiant, quippe à ventorum marisque turbati impetu translatis. Περὶν καταιγίσσιν πνοῶς Ἄρειος — sc. σφοδρότητα τῶν πολέμων --- κύμα δὲ χερσαῖον, πλὴν σύρραον τῶν πλεόντων ἔσχατῶ τῶν ἐναντίων.
- 66 — ἡμεροσκοπῶν — quia sc. antea noctu exploraverat. *Stanl.*
- 68 — σιφνυῖα λόγῳ — sc. ἀπελθεῖσά τῃ ἀρχαίᾳ ἔμειν λόγῳ — πῶς δὲ δύραθεν — eorum qui foras versantur, sc. τῶν πολέμων.
- 69 Ω Ζεῦ τε καὶ Γῇ — magnitudine periculi perculsus haud temere exclamat *Eteocles*, Deosque in subsidium advocat. In affectibus huiusmodi violentioribus exprimendis cernitur Poetæ nostri præclara quædam διανοήτης, & magnifica vis, dignitasque.
- 75 — μήποτε χεῖδειν — infinitivæ formæ verba sæpe inter imperativa miscentur, & eorum vim habent: vel potius dictio est elliptica, & verbum χεῖν vel simile quiddam subauditur. *H.*
- 76 — ξυνὸν δὲ ἐλπίζω λίσσιν --- κρινωφελὴ καὶ ὑμῖν vox ξυνὸν ita intelligi potest ut respiciat vel Cives, vel ipsos Deos *H.* & vobis Diis, & nobis Civibus. *Stanl.*
- 77 Πόλις γὰρ εὐ πρῶτος δαίμονας τίει --- ἐν δ' ἀνθρακῇ βέλτερον ἦτος τῇ ἐκπύρῃ, ὅτι φιλόδοξοι εἰσὶ, ἔχουσιν αὖτε τὸ θεῖον πᾶσι πιστεύοντες Ἀφ' τὰ γινόμενα ἀγαθὰ δὲ τὴν τύχην. *Aristot. Rhet. l. 2. Stanl.*
- 78 Θρησκῶν — εὐπτόητος γὰρ ἡ τῶν παρθένων ἡλικία παρὰ φόβον, μάλιστα παρὰ πολιορκίαν. *Eteocle* jam parumper recedente procedit virginum Chorus, animique varie trepidantis motus Parodo sequenti descriptos exhibet.
- 83 Ελεεινῶς, πελοπολόκτυπος — ἐλαύνων ἐμὲ ὡς δὲ δαίμονας, & σὺν ἐμὲ κατὰ σῶμα φόβον ἐμὸν δαλῶν — κτύπον δὲ τῶν παρὰ τοῖς ὀπλοῖς ἐνέχουσιν.
- 88 Βοᾷ ὑπὲρ τειχεῶν — sc. tertio casu, & subauditur præpos. συν. cum clamore super mœnia ruit populus. *H.*
- 89 — ὁ λούκωσις ὄρνυται λέως — milites gregarii clypeos gestabant nullo insigni decoratos, expolitos tamen & splendidos — sic *Virgil.* parmaque inglorius alba. Alba parma picta opponitur, qualis Ducibus vel spectatis militibus erat concessa: hoc vero ex insignibus septem Ducum in hac ipsa tragœdia satis constat. *Stanl.*
- 94 Πότερ' αἰτ' ἐγὼ — *Quænam* Deorum simulachra venerabor? ut respondet priori πῶς θεῶν ἢ θεῶν; *Stanl.*
- 97 Αἰμαῖς βρετάνων ἐχέσται — ἀκμὴ καὶ καιρὸς ἐστὶν ἐσθλῶν ἀπτεσθαι ἐπὶ δυνάσει. maturum tempus est: cum res in extremo versatur discrimine dicitur ἐπὶ ξυρῇ ἀκμῆς ἐχέσται hinc ἀκμὴ ad rerum agendarum opportunitatem significandam transfertur. Optime *Hippocrates* χρόνος μὲν, ὃν δὲ καιρὸς καιρὸς δὲ, ὃν δὲ χρόνος ἐστὶν πολὺς. *Stanl.*
- 125 Κινύρονται φόνον χαλνοὶ — stridore lugubri denuntiant cædem secuturam. *H.* audax locutio poetica per eventus anticipationem.
- 159 Δορυπῆχες δ' αἰθῆρ ἐπιμαίνεται — Ἀφ' ἧς δροσίων τῶν πολέμων κινέμενος ὁ αἶρ παρόσεται — quanquam poetæ dictio paulo audacius quiddam & τροχικώτερον spirat, denotans concussionis insolitæ effectum misificum — ἐπιμαίνεται ad insaniam usque agitur.

162

Ἀεροδόλων δ' ἐπαίλ-

ξίων λιθάς ἔρχεται — λιθάς· σφραῖα λίθων· sc. *imbrem lapideum ab hostibus in summa propugnacula missum* [non à propugnaculis in hostes] utitur enim verbo ἔρχεται, non ἀφίεται. Et exterritæ fæminæ præ metu, vix sui compotes, prout meticulosorum mos est ad ea solum sunt attentæ, quæ earum terrorem augere possunt, non ad ea quæ spem hostium à mœnibus rejiciendorum ostendunt. Præpos. καὶ hic subauditur potius quam ἐπὶ. v. L. Bos. de Ellipsi. — ἀεροδόλοι ἐπαύξεις sunt propugnacula quorum *summa lapidibus petuntur* prout infra 304 — ἀμφιόλοις πολιταῖς — qui undique lapidibus feriuntur. H.

165

(Κοιῶτος ἐν πύλαις
Καληθεύτων σπικίων)
Καὶ δίδειν πολέ-
μοι κερων ἄγρον τέλει.

verba hæc, quæ, precibus intermissis, perterritæ fæminæ hic interponunt, parenthesi debent includi; ita facilis & apertior decurret sententia.

Sit ergo hæc loci, quem frustra vexat *Pauvius*, interpretatio *O dilecte Apollo (strepitus in portis clypeorum ære victorum, hostilium sc.!) —* Ἐξ ἃ Ἰοῦε in bello constituta sancta moderatrix, in pugnisque beata Regina Onea, pro urbe te sistens septem patentem portis sedem libera Ἐξ protege. N.B. vox τέλος, hic, ut & alibi, significat *magistratum*, vel eum qui cum imperio præest. Non adeo periodi absolutæ nota subjungi debet τῷ τέλει, verum hypostigme tantum; ita ut hæc precatio, quæ *Minervam* spectat, connectatur cum illa priori ὃ φίλ' Ἀπολλων — frequens sane occurrit in Choricis hæc virginum perterritarum apostrophe orationis continuæ feriem interrumpens, quæ proinde ut parenthesis-cum quiddam intelligi debet; ita melius syntaxis servabitur. H.

170

Ογκη. — ἄγαλμα Παλλὰδος ὃ Κάδμος ἰδρύσατο ἐν Ὀσκίαις κόμῃ τῇ Βοιωτίας· Ογκαία ἐν ἡ Ἀθηναίαις πηγαί. Hæc Schol. ad Pind. Ol. 2.

176

Ἐπεροφώνησε γὰρ — ὅτε ἡ καυκαργῆσι καὶ ταῖς φωνάσι οἱ Θεσσαῖοι Στρατῆς ἐπιδεικνυσιν ἐν Φοινίσσας. Ita Athen. l. 14. — citante Stanl. — *Thebani* sane [v. 72. Ἐλλάδος φθόρον χερσιν] & *Argivi* lingua græca Utrique utebantur, dialecto tamen diversa: *Argivi* scilicet *Dorica*, *Thebani* *Bæotico* *Æolica*. Et hæc quidem diversitas causam dedit, ut virgines nostræ *Argivorum* στρατὸν ἑπεροφώνον appellarent. H.

— ἑπεροφώνη — τῇ μὴ Βοιωτίζοντι· ἐπεὶ δὲ ἔ' Ἑλλήνες οἱ Ἀργῆοι, οὐκ εἶπε βαρβαροφώνῳ.

192

— σωφρόνων μισήματα — sc. ταῦτα — τὸ ἀσφαπίπτειν τοῖς ξοανοῖς καὶ βοῶν· ταῦτ' ἐν ἡ ποιεῖτε, μισησέντων οἱ φρονεῖντες ἄνδρες.

195

Κοκτῶσαι μὲν γὰρ — hic notam] sententiæ imperfectæ apponas, cum ad aliud fiat transitio. *In rebus quidem prosperis intolerabilis est earum insolentia; in rebus vero trepidis ipsarum timiditas plus mali reipublicæ infert.*

199

Τὰ τῷ Σούραθεν δ' ὡς ἄλλοις ὀφέλιμα — res autem eorum qui extra mænia versantur [sc. *hostium*] quam maxime adjuvatis.

203

— μετὰ χρμιον — hæc ab *Eteocle* irato properanter dicta esse monet Schol. — ὅπερ τῷ γυναικῶν καὶ ἀνδρῶν μέσση — sc. ætatis mediæ, nec adultæ.

206

Μέλει γὰρ ἀνδρὶ μὴ γυνὴ βελούετω —
Ἀλλ' εἰς οἶκον ἵσταται τὰ σωτῆς ἔργα κήμιζε

Ἰσὺν γ' ἡλ ακήτιλ τε ἔ ἀμφιπόλοισι κέλδς

Ἔργων ἐποίχεσθαι πόλεμος δ' ἀνδρεσι μελήσῃ

Πᾶσιν, ἐμοὶ ᾗ μάλιστ' τοὶ Ἰλῶ ἐρξεγασι. *Hom. Iliad. 6.*

Sic & *Virg. Æn. 7.* Cura tibi Divum effigies & templa tueri &c.

209 Ὡ φίλον Οἰδίπτε τέκνης — Virgines trepidationem suam excusant; periculi ingruentis magnitudinem exaggerant, quod dissimulare nesciunt; ad Deorum auxilia confugiunt timoribus perculsæ.

222 Πύργων στέγειν εὐχεσθε πολεμίων ὄδον; sc. *an oratis ut propugnacula sustinere possint vim hostium?* ita certe constabit commodius & Chori & *Eteoclis* insuper responsio, si τὸ εὐχεσθε interrogative potius, quam imperative proponatur. *H.*

227 — ἀνδρομεδόντων — *hostiliter percursam seu vastatam* — ἐρπύλλων ἀπτόμενον πυρὸς δαίμων — *exercitum invadentem [sive testā incendentem] igne hostili.* *H.*

232 L. δ' ἐτ' etiam insuper — *H. & pro τὸν l. cum Cantero τὸν ἀμύχανον* sc. ἀνδρῶν — ut sententia sit: *Deorum potentia sæpe in malis hominum consilii inopem ἔσ' impotentem ἐ diffideli calamitate erigit nubemque super oculos impendentem tollit.* Verbum sc. ὁρῶσι sententiæ membra diversa respiciens unicuique se accommodat. *H.*

234 L. ὑπὲρ τ' ὀμμάτων.

241 Τὶ πῶς νύ μενίσσας σὺ γαῖ; — τί πῶς, ἂ φημί πῶς τῶν θῶν εὐεργέτας τέττας ἀπαιτῶν σὺ γαῖ; ἢ νύ μενίσσας; ἥτοι ἢ ἀπὸ σοῦ μέμψας; — ὁ δὲ πῶς χρεὼν respondit ἐ φθονῷ σοὶ δαυμόνων &c.

252 Μὴ νῦν ἀκέσας ἐμφανῶς ἀκὲς ἄρην — *ne nunc quidem cum clare audis, nimis audias.* *H.* καὶ ἀκέσας πᾶσι τοῖς μὴ ἀκέσας — sc. hæc omnia sedulo dissimulare oportet.

263 — ὦν ἐάλω πόλις — Sic *Cl. H.* legendum censet, cum nec locus sit modo subjunctivo; nec *Attici* augmentum amittant.

264 Παλιντομῆς αὐτὸν γαῖαν ἀγαλμάτων; *iterumne obgannis iterum simulachra Deorum complectens?* παλιντομῆς respondet idiomatici *Angl. to mouth again.* Chorus scilicet, nec admonitionum memor neque sui compos, metuque exanimatus, ad omnia trepidat muliebriter.

266 — ἐ δόις τέλει sc. *munus debitum, tributum nomine.*

270 Τῷτ' ἀντ' ἐκένων τ' ἔπος αἰρέσμεν σέθεν — τῷτ' — sc. *id quod postremum dixisti.* ἀντ' ἐκένων — sc. ἀντ' ὧν ἄλλων δυσφύμης εἰρηκας τῷτ' ἔπος αἰρέσμεν ἢ — τῷτ' ἔπος αἰρέσμεν ἢ τῷτ' αἰρέσμεν ἐπαινώ.

274 Ολολυγμὸν ἱερὸν εὐρύμην παίωνισεν

Εκλυμὸν νόμισμα θυσιῶν βοῆς

Sc. ὕμνησον πῖνα ὕμνον ἱερὸν, καὶ εὐρύμην ἱερὸν, τὴν ἐξ εὐρύμηνισεν τὴν θυσιῶν καὶ τὸν νόμον τὸν Εκλυμὸν τὴν βοῆς τὴν παρὰ ταῖς θυσιῶν θυσιῶν.

280 Εὐ ξυπυρόντων — sc. τὴν πυρόντων.

282 — ὡδ' ἐπὶ δόχμον — &c. sc. *ad hunc modum vocato, nos staturos* [Diis nempe πολιορκητοῖς iisque qui supra nominantur] *tropæa*: sanctis vero eorum templis reposituros vestes, inimicorum spolia vastatorum hastis nostris perforata. — ὡδ' ἵσταται ad hunc modum staturos i. e. inter sacrificia ovium & taurorum Diis mactatorum. Verbum ἵσταται repetitur ἀπὸ κρινῶς ad ἐσθίμεναι & λάφουρα — δαίμων non simpliciter hostium sed τὴν δαίμων τὴν χρεων. *H.*

Disceffe-

293 Discesserat è scena *Eteocles*, quæ ad urbis defensionem pertinebant omnia sedulo instructurus. Chorus interim terrores, qui animo jamdiu infederant, haud patiens dissimulare hoc carmine antistrophico describit; atque adeo calamitates omnes, quæ urbi obsessæ atque expugnatae accidere poterant, ut oculis auribusque jam obversantes commemorat.

299 — δυσδυνήτειρα λεγών — *infelicitis conjugii marita ἄγρυπνος* Ἀλφ
τὸν φόβον δράκοντος. H.

304 — ἀμφιόλοισι — πάντοθεν βαλλομένοις.

307 Παντὶ τῷ ποτῳ διοχρεῖς
Ὡς θεοὶ πόλιν κ' ερεχτόν

Sic metra sibi respondentia constituit H. θεοὶ in syllabam unam per synizesin contrahitur.

310 Ποῖον δ' ἀμείψετε — *in compensationem accipietis?* H. Ita & Hor. terras alio calentes sole mutamus. ἀμείβομαι, prout ad motum refertur, denotat migrationem è loco in locum ut constet metrum antisthetico respondens H. I. πῶς δ' ἄρειον τοιοῦτ' ἐχθροῖς ἀφέντες.

319 — τοῖσι μὲν ἔξω πύργων — sc. τοῖς πολεμίοις.

321 Καὶ τίω ῥίψοπλον ἄπην — innuit fugam, inde ῥίψασις, qui clypeo abjecto è prælio fugit. Stanl.

329 — δρεὸς ἄγρεον — Ἀλφ δρεχθὸς ἀγρεδδεῖσαν.

Δελέαν ψαφαροῦ ποδῶ — *servam factam [five subiectam] squalido cineri.* H. Schol. ἤτοι τῷ Ἀργεῖ, λιπτόγειον γδ τέτο, διο κ' διψηρόν.

334 Ἰππὸν πολέμιον — vel subaud. præp. Ἀλφ vel πολέμιον refertur ad ἄρεσιν — H. sic ῥινὸς ἄρεσιν.

339 Κλαυτὸν δ' ἀρπυγίοις ἀμοδρόπων

Νομίμων παραιοῖν Ἀλφ μιν ψα

Δωμάτων συζεῖν ὁδὸν — N.B. παραιοῖτε nunquam denotare tempus sed locum [etsi aliter sentiat Schol.] porro ἀμοδρόπων non *justas* nuptias, quæ cum maturis fere institui solent, sed *virginitatem vi ab invitis & crudis adhuc ereptam* innuere videtur — νομίμων — cum inter νόμιμα sint nuptiæ, pro nuptiis κηταιρησικῶς poni atque inde ad gaudia nuptialia, quippe quæ jure nuptias sequuntur designanda deflekti existimo. Sic itaque hujusce loci constructio statuatur. Κλαυτὸν ὃ ἐστὶν ἀρπυγίοις Ἀλφ μιν ψα συζεῖν ὁδὸν νομίμων ἀμοδρόπων, παραιοῖν δωμάτων. Deplorandum vero est *Virginibus modo pubescentibus detestabile iter peragere gaudiorum nuptialium vi à crudis adhuc decerptorum ante earum domus.* i. e. in publico — vel brevius — *deplorandum est virgines teneras publice stuprum pati.* H.

47 — τίδε κ' συζερεῖ — H. ita legit ut τίδε referatur ad Deorum templa, prope quæ astabat Chorus.

57 Αρπαγὰ ὃ Ἀλφδρομῶν ὁμαίμονες — *rapinæ, discursitationum fratres,* quippe quæ mutuo se comitantur. H. Αρπαγὰ sunt perditionum — Ἀλφδρομὰ pereuntium: altera alteram comitatur, nec nisi cum multa sanguinis effusione peragitur. Stanl.

61 Οὐτε μᾶλλον ἔτ' ἴσον λελημμένος — vel potius ut Ald. & MS. λελημμένοις — sc. ἐπιθυμῶντες λαοῦν Schol. Ἀλφ τέτων τὰς πλεονεκτῶν ἐμφάνει· ὃ γδ μήτε ἰλαστοὶ μήτε ἴσον τῷ πρὸ λαοῦν λαοῦν αἰετῶν φάνει· πλεόνος ὄρεσιν — ἄλγυναι

- 364 — ἀλγυῖαι κυρήσας — tolle distinctionem post τὸ κυρήσας ut continetur oratio.
- 365 Πικρὸν γ' ὅρμις τῶν θαλαμηπόλων — 1. πικρὸν γ' ὅρμις — ut sententia sit : omnigeni fructus in terram projecti mærore afficiunt occurrentes oculum acerbum ancillarum in thalamo ministrantium. [Quarum nempe in custodia ac cura fructus illi erant reconditi.] H.
- 370 Τλήμονες εὐνῶν αἰχμητῶν — μετέσται εἰς δαλείαν, εἴσονται τὴν τῶν λαμίων εὐνῶν — aut τλήμονες participii vice habet vim transitivi τλήμι & significat patientes, τλήμονες εἰσὶ vel τλῶσται — vel forte scribi potest εὐνῶν αἰχμητῶν vel εὐνῶν αἰχμητῶν. H.
- 371 — ὡς
Δυσρῆμες ὑπερέτερες — ut constet sententia, ponatur punctum post εὐνῶν χῆντος & distinctio post ὑπερέτερες tollatur — adeo ut, si hostis superior evaserit, spes est nocturnum finem [i. e. mortem] adventurum miserrimarum calamitatum liberatorem. H.
- 375 Chorus prospiciens nuntium ab hostium castris appropinquantem videt. Simul ex altera parte cernitur Eteocles, post aciem jam instructam & omnia ad defensionem rite constituta, in scenam rediens.
- 377 Σπεδῇ δῖά κων πομπίμης χνόας ποδῶν — μεταφορικῶς εἶπε τὴν ἀκρὴν ποδῶν — locutio satis catachrestica & turgida, festinationem denotans.
- 382 Ὡς τ' ἐν σύλαις ἐκείνης εἰληχὲν πύλον — ita supra 55. κληρυμένους δὲ λειπον &c. — quippe ad septem portarum oppugnationem sorte iacta septem Duces erant constituti; singulorum habitus mores animosque vivide descriptos exhibet hæc Exploratoris enarratio.
- 390 — Τρεῖς κραιπνὴς λόφες — Heroes olim galeam triplici cono gestabant — sic Hom. II. 7. περιφάλαια ἵππων — & Virg. Æn. I. 7. Cui triplici crinita juba galea alta Chimæram Suffinet. Stanl.
- 391 — ὣς ἀσπίδος δὲ τῷ — pro τῷ κλάζουσι φέρον — sonitu terræ incutiunt.
- 396 Πρέσβισιν ἄσρων νυκτὸς ὀφθαλμοὺς πέμπει
Magnifica nec indigna Pindaro descriptio: sic ille Ol. 3.
— διχρμνὺς ὅλον χερσὶ μέγας
Ἐσπέρης ὀφθαλμὸν ἀντιφλέξει μνήνη.
- 399 Ἴππος χαλινῶν δ' ὡς κραιπνῶν μίμνει
Ὅπως βοὴν σάλπιγγος ὀρμαίνων — nulla sane aptior afferri poterat similitudo, quam illa equi cujusdam cursorii, qui ad carceres stans impatiens moræ, frænumque mandens, clangorem tubæ, quippe cursus cuncti signum, expectat. Non hic Virgiliana proferre piget. Geor. I.
— tum siqua sonum procul arma dedere,
Stare loco nescit, micat auribus & tremit artus,
Collectumque premens volvit sub naribus ignem.
- 408 Ταχὺ ἂν ῥητοῖς μάντις ἢ νοῖα τίς — sc. ἢ νοῖα, sive illud, quod emblemate illo significatur, ταχὺ ἂν γινώσκῃ προμηνυτέον τίνος κακῆς τῷ Τυδῆϊ quod infra distinctius explicat — hoc modo sententia mihi commodè constare videtur; quamquam haud ignoro interpretes & Schol. legere νοῖα.
- 420 — ἔργον δ' ἐν κύβοις Ἀρης κερναί — ἐν τοῖς ἀγῶσι τὰς κύβους καὶ ἀλὰ τὸ ἀμφιόλοον τὸ νίκης. —

426 — ὑπερθε φίλων — *H.* l. ut antithetico respondeat, ut sententia sit
 πέμω ὑπερθε ἰδεῖσθαι φίλων μόρες sc. *desuper è mœniis prospiciens.*

439 — λαμπρὰς ἀπλισσέσθην — sc. *parata ad urbem incendendam.* *H.*

449 — γεγωνᾷ — γεγωνεῖν est μέγα & ἐξάκυστον βοᾷν — *Hesych.*

451 ἤξειν κεραιὸν, ἐδὲν ἐξεκκυσσέμεν — &c. vid. quæ *Æn.* l. 6. 592.
Virgil. hunc locum respiciens, imitansque protulit.

At Pater omnipotens densa inter nubila telum

Contorfit, (non ille faces non fumea tædis

Lumina &c.

V. etiam quæ ex *Æschylo Euripides* quoque in *Phœn.* deprompta exhibet.

466 Πύλαισι Νηίταισι — ita scribendum monet *H.* metro hoc postulante,
 quod sane claudicat si retineatur Νηίσι cuius penultima corripitur.

467 — ἀμπυκτῆρσιν — κυρίως οἱ πρὸ τῶν κεφαλῶν ἱμῆτες ἔχοντες ἀμ-
 πύξιν καλεῖνται — ἐμφορμωμένους — θυμὸν πνεύσας.

483 — τροφοῖα πληρώσθ' ἡρόν — πλείονα τὰ θφειλόμενα τοῖς τροφοῦσι γέρον.

484 Ἡ καὶ δὴ ἀνδρῶν — sc. τὸν ἐν ἑαυτοῖς καὶ τὸν φέροντα ταύτην.

495 Ἄλω ὃ πάλιν (ἀσπίδος κύκλον λέγει) — κυκλικῶς γὰρ ἦσαν αἱ ἀσπίδες ἡ
 παλαιῶν inquit Schol. *Aristoph.* in *Vesp.* hunc locum proferens, porro
Hesych. ἄλως ἢ ἡ ἡλίκῃ ἢ τὸ σελῶντος ἀσπίδος. Αἰγυλῶς ἀσπίδος τῆς
 ἀσπίδος καὶ κύκλος — ita *Virgil.*

Argolici clypei aut Phæbeæ lampadis instar. — *Stanl.*

496 — οὐκ ἄλλως ἐγὼ — non aliter quam res est.

499 — φῶς βλέπων — sc. ἐκ μόνης τῆς θεᾶς φῶς ἐμῶν.

535 Ὅμυσι δ' αἰχμὴν ἦν ἔχει, μῶλον θεῶν — sic apud *Virgil.*

Contemptor superum *Mezentius* —

Dextra mihi Deus & telum quod missile vibro. *Stanl.*

548 — ἐκκυσσεν δέ με — καὶ ταπληκτικὸν — τὸ ὑπεκπλήττειν τῇ λαμπαδίᾳ
 τὰς θεάς.

551 — ἐ καπηλόμεν μάχῃ — ἀσπιδόμεν — similiter *Ennius* : non
 cauponantes bellum — observat porro Etymolog. quod *Æschylus* τὰ δό-
 λια πῶνται καλεῖ καπηλῶν — καπηλῶν ἀσπιδόμεν τεχνήματα. *Stanl.*

Ὡς πλεῖς ἐπ' ἀνδρῶν τῶν ἐπὶ πειστικῇ βίῃ. Sc. cum ille in *Thebanorum*
 opprobrium & contumeliam insigne gestaret, facile credideris *Thebanos*
 ita provocatos & indignantes in illum præcipue tela eminus è pro-
 pugnaculis conjicere. *H.*

553 Παρθενοπαῖον Ἀρκῆς — ut metrum constet aliquanto rectius l. ὁ Παρ-
 θενοπ. —

60 — χεῖρ δ' ὄρε' τὸ δρασμὸν — locutio vere *Æschylea* feliciter audax,
 denotans actionis celeritatem, quippe quæ oculi intuentis iudicium im-
 mediate sequitur, ita ut ipsi manui visio quodammodo tribuatur — vel
 ut Sch. non lingua, sed manu πολεμικώτατος.

562 Ὅς ἐκ ἐκείνῃ γλῶσσαν ἐργαζέμεν ἄπερ

Ἔσω πυλῶν ῥέουσι — ὅς τὸν κόμπον τέτρε ἡ προξένων ἀπεδόντα ἐφίξει
 μὴ εἶσω πυλῶν ῥέουσι. vel ὅς ἐκ ἐκείνῃ τὸν Παρθενοπαῖον ἄπερ ἀπειλῶ καὶ
 ἡμῶν ἀπ' ἀπ' ἐκείνῃ, ἀπ' ἐκείνῃ λόγων μὴ περὶ τὴν τῶν πολιν ἀπ' ἐκείνῃ
 — εἰ δὲ τὸ ἐργαζέμεν ἀντὶ τῆς καλυμμάτων λάβοις, ἕτως εἰποις, ἀκαλύτως καὶ
 δόξα ἐμποδισμάτων. *linguam intemperanter quidlibet effusientem.*

- 564 ——— ἐχθίστῃ δαίκῃς — l. potius cum MS. Bar. δαίκῃς.
- 565 Ἐξῶθεν εἰσω τῷ φέροντι μέμψεῖ — ἡ Σφίγξ ἡ τῷ σάκει ἐγγυραμμένη
ἔξῶθεν ἰσταμένη ὃ τάχῃς ἢ πεποσολυμένη μέμψεται τῷ φέροντι αὐτῷ ἰτα-
θεν — Sicuti forte durius videatur τὸ ἔξῶθεν εἰσω l. pro εἰσω εἰκῶ.
- 571 ——— κλύων ἀπ' ἀνο-
Σίων ἀνδρῶν· εἰδ' οἱ θεοὶ — ut melius constet metrum H. ita legen-
dum censet.
- 582 Καὶ τὸν σὸν αὐδὺς ἀσέσμερον ἀδελφεον — cum & metrum claudicare
neque sententiam recte constare videret Cl. H. emendationem aliquam
loci corrupti afferri oportere censet. Atque adeo sic l. — αὐδὺς ἀσέ-
σμερον ἀδελφεον — vel ἀσέσμερον. Stanl. reddit *πρὸς σέσμερον fatalem* at minus
verisimile videtur hoc à Nuntio regi suo coram dici posse, fratrem ipsi
fatalem fore. Schol. ideo ἀξιοθάνατον, ἢ τὸν συμπερικτορεῖ αὐτῷ.
- 590 ——— μνηστὲς ᾗ πηγῇ — pro τε legi oportere jam olim monuit Grotius.
- 597 ——— σῶμα δ' ἐκ ἐπὶ κλέω — ita nostrum secutus Eurip. in Phoen. 1228.
—— ἐ σῆμει ἔχων
Υἱὸς μὲν, ἀλλὰ σαρφύρας ἀσῆμ' ὅπλα.
- 601 ——— ἀντιθέως — ἀντιγωνιστὴς, ἀντιπύκτος.
- 613 Ταῦτ' κυρήσας ἐνδίκῃς ἀρεδόμενος — H. lect. vulg. retinens sic in-
terpretatur: *eiusdem cum iis prædæ partem injuste adeptus* — ἀρεδόμε-
—— non casses aut ad prædam capiendam instrumenta significat, [ut in-
terp. Stanl.] sed prædam ipsam, quæ venando capitur.
- 618 ——— φρενῶν βία — sc. συμμηνεὶς invitus, ὃ *præter animi sententiam*
in improborum societatem tractus.
- 619 Τένυσσι πομπῶν μακρὴν πάλιν μολεῖν
Δίδς θέλοντος συνηδελκυομένησεται — unà cum contententibus longam
iter [Argos sc. versus] remeare [sc. cum fugientibus] deo volente ad
manes deorsum rapietur: innuit hic Eteocles, quasi vaticinans, id quod
postmodo evenit, Amphiareum cum Argivis una fugientem terra de-
hiscente absorptum periturum H. fed Sch. ad Πομπῶν τῶν μακρῶν —
ἐπὶ τῶν εἰς ἄδην λαοικίαν ἐλκυομένησεται μολεῖν τῶν ἐναντίων τῇ εἰς Ἀργεῖς.
- 622 ——— λήματος κήκη — φρονήματος δειλία — sc. fiducia inopia. H.
- 624 Εἰ κερπὸς ἔστι θεασάτοισι Λοξίῃς — si eventus sit comprobaturus Apollis
oris oracula H. ἐ ἡ ἀληθεία παρέρπεται τῇ κεντρίσσει ὡς κερπός.
- 625 ——— ἡ λέγειν τὰ καίρια — τὰ καίρια — ea quæ rebus præsentibus
accommodata ὃ utilia erant. Nempe satius erat dissimulare ea quorum
cognitio rei publicæ esset detrimento: ea sc. quæ ad mortis suæ præ-
nuntiationes pertinebant. Huic similem vides ἔννοιαν in Soph. Oed.
Col. 1425, 26, ubi Polynices de oráculo plane gemello ipsius atque
fratris mortem vulneribus mutuis inferendam prænuntiante
Οὐδ' ἀγελᾶμεν φλαυρὲς ἐπεὶ σφαηλάτα
Χρηστὲ τὰ κρείσσω, μηδὲ τ' ἀνδρᾶ λέγειν.
- 627 Εχθρόεινον — δημοτικὸν ἢ ἀποφύλοισ ἐχθρόν.
- 629 Ποδάρες ὄρμα — vigilantiam & in agendo celeritatem hæc catechref-
tica locutio denotat.
- 641 Ἀλώσιμον Παιῶν ἐπιτελαχέσας — ἐκδοήσας ἐπινίκιον, ἐπιταλαχέσας μιν
ἰαχῆς — sc. cum Pæana in urbium expugnatione decantari solitum Bac-
chantium more intonaverit, H.

- 643 Ἡ ζῶντ' ἀπμωσῆς — ζῶντα hic refertur ad *Polynicem* non ad *Eteoclem*: si nempe *Polynices* superstes & praelio victor extiterit, tum te qui antea ipsum summo dedecore & exilio multasti, pari modo ulcisceretur. H.
- 655 Τοιαῦτ' ἐκείνων ἐστὶ τ' αἰσθημένα — jure mireris symbolorum militarium, quibus Ducum scuta insigniebantur, descriptionem: plenam sane illam, distinctam, atque animosam, uniuscujusque ingenio atque moribus apprime congruam: nullam fere antiquiorem *Fecialium* gens agnoscit: nulla imitatorum ingenia magis excitavit, ita tamen, ut illius laudem nihil adhuc adæquaverit.
- 659 Ὁ θεομνήτης τε καὶ θεῶν μέγα σύζυγος! vere tragicum quiddam spirat hæc *Eteoclis* ad fatalem pugnam discedentis oratio. Nihil humile reperitur langidumque sed in indignationem & vindictam ardet usque mortis contemptor animus; ubique servatur filii & sententiarum dignitas & mirifica quædam vis ad τὸ φοβερόν exhibendum accommodata.
- 667 Ἐπ' αἰσώδους φλόγοντι — sc. *ζαυμμεται* è scuto quasi *ebullientia*.
- 673 — κατηξέωσατο — *honore aliquo dignum judicavit*.
- 684 — τῷ κρείσσει ἀδωμένῳ — τῷ βλασφημημένῳ ὑπὸ σῆ — τῇ κακωνόμῳ Πολυαίκει — vel forte sensu activo refertur ad illum (sc. *Polynicem*) quem probra pessima effutientem modo audiverat *Explorator*.
- 686 — αἶμα γδ' κερταίον. —
Ἀνδρῶν δ' ὁμαίμων θάνατος ὧδ' αὐτοκτόνῳ
Οὐκ ἐστὶ γῆρας τῷδε ἔμιασματός
Sc. ὁ γδ' ἔ' ἀπολείων κὺ πολέμιον θύομεν φόνῳ κερταίοντι ἐνδὲ χεῖται· ἢ ἔμυσσητὶ ἀδελφοκτονίᾳ ἐδὲ ποτε καθαίρεται. Ita præter naturam, ut hic & alibi suicidium appelletur — ὅτι ἐστὶ γῆρας — ἐδὲ ποτε ἐξαλείφεται ἔμυς κὺ τ' πόλεως ἢ τοιαύτη παρρησία.
- 690 — μόνον γδ' κέρδους ἐν τετρηγῇσι — sententia est: præstat cum gloria mori, quam cum dedecore vivere.
- 695 Ἐπεὶ τὸ πρῶγμα κέρει ἐπιαυτῆρα θεῶς
Ἴτω κατ' ἔρον κύμα — *Eteoclis* animum obstinatum frustra à proposito revocare *Chorus* studet — ille, ut fatale quiddam præsentiens, minime dimovetur — sc. ἐπεὶ βέλημα ἐπὶ τῷ θεῷ τῷ Απόλλωνος τὸ ἡμᾶς δαπανεῖν, κὺ αὐτὸς ἐπιαυτῆρα κὺ βιάζει τῷδε, ἐλθέτω πρὸς ἄδην τὸ πᾶν τῷ Λαίῳ γῆρας — cum impetu velut vento secundo delatum eat.
- 703 Λέγεσθαι κέρδους πρῶτον ὅστις μορῶ — sc. τὸ νῦν τεθνήσκειν — ὡς πρῶτον — πρῶτον — vel — κέρδους μοι ὑποδεδειμένη τὸ προτερεῖται ἀπικτείνανται, ἢ ὑστερεῖται· ὅτι κρείττον τὸ προφύσσεται ἀναρῆσανται τὸν πολέμιον ἢ κὺ ἑαυτὴν αὐτὸν ὑστερον ζῆν καὶ ἀναρῆσθαι ὑπὸ ἐκείνῳ.
- 705 — βίον εὖ κερῶσας — sic potius legendum censet *H.* ut sententia fit: non timidus vocabere ob vitam bene munitam & in tuto positam: 1. porro *Egeus* metri gratia — ἐτ' ἂν ἐν χερῶν — quippe πᾶς κατὰ τὰς χερῶν ἐχέοντος.
- 711 — ἐπεὶ δαίμων
Λήματος ἐν τροπαίᾳ χροῖα μετὰ
λακτος ἵσως ἀνέλθοι θαλερωτέρῳ
Πνύμην· νῦν δ' ἐπὶ ζεῖ. *H.* sic legit & distinguit: quandoquidem *Genius* serotino voluntatis refatu redibit forsan reconciliatus aura magis secunda: adhuc vero fervet. H. — ἐδὲ

- 719 — ἰδὲ γὰρ μακρὰν — sc. ἰδὼν τείνειν — *longis ambagibus sermonem*
producere. H.
- 722 Νίχην γὰρ μὲν τοι κακὴν πρὸ θεῶν.
 — νίκη κακὴ hic non est victoria injusta, sed ut recte *Stanl. ingloria*:
 i. e. ab homine ignavo & qui ipse pericula detrectat aliorum virtute
 reportata: talem etiam victoriam Deos honore prosequi monet Cho-
 rus: atque adeo certamen cæteris *Thebanis Argivisque* esse permitten-
 dum sine capitis sui periculo.
- 725 Jam ἐσθλὰ σε in pugnam futuram proripuerat *Eteocles*: Chorus in-
 terim fatalia quæ præfagiit mala, carmine hoc antitrophico describit.
- 729 Πατὴρ εὐκαταίαν ἔβηνον — ἢ ἐπὶ οὐδὲν Οἰδίπῳ τελείῃ τῇς αἰῆς.
- 731 — βλαψίφρονος — βεβλαμμένους τῆς φρένας· ἢ γὰρ ἂν ἡρώτατο τοῖς παῖσι.
- 733 Ζῆν δὲ κλέους &c. — cum Poetica quadam figuræ audacia Chaly-
 bem inducit litis institutæ arbitrum: ἔως ἐν μετέλει τοῖς παῖσι τέτοις καὶ
 ὡς ἀπεκλήροι ἐπὶ πῆλκα μέλαινα, ἀλλὰ παντελῶς μικρὰ, δυνάμει μὴ
 αὐτῶν τὰ σώματα χωρῆσαι πεπνωμένῃ — metri gratia *H.* monet legendum
 esse φημίροις — & inserto verbo περὶαι sic absolvit constructionem:
 ἀφ' ἧρας χθονὸς ὡς τὰς ἀμύρας τῶν μεγάλων πῆλκων ναίων ὁπόσω [πέπναι
 αὐτῶν] τοῖς φημίροις κατέχειν.
- 749 Τῶν περὶ οὐρανὸν ἀνύποιον — 1. *H.* ut hic versus Strophico suo re-
 spondeat; sententia etiam postulante articulum.
- 764 Κακῶν δ' ὡς περὶ θάλασσαν — τὰ κακὰ ὡς περὶ θάλασσης κύμα ἐρρύσσει, καὶ
 τὰ μὲν ἐπὶ Λαίῳ γέροντι τὰ δὲ ἐπὶ Οἰδίπῳ, τὰ δὲ ἐν νῦν ἅπανα βεβλήκει καὶ ἡ-
 χεῖται τὸ ἄκρον τῆς πόλεως.
- 769 — πύργος ἐν εὐρεῖ — sc. μόνον τὸν πύργον τῆς πόλεως ἔχμεν βοηθῶντι
 ἡμῖν, ὅτι τὰς ἑχθρὰς ἀποστρέφει.
- 773 Βαρύνει κατὰ λαογόν — molestæ conciliationes. i. e. non sine aliqua
 clade excercationibus istis erit satis factum *H.* δυσχερὲς τὸ φιλοφρονεῖν αὐτῶν
 ἀπὸ τῆς κατὰ φύσιν.
- 775 Πρὸ πρυμνὰ δ' ἐκὼλάν φέροι &c. — ἐν μεταφυσικῇ τῶν ἐμπόρων, οἵτις
 πλεῖστον πολὺν σωρεύσαντες καὶ παχυρύντες τὰ ὅλα ὑπερὸν ἐκὼλάν ποιῶνται
 ὅλα φέρει ναυαγῶντες καὶ κλυδωνιζόμενοι. Nempe ἡ δόξα τῶν Οἰδίπῳ
 πολλὰ χρημὲν καὶ αἰματὸς νῦν ἀφανίζεται, καὶ ἐκδιώκεται, καὶ ἀπὸ τῆς πόλεως
 ἐκβάλλεται.
- 784 — ἀρτίφρων ἐγένετο — ἐμφρων ἄρτι, σωῆκε ὁ ἐπὶ αὐτῷ καὶ τῆς μητρὸς
 εὐδαίμων γὰρ ἦν καὶ πάντα παρὰ τὴν μάστιγιν τὸν μητέρι μίσησεν.
- 788 — διδυμα κακῇ — τὸ τῶν δίδυμων οφθαλμῶν σφρηγῆναι ἐπέλεσε πατὴρ φωνῇ
 κακῇ, ita interpunge.
- 790 Τῶν κρείσσοτεκνων δ' ἀπ' ὁμυρίων ἐπλάγχθη — utcumque forsan durior
 videatur hæc locutio, at κρείσσοτεκνων hic significat *filiorum potentiorum*,
 qui sc. post *Oedipum* regno exutum ei successerant — ab horum oculis
Oedipus ἐπλάγχθη i. e. ut interpretantur Scholiographi, ἐχωράθη αἰσῶτος
 est, in carcerem conjectus eorum jussu, quod voce κρείσσοτεκνων innui-
 tur. *H.*
- 791 Τέκνοις δ' ὀρεαίας — τὸ δὲ hic omnino emphaticum quiddam sonat:
 innuit enim tum demum, postquam à filiis in carcerem erat conjectus,
 & non antea eum dira illis imprecatum. *H.*

792 Εφῆκεν, ἐπικύτος προφῆς, — ita lege sc. ἐπικύτος ἐνικα τῷ προφῆς — ira incensus propter victum quem illi præbere debebant filii. Sic itaque constat sententia : *filii vero diras immisit ira commotus ob victum, heu heu ab acerba lingua profectas imprecationes!* Nimirum tollenda est parenthesis nota ad versum sequentem, ut jungatur cum ἐφῆκεν — v. hujus rei historiam in *Sophocl. Oed. Col.* 1350 ad v. 1390. & in Schol. ad locum. H.

798 Dum chorus hisce curis occupabatur in scenam venit nuntius, prælii eventum narrat, liberata obsidione urbem, *Argivorum* exercitum fūgatum, *Polynicem* demum & *Eteoclem* cæde mutua interfectos.

802 — ἄντλον σὺν ἐδῆξατο — ἄντλον ὃ λέγεται τὸ διπλὸν ὅτι καλύδων ἐστὶν ἡμεῖς οὐδὲν ἐπὶ τῷ ὄντι ἐξ αὐτῶν καὶ ἐξ αὐτῶν τῆς βαλάντης οὐδὲν ἐκείνου.

824 Εἴπεσι δ' ἢν λάσσωσιν ἐν πεφῇ χθονὸς — v. supra 738.

848 Βελάει τ' ἄπεισι — idem hic quod ἄπεισι — atque adeo non tam confilia infida quam refractaria reddas. Ita infra 887 φίλων ἄπεισι — & 1038 ἄπεισιν ἀναρχίαν. H.

855 — διδυμνοερεα — vox *Æschylea* duorum virorum infortunia denotans καὶ, — distingue hic ad καὶ non post αὐτοφονα cum hæc vox ad πᾶσι referatur.

860 Ἀλλὰ γόν, ὦ φίλα, κατ' ἔρον
Ἐρίσεται — audacior sane hæc atque durior metaphora. At sententia est : ex animo luctum ciete, *vento secundo remigate luctum* : denotat luctum facilem magis & expeditum & copiosum. H.

863 Τὰν ἄπεινον μελάγχροον
Ναυτιλον γεωρίδα —

μελαγχρόν — μέλαν λαῖψον ἔχοντες vela nigra habentem. Γεωρίδα ὃ λέγεται τὸν ἄπεινον ναῦν ἐν μεταφορῇ διπλὴν τῆς νῆος τῆς κατ' ἐν αὐτὴν ἐξ Ἀθηνῶν ἐς Δύλον ἀγέσης τῷ Ἀπόλλωνι θυσίαν, ἢν γεωρίδα ἐκάλεον.

Superveniunt interim *Antigone* & *Ismene*, fratrum interfectorum cadavera quæ jam efferri intelligas luctu supremo comitantes. His se adjungit Chorus, in partes duas divisus alternæ particeps & adjutrix lamentationis.

881 Φίλων ἄπεισι — sc. μὴ τοῖς φίλοις πεισθέντες ὥστε καταλύσθαι τὸν πόλεμον.

888 Διήλαρχε σὺν σιδήρῳ — non sine ferro reconciliati estis, sive controversiæ finem posuistis.

914 — ὥς ἴσον λαχεῖν — πῶς πεφῶς μένος γὰρ ὁ πάθος αὐτοῖς ἐξ ἴσου μεμείρηται, καὶ τὸτο μένον ἐκέρδησαν.

915 Διαλακτῆρα — sc. τῷ θανάτῳ τῷ μέλῳ παυσῆρα — hic φίλοις æque cum ἀμεμφίᾳ & ἐπιχαρῆς jungi debet. H.

919 Τὰχ' ἂν πῶς εἴποι πνεῖς — *Robertellus* hæc recte disposuit, versum hunc cum præcedente & sequente eidem Hemichorio tribuens — verba σιδαιόπλακτοι πάφῳν λαχεῖν denotant sepulchra paterna, quæ fratres isti ferri ictu fortiebantur. Ensis adeo, juxta imprecationes *Oedipi* patris, revera illis extitit possessionum paternarum arbiter & divisor, cum utrique Sepulchri paterni partem fuerit sortitus — *N.B.* λάχαι non, (ut Schol. & *Stam.* interpret.) significat fossam — sed *sortitionem*, ut *Hejsch.* exponit. H.

Προτίμπει

922 Προπέμπε δαίκτωρ γῶς — i. e. σήθια δαίζων pectora planctibus dilanians: innuitur hic *Antigonæ* & *Ismenæ*, domo jam egressarum, luctus, *H.*

924 — ἐτύμως — vox hæc est glossema insertum, quod aliquis ad ἐμφύ- in v. sequente supra adscripsit interpretationis vice — *Robertellus* certe non agnovit nec qui metra declaravit — *H.*

925 — ᾶ — si ad γῶς referatur scribi debet ὄς. *H.*

927 Ταῖνδε δυνεῖν ἀνάκτοι — sc. *Antigonæ* & *Ismenæ*, ita ideo legi malim quam vulg. cum γῶς hic ad ipsas referatur. *Constantinus* in Lex. notat vocem ἄναξ apud *Æschylum* fæminino genere reperiri.

928 Πάρεσι δ' εἰπὲν ἐπ' ἄθ-
λοισιν ὡς ἐξέσταν
Πολλὰ μὲ πολύνους &c.

Sermo jam transfertur ad fratres — & sententia est: *fas vero dicere est de miseris, quod intulerint multa mala Civibus, omniumque exterorum turmis, cum utrique nempe in bello multis detrimentis fuerint affecti* — sic Schol. πολλὰ καὶ ἐπὶ πρῶτον τοῖς πολέταις, τοῖς μὲν Θεσπείοις Εἰσπολέταις τοῖς δὲ Ἀργείοις Πολυωνείκῃς — satis notum est τὸ ῥέειν duplicem accusativum regere, alterum rei, alterum personæ — quare l. πολύνους — & porro, ubi πολλὰ indefinite profertur, subauditur hic καὶ prout res ipsa indicat. *H.*

956 Ὑπὸ δ' ὁμίῳ γῶς
Πλεῖτος ἄουσος ἔσται

Non certe hæc ita sunt intelligenda ut regni divitiarumque possessio mortuos etiam ἐν ᾧ sequi credatur. Sententia autem hæc est: De terrarum possessione vivi fratres contenderant, atque adeo dicit Poeta eos terræ possessiones immensas, sed sub cadavere ipsorum inhumato sitas nunc possidere: quicquid sc. terræ sub eorum cadavera inhumata situm erat, iis quasi possessio tribuitur — si vero, ut schol. monet, hæc ironice fuerint dicta, dictio illa hemichorio potius quam *Antigonæ* convenientius tribuetur. *H.*

960 — αἱ δ' ἐπηλάτῃσαν

Ἀεὶ τὸν ὄξυν νόμον — Poeta hic inducit *Oedipi* Diras tanquam armatos hostes cum acuta vociferatione impetum facientes, & rebus dum subversis, trophæum in urbe statuentes.

985 Ut vitetur in iambici secunda sede Anapæstus, Cl. *H.* monet legendum esse ἐλάνυς — atque v. 990 l. ἀπάλισεν δὴ — & v. sequenti l. καὶ πάλιν cum elisionis nota.

993 Δύρεα τερπάλτων πημάτων.

δύρεα — πημάτων χερόρμα καὶ πολλὰ αἵματος αἶμα — τερπάλτων σφοδρῶς πηδῶντων, πολυκινήτων δυσχημάτων, οἱ γὰρ μαχόμενοι πολλαῖς ὁρμαῖς χεῖνται πᾶσι τῷ. Hæc schol. sed δύρεα hic significare videtur *florulentia adhuc* & *vigentia*; metaphora ducta ab herbis vel arboribus; quæ, dum virent florentque, humore sunt plena, quo exarescente statim moriuntur. *H.*

1001 Δόρυ δὲ τὸ γ' ἀντηρίζω — non *Polynices* huic *Eteocli*, sed *Polymichi* huic tu *Eteocles* cum hasta oppositus. Hæc enim cum præcedentibus ab *Ismena* dictis sunt connectenda: σὺ δ' ἐδὲν ὕστερον μάχων. *H.*

Hunc

- 1003 Hunc v. *H.* in duos dividit, sc.
 ἰὼ πονος ὁ ὕφ' ἡμῶν
 ἰὼ ἰὼ κρητὸ δώμασι.
- 1005 — καὶ πρὸς τὸν γ' ἐμὸν — πρὸς πάντων, hoc enim proxime præcesserat — *longe ante omnes mihi. H.*
- 1016 Θάπτειν ἔδδξε γῆς φίλαις — κατασκαφαῖ ideo φίλαι dicuntur, quia *Eteocles* non pro inimico aut perduelli, ut *Polynices*, à civitate habebatur. *H.*
- 1027 — ἔρει πολιν — *urbem*, quantum in se fuit, *cepit*.
- 1028 — ὡς οἰωνων τ' ἐπιτίμιον λαβεῖν — eadem fere locutio quæ & illa ὑπὸ τῷ δικαστῶν ἀποδυνήσκειν constructio certe nulla est simplicior apertiorque sc. prædæ instar, alitibus projectus pœnam debitam luat. v. *Sophoc. Antig. 21 &c. H.*
- 1030 — μηδ' ὀμαρτεῖν — μήτε τέτῳ περιουλομένης θύματα ἐπὶ τοῖς νεκροῖς ἀλλὰ χειρῶν ἐξαεζόμενα.
- 1032 — ἄπμον ἐπιφορας — *honore sepulturæ privatum*.
- 1036 Ἐγὼ σφε γὰρ ψυκὰν κίνδυνον βαλῶ — εἰς κίνδυνον ἐμῶν τῶν φίλων γὰρ ψασαι τὸν ἀδελφὸν — ἡ βαλῶ αὐτὸν ἐν τῇ γῇ ὥστε μὴ πῖνα κίνδυνον ὑποσημαίω παρὰ πῖνος τῷ θανάτῳ — hæc schol. sed *H.* censet ἀνασάλλειν κίνδυνον aliud quiddam significare, quam ἀναρρίπτειν — interim vox περιγῆμα potius subaudiri videtur — sc. *rem in discrimen conjiciam*.
- 1039 — κρινὸν — repeti debet à præcedente adjectivo : τὸ κρινὸν ὁ δηλονότι ἡμῶν παρέστιν ἀπὸ δυσήνης πατρὸς & ὀργίως πεφυκαμένον. *H.*
- 1041 Τοι γὰρ θελκσ' ἀκροντι κρινῶναι κακῶ — ita potius quam κρινῶναι — modum indicativum potius quam imperativum sententia postulat.
- 1055 Ἡδὴ τὰ τέδ' ὅσῳ ἡτερίμνηται θεοῖς — ita l. cum *Grotio* — sc. *illius res adhuc non sine honore respexerunt Diī*. Innuit nempe *Antigona* fortunas splendidas quas *Exul* in *Adrasti* aula *Polynices* est consecutus, cum filiam ejus in uxorem duxerit. *H.*
- 1059 Ἐγὼς περαινέει μῦθον ὑστάτη θεῶν — *Contentio præ Diis aliis omnibus tardissime sermonem ad finem perducit*. q. d. quid opus est pluribus? *Contentio* in æternum sermonem producet, neque dicendi finem statuet. *H.*
- 1066 Πῶς τοι μὲν μῦθον κλάειν — aptissimo sane verbo τοι μὲν usus videtur Poeta : cum *Chorus* impense studuit *Polynicem* fletu publico prosequi, & tamen propter edictum Civitatis cum cupiditate sua sibi esse colluctandum sentiret. *H.*
- 1078 — κρινὸν τοδ' ἄρως — ita potius lege quam vulg. ἄρως. *H.*

s di.
rum,
φρί-
tellus
nalim
t. no.
dicore
ctero-
affecti
εοκλῆς
culati-
por-
ipsa
ffessio
De ter-
ta eos
o fitas
fitum
ec iro-
con-
arma-
us de-
legen-
l. κα
φωδῶς
χρῶν-
scntia
qua,
m mo-
olynici
entibus
Hunc

In l

v. 35

235

318

565

773

820

1179

1286

1372

1437

I

v. 1

4

4

9

21

46

80

121

ADDENDA vel CORRIGENDA.

In Not. ad *Oedip. Tyran.*

- v. 35 *ὅς γ' ἐξελυσας* &c. sic *Eurip. Phæen. v. 71* — ποδῶν σὺν
 μυχθὸν ἐκλυει πατρῶν.
 235 Scribe καὶ αὐτῷ.
 318 Scribe III pro I.
 565 Scr. καὶ νῦν εἴδ' ὅς ὅτος sc. pro
 ὁ αὐτὸς idem Ego.
 773 Scr. γὰρ οὐδ' γ', cum sermo
 fiat non de loco, sed ho-
 mine.
 820 Pro πλεῖστον scr. δίκην vel ποινὴν.
 1179 Πρὸς αὐτῷ γ' ἡμὶ τῷ δεινῷ —
 interpret. in ipso dicendi
 horribili articulo; & Ego
 audiendi.
 1286 Pro penult. l. antepen. αὐτοῖσι.
 1372 Ita Interpr. in quos quidem
 duos facta suspensio gravi-
 ora commissa sunt a me.
 Proverbiale illud ἀγχοῦς
 κρείσσονα in *Eurip.* sæpe oc-
 currit.
 1437 Sc. παθηκότες.

Not. ad *Oedip. Colon.*

- v. 1 πινῶς — v. *Phæeniss. v. 1733.*
 45 Sc. μὲν τὸν ἰκέτην ut infra 1007.
 48 Scr. τοιοῦτ'·
 95 οἰκιστὶν ab οἰκίζω non οἰκῶ.
 212 Scr. potius exquirentem genus
 Ducum ad *Thebas* occiso-
 rum.
 467 Q. cur non scr. γὰρ νεκρῶς.
 806 ἐφορμῶν incitans ab ἐρμῇ.
 1216 τὸ θελόν Cupiditas.

Not. ad *Antigon.*

- v. 48 Sic se habet constructio ἀλλὰ
 κατ' ἔδην ἐπὶ σοὶ μετὰ σὺν
 ἐμῶν ὥς εἰργεῖν.
 546 Scr. ἐγὼ κρινάσθαι.
 996 Constructio est χρημὰς υπερεπὶ
 πάντων χρημάτων ὅσα ἐσὶ.
 1185 Ζῆ pro ζῆσι notante *Suida.*
 1234 Quid si forte ἐξ κτελεσμάτων.

Not. ad *Phæeniss.*

- v. 64 ἀμνημον q. an possit sensu pas-
 sivo sumi pro ἀμνημονόω.
 469 Scr. εἰσέρχ' γ' imperative non
 εἰσέρχθαι.
 787 κελύει pro λαοῶντι ex conject.

Conject. & Emendat.
 e *Valkenerio.*

- v. 93 — εἰ πῆ pro μῆ πῆ.
 187 Τεκμαίρεται.
 279 καὶ pro γὰρ.
 311 γῆρα τρεμεῖαν.
 324 λοῖσι pro κρημασι.
 492 φθόνῳ pro φόνῳ.
 529 ἐξανυει.
 586 κατὰρξαι — πολλῶν.
 587 Κ' εἰς σκυλά.
 633 ὡς πολλ' pro εἰς.
 634 εἰς τ' pro ὡς.
 714 ἐμῶν pro ἐπηλθόν.
 787 κζόντι pro λαοῶντι.
 m 803 αὐραῖς*

- 803 *αυρας* pro *ωρας* [forſan allu-
dens ad Virgiliana, *dede-
ratque comam diffundere
uentis.*]
- 811 *Αργειες* *γεννα*.
- 825 A ποτε &c. ad *γενναν* ufque
parentheſi includitur.
- 831 *φιλον* pro *καλον*.
- 838 *Θηοας* pro *Θηοας*.
- 869 *Γυι* pro *γης*.
- 912 *η* *χεη* pro *ει*.
- 919 *π μ αλδ* pro *μειλδον*. K.
- 938 *αυτος* pro *αυθς*.
- 939 *πιπηρα* pro *πιφυκι*.
- 941 *δυοφυλακτε* *γη* pro *αυτη*.
- 1002 *Ερωγα* *πορω* pro *πορωδω*.
- 1116 *Οι* *μιν* pro *ει μιν*.
- 1090 *ε* *παρ* pro *ε*.
- 1131 *εσειχ* pro *εσηκ*.
- 1152 *ικατον* γ — *χαφλω* pro *χα-*
φας.
- 1251 *Σπειρε* &c. delenda cenſet.
- 1268 *Επεκλιε*.
- 1375 *αυινγμς* pro *αυινγμς*.
- 1384 *Διοσω* &c. delenda.
- 1464 *Ος* d' pro *οδ*.
- 1496 Dele comma poſt *ενηδ*.
- 1522 *μυςπολων*.
- 1529 *εγνω* pro *εγνως*.
- 1581 *επιχαρμωσι*.
- 1594 *γιορ* *Φανιορ* *παισι*.

Ad Επτ' επ Θης.

- v. 97 Interpunge poſt *ακμαζει* ſc.
τι προγμωτι ακμαζει &
βριτεων d' *εχοδαι* jung. cum
π μελλομιν;
- 340 *αεπαροιφειν* — q. an non ad
tam tempus referatur quam
locum, cum *Heſych.* ad *προ-*
παροιγε dixerit *εδ' οτι* *επι*
χεονς &c. v. *Phæniff.* v.
1533.
- 1003 *ποι* *οφ* *υμ* —

Var. Lect. ad *επτα* *επι* *Θη-*
ας e Codd. MSS D^o.
mini *Aſkew*.

- v. 18 *Παιδειας* Med.
- 40 *σας* A.
- 49 *ει* *δμοις* Med.
- 54 *Πις* Colb. 2.
- 56 *αγαι* Colb. 1. *αγαι* Colb. 2. Δ.
- 65 *τωνδε* Colb. 1. M. 1.
- 67 *σας* *φηνει* A.
- 75 *ζαγγασι* *δελεισι* A. B.
- 80 *σολυς* *οδε* Colb. 2. D. *λαος* A.
M. 1.
- 84 *π* *χεαμπει* Med. *αλ* *χεαμπ*.
A. B. C.
- 87 *ορρομδον* A. M. 1.
- 89 *ευπεπτης* Med. A.
- 93 *Θαιανων* M. 1.
- 97 *βριτεων* d' *εχοδαι* Colb. 1.
- 107 *γη* *των* Colb. 1. *των* *των* *γη*
C.
- 108 *χευσοπηληξ* Colb. 2. M. B.
- 114 *οχλον* Colb. 1.
- 115 *δελδοτωας* Med.
- 119 *ορρομδον* Colb. 2. Med. 1.
- 125 *φοδων* Colb. 1. — *φοδων* Colb. 2.
M. 1.
- 136 *φοδων* Colb. 2. A. B. C.
- 143 *σιθεν* *μαρ* *εξ* Colb. 1, 2. A. C.
M. 1.
- 144 *Θυρατος* *μαρον* — C.
- 145 *Θιοκλητας* C.
- 150 *Λατορον* — Med. M. 1. B.
- 151 *εμπτυχαζι* Med. ſed ſupra
ſcrip.
- 154 *στολιν* M. 1.
- 170 *πρ* *ο* *πολ* — d. C.
- 172 *παναρεκεις* Med.
- 175 *δρυπονον* Colb. 1. M. 1.
- 178 *πανδικας* Colb. 1. & 2.
- 186 *ορκων* C.
- 199 *οφειλεται* Med. Colb. 1.
- 204 *βαλλησεται* M. 1.
- 208 *η* d. Colb. 2. B. M. 1.
- 214 *αρω* *μητ* Med. *αρω* *μη* *αι*
Colb. 1.

- 216 εν κυμ. D.
 233 τον αμην. M. 1.
 234 κακ Med. M. 1. Colb. 2. καν
 D.
 242 ουτοι Colb. 2.
 244 ευκλος A. M. 1.
 245 αμμιζα. Med. D.
 267 οισμαγ.
 276 πολειμιων.
 284 σεψω παρ νων πολ. εοθ. Med.
 Colb. 2.
 297 σ' ως π Colb. 1.
 298 υπερ δεδωκε M. 1.
 327 την δ' αδ' αργ. Med. C. D.
 M. 1.
 349 δε πιτνει M. 1.
 358 συμπαλλει D. M. 1.
 359 λαλει M. 1.
 361 λελιμεντοι A. M. 1.
 366 Ποδη M. 1.
 377 διοικων M. 1.
 382 παλλει C.
 391 δ' εστιν Med.
 392 κωδωνες ηχυσιν.
 408 η' νιοια M. 1.
 421 δικη A. — ο δαιμων Colb. 1.
 A. M. 1.
 435 εμποδων B. C. D.
 449 γερωνος A.
 466 Νηιτησι D.
 497 αυη Colb. 2. A. C.
 506 φοβοι A.
 520 οιδε.
 544 ακηλαστος δ' επισταται Colb. 1.
 553 ο Παρθ. Med.
 563 εξω Colb. 2. C.
 571 κλυσο.
 586 Ποιον Colb. 1.

- 604 δυοσιδισματα A. C. D.
 611 ξυμπολιταις Colb. 2. A.
 614 παγηθινος Colb. 2.
 624 κερτος εσι Colb. 1, 2.
 654 πατρωαν εξει M. 1.
 657 τωνδε Colb. 1.
 663 δυσφορωτατος Colb. 1. C. D.
 664 Πολυμεικει. D.
 667 συμφοιτω Med. M. 1.
 684 Ορμιν Colb. 1.
 701 ιχθρα Colb. 1, 2. C. D.
 702 ξηρας τ' ακλ — Colb. 1.
 710 π γ' εν M. 1.
 730 υπερδυμης A. C.
 738 οποισις και Med.
 741 αυτοδαικτας A.
 766 τροχαλον A.
 782 ανερπαξανδρα Colb. 1.
 790 απ' deeft in Colb. 2.
 κρησσανων τεκνων A. C.
 809 ιεστοκην Colb. 1. B. — πλιον
 Med. Col. 1.
 832 σωτηρια Colb. 1. A.
 860 γων M. 1.
 889 σιν deeft Colb. 2. C. D.
 918 μρυσι πετυγμενοι δητ' ομε D.
 934 παρ deeft A.
 935 παιδουζανοι Colb. 2.
 959 πονοισι γανειαν πονοισε γα δομοις.
 Med.
 969 εκτανης θανων A.
 980 λεγειν παρεισι Colb. 1.
 1012 πατρισον Colb. 2.
 1013 μελλοντ' Colb. 2.
 1025 κεκλησεται D.
 1044 ασπενται B.
 1056 λαβειν D.
 1084 αλλοδαπα Colb. 2. B. D.

803 *αυραις* pro *ώραις* [forſan allu-
dens ad Virgiliana, *dede-
ratque comam diffundere
ventis.*]

811 *Αργεας* *γεννα*.

825 *Α ποτε* &c. ad *γεννα* usque
parenthesi includitur.

831 *φιλον* pro *καλον*.

838 *Θησας* pro *Θησας*.

869 *Γυι* pro *γης*.

912 *η χη* pro *ει*.

919 *π μ αλλο* pro *μυλλον*. *K.*

938 *αυτος* pro *αυτος*.

939 *πειρη* pro *πειρη*.

941 *δυφυλακται* *γη* pro *ατη*.

1002 *Ερωτα* *πορω* pro *πορω*.

1116 *Οι μιν* pro *ει μιν*.

1090 *ε παρ* pro *ε*.

1131 *εειχ* pro *εειχ*.

1152 *εκατον γ* — *ρεαφιν* pro *ρεα-
φας*.

1251 *Σπαρτ* &c. delenda censet.

1268 *Εποκλίσ*.

1375 *αινιγμς* pro *αινιγμς*.

1384 *Διοσω* &c. delenda.

1464 *Ος δ* pro *οδ*.

1496 Dele comma post *εγνδ*.

1522 *μυστοπολιν*.

1529 *εγνω* pro *εγνως*.

1581 *επιχαρμς*.

1594 *ρερα* *φανερ* *παι*.

Ad Επτ' επ Θης.

v. 97 Interpunge post *ακμαζει* sc.
τι προγμματα ακμαζει &
βρετιων δ' εχραται jung. cum
τι μελλομεν;

340 *αεπαροιθεν* — q. an non ad
tam tempus referatur quam
locum, cum *Hesych.* ad *προ-
παροιθε* dixerit *εδ' οπ επι
χρον* &c. v. *Phæniss.* v.
1533.

1003 *πονθ* *ουφ* *υμ* —

Var. Lect. ad *επτα επι Θη-
σας* e Codd. MSS Do-
mini *Asketw.*

v. 18 *Παιδειας* Med.

40 *σαφως* A.

49 *εν δυμοις* Med.

54 *Πις* Colb. 2.

56 *αγχι* Colb. 1. *αγχι* Colb. 2. Δ.

65 *τινδε* Colb. 1. M. 1.

67 *σαφηνει* A.

75 *ζυγλγχοι* *δελειχοι* A. B.

80 *παλς* *οδ* Colb. 2. D. *λαος* A.
M. 1.

84 *π χειμπε* Med. *ωλ* *χειμ*.
A. B. C.

87 *ορρορμον* A. M. 1.

89 *ευρετης* Med. A.

93 *Θεαιων* M. 1.

97 *βρετιων δ' εχραται* Colb. 1.

107 *γην* *ταμ* Colb. 1. *ταμ* *παμ* *γμ*
C.

108 *χευτοπηληξ* Colb. 2. M. B.

114 *οχλον* Colb. 1.

115 *δελουνας* Med.

119 *ορρορμον* Colb. 2. Med. 1.

125 *φοων* Colb. 1. — *φοων* Colb. 2.
M. 1.

136 *φοων* Colb. 2. A. B. C.

143 *αθεν* *παρ* *εξ* Colb. 1, 2. A. C.
M. 1.

144 *Θυρατος* *μαρ* — C.

145 *Θιοκλητας* C.

150 *Λατορι* — Med. M. 1. B.

151 *εμπυχαζ* Med. sed supra
scrip.

154 *στολιν* M. 1.

170 *προ πολ* — d. C.

172 *παναρεας* Med.

175 *δρυπονοι* Colb. 1. M. 1.

178 *πανδικς* Colb. 1. & 2.

186 *ορκων* C.

199 *οφιλιται* Med. Colb. 1.

204 *βαλλησεται* M. 1.

208 *η d.* Colb. 2. B. M. 1.

214 *αρχ* *μητ* Med. *αρχ* *μη* *α*
Colb. 1.

- 216 εν κυμα. D.
 233 τον αμνηχ. M. 1.
 234 κ'ακ Med. M. 1. Colb. 2. κ'αν
 D.
 242 ουτοι Colb. 2.
 244 ευκηλος A. M. 1.
 245 αμμιζα. Med. D.
 267 οισυμα.
 276 πολειμιων.
 284 γεψω ως νωνων πολ. εδ. Med.
 Colb. 2.
 297 ε' ως π Colb. 1.
 298 υπερ δεδιδικι M. 1.
 327 την δ' αδ' ωγυ. Med. C. D.
 M. 1.
 349 δε πιτνει M. 1.
 358 συμπαλαι D. M. 1.
 359 λαλει M. 1.
 361 λελιμυροι A. M. 1.
 366 Ποδη M. 1.
 377 διοικων M. 1.
 382 παλα C.
 391 δ' εσω Med.
 392 κωδωνες ηχουσιν.
 408 η' νοια M. 1.
 421 δικη A. — ο δαιμων Colb. 1.
 A. M. 1.
 435 εμπροσθον B. C. D.
 449 γεγωνως A.
 466 Νηιτησι D.
 497 αυηρ Colb. 2. A. C.
 506 φοδον A.
 520 οιδε.
 544 αχολατος δ' επισταται Colb. 1.
 553 ο Παρθ. Med.
 563 εξω Colb. 2. C.
 571 κλυαο.
 586 Ποιον Colb. 1.

- 604 δυοτιοισαταις A. C. D.
 611 ξυμπολιταις Colb. 2. A.
 614 παγκρινως Colb. 2.
 624 καρτος εσι Colb. 1, 2.
 654 πατρωαν εξει M. 1.
 657 τωιδε Colb. 1.
 663 δυσφορωτατος Colb. 1. C. D.
 664 Πολυωεικει. D.
 667 συμφοιτω Med. M. 1.
 684 Ορμιν Colb. 1.
 701 εχθερ Colb. 1, 2. C. D.
 702 ξηραις τ' ακλ — Colb. 1.
 710 π γ' εν M. 1.
 730 υπερεθυμας A. C.
 738 οπιστοις καμ Med.
 741 αυτοδαικτας A.
 766 τροχαλον A.
 782 αναρπαξανδρα Colb. 1.
 790 απ' deest in Colb. 2.
 κρεατογωνων τεκνων A. C.
 809 νιοτοχον Colb. 1. B. — πλειον
 Med. Col. 1.
 832 σπηλαια Colb. 1. A.
 860 ρων M. 1.
 889 σιω deest Colb. 2. C. D.
 918 μδυσι πτυγμυροι δηδ' ομει D.
 934 ως deest A.
 935 παιδωρνοι Colb. 2.
 959 πονοισι γανειαν πονοιτε γε δομους.
 Med.
 969 εκτανες θανων A.
 980 λεγειν παρεισι Colb. 1.
 1012 πατριοι Colb. 2.
 1013 μελλοντ' Colb. 2.
 1025 κεκλησεται D.
 1044 σπασσονται B.
 1056 λαφειν D.
 1084 κλοδοπα Colb. 2. B. D.

[XVII]

